

دیوانی راجی

(مهلا عهبدو رره حمانی مهلا نیبراهیمی کوری مهلا مه حمودی

بارامی شاره زووری)

مه سعود محه مه د

پیشه کی بو نووسیوه

محه مه دی مهلا که ریم

پییدا چۆته وه

د. عوسمان دهشتی ئیسماعیل راجی

ساغیان کردۆته وه و ئاماده یان کردو وه

له سه ر ئه رکی زانکۆی کۆیه له چاپ درا وه

زاینی ۲۰۱۱

کوردی ۲۷۱۱

دیوانی راجی

- ❖ ساگر دهنه و ناماده کردنی: د. عوسمان دهشتی و ئیسماعیل راجی
 - ❖ بابهت: شیعر
 - ❖ پیتچنی و هه له چنی: ئیسماعیل راجی
 - ❖ نه خشه سازی بهرگ: محهمه د زاده
 - ❖ نه خشه سازی ناوه وه: خلیل هیدایهت مام شیخ
 - ❖ تیراژ: (۱۰۰۰) دانه
 - ❖ شوینی چاپ: چاپخانهی رۆژه لآت / هه ولیر
 - ❖ له بهر پوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره ی سپاردنی (۶۴۱) سالی (۲۰۱۱)
- ی پندراوه.

بۆ چاپی دیوانی راجی

ئەو سەردەم و پۆژگاری که (راجی) شاعیر تێیدا پێگەیشتوووە و تێگەیشتوووە، سەردەمیکی پر له جموجۆل و گۆرانکاری بوو. نیوان هەردوو جەنگی جیهانی و بە دروستیش ساڵانی نیوانی ۱۹۲۰ - ۱۹۴۰ لە سەدەدی رابردوودا شوپێنەوارێکی دیاری لە بواری ئەدەب و رووناگیری، بەگشتیش بەسەر ژیان و میژووی کوردستان و کوردەواریدا بەجێ هیشتوو. لەو نیویدا پێگەیی شارستانی کۆیە لە لایەنی برهوپێدانی زانست و زانیاری و گەشەسەندنی شیعرو ئەدەبیاتی کوردی و دواتریش نەشونمای خەباتی نیشتمانییە، دیار و پروون و ئاشکرایە.

راجی لەم کەش و هەواوەدا چاوی کردۆتەو، لە ئامیزی مەدرەسە ئاینییە نیو بەدەرەکانی ئەو شارەدا پێگەیشتوو، لە ژێر سیبەر و دەواری قوتابخانە ئەدەبییە بە پیت و برشتەکەیی؛ نالی و سالم و کوردی و حاجی قادردا نەشونمای کردوو، که چەندین زاناو ئەدیب و شاعیری مەزنی لە وێنە، کەیفی جوانپۆیی و مەلا عەبدوڵلای جەل و ئەختەر و مەلای گەرە و فاصیدو عاصی و خادیم و ناھی و دلاوەرو عەونی و سامی عەودال و دلدار و دئزازی پێگەیانددوو.

نوێکردنەوی شیعرو ئەدەبیاتی کوردی لەو ئانوساتەدا لە بزوت و جموجۆلدا بوو، بۆیە راجی لەگەڵ ئەویشدا که لە ژێر دەواری ئەدەبی کلاسیکی - عەرۆزی پێشیناندا پەرورده ببوو، وەلی بە ناوەرۆکی ئەدەبی - کۆمەڵایەتی رەخنەگرانی نوێو هاتۆتە مەیدان و بەهرەو هونەرەکە پێژاوە. هەر بۆیەشە دەبینین که ناواخن و زمان و فەرەنگ و تێگەیشتنیکی جیاواز لە پێشینان، تانوپۆی هەموو تێکست و بەرەمە شیعرییەکانی چنیووە. واتا ئەو لە بەرگ و فۆرم و روخساریکی کۆندا شتی تازەو نوێی داھیناوە.

راجی لەگەڵ ئەویدا که ژیان و رۆژگارێکی سەختی گوزەراندوو، بەلام مەرۆفیکی بەهرەمەر و بەهرەمەند بوو، جگە لە زمانی کوردی و شیوەزارە خۆمالییەکانی، سۆرانی و کرمانجی و گۆرانی، بەسەر هەر سێ زمانە رۆژەلاتییە ناسراوەکانی (عەرەبی و فارسی و تورکی) دا زال بوو. شارەزایی و ئاشنایی لەگەڵ زانست و ئەدەبیاتی ئەو زمانانەشدا هەبوو، ئەنجا بە هەر چوار زمان شیعرو بەرەمی داھیناوە. سەرلەبەری دیوانەکەیی نیشانەیکە بەلگە نەویستە بۆ رادەیی توانا و بلیمەتی ئەو مەرۆفە لە بواری زانست و زانیاریدا، ئەنجا چ زانیاری ئایینی بووبی، یا زانستەکانی هاوچەرخی، یا لە مەیدانی زانستی شیعرو ئەدەبیاتدا بووبی. وا نەبێ شاعیر لاسایی کەرەم و شوپێنی هەلگری ئەدیب و شاعیرانی پێشە خۆی بووبی، بەلکو ئەو مەرۆفیکی داھینەر بوو و ناوەرۆکی بیرو بارستایی دیوان و شیعرو بەرەمەکانی پیمان دەلی، که راجی خاوەنی جیهانبینی کەسایەتی و تایبەتمەندی شیعری خۆی بوو. راستە لە زۆر شوپێنی دیوانەکەیی راجی

دا ئەو بەدی دەکریت کە ئەو لە ژێر رۆشنایی ئاوپێنە شاعیرانی وەکو؛ جزیری، نالی، سالم، کوردی، حاجی، شیخ رەزا، حەریق، حەمدی، بیخود، ئەسیری و تەنانەت عەلی بەردەشانی شاعیری میلیلی ھاوچەرخی شیعرو بەرھەمەکانی خۆی ھۆنییەتەووە سێبەر و تارمایی ئەوانی بەسەرھووە دیاربیت، بەلام لەمەشدا وەکو داھینەرێک ھەڵسوکەوتی کردووە کەش و ھەواو جیھانبینی تایبەتی خۆی، لە شیعرو ھۆنراوەکانیدا رەنگی داوەتەووە.

ئەنجا ئەگەر بمانەویت لایەک لە ھونەرەکانی شیعری لەدیوانی شاعیر دا بکەینەووە کەمیک و تووێژی لەسەر بکەین، ئەوا لە زۆر ڕووەوە دەشێ شیکاری بۆ بکریت. بۆ نموونە لە باری ناوەرۆک و مەبەستەکانی شعیرییەووە، دیوانی راجی دەوڵەمەندو ئالو والایە، لە بواریەکانی وەسف و شیعری دلداری و کۆمەلایەتی و نیشتمانی و ئایینی و لاواندەووە ستایش و داشۆرینەووە.. بەرھەمی بەپێزی ھۆنیووەتەووە سەرلەبەری دیوانەکە ی پێ رازاندۆتەووە.

لە باری فۆرم و ڕوخساری شعیریش لەم دەرفەتە کورتەدا، دەشێ لە چەند ڕوویکەووە ھەلۆستە ی لەسەر بکەین:

- لەباری کێش و ئاوازەووە، راجی لە بەشی ھەرە زۆری شعیرەکانیدا پێرھوی لە کێشی عەرۆزی کردووەو قالبە کێشە باوەکانی، ھەزەج و رەمەل و رەجەزو سەریع و مۆتەقاریبی بەکارھێناووە.

لە بەشیکی ھۆنراوەکانیشدا ئاوری لە کێشی خۆمائی کوردی داوەتەووەو قالبە کێشەکانی (۸ بڕگەیی و ۱۰ بڕگەیی و ۱۴ بڕگەیی) بەکارھێناووە.

- لە ڕووی سەرۆای شعیرییەووە شاعیر بە گوێرە ی نیرامی عەرۆز لە زۆربە ی پارچە و غەزەل و قەسیدەکانیدا پێرھوی لە یەکیتی سەرۆا کردووەو زۆربە ی دەنگە سەرۆاگان ئالقوبیی کوردی لە ھۆنراوەکانیدا بەکارھێناووە. ئەنجا سەرۆای ھەمەرەنگو لەمانەشدا سەرۆای مەسنەوی و تەشتیر و ھونەرەکانی تری سەرۆای لە شعیرەکانیدا بەکارھێناووە. تەنانەت راجی لە مەیدانی ھونەرەکانی (سەرۆاداری و گەرتکردن و سەرۆای ناوہووەدا)، ئەوہندە ھونەرۆرو وەستاو دەست رەنگین و خۆش ئاواز بوو، کە لە شیعرو دیوانی کەم شاعیری کورد دا ئەو جوۆرە ھونەری وا بەچرپی و سەرکەوتوویی و وەستاییدا دەبینریت، ئەنجا لێرەداو بۆ سەلمانندی ئەم بۆچوونە تکا ئەوہیە ئاوپێک لە تیکستە لیریکەکانی لاپەرە (۲۲۳-۲۴۸-۲۴۹-۲۸۵-۳۲۲-۳۳۸-۳۶۳) ی ئەم دیوانە بەدەنەووە.

دیارە لێرەداو لەم کەم دەرفەتییدا ماوہی ئەوہمان نابیت کە نموونە ی شعیری ھەموو ئەو بەھەرە ھونەرەنە ی شاعیر ڕوون بکەینەووە، چونکی ئەم کارە پێویستی بە نەفەس درێژی و لیکۆلینەووە ھەلۆستە لەسەر کردنی تایبەت ھەبە.

ديوانى راجى

- ھەر لە بواری پوخسارى شيعرييهوه پاجى ئاوپى لە ھەموو جۆرو بەشەکانى ھونەرەکانى رەوانبىژى وەکو، (پوونبىژى و جوانكارى و واتاناسى) داوتەووه لە پازاندنەووى شيعرەکانى سوودو بەھەرى لى وەرگرتوون.

- ئەنجا وینەى شيعرى بە جۆرەکانى كۆن و تازمىهوه، پايەلى تانوپۆى زۆرپىك لە ھۆنراوەکانى نەخشاندوو. لەولاشەووه قالبە شيعرييهکانى وەكو (غەزل و قەسىدە و مولەممەع و چوارىن و پىنجىن و پىنج خستەكى و تەرجىع و تەركىب بەند...) فۆرمى باوو بلاوى ھۆنراوەکانى پىك دەھيئن.

- ھونەرىكى دىكەى ناوازه لە فۆرم و ناوەرۆكى شيعرى راجى ئەوويە كە ئاوپى لە (بەند و بەيت و باوى) كوردەوارى داوتەووه. كە بەشپىكە لە ھونەرى شيعرى داستانى كوردى، كە بە زمانىكى سادە لەسەر بنەماى كىشى خۆمالي فۆلكلورى و سەرواى رەنگاوپرەنگەووه دەھۆنریتەووه. ئەنجا ناوەرۆكەكەى لای راجى دلدارى و كۆمەلایەتییە، ئەم شيعر ھۆننەوويشى لەسەر شپۆە بەيت و باوى فۆلكلورى، بە ھونەرىكى دىكە بۆ راجى ئەژمار دەكریت كە تىيدا خەيال ناسك و زمان پاراوو سەرگەوتوو بووه.

چىرۆكى ئەم ديوانە:

كە بەوردى لە ژياننامەو بەسەرھاتى شاعىرەووه رامىنين تا ئەندازمىهەك تى دەگەين كە ژيانىكى چەند پى لە ناسۆرو رەنج و دەردى بەسەر بردوووه. لە بەرانبەرىشدا مرۆفەكى چەند بە ھىمەت و بلىمەت و ژيان دۆست و بەورە بووه. زۆر جارەن دەگوتىت ژيان و بەسەرھاتى مرۆفى كورد، رەنگدانەووى ھەلومەرجى مېژوووى و سىياسى مىللەتەكەى خۆپەتەى!، ئەنجا چىرۆك و سەربوردەى ديوانى راجىش ناوینەى تەواو بالانوينى ژيانى خاوەنەكەى بووه. ئەو كە ھىشتا لە ھەرپەتەى تەمەن و ژياندا بووه، لە رېگەى نزيكايەتەى و دۆستايەتییەك كە لەگەل مامۆستا گىوى موكرىانىدا بوويەتەى، نىازى وابوو لە كۆتايى پەنجاكانى سەدەى رابردوودا، شيعرو ھۆنراوەکانى لە بەرگى ديوانىكدا بە چاپ بگەيەنیت، ھەر بۆ ئەو مەبەستە كورتەيەكى پيشەكى و چمكىكى ژياننامەكەى بۆ ديوانەكە، بە قەلەمى خۆى نووسىووتەووه ئامادەكردوووه، كە نىمە لىردا وەكو ئەمانەتپىك كە نىو سەدە بەر لە نىستا نووسراوتەووه، وەكو خۆى ھىناومانەتەووه. بەلام ديارە كە رۆژگار لەگەلیدا يار نەبوووه بۆى ھەلنەسووپراوه ئەو خواستەى بىنييتە دى.

لە سالانى (۷۰) داو دەواى كۆچى دواى شاعىر، ديسان رەشنووسى ديوان و دەستخەتەكانى لەبەر دەستى پووناكيرانى كورددا بووه لە چاوپروانى دەرفەتپىك و ھىمەتپىك تاوەكو ئەم نىازە بىتەدى، بەلام ديسان ھەولەكان بە ناكامى و وەكو پيشووتر ماونەتەووه. لە ھەشتاكاندا دوو كەرپەتى دىكە ھەول و تەقەللا لە ئارادا ھەبووه بۆ بە چاپ گەياندن

دیوانه‌که، جارتیکیان له لایه‌نی کۆری زانیاری کوردوه له به‌غداو جارتیکیش له لایه‌ن به‌رپۆمه‌بهریتی رۆشنیری کوردی له هه‌ولێر، وه‌لی ئه‌و هه‌ولانه‌ش سه‌رناگرن و کاره‌که هه‌روه‌کو نیازو ئاواتیک هه‌ر جارێ ته‌گه‌رمیه‌ک و هه‌ر رۆژه‌ی گه‌رفتی‌ک له‌به‌رده‌میدا... تا‌کو ئه‌م سالانه‌ی دوایی هه‌روا به‌ ناکامی ده‌می‌ننه‌وه.

راستی ئه‌وه‌یه من له سالی ۱۹۷۰ وه‌ بوو که بۆ یه‌که‌م جار راجیم ناسی و راسته‌وخۆ شه‌یداو ئاشنای هۆنراوه‌کانی بووم، ئه‌ویش له‌ رێگه‌ی کورته‌ باسیکی مامۆستا عه‌بدولپه‌زاق بيماره‌وه بوو سه‌بارته به‌ شیعهره‌کانی شاعیر و کورته‌یه‌کی ژياننامه‌که‌ی، که له‌و ساله‌دا له‌ یه‌کێک له‌ ژماره‌کانی گۆفاری (برایه‌تی) دا بلاوی کردبووه.

له‌م سالانه‌ی دوایی که له‌ زانکۆی کۆیه‌ بووم، ئه‌و دهرفه‌ته‌م بۆ هه‌لکه‌وت که له‌ نزیکه‌وه په‌یووندی به‌ کاک ئیسماعیل راجی کوری شاعیره‌وه بکه‌م و مه‌سه‌له‌ی به‌ چاپ گه‌یانندی دیوانه‌که‌ی له‌گه‌ڵ دا باس بکه‌م، داوام لێ کرد هه‌ول بدمین ویکرا قۆلی لێ هه‌تمالین و کار له‌سه‌ر دیوانه‌که‌ بکه‌ین و ئاماده‌ی بکه‌ین بۆ چاپ و به‌ هاوکاری دمه‌زگایه‌ک بلاوی بکه‌ینه‌وه. دیم ئه‌و جوامیره‌ بێ خه‌م دانه‌نیشته‌وه به‌شی زۆری کاره‌کانی ئه‌نجامداوه دیوانه‌که‌ی سازو ئاماده کردوه بۆ به‌ چاپ گه‌یاندن. ئه‌نجا له‌و ناوه‌دا مه‌سه‌له‌یه‌ک له‌ ئارادا هه‌بوو که وای کرد سالیکی دیکه‌ش به‌ دیار کاره‌که‌وه دابنیشین و له‌ چاومروانیدا بمی‌نینه‌وه. تا ئه‌وه‌ی له‌م به‌هاری پڕ له‌ ماجه‌رایه‌داو دوای هه‌ماهه‌نگی کردن له‌گه‌ڵ کاک کاوه راجیدا که ئیستا له‌ دهره‌وه‌ی وڵاته‌، بپارماندا که‌چی دیکه‌ نه‌وه‌ستین و کاره‌که رابپه‌رینین، دوای ئه‌وه‌ش که له‌ ئه‌یلوولی ۲۰۱۰ دا نامه‌یه‌کی زانستی - ئه‌کادیمی، وه‌کو لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی شیکاری بۆ شیعرو به‌ره‌مه‌ی راجی به‌شپۆمه‌یه‌کی تیرو ته‌سه‌ل له‌لایه‌ن که‌چه‌ خویندکاریکی کوردی کۆییه‌وه، بۆ به‌ده‌سته‌یتانی پله‌ی ماجستیر له‌ ئه‌ده‌بی کوردی، ئاماده‌و پێشکه‌ش به‌ به‌شی کوردی/ کۆلیجی په‌روه‌رده‌ی/ زانکۆی سه‌لاحه‌ددین کرا. ئیمه‌ش که‌وتینه‌ کار سه‌رما بۆ به‌ده‌سته‌یتانی پشتگیری و هاوکاری به‌مه‌به‌ستی چاپکردنی دیوانه‌که‌، یاداشتیکمان بۆ سه‌رۆکایه‌تی زانکۆی کۆیه‌ نووسی و ئه‌م خواسته‌و داواکارییه‌مان تیدا خسته‌ روو. ئه‌نجا هه‌لۆیستی جوامیرانه‌و به‌ دهنگه‌وه هاتنی سه‌رۆکایه‌تی زانکۆ به‌ تابه‌تیش یاریده‌دهری سه‌رۆکی زانکۆ (د. جه‌واد فه‌قی عه‌لی چۆم هه‌یدهری) که راسته‌و راست داواکه‌ی په‌سند کردین و هه‌موو هاوکارییه‌کی پێویستی زانکۆی بۆمان خسته‌ روو، وای کرد که زیاتر سوورو رۆژد بین له‌سه‌ر ئه‌نجامدانی پڕۆژه‌که‌. هاتین سه‌ر له‌به‌ری دیوانه‌که‌مان به‌سه‌رکردوه، هه‌له‌ی رینووس و که‌م و که‌سه‌ریه‌کانیمان رێک و راست کردوه و دامان به‌ چاپخانه‌ تاوه‌کو نه‌خشه‌سازی کۆتایی بۆ ئه‌نجام بدریته‌و دوابه‌دوای پێداچوونه‌وه‌یه‌کی کۆتایی دیوانی راجی رۆشنایی چاپ و بلاوکردنه‌وه، له‌ دوای په‌نجا سال له‌ نیازو خه‌بات و هه‌ول و تیکۆشان،

ببینیت.

ئەمە بوو چیرۆک و چارنووسی دیوانی شاعیرێکی کورد. نایستا لە جیگای خۆیەتی بپرسین؛ ناخۆ چیرۆکی ئەم دیوانە چەند لە چیرۆکی خاوەنەکەیی و میژووی میللەتەکەیی دەکات؟

لە دوایدا هیوادارین بەم کارەمان توانیبیتمان خزمەتیکی بچووک پێشکەش بە دنیای شیعرو ئەدەبیات و کتیبخانەیی کوردی بکەین و گیانی بەرزە فەری (راجی) مەزن شاعیر و مەرفەیی کوردیش لە گۆرەکەیدا ئاسوودە بکەین.

عوسمان دەشتی

هەولێر ۲۱/۴/۲۰۱۱

رابەری سەرچاوە بۆ ئەو باس و وتارەنی

تاوەکو ئەمڕۆ لە بارەیی (راجی) یەو نووسراون و بلاوکراونەتەوه:

- (۱) گەڕانیکی بە دیوانی شاعیری گەورەدا: راجی، عەبدولرەزاق بێمار، گۆفاری (برایەتی)، ژمارە (۸)، بەغدا، ۱۹۷۰.
- (۲) راجی و دوو ھۆزان، نۆرەددین سەعید، گۆفاری (بەیان)، ژمارە (۱۱۸)، بەغدا، ۱۹۸۶.
- (۳) مەلا راجی، عەبدوللا داتاش، گۆفاری (بەیان)، ژمارە (۱۲۸)، بەغدا، ۱۹۸۷.
- (۴) دوو پارچە شیعری مەلا راجی، محەمەد داریاس رۆژنامەیی (دەنگی میللەت)، ژمارە (۱۵۲)، ۲۰۰۴.
- (۵) راجی، لە ناوجەرگەیی جەنگی نیوان گومان و باوەردا، ئیسماعیل راجی، لیکۆلینەوه، رانیە، ۲۰۰۴/۹/۲۰.
- (۶) کۆیە لە رەوتی شارستانیەتیدا، کەریم شارەزاو چەند نووسەرێک، بەرپۆوەبەرایەتی گشتی رۆژنامەنووسی و چاپ و بلاوکردنەوه. هەولێر، ۲۰۰۹.
- (۷) گومان و مەستی لە شیعەرەکانی خەییام و راجی دا، عومەر حاجی بێمار، باسی دەرچوون، بەشی کوردی، زانکۆی کۆیە، ۲۰۱۰.
- (۸) لیکۆلینەوهیەکی شیکاری لە شیعەرە کوردییەکانی (راجی) دا، کانیو عوسمان مستەفا، نامەیی زانکۆیی، بەشی کوردی، کۆلیجی پەروردە، زانکۆی سەلاحەددین، هەولێر، ۲۰۱۰.

دیوانی راجی

پیشہ کی

من کہ عہدورپرہرحمان راجی کورپی مہلا ئیبراہیمم لہ تیرہی میکایہئی ہؤزی جافی شازہزورویم، بہ ہہموو سوپاس و دلئسؤزییہکہوہ ئہوہندہی پیویستی شانی خزاوو جہرگی ہہلکزآوو ہہناوی سووتاومان بیٹ، لہ بابہت دلئاری و نیشتمانپہرستی، سہربہستی بیر، ئازادی میرو سوودو قازانجی تہبیات، بہرزی و شکؤمہندی، پیپرہوی زانایان، خہسارتمہندی نارپکی، لیكدانہوہی ئہملاولا، سوپاسی سہرودران، دستگوشینی قہلہندہران، وریایی لہتالان، خؤپاراستن لہمالان، تہگیرکردن و جاسووسی، گوئ گرتن و سالووسی، وتاری بہمانا، تیگہیشتن و تہوانا، وہ ہہرچی پیویستی خاکی و تہن بیٹ پیشکشی گہنجہ سالارہکان و لاوہ ناودارہکان و کچہ ہؤشیارو نازدارہکانی دہکہم. بہتایبہتی بؤ ہہموو گیاندارو دارو بہردو واری کوردستانی کؤنہ ولات و نوئ ہہوار، ہہتیوی بی باوئ و دایک و بی کہس، بہشکو بہ پارووہ نان و ناویکی زانین ببووزیٹہوہو بہدہستہچیلیکی ہؤنین خؤی بدؤزیٹہوہ. چیکہ کویستانی لہبہر ہہتاوا سہر سپی نہکا .. چیکہ گہرمینی لہناو درک و دال پی پہتی نہکا. بہلام زؤر تکا لہ لاوہ کورپو کچہ خویندہوارو سہربہستہکان دہکہم بہ چاوی پہسہندانہوہ و دلئی ئہرچومہندانہ تہماشای ئہم دیاریہ نادیارہمان بفرہموونو، لہہہر کہموکورتی و لہسہرچوونیکمان ببوورنو، ہہرچؤنیکی بہباش دہزانن لہ تہرازووی بہرانبہری خؤیاندا ہہئی بکیشن. ئیدی خوا ہاوکاریمان بکا.

سوپاس بؤ پیرہ نیشتمانییہکان.. سوپاس بؤ گہنج و لاوہ کوردستانییہکان.. سوپاس بؤ ہہمشیرہ نازدارو سہربہست و ناوانییہکان.

راجی

ہہلگری ئاواتی کوردستان

(۱۹۵۹)

راجی له ژبانی دواى مهرگیدا

مه سعود محه ۱۹۸۴

به غدا: ۱۹۸۴/۱/۳۰

مه كانه شهوقى به عیلاته، په شمه كونه ههوار

حهیاته زهوقى به ئەحابابه، بايه نابو ههوا

رهحمهت له گۆرت، ئافهرين له يادت ئەى ناخپوه به زمانى غهيب: حاجى قادر!

به من چى گولزارى بئى بولبول! به تو چى باغى بئى قومرى! به جيهان چى

مهيكهدهى بئى كۆرى دلداران!!

تۆپهله به لهكى زهوى له چهرخو فهلهكى بئى دۆلابو مهنگهنه دهنيشيتو، دانه

تهزيبجى نيوه رهش نيوه سيبى شهوو رۆژان له گشتهكى ئەبهد قهتار دهكاتو كۆرپه ههره

زرينگو زيتو نرخدارو بايه خدارهكهى، مرؤف، له كوشو باوهشى پر گهلاو چقل.. پر

گول و دروو هه لگپر و هرگپر دهكاتو، به ههزاران بارى فرهچهشنى خوشى و ناخوشى..

هيمنى و بئى ئوقره بئى.. ههستيارى و بئى ههستى.. گومان و يهقين.. رق و ئەقين، به ژير بارانى

فرميسك و تريفه بزه دا، جۆلانه ئاسايى دههينيت و دهبات، ههر له و دهمهرا به مهلوتكه له

ههناوى عهدهمهوه بهر دهبيتوه تا ئەو دهمهى به كفنهوه بهرئى دهكرئ بۆ ههناوى عهدهم:

دهست بهتال، مازوو چنى كون له پاشول، نه تووشه ييكي رپى بئى برانهوه به كۆلهوه، نه

فلسيكي گهنجى داخراو له گيرفاندا.. دهبيته خهيال به سهر پهردهى خوولياى خهلقهوه..

شه بهنگيكي يادگار له دروونى به جيمواوندا، تهنه بۆ ماوهيهكى كورتيله.. لهوه بهولاره

سپيپات دهبيتوه وهك تيشكى جلوه نه بهستوى ناو بۆشايى، خهون و وړينهى نووستن و

لهرزوتا.. تو بلئ ههر هيچ.. زمان حالى چۆلايى پيش مهرگى له زره تارمايهكهى دم

داده پچرپت و دهمرپنى:

بنواره بوونى ئەووولت و چوونى ناخيرت

هاتى چ رووت و قووتو، ههلاتى چ لووس و بووس

كيلي قهبرهكهى؟ لهوانهيه ناوى لئ ههئنهكه ندرابى! ههئيش كه ندرابى چش: باران

دهيسرپتهوه، ئەويش ئەگهر قهبرى به كيلي هه بئى!

كوړو وه چهى؟ كئ دهئى له رپيازىكى پشت له رپيازى ئەوهوه نارؤن؟

مالهكهى؟ رهنكه له شوين بهر مالهكهى عه رهق بخورپتهوه، يان به عهكسهوه..

داھاتەكەي؟ بەھەموو ئومىدو ئاواتىيەو، بارتەقاي لەشە عەنبار پۆيەكەي ناو قەبرى، رزايەو، بىرپايەو..

ژينىكى كە مردنى لەدوو بى چ نىيە

باغىكى بەقونجرەو درووبى چ نىيە

مليۇنەھا، مليارەھا ئاپۆرەى بنيادەمى بى ناوونيشان، بى شوينەوار، بى ئاستەوار، دەورو تەسليمى پەلەكوتكەي پىنچو دوو رۆزى ژيانى كولەمەرگىي لەگەل فرىشتەى مەرگ، يان لەگەل ھىچدا كرد، بەچالى نەبووندا سەرەنگرىي برانەو بوو، وەك نەخشى سەر ئاو.. ترووكەي چاو سىراپەو وەو كوزايەو مەگەر بەخىرو سەدەقە فەيلەسووفان لە ژىر سەرەناوى ساردو سىرى (سەربازى نەناسراو) دا بو ئىسپاتى دەسپەنگىنى و دىسۆزىي سىياسەتبازانەى خۇيان، شىرە ترنجۇكىكى پوايەو فەلەمچن بىكەن بە دروشمى (مىژووى گەلان....) كە خۇيان لەژىر سايەيدا دەحسەينەو نەك گىيانى ھاوپرپيە نەناسراو بە قەنارەدا كراوەكانى سىپارتاكۆس!! ھەر بىرۆ سەربازى نەناسراو، تەپە لەبنى چالى بىزبوون و نەبوون ھەلستىنە.. زەردايى شەرمەزارى لەرەنگى بىزپكاوتەو بەسەر پرووى بوونەو ھەرى مىژوودا بەينە.. ئەگەر بۆت بلوى - كە نالوى - لىي مەسەلەينە گویا: رەحمەت بو مردووان.. فاتىجە بو گىيانى كۆچ كىردووان! يەق كەرەو ھى ناوى سىراو و گۆپى نراوتە.. كوا دەنگت ئەم زىكەيەت بگەيەنیتە بەر گوپى بىسەران؟ كوا رەنگت؟ نە دەنگ نە رەنگ، نە سەنگ.. تۆ نەھەنگ نەبوويت گىردۆلكەي پىشتى پۆزت زگى دەرياي مىژووت بو بقەلاشیتەو.. تۆ ھەنگ بوويت، شىرنايىت بەسەر لىوى سىياسەتمەدارانەو ملىچ و ھۆرى: (ھەر بژى و نەمرى) دەداتە بەر گوپى ئەو مليارەھايەى سەر لەنوئ: نە دەنگىك.. نە رەنگىك .. نە سەنگىك...!!

خەسارەتمەندى دەست بەتال لەمالى دنيا!

رەنجەرۆى بى بەش لە ناوونيشان!

خۇراكى ھىچايەتى! خۆت.

لە ژين بەدەر .. ھەى مىوانى پوانەو!

بۆرە پياو!!!

.....

لەگەشتى روو و عەدەم، بە پاش ماو ھى ئەم ديوى قەبر، چى بى مەرگ بو مرۆ دەمىنیتەو: بىزىكەى سەر لىوان، ترووسكەيەكى فىكر، جۇشىكى دەروون - ئەگەر لىي بەجى مابى - بەمىرات بو ئەوانەى بەدوا ئەودا لە مەيدانى لىوان دوو عەدەمدا مەقەسە دەكەن..

نہ سڀانه وو له بیرنه گران و بهرده وام بوون سهرمایه ی جاویدانه له کۆله باری هه موو ریپواریکدا دست ناکه وی: خوا پئ داوه کان له خه وتینیدا بالایان که له گه تر ده بی.. خه لئق و خوا بو یان به سه ره وه ده نیئ. رهش و پروت، هیچ نه دار، بی ده سمایه، جگی نییه پیی بجیتته جگینه له قومرغانه ی میژوو: ده بی جگ و ده سکه لا له مه هارته.. له هونه ر.. له مه علانی.. له ده سرهنگینی بسازیئ دهنای پیی ده لئین و ده ریشی ده کهن:

(سر زده داخل مشو میکده حمام نیست)

گوناه ی هه ره گه وره ی (عه بدورپرهمانی راجی)، بی جگو ده سکه لای ی.. بی مووشه یی.. بی تووشه یی بوو: گوناه ی نه به دی.. به دریزایی عومر.. له هه موو هه وارپکی. لیی باخه به رم.. زاره وزار بیستومه.. به چاو دیتومه.

نانیکی بی منته و لانیکی به بنه مای هه بوایه حالی له باریکی دیکه دا ده بوو.

ئه گهر لیسته به ک بگریته وه بو دارایی! و سامانیکی به میرات پیی گه یشت.. ئه گه ری بوچییه؟ ئه مه ته لیسته!

۱- له پاره و پوول: هیچ.

۲- له ملک و خانوو: به ولای هیچه وه.

۳- له وه زیفه و داها تی مسوگهر: توون.. چش.

نامزه دیکی زه ق و ره ق و ته قی ناماده بو چالی فه راموشیدا چوون..

له بهر خۆمه وه ده لئیم: ئه گهر به و ته بیاته و خه سله ته ی پیوه ی رسکاوم چووبامایه کلیشه ی باری زیانی راجییه وه، ناوونیشانیکم لی به جئ ده ما؟ ده ستم قه له می ده گرت؟

راجی، به گژ ه یچایه تی و بو شایه تی زیانی مادی خۆیدا، سه ره و ژوور له خورگه مه له ی کرد.. دلی به هیژو میشکی تریسکه دارو زمانی پاراوی له شه رگه ی گوزهراندا به گهر هینا: وه ک دامه زانی مه علان گره وی ناسراوی له هه ژاری و نه داری برده وه به ریز لی گیراوی.. به خۆشه ویستی.. به هه ستیاری.. به شاعیری.. به چاوی خه لئق له رییه وه بوون.. به رۆشن دلی. ده ستی کاکی به کاکیی زیانه موفلیسه که ی کرده مه زرای زه کای زگماک و هۆشی به برشت و روح سووکی و قسه شیرنی، و پرای باخه به ری و هۆشیاری و نازایی و نازادی.

راجی، له بنی بیری ده ست به تالییه وه به پپیلیکه ی لیها تووی فیتری خۆیدا سه ره و ژوور چوو، وه ک مناره ی چرا به سه ره وه، له دووره وه بوو به په نجه نیشان.

پیوه ندیم به راجییه وه به رده وام و نه پسو بوو: تا ئه وه نده ی له کۆیه و ده ور به ری بووی و هه لگه وت یارمه تی دایئ تام و شامم له ره فاقه تی چیشتوو. چه نندین ده یه ها جارو بار، شه وانه له دانیشتی فه قیانه ی پاش ته راویح و سه ره تای ده هۆلی پارشیوی ره مه زان،

ھەر شەوہ لە مزگەوتیک، بەزۆریش لە مزگەوتی حاجی مەلا ئەسەدەدی جەل، تەمببۆرەمان دەبەست.. بێنە باسووغ و کاکلە گوێز.. حەلقووم و حاجی بادام.. چەرەزی تیکەل پیکەل.. جگەرە بئ شەما.. سەماوەریش گیزە دیو تیکەل بە تریقوھۆپری بئ خەم و خەیاڵ دەبیت: ھەر کەسیکی ھونەری لایەق بەو مەجلیسە ھەبواپە پێشکەشی دەکرد. سینی و زەرف و کارمەستی (حەلواو شەکەرەتی پێو بوو)، فەنە بئ دەنگ، قەساب و گوشت بەشینەو، ھێلکە بە بۆنی، کوورە ئاسنەر، شارە ھەنگ بپینەو، ئاشەوان و جۆگە ھەلبەستەو، زرم و ھۆری گەمە جەردەو قافلە، (ئیمەنی وەرە) و چەپلەرپزانی ھەمی کەر ھەمی کەر بۆ نەشارەزایەکان، گەنم گەنمێنە.. و چەندین فەند و فیلی فۆلکلۆری کۆنێنە کە فەقییان لەگەشتی خۆیندن بە ھەموو کوردستاندا فیریان دەبوون و شارەو شار لەگەل خۆیاندا دەیانگێرا لەو مەجلیسانەدا ھەر شەوہ بۆ ماوەی ۶ - ۷ سەعات دنیاپەکی گەش زەنویلی ھەل دەنا. لەو ناویدا راجی، بەراستی، پێشەوای ھەموان بوو چونکە لە ھەموو گەمەکان شارەزا بوو، چەند گەمەپەکیش ھەبوون ھەر ئەو دەیزانین، فیروونیشیان زەحمەت بوو چونکە دەو ئارداوێژی تاپبەتبیان گەرەک بوو. وتووێژی ناو گەمەکان بەھەر لەھجەپەک بواپە، بۆ زاری راجی وەک بۆ زاری ئاخپووری لەھجەکە وەھا بوو بەتام و لەزەتیک تازەو. کۆبیانە، بلباسانە، مەنگورانە، جافانە، دۆمانە، جوولەکانە، خۆشناوانە.. ئیدی بلیم چی، بەھەموو باریک زمانی دەگێراو خەلқи پێ دەخستە سەر گازەرای پشت.. ناو ناو وەردەگەرایە بەیتی شیو بەردەشانی، یان لە میانەدا چەند بەتیک شای و ھەلپەرکی بە دەم گەمەو وەکوو شاباش ھەلەدا بەسەر مەجلیسدا.. لەو تەرزە دانیشتانەو بەزمو ئاھەنگی ئیجازە مەلای مۆستەعیدا ھەنبانە فەندەکانی بەتال نەدەبوو. بە راستی خوی چپشت و نەوتی چرا بوو. دەزانن لەیاری بەھارانە سب باز چی دەکرد؟ لەشی وەکوو پۆحی سووک بوو بەلام ھیندە بەعزیکان قاچ داقلیشا و نەبوو بۆ بازی دریز مەودا بپری. دوایین جار کە لی دەکشایەو وەو خوی تی دەکرد لەبازی سیپەمدا، دەھات بە حەواو لەشی خوی وەکوو بپرکەدار یان جلیت توور ھەلەداشت، کاتیک کە وەک دارەمەیت دەکەوتە سەر زەوی ھەردوو پپی لە شوین پپی خەلقەکە تپپەری دەکرد، سەریشی مەترو نیویک بەدواو بوو. دەگوت: سب بازو پپ دەبیتاوە نەک سەر..

راجی مەلاو شاعیر و نوکتەباز و سوحبەتچی و فرە پێشە بوو: ھەرچەند ئەھلی خۆیندن لەکۆنەو بە شۆرەتی شیخایەتی و مەلایەتی و شاعیری ناوی ھەلەدەرا، دوای مەرگیش ئەو چەند دپەرە نووسراوەی لی بەجئ دەما بۆی دەبوو شەھادە جنسییە و دەفتەری نفوس، بەلام لە ژبانی واقعیدا، مەلایەتی و شاعیری و شیخایەتی ھەر لەدەمی

دانه‌دهماو ئازاش بوو، هەرگیز سنووری پِیزی ناخاوتنی نه‌ده‌بەزاند. دیتوومه له دهمه‌ته‌قه‌دا گهرم بووه، به‌لام چه‌ند جاری پیداوێستی جه‌وابه‌ جه‌نگی زۆری لێ کردبێ خۆی ساردکردۆته‌وه‌و تیزاوی وه‌لامه‌که‌ی له‌ لۆکه‌و ئاوریشمی نوکته‌ وه‌یا ته‌عبیری حورمه‌تکار وهرپێچاوه‌. به‌هینیک له‌ خانووی مامم، شیخ نوری، که‌ بانه‌وبان دراوسی مائی باوکمه‌، شووره‌ش له‌نیوان بانه‌کاندا نه‌بوو، راجی و خیزانی به‌سه‌ریان برد. نه‌وسا راجی بێ مندال بوو: له‌و هه‌موو ده‌مانه‌دا که‌ دراوسی بووین ئه‌وه‌نده‌ دهنگی به‌رز نه‌ده‌کرده‌وه‌ بزانی له‌ماله‌وه‌یه‌ یان جارێ نه‌هاتۆته‌وه‌. ناوناه‌ که‌ خامۆشیان بێ ته‌قه‌و ره‌قه‌ درێژه‌ی ده‌کیشا، له‌سه‌ربانه‌وه‌ سه‌ره‌تاته‌که‌یه‌که‌م لێ ده‌کرد. جاریکیان لێی به‌ده‌نگ هاتم گوتم:

ئهری ئیوه‌ ماون یان خوانه‌خواسته‌ چوونه‌ته‌ به‌هه‌شت؟

گوتم: خوانه‌خواسته‌م بۆ جه‌هه‌نهم لێ بکێشه‌..

به‌عه‌ده‌ت شاعیر فه‌ره‌ه‌نگی وشانی تیرو ته‌سه‌له‌. هه‌رچی راجی بوو به‌هۆی شایه‌ریشه‌وه‌ له‌ وشه‌ ده‌وله‌مه‌ند بوو، سه‌ره‌رای وشه‌ جوړه‌ها ته‌عبیری کوردی له‌گه‌شتی فه‌قییه‌تی هه‌لگرتبۆوه‌ که‌ شاعیری شارنشین رپی پێ نابا. سه‌یری قافییه‌ی هیندی له‌ پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌کانی بکه‌یت و پاشخانه‌که‌ی تیدا بخوینیته‌وه‌ به‌لای که‌مه‌وه‌ دوو شاده‌ماری تیدا دیاری ده‌که‌یت: یه‌کیان، گه‌شت و گه‌رانی هه‌راوو به‌رده‌وام. ئه‌وی دیکه‌یان ته‌نگه‌زی باری ژیان که‌ به‌دوا قافییه‌ی سه‌خت و ده‌گمه‌نیدا گێراوه‌. کورد ده‌لی: شه‌رو نیوه‌ شه‌ر هه‌ر یه‌کێکه‌، راجیش هیناویه‌تی نیوه‌ شه‌ری قافییه‌ی که‌م بیستراوی خستۆته‌ سه‌ر شه‌ری گوزهران، به‌ زۆریش تیدا سه‌رکه‌وتوووه‌.. له‌م ته‌رز هه‌له‌سته‌دا، نه‌گه‌ر راست بێ بگوتری: گه‌ران به‌دوا وشه‌دا دوور که‌وتنه‌وه‌یه‌ له‌ سۆزو ناوهرۆک، ده‌بی قبولیش بکه‌ین که‌وا گه‌ران به‌دوا قافییه‌ی سه‌خت و ده‌گمه‌ن له‌ ژیانیکێ سه‌خت و ناسته‌نگدا وه‌ک سؤراغ کردنی په‌ناو نوایه‌ له‌ گه‌رمه‌ی شه‌ردا: هه‌مووی هه‌ر له‌ چارچێوه‌ی یه‌ک نه‌خشه‌ دایه‌.

نامه‌وی ئه‌و ته‌رزه‌ تیبینیه‌ بملزیته‌وه‌ بۆ لای نر‌خاندنی دیوانه‌که‌ی، چونکه‌ لی‌ره‌دا نر‌خاندن مه‌به‌ست نییه‌: دهمه‌وی ده‌ربوونه‌یه‌که‌ ده‌ربکه‌م بۆ ناو ده‌روون و که‌سایه‌تی راجی (مرؤف - شاعیر) له‌گه‌ل ئه‌وه‌نده‌ تیشکه‌ی پێویست بێ بۆ روون کردنه‌وه‌ی شوپن هه‌نگاوی که‌سیکی تازه‌ به‌تازه‌ ده‌بیته‌ مشه‌ختی جیهانی (راجی نامه‌).

له‌م کورته‌ پێشکه‌ش کردنه‌دا به‌ ته‌ما نه‌بووم و نیم شیعری راجی به‌خوینه‌ری کورد بناسینم، هه‌ر نه‌بی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ خوینه‌ریش وه‌کوو من شیعره‌کان ده‌خوینیته‌وه‌و تییان ده‌گات، ئاسانی و ره‌وانیشیان له‌وه‌یان به‌ده‌رده‌با پێویستیان به‌ شیکردنه‌وه‌ی ورد و واتا لیکدانه‌وه‌ی بین درێژ هه‌بێ، ئه‌و به‌شه‌ عه‌ره‌بییه‌ی نه‌بی که‌وا ره‌نگه‌ هه‌موو کوردیک تیی

نهگات، به لّام راستیه کهی، هه لّبه سته عه ره بیه کان له سه ره نه دهب و شاعیره تی راجی حیساب ناکه م: شاعیری کورد نه گهر له پری خویندن و خویندنه وه وه له گه لّ شاعیری عه ره بییدا ناسیای پیدای کردب، بی نه وهی له گه لّ عه ره بیدا ژیبای، ناتوانی به عه ره بی بهوئیتیه وه چونکه خه یال و شیوازو بوچوون و دارشتن و ئارایشت و هه رچی لایه نی هونه ری و ناوه رۆکیش هه یه له عه ره بییدا تایبه تن به زمان و توراسی عه ره ب، ته نانه ت شاعیری به شیک له شاعیرانی عه ره بی دوای سه رده می نه مه ویه کانیش که تیکه لاویان له گه لّ سه قافه تی غه یری عه ره بیدا رهنگی دایه وه ویزدانیان به وه دا عه یبدا بوو که له دهره وهی هه ست و پیژانینی عه ره بییه وه وینه و خوولیاو دارشتنی خواستوته وه. به جگه له (مه لا عه بدولای بی تووشی) و (جه میل صدقی زه هاوی) نه مبیست شاعیری کی کورد زمان له هه لّبه سته عه ره بییدا شان به شانی شوعه رای عه ره ب رۆیشتی، دیاره نه وه دوو شاعیره ش به هوئی ژیانیان له ولاتی عه ره بیدا هه سته شاعیریان به چه ژی عه ره بی زاخا دراوه. ده لّین ئاغایه کی میراوده لی له دیوه خانه که یه وه دیتی کابرایه ک به ریگادا دهره وا، گوتی: دابزانن نه وه پیدایه چه کاریه؟. نۆکه ری ک بانگی راهیشتی، پیدایه که ش له وه لّامدا گوتی: به ری!! ئاغاکه رووی له ریگه وهر سوورانده گوتی: لّی گه ری ن کوئی یه. شاعیری کوردیش که راده سیته شاعیری عه ره بی به تایبه تی که خویندنی مزگه وتی ته واو کردب، به حال له رایه لّی ده ستووراتی قه واعیدی عه ره بی شره دهری کی بو ساز دهری و به شره شیتالی کوردی ده یئاخنی. با دوور نه ریون: وه ها ده بی شاعیری کی کوردی دهره وهی ناوچه ی سلیمانی زور له خوئی ده کات و سلیمانیانه داده بری، زور نابات ده که ویته کو سپ و ئاسته نگان و لاسای کردنه وهی پیوه دیار ده بی. تا راده یه ک، جاران، شاعیری کوردی عیراق ده یوانی به فارسی بهوئیتیه وه هه م له بهر خزمایه تی نیوان هه ردوو زمان و هه م له بهر زیده خه ری ک بوونی رۆشنیری نه وسای کورد به زمان و نه ده بی فارسییه وه. خولاسه من شاعیری عه ره بی شاعیری کورد دیوان به دهر ده که م.

بی نه وهی ده ست به رم بو دیوانی راجی، هه ره له شیوه ی تیبینی گشتیه وه ده توانم ری به خوّم بدهم و بلیم له شاعیره کانرا دیاره دوو شاده ماری نه ستوور پیوه ندی راجی به جیهانی خوولیاوه، به لکو به جیهانه وه قوول داده گرن: یه کیان خواپه رستییه، نه وی دیکه ش کوردایه تییه.

له لایه ن خواپه رستییه وه، وه ک من له راجی گه یشتیتم، به دریژیی نه وه رۆژگارانه ی لّیه وه نزیک بووم خرته و ورته ی گومان له بنی دلّیه وه میرووله ی ده کرد، به لّام هه ره جاره زوو به زوو سه ره قاپیکی خه فه که ری باوه رو متمانه ی به سه ره جوّش و بلقی دهره ونیدا

دهیئاو نهفہس بری دہکرد۔ بہشی ہرہ زوری شیعرہ نایینہکانی، بہپئی باوہری من، شہری نیوان گومان و یقین پیی ہلڈہ بہستن ہر ہتا یقین بہسہر گوماندا زال بکات۔ راجی مرؤفیکی دل تہری، جیہان پہسہندی، ژیان دؤستی، لہزت بردووی، سوحبہتچی، یارانہی مہشرب بہہاری بوو لہوہشدا بہ پیچہوانہی داخوازی باری دہست کورتی و قیافہتی مزگہوتی ہمیشہکات خہریکی راست پراگرتنی موعادہلہیہک بوو کہ نہمسہرہو سہری تیکیان نہدہکردہووہ یہکدییان نہدہخویندہووہ کوتومت وەك (خہییام) دہلئ :

ماییم در این گنبدہ شعبدہ فام

نہ کافر مطلق، نہ مسلمان تمام

راجیش لہلاییکہووہ بہ کہللہی پر ہست و خوستی (تہفسیرو حہدیس و کہلام اصول و صرف و نحو...) ہوو، لہ لایہکی دیکہشہووہ بہ دل و دہروونی تہلہزگہ بہستوی سہر بہستہلہکی فہلسفہووہ مہلہکردووی گوومی لہزت و حہزی سروشت، بہ داروہکازی شیعرہ نایینہکانی کوتہکوتی بہرہو لایہنی کردگاری بہرہردگارہووہ دہکرد۔ ہرچہندہ لہ سالانی دوایی ژیانیدا نہوہندہم نہدیت بزائم کہشتی گہشتہوہرانہی نیو دہریای گومان و یقین بہ کام بہندہرہوی قہدہم کرد، بہلام بہ پیی دیوانہکہی و ہا دہردہکہوی تادوایین ہناسہی چنگی لہ خواپہرستی قہییم کردووہ نہیہشتووہ گومان لیی بہ مہبہست بگات۔ نہگہر زہللہی گہورہی فیکریم نہکردی، راجی، لہ دہمی گیانہلاوہدا باوہشی بہ تارمایی فریشتہ قہتیس و ہستاوہکانی سہر پہردہی تہصہوراتی دا کردووہ۔

نہم شہری نیوان گومان و یقین بو کہسیک لہ راجی شارہزا بی، لہ سہرانسہری دیوانہکہی بہ شیوہی ہیزہکی، (وجود بالقوہ، **Potential**) جلوہ دہبہستی۔ بہلام لہ پینج خشتہکیہکہی: (نہی خوا لہم ماوہ دامام بہ پاوہ یا نہجات)دا زریکہ لہ گیانی راجی ہلڈہستی و یہک تافگہ لہ خلتہی چہندین سالہی ناٹارامی و ناپہزامہندی و بی ئوقرہیی و دلہکوتکہ و لیوہلہرزہ، بوو بہ گلہیی و گازاندہو پارانہووہ لہ بارہگای دادی خوداوہندی۔ راجی لہو پینج خشتہکیہدا رازی پیہکی لہ باریکہ رپی خہییام و پیہکیشی لہ دہربوونہی مزگہوتہکانہ۔ نہم پہوتہی راجی لہ تہنگہبہرہی نیوان دوو بہرہدشی گومان و یقیندا نموونہیہکی بچووکی تہجرہبہ زلہکانی کؤنینہی بہر لہ ہزار سالہ کہ بلیمہتی و ہکوو (ئیین سینا و ئیمام غزالی) پیوہ مہشوور بوون، تا نہوہی (ئیین سینا) بہر توہمہی نہوتؤ کہوت ناچار بی لہسہر ئیمانی خوئی بکاتہووہ بلئ:

دیوانی راجی

کفر چو منی گزاف و آسان نبود
محکمر از ایمان من ایمان نبود
در دهر چو من یکی و آن هم کافر
پس در همه دهر یک مسلمان نبود

(غزالی) پیش چندین کتیبی مه حکمی نهوتۆ له جهنگی نهفس و شهیتان و گومان دابنئ بایی بردنه وهی گرو له فهلسهفهو له ئیلحادی تی ببی. راجی له رپی وهدهرنانی ههستی دهر وون بۆ بهر گوئو و چاوی شیعر خوینان کاریکی راستگوئیانهی کردوه بۆی به چاکه و پیاوهتی لهقه لهم دهدرئ.

کوردایه تییه کهی راجی، هه له بهر نه وهی که ههستی نه ته وایه تی وهك غهیب پهستی نییه به دوودلی و گوماندا تیپه رپیت، هه له بهر نه وهی رسکانی گیانی کوردایه تی له ویزدانی راجیدا له و کاتاندا بوو که وا جارئ پارهوی نیشتمانپه روهری له کورده واریدا چ رپچکۆلهی سه ره به فهلسه فهی چینایه تی و لکه زۆرو نه ژماره کانی سه ره به کۆمه لایه تی و مافه جودا کانی تریژه هه مه چه شه کانی کۆمه ل تییان نه ده کرده وه، کوردایه تییه کی ساف و ساده یه. شاعری دیکه هه بوون هاوته مه نی راجی بوون وهك نه و به کوردایه تی بی گری و فۆرت دهستیان دایه شیعی نیشتمانپه روه رانه، دواتر ده مودوویان گوپا، به لام له بهر هه ره هۆیه ك بی (که ئیره جیی ده ست نیشان کردنی تییدا نابیته وه) تین و تاوی هیچ فهلسه فهیه کی تازه و بره و ستاندوو له کوردستاندا نه یه توانیوه شالوو بۆ دهر وونه دارپژراوه کوردپه روه رانه خواپه رستانه کهی راجی بهینئ و ری گۆرکی پی بکات، بۆیه یه ده بینین راجی نه له راسته شه قامی کوردایه تییه میراتییه کهی لاداوه، نه شیوزای عه رووزی کۆنینه شی به لاره ناوه: نه بزنی هه لبه سته کانی راجی دریزه ی نه و فرکه یه یه که له ده ماری کوردایه تی بیسته کانه وه دهستی کرد به هه لایه شتن و ریشه شی ده چۆوه بۆ فه رمایه شته کانی حاجی قادر. نه م خو لکانده ی راجی به فیکره ی کوردایه تی بی ته ئویل به وه دا پتر روون ده بیته وه که وا له نیوان نه و باسو خواسانه ی له سه رده می راجیدا تازه به تازه ده که وتنه بهر گوپی کورده واری ته نها بابه تی رووه و کوردایه تی پهنگی داوته وه له شیعی راجی. گه شترین نمونه له و پارچه هه لبه سته دلدارییهدا درده که وئ که سه رته تاکه ی به:

(گول پی نه که نن، لاله نه پشکوون له چه مه ندا) ده ست پی ده کات و دواتر نه م دوو به یته ی تییدا ده دیترین:

دیوانی راجی

ئەو دارو گیای بەهره‌وهری و بەره‌می راستی
زەردەشتە کە چاندوویە لەناو خاڤ و وەتەندا
با هەل بێ لە ئاسۆی هەوسا پۆزی روانت
ئاوایی شەوی بەد، لە سەمای ئاری یو زەندا

لەسەردەمی (حاجی قادر)دا ناوی زەردەشت و زەندو ئاری نەدەببێستەن، کە پەیداش
بوون نە لەشیعی سەر بە ئایین و نە لە شیعی سەر بە چین دەرەنەگەوتن و نەشەبوو
دەربەگەون، چونکە هەریەک لەوان کابەیی خۆی هەیه پۆوی تێ دەنی و دەستەو دوعا بۆی
پادەووەستی. هەرچی راجی یە چونکە خۆ تەرخان کردووی شیعی ئایینی نەبوو،
بەره‌ئەستی نەدیت لەمپەر بێ لە پێش کۆکردنەوی ئایین و نیشتمان لەیه‌ک دەفردا،
توانی لە هەردوو مەیداندا زمان بگێرێ تا ئەوێ لە پارچە هەلبەستی (میژووی
پێغەمبەراییەتی و کورد)دا دیت کورداییەتی بە قاچاڤ بۆ ناو عەقیدە دەبات و دەلیت:

نووح، بەهۆی گەشتی لە جوودی ئیمە گرتی لەنگەری

دابەزی هۆزی هونەرپەرور، لە کوردستان خزا

لەم بەیتەدا راجی بە پێبازی‌کدا دەروات کە پێشتر (حاجی قادر) لەم پارچە
هەلبەستەدا شەقلێ شکاند بوو:

ئەو پۆزە بە ئەمری حەیی ی مەننان

ئەم عالەمە پاکێ بوو بە طوفان

بانگەوازەکانی راجی لەبەر سادەیی و سافیان پووین لە هەموو کوردە نەک لە
چینیکی وەیا تیریژیکی وەیا دەستەو تاقمییکی.

لەئایین و نیشتمان بەولاو هەلبەستەکانی هەمەچەشنەیی بابەتن. بەشیکی ئەو
هەلبەستانە کە هی مونسەبەن لە دەمی‌کدا گوتراون کە وا جارێ مونسەبەکە لەبەر چاوی
خەلق نەدزا بوون.

بە هەمەحال شاعیریکی بێ لایەنی وەکوو راجی لێی ناگیرێ بەپێی داخواری
هەلکەوت و حال و بار، لە سنووری بەرزەوهندی گشتیدا، شتی‌ک بێی کە رەنگە شاعیریکی سەر
بە لایەن لێی بگیری.

راجی سنووری بەرزەوهندی گشتی نەبەزاندا.

دروود لە گیانی.

میژووی ژیانی راجی

به پینووسی:

مهلا عهبدوپرپهحمانی راجی

۱۹۵۹/۱۱/۲۲

راجی، ناوی تهواوی (مهلا عهبدوپرپهحمانی کورپی مهلا ئیبراهیم) له تیره‌ی مکایه‌ئی هۆزی جافی شاره‌زوورییه، باپیری ناوی مهلا مه‌حمودی کورپی بارامه که ناسراویوون، له سالی (۱۹۱۲) له شاری (کۆیه) له‌دایک بووه، دایکی ناوی (هه‌مین) ه کچی حاجی قادری کۆیه، به‌لام نه‌ک حاجی قادری شاعیر.

له‌سالی ۱۹۲۰ و له‌ته‌مه‌نی (۸) سائیدا له‌لای باوکی ده‌ستی به‌خویندن کردووه له‌دی (گه‌ئێری)ی سهر به‌ناحیه‌ی (چناران)ی قه‌زای رانیه. دواي ئه‌وه‌ی هیزیکي له‌خویندن وه‌رگرتووه، چۆته‌کۆیه له‌قوتابخانه‌ ناوه‌ندییه‌کان خویندووویه‌تی، له‌سالی (۱۹۲۶) دا بۆ هه‌ولێ خویندن له‌ناوچه‌کانی (مه‌رگه‌و سوله‌یمانی و خوشناوه‌تی) دا گه‌راوه. له‌سالی (۱۹۲۹) دا هاتۆته‌وه بۆ قوتابخانه‌ گه‌وره‌کانی کۆیه، به‌راستی به‌هه‌موو زانسته‌کانه‌وه خه‌ریک ماوه‌و موتالی کتێبه‌کانی قوتابخانه‌ ره‌سمیه‌کانیشی کردووه وه‌کو (حیساب و هه‌نده‌سه و جه‌بر و جوگرافیا و ... هیت). زۆر تیکۆشاوه که گه‌روگرفت و موناغه‌سه‌ی نیوان قوتابی دینی و قوتابی ره‌سمی لابه‌ری و براهه‌تی زانیاری په‌یدا ببێ تا به‌چاوی خۆی دیتی.

راجی، له‌زانستی (نحو، صرف، منطق، به‌لاغه، به‌یان، عه‌قائید، اصول و فروع) شاره‌زایی په‌یدا کردووه، له‌سالی (۱۹۲۷) بپروانامه‌ی دوايي مه‌جلیسی عیلمی وه‌رگرتووه له‌لای خوالیخۆشبوو جه‌نابی (مه‌لا به‌هائه‌دین کورپی مه‌لا شیخ ته‌یب - ئیمام و خه‌تیبی مزگه‌وتی بايزاغای کۆیه) و لای ئه‌ندامانی مه‌جلیس که بریتی بوون له (مه‌لا صادقی دایه‌ خه‌جی) و (مه‌لا عه‌لی باداوه‌یی) و (حاجی مه‌لا ئیبراهیمی زینوویی) و (وه‌کیلی قازی شه‌ری) و (کاتیب عه‌دل)، بپروانامه‌که‌ی له‌لایه‌ن ئه‌و به‌رپێزانه‌وه به‌ژماره‌ی (۵۶) له‌ته‌ئریخی (۱۳۵۶/۲/۱۸) کۆچی به‌رامبه‌ر به (۱۹۳۷/۴/۲۹) زاینی) به‌م ده‌ره‌جانه‌ی خواره‌وه، ته‌صدیق و ئیمزا کراوه.

ديوانى راجى

نتيجة	الدرجة	المادة	ت
ناج تان	۱۰۰	قواعد اللغة العربية	۱
	۸۵	الكلام والاعتقادات	۲
	۷۰	أصول الفقه	۳
	۷۰	الفقه و التفسير	۴
	۹۰	القرآن الكريم و التجويد	۵
	۱۰۰	البلاغة و البيان	۶
	۹۰	الوضع	۷
	۹۵	المنطق و الحكمة	۸
	۸۵	الحساب	۹
	۶۰	الجبر	۱۰
	۶۵	الهندسة	۱۱
	۷۶	الإنشاء	۱۲
	۱۰۰	الخط	۱۳
۱۰۸۶	مجموع الدرجات		

راجى له (۱۹۳۹/۹/۲۲) ژنى هيٺاوه كه ناوى (مامزى كچى عهبد) بووه له شارى كۆيه. له سالى (۱۹۴۰) له كۆيه درچووهو بوته مهلاى نههلى له دىي (قولقوله)، له سالى (۱۹۴۱) چوته دىي (خهرابه) و بوته مهلاى نههلى لهلاى (عهزىز ناغاي صالح ناغاي غهفوورى). له سالى (۱۹۵۴) له (خهرابه) بارى كردووهو به مهلايهتى چوته دىي (گهئىرى)، له رۆژى (۱۹۵۸/۱۰/۲۶) بههوى ژير ئاو كهوتنى گوندهكه بهژير ئاوى ههوزى دوكانهوه، له گهئىر بهشيك له خهلكى ئهه و گونده به فهرمى مىرى گواستراوهتهوه بو دىي (سابوراواى تازه) له ناحيهى سورداش و له خانووى ژماره (۷) نيشته جي كراوه.

له بهرئهوهى له ژنى يه كهم خوا هيچ مندالى پى رها نهديتو، زور ساردو گهرمى له ته مهنى خويدا چيشتو درهختى ژيانيشى بهرهو پىرى دهرؤيشت، بويه له رۆژى (۱۹۵۲/۳/۲۸) ژنيكى ديكهى هيٺا به ناوى (زبيده مستهفا حهمد). (راجى، لهم ژنهى دووه مى چوار كچ و پينج كورى بووه به ناوه كانى: بهيان، زوهره، شوپش، شيرين، ئيسماعيل، ئازاد، كاوه، سهلاح و سهباح) - نامادهكاران.

راجی و کتیب دانانی:

* له سائی (۱۹۳۴) کتیبی (لقطة العجلان)ی زهرکەشی که له (أصول و حکمەت و منطق) ه کردووویەتی به (منظومة) به زمانی عەرەبی، به هەموو حەیفیکەووە بەیەک نوسخەیی لێی دزراوو و ون بوو.

* له سائی (۱۹۳۶) چامە بەندیکی دلداری و نەتەووی بەناوی (ناونیشانی کوردان) به هەلبەست داناو.

* له بەر ئەووی زۆر حەزی له زانستی منطق و فەلسەفە بوو، له سائی (۱۹۳۹) کتیبیکی تەئلیف کردوو بە زمانی عەرەبی و ناوی ناو (زبدة المنطق).

* له سائی (۱۹۴۴) لەسەر تەکای (کاکە زیادی کوری حەمە ئاغای کۆیە) و (حاکم عەلانیەدین ئەحمەد نوری - حاکمی کۆیە) دەمەتەقەیی نیوان (فەقیر و دەولەمەند) ی بە هەلبەست داناو.

* له سائی (۱۹۴۸) کتیبی (فرائض شرح المنهج) له فیقەیی شافعیی که تایبەتە بە بەشکردنی میرات، بەناوی (بەشە میراتان) به وردهکاری و بەجۆریکی زۆر گرنگ وەرگیپراووتە سەر زمانی کوردی.

* له سائی (۱۹۵۱) قەسیدەیی (بوریدیە)ی شیخی بوسەیری وەرگیپراووتە سەر نەزمی کوردی و دواییش کردووویەتی به پینج خستەکی.

* له سائی (۱۹۵۲) وەلامی موفەتیشی مەعاریفی کەرکۆکی داووتەووە، که پرساری لیکردوووە: (ئایا خوا دەتوانی یەکیکی وەك خۆی دروست بکات، یان نا؟). بە زمانی عەرەبی سەلماندووویەتی که نابیت.

* له سائی (۱۹۵۵) له باسی (سێ تەلّاقەیی شەری) نامیلکەییەکی بە زمانی عەرەبی داناو و بەراوردی تیا دەربرپووە که تەلّاقی شەریی راست هەر یەکیکە بە جار جار دەبی بە سێ و ئەمەشی لەو نامیلکەدا سەلماندوووە.

کۆچی دوایی راجی:-

(راجی له گوندەکانی قوئوئەو خەرابەو گەلنیری و سابوراواو کەرژەو بەکرەجۆ، بەمەلایەتی و کاری جوتیارییەووە ژبانی گوزەرانددوووە. تاکو له کاتژمێر یانزەو بیست و پینج خولەکی رۆژی شەممە ریکەوتی ۱۹۶۹/۱۲/۶ به هۆی نەخۆشییەووە له بەکرەجۆ کۆچی دواییکردوووە له گۆرستانی بەکرەجۆ به خاک سپێردراوە). - نامادەکاران.

دیوانی راجی

(۲)

ای سفا بازی من صد سال هرندی بوبره و تا که ما چیکم نه بوفاز ای اهن بیره و
 چونکه یاری دلبر با بونور قیب میای ینه من نه و ایوم غرق آهوناله و او بوجده و
 هری به قور با فاموسینه بی بورت که وا کازی سیمین ته ره و اناز کو زرمو بط و
 من به بیداری نه گیرم خونین نای جگرگی خوم تر نه کیشی زکسی جادو که چادوت کوته خود
 چونه صبا و سگری منصوره نیه به و کاکله له و نماهی طلغنه نه ختی که بوی شل کاجله و
 شیخ نه گره نامه پور بی عفتو صوالیقین بوجی و ای با که صون مل هر و مستو قل و
 خاک خوله فرمن راجی له و صلی دولبر
 دانه نیکی فی ینه گر بتیو بیزله نه که و
 جاریه او ای چاوی من دجله به دجله جو به جو بندی و له شکا و فای من گشتی پسا وه لوبه لو
 جان به هوی سر دچی بو قوی خوش کرد چی بی رلوی جگر دچی گر چی گرا وه کوبه کو
 سنبل زولغنه هانه روا ز دره کونده هانه جو معنی گرتو زوبه زو حلقه داده هوبه هو
 مرهمی لیوی تکره نه م رله تا قرینه سره پر خفتو بی مفه هر کفن خا وه شو به شو
 گر و سلاتی دولبرم بی لبانی دل برم رستی له مل نه کم سرم بنده جفا وه گو به گو
 جان عزیزه کم اتو مکاره بیه جینجو نه میکاری گفتگو شر چیه داده خوبه خو
 فاطمی راجی بکه جم جامی لبانی بخه دم
 چیکه له رستی م به تم کا وه بکا وه پوبه بو

دیوانی راجی

(۳)

له سرگه بخی نریانی صحر روز لغت از دره امشو به فوتانه دله زرم لکاهت باوره امشو

دوین روت که شعری ضمه ناو فانوسه دو جاوم درونم اگره ایتم له نس لاناوره امشو

له سر بوجی ستاره پایه بر زینا لگا هیکت له هر گرونی سینم را قلا پو محوره امشو

سرم پر جوشه دیداره کدم پر درو بیما ره به نازیکی طیبسانم که در مانه و ره امشو

له جاوم لعلو با قوت وانه پایه و هنن گریانه له لای تو بیکه بنه و کن نریکدی خنزه امشو

هنا و نازه کی رویت چه فوناکستی آمانه به هر صی خوم ز خردی ضجوه امشو

برو به ضوم سپاردی هر صی بودل چاکه بخوانه

سری دیوانگی راجی له قافی دلبره امشو

وختی له لبی باره ده میلی شکر م بو نه مزانی له هر نس جهنا هسه بکرم بو

هر چند که دیتم له تمی عشوه خدوسی جارماله دلا آفتو جاری عظم بو

دانشنوه محبوبه له ناوسینم می صدا زانی که به ام قهره له دوژمیه ظفرم بو

ایمرو که نه بوم بیکم صد صغیر نه می قوربانه لم بندی جاگر حکمتی حرفی نظرم بو

هروک هفتا صبریه بوتیری باد دل لایی له رخا آفتو لایی شرم بو

تا ذوقی بهنم هم بولم میکره یا نه نقدی طرف بو سوکتو فضلر هنرم بو

ناوی هیه او دلبره شیرین به بی شویم وک مده که نه بونا و مو شوینو حفرم بو

نیوه می شوی دوین شوی مام حم قادر سوزی له هموریش و بندی جاگرم بو

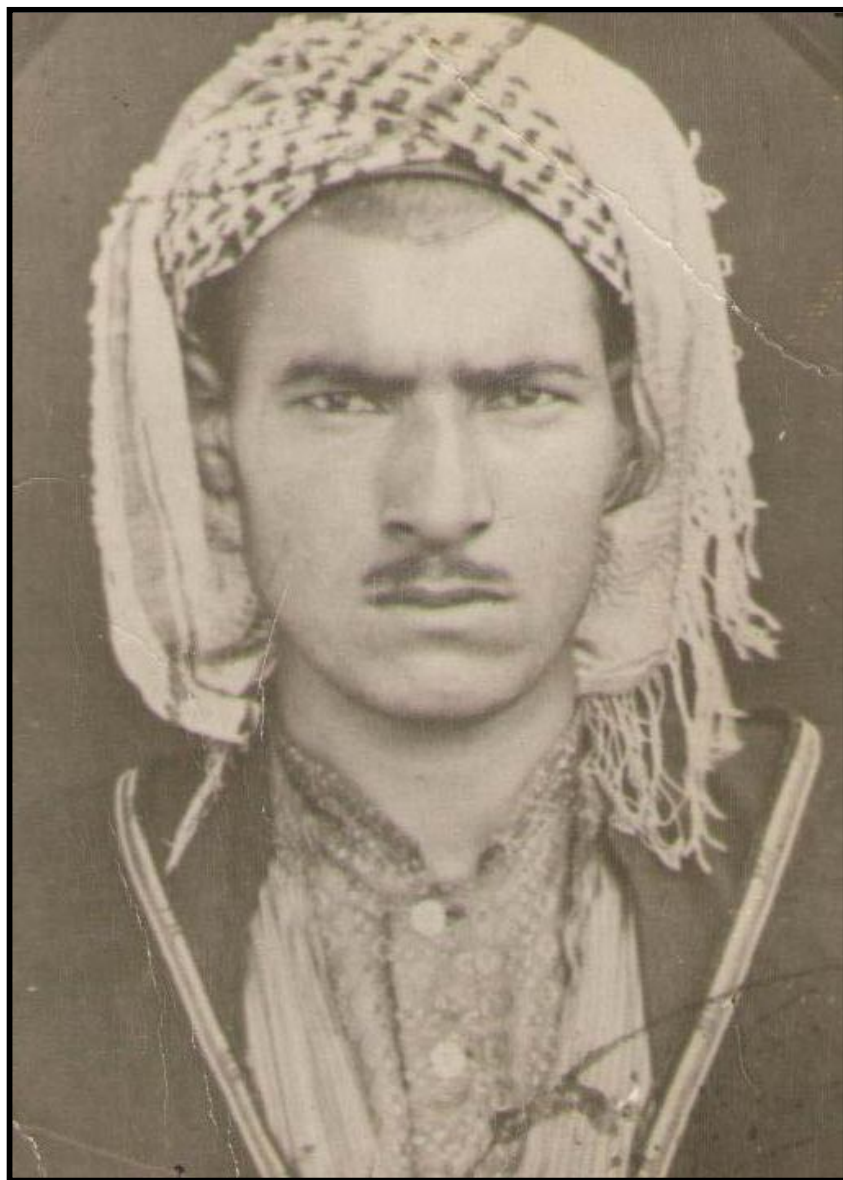
راجی مکه گریانو له خورانی سپیریم

هیستاکه نه بوم ام خطم نوسرونی کرم بو

ماوہ نوری بادہ بیکم مہ بہ غم کو تو م تو ز	بر امید جام لعلت دردی اشام ہنوز
واحوالی دینو عالم رویہ بودید نت	تا چہ خواہد شد درین سودا سرجام ہنوز
نادی صیادت بہ صلفی کا کلواری کوان	میزند ہر خطہ تیر جو ہر اندام ہنوز
چونکہ جاری ناوی ایچی لیوی یارم فرمورہ	اہل دل را بوی جان میآید از نام ہنوز
زرہ نوری رخت در کوتہ پردہ و روئی رون	عبود چون سایہ ہر دم بر لب با ہم ہنوز
نیکہ بوم دانہ بہ لہجہ و لاری شیرین ساقیا	جرعہ جام کہ مزہ سرگرم آن جام ہنوز
چندہ بریانم بہ اگر باہم رنگ اگر برہ	کا ز حیان پختہ کان عشق او خام ہنوز
بیم دلہ تو بزمہ اہا بگورہ آرمو قرا	جان بغیاثی سپردم نیت آرا ہم ہنوز

شعرا حافظہ اصیا جنتی لبی دلبر دہ کہ م
 آب حیوان میرود ہر دم زرقلام ہنوز

آن غالبیہ زلف بسیم بدن انداز	وان لعل دل افزای بچین شکن انداز
دست من بیچارہ کہ کوتہ زلف است	بہر قدح سینہ تو در پیر ہن انداز
بند کہ لبم خشک بیارست ز ہجران	از بہر خدا بر لب شکر شکن انداز
خاطر صدقم کرد زمان در ہم آفاق	در ظرف ظفر لعل عقیق یمن انداز
تا سیر بہا است در این گلشن بہستان	بشکن تو گل سرو قدی خوش ہن انداز
در ظرف چمن مرغ دلرا بجلالت	آلودہ بتشریف گل با سمن انداز
سیراب کن از باہم جنت من مسکین	در میکدہ ہا طرفہ بوجہ حسن انداز

وینہی راجی له تافی لاویتیدا

(۱)

خاک و ههوايه کهي وه تهن، ههروه کو سهر چوو به ههبا
کهوتهوه باوهشی ره قیب، ههروه کو قاوت و ره شهبه
ئه زانی چونه حالی دل، له گهل گولی ده می وه تهن؟
راسته ئه پشکوون به خودا، ئه م به سه بو، ئه و به سه با
هوزی به سوزی کوردی من، ده می که سهر به زامه وهن
بو دهن و باوهشی وه تهن، بیجگه ته ما، چ شک ده با؟!
وه خته بخنکی بی ههوا، هه ناوی بی شه هیقه و
خویناوی پیس و پاکژی، دانه ی سپیشی لا ئه با
سپل و زگت چ هاتووه، له خانه هیئده دانیشی؟!
که ریده چه نده چاپوکن!! تیتوه ئه ییچن له عه با
توی وه کو پووش و کا له شهو، کوردی په ریشانی وه تهن
دوژمنه کی شای ته مهنت، چاوی خشانده کاره با
ئیسته خه ریکی چی بلیی، له م هه موو ئاوو ئاگره؟!
وا پره چاوت له نم و، هاتووه لووتت به له با
بیگه سی وه ک ئیمه وه تهن، خوشی له ته بیاتی که سی
یتو بکولی جگه رت، ههروه کو میکروپ له ته با
بو دلی رووناکی چه من، نه غمه مه (راجی)، هاته جوش
له میشکی خو ده ئاخن بیری به هیزم، ئوده با!!.

(۲)

مه شقی چیه په روانه، له گهل شهوقی چرادا؟
ئه شقی چ رووه دیتو ده چی، گیان به فه نادا؟!

دوو زولفی رهشی، شوعله فرۆشن وه کو کولمه‌ی
 رۆژی رهشی به‌دبه‌ختیه، داخی به سه‌مادا
 هاواری موزه‌ی، هۆش و دل و دین که نه‌کیشی
 گوشه‌ی هونه‌ری چاوه، هزار ئیسی په‌نادا
 کاتیکی نه‌بوو وه‌رنه‌گرئ چاوی، دلی خه‌لک
 غه‌مزیکی که بادا، جگه‌رو می‌شکی به بادا
 نامووسی هه‌موو عالمی کی‌شاوه‌ته چاوی
 هه‌نایه، گرانباره، له شهرم و له حه‌یادا
 باری دل و، سه‌رباری جگه‌رمی، خه‌م و خوین کرد
 قازانجی چ بوو، زولفی که دوو باری به تادا؟!
 خالی مه‌حه‌کی سوژه، که‌وا له‌و رووه چه‌سپا
 هه‌ر زی‌ری نه‌کی‌شاوو، کشاوه به دووادا
 برونه‌ گلینه‌ی، که نه‌ه‌ستی به هه‌موو روو
 زاناو نه‌زانی، وه‌کو یه‌ک دل به خوادا
 باقیکی وه‌نه‌وشه و گول و سونبول، به سه‌ما خست
 سه‌برو هونه‌رو هۆشی، به سه‌ه‌ودایی ليقادا
 پرگاری چ بن، مه‌ست و به‌خۆ ژيوو گرفتار؟
 کاتی، که خه‌له‌ی خال و خه‌تی به‌ر په‌شه‌بادا
 (ژیکو)^(۱)، چ هه‌راییکه له شوین ئاگری دیدار!!
 یا مه‌حه‌مه‌یی رۆژی دوات هات به دووادا!؟

(۳)

ساقی له په‌رده وه‌ستا، ده‌ستی به باده دادا
 موتریب به چه‌نگ و به‌رپه‌ت، به‌زمی به رووی سه‌مادا

۱- راجی، به هه‌ردوو ناسناوی (ژیکو) و (پشکو) یش شیعی نووسیوه.

بهینیکه بو ره قیبان، لهم ده شته دا که لاکم
 سهد مه رحبا له یارم، هات و ره قیبی لادا
 دیسان به غمهزه وهستا، بو قه تل و عامی عالم
 دهستی به گول وه نه وشه ی، بو شین به بهر سه با دا
 وهك تازه سه روی سه رکهش، زولفی به نازی له رزی
 بهم نازگانه له رزه، سهد عاشقی فهنا دا
 ئیمرو به ئاهی سه ردم، پرسیمه حالی چاوان
 فرمیسه که دای وه لامم، ئهم به حره چاری نادا
 دل بهر به زولف و کاکول، دنیا ده خاته وهی وهی
 به به چلون له ریما، رووی خو ی به لای منا دا!
 (راجی) له تو موبارهك، ئهم عیشه تازه پهیدا
 یاره ب هه وایی یاری، وه سلت به ئاشنادا.

(٤)

ئهوا به حری په روشی من، شه پۆلی دا به دنیا دا
 که شو ری کورد و کوردستان، له ئیخه م دهستی بهر نادا
 له میژه شوینه واری ژین، به ماتهم بهرگی پوشیوه
 ده لئی زه رده شتی لی مردووه، له جوشی ئیش و هیوادا
 ژیان و نیشتمانم رو، که دوژمن ئاوه دانی کا
 ئه بی چون حاسیلاتی هه لگری و، خه رمانی بهر بادا؟
 له پیناوی کورانی گه ل، له شی خو ئیناوییه خاکم
 مه گه ر فرمیسه کی زامانه، له ره نگا وره نگی سیمادا
 ئه لئی داکی جگه رسو و ناوی ئیناوانه، بیه وشه
 به گریان ده نگی نووساوه، له داگیرسانی فه ریادا

سه‌با، په‌رت و بلاوم کوک‌ه‌وه تا تیم‌گه‌یینی شه‌و
 له کام شوین و که‌یینی گه‌ل، که بریاری ته‌قلادا؟
 دزو حی‌زو دروژن ناسه‌واری گه‌ر بر، کاکه
 بلئی جه‌ژنی دلّه، با ده‌س بخاته ده‌ستی هیوادا
 خه‌تای شه‌یتانی خو‌مانه، که‌لوپه‌لمان که نه‌فروشن
 به‌خو‌رایی، که خو‌رایی ده‌ره‌یینان له بونیا‌دا
 که ماده‌ه ئیش بکا ته‌نیا، به ته‌بیات ریزه ناگیری
 که ته‌بیات لی‌کجیا‌وازن، له‌سه‌ر مه‌یدانی ئی‌جادا
 وجود گشتی له نیرو می‌وه تیکه‌لکیشه، بیزانه
 که ئاینیش دروست نه‌کری، له می‌وو تیری مانادا
 هه‌تا ته‌رکی نه‌کا کاری خه‌رایی، چاک‌ی لیتایا
 به نیسه‌ت ده‌رئه‌بی نیسه‌ت، له ته‌ئریخی هه‌یولادا
 به هه‌ق بیناسه نه‌و زاته‌ی، که نا‌گونجی تو‌بیینی
 که شه‌پرئوه به‌رام‌به‌ر نه‌و، هه‌موو بی‌ری له سه‌ودادا
 مه‌ترسه هه‌ق بلئی (ژیکو)، هه‌تا ماوی به سه‌ره‌به‌ستی
 نه‌گه‌ر بتکه‌ن به‌ دارا، یا سه‌رت بپرن له بی‌دادا!!!

۱۹۵۱

(۵)

بولبولی خه‌سته دلّم، هاته‌وه دیسان به سه‌دا
 له ره‌زو باخی روخی، ماری ره‌شی پی‌ه‌وه‌دا
 نرخی له‌علی له‌به‌که‌و، ده‌نکه هه‌ناری خالی
 نابئی به‌رلین و عه‌جه‌م، له‌نده‌ن و پارس و که‌نده‌دا
 کوشته‌یی نازی ده‌مت، زیندووه تا روژی به‌قا
 مه‌ستی چاوت به‌خه‌به‌ر نایه عه‌زیم، نه‌به‌دا

دیده ههلمه بره به ئه و ناوه له ریگهت لادهم
 هه دِل و گیان و سهرو مهردومی ئیمهت به فیدا
 دلگه کم تیر و پره، هیند له خه یالی سینهت
 مهیلی حوورو په ریی و باخچه ناکا، به خودا
 سه ر چیه؟ نه یخه مه ژیر پیت و نه چیرئ ئاوات
 گاوری مونه له له هم رییه، کهسی سه ر که نه دا
 (راجیا) عیشق چیه؟ سۆزشی گیان و به ده نه
 خووی په روانه برۆ بگره، چ شاهی، چ گه دا.

(٦)

نیگاری گولعوزاری من، ههوا به بال و په ر ئه دا
 بولبولی خاکه ساری دِل، له ری و وه لامی سه ر ئه دا
 ده میکه مهیلی شه ر ئه کا، به نازه چاوه مهسته که ی
 کهوا به شیرو تیره که ی برۆ و موزان، نه زه ر ئه دا
 نیچیره وانه دل به رم، هه رده م له رییه ک داده نی
 داوئک له زولف و کاکوئی و، به له شکر یکی سه ر ئه دا
 تکای مه مانی نه وره سی، له موته گایی سینه دا
 هه نارو سیوو بی له ناو ده سی بر او م به ر ئه دا
 درشته بیری وردی من، ده ره قی خالی پوومه تی
 که کاره بایی ورد و په ش، له رۆژی رووی قه مه ر ئه دا
 خوماره چاوه شوخه که ی، به هاری دِل به ده ر ئه خا
 هه لاله و هه نگی خاله که ی، هه نگوینی لیوی ده ر ئه دا
 پشکووت به خه نده خونچه که م، چ شیته (راجی) له م ده ره!
 بیباکه شوخی ناو په زان، تانه له ریگوزه ر ئه دا.

دهستی به ههوهس ناووته ناو دهستی ئه گهردا
 بو روخی منی خهسته، ئیشارهی به سهقهردا
 بهم ئیرگسه چهند ناسکه دلبر له تهماشا
 پوشینی لهلای پشتهوه پوشیوه بهسهردا
 من ترسمه ئه و خونچه به توندی بملیسم
 ئه و بو سهری من، دهستی به رق داوه له بهردا
 تا گهنجی قهدی ون بی، له بهر دهستی دزی چاو
 زیوی بهددهنی ناوه، له ناو قوفلی گمهردا
 دهسمالی مل و گهردنی، مالی مه و سینهی
 وهك دوژمنی بیعاره، له سهر گهنجی گوهردا
 دهسروکهوو سرکهی سهری، سورمه ی دلی عالم
 پهنگینه بهههرا، له درهوشانی نه زهردا
 پهنگینه به خوینی دلی (راجی)، سهری پهنجهی
 زور حهیفه که ئه و نووره له وهسمه و خه نه وهردا !!

(۸)

من چیمه له خووی ئاسهفو ئهسکه ندهرو دارا
 پیویستمه بهس روویی نیگارم له بههرا
 تیکه ل بووه هه ر جووره گژوگیا، به گولووکا
 وهك زولفو خهت و خال و، روخی خونچهوو زارا
 جارێ، که له گوشهی چهمن و ریکه بگم پی
 چیمه له شههی و لهشکرو قانون و مودارا
 بادهم که له دوو چاوی هه بی، بوچمه باخات؟
 خهیمه که له دوو زولفی هه بی، بوچمه خارا؟
 خنجیلهیه، سهر سووکه، عه ره فکیژه، گوله ندام
 شهنگولهیه، دلنه رمه، وه فاداره، گه وارا

ئەم تەرزە جەوان دلبەرەیه، وا دلی بردووم
 سەر، وەك سەری مەنسوورە كە كرددووێه بە دارا
 ھەر سوۆزە، دلی مەردمی بیکەس وەگەشیئێ
 (راجی)، بەسە تۆ بەو ئەدەب و گوۆشەیی سارا !!

(۹)

ساقی وەرە بنوئینە لەسەر شەوقی خومارا
 ئەو قامەتە رەنگینە، لەناو بۆس و كەنارا
 تا كورد لەسەر ئاگری پەرسوۆزی نیفاقن!
 بۆم تێكە مەیی و، لێدە لە ئاھەنگی بەھارا
 ئەم كۆمەلە، بەندی دلی دوژمن ئەپسین
 ناویکی ھەبێ كۆمەکی یاری لە دیارا
 چەند خۆشە لە لایكەو، كۆلشەن لە تەماشا
 بولبول بە كزە ئاھەو، قومری لە چنارا
 نەیزانی، ھەتا پشتی نەنا كوردی قەلەندەر
 خشتیکی كە دای دوژمنی رۆحی، بە ھەوارا
 وا تێمەگە بێ مەیلە، لەگەڵما دلی دلدار
 باس و خەبەری فەننییە، ئەیکەم لە ھەزارا
 پشت و قەووەتی ھۆشمە، پرووی لوتفی نیگارم
 تاب و تەرەب و جۆشمە، ئەو یارە لە شارا
 كوردی، كە وەكو خەرمەنی پووشن لە نەزەر خەلك
 با ئاگری تێبەردەن و، بپروا بە نزارا
 (راجی)، غەزەلی عیشتی تۆ ھەر كوردییە ئیمرو
 ئەم تۆبە تەرازووی وەتەنە، سا كەسوکارا^(۱) !!

۱۹۳۳

عودو گولووک و شهنگه‌بی، ئاوی به‌دهم هه‌وار دا
 قوڤ و هه‌لۆزه و سه‌وزه چل، به‌هه‌شتیان قه‌رار دا
 من رووبه‌رووی مه‌یدانه‌وه، که‌وتووومه ناو سه‌یرانه‌وه
 چه‌یا به‌ کۆل و شانوه، هه‌مووم به‌ چاوی یار دا
 چاوت به‌خه‌و، له‌نجته‌ که‌وی، خیرا ئه‌پۆی، خوش ئه‌سه‌روی
 وه‌ک مه‌کته‌ییکی سانه‌وی، له‌قته‌ له‌ سه‌ده‌ه‌زار دا
 له‌م شاره‌ پایز بار ئه‌کا، زستان و هاوین جار ئه‌کا
 سه‌رماوو گه‌رما تار ئه‌کا، تا په‌ونه‌قی به‌هار دا
 جارێ به‌ سینه‌و دوگمه‌وه، جارێ به‌ گرژی کۆلمه‌وه
 جارێ به‌ چاوی سورمه‌وه، قه‌ندی به‌ پوڤی زار دا
 مه‌یلی به‌ حالمکه‌ ده‌می، گوێ بگره‌ گوftarم که‌می
 له‌ تاوی تو که‌ عالمی، شیشه‌ی له‌ جه‌رگی پار دا
 (راجی) غولامه‌ له‌م ده‌ره، ئه‌گه‌رچی هه‌ر سه‌وداسه‌ره
 قسه‌ی خراپی گه‌وه‌ره، که‌سی بو نۆکته‌ غار دا !!

(۱۱)

گول پیته‌که‌ن، لاله‌ ئه‌پشکون، له‌ چه‌مه‌ندا
 بالا ئه‌هه‌زن، به‌ر ئه‌وه‌رن، چه‌نده‌ له‌ چه‌ندا
 سوورن ده‌م و لێو، زه‌ردو سپی لامل و گه‌ردن
 خال و خه‌تی ره‌ش، چاوی به‌له‌ک، سه‌وزه له‌ ته‌ندا
 ئه‌و دارو گیای به‌هه‌ره‌وه‌ری و، به‌ره‌مه‌می راستی
 (زه‌رده‌شت) ه‌ که‌ چاندووپی له‌ناو خاک و وه‌ته‌ندا
 یاری وه‌کو تو‌ی دیوه، به‌ چاوی هونه‌رو تیژ
 چی جان‌ه‌وه‌رو جنده، هه‌مووی خسته‌نه‌ به‌ندا
 ئه‌و په‌رچه‌م و ئه‌گریجه، قه‌ری دیوو درنجه
 شه‌یتان و درۆ، گه‌شتی، له‌ناو داوو که‌مه‌ندا

ئەو مەرجه، که بەستووومە لەگەڵ خەندەیی لیوان
 دۆراوم ئەگەر بیخەمە هەنگوینی لە قەندا
 دارو دەوونم شانەوو هیلانەییە بو ژین
 رازانەوویی هۆشە، لەناو شاخ و چەقەندا
 وەرگیپی که تۆ پروو، لە دلی شیخته دوژمن
 ئاشی لەگەراندایەوو خەرمانی لە شەندا
 با هەلبی لە ئاسۆی هەووسا، رۆژی پرووانت
 ئاوابی شەوی بەد، لە سەمای ئاری یو زەندا
 مازووچنی پاشۆل کونە، (ژیکۆ) که چەلی گەل
 پەندی که هەمووی ئاوه، ئەپیوی لە سەرەندا !!

(۱۲)

کورد گەر هەبن شاھن هەموو، بو عەقل و نوتق و ئیھیدا
 ریکاوو پەوشت ساز ئەگەن، هەوێل هەتا کو ئینتیها
 کاکە لەسەر دەوری زەمان، نەبوووە زیاتر کەسێ لەوان
 هەموو ژبان و پالەوان، شیرین زمان و خوش نەوا
 میللەت ئەگەن پەرورەدە بو، وەختی بە فریابی بە خو
 خاوەن هونەر، رفینی گو، هەم بەهرەوەر، هەم موقتەدا
 مایە وەفاوو سەلتەنەت، قازانجی هۆزو مەرجمەت
 تەبیاتی چاک و مەعریفەت، بو وانە هەم بەخش و عەتا
 مەست و غرووری وەختی شەر، هەرۆک بەلا کە دینەدەر
 ساف و لەسەر خو بو هونەر، وەختی کە خەلکیان ییتەلا
 ئەو پشٹیوانی قایمن، بو عەھدی خوێان داومن
 بو ئیسی چاکە حاکمن، چاکیش ئەگەن دەفەعی خەتا
 (راجی) لە قەومی کوردیا، ئاویتەدارە بی ریا
 زۆر رازییە لیان گەوا، ئەگرن جەماوەر ئیبتیدا.

(۱۳)

تا وا بگه رپن دوزمنی بروا، له عیراقا
 وه خته بته قم، دهر بچی گیانم له مهراقا
 وازی نیسه دهر ویشی دروژن، له دروو سویند
 وهك دز له دزی و، مهردمی بی ژن له ته لاقا
 یهك دی به (بیا)، یهك به (تهعال)، ئیکی به (که مهیر)
 یهك (گیل) ه له گیلخانیهی ساووخ و سوجاقا^(۱)
 گهر پیره، ئه گهر که نجه، ئه گهر شیخه، ئه گهر بیگ
 نه مدیوه، برا!! یهك سه ری راستی له شتاقا
 کی بی تو بلئی؟ کاکه وهره و، کاکه بنوشه
 یهك دهوره له بی بادهی شیرین، له مهزاقا
 کون کون بوو هه ناوو، جگهره له تله تی خاکم
 کی شایمه سه ری ریگه به سه ر، نهك له دوو لاقا
 هه ر کورده له ناو کاوو چیا، پووش و گیا خور
 هه ر خه لکه له سه ر سفره، له ناو کوشک و تاقا
 ئه ی دلبه ری ناسک به دهنی کوردی قه له نده ر
 گریانی به کول بو من و، تو ش، خنده به قاقا
 (راجی)، ئه ته وی حالی وه تن ئیسته بزانی!!
 پووشیکه به رووی بارهش و، ته یریکه له فاقا^(۲).

۱۹۴۷

۱- بیا: (فارسی): وهره. تهعال: (عهره بی): وهره. **Come here**: وهره. گیل: (تورکی): وهره.
 ساووخ: (تورکی): سارد. سوجاق: (تورکی): گهرم.

۲- ئه م نیوه دیره به پی هه ژمارکردنی پیتهکانی ئه بجه د دهکاته (۱۹۴۷).

ب- له شوینیکی دیکه دا دهلی: (پووشیکه به دهم باوه، وهکو تهیره له فاقا).

کھسیک بو نیشتمان، دل مویتھلا کا
دہبی خوی تووشی سوژی کارہبا کا
خہریکی مہرگ و ژین بی، تا ہناسہی
تہرو وشکی، لہ گیانی مہرحہبا کا
تہرازوو بی ہہموو کارو مرازوی
تہرازوی، ہہموو چہسپ و تہبا کا
تہبایی کا لہگہل ہوزو عہشیرت
برینی بیکہسی و شوخی دہوا کا
فر و فیلی حہسوودانی لہناوبا
گرینگی خاک و ہوزی پر بہا کا
لہ کومہل، چہوت و چویری ہیچ نہہیلے
دل و چاو یہکدگیرو بی خہتا کا
لہ ناو ہہر کومہلیک بژیا بہ ژیری
ہہموو قہومی لہ رووی حہمدو سہنا کا
بہ ہیوا، باخی سہرہرزی بنیژری
بہ شادی، ہہلگری بیچوو بہ داکا
لہ رووی خوراک و بوخوشی و گہمانی
گول و سیوو سہروی نہشئو نما کا
لہ گوشہی پاسہوانیدا بسووری
لہسہر تہختی شہہی، گیانی رہا کا
لہ دہریای گوششیدا تا نہخنکی
چلون یاقوت و گہوہہر ناشکرا کا!؟

ئەگەر بیهێزە خۆرگەیی سەردو گەرمی
 لە قاوەی هیلو، دارچینی لە چا کا
 ئەگەر گیراوە چاوگەیی ناو هەناوی
 دەمیی سەیرانی ساراوو هەوا کا
 ئەگەر پەرپووتە نووسراوی دەماگی
 بە شیرازو جزووبەندی رەوا کا
 قور و قەوزەیی ئەگەر تێدایە ئاوی
 دەریدا، تا ژیان برژی لە پا کا
 ئەگەر رینگای چرو پر چقل و چالە
 بە داس و خاکەناسی مائەوا کا
 ئەگەر بی ئاقلەو، مندال و نافیام
 ملی بگری مەلای چاکو، ئەها کا
 لەسەر زیی، گەر مەلەیی هاتو نەزانی
 جەراییکی بە گورجی پر لە با کا
 بە (تیرو پشکە) رازی بی لە بەش دا
 بلای با خووی و بەختی ئاشنا کا
 ئەگەر پێویستە بژیا هەر لە خووشی
 بلای کۆمەل بکاو، پستی لە شا کا
 ئەرووخی گشتی بونیادو نیهادی
 ئەگەر ساتی لە یاران خووی جیا کا
 ئەگەر بیستی، قسەیی بیستی وەکو من
 ئەبی (راجی) بژیو، سەیری خوا کا!!

بۆ پیگهینی مردم و، چه ندم به تما کا
ئهم یچووہ ناکامه وو، دهر نایه له دا کا
رۆژی هه موو کس که وته سه ماو، تافی بلند بوو
ئه ستیره یی به ختی منه، هه نایه له ما کا
چاوم، که به خوین گولگولی ئه سرین ئه پزینی
پر خنده، دوو چاوه ره شه کهت با ته مه شا کا
وا دوو که لی ئاهم، سه رو رووو گهر دهنی پۆشی
لیوت چ ده بی ره حمه تنوکیکی ره وا کا؟
دل، سهیری، وه کو مه نجه لی سه ر ئاگره ده کولی
خوین بوو به هه وا، وه خته دلایش سه ر له هه وا کا
ده ستم نه شکئی، بیگر مه ئیخهت به ری نادا
میشکم نه ته قی، هه ر ده بی میشکی تو به با کا
ئاخاوتن و دهر کردنی تو، هه ر یه که بو من
یه کدل ئه وه یه، بو سه رو کاری ته قه لا کا
گیانه وه ره لام، چونکه ئه تۆش کوردی وه کو من
ئاسان نییه دل به ر دلی دل به ر به ره لا کا
گوژالکه یه دووریت و، له هه ر لاوه مژیومه
لیوت چ ده بی، دهر دی دژی (راجی) ده وا کا!.

بۆ جیازی کولمه رۆح و دل له من داوا ئه کا
ژین و عهیشی من به یه ک دم، سه ره سه ر یه غما ئه کا

دلبره‌ی خه‌نجر وه‌شینه‌ی، پر شه‌په‌ی، عاشق‌کوژه
 خوی له‌ناکا و ده‌رئه‌خات و، بی‌کسان ریسوا ئه‌کا
 من گولی ناز و نه‌عیمی پیته‌دهم، بو‌رهم ئه‌کا؟
 چونکه یا خو‌ش‌مده‌وی، ئه‌و، بو‌یه لیم حاشا ئه‌کا
 نامه‌وی باخی به‌رینی جه‌ننه‌ت و، مولکی ئه‌به‌د
 گهر سه‌ری یه‌ک موو له‌گه‌لما، یاری په‌نگین چا ئه‌کا
 من نه‌زه‌رکه‌م خوی ئه‌پوشی، من بگریه‌م خوش ئه‌بی
 من برۆم ئه‌و راده‌وه‌ستی، من بوه‌ستم، را ئه‌کا
 ئه‌ی به‌قوربانی سه‌رو رووی زه‌مه‌مه‌ی جانانه‌م
 وا به‌تاریکی و به‌رووناکی، دلان شه‌یدا ئه‌کا
 بگره‌دامینی به‌کولی، به‌رمه‌ده تو (راجیا)
 یا به‌جاری ئه‌تکوژی، سا یا به‌خوت هه‌متا ئه‌کا!!

(۱۷)

کا‌که! گهر بیزانی کوردستان له‌سه‌ر کیو باز ئه‌کا
 بووکی تازو و ته‌ر له‌خاکی خه‌لکه‌وه داخواز ئه‌کا
 پیره‌میردیکی وه‌جاخ کویره، له‌چاخی نووحه‌وه
 قه‌ت له‌جی نه‌بزووت و داوای هه‌ر قزو پاپاز ئه‌کا
 هه‌ر منایکی ده‌ریکردو له‌خاکی روویه‌ده‌ر
 ئاقلی غوربه‌ت بلندی کردو ئیستا ناز ئه‌کا
 که‌ی له‌جیوه، ئیسک و ماسولکه‌ی به‌هیزی پیوه‌یه؟
 بوچی داوای پاله‌وانی و، پیشه‌وه‌و، هه‌مباز ئه‌کا؟
 لاوی کوردی! گهر ده‌زانی خاکی پاکت چه‌ند به‌شه
 چاو ته‌ماشای عاره‌بو، تورک و، خه‌تی شیراز ئه‌کا

تازه، ئەم زاوایه لهو بووکه نهزادی پێهگا؟!
بۆچ بهشهوکاری، لهناو دوو لینگه خۆی لاواز ئەکا؟
هۆزو تیره ی ئەجنهبی، پهروانه ئاسا ههڵکزان
تازه وهك ئاواره بولبول، کوردی من ئاواز ئەکا!
خهڵکه، ههروهك فرپروکه هاته خوارو کهوته سر
کوردی تادارو تهمهڵ، خۆی گیرهوهی ههوراز ئەکا
من کهوا دلسۆزی ئەم خاکه ی وهتهنم، خاکهسار
ههروهکو(راجی)م، بهکوڵی تانه خۆی سهرباز ئەکا!!

۱۹۴۲

(۱۸)

دلبههه ی بالا بلندم، مهیلی دلداران ئەکا
خونچه دهم، سروه ی نهسیمی خۆی له کوردستان ئەکا
رهوتو، لهزرانهو، نیازو، خندهوو گرژینهوهی
دایما خاپوور ئەکا، ئیمان و دل ویران ئەکا
تا له خۆی پۆشی ههوايي نازکی روحولحهیات
رووی بهدیعی، که ی له درکی سهرك و گولباتمان ئەکا؟
ههه له یهك پێ، سهه ههزاران جان فیدای ناوی ئەکهه
تا به لوتفی خۆی له سینهی، سیوو بێ پهخشان ئەکا
دل له زاریدا به زار هاتو، نههاتی چاوهکهه
چاو له ریتا، خۆی غهریق شهوچراو مهرجان ئەکا
گهه دوعای تهخت و مرادو عیزهتهی کا، دلبههه
من ئەلیم ئامین و، ویش، وهختی دوعام ئامان ئەکا
قته له دنیا دا عیلاج و چارهیی (راجی) نییه
بهختی بهه، ههردهه جهفاو مهههگی لهسهه ئیعلان ئەکا!.

بولبولی تہ بعم کہ یادی باخ و بوستانان ئەکا
 نغمه وو ئاوازی وازی، پهرتی سەد داستان ئەکا
 دامه پۆشه لاله زاری گوئوزارت، ئەهی نیگار
 بیتو گەر دل بیتە سەیری، دوژمنان تالان ئەکا
 خۆش نەسیمی باغ و راغی روومەتت، گەر دەرگەوی
 خاکی کوردستان و عارەب، گشتی موشکەفشان ئەکا
 دەست و بازووی نازکت، قەندی منالی عاشقە
 پیکەنیت، ئاوی کەوسەر دائیما باران ئەکا
 مۆری ئەنگوستیلە کە ی ئەنگوستی هەمتای شەککەرت
 خاتەمی ئاسەف بە رەسمی هەندەسی حەیران ئەکا
 قامەتی شوخت لە باریکی، عەجەب بی غایەتە!
 گەرچی تەفسیری، پری سەحراوو شارستان ئەکا
 خۆزیا جارێ بە بالاتا، سەری مەستیم ئەبەست
 تا بە یە کجاریم ئەزانی، چۆن دل و یران ئەکا!
 پەرچەمی پری چینی یارم، رووی لە مەشریق نابری
 خالی جیی شەرقة، کەچی رووی خۆی لە هیندستان ئەکا
 ئەووە ئی کارم نەزانی دیدەتم دەستناکەوی
 هەر وەکو (راجی) کە کاری بی سەرو سامان ئەکا!!

ئاسمان پیروژه رەنگەو، مەیلی دیدە ی تو ئەکا
 رەعدی دل پری ئاگرو بەرقەو، تەم و رۆرۆ ئەکا
 هەلقەیی زولفت لە مل دانایەو، بو پراوی دل
 (یوسف) ی میسیری لە سیجنی سۆز دەست ئەستۆ ئەکا

تا زوله یخایی خه یالَم، جهرگی سووتابی به تاو
 ئەو له پوژئاوای ژیانی پوژه لاتا بو ئەکا
 بولبولی پر خەم له دامەن میڤگوزاری روومەت
 وەك دەفەهی شیخان، چ ئاوازیك و جوستوجۆ ئەكا!
 شاهی چاوت، عالەمی دەسگیری موژگانی درێژ
 هەر وه کو دل، لە تله تی شمشیری دوو ئەبرۆ ئەكا
 سەر، هەوای پەنگی بە هاری پر گولێ پاگرتوو
 دەم، بە خەندە کەوسەر و هەنگوین لە میڤگان پۆ ئەكا
 گیانی (ژیکۆ) ی پاگووشی، ئەو موگنە تیسە ی چاوه کەت
 بو مەزە ی ویسکی و عەرەق، داوای دلی بۆنسۆ ئەكا.

(۲۱)

یاری عەزیزم هەر قەدەر، سستی یو بیزاری ئەکا
 دل بۆیە دايم پر ئەسەر، شین و هەراو زاری ئەکا
 ئە ی قەد بە لەنجە ی چا و بەکل، چیدیکە من مەگرە لە گل
 لەم باخەدا ئوستادی دل، خۆی فیڤی مووکاری ئەکا
 تۆ خووری یا جین یا مەلەك، یاقوتە لیوت یا مەحەك
 من زێرم و تۆ بمخە تەك، لیوت کە ئینکاری ئەکا
 شاهی، وەزیری، مونزیبی، تورکی، گەدای، هەرچی هەبی
 مەقبوولی خەلک و من دەبی، چاوت کە سەرداری ئەکا
 لەم هاتوچۆیە دل بلی، ئەلحەق لە عەشقی تۆ بەلی
 بو کۆمەلە ی وەسلە وەلی، داوایی سەر داری ئەکا
 پشتم شکاوه چاوه کەم، فەوتاوە عومرو ناوه کەم
 بیچارە بەستە ی داوه کەم، دل خوینی گەش جاری ئەکا
 دەستی بە مستی خەنجەرە، خوینم لە بەریا مەخمەرە
 کەس با نەلی موقەددەرە، ئەو ئیشی یە کجاری ئەکا

نہ قدی حہیاتم لیبرا، موری وہ فاتم پی برا
 ناگر لہ جہرگم ہلگرا، زولفت کہ تہرپاری ئەکا
 سینہم سہراپہردہی حہزہن، دہنوئی لہوئی یاری عہدہن
 دل ئیشکەچی پولا بہدہن، لہم قہسرہ ہوشیاری ئەکا
 ناگای لہ ئەحوالم نیہ، روح و سہرو مالم نیہ
 بی ئەو چ نامالم نیہ، ویش پر سہفا یاری ئەکا
 (راجی) لہ وہسلت خوش مہبہ، نوشت نہبی، بیہوش مہبہ
 ہەرچی لہلای تو مہتلہبہ، بیکا بہ بیگاری ئەکا!!

(۲۲)

پرووی، بہہاریکە بہہشتی ژین پری سینہی ئەکا
 ساف و رازاوه، بہہہنگوین و پەنیرو مہی ئەکا
 دل لہ میجرابی بروی ئەودا، کہ سہجدہی برد بہ قہد
 بو تہمای ناہنگی ئەو فیردہوسہ سہد تۆبہی ئەکا
 قامہتم چرچ و نہخوشہ، خواریو خیچہ بو رکوع
 فاتیحہی عیشقی، لہ نہغمہی چہند ہزار نوتہی ئەکا
 تا کہوان و تاری من، ہەر باسی نازو لہنجہ کا
 سہر بہ قانونی تہرہب، چہشنی سوراحی قہی ئەکا
 ئەہلی ویژدان و ریسالہت، گہر ئەلی جہننہت ہہیہ
 دیارہ باوہر بہو لہب و سینہو مہمہو کولمہی ئەکا!!
 ہەرچی بی بروایہ نہگبہت ئەیگریو، مورتہد ئەبی
 زاہیدی بازارہ وہہمی چاوه چرکہی کہی ئەکا؟
 جہننہت و دۆزہخ، لہ ئەوہل رۆژہوہ ہاتوونہ دی
 ہەر یہکہی ریگا بہ عہردی ئادہمی شوسہی ئەکا
 خیر و شہر، قازانج و دۆراندن، چہیہ نیسبہت بہ ہق؟
 ہەر کہسی خیری بوئی، خوئی ئوگری جیلوہی ئەکا

دامه نی باده و، به بادهی وه سلّی بهر باده خه مت
 ههر که سیّ خه زنه ی سه فا داکا، به ئەم ئی شه ی ئەکا
 مانگو و پوژم لئ ئەچی، تا سالّ به سالّ و مانگو و پوژ !!
 چاویان پی کز ئەییّت و، جهرگیان خرپه ی ئەکا
 ئاخیری کارانه (ژیکو)، ههسته یارت هاته پوو
 کهس نیه بیجگه له خوئی، سا کی له کی ئوخه ی ئەکا!.

(۲۳)

ئەگەر زولفت نه کا جهزیم، هه واداریم له گه لّ ناکا
 ئەگەر بادهش بی قوربان، که ره مکاریم له گه لّ ناکا
 خه ریکی شیوهن و شینم، له شیوه ی زه مه ره ریر ئاسا
 به ئەلتافی مه له ک، یارم، گوهرباریم له گه لّ ناکا
 له مه یخانه ی نه وادا بووم، وتم: مو تریب هه وایه ک بی
 ئەگه رچی ئیسته بیزاره، به یه کجاریم له گه لّ ناکا
 فیدای سه روی ره وانت بم، چ خوشه ماچی لیوانت
 که خونچهش بی تو عاجز بی، به خونخواریم له گه لّ ناکا
 ئەسیری قهیدی تابوورم، به خالی موشک بوو هاتم
 که قهتلیشم بکا یارم، به ناچاریم له گه لّ ناکا
 هیوادارم، غه زه لخوانم، وه کو بولبول له گریانم
 نیگار و نازه نینی خوم، وه فاداریم له گه لّ ناکا
 زه لیلی دهستی شاهینه، کهوی دل مات و غه مگینه
 هه زار جاریش بیم (راجی)، رجا داریم له گه لّ ناکا!!

(۲۴)

له خوشی چاوه کهت، دل کاری ناقولا نه کا چبکا؟
 به ناوی ناره وهن بالات به دم سه ودا نه کا چبکا؟

له پئی ئاههنگی کوردانا، له مهیدانی هونهرمندی
 به نووکی نيزهوه دل هه مسهري ئالا نهکا چبکا؟
 سهحر پهردهی که لادا، تووشی هه کومهل ئه بی، هه رلا
 له رازی رۆزهوه سوۆزی دلان پهیدا نهکا چبکا؟
 سهري سهودازهدهم، سهر تهختهیی جامی خه راباته
 که دامینی به مهستی، مالهیی سههبا نهکا چبکا؟
 به بهزمی بادهوه ساقی، کهوای پیرانی گولگوون کرد
 که گوینده چریکهی روو له عهرشی خوا نهکا چبکا؟
 له تاریکی خه یالاتا نهفهوتام، دللی سافم
 به نووری عیشهوه، ئهم چاوه کهر بینا نهکا چبکا؟
 له عالهمدا هومییدی دل نهما، بیچاره وا ماوه
 له ناو پهردهی تهوه ککول، خوئی ئه کهر ته نیا نهکا چبکا؟
 به شیرینی ستاندی لیوی گوئروویان، دللی ئیمه
 که تالوی هه موو جیگای به جهرگیدا نهکا چبکا؟
 دللی پر هه سرهتی (راجی)، له کونجی سینه ناگونجی
 له رپی سهرکهوتنی کوردی، که واوه یلا نهکا چبکا؟.

(۲۵)

دل بهر به جامی دیده، ئه کهر بی وهفا نهکا
 مهیلی له کوشت و بهستنی خه لکه، سا خوا نهکا
 دامینی وهفای بگره، ئه کهر مهردی کاری تو
 تا خوئی له دهست و داوی هونهرتا جیا نهکا
 خاکئی له دهه سهباوه، که بیئی نه سیمه کهت
 نابئی که چاوی عیشق نه پئیری و دهوا نهکا
 سورمه ی له پئی کشاوه، موژگانی به رۆژو شهو
 چوئن چاوی کاره بایی، سهما پر جیا نهکا!!

هه رچی له عیشق تۆراوه، ئاخر شه پیری له خوئی
دهستی سبه نینکه با له باخه ل جه فا نه کا
ریسواوو سه رگوزه شته ی پیر و جوانه، ئه و که سه ی
بینایی مه ی په رستی و، با خاتی سه فا نه کا
خوئینکه رزاوه، سا نایه لئی ئه م خوئینه بدا
چاوی، هه تا کو قاتیله کهش بهر به لا نه کا
که و توومه چو ل و بیابانی پر عه زابه وه
دهر ناچی له چقل و چال، دل م گه ر هه ر را نه کا
(راجی) له پی که و تووه، ناگاته ئامانجی کورد
تا خوئینی ئال و گه شی، بو خاکی فیدا نه کا!!

(۲۶)

یاری عاله مسۆزی من، وا چاکه ماچی سه ر نه کا
گه ر شه هه نشایه، له قایی که و تووم من ده ر نه کا
من که باده نووشی قه تره ی خوئینی جه رگم، له م ده ره
با مه زه ی لیوانی بو میوانی پرووی بیسه ر نه کا
چه رخی پیشچوون، شو ره تی خستوومه شاری عیشقه وه
زاهیدی خوئین ئه گه ر چی وت، بلین خوئی که ر نه کا
یاری بیدعه ت پهروه رم، ئیمرو که گه ر وئینه ی نیسه
پیی بلیم چی؟ گه ر هوکمرانی به ئه سکه نده ر نه کا
مه جمه ریگی سینه بوو، بر دوومه بو ئه و دل به ره
چو ن ئه بی میسک و عه بیرو غالیسه ی پی وه ر نه کا؟
دل له جووشی په رچه ما، سه رمه ستی ئاپوره له جه نگ
نا روا، تا خوئی زه ده ی سه د خه نجه رو نه شته ر نه کا

زۆر دەرترسم ئاخیری، (راجی)، راجای نه گری گولی
پی بلین لایهن له ئەم دەرگانە، با سیبەر نه کا.

(۲۷)

چیکه کوستانم له بهر ههتاوا، سهر سپی نه کا
چیکه گهرمینم له ناو دێک و دال، پی پهتی نه کا
تا له کوردستان، ناوی تهواوی ولاتان نه کا
سۆزو بلیسهی ئەستییهی چاوی، یارمهتی نه کا
به پی ههلهپهرین، شایی و دهسگوشین، پیرو منالان
نابی جهرگی خه م، سهودای تیکوشین له تلهتی نه کا
دهم زی وو رووبار، دهشت و بیابان، دیهات و ناو شار
کاوو کیوسار، نازی جوانان چۆن خهتی نه کا؟!
ههر باخ و پراخی نایاب و پهنگین، ناوو قهراخی
نابی وه جاهی کوردی نازه نین، خزمهتی نه کا
ئهی هۆزی دلسۆز، جگهر به بۆنسۆ، سهودایی نه ورۆز
دهریکه ن له کۆز، ههرچی سهربه خو تایهتی نه کا
(راجی) به کوردی ئەلی به هیوای ناو دارو بهردی
ئهی له دهردی خوشبی له هانای قیমেتی نه کا^(۱)!

۱۹۴۱

(۲۸)

وام له سهر خاکی وه تهن ههرچی ههیاو شه رمه تکا!
ئیسته ماچیگی ده می لی ئەخوایم به تکا
گهرم و گور، بهزم و ههوا، شوورو نهوا سووریدا
دل بهرم کهوته سه ما، باده رزا، شووشه شکا
خۆشهویستیگه وه تهن، تهن به فیدای ناوی بی
من و تۆی کرده وه دلدارو نه ماوین له شکا

۱- ئەم نیوه دیپره، به پی ههژمارکردنی بپهتەکانی ئەبجهد دهکاته (۱۹۴۱).

راسته سه رچاوه وو (سپرینگ^(۱)) ی تمه نخوازو ته مای
 وه خته جان و دلی پر شوژ که بخاته شه تکا
 ئاورم لیده وه ئه مجاره، ئیتر یاری وه تن
 گهرده نی دوژمنه کانت، بخه به نندو په تکا
 نووری کولمه ت بگه ری، تا له دوو چاوم ساتی
 بوئه داییم مه زه وو باده له لیوم ئه چکا
 دل بوو عه مباری هه موو زادو زه خیره و، پر بوو
 خهرمه نی دهر دو خه می دل به ری، (راجی)، له چکا!!!.

(۲۹)

چاوی پر سورمه ی به خوینی ئیمه هیشتا رهش ده کا
 یه ک برۆی لیکدا، به سه ر دوو زولفی گیانم بهش ده کا
 هه ر که کووی کردن خه ت و خال و، له ب و دانه ی هه نار
 بو فری، داییم له کونجی بیکه سی بادهش ده کا
 دایشکاند ئه م قامه ته شیرینه، جه بریشی نه کرد
 ئیک و شهش، خشته ی به رانه ر ئیمه ئیک و دهش ده کا
 گه ر حیسابی باده کا، چاوی له ناد ی نازه وه
 ئیددیعیایی تورك و فورس و عاره ب و ئیمهش ده کا
 گه ر به ئاوی گریه رۆژو شه و جه مالی ئاو بدهم
 ئه وده مه چاوی دوو نیرگز، کولمی دوو گول گهش ده کا
 غه مزه پر پیچ و په نایه و، عیشوه پر نازو فریو
 وه ک ته رازووی زولفی له و خال و خه قانه ی غهش ده کا
 من، به هیوای نیوه ماچیکی سه رم خستوته ری
 ئه و، ئه و باویشک ئه دا، یادی دهس و باوهش ده کا

چون له خوښیدا نه سووټیم و، له ناخوښی نه ژیم
خالۍ پرووی پښ داگه پراوه و، خزمه تی کووره ش ده کا
چونکه دلبر پرووی له (راجی) بیکه سه، نیمرو پره قیب
دهم نه قووچینی و نه قوخی، چاوی پستی به ش ده کا!.

(۳۰)

دل به دهر دو داخه وه، هاواری بی ریوجی ده کا
بی دهر و شهیدایه ناخو، حه ز له چاوی کی ده کا؟
مه ست و لاوازه له باده ی بی غه ش و، دهر دی به سوژ
هه روه کو مه جنونه داوای باوه شی له یلی ده کا
من که دانیشتم له باخچوله و، به عیشوه هاته لام
لامل و کولمه ی نه پوښی، گواپیا شهرمی ده کا
خونجه ټیخه ی دادری، بولبول، که بهندی ده میه تی
نم دل و جهرگی نه سووتی، نه و ته نی ری ری ده کا
گر نه زانی لارو له نجه ی پانه کی شی شاو گه دا
هه روه کو زولفی له دوولا، ناره زوی بهر پی ده کا
چاو، چ چاویکه! مه کینه ی ویسکی یو مه ستی و هه وهس
لیو، چ لیویکه! مه زه ی روژی قیامت تی ده کا
دوژمنی بی به ش له هه رلا، وا خه ریکه پی بگا
ده ستی بی نه نگوستی به شکه په نجه وانیه تی ده کا
هینده په رپووت و که ریشه، نه و سه گی ده سناکه وی
که و تووه له م ته ولده دا، داوایی نه سپی شی ده کا
داری به رداریش هه تا یه ک بهر زیاتر ناگری
دلبری (راجی) گول و نارنج و بی و ههرمی ده کا!.

چاوه کت هەر وهك غه زاله ی دهشته، وا لیم رهم ده کا
 بویه سه یادی دلیم، نسکو له زام و خهم ده کا
 له تلت کرد جیسم و جهرگم، تو به شمشیری بروت
 یار له گه ل یاران ئەمیستا، زامی بی مه رهم ده کا
 زامی کۆنه ی هه لوه شان دووم و له باتی مه رهمی
 ورده ورده، ئەو ته داوی من به زه هرو سهم ده کا
 یار به روژی گهر بکا قه تللی سهدان، نالین چ بوو
 من له سه ر یه ك جامی مه ی، وا عاله میك لۆمه م ده کا
 ئەو، له ساتی سهد کهره ت گۆرینی جلکی پیشه یه
 من به سالی خه رقه ییکه، هیشته سه رکۆنهم ده کا
 هینده گریاوم له دووری تو، ئەگهر باوه ر ده که ی
 سه یری لیشاوی سروشکم، ههر له به حرو یه م ده کا
 (راجیا) روژی ئەزهل، من خوشه ویستی دل به رم
 نیسته پی عاره ویسالم، خوئی نامه حره م ده کا^(۱).

۱۹۳۶

نازی ئیواره ی که سه یری به رزی و ئەستیره کا
 بو تفهنگ ئاوئینی، غه مزه ی گیانم سی ره کا
 تا له بهر پی کهومه سایه ی ئەو چه م و باخچۆله یه
 ههر نیازیکی هه یه، دل به ر، به حازر لیره کا
 پی که نینی نیوه رو ی کردمه پرووکانی فریو
 بویه ئیواران خه ریکه مردنم پی گیره کا!!

۱- ئەم نیوه دی ره به پی هه ژمارکردنی پیتهکانی ئەهجه د ده کاته (۱۹۳۶).

تاقه ماچیکم بهسەر لی خواستو، هیند پارامهوه
 پیی نهبهخسیم، چون ئەبئی خوئی خاوهنی ئەم خیرە
 کا؟! دەمژینئی ئەو بهنازو، هەر به نازیش دەمکوژی
 کییه وهك من، خوئی به تووشی ئەم بهلاو تاویره کا؟!
 چاوهکانی مهیکهدهی عیشتن، بهئی، لیی نابزووم
 خو مهگەر عیسا وهکو من، خاوهنی ئەم دیره کا
 ئاگری بهرداوهته ناو جەرگی (راجی)، پروومهتی
 داوی کوردستانی زولفی، تا لەمل ئەو شییره کا!!

(۳۳)

وهخته له خهفته بمرم، هەرچهنده که ئەو سل کا
 پەردەهێ دلهکهه شەق بوو، من پەنگه که بئ دڵ کا
 تا رۆژی دوايي دئ، هەر دواي ئەکهوم ئاخو
 له کوئ کهمەری دهگرم، دهستم له سهرو مل کا
 تا سوورەتی غارم بئ، ترسم له رهقیب نابئ
 دهجالی به نهفرەت بوو، با هەر کهرهکهی جل کا
 پارەهێ جگەری مفتەم، دهسکهوتوووه تا ئیمرو
 نوۆرهی هسهنهی یاره، چاوی که پری کل کا
 مهی، میوهیی میوئیکه، عالم لهمه سهرسامه
 هیوايهتی مهیخانه، پر سهوسهن و سونبول کا
 باخاتی درهوشاوی ئەو ساقیه لیو ئاله
 ویستی بهچلیکی خوئی، گیرۆدهیی چل چل کا
 سوۆفی له دهمی مهی دا، داخی به دهماخی دا
 میشکی لهسەرا دۆراند، خوئی تازه چ ئاقل کا!!

يار، بهندی دلی کیشا، هہی قور بهسہری موفتی
 بی قیمہ تہ، ہہر پووجہ، با ہہر ہہرہ شہی زل کا
 ژہہری لہ برین ناچی، چاوی دلی تا نہ فری
 (راجی) لہ خمی کوردان، گہر خوی بہ مہسہل گل کا!!

(۳۴)

بہ تہمای سیمبہری مردم و ہیئدہم ہلہ کا
 ہہر خہریکہ دلی ئەم خہلکہ بہ تووشی تہلہ کا
 چاوہ چاوی ئەوہ مہ، جاری بہ بالای شایم
 لیوی وشکم بہ تہری، مہستی روخی بی پلہ کا
 نووری دیدہم کہ لہ زاخاوی خہوی پہرچہم بی
 راستہ پہروہردہ ئەبی گیان لہ دوو چاوی بہلہ کا!
 پیشرہوی یاریہ، بہزمی گولہ، یار ہاتہ وہ فا
 ہہر کہسی عاشق و سہر خوشہ، بلین کومہلہ کا
 ہہرچی شیخ و وہ لیبہو، لافی کہرامہت لیدا
 سہری بوکتہ وہ کو مار، بیگرہ لہ کوچک و کہلہ کا
 تہمبہلی خوردو خہوہ، ہہرچی لہ ہوژی وازہ
 ہہر ئەبی کاری بہدو، خوی کہرو بی حہوسہلہ کا
 دلی (راجی) کہ خہلووزی پہش و بی سوژی کہلہ
 دلہہری مہیلی نیہ، تازہ بہ کی تہشقہلہ کا!؟

(۳۵)

دل، کاتی لہ ناو چیمہنی زولفانی ئەہالا
 جاری ئەگہیشتہ بہری پی، جاری لہ بالا
 وہختی بہ خہت و نوختہیی خال، قاقہزی رووی ہات
 کی بی لہسہرو کولمی نہوہستی بہ موتالا!؟

بروانه نمی ناره قه، گه رمایه تی شوخم
 سه یریکه، دم و لیوو مهم و سینه یی والّا
 بهم له شگری خم، فیرقه یی خالی نه شکا بوم
 چون دیتنه شکان پوئی، له گهل قامه تی ئالا
 هاو خوینه که مه پرسسی، له رۆزانه یی ماچان
 هه ی کا که له رۆژ چیته؟ تو لیمرسه له سالّا!!
 من ههروه کو مه جنوونم و، سه رگه شته له دهشتان
 ئه وهروه کو له یلایه، که دانیشوو له مالّا
 هه ر ههش به وه، دووباره بسوو تیوه تو (راجی)
 قهت حاله تی توئی نایه ته بهر چاوی خه یالا.

(۳۶)

سه حه ر په رده ی له روو هه ئدایه وه، تا دیده رهوشن کا
 دلّی پر ئاره زووی ئیمه، به ملیون ئاره زوو بهن کا
 شه قامی ها توچووی رۆژی، به رۆزانه ی خه یالی خاو
 ئه وا هه ر بی موهه ندیس مایه وه، با هه ر خه تی چهن کا
 له کوکرده ی سه مادا، ریگه ییکی راست ناکیشری
 له دونیا تا قیامهت، گه ر هه موو فیلیک له ده ربهن کا
 وه کو هیزی ته شی، تا بای نه دا ده ستیک و لارانیک
 خوری ناکا به ریس و، نایه وی فه بریکه تن تن کا
 هه وای پاگرتوو، تا کو نه سیمی زولفی ده نکییوی
 خه نای کولمه ی چیه گه ر دلّ سه ری مه ستی له گولشن کا؟!
 خه نای کییه؟ ته رازووی کار له نگه و، لینگه ده ستاره
 ئه لیدره م لوکه، سا که ی هاوتای گورزی ته هه متهن کا!?

به لئی، باشه له گه ل خه لکی نه گهر پيوانه سهر بگری
 له گه ل سووکا، گران که ی هات، ده سی کیشان له گهردهن کا؟!
 به ته ئرخي جهه ندهم تی نه ماوم بو به شهر، به لگو
 له ناشیلکه ی به هه شتا، کی هه یه خه روا له تیچهن کا؟
 خه یالی میوه جاتیکه، په لاماری هه موو کاری
 له پیکاری چ دی؟ با هه ر که سی نهوسی به با شن کا
 غه ریم، تازه هاتووم، عاره، شهرمه، ئیسته نابزویم
 نه گهر سهودایی رووتی و برسیه تیشم، سه ر له دیمهن کا
 له گریه و ناله وا توفان هه لستاو، میرگ و ره ز شین بوون
 به ناوی چی ده چی (ژیکو)، سه ری سوژی له چیمهن کا!.

۱۹۴۹

(۳۷)

گولم ناپشکوئی، ئه م باخچه ی دونیا یه دل ون کا
 به هاواریک و بانگی، ئه م هه موو چه رخه سه ره وبن کا
 سه رت سوورماوه تا سه یری شتی گه وره و فشوفول که ی
 مه گهر نه تیبستوه، یه ک زه پره، دونیا یه ک له مردن کا
 به زانین داخرا ته ندرووری ژین و، عه قلی لیده رکه وت
 له شه و سه رمای جه هاله ت، بوچ سه رو لاقی له به ستن کا؟
 که پپیلکه ت نه بی، سه رناکه وی له م به رزه بی پیه
 به خو هه لدانی، ئینسان، بوچی خو ی وه ک گیسکه گنخن کا؟!
 ئه من توقم له پیتا، تا بروی هه ر ده نگ و ناله م دی
 نه گهر نازایه ده ستت، با نه ویش خو ی پر له بازن کا

ههزار داس و چه کوچ گيرانه دهستو، دانه مهزرا ژين
 چ خوا بهرداره ئيمه جووت به گاسن، ئهو به ئاسن كا؟!
 له لايى ئاگره و شالو ئههينى، لايى دهريايه
 دلم بو تو زهره نابخشى، گهر سووتاوو گهر خنكا
 ئهوى برسى بووه بهم دهردى عيشق و سوژه، پيوسته
 كوليرهى روومهتى ئيوه بينىو، زينى نهوسن كا
 ئهوى لافى ئهدا بهم ئالووالايه، دوينى شهو
 ئهبي ئيمروكه بهرگى بيكسى و رووتيشى چلكن كا
 مهگر- با- يى فهنايه، ئهيزئوى چهرخى پهنگاورهنگ
 به فرمانى خهه، شادى، ئهبي خوئى ئهجن ئهجن كا
 ئهگر گهش بيتهوه كولمهى، به زرده خندهيى ليوى
 ئهبي دل چهشنى خونچه، روو لهناو گيرفانى گولچن كا
 له زستان و كرئوهى بى دهماغى، رى به هيچ نابهم
 مهگر نه كوژيتهوه (پشكو)، بههاري كوردى پرچن كا!!

۱۹۴۹

(۳۸)

ههنا ماوه بههاري نامرادی، ميرگوزار شين كا
 له نالهى بولبولان، باخچوله كاني گشتى پهريژين كا
 تهنافى ريزه پهز ليداوو دار ساباتى سهر بگرئ
 فهريك و تاله بهر، ههريك، له بهرچاو روحى شيرين كا
 زه ماوه ندى گولان و بولبولان، وهك په شهبه لك بادا
 مل و گهردن، چهك و خشلى بهروگان پوخت و نه خشين كا

ترومیئل و فرۆکان یینه کارو، خت بکیشرین باش
 له مهیدانی خهباتا، ههرکهسێ بێ ئهسپی خوێ زین کا
 کسه، گهر بهرزه وهندی کاری دلدارى نه دۆزۆوه
 له رۆزی روونی شهودا بێ، له خهودا دهس به نالین کا
 ژيانى خه لکه بهرماوهی من و، ژینیش که ناسم
 چ خاوهن باوه پێ بێ، عهقلی ناسهرسهنگی سهنگین کا؟!
 بلیم ناشیرنم رهنگه له باوهشیا بنووم ئه ماما
 که پێ ناگه م جوانم، چاو ئه بێ سا کاری دووربین کا
 بهرانهر ههیتوهووتی، گهر بوهستی گون به دهستی رووت
 ئه بێ کاتی ههرا پاسی تفهنگی لوله چهرمین کا
 کورپی کوردم که دی عاشق بووه، بانگم کرد: کچه کورده،
 به لا ناگاته ئه و یاره ی، که یادی سووری چاوشین کا
 له میژه، ههر ئه لیم باسیکی لاجانگی شکاوت که م
 به لام بیستوومه ههر کهس باسیکا، خوێ کفن و تهلقین کا
 ئه واه سهرماو شلیوه عهردو بهردی بهستو، شه ختهن دل
 به ناخیری گیانی، تازه (پشکو) کاری هاوین کا!!.

۱۹۴۹

(۳۹)

پهزی بێ خاوهنم نه پشایه وه، تلماسکی پر خون کا
 بهرو میوه ی به شیرینی نه وهستاو ئیمه جون جون کا
 سهراپه رده ی شه ی، مابهینی چوارباخی که رهوشن کرد
 ئه بێ ناسکو له راویژی له قه سرو حه وش و هامون کا
 به بهر چه خمه ی هونه ردا تپه رین، ده وله مندو رووت
 یه کیك زیان له بن عهردو، یه کیك زیان له گهردون کا

له مهیدانی کری، بانگ رائه هیلی هه سه حهر، بولبول
 که رۆزیش هاته دهه، هه چاوه دی، فرمیسی گولگون کا
 نه هیلم چاکه دهستم بهربدا، نه شوخه شیرینه
 ههتا ئاگر له ناو چاوم نه خاو، میشم له هاون کا
 نه من بیژینگه خاکیکم، به باوکی له ندهنی نادهم
 نه گه هۆزی هه زاریشم، هه زار نه ورۆزی لی ون کا!!
 بللی فیره ونه میسری گرتو، نیری کوشتو، می بهردا
 ئیتر، بو جووله که می کیه؟ وهك موساوو هارون کا
 زه مانی پیرو جاحیلم، خه ریکی ماچی لیوی بووم
 که لیوم پیوه ناووسیو، ددانم لیوه مه منون کا
 وه کو مندالی ناو سک، هه مژیمو، تامی نه مزانی
 نه میستا تال و تیژی دی به گژما، چاوی خاتون کا؟
 ئیتر کیه له دونیا، تهختی یارو بهختی واژوون بی؟
 وه کو من یاری شیرینی، زمان پر عهترو سابون کا
 سه ری شادی نه نیمه عهردو، پهیماننه ههتا ماوم
 دلیم هه هاموشوی بازاری بیری بهرزو سه رجون کا
 نه سیم پشکوژه کانی سه چالانی داچالاندن لیم
 به ناوی داری گندهل، تازه (ژیکو) سه له پشکون کا!!

۱۹۴۹

(۴۰)

نوش بکه راوی دل و، پرکه پیاله می ته قهلا
 فرکه باده می عه رقی قهومو، مه ترسی له بهلا
 باخه لت فووده له سه د جوړه نوقودی هوشت
 رووکه هۆده می نه ده بو، بگره زیره می عوقه لا

سہری مہستت بہ خولا، بہ ہرہ و ہریت ئہ نوئی
 ہرہ کو کوئہ و ہریت، سوژ ئہ ہیئ بہ دلا
 شوخ و وریا بہ لہنا و کومہ لی خزم و یاران
 تا کو دانہ ی دلہ کت، ئہ و کچہ بیخاتہ ملا
 ئہم ہموو تاوو تریسکہ ی لہ بی کوردانہ یی تو
 چاوی پر سورمہ یی رووناک ئہ ہیئ بہ گلا
 شہنگہ بی و، شوڑہ سہروو، تازہ نہمامی ئیمہ
 شوخ و سہرہرزو جوان، قامہ تی پووشی بہ گہلا
 بی بہرن، گہرچی وہ کو گہنجی خیرہ دمہند، بہلام
 بہری سہر سینہ یی یاران، لہ بہرانہر ئہ سہلا
 زورو کہم پیگہوہ بن قہومہ کہ، بو دلدار ی
 ری برون، پیشبکہون، تانہ مہ کیشن لہ گہلا
 روو کہ سہرچاوی کوردانہ، بشو، سا سہرو چاو
 (راجی) ہلینہ دوو چاوت بہ سہرو رووی مہ سہلا!

(۴۱)

چاوی ئاھووی خہتا، زولفی وہ کو چہ نہری لا
 سینہ پر سہیرو سہفا، دوگمہوو مہم، قاوہوو چا
 گہردہنی بہرزہ، وہ کو لالہوو مینا بیپرہنگ
 خالی وہک دانہ ہہنارو، خہتی پرنگینی تیا
 پہرچہمی دہستہ بہدہستہ، کہ بہ گژ کولمہ ئہچن
 دیدہ یی ہہلقہ بہ ہہلقہ، دلی ئہم خہلکہ ئہبا
 ئاگری گہرمی سہری کولمی، لہدل ہہلئہ گری
 باوہ شینیشی لہ دوولاوہ بہ ئہگریجہ ئہکا
 بہ تہما بووم بگہزم لیوی، وہ کو نوقل و نہبات
 سہرنخون بوومو، لہ پی کہوتمو، ماوم لہ نکا

به چه کوردم بوو ته بوو کی ته پرو سازی وه تن
به ره قییم بگه یینن ته ره سازی بخوا
(راجی) ئاواره مه به، ماوه به دیداری بگه ی
بمژی لیوو ده می، ده ستت وه ریئی له ملا.

(۴۲)

یار، ئیسته له ری دیتم و خوش تیمه وه رامما
رۆحی له سه ری زولفی گری دمام و، به جا ما
ئه گریجه وو په رچم، که ئه پۆشن گوله کی پرووی
شهوقی له شهوی ئه م دووه، وه ک رۆژی سه ما ما
ئیشکیجه جانم، له ده ری هه زره تی دل به ر
سولتان به هه وهس به زمی له دیوانی سه فا ما
ئهی نابهلده ی قورعه یی په ندانی خه ریکما و
بو چاره سه ریت، خارو جه فاخانه به پا ما
تا له شکری خه ت یینه سوپه رخانه یی کولمه ی
قه ت کهس نییه ده ربازی رچه ی کوشتن و عامما
ساقی وه ره به م ئاخری عومره م بگه فریا
په نگین که له بی خه نده وو، که ردوش ده به جامما
تیشووی گه یشتن نییه (راجی)، وه ره بمره
مه روانه له کاروانی دوعای ترس و رجامما.

(۴۳)

ساقی وه ره تو پیر که پیاله ی سه رو سیما
قَدْ صَرْتُ عَلَى الْبَابِ فَقِيرًا وَبَيْمًا
بو رۆژی قیامه ت له هه موو جو ری ئه بوورم
إِنْ جِئْتَ إِلَيْنَا بِلَا لِيكَ نَعِيمًا

عومریکی دريژم به ههبا سهرفی غه مت کرد
 فَأَنْظُرْنِي لَأَنْ كَيْفَ تَرَى الْعَظْمَ رَمِيمًا
 كه وتوومه ته ناو داوی به لای زولفی به پیچت
 وَكَلَّمْتُ عَلَى اللَّهِ حَسِيًّا وَكَرِيمًا
 ئه و نیرگسه شه هلایه، ر فاندوویه دلای زار
 لَا تَقْبَلُ عَيْنَاكَ مَعَ الْقَلْبِ قَسِيمًا
 سه رچاوه یی که وسهر، که له چاوی تو به ده ر که وت
 مَنْ تَارَكَ عَيْنَيْكَ فَقَدْ صَارَ نَدِيمًا
 (راجی)، به هه موو دم که ده سووتی به ته ماشات
 فَأَرْحَمُهُ مِنَ اللَّهِ، وَأَوْصَلُهُ زَعِيمًا.

(٤٤)

تورك و، عه ره بو، هیندو، حه بهش، چوونه ته مه ننا
 چین و، یه مه ن و، مه ککه، پرن نووری ته جه لالا
 تا حاشیه یی زولفی، له سه ر روویه پری روو بی
 دنیا له نه زه ر هه للی رموزی، عه ده م ئاسا
 جیلوه یی په حمه، سه رچاوه یی ئه نواری ئیلاهی
 خه نده ی ده می نه و باده یی بو ستانی ته ماشا
 هه لقه ی سه ری زولفی، به هه وای سوژشی عالم
 وه ستاوه له سه ر که رده نی، وه ک لاله یی به یزا
 شه معی که روخی، بو شه وی خه م هه لبووه ئیستا
 په روانه، به رووی شوعله یی ئه و شه معه وه سووتا
 خالانی وه کو له شکری زه نگیی، به فریم
 وا مه رکه زیان ناوه ته سه ر تا قی موصله لالا

(راجی) مہدہ تانہ، لہ دوو چاوی بہ لہ کی یار
تہو مہستہ، تہ تو بیدل و دیوانہ یی سہرا !!

(۴۵)

کی شاویہ ہہ لہ ماسی بڑانگی بہ دوو لاد
موشکی خوتہ نی داوہ بہ دہم بلقہ یی ناوا
خویناوی دل و سینہ می گی پراوہ بہ خالی
کہ شتی خہ تی بہرداوہ تہ ناو گیژہ نی راوا
کوردیکہ، چ مہردانہ تہ نوشی دل کی بادہ
گردوویہ ہہ زاران سہری پہ ژموردہ بہ داوا
برژاوہ ہہ ناوم، بہ ہہ ناسہ ی سہری زولفان
سہد داخی بہ جاریکی چزاندم بہ ہہ ناوا
تہی کوردہ! گہ لی زارو شپرزہم لہ ولتان
بمہینہوہ بہر سیبہری پہرچہم لہ ہہ ناوا
نہ مزانی، چلون گہ یوہ بہری تالی ہومیڈم؟
کوردانہ، ہہ وای شیرنی پیدا لہ نکاوا
لہم خاکہ بہ ہیوا تہ گہ زم لیوی ولاتم
ہہر کون بگہ می، گورجی تہ کہم دہستی بہ ناوا
گومبووم لہ کہ سوکارو ہہ ووا بہ زم و گہ یشتن
رابہر نیہ تہ مجارہ، دہرمینتی لہ کاوا
(راجی)، بہ تہما کوردی قہلہ ندر مہ بہ توخوا
سہر شاری تہمای بگرن و، شہی کہن بہ گڑاوا^(۱).

۱۹۴۲

۱- تہم نیوہ دیپہ بہ پیی ہہ ژمارکردنی بیتہکانی تہ بچہد دہکاتہ (۱۹۴۲).

غم و خوښی دوزانی چونه؟ هر هم دیت و نه و نه پروا
 به لې دهوری زهمانه، لاغر نه مریټ و قهله و نه پروا
 دماغی من به دایم پر له بیرو شوړشی یاره
 که ساتې بې نه وی نابم، جهه نهم دیت و خو و نه پروا
 به عه کسی دهره ته ییاتی، به نه گریجه و روخی ساقی
 به هوکمی دهستی قودرت، دایما روژ دیت و شو و نه پروا
 دهنی تهبعن نه وانهی وا خه رقه بارن بو ریابازی
 وه کو داوی ویسالی یاره، بوم نه گریټ و که و نه پروا
 عه جې ماوم که دلبر عاده تی خو ی وایه، یا قهسته
 به نه انگی خودی نایا، به وه حشی لاجه له و نه پروا!
 گه لی نه مرو له یارم عاجزم، بوچی؟ که نازانی
 سهرو مالم له من تالانییه، نه ماما له نه و نه پروا
 نه من باوهر به (راجی) گهر بکم، هر هه قمه، یا نه یکم
 که یاری قادیره نه ماما، له سر گفټ و شنه و نه پروا.

خووی ویم که وته سهرو، عیشق به قووت که دوا
 قولی خو م هردوو دهرتیا له کراس و له که و
 دلې خو م دایه وه هرچهند به ده سیسه و فر و فیل
 نأقیهت بازی دوو چاوی، به خوا خستییه هه و
 لوی کوردانه یی من، (دانس و پله یینگ)^(۱) ناکا
 شووشه یی پر مه زه یی عیشق له گه لما نه خوا
 جار جاره که به یه ک غه مزه دو چاو هه لته بری
 مه قه تیسیکه، له سر عه رده وه نه مخاته سه ما

هینده لهو قاپی یه ئە خزیم، دەس و دامینی ئەبم
 ئاخیری، لهو دەمه ماچیکم ئەبینی به رهوا
 هیج ههئایه به پروژ چاوم و، دل بیهوشه
 هه وهه اش چاکه، له ژیر تاقی بروی بم له شهوا
 کونجی لیوی بگرهه، (راجی) له مهیخانه مهرو
 بيمژه بادهیی دەم، بو هه موو دهردیکه دهوا.

(٤٨)

له بهر دووری، دلّم وه ختیکه خویناوی جگه ره ئەخوا
 سهرو داوین و سینهم، ئیسته شالای سهقه ره ئەخوا
 ئەزانئ موبتهلاته دل، ره قییم، بویه ئیمروکه
 به سه د فریاد و نافامی، ئەلین وا میشکی گه ره ئەخوا
 خه یالّم هه ره له لای تویه، به چی باوه ره ئەکه ییلیم
 وه کو مندالی ساوا، مهکی قامیشی شه که ره ئەخوا
 ده ماخم وا په شوکاوه، به شیوهی له شکری زولفان
 له سهر مولکی مهلیک غازی، شه ره ئیسقان و سه ره ئەخوا
 به چوئیکدا ئەروم رینگای گه یستن سه خته، نایزانم
 ئەوه ندهی ماوه ژین تیشووی تکای باس و خه به ره ئەخوا
 هه موو عالم ئەزانئ، دیده شایانی نیهه، گریان
 له گه لّ ئەم لوتفه دا بوچی سه روچاوی به سه ره ئەخوا؟!
 له دووری تویه ئاخ و داخ و گریه وو ناله، هه م ده ره هه م
 به وینهی گورگی برسی، جه رگی (راجی) ده ره ده ره ئەخوا.

١٩٣٩

(٤٩)

گولپهنگی روخت پهنگی به سه د زوه ره وو مه ه دا
 خونچهی له به کهت له علی به گهنجینهیی شه ه دا

موشتاقی قەدو قامەتی ئەو یارە دیارەم
 عومرو سەرو مائی منی، یەك دەفعە تەبەه دا
 ئەو راوکەری چاوت، بە کەوانی قەفی ئەبرۆت
 سەد مامزی تۆراوی، بە بەر چین و سوپەه دا
 خاتوونە، بە چەند نازەوہ هاتۆتە تەماشا
 وا پەنجەیی زیوینی، لەسەر چاوی سیہ دا
 ھەر جی کە ئەچی، ھەر دل ئەباری بە نیساری
 ھەر کەس ھەبوو وا عەقڵی بە قانوونی سەفەه دا
 پەر زام و برین، بیدل و سەرگەشتەم و، بپرەنگ
 تا دل بەرە کەم جیلوہ بە گوڵزاری نیگەه دا
 (راجی)، مەگە تۆ باسی مەھ و زوہرەو و کەیان
 پاوەندی لەبی یارم و، من چیمە لە مەھدا!!

(۵۰)

کوردی دەستە شکاو گەیشتە مۆمیا
 کەر بوو، نەبھینا بەکارو تی ریا
 نەوت و جەوتی زەوت کردی خەلک و خو
 خاک و خوڵ و ئاوی بردی و پئی ژیا
 دوژمنی گیانت ستاندى ھەرچی بووت
 شارو دێھات و سەراوردی چیا
 ھەر خوری تۆیە، کە ئەیکەن جەرمەنە
 لۆبیاتە، ئەیکەنە فاسـۆلیا
 ناوی ئاوی بوگەنت ناوہ گەرپاو
 ئەیکەنە گوگردو بارووت، ئەشقییا
 خەلکە زانیی لە باوہش کردو، تۆش
 ئاخیری میـشکت ئەبا ماخۆلیا

پيگه وه نووسان و، دوژمن بوون بلند
توش نهوى بووى، چونكه ليكدى بوون جيا
قور بهسهر، قهت ناگهيه رۆژى مراز
ئهو سواری سهر ههوايه و، توپيا
خاكي كوردستانه (راجى)، ئاخ و داخ
سيمياوو، فيزياوو، كيميا !!

**

ب -

(۱)

موژت دایم به خوونی دل ئهدهی تاب
به تیری ئه مخیه سهد گیژو گهرداب
نهما رهنگی رووانم، ئه ی نه زه رباب
ئیتز نابم له هجرانی تو شاداب
که کاکولت ئه لهرزینی به هیوا
دایم دینیته رووخان تاوی سیماب
وه کو تو نه بووه ئه سلن دل فریسی
به سیحرو فیتنهیی و ته رتیب و ئاداب
ئه گهر نه گرم به دامینی تو، دهستم
چلون ده سگیره بو ری و هسل ئه سباب !?
مه پرسه قهت له حالی جهرگ و دلمان
که لیت گیرکردوون سهد شیش و قوللاب
چ هه لگری خودا له م چاوه کاله
که (راجی) دا به فیل و جهورو دولاب !!

(۲)

دایما شایانی عیشقه، زه مزه مهی چهنگ و روباب
ره قس و ده ستوری ته شهووق، ساقیو ده ست و شراب
دل بهرو شاهید، له سهر ته ختی دلا بگرن ده ماخ
روو له هه ر لای بکه م، سا بکه وژن مه ست و خه راب
ئه ی گه لی مو فتی و نه قیب و قازیو سو فی و ره قیب
من به خوم ده مر م، چ حاجه ت، ئیوه لیم بگرن عیتاب

ھەر که خۆی پۆشی له قهسرو، ورده په مزی خسته ده ر
 دیمه حالی چه سرو ناکیشی دو زولفی بو جهواب
 تا به کوللی دهر نه چم، لهم خاکه دا ناگه م به کام
 خاکی غوربهت نه خشه، هیزم لیبرا، دل پر قولاب
 هینده زه پر پاتی له شهش نه تر افه وه هاوینه رووم
 أَذْهَبْتُ عَنِّي الْبَصَرَ، حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ
 خود فرۆشی کهس نه کا، تا دل به رم نرخه نه کا
 سه ربه خو، تاخر که (راجی) کهوته حالی ئیز تیراب!!

(۳)

ئەه ی سه نه می ئاز هری دل پر عیتاب
 بوچی ده که ی مالی غه ریان خه راب؟!
 شیوه یی په ونه ق، به به هاران لیساس
 کولمه وه کو نووری خودا، ئیلتیهاب
 له فزی ده مت، گه وه هری به حری مه عان
 خه نده یی تو، جیلوه یی مه وجی سه راب
 زولفی په شت، بوو به که مه ندی دلان
 شیشه یی موژگانه له جه رگی که باب
 سیحری دوو چاوانته، عاشق پسین
 ئەبروویی خوینر پێژته، تیغی قه ساب
 دهستی وه کو لاله به خوینم ئەکه ی
 شاهیده بوو روژی قیامهت، خیضاب
 ماچی ده مت، بیده به (راجی) زه کات
 زیوی رووان، که یوه ته وه ختی نیصاب!!

شوڤه کم، پرووی له حیجا با بنوئینی چ عهجهب!!
پهوشه نی، روژی سهما گهر بکوژینی چ عهجهب!!
غمزه کهی چاوی پساندوویه دهمارو پهگی دل
گهر هوما ئیسک و تهنی باز بشکینی، چ عهجهب!!
زولفی چهوگانی جهفا، گیانی به یهغما بردووم
شق نه گهر گوئی له مهیدان برفینی، چ عهجهب!!
عیشوهوو نازی، تهناندوویه ههناوو جگهرم
له رزه گهر خانیهی دنیا بتهپینی، چ عهجهب!!
پرتهوی نووری روخی تویه، دراندوویه بهدهن
مهه نه گهر بهرگی کهتانی بدرینی، چ عهجهب!!
تا جگهر ئیشی چه کوچ کاریه، شاگردی دل
له دهروون، کوورهیی خهم گهر بدهمیینی چ عهجهب!!
په مزی نه بروته، هه لیکه ندووه جهرگی (راجی)
کاره با، ریشهیی عهردیش پیسینی چ عهجهب!!

نووکی پینووسم نهوا خستمیه ناو شاری نهدهب
گهرچی نه فروش و نه کر خوم له بازاری نهدهب
چونکه گیرفانم پره، وا دهس بهتال داماوه ژین
تا زمان نه بری لیبایی بیری هوشیاری نهدهب
تیکه لاوم کهن به خاک و بهرده لانی مافی کورد
تا موعه تهر کا دهماخم، بونی گولزاری نهدهب
هر نهدهب گهر پیگه یینی هوژی دواکه وتوو له شوین
په بی کوپریکهی دوو چاوی دوژمنی یاری نهدهب

خاکی کوردستان بوو کانی فهنن و زانست و ژيان
 بوچی بهختی نووستوو، لیبی وشکه پرووباری ئهدهب؟!
 دوژمنم زۆرن، به کوردی، نایه لن سهر هه لپرم
 تا به سهر بهستی بدا دهستم پهلاماری ئهدهب
 پرووی هونهر چۆنی ئهکا ئاوینه کاری، تا ئه بهد
 دیمه نی نهسرپتهوه هیچ کس له دیواری ئهدهب
 ههر برۆ، تا شاره زاییت دهسکهوئ لهم خا کهدا
 تا له گوئی خۆتی ئه نووسی، یهک وشه ی زاری ئهدهب
 وا کولئ (ژیکۆ)، له چاوی بیکه سیدا ههلقولا
 کس نیبه گهر لیبی بپرسی، حالی بیماری ئهدهب!!

(٦)

یاره کهی باده گهرم دل دهرفینئ به ئهدهب
 پشتهیی گهوههری رۆحم ئهپسینئ به ئهدهب
 شیخ له ناو باخی ریا، خۆی له گهناری ناوه
 گول، به هاریکه له لای، ئهپچرینئ به ئهدهب
 زولفی ئه شوخه به سهر شوپیهوه، وه گو زاھید
 کوورهیی فیتنه به عالم ئهدهمینئ به ئهدهب
 بهرگی عیززهت که چ قهدریکی نه بی، بوچی بی؟
 بهدنی بی شهرفی خۆی ئه نوینئ به ئهدهب
 پازی دل بردنی من، بو دهری یاران چ دهکا؟
 گهر له بهر پبی هونهرا، خۆی نه مرینئ به ئهدهب
 یاری شیرین چ عهجهب قه درو جه مائیکی ههیه!!
 پرووحی پر دهر دو خه م، وا ئه نوینئ به ئهدهب
 شههی ئیقلمی جوانی بوو، له سهر تهختی مراد
 ههر به پرووی دهولتهتی لهم تهخته ئه مینئ به ئهدهب

تاكو عيبرهت بگرن، تازه جه وانا نى چه مهن
له سهر ئهم سهروو مههه، موو ئه خشينى به ئه دهه
نيهتى قيمهتى ماچيكي حهيبه، (راجي)
مه ر له قاي كهره مى، لى بستينى به ئه دهه!!

(۷)

ئهم چاوه خوماره، چ عه جهب دلگره ياره ب!!
ئهو قامه ته شوخه، چ عه جهب ئه نوهره ياره ب!!
پيوسته كه بيم سهيرى جه مالى كه م و بمرم
ره حمى بكه من بيمه سهر ئهم مه نزه ره ياره ب
شادم به سه بهب بادي سه با، زولفى كه لادا
ياره بى ببوسم روخى ئهم دل به ره ياره ب
سه د ئاه و ئه مان!! بيكه س و خونخوارو زه ليلم
فريامكه وه لاجم له سهر ئهم مه جمه ره ياره ب
وايزانى ره قيب، دوست ئه كه م تهر ك له بهر ئهو
هه ي هه ي له ره قيب چ هه سوودى كهره، ياره ب!!
چهند چاپك و لاوچاك و، به دهن نهرم و جوانه
حه يرانه دل، كه ي بووه ئهم زيوه ره ياره ب؟
خوت كه و ره وو ساحيب به زبان و به هيلاكى
(راجي) كه رجاى وه سللى هه يه له م دهره، ياره ب!!

(۸)

تيكه ل به خاكم ئه كه م، فرميسكى هيو ته له ب
تا سه وزو سوورو شين كا، گوئيش بيشكون جه له ب
ره حمه ت بارى به سهر باخ و ره زو ميخوزار
دونيا دره وش بخاته هه موو لا به رۆزو شهب
چاو هه لبرى گه ل هه موو، به لىوى پر پيكه نين
قايى له خووى دابخا، خه زينهدارى غه زه ب

خیوت به خیوت برۆن، لیژهن به لیژهن بکهن
مه بهست کاردروستی بی، له پێی پهروه رده و ئه ده ب
کەس ناله باری نهوی، کەس ناهەقی هەر نه کا
هەر کەس په وا کا به خۆی، په وشتی شیرین مه زه ب
چەند خۆشه بی پرسیار، بدهی هه موو کەس وه لام
له گه ل نیگار ان کەوی، دووره به لاوو نه کە ب
هەرچی بووه بی په زا، نه بی له خه لکی قه زا
چهوت و چهو پێ راست ئه بن، گول دینه سه ر زار و له ب
هەرچی قسه ی لییکه ی، به نیسه تیک تیکه لاو
بیره په گی ناحه زی، له ده نگ و په نگ و نه سه ب
به هه شتی کیوان وه کو زه مان ی زه رده شته کت
بژینه وه بو گه لت، هه نارو سیوو عه نه ب
خاوین بشووه دلت، بکی په کار و مشوور
وه کو (سکه نده ر) برۆ، سه به ب بخه دوای سه به ب
که هیزی باوه ر هه بی، بوچینه ئاتۆم و توپ؟
به شه ر که زول ده ر نه چی، هەر خۆی ئه بی موته خه ب
سه با به گورجی وه ره، بلاو که وه بوئی خو ش
به تو گه ش ئه یته وه، با خاتی کورد و عه ره ب
گه ر ئه ته وی سه ر که وی، ده سته که به گیر فانتا
به خیو که رووت و هه ژار، له ناو به لو مه و له قه ب
(ژیکۆ) له چاوی دلان، جی له ق بووه چاوه که م
چونکه کولاره له هه ق، دراوه گرتوویه ته ب !!

۱۹۶۰/۱۰/۵

(۹)

تازه به هاری گوله، ئه ی بوئی شیرین ته ره ب
هه سته به رووی سوژه وه، باده بده له ب به له ب

شیوہی بالای ئەتۆ، نہبووہ لہ باخی کہسی
 شوخ و تہرو بی گری، ئەی سەنہمی خووش لەقەب
 مہستی خووی خوشییہ، چاوی سیاہت کہوا
 فیتنہ نوینہ بەدل، قەت نیہ خالی لہ تەب
 بولبولی باخی وەفا، تووتی سہیرو سەفا
 کہوتنہ داوی جەفا، وەختہ ببن بی ئەدەب
 دەوری بوتی کوردییہ، رۆیون شیخ و مەلا
 گشتی لہ دین وەرگەران، فارس و تورک و عەرەب
 دەفعەیی مہیلی نہبوو، پرسشی حالی ئەسیر
 پەردەیی رووی لانەچوو، کہوتنہ بەندو تەعەب
 ہیندہ تەماشای بکەم، رەونەقی چاوم نہما
 ئەی دل ئەگەر چووہ لای، بۆی مەکہ باسی مەزەب
 کہس وەکو دوو چاوی ئەو، مہیلی لہ ئافەت نیہ
 لای وەیہ لہم ئاگرہ، تیتہکەوی (بوولەہەب)
 سەرفی بەری پپی بکە، جان و جگەر، مال و سەر
 غەیری ئەوہ (راجیا)، سوودی چییہ ماکەسەب؟!.

(۱۰)

زامی سەختم کردمی ئاتاجی نازان و تەیب
 چاوہرپی دەرچوونہ دل، لہم خەستەخانہ وەک غەریب
 گەر سەرو مالم بەدەم، سا جیگەیەک پەیدا ئەکەم
 ہەلبەدەم بەیداغی ساغی کوردی بی سەبر و شەکیب
 تا لہ ژیر باری خوڵامیی، شانی ہیژم داخزی
 ناگەمہ ئاواتی بەرزی ہۆزی دەسکاری رەقیب

شاهیدی زۆرن ولاتی من له چاخی نووحهوه
 شای ولاتانه، که عالم ههول ئه دا بیدا فهرب
 چونکه نه مبرژاندهوه، ئهم زامه کۆنهم هه لوه شا
 پهنگی ناشوریتهوه، هه ر جیگه قه تره ی بی نه سب
 من نه ب، ئهم کائیناته گشتی ریککه وتوو ئه بی
 شه ر له سه ر شوینی منه، پر که ن له وی، گیرفان و جیب
 ئهم هه موو میراته جیهی شراوه بو رولانی کورد
 وا بووه ئه یتام و که وته به نک و بازاری عه جیب
 بوچی تیمارم نه کا، ئهم گیاوو گو له ی نه وبه هار؟
 بوچ که ژو کیوم نه گاته ئاسمانی پر له زیب؟
 عاده تی رۆژانه شاه و ده وله من بکرین هه ژار
 هۆزه که ی توش دیته ژین له م پیچه (ژیکۆ)، عه ن قه رب.

۱۹۶۰/۱۱/۱۴

(۱۱)

ئهی عه زیزان، وه رنه سه یری سوژی ئه شعاری غه رب
 تا له حهلقه ی بیکه سیدا، بیه سه ر سه بر و شه کیب
 نامه وی جه نه ت له گه ل ه یجراتی تو، ئهی نازه نیب
 بو جه ه نه م حازرم، گه ر وه سلای ئیوه م بی نه سب
 په رجه مت ده وری له که ردن داوه هه روه ک ئه ژدیها
 دوو ته لیسمی چاوو گه ردن، بوونه ئاساری عه جیب
 لاله زاره، خونه چه باره، نه وبه هاره رووی یی یار
 سه بزه واته، هه م نه جاته، ئهم به راته ی زۆرو زیب
 زۆر گه رام و چاوی خۆم گیرا له دنیا، بو که سی
 مو تله قه ن نه مدی وه کو تو، شوخ و سه ره رزو نه جیب

دلبریکی چاوخومارو، موشک زولفو، شوعله پرووی
سینه سافو، دلنهوازو، جانگودازو پر عهتیب
قوت بهسرهاتت له ری عیشقا لهلای کس ناکری
(راجیا)، لاچو لهلای پیرو مهلاو شیخ و نهقیب!!

(۱۲)

وهخته بمرم له فیراقی لهبی گولناری حهیب
خوینی چاوم وهکو باران، دهرژئی سهر به نهشیب
تاکو سینهم نهپرئی من به شهپولی فرمیسک
نافرئی تهیری حهیا، بو قهفیس و داوی صهلیب
سهبهبی مهرگمه، دهسمال و حیجابی سهرو مل
چ بههشتیکه له ژیر وانوه بو شوقی غهریب!؟
من له ریگایی رجا بهندم و ناگم به ویسال
سهدهزار هینده بهلای گهورهتره داوی رهقیب
پاسی وهسلم ههبوو بو گهنجی قهدی دلدارم
رئی نهدامی سهگی ههوشاری رهقیبم له حهجیب
جان و دل بی به فیدای پهرحهمی پر پیچانت
دهم و لیو بی به فیدای جامی لهب و لیوی لهیب
دلی خوت ساده بکه، تو له ههموو گهردو غوبار
(راجیا) بهسته ئههه، عیسمهته بو روژی فهریب!!

**

ئەز دەلیم سیوو تری، نایبزمە تو (ئەپل و گراپ)^(۱)
من قوتابخانەى ئەنووسم، گەر (سکولاً)^(۲) دەن لە چاپ
ناوەراستەم پۆژھەلات و، پۆژئاوا دوورە لییم
عەدلەگارم، کوردی سەر بەستم، ئەگەر نەمکەن خەراپ
خاوەنى ھەر پیاوھتى و مەردایەتى و دیوانى تو
بگرە یارو، زوو لە دوژمن داخە قاپى و، داگرە قاپ
وازمەھینە قەت لە راستى و، کەس لە پینگا لا مەدە
نایەوى کوردی، دروشمى ناپەرەواو نارپک و لاپ
ھەر کەسى بیگانە ھات، نامۆزگارى تو بکات
لییدە، تى ھەلدە بە شەق، ئەو دوژمنیکە پر قولاپ
چونکە تو ئاویئەدل بووى، کەس شپرزەت با نەکا
ھەق، لە بىرت گەر نەچى، نابەن زەفەر شەیتان و پاپ
گەر لە گووى ئەگرى براکەم، با قسىکت پى بلیم
ھەرچى شوپی گەورە بى، تیری ئەکەن شەپلاخ و شاپ
پۆژو شەو، چەرخ و زەوى، بو تویە پیکوپیک بى گەر
تا بە نارپکى برۆى، ھەر چا و بە توۆزى و دل بە تاپ
من کە بو ئازادى کوردان، گیان لەسەردەست و فیدام
بە کدل و یەگباوەرم (ژیکو) ئیتر بى لاف و گاپ.

۱- ئەپل و گراپ (Apple & Grape): سیوو تری.

۲- سکولاً: مەبەست لە وشەى (School) ە: قوتابخانە، خویندنگە.

بالتق و فامیده بووم، ناسیومه دهستی راست و چهپ
لیمگه پین ریئی خۆم ئەزانم، باش و بئی شاباش و گەپ
هەر کەسێ بیریکى ناشت و، خۆی لە خەلکی شاردهوه
بئی چرا ئەیدۆزمهوه رەنگی دزان و چهوت و تەپ
چۆن قەلەو بئی گیسکه کەى خالە هەياسی گورگە ترس؟!
چۆن ئەبئی دووروو رەهایى بئی، لە داوو قیرو قەپ؟!
بازوویی مەرگ و هەزاری، هینده پەر هیزه و درێژ
چۆله کەى دل دەرئەهینى، لەم کون و لەو کون بە لەپ
ئەهلی دل، برواننە ئاتۆم و ئەکسى مانگ و خۆر
شارەزابن کاری وهستای بئی چەك و بئی تۆزو تەپ
خاوهنى بیرو زمان و نیشتمان و یانە نین؟!
ئیمە وا بو مەشکه ژینەى خەلکە بووینە لۆرە لەپ!!
ئەو زهوی خۆی جووت ئەکا، بەو هیزو باوو ئاگرە
ئیمە هەر ماندوو ئەبین، بەم گاسن و هەوجارو هەپ
نەگبەتى ئەم باوه رە، خستمییه بەر داری فەنا
پایەلەو دواکەوتنم، گرتیمییه کۆشى شاپ و شەپ
بەسیه (ژیکۆ) وینە بازى و تەون و بازارى قومار
زەوتى کردووی فیلى سوورى چاوزه قى مل قیت و رەپ!!.

**

چاوی هه لئه بری به دووسه د نازه وه دل کا خه لات
 هه ر خه لاتیکی هه زار تیری موژه ی پیوه ئه خات
 سینهی سینی، ئه رازینیتسه وه نارنج و سیو
 تا به نارنجوکی مه م بکوژی سه رو، بگری وه لات
 لیو، شه که ر خه نده و گول و یاقووتی لی بار کردووه
 بو دلی عالم رفاندن، دائه نی خیر و به رات
 ناسه واری بریه وه، هه ر خوشه و بیستیکی هه بووی
 چی له شاهی گرژه پروو کا، نوکه ری بی ده سته لات؟
 وه ک هه وه ل شاقاوم ئاویته خه تی دلپه روه ری
 خوّم به جاریکی ده راویته ده ری سه برو سوبات
 چاوی کالت شه ربه ته، یا خو شه رابی مه سستییه؟
 یانه قاوه ی شیرنی مه رگه له فنجانی نه جات؟
 ماری په شپوشن دوو زولفت، یا شریتی داره مه یت؟
 یا سویج و وایه ری کولمه ن له شاری رۆزه لات؟
 قه ت به های ماچی ته واو نابی له عالمدا به که س
 وا مه له ک رۆزی ئه زه ل تا ئیسته هاتوونه مه زات
 من له ئه م دلداریه دیتم جه هه نده م دووریه
 پیگه یینی جه نه ته، بخوازه گشتی موشته هات
 خوازه رو خوازراو و تالیح، عاقیبه ت پیروزییه
 وه رگه پراوو ژوورو ده ر، ساییت به هاتی کاره سات
 ره ملی من وینه ی ته رازووی کاره، ئه یکیشیته روو
 خال و خه ت په مزن له جی، چبکه ن به نات و ئوممه هات
 خو له میشی خه م له رووتا بسره (ژیکو)، که شبه وه
 سوژی راستی خو ت نیشانده و، هیج نه بی پیچ و په نات.

یار له نه شئی په نجره زولفی، که کولمی ده رنه خات
 هه رکه سی که تو نه بینی، خم به سر خویدا نه کات
 دم، به نازی لیوه کانی نه تله سی په ر ده ر نه کا
 روخ و جهرگ و دینی عاشق، گشتی بی میننه نه بات
 چاوه که ی تیری له جهرگم داوه، چون شیوه نه کهم!!
 مه رحمه ت فهرموو نه جاتمه ده به ماچی، تو خودات
 به س بفرموو، تو نه سیری موسلیمی خالی منی
 من له کوشته ی چاوی فیرعه ونم، به نه مری زولفی لات
 شاهی حوسنی تو ته ره قتی کردووه، فهرزینی من
 ده ست و پی به ستوو له داوو، شاهی به ختم بوته مات
 نه مری نه بروته بزانه جله بی دل می کردووه
 یانه ره حمی زوره، دل بیماره، چاوت هاته لات
 گهر له ریگا نه تگه می، نازت قهرزدارم نه کا
 بویه گهر له نجه ی نه فهرمووی، له علی نه شکم دپته پات
 من نه زانه تو له من تینووتری، نه ما نه بی
 بو جه فای دل، شاهی چاوت زاهیره ن بگری ولات
 مودده تیکه عهیب و عاری نیمه (راجی)، هه مده مه
 چونکه سه رخوشن دل و جان، پا به جی نین یه ک ساعات.

دیمه نی کیوانی کوردم کرد مه زات
 تا کو دامالام و نه ما ده سته لات
 په نگی گولزارانی بردی ئابرووم
 روژی ئاواتم به روو زهردی هه لات

هینده گریاوم له تاوی مافی کورد
 تا له چاوم ههلقوولان ديجله و فورات
 هۆزی من، هیزی له دهست بیگانه نا
 تا رهگ و پيشه‌ی به لاوازی ده‌رات
 میرو ئاغاو شیخ و بهگ، هه‌ریهک له یهک
 رایه‌ئیکی هه‌لبری و کوشتی خه‌بات
 میشکی بردهم، قاوه قاوو جاوه جاو
 پیری کردم ریگه‌یی هات و نه‌هات
 ئە‌ی خوا خو دوزمنی ئە‌م هۆزه نی؟
 بوچی وا پیی وه‌رنه‌که‌ی میکروپ و لات؟
 تا بکیشم په‌سمی سه‌وزو سووری کورد
 هه‌ر خه‌ریته‌ی زه‌ردی ده‌ردی، یا سپات
 قامه‌تی شوخی به‌ بیر سه‌ودا ئە‌که‌م
 تا هه‌لینم پیی، سه‌رو چاوی وه‌لات
 تاکه‌ سه‌ردارێک بوو، ئە‌یگپرا مشوور
 ویش، که‌ هه‌ر چاری نه‌ما دوو جار هه‌لات
 هه‌ستی به‌رزی پی ئە‌کا دوزمن ئیتر
 مه‌رجه‌ تا تیکی نه‌دا، کاری نه‌کات
 به‌سیه‌تی (ژیکو)، ئیتر هاوارو بانگ
 کیت هه‌یه‌ دۆست و برا، بیته‌ په‌نات؟!.

(٤)

دنیا چلۆن نواندی شوۆرو نه‌وازو ئاوات؟
 لایئ به‌ شین و گریان، لایئ به‌ په‌قس و سابات
 یه‌ک ئاقل و سیاسی، یه‌ک جاهیل و پروپووج
 تیکه‌ل بووه‌ هه‌موو شت، له‌ شاران و له‌ دێهات

یہک تالیبی ژن و مال، یہک مائیلی نیفاکہ
 یہک زور بہ خیل و نالچاغ، یہک غرقی ناو سہ خاوات
 یہک عابیدو ہونہ روہر، یہک بی حہیاو موفہ تین
 یہک ساقی شہرابہ، یہک تیچووی خہ رابات
 پر خہوش و خہم زہمانہ، رازاوه ہہرچی رووخا
 رووخاوه ہہرچی رازا، مہقسہد کرایہ ہہیہات
 بولبول بہ ئاخ و نالہ، ریوی بہ دەستی کوئی
 ہہموو ہہر چوونہ بہندا، تا گورگ و مارو مالآت
 (راجی)، قہسہم بہ قورئان، دەلیلی چاک ئەمانہن
 خودا کہ بی شہریکہ، دروست ئەکا چ حہز کات.

(۵)

ئیشارہی نازی چاوی، نہفی و ئیسپات
 وہکو موسا، دلی بردم بہ میقات
 بہ بزماری موژہم، قایم دەکہم دل
 لہ سروہی باخی پر ئەسراری بالآت
 دەخیلی چاوه کانت ہم لہ بہرچی
 ئەبہی تالانی رووحم بو خہ رابات؟
 روخت گول، قامہتت عہر عہر، سہرت شہو
 دلت بہردو، موژہت تیرو، بروٹ لات
 شکاندت جان، بہ شیری نازو لہنجہ
 رفاندت دل، بہ بازی چاوی شہہلات
 ہہناسہی من لہ دامین عہسکہری زولف
 لہ پیش چاوی رہقیبان بو تہ ئالآت

که سینهم کرد ههدهف بو تیری دوژمن
 به مهرگی تو قهسهه، نه مبوو موخافات
 که نووری روژ نه به خشی، خالی تاریک
 نه بی چون بی له ئوقفا پروت که ههلهات؟
 لهوی زیتر نه بوو ئوممیده وارت
 فهقهت (راجی)، نه بوو جاری مواسات.

(۶)

سهدهه سف گولشه کهر، مهیل و موخابا بووه قات
 بو دلی خهستهوو بیچاره، موداوا بووه قات
 له هه موو لاره دهلین، تازه چه من خه ملیوه
 کهرچی بو بولبولی دل، خندهیی گولها بووه قات
 نهی دلا، کهر به ئومیدی قهدهی زیایی نهوی
 شیت و بیهوش و هوری، قامهتی رهنا بووه قات
 دلی مه جنوونی منه، شوپشی لهیلا نهیهوی
 بویه ئیمروکه مه کهر خهیمهیی سهحرا بووه قات
 ماهی تابانه سیمای حوسنی، که دامهنگیره
 موشتهری قهدری نهما، ههروه کو زوهره بووه قات
 چونکه دهست و قهدههی یارمه، ئیمشوکه له ناو
 خندهیی لیوی رهقیب، وهک شهوی یه لدا بووه قات
 شهوی بهزم و تهره به، موتریب و ساقی به ههوهس
 شیخی تو به و نه زهری عیفهت و تهقوا بووه قات
 چهنگ و نای و دهف و عوودو، چه قه نه و بهر بهت و ساز
 چونکه هاتوونه سهدها، مه نهه جی فهتوا بووه قات

خهوه یا زینده گیه کومه ئی به زمت، (راجی)؟
که به راوازه ده ئی، مهیل و موخا با بووه قات!!

(۷)

مژده بی ئهی دل، له ئوقا پرووی دئارا ههلات
چاره ده توانی بکهی دهرت، ئه گهر سهودا ههلات
پرووی له پهردهی شهرمهوه ههلهاتوو، گیراوه رۆژ
که وکه بهی خال و خهتی، تاقم به تاقم وا ههلات
شاهی یارانی زهمان، هانۆته خانهی به زمهوه
له شکری عهقل و ئهدهب پشتی شکا، پرزا، ههلات
خانهی تاریکی دل وه بزانه زوو بکریتهوه
وا جه مائی دلبهران وهک تالیعی بهیزا ههلات
که شفی چون ناکا؟ خه یالاتی دئی غه ماری من
ههر ده می، لهو بورجی په حمه تدا روخی معنا ههلات
چنگی بازی چیشتوو، کهوته شفهق رۆژی سهما
یاری من هاتو، بهسه د زام و برین عه نقا ههلات
بو ههوا ی کوردی عهزیز و خوشه ویستم (راجیا)،
چیه ری ساغر، له که ففه ی شاهیدی په عنا ههلات.

(۸)

ئهی دل، چ ئه بهستی تو ته عه لوق به مه حالات؟
گهر نه قدی ته له ب کاسیده، بوچیمه خه سارات؟
تا جهرگی من و دیدهی تو مهستی جیسابن
ئاگر گره دل، لهم قه سه بهی کوئی عیادات
ساقی وه ره تالانی سه رمکه، سه رو مالم
نهک خه رچی بکا چه رخی سه ما، فیتنه یی ئه وقات

یا له شکره، یا زائیهیی سه روی ره وانن
 ئەم دهستیهیی زولفانه، له سهه قامهتی ره عنات
 گهنجی دلی ویرانه، که ویرانی نیازه
 ماچیکی دهمت بهس بوو، که نه تکرده موافات
 دل حازره بو مولکی تیجارهت، به ته فائول
 وا کهوته سهههه قافیلهیی فیکرو خه یالات
 بهم زولفه، ئەگهه قایلی خنکاندنه (راجی)
 ساتی مه که ته ئخیری قه نارهی قه دو بالات!!

(۹)

دانیشتنم و بورجی چه مهلم، قهوسی وه لا خست^(۱)
 عه قهه به له بی سونبوله وه، دلی له پا خست
 جه دیی ئەسه دم، سهوری شیکایاتی شکاندم
 چنگی سههه تان، حووتی له ناو داوی فه نا خست
 ده لوی دلی من، راسته که میزانه له گهه ئەشک
 جه وزایی مه می دلبه ره، ئیمه ی به فیدا خست
 ئەوجی سهه ی من، عهینی چه چیچی بهه ی پینه ته عدیلی
 روخت، عه کسی له گهه به ختی سیا خست
 ئەم مینته قهیی قه ددی تو، به ستوویه دل و روخ
 ئەبرویی قهزه ح، تیری به ناو جهه رگی منا خست
 بی موشته ریه زوهه ریه ی من، چونکه له ئافاق
 هه رچی سهه ی دا، پایی له که ندالی خه نا خست

۱- راجی لهم هونراوهیه دا ناوی ههه (۱۲) که لو (بورج) دهکانی هیناوهو شاره زاییه کی باشیشی لهو بواره دا هه بووه.

وهك هه زه تى خورشيد، له ناو قهوسى نه هارا
يارم قه له مى شهوقى به (راجى) به سه ما خست!!.

(۱۰)

دانيشتووى مه حزون بووم، سولتاني خه يالت هات
هاتيف به نهوا فهرمووى: ههسته سهرو مالت هات
جيژنى ره مه زان رويى، من زارو به رۆژوو بووم
ئهى دل گله بشكينه، ههنگامى ويسالت هات
تيكوشه له مه ينوشي، سهر دهركه به مه ستانه
وا پايزى هيجران چوو، باغاتي جه مالت هات
نه ورؤزى خهت و خالت، باخي ئيره مى ئهنگاوت
شه دادى ته ئه سسوف چوو، ته شريفى جه لالت هات
ئهم مه يكه ده تا سه ربى، ياره ب له خراپى دوور
ساقى وه ره ئاغوشم، وا حوكمى جه لالت هات
مه سرووره هه موو عالم، له م پرتهوى كولمانهت
مه خموره دلى عالم، وه ختى مه يى نالت هات
ته حريكى مه دن سوڤى! با حيله نه كا يارم
(راجى) مه كه تهنگانه، وا زه وق و مه جالت هات.

(۱۱)

چهنده دانيشتم له كوئجى خانه قا، يارم نه هات
چه ند بريندارو نه خووشم، مه ره مى زارم نه هات
چه ند به هيش، فرميسكى خوئين هاته ليشاوو خروش
مات و ناکام و هه راسان، يارى دلدارم نه هات
بى دهرو رينگه و عيلاج و قوربه سهر، ده گريم و ديم
ناوى كه وسهر، ميسك و عه نهر، سهروى گولنارم نه هات

ئەى رەفيقان، وا وجودم تك به تك ئەرژيته خاك
 چونكه وه عدى داو شكاندى، هەر به ئاقارم نه هات
 من شههيدى ئەو دلآرامەم، به هيووا كوشتى
 لهو هەموو كاروانسەرايه، كەس به هاوارم نه هات
 سەر له خاكى زەحمەتا هەلناپرەم، مەمگرنە كاخ
 هەر سەرەى نەگبەتمە نۆرەى دادو دیدارم نه هات
 زەحمەتە (راجى) رەهاييت بى له داوى گولپرووان
 وهك منى بىچارە، دووچار بوومو، نيوچارم نه هات^(۱)!!

۱۹۳۶

(۱۲)

بىنى شاهى دلپەرانی نازكى گولبۆ نه هات
 شهممەيى باخى به هارو سەبزهواتى تۆ نه هات
 دائيرەى عەقلم له دەست وه ستاوه، خوارو پر غەلەت
 چونكه بۆ تەشريحى عيشقم، جەدوولى ئەبرۆ نه هات
 زوو له كوورەى عيشق كەوتم، تا درەنگى دامرام
 ئەى خودا بۆ شەهرى ياران، بۆ له من بۆنسۆ نه هات؟
 سەبرو ئارام نەماوه، تاوى هيجرم كەوتە سەر
 مردم و ساتى له دەورەم، شيوەن و رۆرۆ نه هات
 والهى دەردى فيراقم، گىل و سەرگەردانى تۆ
 داخى جەرگم، دارووى شەوبۆيى زولفى تۆ نه هات

۱- لەشويئىكى دىكەدا دەلئ: (راجيا)، زەحمەت خەلاسىت بى له جهورى گولپروخان وا زەمانىكە
 رەفيقى كونجى هاوارم نه هات.

یار، غه زالیگه له کوردستان و ماچین خالیسه
 وه خته کوپربم، چونکه شوعلهی پرومه تی ئیمرو نه هات
 جیسم و جانم دایه دهست ئەم دلبه رهی غاره تگه ره
 ئەهی عه جهب! جارێ به عیشوه بو سهری تاپو نه هات
 دل له داوی به نده، هه قیه، شوینی جیسم ناکه وی
 کهی له گه ل رۆژا ئە ئیی، بو شه معی جوستوجو نه هات؟!
 کاتی مه رگه (راجیا)، رۆیی ژیا نی بی ویمال
 دهردمان سه د ده رده چونکه، بو یی یاری کو نه هات.

(۱۳)

مه زاقم تاله بهم ژه هراوو خویناوی خه می عیشت
 دهروون ئاشوفته یه دایم، به تو زو ماته می عیشت
 له کووره ی دووریا سووتا، هه موو به رگی ویمالی من
 فه قیری کردووین قوربان، عه جایی حاته می عیشت
 ئەزانی من له بهرچی شی و سه رگه شته و هه راسانم؟!
 هوجوومی کرده سه ر من، ئەهی عه زیزا، عاله می عیشت
 برینداری ده می شیری برۆت و تیری موژگانم
 هه میسه خه سته وو گیرم، له حه لقه ی ئەدهه می عیشت
 له ده شتی سینه ما هه لسا، غوباری وه حشه ت و نه فره ت
 به زاهیر چاکه بیناییم، به دل کوپری ته می عیشت
 چلو ن ژینیگه ئەهی دل بهر، که من هه رده م نه نالیئم؟
 چلو ن نه رژی ئیتر ئە شکم، به شیوه ی شه ونه می عیشت؟!
 جگه ر دووباره بوو (راجی)، غه می دووباره دیسان هات
 موحه ققه ق بوو که تو فه وتای، به تیغی دووده می عیشت.

گه لایی پایزم دوور بی، له یارو خزمه کان ئهی دوست
 به پهنگی زهردی بی قیمهت له کووی پر قیمهتان ئهی دوست
 فلان کس بمکوژی یاخو به خشی، من چم و چبکه م!
 به غهیری ئاهی بی دادی، له بازاری بوتان ئهی دوست
 ته بیی دهردی یاران یاره ئیمرو، بو منی غه مگین
 خودا هه لئاگری دوژمن بکا دهرمانی جان، ئهی دوست
 له بوتهی ماته ما جهرگم کولا، ئیکسیری پروت بیته
 به میعیاری له بتکه ته جره بهی زیپی عه یان، ئهی دوست
 مهراق و وه حشه تی دنیا بوو، چیشتی روچی ناشادم
 فهرح به خشی نه بوو دامانی بگرم، (ئه لئه مان) ئهی دوست
 ئه زانم هینده بی په حمی، وه کو گاور له گه ل ئیسلام
 نه بوو مهیلی سه لاحت کهی، له گه ل یه خسیره کان ئهی دوست
 قهزا نووسیویه کارم، هه تا مردن که (راجی) بم
 رجاگیری ئیتر خوّم خسته خانهی دوستان، ئهی دوست.

وا دلی من بهنده بهم غه مزه وو هیندوویی دوست
 قامه تی من به سته یی حهلقه یی گیسوویی دوست
 چاره یی موشتا قی دل، کوشتنی دهرگاهی یار
 مه ره می عوشا قی روچ، زه خمه به بازوویی دوست
 مردنی زاری منه، هیجره تی شیرین له بان
 ئاوی حه یاتی منه، له نجه یی ئاهوویی دوست
 زهنگی خه می گرتووه، دل له ته مه نای خووی
 لازمه سافی بکا، دوو له بی خوش خوویی دوست

پهنگی به هارم شکا، قور به سهرم، بی مه فەر
 کهس نییه خوی پاگری، بو خه می نه برووی دوست
 داخی دل و جانی من، مەرهمی نایا به هیچ
 غهیری له بی په حمهت و، خاکی دهری کوی دوست
 ئاگری عیشتم به جوش هاته وه بو پرووی گول
 نهوتی به سهردا رژاند، هیشته دوو جادووی دوست
 هەر غه زه لیکم پری ده فتهری عوش شاقیه
 فایده نادا نه گهر، جاری نه چی سووی دوست
 لاف لیمه ده (راجیا)، بهم غه زه لی سیحر بار
 مه نعه له کیسانی نهو، پای ته رازووی دوست!!

(۱۶)

گیانم به فیدای چاوی رهش و تیرو که وانت
 مالم سه ده قه ی لیوی گول و، سه روی په وانت
 بو نیو نه زه ری خوشیو، یهک له نجهی بالات
 هه رچی هه مه به رتیلی دم و لیوی جوانت
 چاوم له ته ماشای هه موو کهس، گورج نه نووسی
 بیجگه له قه دو له نجهی دل سوو هه ژانت
 دل ته نگه وه کو خونچه که قووچاوه له دووریت
 وهک خنده نه پیشکوی، به هه وای چاوو موژانت
 بوم پر که پیاله ی دم و لیو، تا کو بنوشم
 ئاخیر نه فهسی مەرگمه، دوور بی له گیانت
 نه ختی وهره باوه شم و، که نارم بکه گولزار
 جه ننه تمه گه یشتن به تو، سویندم به زیانت

ھەرچەندە دڵم رائه گۆشن پهنجهیی زیوین
 زێده له خهیاڵم، خه م و خوین دینه خوانت
 ھەرچی ھه مه ھه رزان و به تالانی ئه بهی تو
 بی زێرو زه بهر چیمه له بازارپی گرانته؟!
 ھه ر پۆزه به جوړی دلی خۆم دایه وه، خوش بووم
 به و باوه ش و ماچانه وو نه شه ئه ی شه وه کانت
 ھیند ناسکی، ئه تو ئیه وه وینه ی عه ره ق و قه ند
 چه ند دلبه ره سینگ و مه مه که و، به رگی که تانت
 خوړایی نییه سوۆز و گه شه و خه نده یی (ژیکو)
 ئه ی کورده له رپی گولشه نی رووی مه مله که تانت!!

(۱۷)

مه خو ژه هری هه لاهیل میلله تی کوردی به ته خمینت
 چلۆنه زه لزه له ی وه خت، له گه ل تالوو شیرینت؟
 سوپاسی میلله تی خۆم ھه ر ئه که م، ئه م ما ته حه ممولکه
 که یف خوۆشی به سه، بپه ره گی دلداری پر کینت
 له خو ت ھه رگیز فه راموۆشی مه که، پیداکه، نازانی!!
 شکاوه شووشه یی دنیا، پساوه پشتیه یی دینت
 ئیتر زۆر واجیه ئیمرو، دروستیه کی له کاری خو ت
 که حه یفه سه وزه واتی تو، ھه موو بکریته په رزینت
 به ئه سباب و تفه نگ و توپ و ته ییاره و ترونیلکی
 په واجی خسته بازارت، رفاندی خه زنه یی زینت
 به سه خوا بتگری، فکری له ئه حوالت بکه میلله ت
 چ حه یفیکه که دوژمن بی، به بادا خه رمه نی شینت!

ئەمن كوردەم، وەكو (راجى) بە داخىشى لە فەوتانم
ئەتۆش رەحمى بفرموو خۆت مەخە ناو داوى چىن چىنت.

(۱۸)

هۆش و دل و ئاوات و ژيانم بوو نەگبەت
رەنگە نەگەمە باوەشى ئەو سەرگولە قەت قەت
كەوتوو مە تەم و ماتەمى دوورى، بە تەماشەم
بىگرم، بگەزم، رايگوشەم، بىخەمە سەر خەت
ترسەم هەيە، پەرچەم بە سەبا هەلبىزركى
يا هەلبوهرى ميوه يى ئاكامى لە پرومەت
ئەو، زىنەتى باخات و گول و گياوو درەختە
كاتى كە بە لىو دى بە بزەو، لەنجە بە قامەت
گەر تىرى موژەى خستە بروى مالى كەوانى
سىنگ و جگەرن، دەبنە نىشانەى هەموو ئافەت
بەو نيوە تەماشايە، كە ئەيكەى بە دزى خەلك
عاشق ئەگەيىنى بە هەموو پاىهوو دەولەت
قوربان و بە لاگىرى گلىتەو نەزەرت، دل
بىهستە بە لاگىرەو، لاگىرى خرىنگەت
تا لەو ملە ئەتلىتەو، بەو تاسە ئەتاسى
ئەو كاتە لە دوولاه، بە قز بىخەرە ژىر پەت
بىژە ئەمەيە قوچى فىداو، حەججى قبوولم
بو خەلكى مەكە، بىكە لە كابە بە زىافەت
ئەو عىشوو نازانە كە ئەنوئىنى لە روو دا
بو بردنى گيان و دلە، كرددوتە بە عادەت

(ژیکۆ)، به توّ په یوه نده ئه گهر بیخه یه پپوه ند
ئارامه له چاوی ره شو، ئازاده له خندهت !!
(۱۹)

ئهی شاهی منی خهسته له دونیاوو قیامت
یه کچاوه ته ماشا بکه، یهک عیشوه به قامت
هر عیشقی ئه توّم جیی ته له بهو، گه وه هری مهرغووب
ساندوو مه له دوژمن به ته ما، باجو و غرامت
له م داوی شهوی هیجره تی تو، بی دهسه لّاتم
خوت فهرموو، هه تا چاره ئه که ی دهر دو سه قامت
بو وه صلی جه مالت، دلّه که م مانعی دینه
دهرچوون نیسه، له م مانعی جه معه ^(۱) به سه لامت
چبکه م، که گولستانی جه مالت ئه دهره وشیی
من بهندی ته له ی ئافهت و جه ورم، به مه لامت

۱- المانع (رپگر- پینه دهر): زاراوه یه کی زانستی بیرسایه (علم المنطق) و، رپگر ده بی له بهردهم پیکه وه
سازان و گونجان و پیناسه کردن و کوکردنه وهی هه موو جوړه جیاوازه کانی سه ر به ره گه زیکی دیاریکراو
له ژیر سایه ی خویدا. لیره دا، زاراوه ی (مانع الجمع- رپگری کوکبوون) رپگره له بهردهم سازان و
کوکردنه وهی پیکه وهی (وهسلّی جه مالتی یارو، دین). واته هه ر ده بی یه کیکیان هه لّبژیردرئ و
هه ردووکیان پیکه وه هه ئناکه ن و ناکوک و نه ساز ده بن، چونکه خه سلّه ته گه وه هریه کانی هه ردوو بیژه ی
(وهسلّی جه مالتی یار) و (دین) له یه کتری جیاوازن و ناتوانرئ له ژیر سایه ی پیناسه کردنیکی
بیرسایانه شدا کوکیرینه وه.

واتای دپرکesh به مجوره یه: (بو ژوان و گه یشتن به جوانی تو، دلّم که تامه زرؤو تاسووقه ده بیته رپگر
له بهردهم دیندا. له م رپگری و نه گونجان و نه شیانئ کوکبوونه وهی پیکه وهی هه ردووکیشیاندا به سه لامه تی
قوتارم نابئ، چونکه هه رکامیکیان هه لّبژیرم، ئه وه که ی دیکه م له ده سته ده چی). یان: (بو ژوان و گه یشتن
به جوانی تو، دین ده بیته رپگر له بهردهم دلّی شهیداو تاسووقمدا، له م رپگری و نه گونجان و نه شیانئ
کوکبوونه وهی پیکه وهی هه ردووکیشیاندا به سه لامه تی قوتارم نابئ، چونکه هه رکامیکیان هه لّبژیرم،
ئه وه که ی دیکه م له ده سته ده چی)، چونکه ده سته واژه ی (دلّه که م مانعی دینه) به دوو واتا خو دهنوینئ.

ویرانہ ہموو خانہیی عومرم بہ نیازی
 سد وہیل، کہ بی مہیلہ لہ گہل مورغی کہ رامہت
 لہم قافیلہ ئەفکارہیہ، (راجی) بکہ یادم
 لہم غوربہتہدا، لیمہدہ تو موری ئیقامہت.

(۲۰)

پازایہوہ ئەم کولمہیی تابان و موختتہت
 پیچایہوہ سد سونبولی چین چینی موفہرپرت
 ئەی دلبەرہ تیرمکہ لہ ماچی لہب و کولمہت
 وەك زامی جگەر، تو بکہ جان مەزج و موختللت
 ناویرم ئەگەر باسی دەمت کہم، لہ جیہت ماچ
 خو باوہش و دەستگرتنہگەت، ناگری قەت قەت
 لہم گەنجہ، لہ کونجیکہوہ وەستا بەچہ زہنگی
 یا کافری زولفت، لہسەری کردہ موسەللەت!!
 ئاھم لہ ہموو لاوہ سەمای گرتووہ، خەت خەت
 ئەشکم لہ ہموو خاکوہ جاری بووہ، شەت شەت
 عیشتت، سەنہما! مەدخەلہ بو قەلبی بریندار
 وەسلت، چ عەجەب! بو منی بیکەس بووہ مەسقت
 نازک تەنہکہم مەنعہ لہ وەسلی دللی پر شور
 (راجی) بکہوہ بەحری موختتا، تو وەکو بہت.

(۲۱)

لہم باغی بناگوشہ، منی دیوہ گوارہت
 بہم شەوقہ، لہسەد بیکەسی پرسیوہ گوارہت
 باسی سرۆتن ناکەم و ہاتووہمہ کەنارت
 وەك لالہ، کہ لہو جەننەتہ خەملیوہ گوارہت

عه کسپکه له دل که و نووه، پچاویه جیسمی
 جیسمیکه، وه یا نیوه دلّه، نیوه گوارهت؟
 هرچه نده جگر کونکونی موژگانی به خوینم
 سهد داغی منی بیکهسی پوشیوه گوارهت
 سهد گهنجی زه پرو زیوی (سولهیمان)یی و (قاروون)
 ئیمرو که به یهک پیسهیی نه کریوه گوارهت
 بهم پهنکه، که همپه نکه درهوشانی به هرلا
 قهدری جگه ری بولبولی ناسیوه گوارهت
 دل سهر نه زه ری عیشقه، ده می چوویه تهماشا
 نایینی؟ هه وای په رچه می گوژیوه گوارهت
 به به به، چ عه جهب، تیکه له نه شئی گول و نه سرین!
 هه لبهت، چه مهنی جه نته تی هونیوه گوارهت
 بهم تیشهیی ئه فکاره، به سهد مه صقه لی ئه لماس
 (راجی)، به گه لی سووره تی تاشیوه گوارهت!!

(۲۲)

دل حازره لهم ده رگه یه بیده م به به شارهت
 نهک چاوی به لهک نه قشی نه کیشی به ئیشارهت
 لهوساوه له ناو رهوزه یی حوسنت تهره بم بوو
 روئی سهر و مال و دل و دینم به تیجارهت
 تاکه ی هه وه سی گول شهن و، ئاواتی ویسالت؟
 ئه ی خانه هره رس، ههسته له ناو توژی فه تارهت
 دهستی ده شکئی، ئه و که سه چاوی له ته لب کا
 به غدا نییه هر جیکه بیینی به ئینارهت

قهومی چه بهش و تورك و عه رب، دهست و دوعاتن
 نهی كوردی گران، فهرموو، نه گهر مه یلته غاروت
 نه قدیگه، له دهستی چوووه قاروونی به لاکیش
 مه گره له سهرم، تینهت و که ریووچی چه قاروت
 چاوی له ئومییدی که ره می تو نییه، (راجی)
 نه م سهنده له نووسراوه له دیوانی وه زاروت.

(۲۳)

له م لالهیی نوورینه دووسهد خانه به ده رکهوت
 ئاگر له پهرو قالبی په روانه به ده رکهوت
 له م چاوه، له بهر مهستی یو کالایی مه چه بیهت
 سهودایی مهی و ساقی یو مه یخانه به ده رکهوت
 مورغی دل که م بهستی سهد عیجز و نیازه
 خالی له سهری زولفی، که وهك دانه به ده رکهوت
 سو فی که به چه ند ته عنه وه دوینی سهری کیشا
 له م حهلقهیی مهردانه وه، مهستانه به ده رکهوت
 دل هاتوه رووی شه هپه ری سولتانی عه دالهت
 بو قهید و به لا، بی دلی دیوانه به ده رکهوت
 زاهیر بووه خونچهی ده می نه و دل بهری په عنا
 بولبول به دووسهد ناله، له هیلانه به ده رکهوت
 ناچی به دوو عالم، که سهری سهر دلی (راجی)
 له و په رچه مه، گهر تورپه یی شاهانه به ده رکهوت!!

(۲۴)

دلیکی گهر نه بی په روایی عوشرهت
 به نه فرهت بی له بن ده رگایی عوشرهت

ھه وایی موتریبو ساقی له ھەر جی
 ده گپری چهرخی سهرتاپایی عوشرته
 به گویرهی چاوی شوخت، ئەهی دلآرام
 گهرهه فهرموو به من مینایی عوشرته
 له خهندهی لیوی پر نازو نیازت
 دهپشکوئی خونچھیی زیایی عوشرته
 نه سیمی زولفه گهت، چهیفه نه شیوی
 به لهنجھی قامهتی ره عنایی عوشرته
 دلکی پر چه سرهته ئەمجا ئەپسکی
 به عیشوھی نه رگسی شه هلائی عوشرته
 چلۆن بشکی به تپی غهه له مهیدان
 کهسی، گهر هاته بن ئالایی عوشرته
 سه فا هاتوته جونبوش، ههسته غهه مبار
 شکاتی خوت بیه لای شایی عوشرته
 خهوه یاخود خووه (راجی)، ئەمهنده
 دهفاتیر پر بووه ئینشایی عوشرته!!

(۲۵)

بوچی ناپرسی له حالی عاشقی میسکینه کهت؟
 کهوتوووه، بیکهس ده نالینی، ئیتر غهه مگینه کهت
 زارو هاواری شهووو رۆژی، سههه ما داگرتوووه
 کهه ده سووتی، کهه ده سووری، بو چرای رهنگینه کهت
 بولبولیکم، ناله نالم عالمی بیزار ئەکا
 کوا چه بیبا، باخی خونچهو سونبول و نه سرینه کهت؟

مہی پھرسیتیکم لہ خانہی عیشقہوہ ناگرم قہرار
 تیکہ، بوم دانئی ہدیہی پہنجهکھی زیونہکھت
 شاہیدی خال و خہت ئیقراہیان داوہ کہ تو
 دہمکوژی ہہردہم بہ قاری پھرچہمی چین چینہکھت
 لہعلی لیوت کہی دہکا شیرین، مہزاقی پوخی من؟
 وا گہیشتہ فالی سہروہت، چاوی تالیع بینہکھت
 لہحزہی دہستم نہگہییہ باخی شمشادو ہہنار
 ہہر تہرف دہورہی ئہسوورپم، مانیعہ پھرژینہکھت
 مہرحمہت ناگہی کہ جاری بیہ مہنزہرگاہی پروت
 یا بہسیتہ، کہس قبوول ناکا پوخی ئاینہکھت
 سہرزہدی جامی خہراباتم، لہسایہی عیشقہوہ
 بورجی نہسخی پوژی عہقلہ، کومہلہی پھروینہکھت
 ریم نیہ، بیہ گہناری جہنہتی تابانی تو
 چہند تہلیسم و سیجرہ وا پوشیویہ گہنجینہکھت
 (راجیا)، ئاوی حہیاتت ہہر لہ لیوی دلہرہ
 ہہستہ خیرابہ قومئی فرکہ، نہسووتئی سینہکھت!!

(۲۶)

زور زہحمہتہ دہرچم لہ خہمی فیکری بلاوت
 ہہر گوشتنہ پیشہی دہم و سہیارہیی چاوت
 پھحمئی بکہ تینوومہ، لہ دووری تو نہخنکیم
 تیرمکہ لہ شہکراوو مہی و نوقل و گولآوت
 خہلگی ہہموو شادن لہبہرابہر نہزہری دوست
 من بہندی گرانم ہہیہ، بہم خہنجہرو داوت

دل دەرچوو له سینهی منی میسکین، به تهمه ننا
 هاوتتوه ناو گولشهن و لاله ی نهچناوت
 بهم خالهوه، پروت مه کته بی پر نووری کچانه
 سایه ی به سه را خستوو مورغوله یی خاوت
 پوچ، بوتته نه مایگی تهر و وشک و بر و زر
 رسکاوه به قه تره ی عهره ق و جامی شکاوت
 (راجی)! هه وه سی رهندی یو بیباکی یو هیممهت
 مه علوومه، له دەرچوونی دل و سینگی دراوت !!.

(۲۷)

ئهی جیلوه ده ری عالمی ئەعلا، روخی گولبووت
 وه ی چاره سه ری عاشقی ریسوا، سه ری گیسووت
 زولفت له نه زهر ناینه یی حوسن و جه مالت
 حهیرانه، په شوکاوه، له بهر شوعله یی دلجووت
 خهنده ی له بی گولناری تو، گهر بیته ته جه لالا
 بی شو بهیه سووتانی هه موو عالمی ناسووت
 وا هه لئه تا دل، که له گوشه ی نه زهری تو
 که وتوتته به لا، ههروه کو دیوانه یی هارووت
 سه رحه لقه یی مه ستانه، ئهوی مهستی ده می تو
 وه ک خاتری من ئیسته که سولتانه له لاهووت
 بزمار ی موژه م، سوورو سپی ئەشک ئەدوژی
 چاوم به خهوا نایه، له تاو نیرگسی نوستووت
 (راجی)، له ئەزهل باغی سهرو سوورته ی تو چاند
 بو بهختی رهشی، خونچه یی ئەو باغه نه پیشکووت.

دلبه‌ری کوردم که دی، خوینم بزووت
 روومه‌تی، جه‌رگی کزاندم وه‌ک بزووت
 خه‌نجه‌ری موژگانی پاکردم له دل
 بو سهرم وه‌ستاوه ئه‌بروی تاق و جووت
 فارسیی وت: (خون بیغما میخورم)^(۱)
 (ما یفوت)ی عاره‌بی، بووه مایه فووت
 خزم و دوستانم، له پیناوی تو نان^(۲)
 وا له‌سهر تو، بوومه په‌ندو پرووت و قووت
 ئه‌ی په‌قیب، تو کونجریک په‌یدا بکه
 ته‌یری گول ئاشق به داری ژه‌قنه‌مووت)
 چون له ژیر ئه‌گریجه‌وه، کووره‌ی ده‌ماند!
 سینه‌وو جه‌رگ و هه‌ناومی پی ده‌سووت
 خستمی، له‌نجه‌و نیازو نازه‌کته
 کوشتمی، بالایی به‌رزو هاتوچووت
 نه‌خشی خال و خه‌ت، خه‌تیک بوو خویندمه‌وه
 هه‌رچی چاوی پینکه‌وی، ئه‌و دیته‌ دووت)
 وا هه‌لاوه‌سراوی په‌رچه‌م، که‌وته‌ چاو
 ره‌ش بووه (ژیکو)، به‌ وینه‌ی خالی پرووت.

(۲۹)

بی که‌سم، هینده‌م به‌سه‌ره‌ات هه‌یت و هووت
 ئیسته‌ راهیم، بوومه که‌شکی ئاوه‌سووت

۱- واته: (به‌فارسی گوتی: من خوین به تالانی ده‌خومه‌وه).

۲- واته: له‌سهر تو له خزم و که‌سوکارم بووم.

من وه کو میّشی گه ریدهی شیرینیم
 زولفی تو لیم بوتّه تاری عهنگه بووت
 شیت و هار بووم و، له چاوت، چانه بووم
 بوچمه سا (بوودوجانه) و (جهلجه لووت)
 پهرجه مت بن بارو، سه ربارت که بهست
 بو تن و لیدانی سه رمه، باره شووت
 هر وه کو ماری ژنان کوشتم، ئه من
 دایوه شان دووم، توپ تراقه ی گورج و زووت
 هیند له دیوانی مه حبه بهت مامه وه
 بییری ئه ستوورم، به رامبه ر داوه مووت
 خاله کانت دهنگه نارن بو نه خوش
 چاوه گم، یاقووتی لیوت بوتّه قووت
 هنده سه ی بالوو کولمانم که خویند
 شاره زا بووم توول و عهرزو، ئینج و فووت
 ههروه کو (ژیکو)، له ئاگردانی پرووت
 پرووت و قووت، وهک فرووجی ئاوه پرووت.

(۳۰)

گول و نیرگز، له دل و بوونه لالووت
 دلّیش وهک جانه وهر، له لانّه نه بزووت
 ده می قووچاندو، خونچهش هر خه می خوارد
 که بولبول هه لفری، جا لیوی پشکووت
 له ناو شاری جوانان، گهرمه بازار
 به دلّسووتاوو سه ودای کفن و تابووت

لهسه ر پووی دره ختی شاخی کوردان
 ههلاوه سران، ههزار هارووت و مارووت
 که روژ لووتی له لوتکهی کیوه کان دا
 به روو زهردی ههلاتو، پیی ههله نکووت
 مهجهس کاری نهما، ئاری له کوئی مرد؟!
 ههتیوی وا کراون پووت و په پووت!!
 ئه بی کئی بی، ره قییبی ئهم ههزاره؟
 که مه ندیگهی، به هیزی دهست و بازووت
 ئه گهر دلبهر ته بایی کا، له گهل دل
 ئه کن هه ر له شکری پر چهك، به نابووت
 نه روژ هه لکا چرای چاوی هه سوودان
 نه شه و بگری په نای دووروی ئه دهب، رووت
 چ ئه شکه و تیکه من تیییدا ستار بم؟!
 چ به ختیکه له گهل یارم ببه جووت؟!
 به یه کجاری له هیوا بهش بر او بووم
 که خالیکی خیانهت کهوته سه ر پووت
 که تو بیگانه دهستی لیوه شانندی
 ئه من شیت بووم و دهستی خوم له تو شووت
 بهسه (ژیکو)، له هه ر جووره خه یاتی
 خه باتت هه ر جوان کردو، جلی سووت!!

۱۹۶۰/۱۲/۱۴

(۳۱)

هینده خواردم غه می ئه و شوخه، له ژیر دارو شریت
 وه کو ئالوژیی سه رو په رچه می، بوومه شهل و شیت

غهمی تو جهرگی پژاندم، بووه خوږاکی دلم
 ټیکه لې کومه لې به د به ختی یو، سهر، که وته زه ویت
 دهر که نارم له نیگار ان و، له خوینځواری که له
 بی گولیش خوشه که دوور بم، له گه وادو له ده ویت
 تا به سهر به سستیو به رزی نه گه مه خو از راوم
 قه ده غم بن خه وو خوږا ک و چه م و ئاوی شه ویت
 باغی گول، میړگی وه نه وه شهت نیبه ئه ی کوردی ئه سیر
 شین بکه، هه روه کو رازا وه ته بازار ی چو ویت
 بووه ویرانه له تو شارو، بووه باخی خه لک
 که ترازا سهری بنچینه ت و، به ردی بنه پیت
 که ی ئه گاته سهری به رزو، ته قه لاکا له ژیان؟
 که له که ی سوال که رو ساو بلکه وو بی نازو نه ویت
 هه ر له خو ی خوین و خوړی خواته وه، با هه ر بخه وی
 دل که ی روح په روه وو چا و له ده سی خه لک و که ویت
 هه ر که سی هات و وتی: مه یبه تو ویر ه ی (ژیکو)
 هیچ گوئی خو ی مه ده یه، هه ر وه بزانه سه که، ریت!

(۳۲)

له ب و کولمه ت به باری نازه وه، ئه م خاله هه لته گریت
 عه چه ب ماوم که جه ننه ت بولبولی به ردا وه، قه ل ئه گریت
 له داوی په رچه می گیر وده یه دل، چه شنی ئه سکه نده ر
 به لای ئه م داوه بازی گرتو وه، لای وایه مه ل ئه گریت
 که چه ل خوشبوو به نازو نیعمه تی دونیاوو مافیها
 ده ماغی ساغه، داغا! ریگه یی مه رگ و ئه جه ل ئه گریت

سہری زولفت، سپیری خستہ تہترافی بناگوشٹ
چ جہنگی لہشکریکہ قائمہی کیشاوہ، کھل تہگریت؟!
کھسانی بی سہرو گوئی، پالہوانی عوشرہت و شادین
خودا؟ بو عاقل و زیرہک، لہ خوئی بیزارہ چہل تہگریت!
بہ غم دی دہمکوژی تہو دلہرہ شیرینہ رپہنگینہ
کہ نازانہ بہ خہشمہ، یا دلی نایا بہدہل تہگریت؟
لہ گہردو باری دووری، مات و سہرگہردان و دلتنہنگم
تہگر تیغی موجهوہر حورمہتی نہگرن، چہپہل تہگریت
لہبہر چاوم کہوت بہختی چہیبہم، وک تہلیعی خووم
دہنی خوو شییری ناوی، حورمہتی ریوی دہغل تہگریت
بہ جامیکی ویصالت تینووہ، دہم وشکہ، دل داغہ
کہ (راجی) دہردی دہرمان ناگری، بی مہی کہسہل تہگریت.

**

ئەى روومەتى تۆ گولگون، وهى گەردەنى تۆ بى باج
دل شانەبەندى مووتە، يان توورپە بۆ سەرو تاج
زولفى تۆ بارە كەللا، پۆشيوپە رۆژى رووناك
رووى تۆ حىكمە توللا، تارىكى كرده تاراج
تا قوللەيى خەيال، بۆ وه سلى تۆ نەرووخى
بۆ عەرش و كورسى ئەروا، رېگەى ھەزاران ميعراج
عيشقت ئەللى قومارە، مەراقى بى نىھايەت
زۆر ترسمە دوايى، دەرچم بە چەشنى لەجلاج
بەم دەردو داخى دوورى، ناخوش و بى قەرارم
ئەى (خدر) ى دەردە داران، بۆم تىكە جامى ئاماج
تۆخى بەھارە قوربان، گەردن كەچە ونەوشە
قومرى بە سۆزە، بولبول، بۆ لىوى خونچە موحتاج^(۱)
تاعەت چلۆن قبوولە؟ وهستان لە رووى دوو ميعراب
يەك رابەرى بەھەشتو، يەك دۆزەخى لە ئىنتاج
قەوس و قوزەح لەسەر رۆژ، ھات و كەوانى كىشا
وہك نانى ھەورەمانى، سووتا دلەم لەسەر ساج^(۲)
ئەروا ژيانى (راجى)، ئەى دۆست ئەگەر نەبەخشى
جامىكى زەوق و خوشى، ماچىكى لىوى غەنناج^(۳).

۱- لە شوپىنىكى دىكەدا دەلى: (قومرى بە سۆزە، بولبول، بۆ لىوى خونچە ئاتاج).

۲- لە شوپىنىكى دىكەدا دەلى: (وہك نانى ھەورەمانى گيانم گەيشتە سەر ساج).

۳ / ۱- لە شوپىنىكى دىكەدا دەلى: (جامىكى زەوق و خوشى، بەناوى حوكم و ئيفراج).

گهشه ژینم به ژیانت، پرہ کیسہم له خہراج
به نہسیمی سہرو زولفت، ہمہ بازارپی رہواج
ٹاوه دانہ و تہنی دل، به ہموو دہشت و چیا
چ به (ہلگورد) و به (کوسرت)، چ به (کندال) و (قہراج)
وہرہ با پیکہوہ ہمرین، کہ به خوشی ٹہیبہین
یہ کدگیریکہ له دونیا، ہلہ، بو قہبرہ سیراج
غہمی دل بوگنہ، ٹہگری بہری چاوی تہقہلا
وہرہمی سی و جگہرہ، دوژمنی دہرمان و عیلاج
بہسہ بی ماریفہتی، خزمہ مہکن لیم قہدہغہ
خوشہویستی، کہ سہرو دل ٹہگہینتی بہ دو تاج
خوشہ ٹاوینہیی کولمہی، بنوینتی دلی خہلک
تا له گولزاری مراز، بستینتی ہموو باج
وہرہ (ژیکو)، کہ به کوردی بگرین تاوی جہمات
تا خہباتت لہ بہریکا، کہژی کرمی قہرہقاج.

گولشہنی بہرچہم، شوکر کردوویہ پنج
دل شکاوی کولمہ بوو، کردوویہ پنج
چولہوانم تا له سہودای دیدہ تا
رہوشہ نیمہ، بوچمہ سابات و زنج
گہنجی شاہیم خستہ دہستی یارہوہ
خہم لہ بہر بہدبہختیہ گرتوویہ کونج

بادہی شادی لہ کومہل بہشکرا
 کہس نہکا با تانہداری و منجہمنج
 گیانہ، پھر داخی گریشمہو لہنجیہ
 پیکہنینیسی ہہ لیرش تووہ بـرنج
 قامہتی، سہروی پھوان و دلکہشہ
 زولف و پھرچہم لووس و پھش، بی لوج و گنج
 خالی بن زولفانی ئەستیرن لہشہو
 روومہتی وہک چہرخی رۆژہ، خشت و خنج
 خوینی دووچاوم بہ ئاسانی خورہ
 نایہوی ئاوبارہوو تیگی مہگرہ گونج
 نہمدہزانی نرخگی لیت، گیانمہ
 تا دل و رۆحت نہبرد، نہمدا سرنج
 قہت وہ لاشیی ئەو کہسہم پیناکری
 روویہکی بی کونجرو پۆش و گرنج
 وہک پلینگگی پیر خہم لیتاتووہ
 رۆژو شہو، ہەر شوینمہ خیزرو خورنج
 سینہ بینم، وا دوو چنگی لی ئەدہم
 بیچرم ئەو دوو مہمانہی وہک ترنج
 کہشہوہ (پشکو)، نہکھی بکوژیہوہ
 تا کزہت پید، لہ بالای قیت و قنج!!

(۴)

قہدی سہروت، ئەوا گرتووویہ نارنج
 لہ (شہقلاوہ) و (سہلاحہددین)، (قہلاسنج)

سہرو مالہ لہ پیناوت ئہ نیم، تا
 لہ ژیر پیت ہہ لہ بدم سہرم و، بکہم پنج
 لہ (کوہ) و، (نازہ نین) و، خاکی ہیران
 ہہ موو گولزاری ئامانجن، بہ بی گنج
 لہ (کانی خان) و، (کانی سارد)، (قہمچو)
 بہ قہمچی دہرئہ چن ئینگلیزو ئہ فرنچ
 لہ کوردستان برآ چاوی حہ سوودان
 دہوا بوو داخی تیکبہردان و ئہ شکنج
 ہہ موو رازاوه دیوارو حہ ساری
 لہ سافیدا، نہما ئاتاجی مالنج
 لہ کیوانی، ئہ گہم ئینجا بہ ئاوات
 چ کوہستانی، چ گہرمینی، بہ بی زنج
 بہ قوربانی قہدو سینہ و بہرو بوٹ
 تیجاراتی فہرہنگو، روم و، پیت لنج
 لہ تاوی روومہتی نازداری توہیہ
 رہ قیتہی گرت و، کردی خہ لک قولنج
 بہ کوردی، میوہ جاتہ پیگہ یشتن
 ہہ نارو سیوو ہہرمی و قووخ و ئہ ترنج
 بہ دل داخی نہما (ژیکو)، لہ خوشی
 گولی رووی دل بہری کوردی، گہش و خنج.

(۵)

شہ کہرخہ ندهت پری کردن گوہر، گہنج
 لہ لیوی گول ئہ پشکون نہ خشی بی رہنج

ئەگەر ساتی بەرەو رووی دل بەشەنگی
 گیان سەرخۆش ئەبی، بی بەنگ و بی بەنج
 وەرە ئاورپیک بەدە بو لای هەزاران
 بە دەردت موبتەلان، گەر پیرو گەر گەنج
 لەبەر نارنجی سینەو، گولشەنی پرووت
 فریتمداون سەر و مال و، (شەش و پەنج)^(۱)
 چییە توانام؟ کە تاوی دابنیشم
 کە زەنگیی کەوتنە ژیر دەستی ئەفرەنج
 لە خال و زولفو کولمەت، چۆن پەشو کام
 خەلوزو ئاگرو دوکەل، لەگەل غەنج
 زمانت لالە (ژیکۆ)، تۆ لە تاوی
 قەدی سەروی رەوان، لێوی گوهرسەنج!!

(۶)

هەردوولا هەر خزمی خۆمن، مام رەجەب، یان خال فەرەج
 خزمەتی هۆزم ئەکەم، بوچی ناکەم لێرە حەج؟!
 تیر کولێرە گەر نەخۆی، بوچی ئەکەم دوو تیرەیی؟
 یەك دل و یەك ری برۆ، ئەم مەردی مەیدانی بەو ج
 گەر ئەتۆ خاوەن و چانی، دوژمنت، مەیدە و چان
 نەك دەرینی چالی چاوت، هەژدەرت لیکاتە خەج
 شیخەلی ئەو نەونەمامە، شاقەلی مەردانی گرت
 تا بە باخی نیشتمان، راست برۆن و بی عیو ج
 (نالی) ی نالە ی دی لە گۆرو، (حەمدی) ی دلخۆشی ئەدا
 وەك (مەلای کۆیە) بەرامبەر (حاجی قادر) ی گۆرقەرەج

۱- شەش و پەنج: مەبەست لە (ئیمان و دین)ە.

شاعیران، هرچوون و خوځان خسته کوشی نیشتمان
وهك بریشکھی کون له کوشان، کهوتنه ناو جانتای قهره ج
چهنده تیژو تالّه (ژیکو)، ئەم ژبانە ی بئ وچان
هۆزی چی؟ ئاواتی چی؟ سهیرانی چی؟ سامانی گه ج!.

(۷)

بردمی بای دامه‌نی باجی مه‌نیج
تا له‌لای (به‌صرا) وه خستمیه خه‌لیج
گیژی دام ئەم به‌حری بئ پایانی خه‌م
قووتی دام دوژمن وه‌کو نوقل و عه‌ریج
هه‌رچی دوژمن پیت بدا هه‌نگوین و شیر
چاک بزانه تامی تفته‌و، زه‌وقی لیج
گه‌ر گرفتار بووی به‌ داوی ناکه‌سان
سوودی لی نابینی جه‌فرو عیلمی زیج
گه‌ر به‌خۆت باوه‌ر بکه‌ی، تۆش ئاده‌می
هه‌ر له ئەو یانه‌و قوتابخانه‌ی خه‌ریج
(که‌س له‌ دایکی ده‌رنه‌هیناوه‌ جیهان)
هه‌ر له‌ گه‌ل ته‌دبیر و بیر، بوته‌ مه‌زیج
تۆش وه‌کو من، قور به‌سه‌ر خۆتا مه‌که
مه‌یفرۆشه‌ خاکی نایابو^(۱) به‌ هیج
چه‌نده ناخۆشه‌ له‌به‌ر چاوی هه‌زار
روویی گرژو ده‌ستی قووچاو، چاوی قیج
نامه‌وی (پاجی) په‌واجی رووبه‌روو
تا نه‌ینه‌ نه‌خشی هه‌ر ته‌ون و نه‌سیج.

**

بو ژیانی من بههشتی پانه ماچ
له و گولی کولمهت به گیان ههرزانه ماچ
من له مندالیوه لیوی خووم دهسووم
تا بکهم جاری له ئه و لیوانه ماچ
ماچی لیوی تو له قهند شیرینتره
بو موسلمان و سهقه ر نیوانه ماچ
چون ئه سووتینی جهه ندهم، ئه و کهسه ی؟
خوشدلیی گا، له و سه ری کولمانه ماچ
قته له ماملهت نایه سایه ی زولفه کهت
وا به رانبهر کومله لی ئینسانه ماچ
ماچ نه بی عالم درنده ی یه کتره
یه کدگیری هیزی ژیر ئاسمانه ماچ
نه جمه یی سه ر شانی پاشاوو گه دا
خاوه نی برواو شکوه و شاننه ماچ
دوژمنی گریان و سه ختی و تالییه
دوستی به رزی و خوشی یو خه ندانه ماچ
عالمی غه یب و شه هادهت ده رئه خا
شاهیدی بوونی هه موو ئیمکانه ماچ
تووخوا تا روچی سه ختم ده رئه چی
بمده ری روژانه یان مانگانه ماچ

پیت بلیم (ژیکو) ئیتر عیلمی پزیشک
بو هه موو دهردی گران، دهرمانه ماچ!!

(۲)

ئهی قهله ندهر به سیه تی سا منجه منج و مرچه مرچ
شاری به غداو پارسی گرت، له شکری کاکول و پرچ
تا به هیوا رانه گا، ئهم دل کوزاوهی دهر به دهر
ههروه کو داوی هه تیه، خویته تی لاوازو چرچ
یارو ئاموزاو برادهر، لییم که بیزارو دژن
بویه ئه منیش، ههرچی ئه یینم پلینگه و شیر و ورچ
ههروه کو جارن، به یادی روومهت و سینگ و به روک
دل گری گرتوته وه، پر بوو هه ناوم قرچه قرچ
وا بوغازهی سهر به کول هات و له هه لچوون روو ئه کا
جوشی پی سهندوته وه چاوی خومارت زرچه زرچ
خه لکی شاری کویه یاری سهرکesh و تاق و به ناو
تهرزو باریک و بئندو، نهرم و شلک و چوست و گورچ
پیت بلیم (راجی) که گه ییه دل بهرت، میوهی ژیان
چهنده خوشه چه شنی خرچه، بیکروژی خرچه خرچ!

(۳)

بو عاشقی ریسوایی، دل داده یی ئه نوهر کچ
بو له زه تی ته نهایی، قهه نازکی ئه سمهر کچ
پر نازو نیازو لیو گولنارو ته ره ب ئه توار
پوشاوی ته م و ئه نوار، سولتانی موعه بهر کچ
رووخوش و نهرم گوفتار، دل نازک و مهه روخسار
بو شهوق و سهفا بیدار، تورپه ی زه ری ئه حمهر کچ

دیوانی راجی

نہنگوستی وہ کو کافوور، کاکوئی وہ کو دە یجوور
نہبرو بہ ہوا مہعموور، قاقانہیی نختہر کج
کج بوته یہدی بہیزا، بو رہسمی تہحددی کج
کج بوته مہی کہنعان، بو چاوی سہفاگہر کج
تہشریفی کچی مہکتہب، گہر یینی بہ خہندہی لہب
دینیتہ دەسم مہتلب، قہت نہبووہ موکہددر کج
گہر قامہتی باریکہ، خالی وہ کو تاجیکہ
زینہت لہ مہمالیکہ، مہعلوومہ لہ دەفتہر کج
شہمعی شہوی یہلدایہ، عیجزی دەمی عیسایہ
خوشنیعمہتی مہولایہ، پاکیشہ سہروہر کج
(راجی) نہزہری عالم گشتی لہ کچہ ہمدہم
ہم زینہتی دنیا کج، ہم حوری کہوسہر کج!!

**

له ئاگرینی تری، بۆم پرکه پهرداخ
به بهر (با) ده له دل، بهو باده هر ئاخ
له سه رما ده رکه ماخولیاپی ههستی
دلی عالم بکه خهرمان و مشتاخ
به سۆزی خۆت، بسووتینه هه موو کهس
به یهك چه شنی پشکوون تا رهزو باخ
به یه کره نگی و ته بایی له شگری بیر
له ئه سپی یه کیه تی ده ن، زین و ساچاخ
نه بی فهرقی کون و کاژپرو ئه شکهوت
له گه ل کۆشک و ته لارو قه یسه ری و کاخ
هه موو، یهك کان و ئاوه نی شتمان
هه موو سووده، ئه گهر ده ریا، ئه گهر شاخ
چ قه یدی، ههر مه قامیک و دوو ناوه
له یارییدا، چ (سابورا) وو (چالاخ)^(۱)
هه موو کوردین، چ ئیسکان و چ ساکین
له دو په ییدا ئه بی شیرپرو تو راخ
ئه لین (که شکیش برای دوئه)، عه زیم
هه تا ماوی، مه خو قهت نانی چه خماخ

۱- (سابورا - سابوراوا) و (چالاخ) : دوو گوندن سهر به قهزای دوکان، که وتوونه ته نیک یه گتری له سهر
پینگای گشتی سلیمانی - دوکان. خه لگی سابوراوا له دواي ژیر ناوکه وتنی گونده که بیان (گه ئییری) به هوی
دروستکردنی به نداوی دوکانه وه، له رۆژی (۱۹۵۸/۱۰/۲۶) له لایه ن حکومه تی ئه و کاته وه گواسترانه وه بۆ
سابوراوا، که پیشتر خانووی نیشته جییان له وی بۆ دروستکرا بوو و زه وی کشتوکالییان به سهردا دابه شکرابوو.

ئەمە عەردی زەرەعت، یانە تەبیات
 بە گەنم و تووتن و رێواس و سیچماخ
 ھەموو گیانت بەھارەو سونبول و گول
 ئیتر بوچیتە گولباتمان و شیرداخ؟
 وەرە (ژیکۆ)، برۆ سا دەس لە دەستا
 نەبی باکت بە بەشکردن بە بەیداخ!!

(۲)

گولشەنی روویی رەوشەنت، عیززەتی کوردی بوشناخ
 دیتنی پاکیی دیمەنت، سوورمەیی چاوی ھەر مەناخ
 لەم سەرچاوە جوانەدا، ھەلئەقوولێ ھەموو تکا
 خزمەتی کوردستان ئەکا، لادی وو شارو دەشت و شاخ
 نیرگزو گول بە چاوی دل، بولبولی خستە بەندی چل
 لە ناو بەھارو خال و پل، ئەخوا لە دەستی خەلک ئاخ
 ھەزارو پەست و بیکەسم، جگەر برای نەورەسم
 رێگام پرە خارو خەسم، لیرەوہ تاگو سا بلاخ
 کوردی عیراقیی لیو شەگەر، خەریکی رپی قەزاو قەدەر
 نەبی لە خاکی دەربەدەر، نەچیتە چاوی ئیتیساخ
 نیگاری نیشتمانی گەش، گەیشتە روژی بەختی رەش
 خودا نەکا گە ئەم ھەلەش، بچیتە بەندو دەردو داخ
 خزم و برادەران وەرن، لەھەر ھەواری داوہرن
 وەرانی یەکیبەتی بەرن، بەھەر کەنارو کاخ و لاخ
 پروانە رووی ھەولیرو کو، کەرکوک و دەوری بەکرەجو
 کزە و شەمال و رەنگو بو، لە ئابلاخ و گربداخ

(ژیکۆ) له تاوی هۆزی خۆی، خۆلی پرە له شیرو دۆی
نه کهی بوهستی یا بخۆی، ههتا ئەگهی به (تورپاخ)^(۱).

(۳)

منم جانا غهريی خانه، سه د ئاخ
ئیتز تا کهی؟ بی دل، دیوانه، سه د ئاخ
موحیبی راست و ئه ربابی مه حه بهت
هه مووم دانا له سه ر ئه م دانه، سه د ئاخ
زه فه ر نابهم به جامی چاوه کانت
ده نالینم له دوور مه یخانه، سه د ئاخ
ده سووتینی چرای کولمهت، به بی سووچ
په رو بالانی ئه م په روانه، سه د ئاخ
له مه وتنه دوورم و، مه ئیوسی رووتم
حه ریفی تۆن هه موو بیگانه، سه د ئاخ
چه مه ن خه ملی به نه شه ی قامه تی تۆ
نه هات بیئیکی ئه م بوستانه، سه د ئاخ
له تۆ خۆشی، له (راجی) دادو زاری
عه دوشمان شاده به م سه يرانه، سه د ئاخ !!.

**

۱- تورپاخ: وشه یه کی تورکییه به واتای خاک. لێره دا مه به ست له (مردن)ه.

(۱)

سه با گولزاری توئی هینایه بهر یاد
له بیرم چوو (مه دینه) و (شام) و (به غداد)
به لارو له نجه گهر هاتی به گهر دوش
دل و جان بوون له خوین زارو بی داد
خهریکم دابریژم جهوشه نی عیشق
له خوئی، شیرین که بیری ناوی فهرهاد
زه مانه مه وتنه نی نه غمامه، گهرچی
ته مه نامه، له ماتم بی دل ئازاد
سه ری زنجیری زولفت بهندی دینه
که ئیمانی نه هیناوه دلی شاد
ده سووریم من له به حری بی که سیدا
ته مامه گوهه ری وه سلم کهم ئیجاد
به تاوی خه نجه ری نه بروته، (راجی)
برینداره، نه بیته پیری ئیرشاد!!

(۲)

نهرم و شل زنجیره بوو، ده سپیکرا کاری ویداد
هه لخره هه رلا له عیشقا، تهون و بازاری ویداد
موشته ری زوهه ری کپی، روژ هاته سه وداوو مه زات
وا پره هه رجی ده چی، کولانه وو شاری ویداد
ئاسمان پرشنگی دایه عه ردو نه جمه ی دا به شان
بوئه زه ردو سوور نه چی، په رژین و گولزاری ویداد

دهستگاییکه هه موو مهیدانی بهغداوو عیراق
 تیکهلی نازو نیازو، چاوی بیماری ویداد
 مهینه تیی، ئالۆزه ری ئالۆزی دوو چاوی منه
 نهشته ری ناو جهرگمه، زولفی خهس و خاری ویداد
 سییه ریکه بو بوتی گول، ئافه رینی خونچه یه
 بویه هه رچی کهوته ریگا، دای په لاماری ویداد
 دهست رهس نابم به بالای و، بلیم بمیچه وه
 ههروه کو (راجی) ئه نالم، دوور له دیداری ویداد.

بهغدا- ۱۹۴۴

(۳)

بی سووده له گهله عیشقی بوتان، شوپشی بیداد
 چبگم له هه رای رۆستمه و کاریزه یی فه رهاد؟
 دارایی ئه سه که نده رو، زانینی ئه ره سه تو
 بو پیگه یینی دل به ره، وه که له شگری بی زاد
 چبگم له سوله یمان و، له ته سخیری جنوکه ی؟
 هیشتا که له زنجیری نیگاری نییه ئازاد
 من چیمه له ئیدریس، له گهله مائیل و زائیل؟
 با ئاگرو ئاو، خاک و هه وای، بشنه ئه و تاد
 کی بی وه کو من ده ره ده ری یارو نشیمه ن؟
 هه ر دیم و ده پارێمه وه، هه ی داد، خوا داد!
 جاری به سه ری لی وه وه، نه مدی که بی رسی
 کییه، چ هه تیویکه، چ ده رویشه، چ به رباد؟!
 مه رگی من و ده رگاته، هه ناسه ی من و په رچه م
 تا گو شه یی ئه و چاوه، ده رم دینی له بونیاد

چاوم نہرڑی تا کو لہ خاکی دہری یاران
ہر کوپڑہ لہ رووی بہزمگہی دلبہری بہغداد
(راجی)، چہمن و میرگی ژیان گہر توّ نہپرسی!
سد جوڑہ بہہشتیکہ، سہری خوش و دلی شاد.

۱۹۴۶

(۴)

بی وہ فایہ بہسہ ئہی زوہرہ، کہ بی قامت کرد
موشتری، زہوقی دلی ئیمہ بوو ئیعدامت کرد
لہ حزہی دہرنہکھوت، گوشہیی شہمعی نہزہرت
ئہی عہجہب توّ لہسہر ئہم کیبرہ چ ئیعدامت کرد؟!
پا شکاوی سہفہری وہسالم و زنجیری فیراق
لہ ہہموو لاوہ ئیتز، خہستہوو ریسوامت کرد
رئگہیی وہسالی لہبی خونچہ، بہ ئاخیر ناگا
بہچہ گاور، توّ چلون بہم لہبہ شہیدامت کرد؟
بہسہ عہیاری، ہہر ئہمجارہ ویسالم یا مہرگ
عہیہ لہم بیگہسییہ، ترشی یو ئیحجامت کرد
بی حہیا ماوہ نہزاکت، لہ بہرابہر قہددت
بہوہ زانیم، کہ لہ یارانہوہ تہنہامت کرد
سینہیی من قہفہسیکی شہرہ، چی تیناوستی
گہوی دلّ ہاتہ دہری، ہہر کہ توّ سہرسامت کرد
ئیسٹہ جیی سولحہ، دہبا بی قہدہحی روممانی
با فیدای چاوی توّ بی، ہہرچی لہ ئہندامت کرد

یار ئەوا خۆی له کهمین داوه، ههتا نهیبینی
حهیفه (راجی) که دلی بوو، به جهفا پامت کرد!!

(۵)

دل هاتهوه قاپیت، به جهفا بی زهوهرت کرد
وهترانی که قازانجه، کهچی تو زهوهرت کرد
دل، مهردی ههموو کات و ههموو جوړه کونیکه
ئازاده، که لهو چه مبهری زولفانه دهرت کرد
تووشی ته م و غه م، دهردو به لا بووی له بلندیت
پیروز بی له تو، چهندی به بی من سهفهرت کرد
ئاگات له هه رای تازهیه، وا پر به جیهانه؟
هه ر قیره شهوه، هه رچی کلاوی له سهرت کرد
چاوت، که ئەلین شه ربه تی شاهانه ئەنووشی
بروانه، چلون تووشی دورندهی به شهرت کرد!!
نازانی له بازارپی دوا، تو له ئەسیتیریت؟
بوچی دلی ئەم خه لکه، هه موو ده سته سهرت کرد؟
(ژیکۆ) که له وینهی گولی پرووت، بیری ئەپشکوی
بیستوومه به لیوی شه که رین مو عته بهرت کرد^(۱).

(۶)

له سه ر چاوت، هه موو کارو گه لم بوارد
ئه وی هه مبوو، هه مووم به خشی و غه مم خوارد
ئه مه دونیایه، سه د چه رخی ئەگورپی
ده بینوشه ئەگه ر گه رمه و، ئەگه ر سارد!!

۱- له شوینیکی دیکه دا ده لی: (هه ربینه له لیوی شه که رین گو شه که رت کرد).

که مارت پیوه‌داو، دوشکده ده‌رچی
 بزانه مووی دلی بردو، سه‌ری نارد
 له روودا، ته‌متومان و خوآله پوتنه
 به‌سه‌ر خو‌ما‌که، بیژومه وه‌کو نارد
 له ده‌رکته نابزوم، نه‌ی شوخی عالم
 که له‌ت له‌تگهن دل و جه‌رگم به‌سیکارد
 له‌سه‌ر نه‌م ته‌خته لووسه‌و، کیسه ته‌سکه
 به‌دارم یاریه، وه‌ک توپی (بلیارد)
 سه‌رو مال و دل و جه‌رگ و گیانم
 نه‌وی هه‌مبوو، له‌توم ده‌رخست و نه‌مشارد
 نه‌گه‌ر دادم نه‌پرسی، دل شیفاه ده
 که بیستومه (سه‌لا‌حه‌ددین و) و (ریکارد)
 نه‌وه‌نده‌م عیشتی تو خستوته دونیا
 خه‌یالم بوتنه رادیو، چه‌شنی (مولارد)
 مشووری کارو بازارم ده‌راویشت
 هه‌موو ئیشم به‌چاوی ئیوه نه‌سپارد
 به‌لی (ژیکو)، له‌روژانی ژیانم
 سه‌ره‌م راگرتو، هیچم نوخته نه‌بوارد!!

(۷)

وا دلیم هه‌لبوو، سوپه‌ند ناسا منی بیزار کرد
 بای سه‌بای لیدا هه‌ناسه‌ی رووی له‌ناو گولزار کرد
 سه‌فحه‌یی ده‌توئته‌وه، وه‌ختی که کووره‌م داخرا
 وا بزانه ناهی گهرم، چاوی توی بیمار کرد

دلبهرا! جامیگی گولپهنگی شهرا بت بگره دست
 ئاگری جهرگم به کوللی، عالمی یندار کرد
 رۆحی پر دهر دو غهم، تیگه ل به کولمه ی تو بووه
 رووی تو ی بو هردوو عالم، مه تله عی نه نوار کرد
 نه شتری کاکۆلی ژههرینی، له زه خممدا شکا^(۱)
 ههر که لوقمان هاته سهر دهر دم، بهوی تیمار کرد
 من، به بو یی زولف و نه گریجه ت له سه ودا هه لکزام
 زاهیدی ملکه چ له باتی عیشق خو ی دیندار کرد
 مودده تی پیری و جهوانی، تا زوله یخا هات و چوو
 یوسفی ونوو به داخی عیشقه وه ی هاوار کرد
 روو له شوعلهی نهوخه تی کولمه ی که، گهر خاوه ن دلی
 ههرچی خاوه ن سۆزه گیانی خو ی له هیوا سوار کرد^(۲)
 له عل بهندی گهرده نی، لوقمه ی هه لالی باخه له
 شیخی سه نعان بو یه هینده ی خزمه تی زوننار کرد
 یه ک نه فهس هات و نه سیمی زولفی خسته شاره وه
 له شکری هو شی به جاری، ته فروتونا و تار کرد^(۳)
 کییه گهر دهر دو به لای (راجی) به ئاسان چاره کا؟
 غه پیری نه و یاره ی که چاوی پی به هه شت و چار کرد!!

(۸)

گوردی بی غیره ت له هیچی، بیری نهوتانی نه کرد
 دوژمنی میوانی هات و، سفره وو نانی نه کرد

۱- له شوینیکی دیکه دا ده لئ: (نه شتری کاکۆلی پر سه یقه ل، له زه خممدا شکا).

۲/ ۱- له شوینیکی دیکه دا ده لئ: (ههر که سه ی سۆزی هه بوو، گیان و دلی خو ی سوار کرد).

ب- له شوینیکی دیکه دا ده لئ: (ههر که سه ی سۆزی هه بوو، رۆح و دلی ئیزهار کرد).

۳- له شوینیکی دیکه دا ده لئ: (عالمه ی عه قلی به جاری موبته لای تاتار کرد).

گشتی پیشکھوتن له ئیش و سه نعتا، جیرانه کان
 ئەم دەنی تەبعە تەماشای کاری جیرانی نەکرد
 چاوی پر توژت، کە دوژمن هاتە ناو مەیدانەوه
 کوشتیوو تالانی بردو، دەرکی تاوانی نەکرد
 شەککەر و هەنگوینی خاکی کورده، پەروردهی مەگەز
 خاوەنی بی مایه ماوه، تامی لیوانی نەکرد
 چەند گران بوو مولکی کوردستان، له کیش و قیمەتا
 بی بەها دایانە خەلک و، خەلک هەرزانی نەکرد
 با بەفرچیی توو خودا، قەومیکی بی عەقل و وفای
 خاکی، بی تاپۆ بەشی کردو چ پاوانی نەکرد
 کەس له کەس رازی نییە، هەرکەس به مەن خۆی دائەنی
 شاھی سه نعت هاتە مەجلیس، کەس چ جوولانی نەکرد
 کۆمەلای کوردان! تەماشاکەن، چ سووتا جانفیدا
 میللەتی غەیرت وەکو پەروانە ئامانی نەکرد
 (راجیا)! بەرزی وەتەن نابیی له کوردستانەکەت
 خاکە بیمارە، تەبییی قەوم دەرمانی نەکرد!!.

(۹)

تاوی کوورەیی سینهیی من، وا مەیانندی ئاهی سەرد
 ئاهی سەردی من عەزیزم، پێی دەسووتی دارو بەرد
 نەقدی سککەیی سافی گۆنەت، نەقشی کاری کردگار
 بۆیە بانقی ئەو تەواو ناکا سەماوو مولکی عەرد
 گەھ سپی پەنگم، گەھیی سوورو، گەھیی تالی فیراق
 ئەی عەجەب ئەشکی مەحەبەت، روو دەپۆشی سوورو زەرد!
 من له غوربەت، بۆ قەدی دڵگیری توو تاقانە مام
 ئیستەیش لیم ناگەرپی، دەمکەیی بە پەیکی بەرپەنەوێرد

چاوه غه مزیکم له لوتفی تو ته مه نا بوو، نه بوو
 تا له چاوم، مه ردمهک ناوی له خوئی بهرداوه مهرد
 مهمله گهت به حری غه مم پویشیویه، ده ست ناکه وی
 قهت له ئه رزی وه سلتا بو دلنه وازی، تو زو گهرد
 ههروه کو (راجی)، له تاوی دل بهری شیرین به دهن
 چوومه خه لوهی بی قه راری، خو م له عالم کرده فهد!!

(۱۰)

(کهین و بهین، دارو تهون)

له شکری عیشقی له مهیدانی جواناندا نواند
 پاله وانانی، دلای شاه و گه دای گرت و رفاند
 خستیه غه مخانه وو به ندو سزاو هیواو تکا
 داخی خالی پوه ناوو، موشکی زولفی تیوه چاند
 تا له سه ر عاموودی بالای، کاره بای کرد روومه تی
 خوینی سه ر ناپا مژیم، تا پشتی ئازادی شکاند
 بولبولی گو لزاری حوسنی، هیند به شیئی هاته روو
 خونچه وا پر پیکه نی، تا لیوو ئیخه ی داد پراند
 من، که تالانی سه رو مال له ژیر پیی نازی نا
 چاوی جادووی بریه دل، عفریته دهستی لیوه شاندا
 دل که ئاویزانی بالای بوو، له باوه شیا ئه سووت
 وهک پهری پرس و وه لام، تا نه میراندم، نه دیدواند
 هه ر وه کو موسا، له بهر خپو کردنی خال و خه تی
 زولفی گوچانی چه ماندو، پوی گیانمی پی ته کاند
 کاش ئه یزانی که کولمه ی نه و به هاری ژینمه
 نه و ده مه ده مگوت: ره قیب په ژمورده بوو، قه ل نه یق پراند

وا له یادم چوو، هه موو به زم و نه وای سالانی چوو
 چاوی تاریکم دللی کیشایه ناو خوئی، تیی گیاند
 رۆژو ئهستییه ئه بی بکوژینه وه، بهس نووری رووی
 وا بزانه ئه م هه موو چه رخه ی به رووی خویدا جماند
 ههردوو هۆزیکین، زمانمان ئیک و دووی کیشاوه خه لک
 گه وره مان باپیره یه، نهک (فازه رو مازه رگراند)⁽¹⁾
 بوچی ئیستا دوو دللی، له م یهک دللی پهست و هه ژار؟
 وا له داخی تو له دونیا، تووی بهدناویم پرواند
 لاپه ره ی رووی ویم، به وانای سوژی دل پر کرده وه
 چه وتی زانی هیل و نوخته، به و موژانه لیلی کراند
 خووشی خوشیم بوو، له گووشه ی چاوه کانی جی گرم
 باره شی نه گبهت له هه ر شهش لا گوئی به ختی وه راند
 گه وه ره ی نازی له دهم بهست و، به لیوی خوینمژری
 هیزی بینایی له چاوی گه ل بری و، جه رگی کراند
 خه نجه ری ئه بروی له کالانی دلان هینایه ده ر
 په رده یی سینگو و هه ناوی عالمیکی هه لدراند
 هه ر که سی که وته وه نوژی راحهت و بیلابه نی
 ههروه کو شیخی که رامه تدار، له خه ودا پیی نواند
 چه نده ده رویشی ریا بازم ده رس دا، رۆژو شه و
 سوژی عیشقی تیگه ری، نه ییست و هه ر گوئی بو له قاند
 ئه م هه موو چه رخه، که سه رگه ردانی ئه مرئیکی ئه وه
 هه رچی ئاقل بوو له ریشه ی عیشقی خوئی تیوه گلاند
 (دار و تهون) و، تیوه دان و، رایه لی ئه م عالمه
 هه ر ئه بینی دهستی غه ییه، ریس و هه ودا ی هه لوه شاند

1- (Father Grand) : باپیره . (Mother Grand) : داییره .

کئی ھہیہ، خوی گوشہ گیری کونجی خہمکا چہشنی من؟
 داری سہرداریم شکاندو، داوی خوشحالیم پساند
 شیت و گیلی دلبرو، خوشباوہرو، دوورہ ریا
 ھەر بہتہنیا سوژی دلدارم لہدلما دانیشاند
 تاکہ ریگای حقیقت پیی دلین: دەوری مہجاز
 ھەر ئەگاتہ پایہداری، ھەرکەسی خوی لی خشاند
 بو تہمای ماچیکی لیوانی، سہحەر زوو پیی گوتم:
 ئەو گولہ، چہند بولبولی وەک توی لہ باخا ھەلفراند!!
 جیلوہییکی دا لہ ریی دیدار، بہ روودا خستمی
 کیوی ئاواتی خزاندو، خانہیی ژینی پماند
 وا خیالہ تاویدامو، بیرہ پالی پیوہ نام
 بو ویسالی، گەرچی ھەرچی پیم سپیرا، نەم گەیاند
 زەردەخەندە، تیشکە تاوی دوو جیہانی عالہمہ
 وا کہ ئەم ئیجاب و سەلبہی بو تەماشا دارژاند
 سہیری ئەم سہرداری عەردە، رۆلہکانی چی ئەکەن؟!
 یەک دزو، یەک حیزو، یەک ماندوو، یەکی خوی نەشلەژاند
 ئاخ لہم دەستوورہ سەختەو، داخ لہو ناریکیہ
 دادو ئاشتی کەوتہ پاشو، تەفروتونا تاوی ساند
 چی بکەم لہو خوشەویستہی دلبرو ئیمان و دین؟!
 چاندمی و ئاوی نەدام، میوہو گەلای ژینی وەراند
 تی ئەگہی ھیزی ھەیلو، زینەتی سوورەت ھەتا
 چەرخی ھاموشۆ ھەبی، ھەر ئیش و کاری راگیانند
 کەین و بەینیکہ لہ بەینی چەرخی و ھەلسورپنہکە
 لیگہری (ژیکۆ) کە کاریان سستہ یا رایانپہراند!!

لهسەر توو نامهوی ئه پاباب و فرزه نند
 به قوربانی قهدت، سهروو نهی و قهند
 ئه وه نند فرمیسکی من دهشتی سه فادا
 دیاره وا له ناو چاوم، ده ماوه نند
 شه گهر خه ندهت، شکاری پوچی عاشق
 سهری زولفت، عه جهب زنجیری دل به نند
 مه فرموو چاوه گم لی عاره وه سلّت
 به ئه مری ئه و، موژهت وا بوته پیوه نند
 له لای توو هه رچی بی، بوئی وه فایه
 له لای من گهر هه بی، هه ر سوژه بی فه نند
 ته ماشای کولمه کت، له ززهت نیشانه
 له خوشیدا، که زولفت بوته ئه پرژه نند
 به هانهت بوو، وشک بی چاوه یی خوین
 به خوین چاوم سپی بوو، وه عده، نه م سه نند
 له ته حقیقاتی ئه هلی دانشیدا
 به دوو قیسمی ته بیعت، زوهده، یا ره نند!!
 به لام (راجی)، له سه ر پووی نازه نینت
 ره گی زوه دو ریای وه ک دیو هه لگه نند.

له م له علی له بهت کییه، به ما چیکه وه خور سه نند؟
 دووری قه ده حی لاله، بکیشی له جگهر به نند
 عیشه ی قه ده می نازی تو، ئه ی سه روی سه مه ن بو
 بردوویه به تالان، دلی تورگانی سه مه ره قهند

مه خشینه له ئەو گەردنە، ماری سیهی زولف
 مه شگینه هه‌وای گەنجی سه‌فا، بو‌حه‌به‌شی چەند
 تا سه‌لته‌نه‌تی شاهیه، به‌م حوسن و جه‌ماله
 بو‌قه‌تلی منی خه‌سته‌یه، به‌ستوویه که‌مه‌ربه‌ند
 کافووری له قوڵ گرتوو، ره‌سمیکه له بازوو
 په‌نجی له دل‌م خستوو، خوینی له خه‌نه‌ی سه‌ند
 لاله‌ی هه‌مه‌دان، موته‌زیری ئەشکه له چاوم
 گەردن که‌چی خوینی جگه‌ره، دامه‌نی ئە‌لوه‌ند!!
 ئاهم، که سه‌مای کردوو هه‌رقی ته‌م و ماته‌م
 تیی‌دا بزهره، قامه‌تی سه‌د کی‌وی ده‌ماوه‌ند!!
 بو‌به‌زمی خه‌رامیده‌نی ئەو نازکی شیرین
 فه‌ره‌ادی دل‌م، کی‌وی ته‌ن و عه‌شه‌ره‌تی هه‌لکه‌ند
 سه‌رچاوه‌یی هه‌یوان، چ ده‌کا مه‌یلی سه‌مه‌نده‌ر؟
 (راجی) وه‌ره تو‌بم‌ره، به‌بێ یاری شه‌که‌رخه‌ند.

(۱۳)

وه‌ختی که‌شاکه‌ش بو‌مه‌ده‌د، سه‌رکیشه خا‌لت بی‌عه‌ده‌د
 هه‌لمه‌ت ئەبه‌ن جه‌یشی ئەحه‌د، ما مثلهم عوض یجد
 بر ملك دل دعوی زنان، تحوی الزمان والمكان
 ده‌رژێ دل و جه‌رگ و زیان، والکل شیئا ما اعتمد
 جائت صبا تفشي الهوی، ده‌ردو برین ده‌کا ده‌وا
 في حرب العشق وأستوی، بر پای بیماران خرد
 دوینی له ری پیم پیکه‌نی، فرجت في تمدني
 گفتم که تو شاه منی، فأشغلي فيم يقتصد

(راجی) یا خون خور بدل، لا تقصر ولا تحل
بر خیز جانان کن خجل، فہرمو بیوسہ جام و خہد.

(۱۴)

چاوه کہم، چاوه نووارم چ بہ کوشتن، چ بہ جوود
بیگہس و پروت و رہ جالم، سہری حسرت لہ سو جوود
ٹولفتی با بگرین پیگہوہ، ئہی نازک تہن
بہ دہف و شادیی و عوشرت، بہ مہی و مہستیو عوود
شاہیدی حالہ، خودای عالمی ہر کہون و فساد
لہ دلا ناچیہ دہر، رۆژی حیسات و خلوود
عادہتی عیشقہ سہری راستیو پوچی کہرم
نالہیی وہ حدہت و ئہشکی تہلب و زیگری وہ دوود
چ مہپرسہ تو لہ ئہم زاہیدہ دنیا دارہ؟
ئیشی ریگستوہ سا یا بہ درو، یا بہ دروود
ئہی سہنہم، ئیستہ مہگر حورمہتی پوچم ئہگری
تہنی جیہپشتوہ، ہیناویہ دلیشم بہ وروود
وہ کو (راجی)، سہری ئیوارہ ہتا بانگی سہحر
ہلڈہ کیشم قہبہسی ئا ہ و، تو ناترسی لہ دوود!!

(۱۵)

میہری پوخسارت نیشانہی رہ حمہتہو ئہیامی عید
فَاَحْتَرِزْ فِي الْاِنْجِلَاءِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ
وا رہ قبیان گہنجی دلہر دا دہ کہن، ناکہن خہیال
یوم یحمی ثم تکوی جہہم، هل من مزید
لارو لہنجہت کوشتمی، جانا لہ بہینی دوو رجا
کُلِّ دَيْنٍ فِي قَرِيْبٍ مِنْكَ مَنِّي فِي بَعِيْدٍ

روو مه پوښه لیم به کوللی، گهر به نهمری خوا نه کهی
 قُلْ يَغِضُّوا مِنْ عَدَا يَغْضُضْنَ مِمَّنْ لَا يُفِيدُ
 گهر فریشته م بیتهری، نه مجاره بگرم دامهنت
 اُغْتَرِقَ فِيْمَا أَحَبُّ، اُغْتَنِمِ مِمَّا أُرِيدُ
 سهر بلند ناکه م له چوکی هسره تا، تا روژی هشر
 اِنْ تُدْعِنِي فِي الْوِصَالِ، اَوْ تُعِدْنِي كَالطَّرِيدِ
 شوکری مهولا واجیبه دایم له وه صلتدا بکه م
 اِنْ فِي التَّأَلِيفِ ذَوْقًا، ذَاكَ اَيَّامِ سَعِيدِ
 گهر قبوله کهی غولامیکم له قاپیتا، مه دام
 اِنْ غَيْرِي فِي الْحُضُورِ لَيْسَ اِلَّا بِالْبَلِيدِ
 دیمه مه یخانهی ویسالت، بگره ناو دهستم قهده ح
 مَثَلُ (رَاجِي)، اَقْتَدِيكَ فِي صَفَا النَّشْأِ الْجَدِيدِ.

**

(۱)

دهسته ئه ژنۆ، دل به تا بيم يا مهلاز^(۱)
دهرده دارو حال خه را بيم يا مهلاز
رووم نيه، گهر بچمه ناو عالم ده مئ
سه رگوزه شته ي پيرو شابم يا مهلاز
پر هه ناسه ي سه ردو ئاه و ماتهم
پر بليسه ي ئيزتيا بيم يا مهلاز
دل له لاي دل بهر به نه وعي سا كينه
تهن كزو سه ر ئاسيا بيم يا مهلاز
گهر بوه ستم من له قاي مه حشه را
قوربه سه ر خو م، بي جه وا بيم يا مهلاز
مه قسه دم دووره، فيراقم دائيره
حيره تم، ئيزيكه وا بيم يا مهلاز
دوور له ره حم و شه فته تي ديواني تو م
غهرقي ده ريايي عه زا بيم يا مهلاز
سه ر نويشتم، ره نديو بيا كييه
عاقيه ت مه وجي سه را بيم يا مهلاز
كه وته چالي هه تك و (راجي) ده رنه هات
وا به تالان چوو شه با بيم يا مهلاز.

**

۱- سه رواي ديپرمانی ئەم هۆنراوويه بریتیه له (مهلاز - ملاذ) كه به واتای (پهنا) دئ، ليرهدا
مه به ست له خوايه، وامان به باش زانی به رینووسی کوردی بینووسین.

(دهنگی لادی له کۆبه)

تازه رۆژی عالمه، سهر ساڵه ئیمرو، نهوبههار
خوین جما، ژین سهرکرا، ههزرانه ههرجی هاته شار
شارو دی ئامادهیه، بو ئاوهدانی و تیکهلی
بو مشوورو ئهرك و دانانی ههزاران ئیش و کار
میگهکان سهرسامی پهنگ و بوئی خوینان، ههموو
هه چله گیاوو گولووکیک، شهونمی خندهی به زار
گول به سهوزی بهرگی پۆشی، وهخته رووی گهش کاتهوه
نیرگی بی سهبرو بیره، رووی سپی کرد چاوهزار
ههرجی مهوجودیکی بیی لی بکهی وا خوئی نواند
لهشکری سهرمای شکاندو، سهربهخو گرتی ههوار
هایدرۆژین، غازو ئاتۆمی به بادا رۆژی ژین
تازه بنیاتی ئهنی، هیوای ولات و گیاوو دار
قیل یا أرض ابلعی ماء سماء اقلعی
تا لهجودی عهدل کهشتی لهنگهری بگری قهرار
هۆزی ههقههروه، لههه شونیک، نویی رۆژی ههیه
قهومی عادی دا بهقر (برد العجوز) ی ئیعییار
هیزی مانا هیرشی هینایه ناو دنیا، ئیتر
هه شته عاشق به راویژیکه، سهیری تهیرو توار
گهه موسلمانن، براو باب و کوپن، ههه گهس به ریز
ریزی لیگرن بهپیی خوئی، ئوممیه یان خویندهوار

فَادْخُلُوا فِي السَّلَامِ جَمًّا بِسَلَامِ آمَنِينَ
 وَاذْفَعُوا بِالْحَقِّ كُفْرًا وَنِفَاقًا فَالْبِدَارُ
 ئه‌ی برای کوردو عه‌رب، باوه‌ر که کوٲان کاته‌وه
 وه‌رنه هانای یه‌کترو، بېرن له دوژمن ئاسه‌وار
 دوو هه‌زار سالیکه قه‌ومی جووله‌که په‌رت و به‌خپو
 یه‌کدگیر بوون، ئیسته ئه‌یکه‌ن هه‌رچی کاری ناله‌بار
 ئه‌م هه‌موو فیل و ده‌سیسه‌ی خه‌لکه، لیٲان ناگه‌رپړئ
 هه‌م زمانینه، ده ئیوه‌ش، سه‌ر بلنډکه‌ن جاروبار
 روو له رووی په‌نگ و بریقه، کیوو که ژ په‌وشه‌ن کران
 بوٲه ده‌ریا شه‌وق و رووناکی له هه‌ر کیلکه‌و به‌یار
 ئاسمان بالی به‌سه‌ر کی‌شاوه، په‌رژینی ئه‌کات
 کی هه‌یه له‌م عالمی نه‌وروژه، مه‌حکه‌متر هه‌سار؟
 فه‌رقی ناکه‌م، بو هه‌موو خه‌لکیکه پی‌که‌لپک و ری‌ک
 کوٲر بی‌ جاوی ناحزی، که‌ر وه‌سوه‌سه‌ی خسته‌ونه کار
 ئاده‌می خاکی، پشووکیش و که‌ خوراگر ئه‌بی
 نه‌شله‌ژی با ئه‌هلی باوه‌ر، قه‌ت له ترسی نابه‌کار
 ئاگری شه‌ر هه‌لئه‌که‌ن، قه‌ت خو به‌خو ری‌کناکه‌ون
 سه‌یره بو نه‌وروژی ژین، ری‌کخا مه‌رو گورگ و هه‌زار؟!
 چه‌رخ‌ی که‌رماژو، که‌ ئاشی بیرو هو‌شی نایه‌وه
 کو‌ن و تازهی کرده باراش و نمونه‌و یادگار
 مه‌رکه‌زی خاکی، که‌ بی‌ری په‌وت و نه‌وتی هه‌لقولانډ
 پی‌ی به‌خاوه‌ن که‌ن که‌داوو، بی‌ نه‌واو په‌رپووت و تار

حالتی (ژیکو)، به رووتی جیسم و هوشی پوشتهیه
کاری سهد وهستا ئەکا، شاگردە رووتەیی هوشیار.
نهورۆزی / ۱۹۵۴

(۲)

(رینگای نیشتمانپه‌رستی)

هه‌موو دوژمن، له‌تۆ بوونه‌سه‌گی هار
ئه‌تۆش کوردی، نه‌بووی خوینپێژو خوینخوا
برام، که‌ی تینه‌گه‌ی کرداری دوژمن؟
په‌لامارت ئەدا، نه‌ی‌ده‌ی په‌لامار
ئه‌گه‌ر خۆشت نه‌ناسی، من بناسه
کرێکارم، کرێکارم، کرێکار
ده‌رامه‌ت گه‌ر هه‌بێ، بۆ هۆزی پر ئیش
ده‌س و باسک، هه‌موو ده‌بنه‌گرێ دار
گرێده‌ن په‌تک و مل، شان و گوریسان
سه‌ری مه‌ردی به‌رز که‌ن، مانگی ئادار
به‌جوتیاری، به‌جووت، یاریده‌دن هۆز
به‌ته‌نیایی مه‌که‌ونه‌هاتو هاور
به‌هۆ هۆ، وه‌رنه‌سه‌رچاوانی چاندن
به‌هه‌وه‌هه‌و، بووکی هیواتان بکه‌ن سوار
به‌لیژهن لیژهن و، مه‌یدان به‌مه‌یدان
به‌بیرو هیزو خۆشی، غار بده‌ن، غار
چه‌کوچ به‌ندان و هۆنین که‌ن، له‌کانگان
به‌جه‌نجه‌ر گێره‌که‌ن، خه‌رمانی به‌دکار

به کارخه ن خاکه ناس و، بیورو ته وراس
بمالن، بيقه ليشن، بیبېن دار
مه دهن پړی گاله گال و، واتهی بوش
بنووسن نامه یی مه ردیی، به تاو بار
به ئازادی له روودا دامه مین
که رووره ش بن، رهش و رووتن، هه موو جار
دزو، بوختانک هرو، حیووزو، دروژن
دوایی، هه ر له ناو قوردا نه خه ن بار
به ده ستوورو، به پیلان و، به پیلان^(۱)
به به رزی گه ل، هه موو کاتی بکه ن کار
وه کو خونچه، ده می به سته و دلی ریک
نه وه ک گول، دم به خه نده و جه رگی بیمار
له رووی دوژمن، که پشکووتی وه کو گول
به تلیان نه تجنن، نه تبهن به ره و شار
نه بی بوئت بکه ن، پیس و گول و گه ر
که سیسیش بووی، بنیسی، ناتکری چار
له قالب نه خشی ریکی دابریژن
ته نافی لیبدن، قامان و دیوار
دلت باوه ر نه دا، هه رجی پیاچووی
بنالینن له بهر ده متا، بریندار
شتی خوئت دایه خه لک و، چوو له کیست
فروشیاریش نه بووی، لیت بوونه کریار

۱- پیلان: نه خشه و بهرنامه. پیلان: کو ی پیل: بازوو، شان و پیل.

له پئی هاتی، کهچی پییدا نه هاتی
 له لافاوی به لادا، بووی گرفتار
 به دم دهر دو قه زادا، بی قه زا بن
 بهسه، بو دوژمن مهنه چینی دیوار
 وه کو کاریت هیی تهر، داچه میون
 گرانبهارن، گرانبهارن، گرانبهار
 ده بینه کوله کهی هوزو، به هیز بن
 که رابگرن به سهر، رازه و گل و دار
 زراو ریژاو مهن، چیتز له ده ست خه لک
 ئه وایش ئه سادهمیزان، زراودار
 له لاتان، ههرچی بی له ولوه گورگه
 به خوتانیش، به رانیکی کهوی سار
 ده ههستن، دامه نیشن، هاموشو کن
 ده پا بن، شاره زا بن کیوو رووبار
 وه کو دووبشکه کویره، ههر به ههستی
 گه لی جار، چوته سهر ته پلی سهری مار
 پشیلش، سهگ ئه خنکینی به ریکهوت
 قولاییکیش نه ههنگ ئه گری، گه لی جار
 ئیتز خو ئیوه هوزیکی به جیشن
 له گه ل (نوح) یش، له توفان بوون رزگار
 له کوردستانه دامه زران و مه زران
 به دیداری دیارو، بوونه دووچار
 نه گهرچی خو ویتزاون، دل پتراون
 که بوونه خوینده وار، ئه شبن به خویندار

ئیتز (پشکو)، هه تا که ی هه ر ئە سووتیی
له ئاگردانی هۆزی بی که سوکار؟!.

۱۹۴۸

(۳)

داشۆرینی فه رمانگهی ئینحیساری تووتن له کوپه

دوور له پره حمهت، بیکهسی هینایه سه ر بهش، ئینحیسار
دهس به له رزین، چاو به گل، قاجی شهل و، دل ناله بار
له شکری رووتی و فه قیری خسته ولکه ی نیشتمان
شعق دوو شانی گرتوو، زیپه ی که مه ندو زولفه قار
هیند شه پره زه و نا هومیده، هۆزی کوردی ده ربه ده ر
تووتنی وا هاته سووتن، چی له کووتالی توجار
فه حس و ته فتیشی لقی و، دوو لقی ته منه و قه پان
تا چه کی ئە بری، به ری بوگن ئە بی سا پیره دار
په سمی ئە م پوول و ئیجازه ش، وا شه پۆلیکی نواند
پیی ده خنکین بیکهس و رووت و ره جال و سه نگه سار
قائمه و زنجیره وو ته ئریخ و نومره و، چه ندو چوون
نان و ئاوی نیوه روشت، لی ئە کاته زه هری مار
باسی دان و، گرتن و، وه رگرتن و، هه دیه و خه لات
ناکری، ئیلا به زه بری ده ستی پاکی خوینده وار
مووی ره شی ریشته شریتی فه رده ت و، گوئیته گونه
دارزین هه ردوو به ئاوی دیده وه ک تاوی به هار
وا ئە هالی ههش به سه ر، زوو خاوی لی ئە خواته وه
نیره مووکه نه ک له روژا، ئە و شه ویش نایته کار

هەر که رووی دیناری دی، بیچاره، خیرا ئەیمژی
 پیت بلیم تیمسالی؟ عهینهن کچ له باوهش ههرزه کار
 زۆری وایه، وهك ژنیک ههشت ئیکی خووی داوا ئەکا
 ئاخری، کچ نیوهیه، کور دوو بهشه، میرد ئیک و چوار
 چی ئەمینی؟ خزمی دوورو دوژمنی قهرداری جاو
 جگ له لیدان و جینوو، چهپس و حیجزی نابەکار
 کاکه باسی چی بکهه؟ ههرچی ههزاره بوته کهر
 ئەهلی گومرگ و توجارو ئاغه بوونه کهرسوار
 میللهتیکي وا، بهسهرخۆشی و بهسهربهززی بژی
 خوینی خووی ئەیکاته یارو، دهولهتیشی پایه دار
 مامه! هاوینت بهسهر هات، عهردو بهردت خووش نهبوو!!
 ئاغه! قوربان، نیمه زادو، شهتلهکانیشم خهسار
 تهرهه⁽¹⁾ لی داوه، کرمی زۆره، پارهیشم نییه
 ههر ئەتوی خاوهن کهرهه، خۆت ساحهبی، من بهندهوار
 جگ له تووتن، له عهتهتی لیدا، بهلام ته موینه کهش
 بوته سهرباری گران و، بوته زههرو کلکه مار
 وا تهرازووی عهدلی داناوه، له عالم بهش ئەکا
 بهو پهتاقه و تهسکه رهو، بهو ئیستیمارهی دهشت و شار
 به عزه شه خسیکه، کونیک و، سهه پهتاقه ی پپوهیه
 دهست و لیوی شیرنه، ههنگوین فرۆشه، شه کرخوار
 هینده کهس، په پوووت و پوووت و لیو به سرکه و تالی غهه
 کیرو گون ده رچوو له رانک، بی بهش و ئوممیدهوار

1- تهرهه: پووکهکی خۆهه لاسه، خووی له قهدی رووهکه کشتوکالییهکان دههالین و خوراکي پووکهکهکان
 دهههزی، بهمهش خووی بههیزو نهوانیش لاواز دهکا. به عهههه بی پیدهگوتری (حامول).

بهگ! بهقوربانن دهبم مانگیگه لیبره ماومهوه
 گوم بووه ناوو پهتاقهم، خیره گهر بمکهی قوتار
 دهی دهریکهن، ساختهچی، کرمانجی سهگباب، بی نهدهب
 ناوی خوئی نایینه بیر، ئینجا دهپرسی خزم و کار
 گهر پیاوانه کهسی راستی بلئی، ههر بی بهشه
 ساختهچی چاوی گهشه، کویره دل و چاوی ههزار
 ئهی خودا چیت کرد بههوزی سهربلندو پیشهوا؟!
 کاربهدهستی ههر لهخویه، خوینی خوئی نهخوا بهزار
 چی لهتو کهم روله؟ زر دایک بوو توئی بوم پیگه یاند
 کهی نهگهیتنه باوهشی نهو دلبرههی سیمین عوزار؟!
 رۆژی مهرگت هاتوو، وا ئادهمی بوتنه خودات
 ههی خولات ببری، لهگهله پیشچوون و حیزی و ئینتیجار
 تاوی نووسینم نییه، روله نهماوه غیرهتم
 وا لهبهر برسینهتی و پرووتیمه بوومه لهرزه دار
 تا بهشی خوم پی نهدهن، سی بهش هه موو نه مپشکنن
 با منایشم بنووژینئی له دامهن میرخوزار
 (راجیا!) ههر پیرقهل و، جووتئی برازای دهرئهچی
 سهده بگوژی جیگهت و، سهده عهرزو حالت بیتنه کار!!

۱۹۴۳

(۴)

بههار

چ سافه ههواوو چ خوشه بههار
 به ئاوو پلوسک و، به بلق و بوخار

له فہرشی زومہ پرہد، گیاو گوئی گہش
 شنوی شہنگہ بی و سیوو سہروو چنار
 بہ بوئی وہ نہوشہو، بہ خہندہی گولان
 بہ ئاوازی قومری و، چریکہی ہوزار
 پیالہ لہسہر دہستی ئارہ قکہشان
 پری چہنگہ موتریب، زہی چہنگ و تار
 گولالہ لہ سارا ئہرازی تہوہ
 گمہی کوٹرو، قہب قہبہی کوہسار
 بہ حہیرانہ گہنج و، بہ بالورہ کچ
 بہ پیوانہ بادہو، بہ لہرزانہ یار
 لہ ژیر خیوہتی بہرزی پیروژہ رہنگ
 لہسہر سہوزہ شالی گیا، نہرمہ غار
 لہ رووی بہزم و شادی کچان و کوپان
 ہہموو دہولہمہندن، فہقیر و ہہزار
 کہ شہونم ئہنیشی لہ زولفی بوتان
 لہ لوتفی خوداوہن، پرن دہشت و شار
 لہ نہورؤزی کوردانہ بگرن جہمات
 بہ سوژی دل و، شوعلہیی نوورو نار
 لہ نہورؤزی تویہ بہہہشتی خودا
 کہ ئہژینیہوہ مہردوم و موورو مار
 ہہموو میرگ و باخات و فیردہوسی پان
 ہہموو حہوزو رووباری روون و گہوار
 شہرابہن تہہووورو، شہرابہن تری
 لہ ہہنگوین و شیریش، بنوشن بہ زار

مهرو بزن و مالآت و گامیش و گا
 به دم گویره مهو، گویره کهو بهرخ و کار
 زه پینی کهران و، وه پینی سهگان
 میاوهی پیشلهو، کزهی تهیرو تووار
 له حیلهی که حیلوه، زریکه و نهزای
 وه کو ههور ماین ئه پینژن خوسار
 له پهردهی تهماشا، هزار سینهما
 له بیستن خه بهر، زه نگو لهی کوردو کار
 له هر لا سهرت سامو، دل گیزو مات
 له هر لا خه ریگی گله و کارو بار
 له شلقاوی مه شکوه، له کوندهی شهوی
 به غیلمان و حوریت، به هه شته هوار
 زهوی دهست و بازن، له ریگاو سهراو
 دلان رانه کیشن، به گه شتوگوزار
 وشه و باوه شیئی سه باو پرچی رهش
 خزهی لفکه دارو، مژهی بی قهرار
 له زیره ی گوارهو، زریکه ی بهرؤک
 خوناوهی سهمل، بوئی میخهک، ته غار
 ته بهق پر گول و، لاله ده کشی به شان
 عه رهق پر دلی واله، ئه پزیته خوار
 له واق واقی ریوی و، گژهی دوره شیر
 له گر شهی بهرازو، هوشه ی گورگی هار
 که واق ورئه میئی، له چوار دهوری دی
 برا گیان غه رییی، مه ده خوت حه شار

درنده دهسته مو، له بهر دهستی کورد
 هه موویان کهوین و، هه موو بهسته بار
 له گه ل بادنه نو شان، بنوشن شه راب
 له گه ل نازداران، بکه ونه قومار
 له نۆی مارتی پۆمی، به نه ورۆزی کورد
 به مه شق و زه ماوهن، مه له ک دینه خوار
 له جیلوهی گولوووک و، گوللوی گیا
 چ که نجانه می زه ر ئه کهن پیره دار
 له شاران و لادی، پیری دیوانه به زم
 له ساراوو ده شتیش، هه لئه درین ده وار
 ئه گهر زه رده مه م، بی تو بفرو شیرین
 به هه رزانی بکره، به گیان، ئیک و چوار
 له کیش و کرینا نییه ماچی لیو
 مه گهر پشکه خیر، به رکه وی جار به جار
 به چه پله و، به سهیران و شایی و سه ما
 که له و پۆژه ئه مری کردوو ه کردگار
 گرو ه ی غه ریب و عه زیزان له ته ک
 سالوو سوپاس و گوشین و بنار
 ئیتز، جه زنی ته بیات و پۆژی دلّه
 ژیان و جووده، به بی ئعتیار
 به پیروزیایی، که (ژیکو) ئه لی:
 به خوشی بن به رزو پیرو زگار.

(۵)

خونچه

خونچه پشکووتن له باخو، شاهیدن موختاری شار
پیشنیاریکه، به یاسای دیمه نی جوانی وبقار
خونچه عاجز بوو له دل، بو بولبولانی پیکه نی
وا به جیدیلئی چناروک، چش له باخی سه رچنار
خونچه، روو سووری خه جالته ما له قاپی میروزار
چاوی زهردو رووی سپی، نیرگز له چاوانیا دیار
خونچه خالی سهر دهمی وا نهوده میدی دیدیه
خوینی دل پیی هه لئه چئی، وهك بلقی جهرگی هه رزه کار
خونچه قه تره ی شهونمی ئه سپی، وه نه وشه ی زولفه که ی
باقه ییگی ئه ژدیها، کردو ته گه سکی چاوه زار
خونچه به و گرژینه وه ی، ئه ژینسه وه پیرو جوان
به و دهمی تیمار ئه کا، مار پیوه داوو دهرده دار
خونچه شادی کا به خه لکی، موته هم نابئی ئیتر
چاخی سهیران، چی به سهر بازارپی سهوداوو قومار!
خونچه با نه درئی یه خه ی، چیتر له داخی بولبولان
با به شه و تاگو سه حهر، ببری له یارانی دهمار
خونچه ئازادی ئه کا، بازارپی نووشی دائه نی
با نه که ونه داوی عیشقی روسته م و ئه سفه ندیار
خونچه باسی خه م ده کا، بو په ندو لاوی دلته پری
بی دلان، با ههر بکن هاوارو بانگی پر به زار

خونچه ميوانى رهزو، نه شئى بيزوى و بشله زى
 بوچ بكمه باسى هواو ناوو بهراوردى بههار؟
 خونچه خوا هه لناگرى سيس بى، له باووش باى سه موم
 چون هه ناسه مارو ديو، برژيته بادهى پر خومار؟
 خونچه تا دوگمه و بهروكى، بيترازينى له جى
 قاچى بو هه نى، گه لا په خشانكه، چه شنى پيره دار
 خونچه، هه ر بوئى بكه و هه ردهم بينه ديمه نى
 بگره ناو ناميزى شادى، خانم و خاتوونه وار
 خونچه، تا تيمارى زامى چاوى (ژيكو) كا، به روو
 نايهوى دووربين و عهينهك، يا تهيبى ناله بار.

۱۹۴۵

(۶)

گول ته نا! مه رگى منت خسته وه سهر به رگى هه نار
 كوا له سايهى قه ده مت، مه قبه ره، بى پايى چنار؟
 سه روه را! عه ر عه رو شمشاد و نهى و بانى قه دت
 وا له گوشه ي دلگه كم، پرسته يه وهك باغى بههار
 نه تبه رستى له بنا گوشه وه، تا پايى سه لى ب
 چ ده بى؟ عه بدى سه نه مه په روه رى تو بيته كه نار
 له جه بين، مايه يى سووتانه عه ره قناكى دلگه
 له روخا، چاره يى برژانه جگه رها، دشوار
 سه ووزه يى ماچى له بت، سووزى ده روونى ريشه
 عه ره قى گه ردى نوورين بتكينه به نه سار
 نه ده مى ديه عياده ت، به نه ساغى عيشقت
 نه ده مى مه يلى نه كا، چاوى سياهت به خومار

چ بیابانه بهرووی عیشقهوه، ئهی له یلا خوو؟
 چ جنووئیکه له کهللهم، نییه ترسی کوھسار
 ئهی پهری ههسته، پری چاوی قهدهح باده بده
 مهغزی پوچم، که گهلی وشکه بهبی شهربهتی یار
 سینه پر ناگری گریان و عهزابه، (راجی)
 بو بسووتی به گوناھی دهم و لیوت، عهیار؟!

(۷)

رووی بلوورینی تو، ریگه به تای عوزار
 لامهده دهگری که یهک ریگه لهسهده چاوهزار
 توژی ره و دامهه، ههلهوههرم دهم بهدهم
 وهختی خهراامیدهنت، دهم دهههیش ئهگرم ههوار
 سهیری دهماغم مهکن، وا دهمی غهه چوته رووی
 خورده که خوئی ناگری، قهت له دهمی گورگی هار
 رهسمی جیجابت بهلی، مایهیی تاریکیه
 بو منی سهودازهده، یا دللی زارو ههزار
 وهعهده له ههق تیپهپی، وهختی تهحههمول نهما
 کهعبهیی من بوته رووت، دوژمنی من بووه قهزار
 گهردنی مینایی تو، لالهیی شهوقی جینان
 خندهیی ئهنواری تو، مهعریفهتی کردگار
 سوورهتی تو بی میسال، سیرهتی تو کافرایی
 حهیفه که ئههو نیعمهته، ئهم دلله کا رههجهبار
 خیهوتی زولفت مهقام، شهربهتی لیوت دهوام
 تا ئههه خوا رایگری، بوچمه کوشک و تهلار؟

رشته‌یی ئەشعاری من، مەغزی دووڕو گەوهەرە
واجیبە (راجی) لە پێی دلبەرە کەت کە ی نیسار!!.

(۸)

لە ئەگریجەت کە دەڕژێ موشکی تاتار
کشا باری دەماری من، هەتا تار
بە ئاستەم هات هەناسەم، زوئفی بردی
ئەمەندەم مابوو من، سەربارو بن بار
بە ئوممیدی کرینی چووم و، فەوتام
ئیتز هەروایە قوربان، سوودی کرپار
دەمیکە دەنگی نایا، جان خەبەر کا
لە پەردە ی دۆستیدا، یاری خەممار
شەوو رۆژم لە باخی شین و ئەحزان
نەعیم ئەشک و ئاهە، دۆشەکم خار
کە پەنجە ی دا لە دەرگە ی ئەقل و ئارام
تەرازا پێووە یەک دەم دارو دیوار
عەجوولیم کردو نەمزانی لەسەر چووم
لە دەستم چوو، تەواف و حەجی دیدار
کە عەودەت بوومەو، جەرگی بپراوم
لەبی هیشتا بە دەس، نەک نوقلی گوفتار
کە شەوقی دل هەلستا، هەستە (راجی)
نەبی باکت، بە جەوری یارو ئەغیار.

(۹)

زەلیلە دل لەبەر هیجرانت، ئە ی یار
تەنم کەوتۆتە بەر تالانت، ئە ی یار

ئەگەر جاری بە عیشووم تێ ئەفکری
 ئەبەیی رۆحم لە بو بوستانت، ئەی یار
 جەمالت شەیدە، من هەر شەو لە داخی
 دەنالم، ناگەمە تابانت ئەی یار
 نییە هەددم، بە باخی لالەوو گۆل
 لە کۆلمەو زۆلفەکە لەرزانت، ئەی یار
 لە پێگەیی حەججی وەسلت، بێ قەرارم
 دل و رۆح و جگەر قوربانت، ئەی یار
 عەجوول و، بێ شەکیب و، دەردمەندم
 بە دیدەیی نیرگسی فەتانت، ئەی یار
 لە خاسەیی شاهزادەیی (شەهرەزور) بووم
 ئەمێستە خادیمی غیلمانت، ئەی یار
 نەبوو جاری لە ژێر چەوگانێ زۆلفت
 نەبینم دل لە ناو مەیدانت، ئەی یار
 تەڵەبکاری شەرابی چاوە (راجی)
 مەزەیی ماچیکی دوو لیوانت، ئەی یار.

(۱۰)

(دنیای خۆپێوەنانه) (*)

دلبر ماست هەر طرف، بتلەرەدن، سپرینگ دەر
 بەر سەری خەلق باشقەسی، جەورو جەفایە کینگ دەر
 فێسنە ئویش یازیەم، باشووە گویزی ئووپەرەم
 زات ئس کلیقەر گیرلە، هەپسی مەمان و سینگ دەر

* ئەم هۆنراوەیە بە هەر پێنج زمانی (کوردی، عەرەبی، فارسی، تورکی و ئینگلیزی) نووسراوە..

تا که در ناهنگ گرب، موبه چه پر له عه کسی جام
یوزفل و بیوتفله، پیش دلان گرینگ دهر^(۱)
قاشنه شمشیری ههرا، نایسه گیتی ماجهرا
ئین همه دنیایی پهن، بو منی خهسته رینگ دهر
وین له بی له علی ناتهشی؟ اَحْرَقَ نَرَوَةَ الْهُدَى
بر دل و جان، تو یور برؤس، داس و رم و برینگ دهر
بحر غمه است این جیهان، چون فهری مهج بلایه وار
رید، یه لو، ناند فایولیت، برنجی دیشه دینگ دهر
خوشی به پیری کیوه دی، فی مَفْرَقَ الْمَنَازِلِ؟
فَكُلَّ اَدْوَارِ الْوَرَى، هه لائن و دوو لینگ دهر
وهه، برؤ بنوشه مهی، بیوشه گوئدو سیلفه رت
اخر کار در فنا، مه رگ و گل و سلینگ دهر
سهن نه پلاینگ گاردنه، (ژیکو)، به ماچ و موجه وه
دنیا به سوپله یه م سهنه، خو پیوه نان و چینگ دهر!!

۱۹۴۸

(۱۱)

تو خوا وهه مالم، ئهی دلبه ری دین بهر
بنوینه لهب و پرووت، بهر یا بکه مه حشر
ئهی شوخی هه وایی، هه ر تووم وه کو شایی
کاری بکه خوایی، بتهیمه بهر ابر
تو سه وهوو ئالی، نه رم و شل و کالی
ههروه ک کهوی مالی، بخوینه له سه ر سه ر

۱- له شوینیکی دیکه دا ده ئی: (یوزفل و بیوتفله، کوتره یا قولینگ دهر).

تیرت له جگهر دام، تیمام و په شوکام
 تاوامه وه، ژاکام، ئه ی دلبه ری سه روه ر
 بی ره حم و وه فا تو ی، پر جه ورو جه فا تو ی
 بو سه یرو سه فا تو ی، مه مکه به سه مه نده ر
 پیرم له غه رامه ت، گیرم له نه دامه ت
 ماوم له مه لامه ت، بو مه رگه وو پشه ر
 سه ودا سه ری یارم، بی دارو دیارم
 وه ک بولبولی زارم، بو غونچه یی ئه حمه ر
 تو حوری جینانی، تو شه وقی دلانی
 خستنه گرانی، سه د ناغه وو به گلر
 (راجی) چ فه سیحی، دووری له قه بیحی
 به م شیعره مه لیحی، لای هه زره تی دلبر.

(۱۲)

ئیمرو له گه ل شه وقی سه حه ر، یار بو غه زا که هاته ده ر
 روحم له باله ب خوش خه به ر، گرتی شه گه ر، که ش نه یشه گه ر
 که هاته سه ر له خواره وه، به نازو له نجه و لاره وه
 به چاوی پر خوماره وه، کردی سه رو مالم هه ده ر
 به جه معی ده سته خوشکه وه، به شه معی سوژو ئه شکه وه
 مه خلوقی خسته ره شکه وه، چاوی هه ئینا پر ئه سه ر
 تیری موژه ی ده رچوو له دل، به خوین ده میدا لیوی گول
 شیشه ی هه ناسه م خول به خول، هاتو له عه رشا ده چوو ده ر
 حیجابی رووی هه لدا یه وه، روژ پر ئه سه ر پارایه وه
 مه وچی نه زه ر پونگایه وه، قولزوم به قولزوم، سه ربه سه ر

ده رسم به نه فسون کرده خه م، شهرعم په نادا يهك قه لم
 چه ندى نه رويي زورو كه م، ديسان ته جه للى دا قه مهر
 گشتى مونه ووهر بوو سه ما، بوه زه پر په بين چاوى عه ما
 په رده ي حه يا شر بوو نه ما، ههر سوو له عالم موعته بهر هو شم
 نه ماوو تپه رى، عه قلم له پى دا سه ربرى
 ورگى ره قيبم هه لدرى، ساحب دل و سو زى جگر
 مه ست و غروورو چاپكه، يياك و نه رم و نازكه
 ياقووت و خه مر و ناسكه، (راجى)! حه بيه ي خو ش كه مهر.

(۱۳)

كه ر يار بيته دو شم، ناچيته كيشى ده فته ر
 وهك شووشه عاره قو مه ي، برژى به تاوى مه جمهر
 گول هه مده مى سه با هات، پر خه نده له على نازك
 باخى وه نه وشه رسكا، سه د شيوه نه مبه ره و بهر
 نه ي نازه نيني عه ييار، نه ي دل به ره ي جه فاكار
 تا كه ي به ناگرى رووت، بتويمه وه سه رانسه ر
 واده ي شه راب و ساقى و عوود و قوماره، فه رموو
 هه رچى ته له ب نه كه ي ده ي، مه ي، شير و شه ه دو شه ككه ر
 ناچى له بى حه بيبان، وهك مه ره مه ي ته بيبان
 پيوسته بو غه ريبان، جانا به رو حى ده ر بهر
 دل جو شى پر خرو شه، سا ده ي ده مى بنوشه
 له م شه هدى ليوه خو شه، وهك دل مه به مو كه دده ر
 نه م چاوه شو خه ساقى، گرتوويه جاني (راجى)
 هيج كه س نيه به بى تو، شايانى ته خت و نه فسه ر.

(۱۴)

له غمی هیجری تو بو من، چ بههشت و چ سه قهر
له ده می وه سلی تو بو من، چ عه ماوو چ به صهر
گشتی ناخوش و پر ئازاره له هیجرا، خوشی
گشتی هر خوشیه وه سلّت، چ قه زاوو چ قه دهر
روچی عاشق له قهدت، مژدهیی خوشحالی دا
ده شکئی وه ک دلی عاشق، چ پیالّه چ فه نهر
له ب و زارت به قسه و خنده ئه با ئاوی گولان
که سره وه ختی که له خندهی، چ عه قیق و چ گوهر
ئاسمان نایه ته کیچی خهت و خالت ئه به دا
هر ئه تو جیلوه فشانی، چ به شه مس و چ قه مهر
عه هدی من ناعه تی تویه، به دل و جان و ده ماغ
کاری تو حوکه له سهر من، چ به ژیر و چ زه بهر
وه ره (راجی)، به تهماشاگه هی یارانی عه زیز
هرچی مه یلت هه ستا، چ قیامت، چ که مهر!!

(۱۵)

دایم هه وایی عیشتت، به سهر دل ده کا گوزهر
بویه ئه و خه به رداره، منیش هه رده م ده ربه دهر
چاوت به غه مزه و نازی، کوشتوومی سه د ئه مان
لیوت به نیوه خنده، ئه با ئاوی گولشه کهر
سینه م گه لی به سۆزو تاوه ئه ی ئاوی حیات
زۆر ته نگ و تاریکه دلّم، ئه ی غونچه که ی سه حهر

جاری بہ لارو لہنجہوو عیشوہ تو ییرہ لام
 ناوا بکہ خانہی بی نہوایانی قورپہسہر
 گاہی، لہ چاوی خوم دہینم نیگاری بہہشت
 گاہی، لہ سینہدا دہسووتیم بہ ناری سہقہر
 مہعلووم، نہماوہ مہیلہکت ئہی یاری بی وہفا
 یستاکہ دہشکینی بہ دووری کھوانی کہمہر
 میرگی نہسرین و وہنہوشہ و سوسن و سہروی
 بو زہوقی ئہم جہننتہ، چ ناکری لہگل قہدہر
 (راجی) لہ لومہ دہرچووہ، وا بو تہ سہرسہری
 عیشقی لہ دونیاوہیہ، دایناوہ سہری لہسہر.

(۱۶)

چاو کالہ، سیا خالہ، سہفا پەرورہ، دلہر
 خوش کامہ، گولہندامہ، پری فامہ، موہنبہر
 پہنگ ئہسمہرہ، موو خہنجہرہ، قہد عہرعرہ، جان سووز
 خہت نافہ، جیہان تافہ، دلای سافہ، مونہووہر
 شہو گیسوہ، پہم ئاھوہ، وہک تیہوہ، چاپک
 شیرین رووہ، لہیلی خووہ، تہن بیچووہ سکہندہر
 دہم شہربہتہ، لہب پہحمہتہ، گول پوومہتہ، خہت خہت
 من بہو گولہ، بہو کاکولہ، وا بوومہ سہمہندہر
 ئہو مہھوہشہ، ئہو سہرکہشہ، ئہو رووگہشہ، ہہردہم
 ہہر سوویہ، لہسہر روویہ، دہمی زولفی تہزہندہر
 ہہر ئاخمہ، ہہر داخمہ، بو جہرگی بریندار
 سووتاوہ بہ بوئی ئہو کلی شوراوہ بہ کوسہر

بەم دەردی خەمت، هیجری دەمت، فەرزە بناڵم
 ئەی مۆم تەنە، زیو زەقەنە، سینه موعەتتەر
 من قورپەسەرۆ، بئ جگەرۆ، دەربەدەری تۆم
 ئەی سەدەفی گەوھەرۆ مەم گەردۆ مودەووەر
 دەردت لە سیهە بەختییە (راجی)، تۆ بناڵە
 قورپۆ، لە هەر جیۆ، لە هەر رێو، قەلەندەر!!

(۱۷)

ئەی تەنک ئەندام و سەنگین دل، جەببە بەدەری مونی
 من گەداوو تۆ شەهەنشا، تۆ غەنیو من فەقیر
 دەست تەنگم من لە سایە کاکۆلی عەنبەرفشان
 پای لەنگم من لە رێگە بەزمگەت، ئەی ئەمیر
 هەلکرا لالە سەری کۆلمەت، چلۆن نەتویمەو؟
 بگرە دەستم، سا بە ماچیکی لەبانت دەستگیر
 گەر لە بادە چاوەکە کالت، دەمی ئاسوودە بم
 قەت بە روتبەو تەختی شاهەنشاھەکان نادەم حەسیر
 قەتعیی کوردو عەرەب، هینایە ئیجادو نەما
 تۆی وەها شیرین و شوخو، تازە رەسم و بئ نەزیر
 خانە ئابادم بکە، جاری بە شەوقی کۆلمەگەت
 ئەی کەسیکی، کەس نەماوہ بۆت نەکا هەر شەو نەفیر
 بارە کەللا، مەملەگەت جیلووی ئەقالیمی ستاند
 لەم لەبی مەجووبە کوردە، ئەھلی سۆزت شاب و پیر
 زەلزلە لەی چاوی سیاهت، کەوتە شەرق و غەربەو
 شاھ و سولتان و گەدا، وا بوونە رەندی گوشەگیر

ئەى خودا! (راجى) كهوا شهرمه‌نده ماوه لهو بوته
كهى ده‌گا ماچى بكا، ده‌ستى له مل كا، يا قه‌دير!.

(۱۸)

ئەم دوژمنه، لىم بوته به‌لاى كه‌لبى نهانگير
وهك چه‌رخى زه‌مان چه‌رخه ده‌كا حيله‌وو ته‌زوير
سىمين ته‌نه‌كه‌م مه‌سته، له‌به‌ر نازو نه‌زاكه‌ت
بردووويه دلى خه‌سته، به‌سه‌د حه‌لقه‌يى زنجير
مه‌غرووره به‌رووى خوئى كوزاوان، وه‌كو جه‌للاد
كوشتوووى به‌بى تو‌مه‌ت، به‌يه‌ك زه‌ربه‌يى شمشير
(حه‌ققولقه‌ده‌م) ي چاوى سياهى توه، رو‌حم
زوو بمكوژه ئەى دلبه‌ره، سوودى نيه‌ ته‌ئخير
كو‌لچيه‌ره! ده‌مى دائيره‌ په‌نگين كه به‌خه‌نده
دايم كه له‌سه‌ر سه‌ر ئە‌گه‌رئ گه‌ردوشى ته‌قدير
بو‌مه‌نزه‌ره‌يى خه‌لوه‌تى خاسان، نه‌زه‌رى بوو
شه‌يتانى ره‌قيب خه‌ستيه‌ سه‌ر ناله‌يى شه‌بگير
ئەم ئايه‌تى خال و خه‌ته، (راجى)، له‌له‌بو روو
ته‌عبيرى به‌مه‌عناوه‌يه، كو‌رته‌ له‌بى ته‌فسير.

(۱۹)

بو مه‌جليسى سه‌ربه‌رزى، هه‌م ته‌رزى سكه‌نده‌ر كو‌ر
بو تينه‌تى دل له‌رزى شه‌هبازو غه‌زه‌نفه‌ر كو‌ر
كو‌ر قايبلى مه‌يدانه، پر كارى هونه‌ر كانه
خوش مه‌عه‌ده‌نى ئيحسانه، سه‌ر رسته‌يى كيشوه‌ر كو‌ر
كو‌ر لايقه‌ كو‌مه‌لكا، بيه‌ده‌ت پرى باخه‌لكا
لاله‌ى ئە‌ده‌بى هه‌لكا، سو‌لتانى موزه‌ففه‌ر كو‌ر

ههردهم له قهرايکيه، هه ر وهخته بههاريکيه
بو غه رقي که نارايکيه، غه وواسي به لهنگه ر کوپ
گه ر نووحه، نه گه ر مووسا، ئيدريسه وو ئيبراهيم
هه م يوسف و هه م يه عقوب، موختاري په يه مبه ر کوپ
کوپ قاسيدي عيرفانه، وهک مورغي سوله يمانه
نوورايکيه له يه زدانه، هه ر نه وعه منه ووهر کوپ
ساحب جگه رو ئاقل، زيرهک له هه موو هائييل
فاريق له هه ق و بائيل، وهک ئاگري ميجمه ر کوپ
کوپ زينه تي نه وراقه، يا کوپ ره يي نه حداقه
بو هه ر دوو جيهان ئاقه، ساحب حيكه مه هه ر کوپ
پر فيکرو عمه ل بو زين، هه نگوين ده هه ن و شيرين
ره نگين که ره م و سه نگين، تيمسالي موسه ممه ر کوپ
بو نه نقشي سه فاجويي، بو راهي وه فاپويي
بو سولج و شه که رگويي، مه شه ووره له هه ر ده ر کوپ
کوپ روسته مي ده ورانه، دورپي يه مي حه يوانه
(راجي) مه به ديوانه، هه م جه وهه رو گه وهه ر کوپ.

**

تیمرۆ له ریڤگهت نهمام، ئەهی بوتی گهردن فیراز
من، ههمه عوششاقی تۆم، بۆچی دهکهی ئیحتیراز؟
سهوزه، له ریڤگهی ههمام ماندووہ ناگاتهوه
قامهتهکهی نازکی، ماوه به نازو نیاز
بهرگی وه کو ئەشکی من، چهشنی گوٹووی بههار
بۆ دل و چاوی غهریب، نهشتوو قووت و جیاز
ههسته به گهردوش بجه، جامی دهمت ساقیا
زوبه بلئی موتربیا، دهشتی یو بهندو حیجاز
گهر تۆ له من ون ببی، ئەخهیه زیندانی خهم
وه تۆ له من بی دیار، جیلوهمه ههم سۆزو ساز
شهرته که گول بئی لهبت، ئیقه فراوان نهکا
عهده که بئی چاوی تۆ، باده نهبی مهستباز
لامهده زولفت له روو، ئاگره بۆ دینو مال
جهننهته گهر بییه رووم، زولف له روو، سینهواز
تورپهیی خهتت بهخال، چاوهیی جاه و جهلال
موجیزی ئهپرواح و دل، خاصیهتی ئهفکارو راز
تالیبه (راجی) له تۆ، مهرحمهتی ماچی لهب
تاسوقی وهسلئی توه، ئەهی سهنهمی دلتهواز.

تا له سهرمایهیی ژیانی، خهرجکهه تهنو و تیراز
نرخیی کات و کارهساتم، نابری سا کاری ساز

کارسازی سۆزو شهوقم، تا بدا تاوی دهماغ
 خوین ههئتهقولینتی له قولپی دل به چاوم تانهخواز
 خوازیننی بووکی مهی کهم، تا له کوویهی بیرو هۆش
 بۆشه گیرفانم، که ئەشکی پر مهزەم لی بۆته باز
 بازی دا، لیم تیپه‌ری، ئەو دل‌بهره‌ی خاوه‌ن شکۆ
 شه‌کوه لای کێ کهم به‌ران‌بهر دل‌ره‌قی پر کین و ئاز؟
 ئازمووده‌ی جه‌نگی جه‌فتا ده‌ولته‌م کردو، جه‌زام
 ئاخری کیشا، له دیده‌ی موقنه‌تیه‌سی حیل‌ساز
 حیل‌سازی هۆزو هیلانه‌ی ته‌پاندم، تازه چی؟
 به‌م سه‌ری پیری‌مه هه‌لب‌گرم سه‌له‌ی نازو نیاز!!
 نازو نووزی دووره خه‌ج، تاکه‌ی به سه‌د سه‌ر هه‌لگرم
 هینده وه‌ستاوم له‌سه‌ر پییه‌ک، که بوومه قچه‌قاز
 قازمه‌ی بیر هه‌لکه‌نم، هه‌ر ئۆگری خاکی ده‌ره
 بۆ ته‌مای لی نیشته‌نی تۆزیکه، سا ئاواته‌خواز
 من وه‌کو مارم، که‌چی سیره‌و له رووما شین ته‌بی
 تا له به‌ینی سیرو مارا، خزمه ناکه‌م ئیمتیاز
 ئیمتیازی مالو ده‌ستی دوژمنم، پی‌شین چه‌که
 وا چه‌کی کردم، دزی ده‌م چیکه‌نه‌ی پیلان و گاز
 گازو گازووک و گه‌زت، گشتی فری‌ده سه‌ر به تۆز
 چه‌شنی (ژیکۆ) تا‌کو مردن، هه‌ر بخۆ هیلانه‌واز.

(۳)

سه‌ری شۆرا به سه‌د رووبار، کاغه‌ز
 نه‌سیم نه‌یدا به ده‌ستی یار، کاغه‌ز

له شیوهی روومهتی جانانه نووسیم
 به یهك شیوهم نهدی میلیار کاغەز
 عه جاییب گهردنی ئەسپی بلوورین
 سوواری دوودو رهختی بار، کاغەز
 مورە ککەب سەروی نازک، شوخی عەبیار
 مەهی و نهی، نیرگسی گولزار، کاغەز
 که هیندی به چچه کان هاتن به ئیما
 وه کو نوختهی سیا هه موار، کاغەز
 نه سیمی زولفی موشکین، با نوما کا
 له گۆنهی پر خهتی رهشار، کاغەز
 ئەمه ندهم (راجیا) نووسی، نه ما هیچ
 به قه دری مه رکەزی په رگار، کاغەز.

(٤)

برا! لیتان موبارهك بی شهوو رۆز
 هه موو سالتیکی بیکه ن جهژنی پیروژ
 به لیتو خه ندان، وه کو بارانی نیسان
 به سیما گەش، وه کو هاموونی نه ورۆز
 ده میکه چه چاو له بهرتانم گه لی ژین
 به رووی زهردو، به ئەشکی چاوی هالۆز
 هومیادم وایه ئەهی هۆزی به هیوا
 نه بینن قهت له دنیا دا ته پو توژ
 له گه ل گیانم ئە بهستن عه ه دو په یمان
 پیری جه رگم ئە کهن، تیرانی دل دۆز

دیوانی راجی

حقیقەت، ئیّوہ ئەھلی خۆشەویستین
لەبیبان و تەبیبی دەردی جانسۆز
لە جوھدو کۆششی خۆتان بخۆن بەر
وہ کو جەننەت، نہ وہک (ئەندیک و ئەنگۆز^(۱))
لە عالەمدا، بەخوا دورپی یەتیم
لە دنیادا، ئەکەن شەمعی دلّ ئەفرۆز
ئەوی ناخۆشە لای، وەسفی ئەدیبان
لە پێشی دابنێن، ھەر پووش و گاگۆز
رەقیبی ئیّوہ، بچنە بلقی سەختی
لە خم رۆچن، مل ئەستورانی سەر بۆز
ئەگەرچی نائەدیبە ئیّستە (راجی)
بەلام تۆزی لە دلدا شک ئەبا سۆز!!

۱۹۳۸

(۵)

نیگارم خانمیکە، خاوەنی ریز
دەرم ناکا، ئەگەر بشچم بە پاریز
بە شەو مەستم دەکا چاوی، لەبادە
مەزە پوختم دەداتێ لێوی نەوخیز
ئەمن پاراوی بەزم و رەزم و خۆشیم
رەقیبیش بابگەوزی وەک کەری دیز
من و یارم وەکو مەجنوون و لەیلا
لە عیشقا، یا وەکو شیرین و پەرۆز
چ ناخۆشیمە، لێی دوورو جودا بم!
چ خۆشیمە، دەمی بیگرمە ئامیز!

۱- دوو گوندی وشک و کەم ئاوان لە ناحیەیی بیّتواتەیی سەر بە قەزای رانیە.

کراوه مهیکه دهو، مهی هاته بهخشین
 ئیتز پیویسته راوه ستم له دههلیز
 به باده گهر نهشیلرابن دل و تن
 ههویرئیکه، شلو بی پیتو بی پیز
 جوانیکه له عالم تیپه پیره
 له بازارای جواناندا ده کا ییز
 بهچی سه رکهوتوون بیگانه، (راجی)؟
 مشوورو، بیرو، ته گیرو، چهك و هیز!!

۱۹۴۶

(۶)

یهك یهك، له خهت و خال و قه دو چاوی دئاویز
 بو کوشتنی من دم به دهمن، تازوو نهوخیز
 قوربانی سهرو په چهم و بالوو له بت بی
 سهد موشك و گول و سهروو عهقیقی ته ره ب نهنگیز
 چهیرانه له رووی باغی جه مالت، ئیره و چین
 لوبنان و عهدهن، میسرو یهمن، له ندهن و تهو ریز
 موتریب و ره توخوا، بده مینه دهف و شمشال
 ساقی و ره بو م تیکه، له چاوت مهیی له بریز
 شاهید و ره دم باوه ده مم، سینه به سینه
 زولفت به تکهی تاره قهوه، بیکه مه باریز
 دهستت، به ههوهس بیکه ره تهوقی ملی عاشق
 هیچ مه یخه ره دل ترسی ره قیبی کهری شهودیز
 فانوسی دلی هه لبووه (پشکو)، به نه سیمت
 تا هیزی هه بی سۆزی ههیه، خوییه بدهی هیز!!

۱۹۴۶

-ژ-

(۱)

ئەسپەكەى رەشكۆیتە دلبر، خۆشپەوو پەریال و بژ
رۆستەمە، یا حەیدەرە، چاپوك سوارى شىركۆژ
خۆش بەرودۆش و سەرە، گەردن زەرۆ، رۆو سەوزە خەت
رەنگى گۆل، قامەت سەنەبەر، بەرگى رەنگین، گىاووگژ
پالەوانانە لە جەنگى خۆشەویستیدا جمى
سا چ قەوماوە بە گورجى، هیندە زوو زووم دى بە گژ؟!
هەر خەرىكم من، لە گەل دلبر دەمى ئاشت بىمەو
نەمدى رۆویى رەحمەت و، دىتم هەموو دەم زىزو دژ
گەرچى بەرباد و پەرىشانم، لە دەس چەرخى زەمان
دەردەكەى ئیمن لە دوو رۆو، پەرچەم و كاكۆلى قژ
ئىستە من چاکم، بە شىتى كارى یارى سەر ئەبەم
وا رەقىب وەك بزە گروى، چىن بە چىن لىیداو سژ^(۱)
كارو پىشەى زارىبو هاوارە (راجى)، رۆژو شەو
دەردى رۆژى گرتوو، بۆتە منالى مەم نەمژ.

(۲)

لەم قاپییه تاكەى بە هەوا بىمە تەمانیژ؟
لەم كووپە خەمى خوینمە، تاكەى بە دوا چىژ؟
هەر نایەتە هاوارم و، ناگا بە وەرمام
لەم سینهیى پەرى شۆرە، نە دل ماو، نە راویژ

۱- سژ: زیندەوهریكى بچووکی مژۆكە، بە لەشى مەر و مالاتەو دەنووسی و خوینی دەمژى.

هیچم نییه تا بیخه مه ژیر پیی و، بلیم بی
 وازی له گهئاویژییه، دوو چاوی گهلاویژ
 بهخشیمهوه سهر مهشقی خهتی مه رگی جوانیم
 خالیکی نیشاندام و، دلی کردممه سهراویژ
 دل کوت کوت و، تن پهل پهل، بهو جینگلی زولقه
 ساریش و کولن، دهر دو برینم نه بوو ساریژ
 نهخشین و بهلهک چاوه، خه والوو به هه موو دهم
 سهرخوشه وو ژاکاوه، له یاریمه دهر اویژ
 من بوومه نیشانهی خه فتهت و ئاگری رووی تو
 توش بوویه مه کوی تیرو گوللهو قونبوله هاویژ
 دهستم نه گییهی بیخه مه باخه لت و، له گه ئتا
 یاری کهم و بتمژم و، سه ره و ژوورو سه ره و لیژ
 (راجی)، که له پهردهی ته ده با مه رگی به تو دا
 ماسی وری گیژاوه، دلی کاسه، سه ری گیژ!!.

۱۹۴۷

(۳)

چه ندم به سه رهات ئاوه کول، چه ندم برین هه ورازو لیژ
 چه ندم دوعا خویندن شهوان، چه ندم ته دا به رتیل و نویژ
 چه ندم ریازهت دا به دل، چه ندم ته کوشته نهوسی خه رۆ
 چه ندم شکاند نرخی گران، چه ندم درین هه وراوو گیژ
 چه ندم له سه رنا تاجی گول، چه ندم به با دا چه تری سه ر
 چه ندم نواندن گولر و خان، چه ندم فرین پیاله نه ریژ
 چه ندم ته گرت غه زالی سل، چه ندم له داوا دهر په برین
 چه ندم فرۆشتن نه و جهوان، چه ندم کرین ئاشتی نه چیژ

دیوانی راجی

چهندم گه یانندن خال و پل، چهندم مه یانندن سیمبهر
چهندم گوشین بالوره زان، چهندم مژین هیرانه بیژ
چهندم گه شانندن سهوزه چل، چهندم وه رانندن په لک و بهر
چهندم خه وانندن باخه وان، چهندم چننن شه مامه نیژ
ئاخیر، به دهن بوو سست و شل، هیوام نه ما (راجی) له گه ل
دین و دلم دانا له بان، خوّم و خه می دوورو دریژر^(۱)!!

۱۹۴۷

۱- ئەم شیعره جوانکارییهکی سهیری تیدایه. سهروای لهته دپری یه کهم له گه ل سهروای لهته دپری سیییه و پینجه م...، سهروای لهته دپری دووم له گه ل سهروای لهته دپری چوارده م و شه شه م و ... هه ر..... وه ها، له گه ل یه کتیدا جووتن و ریک دینه وه.

له جه فاو ماتهمی دووری، به خودا بوومه په لاس
رۆژی شادیم بۆته مهرگو، ئه جه لیش بۆته گلاس
ره وره وهی مهیتی منه، عیشقی دوو چاری زیبا
گۆزی ئه فکاری منه، سینهی خاوی نه سناس
روویی دلداره به ئی، جه ژنی خهت و خال و خه یال
چاری بیماره به ئی، دهم به ده می شوکرو سوپاس
سینه په یکانزه دهی زولف و موژهی تیری ئه موم
دیده هه ئنایه له بهر تاوو تریسکهو له ب و کاس
په له وازهی چ بکه م؟ گیه ژنی غه م ریه ژنه نی دا
نیمه رزگارییو ده رچوون، به چ بوره ان و قیاس
که په لامارم ئه دا سه رکه شی شاماری که زی
قوژبنیکم نییه مهر بچمه په نای مه مک و کراس
ده ستئاویزه یی ئه و گهر د نه نام، به خودا
هه ره کو دیتم و بووم تیکه ئی سه د ده نگ و باس
عه ره ی (مه نده ئی) یه، (نوورییه) ناری، گو ئزار
لاملو گهر دنی خو شبو یه، له پرووی ته ون و ئه ساس
(راجی)، ئاواره مه به چیکه له تاوی یاران
وه ره وه باوه شی غه مخانه یی تاری د ئی کاس.

به غدا - ۱۹۴۳

نیمه سه هودایی قومارو، ئاره زوویی ده نگو باس
عاشقم، بۆچیمه زانست و ته رازوویی قیاس

په چمهت رابواردنی شهومه، به خالی وردو رهش
 رومهتت یاریدهیی رۆژمه، له رۆژنامهی (ئهساس)
 پیکی مهه، لیوی مهزه، سفرهی بهرۆکت میزی پر
 هیشته بهرمان ناکهوی لهم بهزمه ماچی لیوی کاس
 دهه چ دهه؟ نوقلی ههوههس، چالی زهنهخ، ئاوی حهیات
 گهردهنی قهندی عهرووسی، میشی رۆحی لیکه پاس
 وا گهرهه کهوتۆته سهه چاوی به شهه بهت رشتراو
 مهستی ویم، یاخۆ له سهه رخۆ چووم و کهلهه چوو به تاس؟
 تا خهه الوو بی زیاتر ناز ئه نوینی به من
 وهخته لی رابیم له نازو، هیچ نه مینی هههاس
 سیبهه ریکیکهه نییه، سهه راخی زولقی تو ده کهه
 ههه له پرووی تو ماوه ماوهی، نیعمهت و شوکرو سوپاس
 ناکری ههه دهه به سهه دایی له دووت بخولیمهوه
 خووم دهه پاریزم ههه موو وهختی له ئه ئه ناسی ناس
 خاکی غورههت بوو، خه لوزی جههگی (پشکو) ی کهوته سهه
 بیجگه شهههلی کولمه کانت، کییم ههیه سا چاوه ناس؟!

۱۹۴۸

(۳)

کهوتوومه تاوی عییشههوه، زانراوه گهر نايم خهلاس
 بهه بوو له دل ئاگر به تاو، بی دهه دی سهه نايم خهلاس
 مهه جووری دیدارم سهه نههه، مهه هوو گرفتارم سهه نههه
 سهه ره خووش و بیزارم سهه نههه، قهت سهه به سهه نايم خهلاس
 سهه داسهههه گولزارتم، موشه تاقی لیوو زارتم
 ئاشوفتهی زولقی خارتم، ئهه جیلوه دهه نايم خهلاس

ئەهێ شاهنازی دلبهران، ئەهێ موتربیی یارانێ جان
 خستمتە بەندی بێ ئەمان، پۆژی قەدەر ناچم خەلاس
 من پرووت و قووت و عاجزم، زەردو رەقو وشک و کزم
 گیراوی داوی پایزم، خاکم بەسەر ناچم خەلاس
 پەییوەستە وەحشو بییکەسم، بێ دەسو پێ و فریارەسم
 گیرۆدەیی خاڕو خەسم، مالم خەتەر ناچم خەلاس
 خالت بە کوشتن حازرە، ئەبرۆت بە غەمزە دائیرە
 پرووت بو عەزابم ئاگرە، ئەهێ لەب شەکەر ناچم خەلاس
 هەر شەو بەغەم، جیگەم سەقەر، ژەهرو زەقوووم دیتەدەر
 گیان و دل و دینم لە دەر، ئەهێ خۆش کەمەر ناچم خەلاس
 (راجی)! لەیار شەکو ئەکەم، کە کەس نەپرسی را ئەکەم
 مالتی خودا ئاوا ئەکەم، بووم دەریبەدەر ناچم خەلاس!!

(٤)

کە ساوی دا، برۆی شیشیری ئەلماس
 برۆی شەیدی، شکاندی پشتی قەیماس
 بە خوینی چاوی من، دنیا پروواندی
 گول و نەسرین و سەوسەن، مۆردو نەسناس
 لە دەردی هیجرەتا وا قوو دەپپوم
 بە ئەشکی گەرم و ئاهی سەرد، سەری کاس
 برینی دل، لە رازی کێوی عیشتت
 دەری کردن، هەلا ئەو شنگ و رپواس
 شکارتهی^(١) بەختی بەد، وشک و خەساره
 زبارةیشم نییە، وەك ئالتهتی داس

١- شکارته: کشتوکال کردنیکی کەم، وەك چاندنی دوو سن تەنەکە گەنم.

دیوانی راجی

دیاره قووتی زستاتم دهفوهوتی
له هاوینا، ئیلاهی ناس و ئهجناس
نمک گیرت نهبی (راجی)، عهجیبه
وهها چاکه، له تو زه همت بکا پاس!!

(۵)

دهستی دوعا دهگرم دهمی، گویم پر له گوفتاره مهبهس
چاوی به کول هه ل دینم و، قوچاوی دیداره مهبهس
ده کولینهوه زامی به کول، که بیری دیدم دیتته دل
ههردم له ئاوازی نه بهز، دهردم گهلی زاره مهبهس
که مانگی پر کولمه ی ههلی، ئافاقی جان دهگری بهلی
ئاوا دهبی رۆژی بتان، لهم چهرخ و په رگاره مهبهس
ههر کهس وه کو من رووته بی، ریشه ی گیانی سووته بی
پر داخی نه برۆیی کهچ و، په رداخی رووی یاره مهبهس
دهردی دهروونه، سه ر نییه، له ئیشی موو به ده ر نییه
له چاوو غه مزه ده ر نه چی، جاسووسی ئه سپاره مهبهس
سه وزه به گول چنینهوه، خونچه به پیکه نینهوه
هه رچی به بولبولان ده کا، خوینینی گولزاره مهبهس
پشکوونی (پشکو) یه له بی، بو یه ده سووتی غه بغه بی
سفره یی سینگو و مه میه تی، مه ته می هوشیاره مهبهس.

(۶)

که سووک سووک دیتته پیش، سه ما ده کا نه فهس نه فهس
خه تی وه نه وشه توپ توپ، ته داته زولفی دهس به دهس

خه ریکی ریکه ریکه دل، ته سیری سیره سیره روو
 خه یال و خاله کیشه کیش، عوزارو زولقه کس له کس
 به له نجه نه ختی دای ته کان، سهوزه شه مامه هه لته کان
 ههزار گیانی خوشه ویست، فیدای مه مانی نیوه رهس
 باده وه کو حهیا رژا، له سهه کراسی (نوورییه)
 دیده به دیمه نی پژا، له رهنگ و رووی به سکه بهس
 رژی وی داده دادی من، چ رژه ژانه سهه ریته تی
 شهوی سهفا هه ژان ته کا، (مه دیجه) سووری دهسکه بهس
 واتهی کچانی (جورج) ه دئ، جهواهییری له جور دی
 تیکه له به جهرگی من ده کا، چ باقه باقه خارو خهس
 جه نابی رووی کاره با، که با حیجابی لا ته با
 تریسک و تاوی سهه سهه، ته خاته چاوی خزم و کس
 په نیره گشته روویته تی، مومی سپی بازوویته تی
 جهفا به یاران خوویته تی، پیرانه گا فریاد رهس
 دهستم له توقه دا ته قی، گه یه وتاری نهسته قی
 وهک منی زاری دهه دهه، (راجی) یه وشک و بی هه وهس!!

به غدا - نهورژی / ۱۹۴۳

(۷)

تهی سهه رایایی قه دت، وهک کهو کهناره بو عه سهس
 وهی دلئارامی له بت، شیرین گهواره بو هه وهس
 هه کهسی عیشقی له بت نه قشی له دل کیشا تیت
 بو خه رامی مه نزلئ، ههستی نییه دهنگی جه رهس
 لیم جهرامه مهی له بهزمی تهو که نیژیکه ره قیب
 لیم گه ری جامی بنوشم من له شهوقا تهی ته رهس

نازو عینوانت، قہدی شمشادمی خہم کردوہ
 تا کہ نیڑیکہ جگہر کا بہم سہری بہرزم ہہرہس
 ترشو شیرینی زہمانہ، عیشقی بی سہرمایہیہ
 تالو تفتی عاشقانہ، سافو شیرینی مہگہس
 نہوعی تہسخیرت، کہ قہیدی خاتری نازوردہ مہ
 بہم گرانباریہ خودا، حہیر نہبی سا ہیچ کہس
 وا لہ گہل گول بو تہ ہہمسہر، (راجیا)، لہم باخہدا
 خاری دوشمن، ہہر وہ کو تووتی لہ گہل قہل، ہہم قہفہس
 دہشتی دنیاو قیامہت، عہنبہر نامیزہ ہہموو
 گہر سہبا بیئنی لہ نہفخہی زولفی موشکین یہک نہفہس
 من وہ کو مووسا، لہ تووری عیشقی تو فہرخوندہ بووم
 لازمہ ہہلکہم بہ یادی رووی رہنگین، یہک قہبہس.

(۸)

لہسہر موٹکی دلا، سہیرو سہفا بہس
 بہ میدراجی رجا، جہنگ و جہفا بہس
 بہ گوپڑہی عاشقان، دہستی تہرہحوم
 لہ گہردن، قہیدی نازارو خہتا بہس
 بریندارہ دللی پپر تہا و گریبان
 بہ یہک مہیلی تہداویکہ، دہوا بہس
 مہکہن لومہی ہہواداران بہ تہعنہ
 لہ زانینی خہبہر، یہک ماجہرا بہس
 کہ من غہرقم لہ ناو دہریای غہریبی
 بہ پاپوڑی تہوہتتون، ٹیلتیجا بہس

دیوانی راجی

نیشانهی دهولتهتی عوزما، له ئهبرۆت
سهرهوبن بوو به تیری کیمیا، بهس
لهبه زنجیری زولفت، شییری دل چوو
به ئیزهاری مهزهه، کوفرو بهلا بهس
عهجهد بی دینه خالت، ئهی پهری روو
لهسهر ئهم کیشورهی دل، ئیستیلایهس
که لوتفیکی نهبی یارت، به کوللی
له قاپی حورمهتا، (راجی)، رجا بهس.

(۹)

رۆحم له بهرابهر نهزهری سهفایی رهقس
دهتویتتهوه وهك شهونمی پر سهبایی رهقس
ساقی! ههوهسی مهیکهدهوو وهفایه، بی
بگییره، بهسهر کومهلی پر ههوایی رهقس
گیراوه، دلای بیکهسهکی ههژاری من
بهو سیلسیلهیی عوشههتی نهوایی رهقس
پابوردوه، خنکاو، به رووی بهحاری غهم
ههه کس، که نهبی راگوزهری لیوایی رهقس
مهعلومه مهحهبهت له دل و دهماغی خهلك
بۆیه که دهبن مهستی مهی و نومایی رهقس
رۆحی که له رووی دهردهوه پر شهراه بی
خیرا بکهوی، بی له دهی دهوایی رهقس
رشتهی دلی (راجی) مووه، ئهی غهزالجان
وهك تارێ، لهسهر تارێ روخی خوش لیقاییی رهقس.

چاوم له دهس و جودی توه لهم دهره، یا غهوس^(۱)
 بی سهره دلّو، سووته ههناوم، وهره یا غهوس
 عومریکه، به پیرانهوه ده گریم و گراوم
 فرمیسی قه لهم هیشتا پری دهفتهره، یا غهوس
 کهس نایهته هانای دلّو، ناگاته ههناسهم
 لهم دهره دهره، بیکهس و بی هه مسهره، یا غهوس
 هیوام دووه، دلّ ماندووه، هاواره به هاوار
 یهک واریسه، یهک بو شهوی دلّ ره هبهره، یا غهوس
 بیستومه که پیلاوی توه، تاجی ویلایهت
 سه یاره بی من لهم دهره دا په نچهره، یا غهوس
 کهوتومه قوری ره نجبه ریو، تیکه لی به دکار
 پیمرابگه، بارمکه له لهم مه حشهره، یا غهوس
 چهند جاره له به غداوه، نه هاتومه دهری تو
 لهم دووره وه هه لپه ی منی سهوداسهره، یا غهوس
 گهر توّش وه کو یاران له وه فا کورتی به یینی
 قهت ناگه مه ناو باوه شی لهو دلّ بهره، یا غهوس
 لهم ئاهی جیهانسوزه، که (پشکو) یه ده سووتی
 وا غهرقی ته می ماتهم و خاکسته ره، یا غهوس.

قه تره بی چاوو حه یا رۆیی تکاوه به عه بهس
 عهره قی عاریزی جانان نه رژاوه به عه بهس

۱- غهوس (غوٹ): مه بهست له (شیخ عه بدولقادی گهیلانی) یه، که مه زاری پیروزی له گه ره کی
 (بابولشیخ) ی شاری به غدایه.

گیان له سهر ته ختی گولا، تی که لئی زییسی ئەمه له
 خیوه تی زولقی سه نه م هه لئه دراوه به عه بهس
 شه ری خال و خه ته، تالانی خه یالاتی منه
 دل به ئەم بی که سییه تیوه گلاوه، به عه بهس
 به برین کاری کرا، عاشقی غه مگین جانا
 تیغی پر جهوه هری تو، تازه سواوه به عه بهس
 باغی شمشادو گول و لاله وو نه سرین رسکا
 بولبولی خه سته جگهر بالی شکاوه به عه بهس
 کونجی ئەو لیوه که جیی ئاوی ژیانی^(۱) وه ته نه
 کومه لئی خالی^(۲)، به لئی، تی نه خزاوه به عه بهس
 سه ربه سهر، ماچی ده می، جه نه ت و دنیا دینیی
 بویه خاوه ن وه ته نی، ئەم دووه ماوه به عه بهس
 پیری سهر له وحده یی رهندانی خه راباتم ئەمن
 قامه تی شوخ و له تیفم نه چه ماوه به عه بهس
 قه ده حیکی به جگهر گۆشه یی، (راجی)، نادا
 یاری بیدعه ت هه وه سم، خاوه نی ناوه به عه بهس.

(۱۲)

ئهی دل له زه هاده ت به سه، تی کۆشه له ته قدیس
 راکیشه به په رگاری ته ره ب، عیشت له ته دریس
 نه فست به خه فه ت بکوژه له مه یخانه یی ریکی
 رابووره له خمخانه یی ئەهرامن و ئیبلیس

۱- له شوینیکی دیکه دا ده لئ: (کونجی ئەو لیوه، که جیی ئاوی حه یاتی وه ته نه).

۲- له شوینیکی دیکه دا ده لئ: (کومه لئی خه تتی، به لئی، تی نه خزاوه به عه بهس).

دیوانی راجی

گهر مووری سوله یمان به سهفا بینییبه بهردهس
زوو حازرو ژیردهسته، سوپاو جهننه تی به لقیس
خوت غهرقی خهجالته مه که، ئه ی یاری گولهدام
ههر فییری شه جاعت به، وه کو جهزرتی ئیدریس
جارجاره له حوسنا، روخی یوسف بکه مه نزه
یه عقوب سیفیه، مهستی تهحه مول به له ته هریس
تا نهقدی دل و دیده نهدهی، مهگره قهدهح قهت
ئهو وهخته تهماشا مه که بهدکاری بهد و پیس
وا بهخششی کومه ل بووه خوړا، له عیراقا
بویه له شهش ئهترافه وه دایگرتووه ئینگلیس
دل بوته غولامیکی ههراسان، له دهر و ژور
تیکه ل به پرۆتونی بکه، بیکه ره ته کلیس
رۆژو مه هی فرمانبهره هه رکهس، وه کو (راجی)
تیراوه له یه کهرهنگی و، وه ستاوه به ته ئسیس.

**

ناره زوی نازادییہ چاوم به تاوی ئەشکباش
چونکہ هه قبینی قەدی تۆیه، ئەبینی پیش و پاش
گەر ئەشکون گول، له سایه‌ی قەتره‌یی فرمیسکی من
سووزه‌یی ئاهم به‌شیکی پیوه‌یه، ئەجا هه‌واش
زهرده رووم، خوینباره دل، چاوم ئەپرێژی باری کول
تا خه‌جاله‌ت بم له نازو بازی ئەو کۆتره‌ی قه‌لاش
وه‌ک به‌لا، ئەشکی به‌لا لۆک ئالوبالووم پی ئەکا
بلقی گچکه‌م گه‌وره بوو، وه‌ک مه‌وجی به‌حری پر له داش
وا به‌دارم خستوه، ئەم سووکە ته‌ونه‌ی وه‌سلی ئەو
به‌ن که‌مه، بۆم ناتهنی ئەم رایه‌له‌ی وا شاش و واش
سینه‌ماییکه دوو چاوی، سه‌د فلیمی پیوه‌یه
نیوه غه‌مزیکی هه‌زاران سیحره، سه‌ر شاشه‌ی به‌شاش
چاوی ئەو ده‌رچوو له چاوپرکی، که چاوی من هه‌لات
تارمایی که‌وته سه‌ر، هه‌لنایه ئەجا بۆ سه‌ماش
ئه‌سپی ئاواتم گه‌لی لاک و بنی‌ساوه له دووی
ئیسکی وا ره‌ش بوو، سپی ناکاته‌وه ئاوه‌نیاش
کاتی خۆمه، ئای ده‌بووم پر چه‌ک به بیر وه‌ک پالنه‌وان!
زه‌وتی که‌م، بوومه نیشان، نه‌مزان‌ی دامییه به‌ر ره‌شاش
خاتری چاوی ره‌شی، هه‌رچی که‌ پێیکردم خه‌تی
ئیه‌سته بۆ ئەخاته‌ خه‌نده‌ک، خوینه‌که‌م ئەخوا به‌لاش؟
بۆ ده‌خاله‌ت، من که‌ که‌وتم له‌م به‌رو ده‌رگانه‌دا
تیک ئەچی چاوت بزانی من ته‌راحم یا ته‌پراش؟

سونبولو، میلاقو، خونچھو، لعلو، یاقوتو گوہر
 تیکہ لای رہونہ قیکن، مہیکہ باراشی مزاش
 بولبولی پر ئاخی دل، وا چاوہ نووسی خونچہ یہ
 کی ہہ یہ گہر ئیستیفادہ ی لی بکا، حہتتا سہ باش!
 دل، جگہر خوار دیہوہ، ہاتہ چاوی پر زامو گرین
 تازہ ناگونجی بہ تیغی موژگہ بکری قاش قاش
 تا دہریکرد گردہ لہی پر کییم و خوین، ہینایہ دہر
 نہک ئیتر ہلڈاتہوہ ہم عیللہ تہی ناکیشہ خاش
 ہیندہ دلخوشم لہ ری وہسلت، بہ ناہق ہمکوژن
 نارزم، وہک مہیتہ کہی مہزلوومی دوکان تہرقہ داش
 بو دیہو تہرسی دہم و لیوت، کہ ماچیکم دزی
 چیم ہدیہ غہیری دلہم، سا لہت لہتیکہو خاش خاش
 ہہر دہمہ یہک سورہ تی لی دائہ تاشم، تہو گو لہ
 سہیری من ناکا، کہ بوومہ تازہری پیکہ رتراش
 سہیری تہم دنیا یہ کہو، باسی وہفای تیڈا مہ کہ
 ہہر کہسیکی بیپہرستی، فہرزہ ہارینت بہ ئاش
 تو، کہ خوٹ خستہ پہناو بہختی گوئیکی بہختیار
 وا دہزانی ئاگری، دہستی دہسووتینی و، مہ قاش
 پروت و قووتہم، بی کراسو بی کہوا، برسیمہ من
 چاو لہ دیداری گوئی سوورم، وہزیفہی بی مہعاش
 کو مہ لی فیکرم فری، غہمزہی دوو تاپر بوو، تہقی
 ساچمہی خالی نہتیجہی عومری کوشت، ئیشم چہواش
 چاندمو، تمام نہ کرد کونجی و برنجی لیوو دہم
 گیرہشی پیکردم و دووری نیشاندام نیسک و ماش

گەر ئەزانی حالەت و بەختم لە گەڵ یاران چیبە؟
 باخی شادیم تازە ساوا، دەولەتی مەرگم هەراش
 بیرو بازارو موغازەم، پەر لە رەنگاوپرەنگی هەق
 تا قیامەت بیفرۆشم، ناکریم (ژیکۆ) قوماش!!

(۲)

عەجایب! غەمزە کەمی چاوی، لە دڵ وەستاو ئەمجارەش
 بە سیحرو نازو عینوانی، لە دەر خەملاو ئەمجارەش
 سەبا بۆی زولفی گەر بینێ، مەشامی دڵ بکا ئاوا
 ئەزانم یار لە قاپی مەیکەدە هەستاو ئەمجارەش
 لە هەر فەسلێ کە تووشی هاتیم، پۆشیویبە تەلەت
 لە بەختی بەد غەلەت بوومو، بە خۆی داداوە ئەمجارەش
 سروشکم هیند بەخوڕ دەرژێ، وەکو توفانە کەمی پێرار
 هەموو عەردی بەدەن غەرقی قوڕو لێلاو ئەمجارەش
 بە پیچ و تابێ ئەگرێجەمی، دلی خەلکی لە بن هینا
 تەمای کوشتاری مەخلووقە، کە تێک ئالاو ئەمجارەش
 لە دەر دانیشتبوو دلبەر، بە سەد عیشو لە جێ هەستا
 مەزەننە وا ئەبەم یاران، رقی هەستاو ئەمجارەش
 هەتاکەمی بێ خەمی (راجی)، لە عیشقی ئەو پەری روویە؟
 لە بەحری خۆشەوێستیدا، دلی خنکاوە ئەمجارەش!!

(۳)

ئەمی زەمان، بۆچی منت کردۆتە قۆچی ماری رەش؟
 دوور لە نازو نیعمەت و، نێزیک لە دەر دو زامو غەش
 رێکوپێک نایەم لە گەڵ کەس، هاوتام نابن لەبار
 چونکە نێزیکم لە هەق، دوورم لە خەلک و رزق و بەش

دیوانی راجی

پیکه نینم دی به گریانی سهرۆک و به گلهران
چاو به گریانم له خهندهی روت و قووتی سهر به ههش
ههر قوری مهرگه که ته بیهستم به سهر، تا پی به پی
ئهم قوراوی ئاده مه، بژیتهوه وهک رهنگی گهش
دل بهری ژینه، که دین تالان ئه کاوو دل ئه با
دین و دل گهرچی له گهل یهک دوژمنن وهک پینج و شهش
تا کو روم رهش بوو، له عالهمدا چ ناوم کردبوو
ئسته ناوچاوان سپیمو، بومهته گاجووتی قهش
جوکیو لوتیتته یا شیخ، وهک دهم و قوونت به گوون
خوت جنۆکهی عالهمی، بوچیتته جندو دیوی رهش؟
هینده بهد ئهسلن له گهل خه لکی، مهلاوو شیخه کان
چی ئهوان ته یکهن، پهنا به خوا ئیتر نایکهن فه لهش!
هینده ما (پشکو) له ئاگردانی بهر لوتی جه مات
نیرگه لهو قه لهو سه بیلی، گشتی خسته که شه کهش.

(۴)

له دهری مه یکهده دیتتم، سه نه می باده فرۆش
زولقی رهنگینی له سهر کوپهوه پیچابوو له دۆش
باخه لی، وهک یه دی به یزا ئه دره وشاوه له دوور
دلی پر حه سهرتی پر کردبوو، هه رلاوه له جۆش
نازکو، خاوه نی دوردانه یه کی ناسو فته
که به پر نیشکی هه موو تهونی ته نی، دیتته خرۆش
چ سه فا سینهوو پوستانی هه واخوازی هه یه؟!
که له بهر شیوه یی ئه و شوخه، نه دل ماوه نه گۆش

ديوانى راجى

له هه موولا ئهيهوى، دل ههدهفى تيرى بى
 كهس نه بى بيتوه ناو مهمله كهتى ئاو زو هوش
 سهيرى نهوتوولى قهدى، چهنده خهرامان ئهروا!
 شهنگه بى ههدهدى چيه؟ بيته نه زهر ئهو به دروش
 سوزى جانانى وهتهن، ئاگرى دوو كولى ئهوه
 هه رچى فانوسى دل و ديههيه كردويه خه موش
 سمت و سى بنده وه كو گوئى، به چاپ دابره ژى
 به له كى ههروه كو مومى، كه بسوتى شهوى خوش
 دهم و لىوى شه كه رين، له عل و دور و ياقوت ته
 سه روچاوى له جينان، كهوسه ره، سا ههسته بنوش
 په نجه زيوينه، چ نه خشيك و به هايكى ههيه
 بو سه رى مامله تى تاخو، چند ده بى شيت و په روش؟
 گه رده نى، شووشه شه رايكه له پورته و داپوش راو
 كا كولى وه شهوى دهيجوره، په شيو مهدهوش
 ئيدد يعاى دىنى ههيه، بيچوه موسلمان، ده لى:
 بوچمه تاجى سه لاتين، چ ده كا نوت و قرپوش؟
 شاهيدم گيسوه، سا ئه رمه نييه، كوردى مهيه
 خاوه نى جامه، له هه رلاوه بينه قه ره پوش
 چ له تيفه، چ گولته ندام و له بييه، شيرين
 رۇژى خاوه ر بوته نو كهرو سه ججاده به دوش
 (راجى)، ئيمرؤكه چ رهندانه يه ته بيات و تهى
 يا له گوئى شيت و نه زانان، نه گوشينى به سرؤش^(۱)!

۱- له شوينىكى ديكه دا ده لى: (راجى، ئيمرؤكه چ رهندانه يه ته بى شيعرى يا له رهغى جوهه لا،

تیتتیلایم زوره من، نوسخه‌ی ویسالت بیتته پیش
حوبی خولدم زوره من، چاوه‌ی زولالت بیتته پیش
من نه‌سیمیکم له سو‌بج و نیوه‌رؤژو نیوه‌شه‌و
تا له زرده‌ی روومه‌تم، باغی جه‌مالت بیتته پیش
عاشق و رهندم، له ده‌رگانه‌ی خه‌مت که‌وتوومه کار
خوش، له مه‌بخانه‌ی ده‌مت، جامی جه‌لالت بیتته پیش
سینه پر ئاگر، گه‌ریده‌ی سۆزشی ته‌تواری توم
تا ته‌مه‌ خویسه‌ فواره‌ی چاری کالت بیتته پیش
عه‌زمی دیدارم له دل ناچی، به‌ مه‌رگ و زینده‌گی
تا له‌سه‌ر ته‌خته‌ی به‌شم، لوتفو که‌مالت بیتته پیش
ده‌ردی بی‌دادم، به‌ سه‌رگه‌رمی فری‌دادم له‌ جی
با له‌ موسته‌شفای له‌بت، ده‌رمانی حالت بیتته پیش
دائیمما ئومی‌ده‌واری وه‌صلی یارم، (راجیا)
با له‌سه‌ر سینی رجا، له‌عل و لوتالت بیتته پیش.

**

(۱)

تا له کوئمهیدا ته ماشاکه م به دلّ نه نواری چهز^(۱)
دیمه گولبانگ و شکوفه ی بولبول و گولزاری چهز
سیلسیله ی کاکوئی پر پیچت به جوړی هاته روو
وا له ژیر پیی ناوه باخ و میرگوزاری شاری چهز
شهرته تا من به ختی بهد، ههمیارو یاریده م بدا
نه یخه مه بهر دهستی کهس، خهرمانی شیرینکاری چهز
بییکهس و سهوداپهرستی وهک منی شهیدا نییه
ناهومیدی قیبله گاهی دلّ بهری عه ییاری چهز
بهسیه بی مروهت، هه تاکه ی ته فرهدان و دهر دو خه م؟
به م ههموو روتبه و نیشانه و تاجی هیممه تداری چهز
بیدعه تی چاوت به شوخی، مائی کالی پوخته بی
به لکه نه مکیشیتته تاق و کوشک و دیواری چهز
تیغی دلّ بهر مهره می تازاره (پشکو) گهش بهوه
ههسته دایریشو و بیوشه جهوشه ن و زونناری چهز.

۱- سهروای دیرهکانی ئەم هۆنراوهیه بریتیه له وشه ی (حَظ) که به واتای (بهخت) دی، وامان به باش زانی به رینووسی کوردی بینووسین.

دلّ له بهندی جهژنه گيژنه باره یاران، ئەلويڊاع
 رۆح له داوی غەم کرا ئەي غەمخواران، ئەلويڊاع
 هەر کەسێ مەشغوولێ کوشت و عوشرەت و قوربانییە
 من بە قوربان، بوومە فیتنەي جیژنی قوربان، ئەلويڊاع
 لیمگەرین تاوی بە گریان، تاگرێ هەلکەم له خۆم
 جەننەتم ناوی بە سەیرانی رەقیبان، ئەلويڊاع
 نازک و بالا بلندو، سەوزە پۆشو، خونچەدەم
 ئیستە لیم تۆراوە چبکەم؟! سەد هەزاران ئەلويڊاع
 دەر دەدارم، بێقەرارم، خەستەي شاری غەم
 لەشکری زەحمەت فەنای دا جیسم و ئیستقان، ئەلويڊاع
 ئەلويڊاع، ئەي مەنزلی جانانی قامەت عەرەری
 ئەي شەکەر لەفزانی باخی دین و ئیمان، ئەلويڊاع
 ئەلويڊاع، ئەي جەمعی سەبیادانی عەقلی عاشقان
 ئەي گوهرسەنجانی جانی حوورو غیلمان، ئەلويڊاع
 ئەلويڊاع، ئەي ساقییانی مەیکەدەي پەر میحنەتان
 ئەي عەزیزان، مۆتربانی شاه و ئەرکان، ئەلويڊاع
 ئەلويڊاع، ئەي قووتی رۆح و قەلب و گیانی (راجیان)
 وا له هیجراتم حەزین، ئەي پیری کەنعان، ئەلويڊاع!!

(۲)

ئەبجەمە باوەشی تکا، دلّبەری ژین بە سەد سەعی
 أَطُوفُ خَدَّهٖ كَمَا حَاوَلْتَنِي بِمَضْجَعِ
 رُوحِيكَ لَه دۆ بەدەن دەکا، دلّبەری لێ بەگەن دەکا

لَهُ الْكَمَالُ وَالْبَهَاءُ، فَهُوَ عَجِيبُ الْمَصْنَعِ
 يَارِيكُهُ وَآيَارِيدُهُمَهُ، دَهْرِدُو بَرِينُ وَمَهْرُهُمَهُ
 بِقَدِّهِ الْمَلَمَّعِ، بِخَدِّهِ الْمُقَنَّعِ
 بِكَيْشِهِ چَهْرُخِي غَهْبَغَهْبِي، دَلِّي فِيدَاكِهِ وَهَكَ لَهْبِي
 بِجَذْرِهِ الْمُكَعَّعِ، بِصَدْرِهِ الْمُرَبَّعِ
 شِيَّوَهُ رَهْوَشْتِي كُورْدِيِيهِ، دَلِيَّيْ دِهَسْتُوبَرْدِيهِ
 وَلَا يَخَافُ مِنْ دِيَّةِ، يَقْتُلْنِي بِالْأَصْبَحِ
 بِهِ پَهْ نَجَهْدَه سْتِي نَهْرَمُ وَشَلْ، بِهِ خُوشَه وَيَسْتِيمُ كَاتَه مَلْ
 أَلْفُ حَيْرٍ مَا يَدُلُّ، عَلَي نِظَامِ مُرْتَعِ
 خَسْتَمِيِيهِ بَهَنْدِي چَاوَه كَهِي، بِهِ دِهَسْتَه زُولْفَه خَاوَه كَهِي
 بِوَفْقِهِ الْمُسَبَّحِ، وَسَجَّعِهِ الْمُتَّسِعِ
 بِهِ نَازِي نَوِيَه مِينِي تَهو، دَلْمُ فَرِي لَه چَه شِنِي كَهو
 عِنْدَ غُرُوبِ عَقْرَبِ، شَمْسُ بَدَتْ بِمَطْلَعِ
 (پَشَكُو) كَه هَاتَه سُوْزَه وَه، لَه رُوِي زِيَانِي هُوْزَه وَه
 يُنَظَّمُ الْبُنُودَ عَنِ مَرَامِيهِ الْمُنُوعِ.

لہم قاپییہی دلبرہ را محستووہ یاتاغ
تا کو ہلیدہم قامہتی رہنگین وہ کو بہیداغ
نا روم بہ ہموو لہشکری خالو خہت و پەرچہم
تا کو نہ گرم شورہیی باغ و گوئی یاساغ
فہرموی بہدہمی نازوہ: خوٹ مہ کوژہوو راکہ
کوشتن لہسہر تہو خوشہ، نہوہک بیمہوہ قاچاغ
ہہردہم لہ دووای چارہیی، ہہردہم لہ ہہوارئ
گیرودہیی بی دہولتہتیوو دل پرو ناساغ
گہر کاری پہراگہندہ بہ زنجیرہوہ چہسپان
نورہی گوزہرو گہشتہ، لہ میرگو رہزو ساناغ
بوم بینہ لہسہر سہوزہوہ، دلدار بہ دلدار
بوم تیکہ بہ تہو نازوہ، پہرداغ بہ پہرداغ
رؤژی گہیینو، پیگہیینو، شادی یو جہژنہ
لیدہن چہقہنہو عودو دہفہو بہستہوو بہرماغ
بگرن دہسو باوہش، بہرہلا، تیکہلی تارہق
بگوشن مہمو، بمژن دہمو، دہرکہن چہقہلی باغ
(پشکو) چییہ؟ سووزندہ نہبی بو سہرو پەرچہم
پەرچہم چییہ؟ گہر ہلنہ کروزاوہ بہ دوا داغ.

پرہ دہریایی سوروشکم، چ لہ دامہن، چ قہراغ
لہ دورو گہوہہری شاہی، لہ سکھی گیان و دہماغ

دیوانی راجی

وهرهوه دلټبره کهی باوهشی خواهش، که ئەمن
کیم ههیه بیجگه له تو، بیتهوه مالم به چراغ
ههروه کو خونچه ئەپشکوم، له بهرودۆشی تووا
به پیاسهی دهمی بولبول، به ههناسهی رەزو باغ
بی تو ئەی غارهتی دینم، به خودا چۆله ولات
بی تو ئەی مایهیی ژینم، به خودا کویره وهجاغ
له تهرازوی ئەدهبا، هیشتته بهرابهر نابن
عارهبی سیمبهری میسری و، کچه کوردی قهره داغ
پرسیارم که دهکا، ئەو گۆله ناسک بهدنه
ئەبمه یهک تکه ئاوو، ئەچمه دهشتی موغاغ^(۱)
به نهسیمی سهحهیری، مردووه، زیندووی بکهوه
باوهشیئیکی به زولفان بکه، (پشکو) یه نهساغ!!

(۳)

دل له سایهی زولفو خالت، بوته خهزنهی دهر دو داغ
ههر خه یالی خۆی ئەباته سهر گۆلی رووت وهک نهساغ
چاووچر کویر بوو، له چهرخه عیشوئهتا چاوچرکه مه
چاوی دل بالاته، به سمه بو عیبهر یهک چاوی ساغ
نیرگسی زهردو سپیم، فهرمانی دلته نگیم ئەدا
تا کراسی گول بهشارهت ههلهکا بو پیر وهجاغ
چهند له بیری خوشی تو دا، رایپه راندم بیره خه
یهعنی سهربهسته دلتم، وهک قامهتی سهروت له باغ
عیشقی تو مه یخانه مه، ههر سوژو سازیکم هه بی
ههر دوو قوناغم بهوی ئەبم، له سی، ئە کرم وهتاغ

۱- موغاغ: گوندیکه له نیوان سوسی و گوندی کانی میران له سهر رینگای گشتی دوکان - سلیمان.

سہیری تہم غہوغایہ کہ، چہند بی بہرہ، بی بہندہرہ
 عیشق نوورہ، دلہرہ، زہوقہ، بہہشتی بی قہپاغ
 دیمہنی تو بو، بہ سہرمہستی لہ خوئی دوور خستمہوہ
 خوّم نقووم کرد، مہوجی تہم دہریاہہ خستمیہ قہراغ
 شیخ تہئی: تہم عالہمہ بی شوینو ریہو شوینہوار
 خالہ شیخ! بوچی لہ من وا تہنگہ نابینم فہراغ؟
 سہر لہ دوو پیّت رائہ کیّشم، تا بہ کامی خوّم تہگہم
 با لہ تیکہ لکیّشی وہ سلّت، پر بہکم میّشک و دہماغ
 ماچی ژیر تاقی برۆت گہر سوننہتہ، فہرزی منہ
 تہرکی ناکہم مہیکہ شیی، ہکیّشیہ کوورہی قاوہ جاغ
 شیرنہ تامی دہمت، تہسکہ نجہ بینی ہوشہ
 بو مہزہی لیوانتہ، تہم سووتہ بیرہم پر لہ جاغ
 ہہرہ کو کہ شک تاوہ سوو بووم، منالیش بوومہوہ
 قووتی خالی تہرغہ واتم، نہک لہ چینہی پیرہ زاغ
 تا کو راوہی رووم ہہبی، پہ قلاوو شیرم بوچیہ؟!
 تا کہ بابی دل ہہبی، ناخوّم پلاوو یاپراغ
 تا لہ نازی لیوی تو تیریم، لہ شاران ناگہریم
 قامہتی شلکت، خہمی پشتین شلانی گربداغ
 کہس عیلاجی دہردمی پیناکری، بیجگہ لہ خوّت
 ہدر تہتوی بو من شیفاو خوّشی و بہہشت و باغو راغ
 نیوہشہو، ہات و بہ شہو بوی کہ زیندوو بوومہوہ
 روژہ لآت، (ژیکو)، چراغ پی بوو، کوژاندییہوہ چراغ.

تاكو دلّبر تهره بازه، سوودی من نادا دهماغ
 غهرقی بهحری سۆزی عیشقم، گهه له ناوا، گهه قهراغ
 دهمکوژی ئهو، یا به تیغ و نهشتهری زولفی کهچی
 یا به شمشیری برۆی جهوههرتکیینی خوش صهباغ
 تا سواری رهفرهفی بهختی بهدم، بو ریئی نههات
 بو چمه؟ بو دهر دو زامی دلّ که راکیشم ولاغ
 من کهوا بی تاقهتو، لهب وشک و بیزارم له خوم
 لیمگه ری تاوی بگریهم، ئهی رهقیبی قورمساغ
 دیده بی نوورم، له تاریکی شهوی غهم چۆن برۆم؟
 ئهی سهنهم! زولفت بهلانی، چاکه رهوشهن بی چراغ
 چم نهکرد، چند ساله وا ریئی وهحشهتم گرتوته پیش
 با بزائم چۆن دهبی، ئهجاره لیی بگرم وهتاغ
 چاوی بیماری، ئهکا رۆحی ئهسیران شهرمهزار
 (راجیا)، لیرو لهوی، مهعلومه توی دلّ پر له داغ.

خالّی لیوت، خهبهری داوه به موشک و گولهباغ
 نایهوی کهس لهنهزه رهسهبزی ههوا، تالیی ئهیاغ
 بادهیی مهی، له لهبی تازه جهوانانی بههار
 لهسهر ئهم سهفوهتهوه، بو دلّی عالم بووه داغ
 سهرو و رهیحانو چهمن، سۆسهن و غونچه و لاله
 گشتی کهوتونه خهجالتهت، نه گیا ماوه، نه باغ
 ئهم جهیبیانسه، خودایسه! چ تهیبین له دلّا
 بوچی مهمنوعه بهنازی، که بپرسن له نهساغ؟

چاوه کهم گهر له بهرابهر رووحي تو بئی، سهنه ما!
 به نیازی ته کوپو، حاجه تی نابئی به چراغ
 من که هیلانه ته پیوم له هه موو لا، به فیراق
 یه کدگیر نابئی خه یالی دل و که لله م به سوماغ
 پاسه وانه دئی سهر گه شته له دهوره ی بالات
 حه یفه ناکه ی تو له ته حوالی به یه ک غه مزه سو راغ
 باده وو مه یکه ده یی ساقییه، چاوم بگری
 به زمی مو تریب وه کو ئهو، گیره له جان و له ده ماغ
 کو لمه یی ئالی، ته گهر بیته شه فه قکارییه وه
 (راجیا) عه یش و ته ره ب سازه، برۆ، (ژاک بلاغ).

(۶)

دلم دهر چوو به ده م سو راخی پر سه ودایی گهر دن لغ
 سه رم پر بوو له ته فکاری ملو زیبایی گهر دن لغ
 که مه ره بندی، به به ندی دل، له هه رلا هاتوو به ندی کرد
 ته ماشا! خانه یی کیشا برۆی لایلی گهر دن لغ
 نیشانه ی فه خره، هاتوو، دای نیشانی عالمی ئولفه ت
 به حکمه ت گهر نه زهر فه رمووی، ده چی بو لایی گهر دن لغ
 چاییه بازیچه، بازی چی؟! به بازی بازییه دل به ر
 له جیلوه ی جیلوه گاهیدا، به ده م شه ه لایی گهر دن لغ
 مو سلمان ره سمی بی په روا نه کیشی مو تله قهن، چاکه
 بی نیی هه ر له پر ته ودا، له بن ئالایی گهر دن لغ
 چ جانی جاویدانی بوو، چ لایکی جینانی بوو
 سه راپا قه هری مانی بوو، به چه ته رسایی گهر دن لغ
 له ریگه ی حورمه تا ده ستی دو عای په لکردوه (راجی)
 له ناو ئالایشا به لکو بووسی پایی گهر دن لغ.

-ف-

(۱)

کاکۆلی پهریشانه، لهسهه عاریز و ئهتراف
 خالی له خهتی روومهتی، وهك كهعبهوو میتواف
 ئیشی شهرو داوایه ههموو کاری زهمانه
 ئهو کۆنه ژنه، داوی دهزوی چاکی نهدا باف
 جاری به جهفا دیتته ههواداری مهستان
 جاری به سهفا دیتته تهلهکاری ئهعجاف
 ههردهم به تهرازوی فنون، غهم دهفرۆشی
 ههردهم به قهوانینی فیتهن، سینه ئهکا ساف
 گهر بیستو، حیجابی بترازی له لهبو رووی
 مهعلوومه درۆ پیشهیه، جادووچییه، ههللاف
 مسقوفی وهها نهبووه، براگهل، دلی فهوتاند
 جاری به فسوونبازیو، جاری به رقو لاف
 زانیوته ئهگهر عاقیبهتی مهکره لهگهلتا
 (راجی) له تهجهل چاتری، کارت نییه کهششاف.

(۲)

وا لهتاو شهنگۆلهکانی نیوه نازو کهم خیللاف
 ویل و سهههگردانی شهوقم، وهخته بچمه کیوی قاف
 من دهمی باده دهپژم، ههم دهمی ئاگر دهخۆم
 وا لهگهل کاکۆلهکانی، نیوه خاوو نیوه باف
 خوشه بهزمی رۆژو شهو، یاران ههلهدهی دهنگی ساز
 تیکهلی نازو گریشمهی یاری سادهو باده ساف

خوتی تی بالینی وه ماری رهشی عاشق نهمام
 هدر له پی تا تهوقی سهر، ئینجا لهسهر تا قاشی ناف
 مهستی دوو چاوی رهشو، گهستهی دوو زولفو شانهم
 کاتی جانو دل که بوونه خانهخانمو پپر شکاف
 من که ئاوارهی ولاتو، چهپسی چالی گهردهم
 حوکمی شاهی چاوه، بی سووده ته میزو ئیستیناف
 سوزی ئاگردانی رووی، (پشکو) ئه کاته خو له میش
 وا ههناسهی زولفی رایکیشا له سهحرا، وهک تهناف.

(۳)

بهنازو لهنجه کوشتمی، وهکو دوو زولفی قهف به قهف
 دَقَقْتُ صَدْرًا بِالْهَوَى، مِنْ كَرِبَلَاءِ اِلَى نَجَفٍ
 بهدهستو پهنجه پرشتمی، وهکو تنوکه باده کههی
 وَالْأَرْضُ صَارَتْ بِدَمِي، تَمْتَلًا مِنَ التُّحَفِ
 تکای دوو ماچی دهم دهکا، دلهی ههژارو بیکهسم
 حَتَّى يَطْوَفَ كَعَبَةِ الْمُنَى، وَيَلْحَقَ الشَّرْفُ
 له میژه بیرى باوهشی ئه کهم به مهکرو ساحیری
 فَمَا بَلَغَتْ مُلْتَقَى نَشْرِ الْوُدَادِ وَالشَّعْفُ
 لهو ساته خوشتز ناگهمی، بووسو کهنارو باده زور
 ضَا جَعْتُكَ بِمَعَزَلٍ، كَلْوَلُؤَيْنِ فِي صَدْفِ
 ده میوه خالی روومهتی، لهو رهزو باخهدا ده می
 وَدَامَ وَرْدُ دَمْعَتِي، فِي الْخُضْرَاتِ التُّحَفِ
 کهوتوومه شاری عیشقهوه، سهد سائه تا بم شارهزا
 إِنِّي هَدَيْتُ مُهْجَتِي، رَاحَ الْحَبِيبُ وَانصَرَفَ

دیوانی راجی

کہ پیچھوانہ کاریبہ، ہدنگوینہ ژہہری ماریبہ
 مُرُّ الدَّوَاءِ نَافِعٌ، حُلُوُ الْمَقَالِ مُخْتَلَفٌ
 بینہ خالی چاواہ کی، لہسہر گلینہ بہہرہوہر
 کَآیَةِ مِنَ السَّمَاءِ، وَطُرْفَةِ مِنَ الطُّرْفِ
 تہرکی کہمال و ژین تہکہم، روی خوم لہ نازہنین تہکہم
 یَرَحْمَنِي بِلُطْفِهِ، وَقَدْ عَفَى عَمَّا سَلَفُ
 (پشکو) تو بہسکہ فوو لہخوت، وک من گہشہت کوژایہوہ
 رَمِيَتْ طَلْقَةَ الْأَمَلِ، وَمَا أَصَابَتْ الْهَدَفَ!!

(۴)

بلی موتریب، بہ سہد ئاوازی پر قہف
 بہ ریزہی دلرفینسی بہرہت و دہف
 بدہ ساقی شہرابی ساف و بی غہش
 بہ نہشئہی دہست و زولفی پر خہم و لہف
 ئیتر سہیرو سہفاکہین تا زہمانی
 خودای عالیم تہنیری تہمیری موترف
 منم دل خہستہیی سارایی عیشقت
 شہہی چاوت، تہنیری جہیشی پر سہف
 عہجہب! وہسلت ہومییدی جاویدانہ
 خودایا، ساعہتی بکہی موشہرہرف
 مہدہ لیپ دہستی دووری، با نہشیوی
 گوئی کولمہو، لہبی نازو، مہیی کہف
 لہ کوردان شورش و غہوغایہ ئیمرو
 بہہشٹی کولمہیان کردوتہ مہتہف

دیوانی راجی

نه گهم دهستی مرازم بهر بدهم لیست
وه کو شیخم له جوببهی ناوه میندهف
له دیدهی خوشهویستان، کامی دل بی
به ناوی عاشقیی بوچیمه ره فرهف
دلتم کهوتوته یهم، دهستیک بفرموو
که قایهغ ناروا، بی یاری میجرهف
له جیلوهی پرویی رهنگینی تو (پشکو)
دهسووتینی دهرورون، وهک نهوتی شهرف.

(۵)

وه کو گوگردی کۆکردی، له سۆزت هه لدهم کهف کهف
به فرمیسکی برین و چاوو دل، تیکه ل دهیم کهف کهف
که هاتی دیتمی جانا، له مهیل و مهرهبا ساتی
وه کو موزمین له سهر ناگر، به گورجی هه ل دهیم کهف کهف
له مه یخانهی ویسالت، پیشمه نوشینی مهی ده مدهم
له کولخانهی فیراقت، سینه پر مه نقه ل دهیم کهف کهف
به داغت بوومه چۆلپه روه، دریغت قهت نه بوو غه ددار
ده گریفیم هه ر به ته عنه تووشی هه ر کۆمه ل دهیم، کهف کهف
سۆراخم ناکه ی و جارئ له کیبرا روو له کهس ناکه ی
وه کو ئیکسیری پر فه ن هه لده چم، موخته ل دهیم، کهف کهف
له باخی خوشییا ته ی گول، له لیوت خه نده یه نم نم
وه کو دانووی مه شایخ، من به دن هه ل هه ل دهیم، کهف کهف
نه ما (راجی) ته حه مومل، مه حه لی جانان تهوا رو یی
له تاریکی فیراقتا سینه پر دوکه ل دهیم، کهف کهف.

رہنجہ پڑی کردم جہ فای پیڑ گارم، ہر تہرہ ف
 خہم بلاوہی خستہ خہرمانی قہرارم، ہر تہرہ ف
 پر تہسہر، تاوارہی خاکی غہریبی کردووم
 بی قہرارم، بی ہوارم، گریہ بارم، ہر تہرہ ف
 تہی خودا! قہت کہس وہ کو من، سا لہ خوی بیزار نہ بی
 مات و حہیرانم، تہسیرم، خاکسارم، ہر تہرہ ف
 غہم لہ کونجی سینہ ما جی گرتووہ، نایتہدہر
 قوربہسہر، گیڑدہی لہیل و نہہارم، ہر تہرہ ف
 عالمی دونیا، بہ کوللی، ہتک و نہفرینم تہ کہن
 تیرہبارانی جہ فای گہورہ و صیغارم، ہر تہرہ ف
 تہی خودا ہر توی کہ تہحوالی تہسیران چارہ کہی
 خوت تہزانی من کہوا بی کاروبارم، ہر تہرہ ف
 جی قوماری ناکہسانو، قہشقیانی عالمم
 بی تہنیس و یارو پر دہردو ہہزارم، ہر تہرہ ف
 نائومیڈ نام لہ رہحم و شہفقہتی جان، ٹافہرین
 چہندہ غہرقی بہحری قہہری کردگارم، ہر تہرہ ف
 (راجیا)، مہولا رجاگیرو حہکیم و غالبہ
 تیستہ بی حکمت نییہ وا دہردہدارم، ہر تہرہ ف.

سہرو قہدیکم ہہیہ، نازک و شوخ و زہریف
 چاو بہ خوماریکہ تہو، دلہہرو مہست و لہتیف
 سینہ بہ پہیکانی مووی، کونکونو پر شوپشہ
 روو بہہوای روومہتی، چوتہ مہقامی خہریف

دیوانی راجی

دیتہ سہماو ہہ لپہرین وہختی تہ ماشا، رہ قیب
کلکی بہ جینگل دہخا، سہگ کہ بینئ رہ غیف
سہ لٹہنہتی مہ حکمہ، چاوی رہشت دائیما
خالو خہتت زابتو، جانو دلئی من رہ دیف
لیوی برینباری من زارہ گہلی، ئہی تہ بیب
ماچی لہ سہر دابئی، مہرہمی نہرم و خہ فیف
لہ نجہیی خوشتہبعی تو، زینہت و کہیف و سروور
قامہتی ئازادی تو، راست و بہ دیع و نہ حیف
مہگرہ لہ (راجی) بہ عار، گریہوو سہوداگریبی
نایہ لہ بیژینگ دا، (ماءُ دماءُ الوصیف).

**

پاسته! پازاوه برادر، شارو بازارپ نیفاق
گهردنی شل بوو کهسیکی کهوته کولخانهی ویساق
چاوه نوږی قاپییهی دوژمن نهکا، با هیچ کهس
ههر له جیگهی خوئی موهه بییاکا قوبه و ئاسارو تاق
روو له مولکی عیززه تی نهفسی بکا ههر کهس، به لئی
ئهو حوکمرانه به نهقدی سه بلندیی ههر سوقاق
ههرچی سهرچاوهی ژیانی میلله ته نوئی بکه
خو پپاریژن له مه کرو، بی خیانهت، ئیتتیفاق
قهومییهت، قوربان گه لئی خو شه ته گهر تامی نه که
کووره بی بوخو شیییه، ریکیی له ناو مولکی عیراق
نامه وئ گهنجی نه زانی بی زه کاتی کهم حصول
یه عنی کاری مه شوهرهت، سهر بهرز ته کا ته هلی جهزاق
قهت مه کهن تالو که بو ده رکهوتنی ریگه ی فهنا
ورده ورده، وهر نه دو تاقاری ژین و ئیش تیراق
پیرو جاحیل هیشته قوربان شاره زای دنیا نه بوون
بو یه ده رناچن له ئیستینتاق و ئیغتیراق
من تکاکارم وه کو (راجی)، که میللهت ریگبخهن
ئیشوکارو، ره سم و ئادابو، بلندی و ئینتیباق.

که پازاوه بناگوشهت، به میلاق
دهرووخی منم بناغه ی زوه دو ئه خلاق

میسالت نه‌بووه ئه‌ی میسری، له‌عالم
 برنده‌ی ده‌ست و شیشه‌ی جه‌رگی ئه‌حداق
 گه‌رامو، دیستم، نه‌مندی ده‌رو ژور
 نه‌بوو وه‌ک من، به‌تۆ موحتاج و موشتاق
 له‌ریزه‌ی خال و خه‌تت و لیوو کولمه‌ت
 به‌دل ک‌ردم له‌سه‌ر هه‌ق، به‌ختی سه‌للاق
 ئیتر نه‌یگرت و پ‌ویی، نووست و گوم بوو
 ئه‌میشم چوو، ئه‌ویشم چوو، له‌یه‌ک تاق
 له‌جه‌وری رۆژگاری دونی غه‌ددار
 حوکم ک‌ردن، نسیبو، وه‌سل و ئه‌وراق
 پ‌وخی ئارایه، و ئارامی بر دووم
 نه‌تیجه‌ی غارته، یاری سه‌مه‌ن ساق
 نیگ‌ارم را نه‌کا، رامه‌مه‌رامم
 که‌مه‌ندی ئاه‌ی سینهم، سه‌رده‌خا لاق
 نه‌بی باکت به‌ده‌وری ده‌هر، (راجی)
 بکۆشه، هه‌ر ده‌گه‌یییه‌ دل‌به‌ری تاق.

(۳)

روویی نیگاره‌مه‌سته‌که‌م، ده‌کا له‌به‌رگی گول سه‌به‌ق
 نیگ‌اه‌ی یاره‌چوسته‌که‌م، له‌دل ئه‌کاته‌ده‌ر په‌مه‌ق
 خه‌وی خومه‌اره‌جانی من، نایه‌ته‌رووی خه‌زانی من
 په‌ونه‌قی دل‌به‌رانی من، شه‌وقی به‌ه‌اره‌سه‌د ته‌به‌ق
 خه‌نده‌یی له‌علی من له‌به، له‌هه‌ر که‌ناره‌مه‌تله‌به
 عیشه‌یی قه‌ددی عه‌ره‌ره، ک‌شاره‌سا به‌هه‌ر نه‌سه‌ق

گلینہ کھی عزیزہ کھم، حبیبہ کھی تہمیزہ کھم
 لہبہر خہجالہتی تکا، لہ روویی خونچہ سہد عہرہق
 مہکن بہ من جہفاوو فہن، مہدہن بہ دلّ تہب و شکہن
 چاوہنوارِ یار تہکا گوئی سہحہر، بہ ہہر وہرہق
 جارِ بہ ماچی سہحہری، لہ لہب توّ بیّرہ یاوہری
 حہلالی جانی عاشقہ، ئاوی حہیاتی توّ بہ حہق
 لہ ریّی خوداوہ یہک نہفہس، وہرہ سہرینی بولہہوہس
 لہ پیّی تووا نیسار تہکا، (راجی) دلّ و جان و حہدہق.

(۴)

لہ گہردن زہنگہ، دوو سیّ قہترہ عارہق
 لہ غوتتہی غہم، دلّم خنکا بہ نہستہق
 لہ ہیجرانی حہیبانی گولہندام
 دہروونم گہرمہ، تہام سہردہ، سہر لہق
 بہ داوی عیشقی توّ، تہی شوخی کوردی
 بہدہن سستہو، نہخوشہ و زارو بیّ دہق
 سہفہرمان حازرہ، بوّ مہفتہنی غہم
 لہویّشا، بوّ سہفاوو دیدہنی حہق
 دلّم پپر داغہ، چاوم ہہر لہ ریّیہ
 کہ ریّ پپر کا لہ سونبول، بہم دلّی رہق
 سواری تہسپی فہوتانم، لہ عیشقا
 لہ دہست کوئی، بہ کوئیّ فہرزو بہیدہق
 بہ زہوقی بادہ مہستہ تیّستہ (راجی)
 لہ عالہمدا ستاندی رہنگ و رہونہق.

تا کو له روتم سهنم، خوشه عهزابی حهریق
 دافيعه بو حوزنو غهم، جامی شهراپی ره حیق
 مه مكوژه تا ديمه رووت، بوسه ددهم، دهست و شیر
 رۆحی من و په نجه کت، رۆژی حیسابن ره فیق
 سه روی قهدم داچه می، ههروه کو چهوگانای زولف
 خانه یی عه قلم خه راب، هه ره وه کو بهیتی عه تیق
 حادیسه زولفت به ئەم جوړه که ناشووبه زۆر
 دینه نه زه نووری حهق، ئەم هه موو فه ججی عه میق
 گشتی ته شه ببوس ئەکا، حیفزی له دوژمن بیی
 حوبی به فه ر تیئه گا، فه رپی له روودا فه ریق
 می شکی سه رم چوو ئەمان، تیوهوو یارو خودا
 کومه لی غه یرو ره قیب، چیکه مه کهن زیقه زیق
 چاوی ره شی گاورت، چوته لیباسی غه زه ب
 بویه له خوئی جو ش ئەدا، هه ره ته ره فی مه نجه نیق
 کهس نییه چاره م بکا، زیللهت و بی چاره یی
 دهره، نهو باری گران، تا به خه فهت چوومه دیق
 مه شق و خهت و شیعیری تو، خوش و ته رو دلنهواز
 هیشته له گه ل حوسنی یار، (راجی)، شه رابهو عه لیق^(۱).

گوارهت که له سه ر قامهت و روو بوونه موتاییق
 وشك و خه جه لن عه ره عه رو شم شاد و شه قاییق

۱- له شوینیکی دیکه دا دهلی: (هیشته له گه ل حوسنی یار، نایه ته کیشی به ریق).

گۆنەت لەسەر ئەو قامەت و بالایی سنەوبەر
 ئیعبازە، عەجایب ونە ئەفکاری خەلایق!
 جیلووی روخی پڕ سۆزە، بە پەروانە شەپەرەنگیز
 پەروانە بە سووتانەوه، هەر سابیت و عاشیق
 گەردش مەکە، بۆ بەزمی حەسوودان و رەقیبان
 بەزمی تۆ لەگەڵ یارو گەلی عوشەرەتە لایق
 گەر بێی بە سەری پەنجە، لە ناو نازو نیازا
 هەر مەحوە، هەموو تیفل و ژن و پیرو موراھیق
 گەردن زەدەیی قەیدی شەوی پەرچەمی کوفری
 ئەی رۆچی رەوان، مەمکە لە ئەو قەیدە موفاریق^(۱)
 گەردی کە لەلای تۆوه، دەماغم بوەشینئ^(۲)
 پێشکیشی قەدوومت، سەری قوربانییە صادیق
 گۆگردی دڵم مەشققە لەداری دەم و لیوہ^(۳)
 زەرراتی خەتت، سوورەتی کیشاوە حەدایق
 (راجی)، لەبی دلبەر مەحەکی یارو رەقیبە
 قالی کەوہ دڵ، بیکە بەیەک جەوہەری فایق.

۱- لەشوینیکی دیکەدا دەلی: (ئەی رۆچی رەوان، مەمکە لە زنجیرە موفاریق).

۲- لەشوینیکی دیکەدا دەلی: (گەردی کە لەلای تۆ، دڵ و دیدم هەموو بگری).

۳- لەشوینیکی دیکەدا دەلی: (گۆگردی دڵم مەشققە لەداری دەم و لیوہ).

(۱)

حەبیبیڤکم هەیه، عەبیارو بیباک
لەگەڵ دڵ جووتە، ئەمما بۆ بەدەن تاک
لە رەقسا، عیشوہ بازو چاوشەھینە
لە رێدا، شوخو شەنگو چوستو چالاک
چرای چاوم کوژاوه، ئەهی چرای چاوش
بە یەك ئیما، بکە ئەم کونجە رووناک
کە شیۆهی دڵ، روبای جامی دەمت بوو
ئەمن چیمە لە بەنگو خەمرو تریاک؟
لە دەردی عیشقتا، ئەهی خاک بەسەر من
لە سۆزی وەسلتا، ئەهی من بەسەر خاک
برۆ زاهید لە ریزەهی عیشقبازان
لە بۆ تو و جوانە بچیە سەر لاک
شەوی خەم زۆر درێژە، ئەهی خەمی شەو
دە رێکە، تا هەلێ رۆژم لە ناو ماک
ئەگەرچی رەندو بێ شەرمە، سەحەر بێ
دەزانم عاشقە، بۆ ئیقەیی چاک
حەقیقەهی (راجی) یە، رەندیو مەستی
تەریقەهی زاهیدە، کەشکۆل و سیواک.

(۲)

حورمەتی هامتەرەبان، لازمە بگری ئەفلاک
فەوتی خاکە هەموو کەس، قووئە بۆ قووتی خاک

عه كسى ئاوينه يى رووى، به خششى شهوقى وهته نه
 هم له جيلوهى بهرى پيى، رۆشنه خارو خاشاك
 تا ده ماغم له غهما، چاره سهرى گيسوويه
 ياره كهى گهرمه سهرم، نايه ته سهر ريگه يى پاك
 ياره ب! ئيمرۆ نييه كهس غه محوري وه سلّم، هاوار
 من ده خالته به حه بيه م، له گهلّ ئهم سينه يى چاك
 شيوهن و ته عزيه وو، شوّرو ههراو زاريمه
 بيكهس و بهسته دلّو، عاجزو هم خهسته كه لاك
 پادشاهى سهرى من مهسته، له وهختى رۆژوو
 سا خودا موفتيري وه سلى بكهى و، هيجر، ئيمسك
 تورك چاوه، پهري ئه ندامه وو فارس گوفتار
 عاره بى وه جدو، حه بهش جورته و، حورپى چالاك
 (راجيا)، يار وه فاداره مه لّى غه صابه
 ليى ستاندم دلّو دين، گه وههري رۆحى نمناك.

(۳)

دهست له مل ئه ي رقيه ب، ههسته بچين بوّ دهرهك
 سوودى نه بوو دوژمنى، تاليعى پۆشى فه لّك
 وهختى ته ره ب سه ربه سه ر، من سه قهرو ئه و غه زال
 وهختى ئه ده ب دهر نه زهر، ئه و كه بك و توّ ده لّك
 ئه ي له دوو عالم جهوان، هه ر توّ يى وا پر كه مالّ
 ههسته له سه ر ته جره به، من زه هه ب و توّ مه حه ك
 به حرى سروسكم كه هات، مه وچ ئه دا خو ينى گه ش
 مه ردومى چاوم ئه چى، راست و چه پى، وهك كه لّك

تالیبی دیداری تۆم، گئژه سهرم بۆ ویسالی
هینده گهراوم له دووت، تورپهیی گیان بۆته حدك
دل به هومییدی لهبت، هاتو له خۆی كرد خهراب
خانهیی زوهدو ریا، كهوته خهفته تهك به تهك
عقل و خهزانی خهیاڵ، ههریهكه خۆش گهنج بوون
ئاقیبهتی دامه تۆ، سهده بهسهدهو، لهك به لهك
باده بخۆ عاشقا، شهكوه له مهستی مهكه
جهوهههه به تیغی عیشق، تك به تكو، یهك به یهك
شهوقی جهمالی بهدیج، بیدعهتی ئینسانو جین
(راجی) یو غیلمانو حوور، عاریفو مولك و مهلهك.

(٤)

مه به بارگیرسواریو ئهسپیی وهستهك
به پئی بشكینه دارو بهردو كهستهك
له قهده هالا، به لهك ماری قهباله
سهریکی پیوه دانهو، ئیکی بهستهك
له چاوان تا شهراوت پیگهییو، هات
سوروشك و خوینی چاوم بوو به خهستهك
له داوی زولفی گیرون سهرو دل
هه موو تهیرو تواری خسته پرستهك
ئهوه ندهم خوینی جهرگو دل مژیهوه
به جیماوم، شهپزهو زارو سستهك
گه لیک شهرمه ندهیی هۆزو گهلم، من
فریمداون له سههه تۆ دارو دهستهك

دیوانی راجی

که (پشکۆ)، کهوتە سۆزو پیت گەشاوہ
خەلۆز ناکا، بە سەد قاپووت و پەستەک.

(۵)

دلّ لە ختکەئێ چوو لەتاوی گەردن و چاوی بەلەک
راچەنی گیانم لە خرمەئێ بازن و دەست و مەچەک
گەردەنی گەردەنی گەردەنی ئازایە ئەو
گەرچی قەرزارن بە ملیۆن و، خەت و خالی بە لەک^(۱)
راپەری شییری خەیاڵی من، لە بێشەئێ پەرچەمەئێ
بەوری غەمزەئێ دی، سەرەوژیر، بوو بە دوو ماری بەلەک
تێخچا مال و ژیانە من، لە بانقێ روومەتێ
تێستە ئاسوودەم لە سوود و دەفتەر و قازانج و چەک
چال و چەک چۆرامەو، چرپەئێ دلۆپێکم نەما
تاب و تەبسووتەئێ هەژاری، بێ چەکی کردم بە چەک
هەرەو کو بووکی وەتەن، پۆشیوییه سەرپۆشی خەم
تۆش گۆلێ لیوو دەمت، خستۆتە ژیر باری لەچەک
گەر سەبا جارێ ببزویئێ چل و پۆپی درەخت
تەیر سەرسامن، کە ئیتر ناکەوئێ بو مێو پەک
نازەنین عەرەەر ئەنیئێ، سەر و سونبول دینەبەر
زەرد ئەبن سەوزە شەمامەو، دەست و پەنجە پی ئەمەک
کوا گۆلت، کوا بولبولت، کوا ئارەق و ویسکی و مەزەت؟
چی بلیم! بێجگە لەوئێ با هەر بخۆم داخت، کچەک

۱- لەک: بریتیه له سەد هەزار.

هینده هاتوچووم له ریگهت، پر به قهد کهوتوومه قور
تازه دهرنایهم به پالو، پالو به نوئل و به جهك
زامی من نایینه تیمارکردن و، یارم به یار
هۆزی من ناویان جیابوو، بالهك و شیروان و لهك
جافو، گۆران و، بهگ و، ئاغاوو، کرمانچ و، گزیر
شیخ و، سهیدو، سوالکهر و، پیرو، موریدو، دل مژك
سوئسنی و، بلباس و، ئاکو، مامهش و، مهنگور، بهیات
رافزی و، شهیتان په رست و، ژیسوو، سۆزان و، شه بهك
قادی و، نه خشییو، چه شتی و، سووره وهردی، وهردی سوور
شافیعییو، مالکییو، نه حمه دی و، نه عزمه سه رهك
شیخ بزینی و، شوان و، هممه وند، دۆم و، که لهور، سالهیی
خان و، پاشایی و، وه جاخ، خهیلان و، خو شناوو، هه رهك
رۆژ به یانی، داوده، کاکا، جهباری، زهنگه نه
سه معوزیری و، ئاغه سووری و، مهند، میشن، تهك به تهك
بهندیان، بنجوو و، مل و، میرمه حمه لیبو، میر و سوو
پشدهری و، شیلانهیی، هم مه رگه وهر، هم وهر ته رهك^(۱)
شیخ رهزایی، کاکه سووری، باجولیبو، ئاله مه
جووکی، بنزیری، گل و، مهروان و، شیخان و، ره مهك
کیکی و، میرا، کچا، ته ییاوو، هه سناو، مووسه رهش
تۆرییو، کۆرداخ و، تۆمه ریاوو، تۆمه رکا، جمهك

۱- وهر ته رهك: پهنگه تیکه لاوکردن و دارشتنه وهی پیتهکانی وشه ی (ته رگه وهر) بیئت، چونکه
(مه رگه وهر و ته رگه وهر) له گه ل یه کتریدا ناویان ده یئرئ و له پرووی پیناسه کردنیکی بیر سایانه شه وه
بیژهی (ته رگه وهر) ده بیته ناویکی زیادکراو بو بیژهی (مه رگه وهر) و هه ردووکیان پیکه وه باشتر
ده ناسرینه وه.

گوی، خاوه شتا، گولی، ئالاعه باساو، خه لیل
سندی، ته ترووشی، قوشوری، حاجی بهیرا، بهز، ته تهك
به درخانی، کارسا، ژیرکییو، گه وداو، گهر گهری
مام خوړا، خاوه سوری، مه کسو، ته لباکی، مه حهك
بی شهباییو، گه ژالی، تا گرافیو، شه ره فان
دۆسکی، زیدان، بلیجان، پیرمامه د، پر کوتهك
خانی، ماسیرو، گه لالی، گهردی یو، پنیانشی
توره مارییو، عهرووسی، داویان، شه مزین، شه تهك
بازیو، ته رگوشو، سورچی، تا به نیروهییو، تخوب
هاجه، ریکانی، مزووری، زیتك، قولیاو، ره شهك
بورچی، زیباری، بهر ژۆژی، تا به سهیداو، تامیدی
وهك شیو، ههرچیو، نهیلی، تا برادۆستو، شهك
گهوركو، زه رزاو، ههویری، بی ژه فهیزوللابه گی
بیجگه دیبوکریو، دودیری، وهك سلیقانیو، شه مهك
پشگه لیو، دۆله مه پری، گه لباخی، ههورام، تیله كو
ههم غه فوری، ههم ههویزی، دوو عه شیره ت یهك گهرهك
پی ت بلیم تا تورکمانو، مامه سیینیو، ههم سیان
زه ندو، میدیاوو، میکایلی، جنسی ئاری پر له چهك
مه رزکی، خدری، دری، عه بدوی، سهیدان، مامه دی
کاردار، حهیده ری، سنگار، ساچووری، فه نهك
سلهیی، لیوین، هه ناری، داسکانو، حه سه نان
تا ره شاوه ندو، ته یاریو، مامه سالی ناروهك

وہك چہ لی، بہریاجی، مہنتك، حموعہ شیرہت^(۱)، ناوی گیش
مالیان لیكجوا یہزو نرخ و فہسال و سال، یہك
ہہریہ كہی ٹیمپرۆ قومانداریكہ، لای ژوروی نہبی
بۆیہ پیمان و ہربوہ دہردی كوانہ نہرمہو ئاتہشہك
پردی دونیامان پسا، بۆ پردی قیامہت كی ہہبی؟
داكوتی پایہی رہوشت و، راستہ ریگہی موشتہرہك
(سیر كساندہر) وا ئہلئی، یہك چارہكہ ملیونہ سال
پیچی عیسا، عیلم و سہنعہت نہبوہ چہشنی دارژك
دہدہبہی ہندۆسی ئاری و، سینہمہی سیحری مہجہس
چی بہسہرہات، كینوچوو، ئہو پوختہ خۆرہی دووگہ شہك؟
دہولتہتان، وا فیکرہ كۆنہی باوكہ پیریان دۆزییہوہ
ہیژی ئاتۆم، ہایدروژین، کاربۆنیان كرد كہلہك
رۆژہلآت و رۆژئاوا، بیرو دہرسیان پیك ئہگوت
دہسكہ لایك بوو لہ دہستیان، چہرخ و ئہستیرہو فہلہك
بہختہ یاریدہی نہدام، گیانا! پہنا بۆ كی بہرم؟
سینہ سووتہی نیشتمانم، پیرہك و سیس و كورہك
تا شنہی باغ و ہواكہی ئاوو گولزارم نہدیت
نہمدہزانی خاکی دہروازہت بہہشتہ، ئہی مہلہك!
عاشقی تۆ دہولتہتانی عالہمن، بۆیہ ئہمن
تارو پۆی جہرگم پساوہ، چہندی ئہیریسم خہرہك
كہس نہلئی سا بیرو بہندی كوردہكان کافی نییہ
مہرجمہك، ناگاتہ كیچی زہرہبینی مہرزمہك

۱- مہبہست لہ حموت عہشیرہتہكہی ناوچہی ئاكری یہ.

یوسفی میسرہ ولّاتم، جوان و شیرین، بی گوناھ
 خەلکە لیبی بۆتە زولەبخا، دەرگەداخەر، (هَيْتَ لَكَ^(۱))
 گەر خوا حەزکا، لە زیندانی دووچارى دیتەدەر
 چاوی باوکی گەش ئەکا، جوملەى برايانى لە تەك
 تەون و بازاری ئەویستامان، لە ئاویستە نەبوو
 وا بەهەشتى جوانەژن، بۆتە رەوشتى خشخشەك
 دارە پروتەى مەكرى شىخان، سىبەرئىكى واى نىيە
 دل كە فینك كاتەو، بیناسە خانەى بن فشەك
 ئالوگۆرپى زىپرو ئەلماسم، بە زىل و تۆز كرد
 وشكى و تەر، يا بەرى و زر، كەى قىاسيان دى لە يەك؟!
 تانەبارى ناكەسانم هاتە شان، (ژىكو) بەسە
 رىچكە مېروولەت بگاتە ئاسمان، كىشەت كەپەك!!

(۶)

ئەو كاكولە، ئەو زولقە پەرىشانە موبارەك
 لەو گەردنە، لەو عارىزە تابانە موبارەك
 ئەى بولبولى پر شۆرو فوغان، هەستە سەحەر هات
 سەودايى گول و گولشەن و رەبخانە موبارەك
 سووتا لە هەواگرتنى ئەو شەمعە، دللى من
 سۆزو ئەلەمى عاشقى پەروانە موبارەك
 وەستاو چ مەستانە لە قاپى هەوەسا، رۆح
 بەزم و تەرەب و ساقىيو مەبخانە موبارەك

۱- هَيْتَ لَكَ: وەرە، بى.

من کولبهیی مهحزونیی و، تو قهسری بلندت
 بو ههردوو، ههوای کولبهوو کاشانه موبارهک
 نازاری جگهر زوره، له دهس بهچهیی تورکان
 نهو خاله، لهسهه عاریزی جانانه موبارهک
 (راجی)! که گهیی دهستت، به شیرین کهمهری دوست
 وهصلی تو به دلدادهیی تاقانه موبارهک.

(۷)

شیری غهمی رووت، و له دلی خستوهه چرنوک
 پیستی سهری دامالی به فرمیسکی به لالوک
 ههرچی ههمه پیشکیشی دهو، ریشوهتی زولفه
 دلدار وتوویانه: ئیتر کهر کولو، بار سووک
 خندهی که نههونیتتهوه زنجیری ددانی
 شوواوه، دورو گهوهههه، نهک دانهیی چهلتوک
 شیعی منه تازو تهرو، ههلبهستی لهمهوپیش
 خوشم که نهوی، شیوهیی بهربوک لهبهه بووک
 سینهم به خهفت داقلهشار، کورته پهراسووم
 وهک پشت چهمی مامهوه چرچ و کزو بی تووک
 قوربانی دهو دیده، چ (بهسرا) وو چ (بهغدا)
 پیشکیشی مهو سینه، چ (ههولیر) و، چ (کهرکوک)
 تاکهی تو خودا، دیده دلم داده خورینی؟
 شاماری، دهمارم دهگری، پههچهمی گازووک
 تینوومه، به جامی دهو مهیخانیهیی چاوان
 برسیمه، به نارنجی مهو کولمهیی نهستوک

گیانی لہ تہنی زارو بریندارم دہرینا
 شابازی موژہو چاری، بہ چہنگالو بہ دہندووک
 سہر مہغزی پڑا، ناوکی ہینایہوہ نیہرگس
 دل فرچکی گوورا، بہ ہہوای سونبول و خرنووک
 داخی جگہرم، رہنگی گہش و ئالی بہ روو دا
 لہو زولفہوہ، کہوتوومہ جہفاداریبو بہر تووک
 تہو عالہمہ کوہوتہوہ سہر ئیمہ بہ تیلا
 لیڈن، بکوژن، عاشقی یہزدانیبو مہہتووک
 حالی من و دل، عیشق و قہدت، نایہتہ پوشران
 وہک چولہکہ سوہفیلکہ، لہبہر ہہلمہتی باشووک
 (پشکو) بہسہ، تہم غالیہوو دووکہلی میسکہ
 یا خوینی سیاوہحشہ، بہ دہم رڈستہمی سہرسووک!۔

(۸)

نہغمہو تہرہبو تارہ، تہوا گہیوہتہ تا تووک
 گولگہشتی بہہاری، وہرہ، ہیناوییہ سہد بووک
 نہختی لہ گول و سونبولی دوو لیوو دوو زولقت
 برژینہ بہسہر خاکی دلہم، بیکہرہ مہملووک
 رۆحم لہسہراپہردہیی عیشقت، بہ ہہوہس ہات
 سہد قامہتی ئازادی، بہ تو کردوہ مہشکووک
 دامناوہ لہسہر پہنجہیی دین، جامی لہبالہب
 مورغیکی بریندارہ، بہ جامی بوہ مہشبووک
 گہر گہندومی خالت نہدہبوو، ئادہمی تہرواح
 ہہرگیز نہدہبوو، دلگری سہد خہرمہنی چہلتووک

دیوانی راجی

زولفی سیههت، حازری هه یجایه به ههر روو
چارهی نییه ئه ماره، له ئهم گهردنه وا سووک
(راجی) له رهقیب تیپه ره، با ههر بوهری سا
یا چاره یی سهگ سههله، به یهك نیوه یی ئهستووك؟!.

(۹)

له دونیا، ههر دلی عیشقه سهمه ندۆك
تهنی پیرو رزیوو وشك و قرچۆك
ئهسیری زه لزه لسه ی چاری نیگارن
تهوه لالا بوون له سههر پهنجه ی ترنجۆك
كه دهرماناوه نه شئه ی باغی جهننهت
نیشانه ی كهوسه ره ئاوی (چنارۆك)
چهمانی (كۆیه)، فهخری رۆح و ره یحان
شهراب و شیره سهرچاوه ی (حهمامۆك)
وهه ساقی، به نه شئه ی دهست و پهنجه
وهه موتریب، به ئاوازی ره بابۆك
له بهزمی قامهتی سهروی خهرامان
چراغی شاهیدانی باغی بابۆك
به نوكته ی تازه یی باریکی (راجی)
سهری بووکی مهعانی كهوته سههر چۆك.

(۱۰)

دل و شهرم و حه یام، ئاویته كه نیدیك
له په رچه م تا گوشایی سووکه به نیدیك

دیوانی راجی

شهوو رۆژم نهدی، ئەهی یاری عهییار
له قاپیتا، نه نالی دهردمه نندیک
ئهوه نه دی ئاوی چاوم رشتو گریام
خودا نهیدا له لیوت دانه قه نندیک
نهویتز بوو له خاکی پییه کانت
که ساتی موبته لای تو بوو بلندیک
خه یالم بوو، له رووتا شاد بکه م دل
به قرچی، مه نعی کردم ناپه سندیك
خودا حیفزت بکا ئەهی شوخی شیرین
نه بینی قهت له دونیادا گهزه نندیک
عه جهب رییه که ریگهی وه سل، جانا!
به سه د پی دهرنه چوو غه پررا سه مه نندیک
به شوعلهی کولمه کهی جانانه، سووتان
به کومه ل عاشقان، ههروه ک سوپه نندیک
له سهرفی کاری عیشق و جهورو هیممهت
وه کو (راجی)، که سی نهیدیوه رهنندیک !!

**

نییہ بیّ پڑھی وہ کو تو، نہ لہ موسلیم، نہ فہرہنگ
تالیبی قہتلی منی تو، بہ خہدہنگ و بہ تہنگ
نایہوی شورو فوغانی منو، دلتنہنگی تو
مالیکی رّوح و دلّی تو، چ بہ سولّو، چ بہ جہنگ
شیوہی پەرچہم و لہ علی لہ بہ کت، نہ مدیوہ
ھیچ شتیکی لہ جیہانا، چ بہ بیّن و چ بہ رہنگ
بادہی چاوی سیاہت، لہ لہ بی عوششاقان
تا تہ بہد سارییہ، بیّ و ہسفہ، بہ زو یا بہ درہنگ
ہیندہ موشتاقہ بہ ماچی لہ بہ کانت، دلّی زار
توش بہ یہک غمزہ تہ کھی کہ سری، و ہکو شوشہو و سہنگ
ماسییہ عاشقی غہ مبار، لہ ناو بہ حری فہنادا
کوا تہ گہر گہوہری و ہصلی تو بیّ کامی نہ ہہنگ؟
(راجیا)، کھی تہ گہیہ مہنزلّی جانانہی یار؟
بہم ہہموو باری غہم و، غوصصہو، بہم لاشہی لہنگ.

به بیّهۆشی بهسهرچوو عومری شیرینم، دلّی پهّل پهّل
که ئەم پوانه ههرا، بئ بهها پئی وهربووه میگه
که دلّبه دهستی مهقسوودی نهگرتم، وهك سهبا رۆیی
له زستانا به رووتی مامهوه وهك دارهکهی سهرکه
ههموو کاری لهدلّ بردوومه دهر، غهیری خهیاالی خۆی
بهجاری دینو ئیمانی وهکو دلّ کردووم ماتهل
به عهییاری، لهرووی ههئدایهوه پهردهی حهیاچوونم
له هاوننا به تینوویی، له پئی کهوتم وهکو خهرتهل
لهسهر کولمهی به فیکری گهردنی کیشاوه، شاماری
که دهم دهم، لاسهری سیحری ببزوینیتو بگری مه
ئهجهل هههچهند ئەکا ناگاته من، ئیمرۆ بهجیماوه
قورپی به گوی، ههتا ئەو را ئەکا، چاتر دهبهه مههمهل
بهگویرهی خۆشهویستی، پئی ئەوی (راجی) دهماغی وشک
که یاری نازهنینی، ههدهیهی ناکا به یهك ههنزه.

(۲)

له تهنگیی دلّی بیماره، شیوانی کاری گهل
به داخی جگهر داخداخه، ساراو شاخو کهل
بهکارم نهدی جیگهوه رهزو باغو باغهوان
له سیرۆچکهوه خنکام، میوهی لقو سهههپهل
نه ئاوی ژیانم پیگهیشتهو نه نانی مههرگ
وشک بوومهوه بئ ئاوو نانو، له خۆم چهل

دیوانی راجی

نه کولمهی گولی هۆزم ئەپشکوت، نه هه‌لوه‌ری
نه سۆزی ولاتم هاته جونبوش، نه ده‌خل و خه‌ل
هه‌موو کان و گه‌نجم که‌وته ده‌ست خه‌لک و تیپه‌پری
نه که‌س دیتته هه‌وارم، نه ده‌مکا خه‌فته پهل پهل
ره‌ش و رووت و بی شوین و هه‌وارم، خولا‌پراو
که ره‌نجاو و بی قازانج و مایه‌م، چله‌و خه‌رتهل
نه باو‌کم به‌کارهات و، نه عه‌قل و نه هیه‌رشم
به‌جیمام له‌سه‌ر مه‌یدانی پیویست و، قاچم شه‌ل
هه‌تا کاکي خۆم خۆی کاته مامم، عه‌دوم به‌ خال
به‌سه‌د بیرورا چاره‌م نییه‌و قورعه‌مه‌ پیرقه‌ل
خه‌تای خۆمه‌ بینازم، که بازم به‌ کونده‌بوو
فرۆشت و، ته‌ویشم وه‌رنه‌گرت و، له‌ مل ما ته‌ل
مه‌ته‌لخانه‌که‌م هه‌لنایه‌نی، کورک و هیلکناویژ
له‌ خۆوه‌ش که هه‌لبي، بو‌پشیلوه‌ سه‌گان و قه‌ل
بلی کاکه (ژیکۆ)! سا هه‌تا ماوی بی ماوه
هه‌له‌و گو‌فتی بی مه‌عنا، هه‌تا دیتته ده‌ستت هه‌ل.

(۳)

ئهی به‌روومه‌ت ماهی تابان، وهی به‌ بالآ موعته‌دیل^(۱)
وهی به‌ سیمما ته‌هلی جه‌ننه‌ت، چاوه‌که‌ت که‌وسه‌ر خه‌جیل

۱- هه‌موو دوا سه‌رواکانی ئەم هۆنراوه‌یه‌و جه‌ند وشه‌یه‌کی دیکه‌ وشه‌ی عه‌ره‌بین، به‌پیویستمان زانی لی‌ره‌دا
واتایان لی‌کبه‌دینه‌وه‌:-
(مُعْتَدِل: رێک و راست، مامناوه‌ندی)، (خَجَل: شه‌رمه‌زارکار)، (تَبَسُّم: زه‌رده‌خه‌نه، بزه‌ی لی‌و)، (مُنْفَعِل: هه‌لچوو،
خرۆشاو)، (مُنْتَقِل: ناچیکگیر)، (مُشْتَعِل: کارکرده، کریکار، سه‌رقال)، (مُشْتَعِل: داگیرساو، گرگرتوو)، (تَجْرِبَة:
تاقیکردنه‌وه)، (بَهْل: کردنی هه‌ر شتی‌ک که بخوازی بکری)، (عُنَاب: دارێکه به‌ره‌که‌ی وه‌کو به‌ری زه‌یتون
وايه‌و سوورو شیرینه)، (مُشْتَمِل: پیکهاتوو، له‌ خۆگرتوو).

دیوانی راجی

غونچه لب کھی دی؟ بهخندهی شه ککھری گولرہ نگہوہ
بولبولی ئاوارہ کا، تا یہک تہبہ سوسوم مونفہ عیل
کھی لہ سایہی رۆین و گرژینہوہت دہ گرم قہرار؟
تا لہ کۆی دہردی فیراقت، دہم بہدہم بم مونتہ قیل
ساقیا! توخوا لہبادہی چاوه کانت پرکہ جام
ہہروہ کو مہستانی قہدرت، بمکہ جانا موشتہ غیل
نیو نہزہر، گہر بییہ سہیری ئہم ہہزارانہی فیراق
چلچرای کولمہت تہ کھی بو دہردہ داران موشتہ عیل
کئی ہہیہ پہروانہ ئاسا، دل نہسووتینی لہ دووت؟
ہہستہ سا بو تہجرہ بہ، جانا تو شہمعی روو بہہیل
دیدہ عوننا بم، لہسایہی جامی ئاتہش رہنگہوہ
ہہروہ کو (راجی) کہ جہرگی بوو بہسہد خوین موشتہ میل.

**

نازک و شیرین و خاوهن نازو حال
گولبهدهم، پهنگین قهلم، مهه پرتهقال
لهب مهحک، زیوین مهچهک، گهردن له چهک
زولقی سونبول، رومتهتی گول، نافه خال
خواب و خوراکم نهماوه، چاوهکهه
چون دهکهی مهنعم له گریهه نالهنال؟
ریگه نادهی، جیوو ریو عیلم و تهدهب
هیچ نههه، دهرویشم و دیم بو سوال
وا له خوم بیزارو، مههگم، دهی پهقیب!
حاجهتی ناکا، به تهعنهه گالهگال
خوینی دل، گهر هاته سهر کولمهی گولم
دهیسری زو، تهو به زولقی پهشتهمال
(راجیا)! دایم دهسووتی تاگرم
دانراوه بهختی سهختم، وشکه سال.

دوو چاوم وا تهگریهن تاسمان حال
سبهینی یاخوا بیکاته سامال
ههیبهم رژی روی ههکا بهخوشی
دلی پهروانه، بیسووتی پهرو بال
ژمارهی نایهه رژیانی فوغانم
به من مهیلی نهههرموو، شوخی چاوکال

ترازاندم قسهی تهرزی جه مائی
 پهشۆکاندی دل و دین، کارو ئه حوال
 خوداگرتوو یه ههر کهس پرووی نه داتی
 له قاپیدا بناستی، یاری مندا
 هه موو قریوون جگهر سووتاوه کانت
 له سههر ماچی سه نه م، هه لمه گره ئوبال
 مه ئی تو گاور، ئیمهش موسلمان
 به یهک ریکناکهوی، زوننارو ده سما
 نه گهر سههده لقه یی وهر عم له لا بی
 له پی زیوینی، من ئه یکه م به خر خال
 له لام بیهووده یه (راجی)، مه شاخ
 نه گهر بفرن به بائی په شم و بهر مال !!

(۳)

به فیدای چاوی خومارت بم، کاکۆل و جه مال
 ئاگری خسته هه نام، به خودا تاوی خه یال
 نابری حوسنی تو ئهی دۆست، وه فایئ که به من
 تا قیامهت بکشی، گهر به خه رارو به جه وال
 بۆسه ییکم بده یه، بکۆزه ئه ججا به هه مهس
 چاکه بۆ هه ردوو ته رهف، خوین و جینایاتی هه لال
 به دزی کوشتمی ئه و یاره په ری روخساره
 قاتیلی من، نییه سو راحی له لایئ به ده لال
 جگه ری تازه له سههر ئاگری پرووی دانام
 بۆیه سههر کۆمه ی، بۆ زولفه ده کا سازی شه مال

قەدەحی دڵ لە دەروون دەرچوو، شکا، بادە رژا
 بە بەتالی چیبە قازانجی، خودا، جیسمی سەفال؟
 حەلقەوو نالەیی عوششاقە، لە دەورەیی حوسنت
 مەگەسی زۆرە، بەلئی، میوهیی دوکانی بەقال
 دەم و ساعەت، بە خودا، مەستی خەیاڵاتی ئەتۆم
 نییە قەت سەبرو قەرارم، نە لە سەحرا، نە لە مال
 حالی من دوورە، لە ئەحوالی نیگارانی بەدیع
 چاکە نەدویم وەکو (راجی)، لە خەیاڵاتی مەحال.

(٤)

پێم نییە، ئاسوودە ساتی دابنیشم بئ خەیاڵ
 دەست ترازاندن لە عیشتت، بۆتە فکریکی مەحال
 من بە دیدەیی نیرگسی، گەردەن کەچم، دەستەو نەزەر
 تۆ بە شوعلەیی خەندە سەندووتە لە عالەمدا کەمال
 گۆل روخی، دەم خونچەیی، نم عارەقی، قەد یاسەمەن^(١)
 لالە گەردن، سینە مینا، زولف موشکین، دانە خال
 کاکۆل و ئەگرێجە داو، تیروکەوانە دوو برۆی
 چاوەکەیی نیچەرەوانە، بو دڵ و گیانی غەزال
 من لە دەریای بیکەسیدا غەرەقم، گێژی فیراق
 تۆ بە غەوواسیی، دەخیلت بم، وەرە سوویی و یصال^(٢)
 شیوہ خووری، مەست ساقی، لەنجە کەبک، پەر پەری^(٣)
 کویرە دیدەیی دڵ لە رووتا، خیرە ماون عەقل و حال؟!

١- لەشوینیکی دیکەدا دەلی: (گۆل روخ، دەم خونچەوو، شەونم عەرەق، سەبزی کەوا).

٢- لەشوینیکی دیکەدا دەلی: (تۆ بە غەوواسیی، دەخیلت بم، وەرە پێگەیی و یصال).

٣- لەشوینیکی دیکەدا دەلی: (شیوہ خووری، خاوەنی مەیی، لەنجە کەبک، پەر پەری).

دہفتہری دیداری من سووتا لہ کوورہی دووریا
 دہستی من دامینی تو، ئہی یاری سہرتاپا جہمال
 رۆژی جیژنو گہشت و سارایہ لہ یاران، (راجیا)
 قوربہسہر من، کونجی گریان بوتہ خانہم مانگو سال.

(۵)

ئہ گہر دہستم کہوی یاران، نمونہی خال و چاوی کال
 بہ جہنہت نافرۆشم، تا بیئی جیی عالہمی ئوبال
 ہمہ من مہیفرۆشی، گیان بہ قہتریکی دہکا داوا
 گہلی عاشق موہہییا بن، گہلی ہہرزانہ مہی ئہمسال
 خرۆشی عالہمہ ہہرلا، پہریشانی لہ پہرچہمدا
 ہہموو حیرت زہدہن لہم سونع و کہونہ، عالہمی ئہحوال
 کہ دہستہی عاشقانی دی، بہ گویرہی چاوی بیماری
 دہگیڑی سا بہ ناویانا، غہم و دہردو بہلا دہرحال
 رہقیب داوای بہ قہتلی ئیمہ کرد تا تیر بیئی، پیم وت:
 لہ پاش فہوتانی من، کہی تیر دہبی تو ئہی کہری دہجبال؟
 کہ ہات دلہہر بہ کوشتاری غہریبان، جی بہجی ہہستام
 لہ پیش ہاتن، بہ گویمہ ہات نہوایی ہاتیفی خرخال
 کہسیکی تر وہکو (راجی) نییہ گوینگر لہ فہرمانت
 کہ بو کیسانی نازو میحنہتی تو، ہہر ئہوہ حہمبال.

(۶)

دل پر خہم و خویناوہ، جگہر لہتلہتہ، ئہی گول
 دہرچوونی لہناو داغی غہمت زہجمہتہ، ئہی گول
 رۆژو شہوی ہاوارہ، کہ وا بولبولی پر زار
 لہم باغہ مہگہر مونتہزیری رہجمہتہ، ئہی گول

ئەم سونبولی گیسووتە، بە رەیحانەیی کاکۆل
 سروەیی هەوەسی لەو دەمی وەك غونچەتە، ئەی گۆل
 سەد عەرعرۆ شمشادی حەیببانی گۆلەندام
 سەف بەستە، هەموو تالیبی یەك خزمەتە، ئەی گۆل
 سەد سەلتەنەتی ئاصەف و، سەد مولکی سەکنەدەر
 خاپوورو پەڕیشانی نمی کۆلمەتە، ئەی گۆل
 سەد رۆحی فەرامەرزو، دلی رۆستەمی دەستان
 ئاوارەوو گومگەشتەیی نیو عیشووتە، ئەی گۆل
 (راجی) عەجەبا هیئەدە گرانجانە لە عیشقا؟!
 سەد دەفە کۆژا بوو، دلو جان سەغلەتە، ئەی گۆل.

(۷)

وەك برایم، ئەو کەسەیی نامە قەلاندۆشان و کۆل
 پیی گەرەم دێهات و شارستان و سەحراو کیوو چۆل
 گەر دەبوو، گەر من نەبوومایە بەخیوی ئەو گەرە
 ئیستە و چابۆتەو، کەوتۆتە لۆمەو بۆلە بۆل
 سەیری رۆژانی بەشەر، سەیری وەفاو و پیاوەتی
 سەیری دەستاو دەستی بیرو، سەیری گورگان، کاری^(۱) هۆل
 سیبەری داری وەفا، وەك سوورەتاوی نیوەرۆ
 دائەخا کوورەیی هەناوو، سەر ئەکاتە تۆزو خۆل
 ئەو کەسەیی ئەمکرده شان، وەك تەپلی مەیموون هەلپەران
 ئیستە پیویستی ئەزانئ، لییدا بو من دەهۆل

پی به کۆت و دلّ به غم، سەر کز ئەبوو وەك كوندهبوو
 من دەر مھینا لە دەستی دوژمن و کاری ھەلۆل
 بۆچمە، مال و ژيانی پر لە ئاشووب و گری؟
 بۆچمە، تاییك تەرازوو ئاگرو، تاییك سەھۆل؟
 لەم ھەموو بەزم و ھەرایە، بۆ سەر تیکدانی کار
 (باجی سەملە) ش بێ قەزابی، لیم بوو پورە جەمۆل
 تا وەزیری نیوہشەو (دایە گوئی) بێ، موژدە بێ
 با کچ و ژن ھەلپەرن، خرخاڵ لەپی، بازن لە قۆل
 وا گەلاوێژ کەوتە بەر شەو، پیروویش ھیشووی گەیشت
 ھیشتە میوہی بەختی من نەبوو مزر، یان ئال و بۆل
 وەك فریشتە میوہی کورد ھەستامەو، رامکرد و دیم
 جون بە جون دین و دەچن ئەم رەنجبەرانە، گورج و گۆل
 بوومە (پشکو)ی عەردو بەفری کیوانەکان رەش بوونەو
 بووکی شادیم سوارکرا، نەورۆزی ژینم گرتە کۆل.

ئەى سەبا! جارئ لہ باسى ئەو گولمە بدوئ بە کام
تا ژيانى بولبولان، بينيتتە باخ و سەر شەقام
پەرچەمى پەرژىنى لادەو، چاوو دل پر ژين بکە
قامەتى ئەو سەرورە بادەو، بادە بيەرە پر بەجام
مەشقى پشکووتن بکا خونچەى دەمى، سا دەم بە دەم
پيکەننى، ئارەقى گريان بخاتە ژيرو فام
هەستە، هەستى هيژى شورشگيڤرى چاوانى بکە
تەيرو بنيادەم ئەخاتە کوشت و بەستو، راوو رام
ليوى هەلبيني بە تەفرەو تانەبازى و نازو نووز
هەر گورژى خوئى باتەو، نەوتول نەمامى خوش خەرام
بيتە پيشپرکئ، لہ مەيدانى نيگارى و دل بەرى
ئاخ و داخى پيوەنى، جەرگ و دلئ ژيرو نەفام
بو هەوا، چيژى لہ چيشتەنگاوى کولمەى هەلبدا
رؤژى جەژنى ئارەزووى سووتاوەکانى نابە کام
تا بە موقناتيسى چاوى، رابکيشئ مام و خال
کارەبا کا، دەردى قرژالئى دلان و کونە زام
بيتە دەسبازى بە زەبرى غەمزە خوینرئى بکا
دوژمنى باب کوشتەشى هاوار بکا، من ئاشنام
تاوہ کو داگير ئەکا مال و سەرور، دنياوو دين
تا بەزارى خوئى ئەلئ، من پادشاهى بي سوپام

دیوانی راجی

شایه دی (ژیکۆ) یه ئەشکی ئاگرین و جەرگی کۆل
بەختی رەش، ناساگی لەش، پەیمانە بۆش و تالە تام.

(۲)

رۆو نمایه، هەر تەرەف، وا شەمعی کافووری لەلام
لالەیی پەر داغە، دوو رۆو، کەوتە ئوفقی کافو لام^(۱)
یار بەسەر پەنجەیی نیگاری، بادەیی گۆلپەنگ ئەدا
بولبۆلی دڵ هاتە حەلقەیی جۆش و گۆلبانگ و کەلام
چەند دەکەم هەلگێڕو وەرگێڕم نەما، لەو پەرچەمە
هیند نەفامانە بەلایا چووم، لە چەن بەر بەسترام
دەست و باوەش، نەونەمامی کردە قووتی رۆحی خۆی
موجبەچەیی کاکۆلی یارو، من بە نەومیدی پسام
دیده ئاهەنگی لە گۆلشەندا نەما، ئەی جانی من
بۆ نمونەیی لالەوو گۆل، خوین دەریژێ رۆژو شام
چوومە دامەن، بوومە بەر پێی عیشقبازان، بێنەوا
مامەو بەی جی، کە بێباکانە هاتم تیخزام
غایلەو شۆرو فوغانم گەر دەپرسی، (راجیا)؟!
رێی درێژە، کاروان رۆیی، منی بەی مایە وام.

(۳)

خۆش لەسایهیی زولقی دەرکەوتن غولام
گشتیان خەنجەر وەشێنن، رۆژو شام
عەکسی ئاوینەیی لە دڵ دەگری، غەریب
قەت بزر نابێ، لەبەر جەلبی نیزام

۱- کافو لام - کل : هەموو، گشت.

دیوانی راجی

لیوی ئەتڵەسباری یارم، ئێك و دوو
قیمەتی نابێ عیراق و میسرو شام
زۆر بەتونیدی، هەر که دل بەر خۆی شکاند
لەشکری غەم هیرشی هینا بەسام
بکۆژی، من رۆژی مەحشەر تالیبم
ماچی دوو لیوت، لەباتی ئینتیقام
ئیحتمالی جەنگ و عوشرەت، بۆ حیجاب
چونکە موشکیل دیتە بەرچاوم، مەقام
زۆر ئەترسم، وەختی تووشت بێم لە رێ
بیتە لەرزین قامەتی سەختم، تەمام
ناتوانم، گەر قسێکت پێی بلایم
گەرچی جیگەیی عیشقە تەتویلی کەلام^(۱)
رادەبووری، نیووە غەمزەت پەر دەکا
خانەیی دل، زەخم و خەرق و ئلتیام
مەردومی چاوم غوباری عیشقی گرت
کەیی موندووهر بێ، بە تەنویراتی جام؟
رۆحی (راجی)، واکە تووبا بەسترا
جیسمی بێ ئیحساسی ماوه، وەسسەلام.

(۴)

لەم رێگەیی عوششاقییە، تیچووم و نەرسکام
لەم حوجرەیی بێدەنگییە، هەر چابوو نەفەوتام

۱- تەتویلی کەلام : درێژ دادری، درێژەدان بە قسە.

یارم به نەزەر، ئەرزى پىرى نوورو زىا کرد
 من لەم يەمى حەيرانىيەدا، بۆچى نەخنکام؟!
 ئەى لالەپروخو، خونچە دەمو، سىنە سورەبىيا
 والەم^(۱) ئە کەنارى چەمەنت، ماتو سەراپام
 سەرکەوتى ئە کىوانى سەماحت بە مەلاحەت
 بەم زەخمى گران هاتمو، داکەوتمو وەستام
 پەیکانى نەزەر، کونکون ئەکا سىنەبى پىر شۆر
 خەندەى لەبى گولپەنگى، ئەبا ئاوى دلى جام
 روى سوورى کە هیناىە نەزارەى مەلەک و مۆلک
 دل، زارو برىندارەوو بى پەنگە موحەببام
 دەشکى ئە بەها موشکى خەتا، بەم سەرو زولقە
 هەر وەک دەشەکى وەختى تەماشاشا، قەدو بالام
 پىر حىشمەتە، پىر نازە، سەرتەفرازە حەبىبەم
 چەند نازکە، چەند چاپکە، ئەو مەهوەشى گولقام
 تا جۆشى نەدا ئاگرى پىر شۆرشى، نەبوت:
 (راجى)، وەرە سەر عىشق پەرسىتى سەرو سىمام!!.

(۵)

کوردستان! تاکەى ئە داخت، خەت خەت و پۆرىنە بم
 وەک چەماوت چەم لە چاوو، وەک چىات نەخشىنە بم
 وەک بەهارت شىت و هارو، چەشنى زستان ئەشکبار
 پايزە پىر شىنەبم، هاوینە گەرمەو شىنە بم

۱- والە (واله، ولهان): شىت و شەيدا، دىوانە.

خۆم له بیر خۆم چوومهوه، سهودایی رووتم، پیتم بلئی:
کوله که شیرینه بم، یا کۆله که زیرینه بم؟!
من له نیوان لوتفو قهههت مامهوه، بهم وامهوه
کۆتره نوورینه بم، یا کۆتسهه نارینه بم؟!
تا به دهستی خه لکهوه، پیچاتهوه زامانی کول
لیمگه ری پی چینه بم، تیچینه بم، لی چینه بم
تاجی ئەلماس و گوهر تو ناته سهه دوژمن، ئەبی
نۆکه ره نهجینه بم، یا جۆکه ره گه نهجینه بم!!
ناتهوم گهر باش و گهر بهد، ژیره کور بم یا خولام
توتنه بهنگینه بم، یا گولشه نه رهنگینه بم!!
دامرم چاکه، وه کو کوورهی خه لووزی شاخه کان
پیروهی ماکینه بم، دارینه، یا بهردینه بم!!
بوویه میراتیك، چ عورفو شههوع و قانونی نه بوو
ژینی ئەم ئایینه بم، په رژینی ئەو لادینه بم!!
بوچ له بیرت چۆتهوه شاخ تاشیوو، تووشم ئەکهی؟
کینه بم، مولکینه بم، خۆلینه بم، کۆلینه بم!!
باوک و دایکم بووی، هه موو خوشک و برامت دانه خه لک
نیم خالی بو منالی، مامی یا خالی نه بم!!
تازه پیتم ناسیندری، پیشم سپین سویندی پیس
پالهی هۆزینه بم، یا مالهی تو زینه بم!!
لازمت گێرا له سهه باسک و دلتم، بو دوژمنت
بو پیللو په ل پینه بم، یا بو پیللو په لپینه بم!!

چاره‌رہش خۆم و براکام، له تامبوژی ژیان
قەت نەبوو خرسی نەم، برسی نەم، پڕ سینەم!!

(٦)

له خوتتەیی عیشقدا، با دەربەدەر چم
له پێی کەم بەندی ناشادی، بە سەرچم
زەمان گەر ناموساعید بێ بە رووما
بە ناکامی، له سکیا با لەبەرچم
لەلای ئەو شوخە، جارێ گەر خەبەر بێ
ئەبێ بوو گەردوشی شام و سەحەر چم
ئەکیشتی ریشەیی رۆحەم، نیازی
ئەگەر بێم و بە گولزاری نەزەر چم
کە تیری خستە ناو ئەبرۆ، بە قەتلم
موحەققەق هەر دەبێ بوو رووی سەقەر چم
له پەنجەیی گەر تەکا خویینی کوژاوان
منی بێ کەس، مەگەر شایستە دەرچم
خەتاییکی نەبوو چاوی حەبیبەم
کە من بوو زەلزەلەیی دارولقەدەر چم
ئەمەندە بێتە کوشتن یار، ئەبێ من
بە قوربانی کەم و، رووح، بێ سوپەر چم
لەلای تاویننەروویانی زەمانە
بلی (راجی): منی شیفتە جگەر، چم؟!.

له جابولتقای^(۱) فهنادا، بی کەسو ئاواره تا مردم
 به شاماری زبەرجهد^(۲)، پیسی ئاهی ریشی هەلکردم
 بەهاریکی بە هاوارو ئەلەم هاتۆتە بەرچاوم
 لە مەیدانی هەبادا، ئەرخەوانی کیوی هەلگوردم
 دلی گەر ناگزوره وشکە سوئی، بیتە لام ساتی
 بەفرمیسکی که بیتە چاوهوو تەبعی شەگەر خوردم
 تەرو تازە نەمامی شوخی چاومەستم، که عیشووی دا
 حیجابی دل بە سیسەد پەردەوه، بەرچاوی لابردم
 بە فانۆسی مەحەبەت، گەر نەبینم کاخی ئەو شوخە
 لە مەعنادا درشتم هەروەکو کە یوانو، نەک وردم
 سپی چاوه کەسی، یاری نیشانی دل نەدا جاری
 وەکو من دیتەدەر ئاخیر، که دامردووم و پابردم
 نیگارا! رەحم و ئینسافت لە دل دەرچوو، بەبی رەحمی
 بەسەرتاپایی (راجی) دا بەفرموو، وا ئەلی: پردم.

سویچیکی ئەلەتریکی روخی، وا جەرگی گیرساندم
 بە سۆزیکێ بەکول تاکو بەیانی عیشق نالاندم
 که دەنگی نازی هاتو، رەنگی گولخەندە ی بریسکە ی هات
 وەکو هەوری شەوی نیسان، دوو چاوی تاری گریاندم
 بەرق تیی پراخووریم، ئەو دل بەرە ی شیرین و دوو بالۆ
 بە تاوی تەرزە بارانی، بناغە ی ژینی رووخاندم

۱- جابولتقا: ناوی شاریکە، تەنھا ناوی هەیهو بوونی نییه.

۲- زبەرجهد (الزیرجد): بەردیکی گرانبەهایه وەکو زومەرپەد.

وهكو لهشكر، خهتو خالی بهتالان بردنی دل هات
 وهكو مهشكه ههلاوهسرام، دلی پر ژانی لی ساندم
 ههموو دهشتی خهموو تالیم، رهشو شین داگهرا یهكسهه
 ههتا ئاخهر سپی و سووری گولی خوینینی پشکواندم
 منالیکی وهكو دل، قهلفهتم چهندی له باوهش گرت
 كه رووی نوورینی یاری دی، ههناوو جههرگی قرچاندم
 تهماکارانه رۆییم، نهشگهیهشتمه دل بهرم (راجی)
 بهلی، لهم داوهدا تا سوورو ههولم خوارد، تالاندم.

(۹)

جانا! وهه لای من، دانیشه كه نارم
 بروانه وهفای من، ههه شیوهنو زارم
 ئهه دۆست به لهنجه، جارێ مه به رهنجه
 یهك باده به پهنجه، پیی بهنجکه ده مارم
 وا دل بهخه بهر هات، خویناوی جگهر هات
 سهه تیرو ته بهر هات، بو رۆحی هه ژارم
 وا غه رقهیی رۆرۆم، هه ردهم له خه می تۆم
 نیژی که که بهتخۆم، هه رچه ند که له دارم
 تا ده ربه ده ری کم، ههه قوربه سه ری کم
 سووتاو جگهر ری کم، بی جیوو هه وارم
 ئهه دل بهری ره عنا، خو شقامه تی زیبا
 گهر ده مکوژی ئیستا، ماچی بجه زارم
 (راجی) به سهری تۆ، گهرا له خه تی تۆ
 تا جیلوه ده ری تۆ، من ههه شهوی تارم!!

دیوانی راجی

(۱۰)

جاریکی نه بوو، دلبره کهم بیتته که نارم
نه مجاره مه گهر بیتته قیتالی دللی زارم
تهی سه رزده، سه روی چه منی باخی به هه شتی
خو لاده له ری قی قامه تی دلجوئی نیگارم
دل دوزه، جیهان سوزه، هه ناسم له غه ری بی
په ژمورده یه، پامالنه، گه لاپریزه هه وارم
دهردم، له نیگاهی قه ده حی چاوی خوماره
بو نه قدی شیفا، مونته زیری سیو هه نارم
بیمارو سه راسیمه دل و روح و جگهر مام
شیواو گرفتارم، زیندانه هه سارم
تهی روحی رهوان! پورسشی ته م خه سته هه تاکه ی؟
تاکه ی به هه وهس؟ یا وهره، یا بپره ده مارم
تا مه یلی نه زه ربازییه، شاهانی دوو چاوت
شایانه، که شایه کهنه سه روحی هه ژارم
مه حروومه به کوللی، وه کو ته م بهنده له خزمان
هه کس که بللی، دلبره ته با سه برو قه رارم
بو قه صدی سه ری (راجی) یه دی هیجری دل آرام
تا هه مننه فسه ی بادی سه با بن گول و خارم.

(۱۱)

ده لئین: مه حبوبه لیم تو راوه، ئیستا بویه بی سه برم
له ناشادی دلیم بهرگه شته یه، نیژیکه گهر برم
له وهی ترسم نییه گهر بهرده بازی راهی عالم بم
بلا شه رمنده یی یارم، که توژی دامه نی بگرم

له گۆشهی مه‌حشهره‌دا دیم راده‌وه‌ستم، تا به ئاخردی
 له ریگهی دۆزه‌خیشا، راده‌خهم سو‌ججاده‌یی نه‌جرم
 نه‌تۆ، مه‌تبوعی حه‌یوان و نه‌بات و جه‌وه‌هرو عه‌قلی
 هه‌تا لیم دوژمنی، مه‌حزه، له‌سه‌ر تو دایه‌یی قه‌برم
 وتم: تو سه‌روی، با من سه‌ربه‌سه‌ر بتگرمه‌ ناو باوه‌ش
 وتی: سه‌د سالی مه‌حشهر ئاگرت تیبه‌رده‌دا، جه‌برم
 تیلاهی! سا ده‌وامی ده‌ی، که دایم مه‌ی به‌ گه‌ردوش خا
 سکوونم که‌ی له وه‌سلی یارو ری ده‌شت و چیا نه‌گرم
 قه‌لای به‌ختم وه‌کو (راجی)، له‌هه‌رجی سست و رووخاوه
 له شاری گاوارانا، مونته‌زیر بو (مووسه)وو (خدر)م.

(۱۲)

ئه‌ی سه‌نهم! ئیسته له‌به‌ر عیشقی تو، من ده‌ره‌به‌ده‌رم
 بی‌کسه‌و، خه‌سته‌ته‌ن و، پر خه‌فه‌ت و قوربه‌سه‌رم
 گو‌شه‌نیکت هه‌یه په‌رژینه له‌ عالم، ئه‌ما
 نه وه‌کو من، که ده‌که‌ی قه‌تعی ده‌مارو جگه‌رم
 توو خودا، بیکه به‌ خیری سه‌رو گو‌ری بابت
 بده ماچیکی له‌بت، بگره که‌مال و هونه‌رم
 به‌سییه‌تی، سه‌خت دل‌یی چا نییه، په‌حمیکت بی
 قه‌ده‌حی باوه ده‌مم، حه‌لقه‌یی باوه که‌مه‌رم
 له‌علی تی‌راوی هه‌بوو یارم و نه‌یدامی، وتی:
 هه‌سته خیرابه برۆ لی‌ره، که حوسنولبه‌شه‌رم
 ئاگریکی به‌ هه‌وه‌س خسته‌وه سینهم، دیسان
 به‌سه‌ری دوو که‌لی چاوم، به‌دلی وه‌ک جه‌مه‌رم

دیوانی راجی

نا عیلاجم، له تهمی قاپییه کت بیمه جزور
چ به مهرگو چ به وحشدهت، سه نه ما! نهوسه فهرم
رهقو وشک و کزو گیرۆدهیی سهده داوی فه نام
چ ره فقیکیکه بپرسی له حهریفی، خبههرم؟
ناوی بیعاریییه کردووییه له بهر خوئی، (راجی)
ههش به سهه ره، به قیاسی چ ده بی؟ به هره وهرم.

(۱۳)

تاقه سواری عیشقی دووچاوم، له ری دانابهزم
گهرچی قهوماویشه جهنگی دل، له جی دا نابهزم
خانومانانه له کووچهی باخدا، خونچه م که دی
من وتم: بوچ عاجزی؟ جانا وتی: بوچ عاجزم؟!
به م بهرو سینهو مه مانهی، چونکه گهنجی زاهیییه
گهرچی خوئی لادا، به راستی، دهستی خۆم برد بیدزم
تا خهریکی گهستنی لیوی شه که باری تو بووم
هیئنده بوو لیوو زمانی خۆم بجنم و بیگهزم
پیچهوانهی پیچه کهی، پیچکهی دلی پیچراومه
دهستهوانهی دهسته کهی، بهستوویه دهستی قاقهزم
کاسه که للهه م، که مبه ره و دوگمه ی که نه خرینگینه وه
چارای هه ئدینی به پرووما، به شکه کویر بی ناحهزم
هیزی کومه لپهروه ریم خستوته دلداری، به لام
چهشنی (راجی) گیره وهی سهت کاره سات و قه لبهزم.

(۱۴)

له بازارای جواناندا قه لاشم
له کریارو فرۆشیاران به لاشم

که فہر دیکم بہ خہمباری لہ دنیا
 بہ تہنیایی، مہ گہر حق بی، وہ لاشم
 بہ خوم دلخوشو، باوہر پر لہ هیوا
 لہ ریسی ہوزم، دران کہوشو کلاشم
 دہمی عیشقم بہ بالآو چاوی کوردہ
 دہمی سہودای مہی و بہرگو معاشم
 بہ تیشہ، (باوکہ نازہر) دار تہتاشی
 بہ پیشہ، من ہہوای دلدار تہتاشم
 لہ کاتی، حالتی کوردم رہچاوکرد
 تہتاشم لاسہری خوم و براشم
 جہماتی مہستیو بہزم و زہماون
 کہ تیکناجی بہ بومباو و رہشاشم
 سہبا خیرابہ، کوردان بہہرہوہر کہ
 بہ بونخوشی، ہہتا بیژمہ تہ، باشم
 لہ تاین و رہوشتی باوک و باپیر
 زیادم کرد، تہیاترؤ سینہماشم
 نہوہک ہہر باوکہ کوشتہی دہستی چہرخم
 تہمن تالانکراوی بیرو راشم
 دلہم بہو دل بہرہی تاواتہ خوشہ
 کہ بیئتہ باوہشی رؤژانی باشم
 لہ ہہلسہنگانی چہرخ و کاری، (ژیکو)!
 بہ پیشی کہس نہکہوتم، ہہر لہ پاشم.

له عالمدا گرفتاری کهمندی خانه دانیکم
 شه پرزه دهستی چه رخی روومستی خانم فلانیکم
 شه ویکم دیوه، سا عومری دریژم ئاخیری خیره
 له ماچ و باوه شو بۆن و مژینی نهوجه وانیکم
 ده میك بوو، به شپراوی زهوق و نۆشی ئه و نیگاره م بوو
 ئه میسته دهس به باجو، سه به تاجو، خو ش زمانیکم
 ئه ونده هاتم و لیم لانه دا، لوتفی که کرد یارم
 ئیتز و تینه گهم شاهی چوارقورنه ی جیهانیکم
 نهوه ی شاهان و به گزارانه، به رزو تهرز ئه ندامه
 قران و مهرگه، بویه دل، به هوی خاوه ن قرانیکم
 به نازو، نازکو، شوخو، جیهانگیری دلی خه لکه
 منی بیکهس له شهرمانی، چ بی گیان و ژیانیکم
 ولاتی گرته دهس خو یی و، سه ری (راجی) به سهودا دا
 منیش ماوم، له داوی بیکه سیدا ناته وانیکم.

جانا! به خودا من که له بۆت خون جگه ریکم
 هه رده م به غه می رووی تو غه رقی خه ته ریکم
 بگرم بنی مه مکۆله ت و، بمژم سه ری کولمه ت
 تیشووی دلی بیماره، خه ریکی سه فه ریکم
 بیهسته له گه ردنم و قه دم، هه لقه یی زولفت
 پروانه چلۆن عاشق و، چۆن جیلوه گه ریکم؟!
 وه ختی که خه رامان ته چیبوو، دپیه وه مه کته ب
 چاو پر له گول و لاله یه، دل پر شه که ریکم

دیوانی راجی

دل بۆ قهفهسی په نجه ره كهت تووتیییه، قوربان
جاری به وه فا فهرموو، بکه چاره سه ری کم
بی ره حم و وه فا به سییه، خه فهت کوشتمی ته مسال
بۆ ماچی ده مت، سۆزو بلێسه و شه ره ری کم
تابووری غه مت، کهوته خه یال و دل و که ل له م
ئه م له شکره ملیاره، منیش هه ره نه فه ری کم
هه رده م وه کو بولبول، که له ئاقاری گولیکم
حه یران و سه راسیمه، سه ری سییمبه ری کم
ئه مشه و له خه م دیوه روخ و گه ردنی، (راجی)!
ئه گوشم، ته مژم، بابگه زم رووی قه مه ری کم.

(۱۷)

به نه ورۆزی جیهان ئارا، سه ری هی نایه سو، سالم
گیانی کم له تاریکی، خودا هی نایه بن سالم
له سه رماو زه مه ره یری غه م، به تیشکی روو نه جاتم بوو
له گرپه ی گه ردن و خرپه ی دلان زاماری چه نگالم
له قۆپکه ی کیوی تاس و سه ر، له په نگ و بۆی هه ناسه و به ر
هه تا ئاوا نه بی روژی روخی، ئاوا یه ناو سالم
له می رگی سینه و مه مدا، دره وشا سه وزه، په نگا و په نگ
به سیحری لیو و ده مدا چوو، نه سیم و شیخی به رمالم
به ئاوازی مه ل و بولبول، هه موو دنیا گوله فشان بوو
به وازی و پی که نین هاتن، کچ و ژن، پیرو مندالم
ته نافی، تازه بنیاتی هه موو هۆزی ته رازوو گرت
ئیتر باوی نه ما تازه، شه رو تیتال و فی شالم

قہسہم بہو چاوه پر نازہی، وہ کو بازی سہر تہنگیون
 ہزارو نوسہدو پہنجاو دوہ، فانوسی یقبالم
 مہرمو نامرادیکہ، ہہتیوو بیکہس و زاہ
 لہ خہم ہلگرتنی دووریت، بہ قورٹان روستہمی زالم
 بلئی نہورؤزہ وا ماسی بہ مانگ رؤژی حہمہل تہگری
 لہ قارہو بارہیی میگل، چ حہشرہ دەوری رہشالم!!
 کہژاوی بووکی میرگانم، بہ ژاوه ہاژہ رازاوه
 بہ تیپی سونبول و سہوسن سپیران دہشت و کندانم
 بہ رہنگی تہرخہوان و، خوین و، سہوزو زہردو لالہو گول
 تہدا خول دەوری دونیا، رؤژی سیمای یاری چاوکالم
 تہلی سیلدارہ، وا دل بو ہہواخوایی چوہ سہر کہل
 کہ تیماری بکہن سؤزہو، نہسیم و ہشت و شامالم
 تہری و گہرمی، تہجوشینن مہکینہی کارہبای گشتی
 گلؤپی گول، وہ کو دل، ہاتہ گیرسانی سہری قائم
 لہ میرگو باخی کؤمہلدا، ہزاران روو بریقہی دی
 لہ رہمل، تہستیرہیی بہختان ہہلاتن، وا تہلی فالم
 تہوی بہرگی سپی و سووری گولی پؤشی، تہلی شاہم
 تہوی نہجمہی بہسہوزی گرت، تہلی من میرو جہنرالم
 وہرہ مہخانہوو بہزمی، دل و دلداری یو خویشی
 بنوشین، تیکہلی یہک بین، تہتؤ شیرین و من تالم
 فؤتؤگرافی خہیال، نامادہبی بو رہسمی بہر چاوان
 ہہموو چہشنی بکیشرین، قیسی خال و زہرہ مسقالم
 بہ دوورینی تہماشادینہ گہردوش، خانہیی پاشا
 ہہموو پہرپووت و نابووت و کزو رہشپؤشی تہشکالم

ئەگەر شازادەوو شاھن، ئەگەر دیندارو گومپراھن
 یەك و دوو دینە سەر شایی، دلی والەو گولئی ئالم
 شەوو رۆژم نەما، کاتی بەهەشتم هاتە چەرخى ژین
 بە کامی نەفس و چاوی گەش، هەموو گەل بۆتە ئاوالم
 بە رووت گەشبوومەو، حەشرم کرا، پیم بەخشا جەننەت
 کە بەرگی سوندوس و ئیستەبرەقى پۆشیو ئەمسالم
 کە شیخیك چل چلەى دیبى، بلئ ئەم جەژنە بئ جییه
 بلئ ئەى فیتنەیی ئیمان و دین، هەلمەگرە ئوبالم
 لە تو من تازە دەس هەلناگرم، ئەى شوخی شارو دئ
 ئەگەر سا پەل پەلپەلپەل کەن بەدەم سەگ، زویل و زیوالم
 بەھارانە، بە بارانی سروشکم میرگ رەنگین بوون
 لە خەندەى لیوی شەکرینت، شوکر وا سافە سامالم
 لە ناوچاوانی قەشکەم، چوو زەکاتی پارو پیارم
 لە دلتەنگی، هەناسەم کەوتە سووتانی پەرو بالم
 گولەو مارەى برا، بولبول، بە باغاتى جەفا وەر بوون
 حەیا کئ ئەیکرئ؟ بئ خاوەنە مەندیل و دەسمالم
 ئیتر سەربەستە هەرچی مەستە، سا پراوەستە بیبەستە
 بە دەستان، ساغ و خەستە، هەر بیبەستە، پال بەدە پالم
 لە هەلبەستانی (ژیکۆ)دا، هەموو هیزو ژیانیکە
 کەچی هەردەم لە بازاری فنیشو کۆنە پۆستالم!!

۱۹۵۲

(۱۸)

لەبەر دەردو بەلا، بەم شیوہی پیریمە مندالم
 بە نیسبەت قامەتى یارانەو، تیفکرە من دالم

تہ گہرچی دہم بہدہم تاگر دہم، فامی سہفا سووتا
 بہ یہک شہونم نہبوو بی دۆست، لہ بو پرسینی تہحوالم
 لہ غہخانہی فیراقا، تیپہری عومرم بہ تاریکی
 لہ چاویکم نہدی زہرپراتی دیداری خہت و خالم
 بہ کووی خوئی تیپہریدا، چاوهنۆری بادی دامینم
 کہ پیویستی بکا، با، بیتہ کینئی توۆزی نامالم
 بہ ہەر لادا برۆم، مانہندی عیشقی من نییہ ہەرگیز
 لہ ہہرجی دابنیشم، میسلی نابئی یاری چاوکالم
 لہسہر عومری عہزیزم، پیمدہئی گریاوو روو زہردی
 بہ قوربان! چیبکہم بو رہنگی زہردو سووری عہودالم؟
 تہلہرزم، ہەر کہ تہشریفت لہ ہہرلا ہاتہ بہر چاوم
 لہ سایہی حوسنی توۆیہ، پایہمالو بو دل و لالم
 وہکو ہیلانہیی زہنبوورہ جہرگی من، لہبہر خالت
 بہ داوی سہنگہساری بگرہ یارہب، مامی یہک خالم
 لیباسی شہوق دہبری، نہوعہرووسی وہسلی لیوئالان
 تہئی: (راجی) لہ پہردہی قودرہتا با بیتہ سہر مالم.

(۱۹)

تۆ (با)وو من خہزانم، یا مانگی، من کہتانم؟^(۱)
 یا رۆحی من پەوانم، یا مہتنی، من بہیانم؟
 چاوت بہ جامی بادہ، شاہیکہ مہست و شادہ
 رەحمیکہ شاہزادہ، دہمیکہ پاسہوانم

۱- لہشوینیکی دیکہدا دہئی: (تۆ بادی من خہزانم، یا ماہی من کہتانم).

مووت نافہی تہ تارہ، زولفت بہ حلقہ مارہ
 پروت کانگہی بہ ہارہ، گیان، گیا پروانم^(۱)
 نہ خشت وہ کو ونہوشہ، بینخوش و پر درہوشہ
 قامت چناری حدوشہ، من تہیری بی نیشام
 بہختی فقیری دلہق، گہر لیی بدن بہ مہترہق
 ناگونجی جی بکا لہق، بو تہوجی ئاستانم
 تو شاہی من تہسیرم، تو بہرزو من فقیرم
 تو تیفو من حہریرم، تو فیکرو من جہنام
 مہجوبہ ہاتہ گوفتار، فہرموی بہ لیوی مہیوار
 (راجی) مہیژہ تہشعار، تو سووکی، من گرانم.
 (۲۰)

بہ خشیومہ بہ چاوی بہ لہکت، جیسم و ژیانم
 دامن اوہ لہ ریگہی ہہوہست، زہین و گیانم
 چہن ہاتمہ سہر چہرخی گیانبہ خشیو خزمہت!
 ہہر گوم بوو لہسہر لیوی شہ کہ بارت، نیشانم
 بہم دیمہنہوہ، مات و قہلہ ندرم و دہنالم
 لہو زولفتہ ہہزار داوہ، ئیتر نابی تہمانم
 گرژینہوہ کہت، شہرحی ہہموو رازی بہہہشتہ
 وا چاکہ، بکہم من بہ جہنان، کاری جینانم
 گہر نابہ لہدن خال و خہتت، بو ہہدہفی دل
 ئاتومی نہزہر دیتہ تہقین، ہہر نیگہرانم

۲- لہ شوینیکی دیکہدا دلہی: (پروت مہنبہعی بہ ہارہ، ئیمروکہ من شوانم).

کئی بی کہ لہ دہس گۆشہیی چاوتم بستینئی؟
 کئی بیئت و لہ ریئی وەسل، بجا باری گرانم؟
 دلہہستہیی سہوزہی خەت و، نوختہی دەمی خونچەم
 سەرمەستی مەہی و خەندەو و سەیرانی چەمانم
 تاکەہی بە دلئی سەختەوہ، نایا بەزەبیئت پیئم؟
 نەم چیشتووە ہیشتا لہ دەمت، تامی زمانم
 ہاوینہ دل و، پایزہ غەمخانہیی (راجی)
 زستانہ لہ شیوہنم و، بەہارہ لہ گولانم.

(۲۱)

لہ چاوم فیتنہ دەرناچی، نەساغی دین و ئیمانم
 بەہەشتم بو تەواو نابئی، جەہەننەم دیتە سەربانم
 ئیرادە و ہیژی کردارہ، خەرہ کپیسی ہەموو کارئی
 لہہەر پیچ و گەریکیدا، ہەزاران داوہ بو گیانم
 لہ کاخی عیززەتی ماتم، لہ بورجی رەسمی ہەلہاتم
 بە قانونیکی سەرخۆشیی، پرمکرد دەست و گیرفانم
 ہەوینی تەون و بازاری قەدیمہ، ئەم تەجەللایہ
 کہ ہەرکەس چی ئەوئی چاویک بگیڕیتتہ رەزو بانم
 سەما بەم رۆژہ پرووناک و، دەماودەم عەرد تاریکە
 بە دوو بەش بەشکراون شت، وەکو ہاوین و زستانم
 بەشی من عاجزی و تۆبەو، بەلاو ترس و نەساغی بی
 ژیانم ئیستہ تیئاگەم، دوای مەرگیشہ ریزوانم
 سیاحتبازی ئەم دەشت و بیابانہ، گیانی پاک
 لہ لەشدا پیس بووہ بۆیہ، زەفەر نابا بە یارانم

مه جالیکی گهلی پان و بهرینه، ههرچی ماندوو بو
 بلئی دانیسه تاویکی، له ژیر سایه دره ختام
 ئەمن تا کۆلهوارو دەس به سراو گران سهر بم
 ئەسیری داوی کوردان و، درۆو سویندو بوختام
 خوا یاریدهیی (ژیکۆ) نه دا بو هیزی ئەم هۆزه
 ئەبئی وه حشیوو ئەسکیمۆو جنۆکەش بینه سهیرانم!!

(۲۲)

زیندوو کهوه ئەجا تو خودا عه قمی ره میم^(۱)
 لهم ریگهیه ههر تۆی به خودا عهزمی سه میم
 بیجگه له تۆ کئی چاره ده کا جهرگی بریندار؟
 چه ند ساله که لهم بهردهرو هه یوانه موقیم^(۲)
 بهم لهنجه وو بهم لاره، مه گهر دئییه ته ماشا^(۳)
 بوئی ساغیه دئی، لهم دلئی پر دهر دو سه قیم
 سهرچاوهیی دل، داغی غه مه و لاله نوینه
 بهم ئاره قه نوشاوه، به لئی، پیرو قه دیم^(۴)
 سهیرانی ره زانی گول و گولزاری گرینه
 وامی سه فهری گیانمه، سهرخوشییو بیم
 په ژموردهیی ئاپورهیی کاکول و موژانم
 تیراوی سهروچاوی به هه شتی به شه میم^(۵)

۱- له شوینیکی دیکه دا ده لئ: (زیندوو کهوه ئەمجاره سه نهم ! ئیسی ره میم).

۲- له شوینیکی دیکه دا ده لئ: (غهری تۆ ج کس، چاره ده کا جهرگی بریندار؟ چه ند ساله که لهم گولخه نی هه جرانه موقیم).

۳- له شوینیکی دیکه دا ده لئ: (به م لهنجه وو بهم لاره، مه گهر دئییه عیادت).

۴- له شوینیکی دیکه دا ده لئ: (سهر چاوهیی دل، داغی غه مه و لاله نوامیه بهم ئاره قه جوشاوه، به لئی، پیرو قه دیم).

۵- له شوینیکی دیکه دا ده لئ: (په ژموردهیی قولابی جگهرکیشی موژانم تیراوی سهروچاوهیی سه د قه تره شه میم).

دیوانی راجی

(راجی)! سدهده فی من که زمانی تهر و تیره
وا دیاره له دیوانی شههیی، دورپری یه تیمم^(۱)!!

(۲۳)

ئهو شوخه ده کا غاره تی مال و دل و دینم
یا ره بیی نه بینم، که ده می یار نه بینم
ئهو په رچه م و کا کول له، ئه کا کول و تهر ازوم
هه رچه نده که عه بیاره، له معیاری ئه مینم
بهم چاوه دل ئارامه، دل ئارامی نه ماوه
هه ر غه مزه به سه د تیره وه، هاتوته که مینم
غم، هاته دلئی پر غه م و خویناوی خه یالات
وا ژاری فیراقت ته کیئیتته برینم^(۲)
قوربانی له بو کوئم هه و دوو چاوی خومارت
ئه م نیو ره مه قه ی روجه، ده می بییره سه رینم
جاری نه بوو ئه ی دل به ری عه بیار، به ماچی
پر شهوقی بکه ی، ئه م دلئی پر خوین و گرینم^(۳)
مه یلی له هه وادارییه، دوو سونبولی گیسوت^(۴)
چی داوه له تاوی شه ره ری ئاه ی به تینم؟
زاهید بده بهر تیغی جه مالت، وه کو جه لاد
تا پوولی جنوکان نه خزینیتته جه بینم^(۵)

- ۱- له شوینیکی دیکه دا ده ئی: (راجی! که زمان بی سدهده فی من، به ته ماشا بمگیره له دیوانی شههان، دورپری یه تیمم).
- ۲- له شوینیکی دیکه دا ده ئی: (غم، هاته دلئی ته بو خویناوی خه یالات هه ر زه هری فیراقت ته پرژین له برینم).
- ۳- له شوینیکی دیکه دا ده ئی: (جاری نه بوو ئه ی شاهیدی عه بیار، به لوتقی هه لکه ی به وه فا دیده ی پر خوین و گرینم).
- ۴- له شوینیکی دیکه دا ده ئی: (مه جیووری هه وادارییه، دوو سونبولی گیسوت).
- ۵- له شوینیکی دیکه دا ده ئی: (تا شیوه یی شه یتان نه خزینتی له جه بینم).

دیوانی راجی

(راجی)، له هه موو کردهیی پر مایه که ده رچووم
داغی سه نه میکم له دلا ماوه، غه مینم.

(۲۴)

ماته میکی تازه بو مهیدانی ژین پهیدا ته کهم
رۆژی مه رگی خووم له ئوفقی په رچه می ئاوا ته کهم
سه ر هه لینه، هه لپه چاوت له بازار ی هه وهس
تا بزانی ئالو والای سوژ چلون سهودا ته کهم؟
ئیوه ناسیارو، ئه من شیوهی غه ریم بیته روو
پیچه لاده، جهژنی دل، له ملاوه وهك تهولا ته کهم
سوخمه سهوزو ئال بگری دهستی یاریدهی برین
جه رگی هه لقرچاوی خووم، بو ده ستیری وریا ته کهم
من که به ختی گیان ته کهم له م شاری عیشقه، بی ریا
کهس بناسم یا نه ناسم، فهرق ناکه م، وا ته کهم
ناوی گه ر بیئن، نه زاههت پر ده بی ئیمان و دین
رۆژی هه شرم را ته بی، جه ننهت پری تووبا ته کهم
دادی من له م شاره دا، ناپرسی ئه ی خونچه ده م
بو یه وا پر زارو دل، هاوار ته کهم، هیوا ته کهم
گه ر ته لینی رۆزوو گه ر م، زه رده خه نهت ته مباته وه
به رگی ئیسلامی ته پوشم، کرده وهی ته رسا ته کهم
پی م ته لی دامردوی، (کاکه ره سول) م ته مکوژی
من که باده ی مه رگ فرکه م، دیاره ئیشی چا ته کهم
چونکه شای شه تره نجی عیشقم، چوومه به ندی شاروخی
سه رکزو ماتم، وه لاتم، گه رده نی ئازا ته کهم

دیوانی راجی

من کوری عیشقم ئەگەر جاحیل و گەر پیرم، ئیتز
پهیرهوی باوکانهمه، گەر چاک و گەر بی جا ئەکهه
نامهوی ئەم کاته کورتهمدا، هونەر دهرخهه لهلات
بۆیه وهک چاوی دزان، تا خۆم پهنادهه را ئەکهه
جگ له رۆحم، قیমেتی ماچم له باخه لدا نییه
وا رجاى (کاک ئەحمده^(۱))، پیغه مبهرو مهولا ئەکهه
تا ملم کهچ کهه له مزگهوتو، به خهونم بییه روو
رهبو هۆری دل، چ شیخانه به ئیلله لا ئەکهه
(راجیا)، سهه کهس ئەلێ تو هه مسهههه په یمانه نی
من که خۆم ناسیوه بۆچی خهه ئەخۆم، برۆا ئەکهه!؟

(۲۵)

تا به کهه خۆم تووشی دهردو عیلههت و سهودا ئەکهه
سا به چاوانت قهسههه، ئەجا ههوههس په ییدا ئەکهه
بو بناغهه قه سهرو هه یوانی سه فاوو شهو کهه تم
هه لکه نیی کیوی سه بهرو، قۆنگرهه ته قوا ئەکهه
وا مهزانن، من که سه یکم کهه به هاوو تانه جو
حهه له نازی نازکانو، کولمه یی زیبا ئەکهه^(۲)
دائیمه سوو نیازی کوردی دلدارم هه یه^(۳)
دل له باغی په رچههه و بالایه کهه ره عناه ئەکهه

۱- مه بهست له حاجی کاک ئەحمدهه دی شیخه.

۱- له شوینیکی دیکه دا ده لێ: (حهه له نازی نازکانو، چه هره یی زیبا ئەکهه).

۲- له شوینیکی دیکه دا ده لێ: (دائیمه سوو نیازی کورد تورکانم هه یه).

بیٚکھسیی، قازانجی له کوی دیتہ بہر دہستی تکا؟
 ہیچ نہبی، سا خوٚم بہ داوی دلٚبہری والا تہ کہم^(۱)
 مہرحہبا تہی نازہنن، دلدارہ کہی نازک بہدہن
 وا بہ عیشقی چاواہ کانت، مہشقی تہملاولا تہ کہم
 من وہ کو رٚژی ہہلا تہو، دیمہ ئافاقی بتان
 شیٚت نہبووم، بوٚچ خوٚم بہ تووشی چاری کہم بینا تہ کہم؟
 من کہ ئوستادیکی پیری عیشق و سٚوزو حکمہ تم
 بوٚ مہسائیل ہہر کہسی بیٚت خواہشی ئادا تہ کہم
 (راجیا)! چاری خہیالت لایہقی رووی دلٚبہرہ
 بوٚیہ وا ئیستا رمووزی یہ کدلیی ئیما تہ کہم^(۲).

(۲۶)

لہ کونجی میحہنہتا مردم، تہمہندہی کاری بی جا کہم
 وہ کو مووسا، وہ چاکہ روو لہ جیلوہی تووری سینا کہم
 بہ عہقل و عیلم و عیرفانم، لہ گہل تٚ چیم کہ پی نہ کرا
 بزائم چٚن تہبی وہختی، دلٚم مہجنوون و شہیدا کہم
 تہ گہر دہستم بگا دوو چاری دوژمن ہہلکہنم، قوربان
 خودا ئیکرا مان تہ گری، دلٚو دیدہم لہ تہقوا کہم
 سہراسہر مہنزلی جانان، لہ تہوحیدا موزہ بیہن بوو
 لہ وہسلی تٚ تہبی جانا، سوپاس و شوکری مہولا کہم
 زیادی نیعمتہ جانا، لہ سہر لہ علی لہ بت ماچی
 تہ گہر ئیحسانی تہ کلیفم، بہ شوکری تہو موحہ للا کہم

۳- لہ شوٚنیکی دیکہدا دہلی: (ہیچ نہبی، سا خوٚم حہریضی ئاھوی سہحرا تہ کہم).

۴- لہ شوٚنیکی دیکہدا دہلی: (بوٚیہ من ئیستا رمووزی مہعریفہت ئیما تہ کہم).

دیوانی راجی

که دیدارت موکه پرپر بوو، له دیدهی جمععه مهختوووبه
نیشانهی ساعهته زۆری له خویندندا، له فوقها، کهم
سهبای خهتتم له گولزاری ختورم هاتوو، (راجی)!
به یادی غونچهزاری ئهو، دهماغم چاکه گولسا کهم.

(۲۷)

دهستم له ههموو جیگه برآ، روو له نهشهی کهم
سیس بووم و شکبوومهوه، با نهختی گهشهی کهم
چاوت که پری بهنگه، پری مهیکهده مهی که
تا دهس له ملی مهستیوو ئاوازیی نهی کهم
ئهو پهرچهمه، پهژینی گول و سیوو ههناره
ئهو بهژنه گولندامه، ئهبی سا قهدهغهی کهم
لیم لاده ئیتر شیخی ریا، چیکه درۆ کهی
کاری که به تۆی کهم، بهخودا نابی به سهی کهم
با قهل بفریو، کوتره باریکه بیئی
مهیدانی من و تۆیه، ئهوهی ناشیی دهی کهم
من ههر خهمی تۆم پییه، دلشیم به تۆ بهخشی
ئهم نیوه غهمش، با له دلی مامهخه مهی کهم
رهنگی گهمی کولمهته، مالوسکه دهبهستی
خهرمانی سهر و پهرچهمی تۆ، گهر به شه نهی کهم
ئیستا که به سهربهستییه وا دیمه کهنارت
تا کهی به ریا، روو له دهری گیسکه گولهی کهم؟!
(راجی) که گوناھ، کارمه تا رۆژی قیامت
پاک نابمهوه، گهر له ههموو بهحری مه لهی کهم !!.

وچاندارى و گهداييم بئى، ئيتىر روى خۆم لى شا ناكهم
 به روتى رۆژى دواييم بئى، بهسه داوا لى خوا ناكهم
 ئەوئى سەرخۆشى دوو رويى و، ههواوو بادەنۆشى بئى
 به پوولى نامەوى، من هەقپەرستم نارهوا ناكهم
 بههشتم پئى فرۆشرايى، به گيان و مال و منداالم
 لى ئەم مەيدانە كورتهمدا، ههرا ناكهم، ههرا ناكهم
 كه ناوهنجى ههموو تيرەم، به چاكتەر هۆز دەرچووبم
 بهبئى عەقلى، لى شەرق و غەربەوه پىشت و پەنا ناكهم
 به خۆم باوەركەم و هۆشى ههموو سوود و زيانم بئى
 ئيتىر يارىك ئەناسم، خۆم به شەيتان ئاشنا ناكهم
 ئەوئى سەر چەوتە، ترسو لى رزى خۆى بهسييه هەتا مەرگى
 لى گەل زۆردارو بەدخوشا، ئەمەندە خۆم تەبا ناكهم
 ئەگەر دووبارە زىندوو بينەوه، يا نەبنەوه مەردوم
 كه پيىكە لپيىك ههموو بمرن، بەشى خۆم خاك چا ناكهم
 ئەگەر بئى خاوەنە ئەم چەرخ و بازارە، چييه و چۆنە؟
 كه ماددەش بو تەبيعت بئى، به مەعناى شارەزا ناكهم
 ئەزانى؟ هيندە تو بەرزى، لى ژوورى چەرخى بنيادەم
 كه قوچت هات و زگ زل بووى، ئيتىر فەرقت لى گا ناكهم
 لى نپرو مپوه، تا يەكتەر بناسن، گەورەتر، هەقناس
 ههموو منداالى كۆزىك بن، چ رەنگى لپيىكجيا ناكهم
 شەپزەى كيىوو سارامو، وه لاتم بو تە مارانگاز
 لى پاشو پيشى هيچ هيىك، بلى (راجى): رجا ناكهم.

(۲۹)

تا قیامت، مهیلی چاوی کالّ ته کهم
 روو له داوی زولّفو دانهی خالّ ته کهم
 لائوبالی، گوئی له کهس ناگرم ده می
 جگ له دلّ بهر، خوّم له عالم لالّ ته کهم
 گهر بوهستم من بهران بهر روویی تو
 جهننه تولسه تو له روّحم تالّ ته کهم
 گهر بنوّشم من له بادهی چاوه کهت
 دلّ له دۆزهخ سهد کهرته خوّش حالّ ته کهم
 وا له قاپیتا ئه نالینم به سوّز
 بوّ خوماری چاوی شوخت سوالّ ته کهم
 زاهیدا! مه نعم مه که گهر مهی بخوّم
 وهک وهلی، من کاری بیّ توّبالّ ته کهم
 یار له باسی کوشتنم ئه دوئی، منیش
 بهخششی دوو لیّوی، روّحو مالّ ته کهم
 وا به سهر دلّدا ئه بارئی تاوی خوین
 چهندی چاوی خوّم له رووی سامالّ ته کهم
 روژی مهحشهر، من له جهورو زولّمی یار
 (راجیا)! ته سلیمی عهرزو حالّ ته کهم.

(۳۰)

خودایه! من له دهردی بیّ ده ماگی خوّم و گهل چبکه م؟
 له گهل روّبینته نی میحنهت، به شمشیریکی کهل چبکه م؟

که من ئاواره بی مولک و وهتن بم، دهست و پی خهسته
 له ساحیب ئەقربا و ئەسپو، ره فیقی پیو و پهل چبکه م؟
 وهره ئەی نازەنینی من، به ماچی لیوه کهی ئالت
 به بی تو غهیری داغ و دهره، دهستی خۆم له مل چبکه م؟
 له زنجیری فیراقت، بهسته و مات و مه لوول ماوم
 له زۆرداری جه مال و حیدده تی لاری فاحهل چبکه م؟
 چ ئاشووم، به ریسوایی سهرم هیناوه ته سه ر خاک
 که من خاکم، له لاله و سه به واتی میرگ و مه ل چبکه م؟
 به بی من، ئەی نیگاری شوخی سه بهستی به عیشو و ناز
 نه بو جاری به رمووی: بی فقهس لهم تهیری دل چبکه م؟
 زه مانهت دوژمنه (راجی)، چ ته دبیرت نییه ئەسلهن
 نییه ریگهی منیش وهك تو، له سه ر ئەم داوه سل چبکه م؟.

(۳۱)

له دنیا دا ئەگه ر دورجی مه عیشهت، ده رجی عادهت که م
 له سه ر کورسی ته فه ککور، هه ر ده بی خۆم نه خشی راحهت که م
 له مو دده ی عومر ما ساتی نه بو خالی له خه م، حالم
 له بهر گه نجی خه فهت نه مدی، له کونجی ئیستراحت که م
 به عیشهقی ئەو گو له، ئەو شوخه، ئەو کورده پهری روویه
 ته مامه گه ر خه م و تالیی، هه موو ئەم ناوه غارهت که م
 به ته ننازی ته نافی زولفی دامه زانده، دامه زرا
 له خه میه ی شاه ی خالی چاری پیویسته به شارهت که م
 ده لیلیکی هه یه، ده لالی چاوی کالی ئەو شوخه
 له عهینی گوشه گیریدا، ته ماشای کاخی عیززهت که م

کولاًوم، هه لکزاوم، خانه سووتام، چ بی تاوم
 به ئومیدی ویسالت، گهر له ئهم دنیایه ریجلهت کهم
 له ههرجی های و هویه، بابهرۆی دل دیتته بهر گوئیان
 به لئی بو حال پهریشانیی، ئه بی ئهم نرخه ماملهت کهم
 مه جالی زولجه لام ههر نه بوو، یاره ب، جه مال و مال
 به هه بیهت تی بکو شم، هیممه تی خوم سهر فی بیدعهت کهم
 شه مالی دل بهرم وا هات و، راست و چۆپی وه رگی پرام
 وه کو (راجی) که تو زیکم به دهم با، روو له خزمهت کهم.

(۳۲)

خۆشه بنۆشین ئه ی سه نه م، جیگه به جیگه، دهم به دهم
 باده به باده، نهو به نهو، سینه به سینه، دهم به دهم
 نووری روخت که هه لکرا، زینه ته بو ئه هلی هه وه س
 نوخته به نوخته، خهت به خهت، تو پر به تو پر، خه م به خه م
 وه ختی فیراقت گریه مه، دیده به دیده، دل به دل
 گۆنه به گۆنه، کو به کو، چاوه به چاوه، یه م به یه م
 وه ختی ویسالت خه نده مه، سهوزه به سهوزه، چل به چل
 خونچه به خونچه، گول به گول، لاله به لاله، نه م به نه م
 مه سخره زولف و خالی تو، دهسته به دهسته، موو به موو
 دانه به دانه، روو به روو، سایه به سایه، هه م به هه م
 قهیدی دل م محه به ته، رۆژه به رۆژه، شهو به شهو
 که یفه به که یفه، پر به پر، هه لقه به هه لقه، که م به که م
 به زمه برۆیی و بی مه دووت، خانه به خانه، کون به کون
 سیله به سیله، ری به ری، باخچه به باخچه، چه م به چه م

حذیفہ نہ بی ماچی دہمت، جوملہ بہ جوملہ، لیو بہ لیو
جیلوہ بہ جیلوہ، قہف بہ قہف، خہ لَوہ بہ خہ لَوہ، جہم بہ جہم
(راجی) یہ موشتا قی قہدت، سوکنہ بہ سوکنہ، دہر بہ دہر
ہارہ بہ ہارہ، ہو بہ ہو، گریہ بہ گریہ، غم بہ غم۔

(۳۳)

گہلی سوورام، ئەمیستہ ئارہ زوی سہیری جیہان ناکہم
بہ روودا کہوتووم گہشتی بہ پەرگاری زہمان ناکہم
لہ رووی راو و شکارا، تیری غہمزہی خوسرہوانی من
بہ خورایی کہ ناچن، خوم بہ نیچیری گران ناکہم
ئومیڈم بوو، بہ سہبزہی نہودہ میدہی باغی روخساری
درہو یا گیرہیی میحنہت، لہ خہرمانی خہمان ناکہم
مہلہک بوون دہست و دامینی پہری رووی من، پری عہردی
لہسہر بو، تانہ کیچی قہت گولای ئاسمان ناکہم
کہ دلہر، بہو گولی ناو پەرچہم و کاکولہ خوی دہرخا
ئہگہر خود بیٹہ چاوم، چوں فہراموشی جینان ناکہم؟
لہ سۆزو لوولہیی تاسات و کاساتی لہبی ساقی
لہگہل کاروانی ماتہمدا، دلی مہستم رہوان ناکہم
کہ چوویہ مہرکہزی دلہر، شہہنشاهی ولاتی عیشق
بلی (راجی) گہیشتم، جا بہ ہیچ لا کاروان ناکہم۔

(۳۴)

دیدہ کہم، یاریدہ کہم، جہرگ و ہہنام، گیانہ کہم
دینہ کہم، ئایینہ کہم، ئامینہ کہم، ئیمانہ کہم
سوورہ گول، ئارامی دل، چاو پر لہ کل، گہوہر لہمل
سۆزہ کہم، پیروزہ کہم، نہورۆزہ کہم، نیسانہ کہم

نیوہ شہو، خویش بیرہ خہو، نہ خشینہ کہو، ٹاسک بہرہو
 بازہ کہم، شہابازہ کہم، شانازہ کہم، جانانہ کہم
 نازہ نین، خویش پیکنین، ٹاواتی ژین، ہاواری دین
 راحہ کہم، رہ حراہہ کہم، ٹہرواحہ کہم، مہستانہ کہم
 سییمہر، عہترو گوہر، شیرین کہمہر، ہدی دز نہزہر
 زیزہ کہم، نازیزہ کہم، پاکیزہ کہم، پیمانہ کہم
 خوشہ کہی، سہر خوشہ کہی، مہی نوٹشہ کہی، پرجوشہ کہ
 رۆژہ کہم، رۆژانہ کہم، مانگانہ کہم، سالانہ کہم
 داخہ کہم، بہیداخہ کہم، پہرداخہ کہم، پہرلاخہ کہم
 باخہ کہم، بۆشناخہ کہم، سہر شاخہ کہم، نہرمانہ کہم
 چاو عہرہق پپر، لیو خہفہت بر، کولمہ ٹاگر، دل بہگر
 گہنجہ کہم، بی رہنجہ کہم، نارنجہ کہم، رہ یجانہ کہم
 پہنجہ پہنجہی، لہنجہ لہنجہی، قیت و قنجدی، خشت و خنج
 یادہ کہم، خویش بادہ کہم، ٹامادہ کہم، خندانہ کہم
 سینہ کہم، یاسینہ کہم، ناسینہ کہم، تاسینہ کہم
 کاسہ کہم، سہریاسہ کہم، گیلاسہ کہم، تاسانہ کہم
 ٹہی سہنہم، گول خونچہ دەم، نارنجہ مہم، قامت عہلمہ
 شاہہ کہم، ہہمراہہ کہم، شاہانہ کہم، دیوانہ کہم
 رہجمہ تہی، پپر ہہیبہ تہی، شیرین خہ تہی، ہہر شہو کہ تہ
 خانہ کہم، مہ یجانہ کہم، بتخانہ کہم، تہر خانہ کہم
 شہنگہ کہی، پپرشنگہ کہی، گولرہنگہ کہی، دل سہنگہ کہ
 لاسہ کہم، ریواسہ کہم، بلباسہ کہم، گورانہ کہم
 بان و عہر عہر، قہد سہنہو بہر، شوخ و دل بہر، نہیشہ کہر
 نہرمہ کہم، سہر گہرمہ کہم، جی شہرمہ کہم، گریانہ کہم

دیوانی راجی

چاوشه هیئنه‌ی، دلفریئنه‌ی، خونویئنه‌ی، عیشق چیین
گیانه‌که‌م، بیگانه‌که‌م، جیرانه‌که‌م، جهیرانه‌که‌م
سه‌رو و بان، نارامی جان، رۆحی ره‌وان، شه‌وقی گولان
چیئنه‌که‌م، خاویئنه‌که‌م، دروئنه‌که‌م، خه‌رمانه‌که‌م
بیرکوژهی، عاشق دژهی، هه‌ی خوینمژهی، گول دازژه
زاده‌که‌م، نازاده‌که‌م، به‌گزاده‌که‌م، کوردانه‌که‌م
ماچه‌که‌ی، لالیئوه‌که‌ی، وه‌ک سیئوه‌که‌ی، خستمیه‌کیو
سامه‌که‌م، نارامه‌که‌م، نارامه‌که‌م، تامانه‌که‌م!!

(۳۵)

مردم له‌غه‌ما دل بدری‌و، هیئندی په‌رۆکه‌م
سوودی نه‌بوو ئەم کیسه‌یه، خوّم بوچی خه‌رۆکه‌م؟!
به‌ختی سیه‌هم، نه‌مدی، وه‌کو خالیئوو په‌رچه‌م
جاری سه‌ری ئەم ته‌یره، به‌ده‌ندووکی هه‌لۆکه‌م
قیری سیه‌هی لیبکه، سه‌د که‌عبه‌پرووخی
با ده‌ستی هه‌وه‌س، قه‌ف به‌قه‌فی گه‌رده‌نی توکه‌م
تا ره‌نگ و روخم زه‌رده، له‌دنیا ده‌گری باس
مه‌علوومه‌له‌رووی گول، که‌ده‌بی ره‌نگ به‌بوکه‌م
به‌م ئاه‌ی منه، رۆژی روخی که‌وته‌بلندی
دل بوئیه‌ده‌لئ، به‌م قه‌دی دلداره‌وه‌شوکه‌م
وازی نییه‌له‌وگه‌ندومی خالانه، ره‌قیبم
مه‌ر ئەو که‌ره‌دیزه، به‌ره‌لای خه‌رمه‌نی جوکه‌م
ئه‌ی رۆحی ره‌وان، لیمگه‌ری ماچینکی له‌بت که‌م
خو، باده‌له‌ناو شووشه‌یی خوئی نابئ به‌بوکه‌م

لہ فزم وہ کو ہنگوینہ، بہ ژہہراوہ موبہ ددہل
 کی دی؟ لہ گہ لئی، ئیستہ ہہتا مہرج و گرو کہم
 (راجی)! لہ ویسائی کہ خودا بیبہشی کردوم
 تا قامی قیامت، چ دہبی شیوہن و رو کہم؟!.

(۳۶)

ئہم کچی بادہ، بہ ہیچ جوڑہ تہ لاقی نادہم
 نیوہ بو سیکی بہ سہد مولکی عیراقی نادہم
 سہروکاری ہہموو کہس، عیشق و فہنایہ تاخر
 جی خہوی مہرگی بہ سہد تا قو ریواقی نادہم
 ساقیا! جامی عہرہق بینہ مہزایایی حزور
 بہ ہہموو مولکی سولہ یانیہ باقی نادہم
 دلئی غہمدیدہ ئہ گہر جاری بکا بوئی ویسال
 چیکہ بہر دہدہ بہی کوسی فیراقی نادہم
 باغہوانا! مہ بہ دلگیرو، مہ کہ پہرژین، گول
 وہ کو شیخ رووی شہ کہر، من بہ سماقی نادہم
 لہ بی جو باری سہفا، سہروی دلآرامی ہہیہ
 روژی بہزم کہ ہہ لئی، راہی میحاقی نادہم
 (راجیا)! مہملہ کہتی خو مہ ولاتی رہنگین
 بہ ہہموو میللہت و مولکیکی سیباقی نادہم.

(۳۷)

بہ سوژی دل، بہ نالہ، چہشنی کو کووم
 سہرم پپر جو شہ، بہرگی زہردہ، دوو رووم
 سو پای سہر کی شہ مہیدانی دل ئہ گری
 لہ کوورہی شوو شہوزاریمہ ہہ لبووم

دیوانی راجی

که مهندي زولفو کاکولت، به جاري
ته کا به ندي مرازو گيان و ته ستووم
نه مييم، ره بي بي ئاگر بسووتيم
ته گهر بي زوق و نوشي ديمهني تووم
به تيژي خه جهری موژگان، په له دل
ئيتز بو کوت کوتسه، ناو جهرگی گرتووم؟
نه کهي لييمان بتوريي، ههرچی قهوما
مهترسي، من له بهر دهستا که خوش خووم
سه فهر، ههرچه نده مایه ناله باره
به لام ته مجاره ههستا بهختي نوستووم
له ترسي شيخ، ته بي هه لييم به دهشتا
نه وهك بميینی ته شکیینی ته رازووم
به لئی (راجی)، دياره سووزی ئيمه
له دلته نگيم و دوو چاوی خه والووم.

(۳۸)

لهم وه حشته من تووشي چ شاخ و چه قهني بووم؟!
گيروده يی سهر پرژي، چ دارو ده ونی بووم؟!
گرتت به جنيويکی، ژيانم به تيجارهت
وهك تازه هه تيويکی، که ئيمرو به تهني بووم
ده تویتسه وه دل، ههروه کو شه معی که بسووتی
بابه سته يی سهودايی عه ره قدان له گهني بووم
لهم به حری خه يالاتی تو، نيزیکه بخنکيم
وا بزانه نه ههنگیکه، به تووشي گهزه ني بووم

دیوانی راجی

هەرچەند ئەرژۆی خوینی دوو چاوم، له غەمی تو
بەم خوینەوه، پروانە چ خاوەن کەفەنێ بووم؟!
هاتوڕەوی من لێرە ئەفەرمووی چییە؟ قوربان!
سەودازەدەیی قامەتی نازک سەمەنێ بووم
(راجی) له قیامەت کە بڵین: چیت بوو له دنیا؟
بئ مال و دل و، عاشق و رەند و رەبەنێ بووم!!

(۳۹)

هەرچەندە بە ئاهە کەمی قەلەندەری، هاتو چووم
هەر وازی لێ نەهینام، هەتا بردی ئابرووم
بیستوومە کەوڵی رەقیب، دەبباغی نییە بەلام
لێی ناگەرێم عەزیزم، ئەمیستە تا نە یگرووم
شەپۆلی چاوەکانم، بەسەر روو کە دینە خوار
ساتی بە رەنگی سورەوهو، ساتیکی زەرەدە رووم
له وینەمی زەرپەداری، دارو بەردی (کۆیە) کەت
فرمیسکی چاوەزارم، ئەشۆرینێ شۆرە بووم
جیلووی شکۆفەکانی خەت و خالە تازه کەت
رازایەوه بە شەوبای ئارهزوویی ئاهی زووم
تریسکەمی عەقیقەکانی لێوی بە زەرەدەخەند
پرتەو ئەخاتە سینەمی ئاسمانی پەر نجووم
ئەمی گیانە پەر نیشاتە کەم، ئەمی چاوی دیدەنم
ئەمی یارە دلفریووە کەم، ئەمی شوخی ناو قوتووم
کەمی دێی بە رەسمی تازه، بە (راجی) ئەدەمی هەوهوس؟
بیجگە له تو شک نابەم، لەسەر خاکی مەرزو بووم.

لهسایه‌ی خواوه، خوا نانی بریوم
له ئیشوکاری کۆمه‌ل، تی تریوم
به غم، وا کۆلله‌وارو دل نه‌خۆشم
به وینه‌ی کاله‌کی بل، داته‌پیوم
له دایکم بووم، سه‌رم هه‌ر ده‌رده‌داره
له منداڵیوه پیر بووم، داچه‌میوم
نه (خونسا) م نه (می) م، نیر بووم له‌لای خۆم
که‌چی وه‌ک یه‌خته‌یی تازه‌ خه‌سیوم
له‌به‌ر بی بابو داکی و، ده‌رکه‌ناری
ته‌مه‌ن چل ساله‌م و، هیشتا هه‌تیوم
ئه‌وه‌ی چاره‌م ببینی، وه‌رئه‌سووری
ئه‌للی درکم، له‌چاوانی چه‌قیوم
جه‌هه‌نده‌م پر ته‌که‌م، رۆژی قیامه‌ت
له‌عالمدا، که‌من داوی به‌زیوم
نمونه‌ی سه‌نگه‌ساری و ناله‌باری
دیاره، وا له‌دوو شانێ خزیوم
به‌ئه‌سپی و، کیچ و، می‌شوله‌و، هه‌زارپی
له‌بن باری فه‌لاکه‌ت، داهاه‌زیوم
ئه‌وه‌ش عومره، خوا داوته‌ به‌من تو؟
جیسا‌یی‌شم ته‌که‌می، رۆژی نه‌دیوم!!
جه‌زای ناخۆشی ئیره‌م گه‌رده‌ی، خۆش
په‌شیمانی، بلای تازه‌ت کریوم

که کاری خۆته، هەر عهقل و نهفامی
 ههژاری و دهولتهتی پیکدا سهپیوم
 کهسی گهر هاته دهرگهت، کهوته هاوار
 دهرت کرد، ههروه کو گیانی لهقیوم
 رجا، ئاوی رهشی پیکدا رژاندووم
 حهیا، ئیخههی حهییاتی دادریوم
 ریا هاتو، به ریشی خۆی ریاندم
 تهما، بهندی تهمامی ههلهکه نیوم
 چ سهیره؟ رۆژو شهو من ههر گریوم
 معازه لالا، به بییزی پیکه نیوم
 له خۆشیدا، له گهل خه لکی چ بۆشم!
 له ناخۆشی، که ههر خۆم، نۆو نیوم
 له سههر گه نجان ئه نوون خه لکی، هه موو کات
 ئه من ههر ورده بیره، زیرو زیوم
 (عوزیر) پیغه مبهرم بیستوو له قورئان
 که زیندوو کاته وه ئیسکی رزیوم
 (خه لیل) یش ههروه کو من بوو، له دهس هۆش
 هه لات و کردی ئاوا، شاخ و شیوم
 غه لهت بووم، ئه و کهسیکی ده ستدریژ بوو
 ئه من ههر ده سه بر اوو خو نه ژیوم
 ئیتر (راجی)، هه تا ماوی بنۆشه
 غه مو، ته لالوو، ژارو، ژان و شیوم.

۱۹۵۳/۷/۱۰

من پروت و په جالی توّم، له م گولځه نده دا که وتووم
 في محزنکم حَقُّ لِّلْسَائِلِ وَالْمَحْرُومِ
 هه رچه نده وتم: جانا! هه سته وهره لام بو سوود
 ئاخر که نه هاتی تو، رویشتم و من تیچووم
 ساقی قه ده حت بینه، دانیشهوو، هه لده ستم
 بو هه رچی ده لئی فهرموو، من خادیم و تو مه خدووم
 مو تریب بخه کاری سوژ، سه د عوود و ره بابهو چه نگ
 شادمکه، هه لمسینه، به ینیکه به غه م نوستووم
 دلبر تو ته ماشاکه، په نگم له رووا روئی
 ته ی چاوی سپیم و ئاخ! نازانی که من چوّن بووم؟
 ده ستم که له که ی گرتم، ماتهم سه ری لیساندم
 سه د کویره وهریم کیشا، به ختیش له ته له ی به ستووم
 یار هاته ئیشاره ی ناز، (راجی) په له پهل هیچه
 ده ژیه ی به خه فته تا دی میقاتی ده می معلوم.

من له یارو یاوهرانو نازکان بیگانه خوّم
 پی به ده رگانه ی شه مالو، جیگه ئاگرخانه خوّم
 دل به سوژو سینه پر ئاهم، له دووری دوستان
 وا په راگه نده ی زه مانم، بیکه سو و تاقانه خوّم
 تو له ته لعه تدا وه کو باخی به هه شتی، جیلوه در
 من له نالین و خرؤشا، مورغی گوستاخانه خوّم
 دائیره ی گریه و خرؤشم، مهر که زی ویران ته کا
 شین و قورپیوانمه، سه ر پر خمی خو مخانه خوّم

ئەوی خودا، مردم له تاوی عیشوویی بالا یار
 تو شەهەنشاهی عمومی، سائیلی دەرگانه خۆم
 بو نیازو بەزم و رەزمی گەردشی مەبخانە تو
 پەر غەم و، ماتەمزەدەو، گەردن کەچ و مەستانە خۆم
 کولبەیی بەختم، رەواجی دەنکە جوئیکی نەما
 (راجیا)! سافیی سپیدەو، رەنگی ئیوارانە خۆم.

(۴۳)

له ناو بەحری فیراقت، بانەخنکیم
 کەناریکم له دەستا بگرە، دەر بیم
 غولامیکم له دەرگانەیی ویسالا
 له شۆرا، گەر تو نازانی ئەمن کیم؟
 له میحنەتدا، لەبەر پەنھانی کولمەت
 بە چاوی زاھیر و باتین، دەگرییم
 کە ئاگرخانەیی عیشت بە گەرھات
 له دەورەیی عالەمەو، هەر من دەسووتیم
 له ریگەم وەقفە گەر ناکەیی، ئەزانی؟
 عەجەب نابیی وەکو بەنزی نەگرییم!
 بە بی ئاوی حەیاتیی لیوو خەندەت
 لەسەر من عەھدی وشکییی بی، نەرسکیم
 بە نیوہ ئیلتیفاتیکیی، ئەزانی
 له بەندی نامورادیدا دەفەوتیم!
 حەبیبیا! گەر دەپرسی حالی چاوم
 دەمی پەر مەوجی خویناوە، دەمی دیم
 له تاریکی شەوی بەختم بە شوعلە
 مەحەبەت، بو دیاری ماچی دەم دیم

دیوانی راجی

تہ گھر شادم، وہ یا زارو نہزارم
لہ سایہی زولفہ، نابینم بہری پیم
لہ یارم مہتلہ بہ یہک بوسہ، (راجی)
بالا، ترسی دل و دینہ کہہ بیلیم.
(۴۴)

با لہ خانہی عوشرہ تا، کاریکی دستوری بلیم
تا درہوشی رووی دہدا، نالہیکی دہیجوری بلیم
من بہ کامی لیوہ کانت، غائیلہی عیسا بکہم
یا بہیادی قامہتی تو، نایہتی (تووری) بلیم؟
چہندہ وہسفی تو بکہم، مابہینہ وہک تہرزو سہما
جا مہ گہر ہر بو مہسہل، میصباحہ کہی نووری بلیم
چاوی شوخی یارہ کہم ہہرچہندہ کالہ، پیئدہ گا
با تہمن جاری بہ گویرہی سیوی لاسووری بلیم
باسی دہریایی دوو چارم کہم، لہ توفانی فیراق
یا لہ گہرمیی دل ہہوای ٹاہیکی تہندووری بلیم؟
چیم لہ نیژیکی حہیبیان داوہ، وا مہدحی تہ کہم
قاعیدہی وایہ بہ دایم، زہلزہ لہی دووری بلیم
باغی حوسنی روومہتت، تہی دلہرا رازایہوہ
با بہ ٹاہہنگی عیراقی، لالہوو سووری بلیم
تا لہ غہخانہی فیراقم، شینی ناشادیمہ من
چاکہ ہاوارو فوغان کہم، حالی رہنجووری بلیم
(راجیا)، بو زولفی دووتا، تا بہ تا بیخوینہوہ
نوخٹہ نوختہ، خہت بہ خہت، گہر نہزمی گہنجووری بلیم.

دلّم پشکۆ، دەررون تهنـدووره قوربان
 ههناسهـم سهردو، تهن مهـغمووره قوربان
 تهماشا رپژهنی خویناوی چاوم
 دهایی لیشاوه کهی ناعووره قوربان
 له دووری توۆ، سبهینان و ئیواران
 له بهر مهـددی نهـزهر دهـیجووره قوربان
 کهرهم فهـرموو له توۆزی رپگهت، ئهی دوۆست
 که چاوم دوور له توۆ، بی نووره قوربان
 دهـماغم رۆژو شهـو پر شوۆرو جهـنگه
 دهایی هیلانهیی زهـنبـووره قوربان
 سهـرو رووت بو ههموو کهس بی حیجابه
 چ رهـحمیکه؟ لهـمن مهـستووره قوربان
 که رۆژی روویی توۆی پۆشیوه هیندو
 گوناهیکه، به ئهـو مهـغفووره قوربان
 قووری کوئی کهم بهـسهـر خوـما له تاوت
 دلّم توۆراوه، دایم دووره قوربان
 ههـمیشه چاوهـنۆری دهـستی ساقیم
 جگهر خشتورو، تهن خاپووره قوربان
 به (راجی) روو نماکهو، میهرهـبان به
 له خهـندیکی لهـبت مهـسرووره قوربان.

(۲)

تهـرزیکي جگهر رهـنگه، خوینی دلی بی دهستان
 بو مهـشقی خهت و خالی، موژگانی دژم وهستان
 نهـشهی قهـدو بالاکهی، شمشادی به بهر با دا
 شیوهی سهـرو کاکۆلی، رهـیحانهـوو موشکستان

دوینا له هه‌وای عیشقا، چه‌رخیکی شلک پییه
 زه‌رپړیک بوو سه‌ما چیشتی، هه‌ر گیزه وه‌کو مه‌ستان
 ئاسایشی هه‌ر مه‌نزل، سه‌بری دلّی بیچاره
 لاکین به‌چ دای بوکتی، عه‌قل و دلّ و دین هه‌ستان
 عه‌نقایی زه‌مان عیشقه، ره‌نگی که به‌چاو نایی
 ئاساری له‌عالمدا، په‌یدا وه‌کو ته‌رده‌ستان
 ئاوینه‌یی بی‌ژه‌نگم، وه‌ختی که به‌ره‌و روو به
 ئیستا که له‌دووری توّم، رامخستووّه ژه‌نگستان
 (راجی)! مه‌ده ئیعلانی چه‌ربی ئه‌مه‌ل و عیشقا
 موفلیس له‌هه‌موو لایئ، چوه‌ریزه‌یی پابه‌ستان.

(۳)

یاری گیانیم لی‌ئکه‌یته‌ دوژمنی دینم، زه‌مان
 قاره‌مانییشم ئه‌که‌یته‌ شین و نالینم، زه‌مان
 داغ ئه‌خه‌یته‌ جه‌رگی گه‌ش، به‌رگی په‌لاسم پی‌ئه‌ده‌ی
 ئوقره‌ ناکه‌م، ناخه‌وم، هه‌ر خزمی نه‌فرینم، زه‌مان
 خانه‌ سووتاوی چرای چاکه‌م، چ بونسو دئ له‌ژین!
 شیوه‌ن و غه‌وغا ئه‌گی‌ری تو‌به‌ شوپن ژینم، زه‌مان
 خاکی خوّم‌ت کرده‌ گردو سه‌نگه‌ری باس و هه‌را
 شانی به‌رزت گرتمه‌ ناو داوی گه‌وزینم، زه‌مان
 دانش و هوشت له‌بیری بی‌ره‌وی پر‌کردمه‌وه
 تووزله‌ت لی‌داو، زله‌ت لی‌دام، بن‌چینم، زه‌مان
 چونکه‌ له‌م دونیایه‌دا، جیگه‌ی سه‌عاتیکم نییه
 وا ئه‌زانم له‌و سه‌ریش، بی‌ناوو راشینم، زه‌مان
 هه‌رچی ئه‌یکه‌ی بیکه‌، گوّمی قوول مه‌له‌ی خوشه‌، ئیتر
 نامه‌وی ناوونیشان و هوژو ئاینم، زه‌مان
 دوست و دوژمن گشتی لی‌ت هاندام، کینه‌ت خسته‌ دلّ
 هیچ زه‌ره‌ر ناکه‌م که رووت و قووت و غه‌مگینم، زه‌مان

پایه ماڵم گەلی خۆشیمە، نەك بێمگەیی بە شا
چونكە حەق خۆی بێكەسە، ئاواتە ناسینم، زەمان
هەرچی هاتە رێگەم و خۆی خستە باوەش، بۆ تەكا
تۆ دەرت هێنا لە باوەشم و لە باڵینم، زەمان
من كۆری جارن و تۆ هەر كاتە جۆرێکی تری
نایەیه بەر دڵ بە چاوی پێر لە ئەسیرینم، زەمان
گەرچی (ژیکۆ) مایە سوونناوە، كە خۆی ماوە لە خۆی
هەر ئەلێ: من بەسمە خۆم خۆینداری گۆلچینم، زەمان.

(٤)

لە دەس چوو عەقل و دینم، بە جیلووی پروویی نازداران
بە بەر - با - مەدا لە بەر بادە، سەرو ماڵ و دلی جارن
لە باخی سۆزدا عاشق ئەبێ ئوستادی بولبول بێ
نەوێك عومری بە سەربا سەر بەفرسەت، چەشنی هوشیاران
كە مەولا پەحمی زۆرە، گەر لە گەردەن بەستم ئۆبالت
فیداتم موتربیا، خۆش، هەستە لێدە سازی ییداران
ئیتیر پیشەیی قەدیمی تۆ، سەراپا لوتفو ئیحسانە
بە پەحمی خۆت بگە هانام و دەرچم سا لە هاواران
حەبیب! كە لە ناو دوو دوژمننا، جیگای تەمكینە؟
وەرە یاری، نەجاتمەدە، سەنەم، یا بێمگە تیرباران
ئەگەر سەختم، ئەگەر نەرمم، لە ئاهم وا دیاری دا
توواوە جیسمم و لێدە، تگەیی ئیکسیری پرووی یاران
لە لایێ كەوتوووە (راجی)، لە لایێ نووستوووە دلبەر
وەكو من بەختی بەسراوە، لە سارا یا لە ئیو شاران.

(٥)

ئەو كۆمەڵە كوردانە، دەلێی شاھی زەمان
خۆش فەهم و خیرەد، حیرزی ملوكانی جیهان

وہختی کہ ئەچن بو شہرو شوڤر، ئاگری زہیتن
 وہختی تہقلہ لا چاپک و، وەک ئاوی پەوانن
 وہختی کہ ئەبەن ناوی ھەوہسبازی یو مہستی
 گولزاری ئیرەم، لالہیی دامەن ھەمەدانن
 خاوەن ھەسەب و رنەدن و، بیباکن و مہستووور
 پەنگین قەلەم و، خوش خەت و، شیرین، بە زمانن
 مەحبووین و، سەر بەرزن و، شاداوی مەلاحەت
 دلدارن و، ھەموارن و، ھەر زال و بەسامن
 بو روژی ھەرا، ھەر وہ کو عیفریتی بە ھەلمەت
 بو دوژمنی سەر، ئافەتی پەر ناوو نیشانن
 ھەر تاپەفە، گەردەن کەچی ئەو کۆمەلە نابن
 مەردووون و، فەرتووون و، بی عەقل و نەزانن
 ھەقناسن و، بی باسن و، دەر بازی تەم و غەم
 زانراوہ لہ دنیاوہ، ھەموو ئەھلی جینانن
 (راجی)! نییە حاجەت بە قەلەم بیخەییە نووسین
 سەر بەرزنی ھەموو عالم و، عالی، بە مەکانن.

(٦)

بەزم و ھەوایی گولشەن، بو ئیمە بوو درەخشان
 تا لوتقی گول نەیینن، دل زاری کونجی زیندان
 وا عومری من بەسەرچوو، تاکەیی جەفا بکیشم
 خوا بتگری وەفاکە، ماچیک لہ ھەردوو لیوان
 وەک لالہ زاری رووی تو، ھات و نەسیمی ئەنگوت
 پیویستە گەر حیسابم بگری لہ ریزی پەندان
 میخەت زەدەیی برۆتم، تا تاق و جووتە بو فیل
 قوربان! وەرە بنۆشین، من خوورپەم و تو خەندان
 روحم لەلات بە جیما، ھەردوو پەئی بەیان بوو
 من سویند ئەخۆم، دلێشم، حاشا نەچۆتە ھیجران

سہر مہستی غم زہی بیکم، سہودا دہ ماغی تیری
 قہت رہنگ نیبہ لہ گہل تۆ، رۆستہم کہ بیتہ مہیدان
 دل دایمما خہریکہ، بہم کوورہیی خہیالات
 بو جۆشی تیری ٹولفت، بیسوودہ چہ کوچ و سندان
 زیوین بہدہن ہہ تاکہی، بی رہحم و بی زہ کاتی؟
 رہحم و زہ کاتہ پیویست، ہہردہم لہ سہر موسلمان
 پیموت: بہماجی چاوت، گہردن کہچم، وتی پیم:
 (راجی) رجا کہ میک بوو، کردت بہ بہحری عوممان!!

(۷)

ئہم خاک و ہہواو ناوہ، کہ بی ناوہ بہ یہزدان
 ہہر فیتری دیموکراتییو سہرچاوہ، بہ یہزدان
 بہرچاوہیی ہۆزئیکی ئہدہ پیروہرو ژین بوو
 ئیمروکہیہ دوو چاوی بہ گل ماوہ، بہ یہزدان
 عیلم و ہونہری داوہ بہ با، کوردی خہریک ماو
 مہندیلی لہ سہر دوژمنی خۆی ناوہ، بہ یہزدان
 پاشاوو گہدا، عالم و خاوہن مہرو پرنجبہر
 ہہر ئیکہ بہ مہوجیکہوہ خنکاوہ، بہ یہزدان
 بی تانہ کہ خۆم کردہ سوپہر، بو سہری میللت
 بو شوینہ ونیم، سہد لہ پی لیداوہ بہ یہزدان
 نایینی؟ چلوں باغ و مہزاری دلّی دوژمن
 رازاوہ تہوہ، تازہوو پاراوہ بہ یہزدان
 ماتہ مزہدہوو کہوتہیی بن باری فہلاکت
 ماوین و دلّیش پہست و پہشوگاوہ، بہ یہزدان
 بی قونبہلہ، بی تائیرہ، بی موخنیقی غازات
 ئازۆت و ئۆگسجینی مہ، ہہر ناوہ بہ یہزدان
 نیمانہ سہرو سیرہتی کارو، دلّی باوہر
 دلّ وشکی مہعاریف بووہ، گوشراوہ، بہ یہزدان

ھەر زاهییدی غەددارە، ئیتز چاوه نواری
 مردن بەسەریکاتەو، ناکاوه، بە یەزدان
 ھەر شیخی مل ئەستوورە، بە بەرمالی رپایی
 پەردە ی بەسەری غەفلەتی داداوه، بە یەزدان
 دەرویشی مەکربازو، بە رازی کۆلی نایی
 ھەر یەك بە سوایکەو پەرژاوه، بە یەزدان
 ھەر ھۆبەوو ھەر ھۆزە، بە ناوبانگی عەشیرەت
 دوندانی لە کورتانەیی خۆی ناوه، بە یەزدان
 خۆ ییمە سەرو کۆکری جاحیلی لە ناو شار
 وہی وہی! کہ لە روو، پۆدرە ی لیداوه بە یەزدان
 بیری نییە، قەومییەتی چی؟ لووسییە کاری
 خۆی بۆ بەری پپی بیجیجە کیشاوه، بە یەزدان
 پیرانی ردین پەشم و خوری و موو، بە قسە ی پان
 ھەر ئیکە ئەلپی مستی لە کەر داوه، بە یەزدان
 خۆ کۆمەلی ئاغە و بەگ و سەردار و گزیران
 ھەر ئیکە لە رپی پارووی، سەد چاوه بە یەزدان
 ھەر باس و قسە ی فیتنە گەری و، سۆزی کچ و ژن
 سەودا لە مل و گەردەنی ھالۆه، بە یەزدان
 ئیککی رەش و، ئیککی سپیو سوورەیی چاوشین
 ھەر لۆمەوو ھەر غەیبەت و، ھەر پاوه بە یەزدان
 باسیکی مشوورو گەل و زانست و سەروکار
 رەش بۆتەو، لەم لاپەرە بەولۆه بە یەزدان
 ھۆ کاکە، منیش مردم و مەرگم بە گژاچوو
 بینۆشە دووای من، ھەموو تالۆه بە یەزدان
 ئەووەل شرو، ئاخر شەرو، ناوەندی گەچ و گپ
 ھەر بۆ من و ھەر بۆ تۆه، بژارۆه بە یەزدان

(پشکو)، چیبہ؟ بہرزی وہ تہنت بی سہروکارہ؟!
ہیسی لہ دلی غمزہ دہ ہرماوہ، بہ یہزدان.

(۸)

وہختی نیہ ئیستا کہ بمینی لہ ہہواران
وا پایزی رہش ہات و، ئہقہومی لہ دہواران
ٹاہی منی دل خہستہ، کہ ناوہستی لہ دیوار
کہی خو دہگرن قامہتی شمشاد و چناران؟
ٹاگر لہ جگہر ہلئہ گرین، بہ دەمی سارد
خو گہرم دہگرن، چیلکہ ئہکیشن بہ ہہزاران
پہرژین بہ گول و سونبول ئہگرن، پرومہتی کافوور
خوینی جگہرو دیدہ ئہپرژن بہ ہہزاران
خووگیرو، خواگیرو، دلئہ نڈازو، ہہوہاباز
نیچیر ئہکوژن، پایزو زستان و بہہاران
چہند خوہش بہ مندال و نہفامان، بگہزی شہوق
نہک بیہ قوماریاشی سہرو کوفیہ لاران
وہختیکہ، لہبہر قرچہیی گہرمایہ ئہسووتیی
کاتیکی لہشی، شہختہ ئہبہستی لہ کہناران
عومرت بہ فیدای ہلئہیی ماچیکہ، کہ ناچی
کیانت بہ ہہوای خہندہیی، ئہروی لہ بہیاران
سہودا بہ ہہموو سال مہکہوو کاتی بناسہ
پارہی ہونہرت، قہت مہخہ گیرفانی دہ لاران
بو ئہو کہسہ سووتاوہ، لہ تاوانی بسووتی
ہہر ٹاگری ئہو خوہشکہ، بہ لادیوو بہ شاران
(پشکو)، بہ مہقاشی بگرن بو جگہرہی لیو
کیانی بہ گہشی دیتہ بہرہو پیری نیگاران.

کارہ ساتی ہیڙشی کوللہ زہرد

کہ وہ ختیٰ ٹاشکرا بوو سووچ و تاوان
 بہلا وەر بوو، بہناو قہومی موسلمان
 لہ سالی نوسہدو پہنجاوو سی دا
 ہہ ژاران کہوتنہ فرمیسک باران
 لہ لایئی گہنمہ سوورہ ژہنگی لیدا
 لہ لایئی درک و دال، زیوان و زیزان
 لہ لایئی بوو تہمای خہرمانہ رہشکہ
 بہ دەس مندال، گہلیکی ہاتہ سووتان
 سہپان و مامہ جوتیار، دل بہ غہم بوون
 دەماری پشت و دلیان کہوتہ ہیڙشان
 لہ ناکاو، جگ لہوانہ، لہشکری زہرد
 ہجوومی کرد، بہ سونگی ہاتہ مہیدان
 بہ تیرو میوہ تیکہل، وک ہہلاتہ
 ہہلوعہو، تیبری ناکا خاکی کوردان
 کہ سہیریکی ہہواو ئاوو گیای کرد
 ہہموو بوونہ عیشقبازو گرانجان
 یہک و دوو سواری یہکتر بوون، ہہوایی
 کہ گرتی پرووی زہمین و، پووشی ئاسمان
 یہقینی کرد، بہ دەس ئیمہ ئہفہوتی
 گہرای دانا، لہ وەردو رەمل و دەشتان
 حکوومہت کہوتہ پرسیاری ئہہالی
 بہ قانونی زیراعہت ہاتہ جہولان
 بہلاغی دایہ مہئمور و موفہتیش
 کہ پولیس چوونہ سہر موختاری گوندان

نمونہ ہی ہلکے نن، جیگہ ہی بزائن
 ہتا میزانیہی کھن، گورج و چہسپان
 کہ مہعلووم بوو، لہ مہئموری محللی
 خہریک بوونہ قسہو بہرقیہ لیڈان
 وہزارہت کہوتہ تہخسیسی مہساریف
 بہ دامہزرانی چہند لیژنہ لہ گہنجان
 بہ ہہژنو رۆژ کہمتر، ئہو کوللہی زہرد
 ژیاوہ، کاکہ! وینہی ئاوی توفان
 بہ سوئتہی خوئی موخہووہل، (مستہفا بہگ)
 کہ مہئمورہ لہ کوئیہ، بیگی جافان
 بہ بارخانہی جہلب کردن، عہقاقیر
 سہم و گونییہو کہپہک، بی حہددو حوسبان
 لہ شہرقی کوئیہ، داینہ دوو موراقیب
 ئہوانیش (واحید ئاغا) و کاکہ (پہحمان)
 چ تیگۆشہر، نہبہز، گہنچ و دلاوہر
 تہہمتہن، کیمیاوی، مہردی مہیدان
 کہ ہہر ئیکہ، بہ لیژنیکی کریکار
 خہباتیان خستہ دہشت و چۆم و گردان
 تہورومبیلیکی لہووری، وک فرۆگہ
 ئہکیشتی، گشتی پیویستی پوزو بان
 شوؤفیر کاک (ئہحمہد)ہ، وریاوو ئازا
 قسہو روو خووش و، لیوی پر لہ خہندان
 لہ لیژنہی ئیمہدا، ئہمن و (فہقی حوسین)
 نیشانداری، جلیہوکیش و، قوماندان
 دوو (عہبدوللا)، یہکی گوی، ئہویتر
 دلیریکی بہ ناوبانگہ، لہ (بہرزان)

له ئەسلی ھۆزی کوردە، (لاوھ میرزا)
 دوو ئامۆزا، بەلێ (تۆفیق و عوسمان)
 مورەتتەب (مام تەھا)یە، ئەسلی خوشناو
 (سمایل)، حاریسی گەنج و خەزینان
 وە لاغدارێکی عەنتیکە، (کەریم بەگ)
 سوواری ئەسپە بۆرە، وەختی بازدان
 سەرۆکی لیژنە، (عەبدولواحید ئاغا)
 غەفووری، خانەدان و خاوەنی شان
 سەرۆکی لیژنەیی (دۆندار) و لای (کو)
 ھەویزی، گەنجی جێدار کاکە (پەحمان)
 کە (ئێبراھیم)ە، موسیقا لە جەنگا
 ھەمووی سەرخۆشە، گشتی، گەنج و لاوان
 ھەموو، وەك پالەھوانی رۆژی داوا
 ھەموو ئوستادو، خاوەن پێزو مەعلان
 ھەموو رۆژی، لە لایێ بانگو ھاوار
 کە لەشکر ھاتە ناو تووتنان و مالان
 (حسین خاتوون)، کزو سەرسام و ساوا
 لە ناعوورو، پیازو، شەتل و، بیستان
 سەدایی (یادگار) و (مامە زەینەل)
 لەگەل (ئەحمەد مەجید) و، کاکە (قوربان)
 کورە ھیچمان نەما، مردین لە ناو پاس
 دەسوورد کەن، نەوێک بخوا منالان
 لە زەرفی چەند رۆژێکی، سوار بووین
 نەبووین موحتاجی چەك، بێجگە لە دەرمان
 کە ئێمەین لەشکرێکی پڕ لە نەسرەت
 کەمێ بووین، زۆری کردین حەققی یەزدان

به غازو قونبه لهی زه پره، به ئیش چووین
 که ئیشی پینه کرد بوو، جهیشی ئه لمان
 ئیتر هاواری عالم، وا بلند بوو
 ته می پوشی، سه رو لاجاوی دیان
 ده می (ئه لیا سه سوور) ی که سینه زانی
 ده می (قه سر) ی، ده می کی خه لکی (کاوان)
 ده می کی (گومه شین) و (کانی هه نجیر)
 ده می (کانی رهش) و، لای (قازی به گیان)
 له هه ره جه حفه ل، که روومان تی ئه کردن
 له ترسا، جهیشی زه رد گشتی ئه خنگان
 له ناو خوومان ئه گرت، ئه و له شکری زور
 به ده رمان و به شورگان، دوور له بوختان
 به ساتی، جه حفه لیگمان لی ئه کوشتن
 شه ری ئیمه و، سه روور و جه زنی تهیران
 که لی جاران به بهر ئه زیهت ئه که وتین
 له جیی ناخوش و نووسه ک پیوه نووسان
 خه یالی هه نده سه و، ره سم و، خه ریته
 فریماندا، له خوتته ی کاری ده وران
 مه لین بی ریوو ته قدیر، نا کرین ئیش
 چ ئیشیکه، که نه یکا عیلم و ئیمان
 به سهردان هاته لامان، کاکه (ره حمان)
 له روژی بیست و سیی مانگی حوزهیران
 له گه ل کاک (ئه حمه د) و (ئیهراهم ناغا)
 له کرده و جه نگو و په زمی مه، عه جه ب مان
 شه ویکی پیگه وه، ژینمان به سه ر برد
 به شم شال و، ده ف و، سهیران و، گوران

بژئی قائممقامی شاری (کوئیہ)
له بهرزیدا، که بوته مه‌عدنه و کان
جه‌نابی (مسته‌فا به‌گ)، دل به سه‌فوهت
جیهانگیریکه، زاتنه خرمی خومان
مولاحیز هاته لامان، کاکه (جه‌بار)
ده‌لیلی عه‌قل و عیلمه‌و، جوودی ئینسان
گه‌ش و پرووخوش و، فیکری پر له حکمهت
قیافهت ریک و روح سووک و کزه‌ی گیان
قدوومی ئه‌و، کولله‌ی لابرده‌و رۆیی
ئه‌وه‌ی مابوو، به‌تاو پرووی کرده کوستان
ئه‌کا پیشکیشی ئه‌م ته‌ئریخه، (راجی)
دیاری خوشه‌ویستان و برایان.

حوزه‌یرانی / ۱۹۵۳- گوندی کوکه^(۱)

(۱۰)

جام و، دوو له‌بو، چاوی سیا، هه‌رده‌مه مه‌ستن
جان و دلی من، به‌ندو هه‌واخواهی قه‌ه‌ستن
تو شه‌ککهری شیرینیو، هه‌نگوینی موصه‌ففا
موفتی و من و قازیو ره‌قیب، می‌ش و مه‌گه‌ستن
عه‌قل و ئه‌ده‌بو، سه‌بر و شه‌کیب و دل و دینم
بو ره‌سمی سه‌فه‌ر، مونته‌زیری ده‌نگی جه‌ره‌ستن
که‌وتوته دلان، زه‌لزه‌له‌یی سه‌توته‌ی شوخیت
حوورو په‌ریو شاه و گه‌دا، عه‌دمی هه‌وه‌ستن
ئه‌م سیبه‌ره، کانی نه‌زه‌رو زه‌وق و جه‌یاته
ئه‌هلی خه‌به‌ری ئیمه، سه‌فا پۆشی نه‌فه‌ستن

۱- گوندیکه له گونده‌کانی ده‌شتی کوئیه.

دیوانی راجی

مه علوومه به ئەم شوڤییه، ئەسکه ندهرو ئاسەف
 پا به ستەوو سەرگه شتهیی یەك نیوه نه عەستن
 (راجی)! چیه وهك ههوری ئەجەل، شهكوه
 ده گێری؟ ئەهلی تهره ب و مه یكه ده
 نێزیکه هه هه ستن!!

(۱۱)

له چین و تاری گیسووتا، بریقە و جۆششی رووتن
 له مهوجی مهشەلهی رووتا، غولام و بهندی گیسووتن
 له گوڤهیی چاوی مهخموورت، نیازو غەمزەوو نازت
 له قەتلی ئیمه مهزبووتن، به دوو شمشیری ئەبرووتن
 کهمه بهستهی قەدی شوخت، چنارو سهروو شمشادن
 شهقیقه، لهعل و یاقووتن، خهجالاتی لهبی قووتن
 له کونجی سینهما بهزمی خهیاڵ و خاله دامهزرا
 به تاقی زه مزه مهی عیشتت، لهگهڵ بابی ئەجەل جووتن
 شهفایی چوو، سهما ناوی نهما، رووت هه لکرا، جانا
 دووسه دها رووت و ما رووتن، سهراپا خاکی ناسووتن
 غوباری روچی من چونکه، له دامینت خوداجو بوو
 له عەرشا ئەحمه دو عیسا، موریدی شاهی لاهووتن
 حهقیقه تکارییه ئیمرو، له عهقل و روچی بیادام
 تهریقه تداریه، نهفس و ههوا موثقادو سهرووتن
 نهما سهبرم، تکا شهرم، شکا نه قدم، پسا جهرگم
 به گردی، ههرجی هه مبوو من، له ژیر تالانی جادووتن
 له قایی خیر و ئیحسانا، به قایی مهی که (راجی) به
 دل و دیدهم تکا کاری، له ب و زاری شه که رخووتن.

(۱۲)

وه ته نپه هه روانه، چ لادی، چ شان
 کوران و که نیشن، له ژین به ختیارن

گولم گهر پیشکوی، له پرووی گهنج و لاوان
 نه زانم له توخی به هاوو به هارن
 له نه ورۆزی هۆزی به هیزو به بیرم
 پژان و، خژان و، هه ژانی هه ژان
 به قاتی ده قاتی، قه لات و قه پاتن
 خه باتی خه لات و وه لات و هه وارن
 به ئاتۆمی هوش و، به نۆشی جه ماتن
 به ره و پرووی هومیبدو، به رو پرووی وتارن
 هونهر به هره وه ره بوو، له چاوی گه لم دا
 ته ماشا! له بارو، له کارو، له دارن
 له قوچی نه قووچان، چ چاوو چه ماوی
 له ره نجی نه ره نجان، چ ده ست و چ زارن
 له کونجی ترنجین، نه گونجین برنجی
 که تیکرا ده ژین و، که پیکرا دیارن
 وه رام و مه رامن، دوروست و مه به ستن
 به داوایی دوژمن، پلاوو پلارن
 له بورجی دلیری، وه کو شیرگی گورجن
 به ئازایی نازو، به راوو شکارن
 نه گهر تیپی دوژمن، له پروو سه د هه زارن
 گه لی من له روژی هه را گورگی هارن
 به زانین و مه ردی و، به پیشچوون و بوردن
 ئیتر خوشه ویستی خوداوه ندی کارن
 مه پونگیوه (پشکو)، له سونگی نیگارن
 هه موو کهس ده زانی، که ئیوه خه سارن.

یاره بی ره قیسان له پهنای بی به فه ناچن
بو دهردی نه جهل بین و، هه موو سا به رجاچن
وهك شیخ و مهلا، بوونه سه فاپوشی زه مانه
روو رهش نه مه تهن، زاهیری، بو راهی سه فاجن
وهك شاهیدو ساقی، که به زهوقی دل و مهستی
نه و قهومه خودابینه، که بو که شفی دوجا چن
جه معی گول و مول، نه رگس و شمشادو وه نه وه شه
هه ستاون نه گهر بو قه ده می بادی سه باچن
هه رکهس له خسوسیکه وه دیتت، وه ره سه یران
قهومی به له ناوبردنی نه و، هه لگری پاچن
زاهید! به سه مه مینه، له سه ره له وحیه یی عهرشا
سه ر نین که نه مانه ی تو نه یینی، هه موو قاچن
(راجی)، تو پاپارپوه له دیوانی دوعادا
نه م جومله نه خوشانه، به دهرمانی شیفاچن.

نه مجوره ده سیسانه، له دینارو فلووسن
راویژی گره و سه ندنی ئینگلیزیو پرووسن
هه ر ئیکه به سازیکه وه نه م چه رخه نه گیرن
عاشق به بهرو پرووی وه تهن و، پرومه تی لووسن
بازاری سهرو ماله، که مالی هه موو مالن
ساتی نییه، سه د ده فته ری ئیحصا که نه نووسن
تیچوونی مه، پی هاتنی وان، شوومی مه، جه ژنه
روژانی گهش و باشی مه، هه ر شویش و بووسن
بو روژی ژیانانه، نه وان کات و سه عاتن
بو خیر و شه ری شه و به خه بهر، چه شنی خه رووسن

رؤژیکه، نوئی سائی هموو کوردی قهله ندهر
 ئەم جهژنه بکهن، بی شکه مورته ددو مه جووسن
 تا ئیمه هه بووین، خه لک ئه یانداینی سه رانه
 ئیستا به سهرو مائی مه، گوومرگ و موکووسن
 نه مزانی، نه زاواین و نه زاوین، که ئه تاشریین
 دوژمن که به تووکی سهرو بهر، نوژه وو مووسن
 ئەو خه لکه، هموو هارو به خوژیو له هه لستان
 کوردینه به سه سستیوو، تاکه ی له جلووسن
 بوچی نه ته وه گشتی به سهر که وتن و، ئیوه
 وا چاره رهشن عهینی خه لووزو عه به نووسن؟!
 به ریچه زه مان، مووچه بر او، مووچه زیادن
 خه لکی له درووس، ئیوه له بن کوتک و ترووسن
 خمتان خه نه چاو، ئیوه له بو دوژمنه کانتان
 وا کاره که رو عه بدن و، هیشتا که عه بووسن
 (ژیکو!) وه ته نت زوره، به شی هۆزه که ناکا
 لاموایه، له بهر ته مبه لیبو زوره نفووسن!!

(۱۵)

له که ناری سهروی دل بهر، به ته له ب سکه ندهرم من
 به خوماری چاوی شوخی، له شه فافی گوهرم من
 به فیراکی نازه نینان، به ویداعی یاسه مینان
 له شکه نجی عوقده چینان، به خودا قهله ندهرم من
 چه مهنی ویسالی مه جووب، به له بی جه مائی مه وه هووب
 به سهری خه یالی ئاشووب، له که ناره بی دهرم من
 سهری زولفی ئەو نیگاره، دللی خسته سهر قه ناره
 له بو نازی تا دیاره، له دیاری خه نجهرم من
 ده نوئی چاوی مهستی، به دللی بلند بهستی
 له یه می خومار رستی، به هه وا سه مه ندهرم من

لکی بهختی ناپه‌سندم، بهری وه‌سلی خست و سه‌ندم
چ نه‌خوش و زه‌خمه‌ندم، تووشی دهر دو که‌سهرم من
سهری (راجی) گیژو ماته، به خودا بی دهرسته‌لاته
ئه‌وه به‌ندی عیله‌ساته، چ به‌لا به‌سهر سهرم من!!

(۱۶)

هموو روژی به‌ ملیون، دهرست و دامینی نه‌مانم من
له‌گه‌ل ئاه و ئه‌سف، په‌روه‌ده‌یی ری‌ی جاویدانم من
گولی به‌ختم وه‌ری، ئیکسیری وه‌سلم خاکی تیگه‌ل بوو
به‌ دم داوی نیهانم، یا له‌به‌ر چه‌رخ‌ی زه‌مانم من!
به‌ چاوی خوم ده‌بینم، وا قیامت رابووئه ئیمشه‌و
که‌چی هیشتا خه‌ریکی کاری عیشقی نیشتانم من
هموو عالم به‌ گورجی ئیشی پیکه‌یناوو، یا فه‌وتا
به‌جاری، سه‌رگوزه‌شته‌ی پیرو لاوو دلبه‌رانم من
ده‌فه‌رموی، کیوی خه‌م تو هه‌لکه‌نه، ئه‌و شوخه‌ شیرینه
له‌به‌ر بی ئیلتیفاتی، وا ده‌زانئ پاله‌وانم من
به‌ گوللی سه‌برو هیزم لی براوه، من بریندارم
خه‌ته‌رمه‌ندو، زه‌عیفو، بی که‌س و قه‌لب و زمانم من
نه‌فیرم ناسمانی گرتوووه، هاواری ئه‌ملاکه
که‌ ئه‌مشه‌و بو خروشی عه‌قل و عیرفان، پاسه‌وانم من
له‌به‌ر ته‌وقی که‌مه‌ر، خرخالی پییه، به‌ندی ئه‌رواحم
له‌ پیی یاران‌ه‌وه‌ روح سووکم، ئه‌مما سه‌ر گرانم من
ئه‌مان نامانه‌ هه‌رلا، دائیره‌ی عیشقی دل‌ی (راجی)
به‌لئ، نوخته‌ی به‌رابه‌ر مه‌رکه‌زی جه‌وری بتانم من!!

(۱۷)

یار هاته‌ سه‌ر هه‌واله‌ی، ئه‌م دل‌ه‌ی خه‌رابی من
په‌سیدی کرد ده‌فته‌ری عیشقی بی حیسابی من

ئەي دَل بِنالە تاکەي، ئەکيشي تو باري غەم
 رويي بە بي نيشانە، خەتي بي جەوابي من
 هاوارە سا رەفيقاني غەمکيش و پر بەلا
 بي خود بە دەشتي خستم، هەوايي شەرابي من
 سەبا وەرە بزاتم، لە گۆلشەن چ دائيرە؟
 لە بەيني بولبولاني قەلەندەر بە تابي من
 ئاخو بە نازو عيشو، ئەدا کامي بيکەسان
 ئەو نازەنينەي دلبەري عالي جەنابي من؟
 هەرچەندە من بە سۆزو نالەو وەرەم ئەدەم
 ئاخو کەمي ئەگاتە، شەهي بي حيجابي من؟
 (راجي) وەرە لە پروويي يەقين هەلکە چل چرا
 تا لە عەکسي حەرفەو، بگري شيبابي من.

(۱۸)

کي هەيە گەر بيتە هاواري دلي پر دەردی من؟
 کي دەکا دەرماني دەردی هەمدەمي خواگەردی من؟
 گەر بگريەم تا قيامەت، نایا نۆرەي بيکەنين
 کشتي نابي ئاوەزاري نابەکاري عەردی من
 نالەنالم رۆزو شەو ديتو، نەگەيە هيچ کەس
 چي نەکرد سەد سالە لەم مەيدانە ئاهی سەردی من
 دل بەجاري بوته باري هوش و عەقل و غاييلەم
 پشتي خوم ئەشکيني گەر بيهامە دوژمن بەردی من!!
 راخزي ماري غەمي تو، کەوتە ناو کونجی دەماغ
 خوي لەناو سک نا بەهيپري بەختەکەي نامەردی من
 نيمە تاوي غەم بە سەد ئەسپەر، لە مەيدانی ئەمەل
 وا دەگاتە چەرخي نۆيەم، نالەيي شەوگەردی من
 نيمەتم هەر ئاخو داخە، زینەتم فرميسکي ئال
 خويتي چاوي خومە بردی ئابروويي زەردی من

ھەر کەسێ ھات و خەنی بوو، تێخزایە گەنجی بەش
 ڤرک و داییشی نەھیناوە، براکەم! وەردی من
 (راجی)، دەرگەیی ویسالت لی بە قور گیراوە، سا
 حالی تۆش وەك داشی ریسوا، کەوتە بەرپیی نەردی من.
 (۱۹)

نایەتە سەر مەقامی دل، بە شووریو جنوونی من
 نایەتە کاری باغ و گول، بە بولبولی زەبوونی من
 دوینی گول بە دەستەو، لە دەستی خۆم دەگەستەو
 لە روویی تۆی دەبەستەو، قەترەیی ئەشکی خوونی من
 پەنجە لە گەل کەمەر دەکا، مەیلی لە دەردی سەر دەکا
 خۆی بە ھەبا ھەدەر دەکا، خەیاڵی توون بە توونی من
 جیلوویی جامی مەیی دەوئ، ساقی یو بەزمی گەیی دەوئ
 موتریب و ھەلھەلەیی دەوئ، غەم لە دلی نگوونی من
 ناگەمە کاروباری تۆ، نیمە سەری دیاری تۆ
 لەو چەم و خونچەزاری تۆ، بی وەجە ھاتوچوونی من
 پەرچەمی خستە پیچ و خەم، خال و خەتی خرایە دەم
 تامی نەماوە زۆرو گەم، چاوەیی ئۆرغەنوونی من
 کاری بە زەبری ئەبروو، ھەر فییری مەگرو جادوو
 چونکە لە ھەر لاوە روو، باتیلە تیخ سوونی من
 بمخەرە زنجیری ئەمەل، بمدەرە بەر چەرخێ ئەجەل
 چارە دەگەیی بەلگە لەگەل، جنوونی پەر فووونی من
 ھاتەو (راجی) بە ستەم، کەوتە فوغان و دەردو غەم
 دیدەیی روونی بوونی ئەم، ھاتەو رووی نەبوونی من.
 (۲۰)

ئەم تاقمە خالانە، گەوا دل ئەرفینن
 لەو کوورەیی سەر کولمە، بە تاوی ئەدەمینن

ئەم دەستەیی خەتتانه، بە دەم زولفی سیه‌ھمار
 یەك رشتەیی جەرگم ھەبە، وا ئەپچرین
 ئەم جوملە نیکارانە، لە رووی حوسن و لەتافەت
 بئ ئاوی حەیا، بولبولی من ھەئەفرین
 ئەم جەمەتە تەبیانە، لەسەر زامی بریندار
 سەبر و خیرەدی عاشقی بئ دل ئەستین
 ئەم مەجمەعە تاساتە، لەسەر چاوی خەرابات
 دینی غورەبا، ھەر بە تیجاراتی ئەھین
 ئەم حەلقەیی دلدارو مەی و موتریب و ساقی
 بازاری جینان، لەحزە بە لەحزە ئەشکین
 ئەی دل، تۆ لەگەڵ رۆحی بریندار لە دەس دوست
 لەم کونجی تەنی (راجی)یی ئاوارە مەمین.

(۲۱)

ئەسرین جە سەر چەم، وە کول، وە جۆشەن
 جە زەبری شمشیر، چە خامەن جۆشەن
 موشکین کولافان، نە رووی سازو باز
 کپیری شەپان، ئاشتی فرۆشەن
 گۆنەیی گوللان، جە ھۆی پەنگ و بو
 مەغنەتییسی دل، وە بیرو ھۆشەن
 جە ناو باغی گەل، نەۆی سازو مەی
 ئینە نە پەرۆی ھیچ عەیش و نۆشەن
 نوویسەم بە خوون، جە نامەیی جیھان
 پەیی کوردی سەرمەس، کە بەس خەمۆشەن
 ریزان و قیزان، بولبول بە باغەم
 گولان کە بەرگی راستی نەپۆشەن
 ئەی ساتەیی سا من نەوینم بالات
 حەرەمەم بادا، چی مەیی جە دۆشەن

دیوانی راجی

سه دای سه متووران، خوش هاتنه گوشه م
هوژیک نه مهرگه، وان تینه کوژسه
بو نییه (پشکو)، سه رجه م کوژیاوه؟
به زامانی گهل، خه یلی پهروشه ن.
(۲۲)

مهستی کردم بی خه بهر، ساقی له جامی مهی دهه ن
به ندی کردم موتریی خوش له هجه، شیرین، سیم تن
بوم بللی شوورو به یاتو، چوارگا و روم و حجاز
شهرقیو قه ززو نهوا، سیگا، سه با، دهشتی، چه مهن
بیخه راستی هه نجه ره، به ندو، عیراقو، ده ستگاه
لاوک و هه یران و لامی، نه رم و شل، پر سوزو فن
دهم له مه نسووری بده، رووی دلازا بینه جوش
خوش بچیژه مه سنه وی، گول گول، له باسی یاسه مهن
خالی ریوارو قه تارو، ئای ئای و نیوه شه و
تا له هه وری لاره وه، نه شمیل به ئاغا دا میهن
لیو له نهی ره ختی شه ه و، ره قس و، شه پؤل و، ماه و زهر
په رده وو، بالوره وو، بوو کانه، بو هاواری تن
(راجیا!) ئیمشه و عه جبه مه یلت که موسیقاریه
یانه زانیوته له گوفتی موسته شاری موئته مهن؟!
(۲۳)

ئا هووانی چاوی دلداران، شکاری شیر نه کهن
هه ر له مندالیوه خویمان په نجه بازی فیر نه کهن
نه مکوژن هه رده م به ناهق، شوخه کانی دیده مه ست^(۱)
دل ده سووتین له رووی خویمان و گویا خیر نه کهن

۱- له شوینیکی دیکه دا ده لئ: (ده مکوژن هه رده م به ناهق، شوخه کانی چا و هه لئ).

ههروه کو پیروژه دهشکینن دلی ئیسقانی من
 خو له مهغزی من عهزیم، جاره جاره تیر نهکن
 هه ی به قوربانی سوپاهی خاله کاتنان بم، کهوا
 ههروه کو بتپهروه ران، تهقوا له تاقی دیر نهکن
 وهخته دل ده رچی له تن، ده رچم له دین، بمرم له تاو
 نهو نیگارانه، که بازی راست و ژوورو ژیر نهکن
 هینده بی ره حمن له گه ل خه لکی، دوو چاوی مهوه شان
 وا له کونجی بیکه سیدا، گیان و دل بی خیر نهکن
 (راجیا)، چونکه عه جهب کاریکه سا هه رده م بللی
 ئاهوانی چاوی دلداران، شکاری شیر نهکن.

(۲۴)

نیگارن گهر به من روژی هه زار جیگا نهکن چبکه ن؟
 له راوی بیکه سان سه د تیر له دل ئاوا نهکن چبکه ن؟
 به دم نه گریجه دا، گیان و دلی عالم نه جوشینن
 به ئهم زنجیره یی موو، عالمی شهیدا نهکن چبکه ن؟
 له چاوانا ئه رپژن باده یی مهستی به ناو دونیا
 به للی، گهر جوستو جویی عالمی بالا نهکن چبکه ن؟
 نه چن وا جون به جون، تالان بکه ن ئیمان و دین و ژین
 له لای خو یان وه هایه، روو له رپی تهقوا نهکن چبکه ن؟
 له سه ر مولکی دل و سه ر، نهو شهه نشایانه تا ماون
 نه گهر دهستی ته سه رروف دائیمن والا نهکن چبکه ن؟
 که یارو مو تریب و ساقی، به به زم و ره زمی دل وه ستان
 سه رانسه ر ده فته ری مهستی، به مه ی ئینشا نهکن چبکه ن؟^(۱)

۱- له شوینیکی دیکه دا ده لی: (سه رانسه ر ده فته ری مهستی، له سوژ ئینشا نهکن چبکه ن).

له داغیکی دلی (راجی)، شکاون نهشتهرو خهنجر^(۱)
تهبیان گه بههای موزگان لهمن داوا نهکن، چبکن؟
(۲۵)

به چهرخی عیشوه، نازگان، زهمانه عهنهیرین نهکن
به پیچ و تورپه، دلبران، جینن و بهشهر له دین نهکن
له کوچهگاهی دلبریی، به ناوی شاهیدی که دین
له پرووی قهتل و عامهوه، عالمی دل نهمین نهکن
بهدهنگ و پهنگی هاموشو، سهرایی چهشمهساری مهی
به سهد فسوون و ساحیری، لهسایهسانی چین نهکن
دهمی بهکام و شهرمهوه، تهلب نهکن نوقودی جان
دهمی بهلیوی گهرمهوه، غهزه ب پری جهبین نهکن
نومایی گول دهن دهن دهمی، له روومهتانی ئافتاو
که قومریانی توفهچی، له توفی یاسهمین نهکن
له میوهجانی خال و خهت، دهن بهراتی نیوه شهو
خهلاتی بی دلانی غم، له باغی نازهنین نهکن
بخوری مهجمهری پوخه، بوخاری زولفی ههئهدها
رقومی پهنگ و بویی مهی، له جامی ئاگرین نهکن
چ تاقمیکه دم بهدهم، به نازو نازکی نهچن؟
جگهربرای عیشقیان، لهشاری ئاه و شین نهکن
دلپهزاره چاوی من، له کارخانهیی فیراق
که دلبرانی فیتنهچی، له سوژی (راجی) کین نهکن!!
(۲۶)

لهعل و گوهر و لاله، به خندهی تو له باون
گورد و عهرو ب و شیعه، له زولفی تو بهداون

۲- له شوینیکی دیکهدها دهلی: (له داغیکی دلی (راجی)، شکا نهشتهر بهسهده ملیار).

تا جامی دہمت دہم بہ دہمہ، ئہی دہمی عیسا
 ئہم کومہ لہیی عیشقہ ہہموو زیندہ کراون
 گہر حاکمی دوو چاوی سیاہت، سہری کیشا
 وا دیارہ دلّ و عہقلّ و سہرو سہبر شکاون
 زولّف و خہت و خالّ و، کہمہرو گہردن و بالّا
 ہہر شہش لہ عہزابی منی دلّ خہستہ بہتاون
 یہک عیشوہ لہ مہیدانی تہمن بگرہ، بہہیوا
 موفتی و عہسہس و عاشق و پاشا، لہ بہراون
 پازانہوہیی مہملہ کہتی زولّف و روخی توّ
 ئہم رۆژو شہوہ، چونکہ سہرو سیرپری لہناون
 ئہی شانہزہنی پەرچہمی چین چین، وەرہ سہیران
 پہروانہوو دلّ، بولبول و (راجی) کہ کوژاون.

(۲۷)

خوی لہمن پہنہان دہکا، ئہو دلّبہرہی رہنگین جہبین
 ئہی ہلہ، شوخی زہمانم بوّتہ شیخی سہر زہمین
 راحہ تہلحہ لقوومی قہترہی ناو زہنہ خدانت ہہبی
 تک بہ تک دہ تویتہوہ شہ ککہر لہ زاری ئہنگہ بین
 ئہی دلّی بیّ رہحم و لوفنی توّ، حہکیمی حالّ زان
 وہی دووچاوی پّر فسوون، عالی تہییی رہنگ بین
 چونکہ خالی روومہتی، میعیاری ئہہلی حکمہ تن
 وا لہ جہننہت بوونہ جیگہی مہرحہ باوو ئافہرین
 گواہیا من کافرّم، ماچی دہمی داوا ئہکم!
 ناوی زولّفی ناوہ ہہژدہر، بوّ گوناہکارانی دین
 تا بہ ریسواہی نہرؤم، سا شہرتہ نہچمہ دہر لہ شار
 تا بہ کوژراوی نہچم، لہم چاوہ بہر نادہم کہمین
 من کہ پازی ہم لہ دلّبہر، ئہو دہبیّ عہفووم بکا
 بہم دلّی پّر ئاھ و جہرگی لہت لہت و چاوی گرین

دیوانی راجی

پہرچہمی گہشکھی بہ عالم دا، لہ ریگھی چاوهزار
 بویہ چاوی بی حیجابانہ، لہ چاوی نین ئەمین
 ہەر بناآہ تو بہ تیماوی لہ کوورہی میخنہتا
 (راجیا)، تا مل دہہائینی لہ بہندی یاسہمین .

(۲۸)

ئەہی سەمەن بو، غونچە دەم، قامەت سەنەوبەر، زولف چین
 لاح لی العیش من الوصل بفيك بالیقین
 چاوی ئاوی، جیسمی خاکی، جان ھەوایی، قەلبی نار
 مستدیمون لئدیک للوفاء ناظرین
 خانەقای بەزم و نەوای قەد شوخی یار، وا تیتەگەم
 ھذە جنات عدن فادخلوها خالدین
 سەلسەبیلی لئوی ئالو، شەھدی لوتفو، پەمزی چاو
 ھذە آلاء خلد، فاشربوها دائمین
 بی دلان، قورباتان بھ، بی ئەدەب قەت مەچنە پیش
 حیرگم عند الحیب، أن تقوموا قانتین
 مائیدەہی سینەت، لہ ھەنگوینی موسەففاو شیری ساف
 إن ھی فی العشق إلا لئدۃ للشاربین
 (خالید) و (حەللاج) و (سەعدی)، بەم تەریقەہی عەشقیہ
 قالوا آمنا، وکانوا فی العلووم راسخین
 عابیدی کونجی غەمی تو بووم، بە تیری گوشتمت
 قد شھدت، فالجنان أزلفت للمتتین
 (راجیا)! ئەم سەوزە خەتتە، مووجیبی دلخوشییە
 فاعتصم فی العشق حتی مت بالحبل المتین .

(۲۹)

لە ناچارێ لہ چاوا ئاوه گردین
 لہ ژیر پیی عالەما مردین و پردین

دیوانی راجی

که دلبر هاتہ کووچہی عیشقبازی
به تالان رووحو مال و دینی بردین
چ هاواریکه وا کهوتوتکه سینه؟
له گهل بهختی رهشا، بی دهستوبردین
به دم چهوگانی دوو زولفی سیاهی
له مهیدانی مهشققهت، گوايه گهردین
له بیرت چوو نیگارا وهختی تیفلی
که سهیرو راوو رووتت پی ئه کردین؟!
ئهتو مهه بووی و ئیمه هاله دائیم
کهچی ئیمرو له دهورا، ویلی ههردین
مهلی (راجی)، گهلی زارو نهزارین
ئه گهرچی پر عه بهس، لهم ریگه مردین.

(۳۰)

ئهه دلبره، چند دلبره، چند دینبره، شیرین؟!
ئهه نهی له به، چند مهی له به، سهه مهرته به، رهنگین؟!
غاره تکره، روو ئاگره، جان ههلگره، هاوار!
خاوہن خووه، پر جادووه، خهت هیندووه، موشکین
چهند نازکه، چهند چاپکه، چهند نازه له ده میا؟!
رهنگ ئه سمه ره، قهه عه ره ره، سیمینبره، گول چین
تالیب کوژه، عاشق دژه، کهوسه ره مژه، شاهم
خوئیرپژه، نیهان بیژه، جینان چیژه، خودا بین
ههر عوشره ته، ههر شهوکه ته، ههر ره حمه ته، ههر ناز
ههر میخنه ته، ههر زیلله ته، ههر هسه ره ته، ههر کین
دلباره، خوش ئاوازه، سه ره فرازه، سه فاخواز
نهو ره سته یه، گول ده سته یه، شایسته یه، نه سرین

ناگاتہ مولقاتی لہ بہدبہختییہ، (راجی)
بیزارہ لہ خوئی، خہستہیہ، دوعا بکہ: ئامین!!.

(۳۱)

خنجلہ! وەرہ پیگہوہ با نہشئونما کہین
بو عیشقی ئہزل، شوکری ئہبہد، زیگری خوا کہین
گہوہر کہ بہہوئراوی ئہدا رپونہقی دوکان
با رووی ییہکی، ہہردوو، لہ دیوانی وہفا کہین
رہحمی بکہ، من گوشتہیی یہک چاوہ تہماشام
ساتی بہ ہہوہس، پیگہوہ با سہیرو سہفا کہین
لہم دووریہ من عاجزو، تو خورپرہم و خہندان
با تہرکی رپہقیبو، عہمہلی زوہدو ریا کہین
عیشقت کہ لہ من باخچہوو مہیدانی قومارہ
چہند خوشہ ئہگہر پیگہوہ لہم دہشتہ ہہرا کہین
توش تیری مہحبہت لہ دلی داوی، کہوابی
مہفروشہ بہناز ئہم قہدہ، با یہکدی دہوا کہین
رہحمی بکہ، چیتر بہ جہفا مہمخہرہ غوربہت
وا چاکہ سہری عیشق بہ بالیفی رہزا کہین
عالم، کہ ہہموو غہرقہ لہ دہریایی مہلامت
قوریان وەرہ با دہم لہ دہما، حہمدو سہنا کہین
(راجی)! من و یارم لہ فیراق و لہ ویصالہ
گہر ریک بکہوین رپہنگہ کراسان بہ کہوا کہین.

(۳۲)

ئہی پەرچہمت گری چین، وہستاوہ چین لہسہر چین
بہستووتہ روچی مسکین، گرتووتہ دیدہ، بی دین
بہم دہست و پہنجہ ئالہت، بہم چاوہ شوخ و کالہت
بہم لہبو کولم و خالہت، تو ئاگر، ئیمہ بہنژین

دیوانی راجی

هەر تۆی که پر کهمالی، هەر تۆی به سهد جهمالی
جووتی بروی هیلالی، ئەیکە ی به بازو شاهین
هەر جی ئەچی به هاره، رووت روژی دهشت و شاره
حوسنی تو هەر دیاره، بوچیمه چین و ماچین
موتریب بلای ههوائی، ساقی دهتیکه چایی
یار هاته دهر له لایی، دل کهوته فیکرو تهخمین
نایته دهر هه ناسهم، دلزاری ئەم هه یاسهم
کوشته ی ئەو سهر به تاسهم، تالان ده کا سه لاتین
پازاوه دهشت و سه حرا، یارم حجابی لادا
دنیا چوو ته ماشا، ئە ی دل ئەمەش ده بابچین
بردی عهقل و کهمال، سهودایی زولف و خالم
ده گریه و هەر دهنالم، دل سهردو سینه هاوین
(راجی) کهست نه ماوه، به خوا دلت شکاوه
ئەم لیوو کوئم و چاوه، له تو ده کاته په رژین!!

**

رہوشی خراپی بینای مزگہوت

مزگہوتہ تہویلہی کھرو گۆلک، چ خہرابہ
بۆ مییش و مہگہس بۆتہ موقہدہس وہ کو کابہ
تہعتیرو بخووری ہہمہدہم قشپیل و ریخہ
پیویستہ (مہلا) ش بیئتہ جہماعہت بہ ئینابہ
مہنزلگہہی مندال و قومارہ، بہ جگ و فلس
بۆ سہربہسہری، پپر عہرہق و دہوری شہرابہ
دیوارو حہساری ہہموو ویرانہ بہ رووخان
وہک عاسیمہیی کۆمہلی بی دایک و بابہ
ئہو نویتہ چ نویتیکہ، کہ ئہ کریت لہویدا
ہۆزیکہ، پہرسیتینہری مہولایی عیقابہ
ئہو ہلہلہوویکہ، کہ ئہروا بہ سہمادا
لہو مہزبہلہدا گشتی دوعای فیتنہ موجابہ
شوانیکی وہ کو من، دہرہقہت گۆلکی نایا
کابان، چ ہہوویتیکہ دہمالکی؟ بہ تہمابہ
کہر، حہزرتی ئہسکہندہرو من بوومہ ئہرستوی
گہر دین ئہپہرستی، بہ ہہموو ریگہ پڑزا بہ
پیویستہ لہسہر شانی مہلا خزمہتی مزگہوت
ئہم دییہ سوئالی ہہموو بی قہیدو جہوابہ
پیستیشی نییہ، مہغزی ئہوی میری موبارہک
وا دیارہ ہہموو کاری تہرازوو، بہ قولابہ

بهو بۆن و بوخاره، که مهلا کاسه ههناسهی
 وهک مهستی ههواي رهشبهلهک و دهنگی روبا به
 چونکه به ههموو شیوه، زمان دیتته سفارش
 بی عهیبه بلین، خاله مهلا توخی شهرا به
 ئەم وه عزو ئەحادیسه، که ئەروا به ههوادا
 وهک بایهکی ناوهختو، وهکو فوو له جهرا به
 من خاوهنی زانستو هونهر، بوومه قومارچی
 بهو پووجهلی سهرفیتره، مهلا، حاجی شههابه
 رهیبی! به خمی بگره، بهلام دوور له که نیشته
 دوور به له مهلا، یهعنی برۆ مالمی چا به
 خۆزیا ره بهنی دیره ئەبووم، عائیله وازی
 نهک هه لگری ئەم غهیبهت و بوختان و عیتابه
 گشتی به قسه خزمه، به یهزدانی تهعالا
 گشتی به عهمل، هه مسهری شهیتان و دهوابه
 پروانه موسلمانییو، پروانه موحه مهده
 ئەم هۆزه بللی چۆنه بهرام بهر به سهحابه؟
 فهرقیکی نییه، تو کهرو من عهینی مهلا بم
 تۆش ههروه کو من مونتتهزیری رۆژی جهزا به
 گویم ههردوو زرینگانهوه، بهم وهحیی سهماوی
 (اللُّسْنُ شَرَّارٌ، عَمَلُ الْخَيْرِ كِتَابَةٌ)
 ئیشیکی بکهه، مامه، بهزانیسهوه ئەیکهه
 وهک تو به کهریی نابی بلیم: دایکه نه، دابه
 تایبع به ئیمامیکو، ئیمام تایبعی قهومی
 تا دوو سهره بی، ئیسته ئەلیم: عهینی سهوابه

دیوانی راجی

هەرچی بیهوی کەشفی حەقایق، لە وتارم
بیخاتە سەری، تالیعی ئەنگوستی سەبابە
داوایی دوو کەس، راستە یەکی و ئێکی درۆیە
خۆی پیچە، ئەلێ: وە لە مەلا پیاوی خەرابە
(راجی) وەرە سا مەبخەرە ژیر پی، نەتەوێ بەخت
بیسیتێنە لە یەزدان و، بەرووی ئەو گۆلە شا بە.

(۲)

ئەوێ من پێمدهوێ ساقی! پیالە مە نیه، کووبە
ئەوێ تو پیم ئەدە ی باتمان نییه، مسقاله یا رووبە
لە خاکی مەیکەدە تو دا، سەری شادیمە ئەنۆینم
موسلمان نی، مەسیحی تو، مەسیحیش گەر نەبی، جوو بە
بتیککی وا لەسەر شانە، بە ناوی زولف داناو
کەنیشتهی مالم و مریهم، پیری غەوغاو و ئاشووبە
تەماشای زەردەلووی سینەت دەکەم، یا قوخی بەر گەردن
ئەتۆش سەرخۆشی خالی، هەر خەریکی ئالوبالوو بە
دلم هاتە خەیاڵی وەسلی چاوی کالی ئەو شوخە
وتم: بۆچی ئەوەستی تو؟ لەرێگە شیریا روو بە
تەماشاکردنی کولمەت، دلی عالم ئەپشکوینێ
بە دوو زولفت، نەسیمی جەننەتولمە ئوایی دوو روو بە
بە ناز ئیوارە تیپەربووی، کتوپر سینەمت پرواند
بە چاوی تو فەریکم، سا خەریکی داس و داسو بە
چ باکم دوژمن و فیله، چ باکم عالم و لومە؟
کە من هەر شیت و بیهوش بم، ئەتۆش هەر نازو جادوو بە

که بریارِیک نه‌دا دیدت، له خه‌ودا بیټم و بتنؤشم
 نه‌ویټم بیټمه باوه‌شتا، به من چی؟ هه‌ر خه‌والو به
 جه‌فاکاری دوو عالم هه‌ر ئه‌تؤی و، تۆ وه‌فاداری
 شه‌ه‌نشاهی سه‌رو به‌خت و، ئیراده و ده‌ست و بازو به
 که (پشکو) به‌ختی ناپشکوئی، له لیوی ئه‌و دلآرامه
 خه‌لوزیکه، له‌به‌ر چاوی نیگاران بۆته ئوعجوبه.

(۳)

ئه‌ی دل وهره به‌س به‌ند و گرفتاری یه‌خه‌ی به
 سه‌رخۆشی ده‌م و لیوو گولاو، پاشی قسه‌ی به
 له‌م کووره‌یی دلداریه، هه‌ر مای و نه‌سووتای
 سووربوون و نه‌سووتان و گرین، لۆمه‌وو عه‌یبه
 جاری به وه‌فای وه‌عه‌دی و، مزگینیی ماچی
 زیندوو به‌وه، ئه‌بجاره به مه‌رگی هه‌ره‌شه‌ی به
 جاری به هه‌وای کوئمه، له‌به‌ر تاوی به‌هاری
 جاری به ته‌مای زولقی، له بن داری خه‌نه‌ی به
 له‌م میټرگ و غوزارانه‌یی سینگ و مه‌م و کوئمه‌ی
 وه‌ک به‌رزه‌یی بی کلک و گوئی، فیتری جه‌نه‌ی به
 هه‌ر ئاشی که بینیه‌وه، قازانجی ره‌چاوکه‌ی
 دلداریه نه‌بی، هه‌سته، له به‌سته و چه‌قه‌نه‌ی به
 بیجگه له مه‌ی و مه‌یکه‌ده، ئیشت هه‌یه؟! مه‌یکه
 هه‌ر ئوگری ساقی و ته‌ره‌ب و ناله‌یی نه‌ی به
 تا ماوی ره‌مووده‌ی قه‌دو، به‌دناوی ده‌می به
 پیئاوی زره‌ی ده‌ست و، تکه‌ی زه‌رده‌خه‌نه‌ی به

گهر بیبیه سهری جهورو جفاو، چهرخی زهمانان
 باکت نه بی لهم گیره یه، گاجووتی بنه ی به
 چرنوکی خه فته، بیکه شرینقه ی سهر و به ختت
 بو رژی هه وهس، قه بزه قه نه ی نهو زه قه نه ی به
 (پشکو!) وه کو گول پیکه نه، خیرابه پیشکو
 وهك خالی ره شی لیوی، گه شه ی نهو به دهنه ی به!!

(۴)

ئه مسال به ناوی یاری، سالیکی توندو سه خته
 به فری خه فته دهباری، دلش ده بونه شه خته
 پرژگاری پیروو، ته رازووی دادی کی شا
 پرژیش له رووی گه لایتر، هه لات و راه به خته
 بیدرخه چوو به تالان، میره م گه را له مالان
 توغن که دای له بالان، چاو دهرقو لیئی وه خته
 بیت، رهنگه ئیشی بیت بی، گهر توژی شوین و ریت بی
 واهه گره گیژو شییت بی، بشله رزی نه خته نه خته
 پالوژی خانه شیواو، له بهر چوراو گه بی چاو
 ئه لیاس و خدری دهنگداو، بی سه بره هه ز به جه خته
 دلم چله ی به سه رکهش، قوناغی کرده سی شهش
 پشکو ی وه تاغی کرد گهش، خه ریکی رهخت و ته خته
 له باز بهرانی نازه، نه ورژی کوردی سازه
 ئه گری هه موو موغازه، به بی هه راوو زه خته
 دوژمن له تو ی رووانی، که چهند گهش و جوانی
 بی وهی به خوت بزانی، خه ساندی بووی به یه خته

ئینجا بههارو هاوین، زستان و پایت چین؟
بارت ئەکەن دەمی زین، بئ باسه، ئیشی ڕەختە
نرخ و فەسائی ماملەت، بازاری خستە دەرفەت
بئ قەرتو، سوودو، ئافەت، کوتائی پوخت و نەختە
بەسەرچوو ساردو سۆلە، (پشکو) تە هاتە تۆلە
نەماوە کەس لە بۆلە، سۆزو گەشەیی درەختە.

(۵)

ئەیی وەتەن، داخی گرانم، روتبەیی سەر شانته
قرچەیی جەرگو هەناوم، فرچەیی چاوانته
خرمەیی ناو زگمە دئ، بۆ تۆ لە خریه و بیرەخه و
گرمه و لرمەیی دلە، خۆراکی گولزارانتە
ئەم کەنیشکانه و کورانەت، هەر هەژارو بیگەسن
چەند زەمانیکە هەناسه و ئاهی وان ئاسمانتە
ئێستە بیگانە هەموویان، نۆتە بازو موسیقین
کانی موسیقا بزانه، لاوک و حەیرانتە
باو و بارانی هەناسه و سەردی ئیمە، تۆز ئەکا
جۆشە زستانێ گەلاویژم، سەری میزانتە
گشتی بۆ خەلکە ئەوهی چاندووتە، وا خەرمانتە
بۆ خەزینە و پارە کانت، دەستی وان گیرفانتە
ئەیی وەتەن تاکەیی لە کاری نالەباری نامراد
بیوهژن کۆشی بکە، قازانجی زارۆلانته
کیوه کانت بورجی نهورۆزو، رەزو باخت بەهەشت
لاوی نیرو می بە هەرلا، حۆری یو غیلمانته

ئەى وهتەن، گەر تو هەژارنامۆژى بازارى شهوى
 رۆژى دوژمن ئىخه گيرى گەردوشى دامانتە
 ئەى وهتەن تاكەى كزو ئالۆزى دەستى هۆزى تو
 ناكەس و كەس، ريزەخۆرى سرفه و ديوانتە
 ئەى وهتەن سا كۆرپەكەت، (ژىكو)، بەخىويكە بە خۆت
 هەلبلى تا پييدهگا، ئەو هەلگى نازانتە.

(٦)

دل لەناو پەردەى خەيالاتا، خەرىكى فرسەتە
 هەروەكو مەغزى گولەندامان، چ نازك هيممەتە!
 تا لە سەرچاوەى دل و جانم نەيشى توژى غەم
 كەى بە چاوى خۆم دەبينم، ئەم سەفاو و سەفوتە؟!
 ديدە هەلنايه لەبەر بەرق و برىقهى پرووى تو
 روو لەهەر لايى دەكەم، پەردەى حەياو و عيسمەتە
 خەستەخانەى عيشقى تو، ژەهرى بە دل وەرکردوو
 وەك شرىقهى زولفو موژگانەت، خەرىكى سىححەتە
 سىنە پەر تاب و تەب و سۆزو بلييسەو گريهيه
 هەروەكو چاوت كە غەمزەو نازو مەستى عادەتە
 نىعمەتى دنياو قىامەت، وا لە چاوت زاھيرە
 زىنەتى دنياو دىنىشم لە هەردوو كۆلمەتە
 خەندەو و گرژينەوت، شەوقى بە عالەم گرتوو
 زولفى تاتاشت خەرىكى بارى زەخم و كۆلفەتە
 مەستى بەنگو، عارەقى نازو، گريشمەو لەنجەكەت
 تاوەكو رۆژى بەقا، نوستوى هەوايى دەرگەتە

دیوانی راجی

(راجیا)! دیوانہیی دانئی لہ عیشقی دلبران
کی نہسوتینئی بہ گورجی رۆحی خوئی، بی غیرتہ!!

(۷)

تا لہبہر یاری عہزیم دل حہزینم، رہمہتہ
ہم بہ زولف و پەرچہمی، دہردو برینم رہمہتہ
دیمہ قاپی دلبری رہنگین و شوخ و سہرورم
چونکہ وہسلی ئہو لہ جیسم و رۆح و ژینم رہمہتہ
سہد کہ غہمبارم لہ تاوی پەرچہم و تہگریجہ کہی
جہورو بی رہحمیشی بو ئیمان و دینم رہمہتہ
رۆژی رووت ہلہاتہ چاوم، پیئی بلئی ئاوا نہبی
چون بلئیسہو تیشک و تاوی، بو گہشینم رہمہتہ
سۆزی عیشقت کہوتہ دل، رۆح و دہماغم ہاتہ گیژ
خیرو خوشم، ہوش و نوشم، لوتف و قینم، رہمہتہ
تو شہہنشاهی زہمانی، من ہہزارو بیکہسم
چاوہنۆریی من لہ دہرگایی مہتینم، رہمہتہ
گہر لہ تاقہما نہبی بتگرمہ باوہش، رۆحہکم
ئہو دہم و لیوہ بہ خہونیشی بیینم، رہمہتہ
کارو پیشہت، گہرچی جہورو قہہرو فہوتانی منہ
ژہہری بی رہحمیت لہسہر چاوی گرینم، رہمہتہ
(راجیا)! ہہرچی بہسہر من دی، لہ دہستی عیشقی یار
ہہرہکو ماچی لہب و کولمہو جہہینم، رہمہتہ.

(۸)

خالت لہ دلئی ئیمہ، دہلیئی سہلکہبزوتہ
چاوم لہ مہزہی فیئکی دہم، بادہیی زوتہ

ماچت بهسہرو گیان و دلہ، نرخ و فرۆتہ
 بازارِی سہرو کولمہتہ، ہیئدہ بہ پرووتہ
 دل بہستہیی تہگریجہوو، گہستہی سہری مووتہ
 جان خہستہیی سینہو مہمہ، یا مہستی ہہمووتہ؟
 تہبرۆتہ لہسہر تاقی عہرہق، تاقہوو جووتہ
 گرتوویہ سہرت ریزہ گول و تاقہوو جووتہ
 تہم تاگری خہرمانی تہنی ئیمہ، لہ پرووتہ
 سووتانی منی پرووتہ، بہ بی قہیدو شررووتہ
 ہیوای دلی بیچارہ، بہ ماچی یہک و دووتہ
 ہہر لایئ تہچی، وہک تولہ تامادہ لہ دووتہ
 (پشکو)، سہری زولفی قہبہس و دہستہیی شووتہ
 تہو ساتہ کہ گہش دہبییہوہ، تو کاری پشووتہ.

(۹)

بہم دہردی دلہ، قامہتی داوم لہ ہہتیتہ
 زولفی لہ برین برژہیی، دہرمان و پلیتہ
 وہختی تہدہب و زہوق، شہرابی لہ دوو چاوہ
 وہختی شہرو داوا، دہسو بازوویی جلیتہ
 وہک شیعہیی عاشوورہ، تہم ہیئدہ کوتاوہ
 ہیئدیکی برین، ئیکہ رہشو، رہنگی چویتہ
 نہبزووتوہ دل، لہو دہمہوہ لاملی گرتووی
 مال مائی منالانہیہ، بہردی بنہ پیتہ
 تا بانگم تہکا مہرگو، ژمارہی گہلہ تہکری
 چاوم لہ دواي پرومہتہکھی سوورو سپیتہ

ئەم کوردە وە کو من، کە شەپرزە ی مە ی و بەزمە
هۆزیکە، لە ژێر مەرحەمەتی بەرزو نەویتیە
گوارەت وە کو میلاقە، ترنجت مەمە، لێو مە ی
ئەم تەک تەکیی ئارەقی سەر سینە، جەویتیە
بروانە قەدی، هەلچوو وە ک عەرعر و شمشاد
ئەو جووتە مەمە ی سەیرکە، قنج و خێر و قیتیە
(راجی)! بە خودا چەندی ئەریژم لە دلم خوین
تەن کەوتەیی باری خەمە، چاوم پەرە لیتە!!

(۱۰)

نەورۆزی سالی ۱۹۶۱

جەژنی دلە، جەژنی گولە، نەورۆزە، بەهارە
جەژنی نەتەوێ کوردە، چ لادیوو چ شارە
دەرچوونە لە دەس جەورو هەواو، بەستەن و سەرما
چی خاکە، چ ئینسانە، چ گیاو گۆلە چ دارە
ئەم رۆژە، سەری سیسەد و شەست رۆژە لە ژینا
رۆژی هونەر و بیر، بەشی راو و شاکارە
گەر نوحە، ئەگەر هوودە، ئەگەر کاویە، تیکرا
لەم رۆژە گەیشتون بە ژبان، هەرچی لەبارە
ئەم عەردە کە هی تۆیە، دەبیکێلە بە گورجی
بیژینەوێ چمی مردەلەو و روت و هەژارە
بیکولینەوێ، دایرپێژە، ئەوی رپێژەوی کانە
پیی لادە لە خۆت، چی دژە، دوژمن بە هەوارە
رازاوێ ئەوێ میرگ و کەژە، تیرکە تەماشای
پرشنگی، هەموو رەنگی گول و باخ و چنارە

بوو کیکه له ناو باوهشی زاوایی ژیاندا
 شایی له هه موو گوشهیی ساراوه دیاره
 هه پنجه گول و داره، که جیگیره له ریزا
 دوو روو نییه، لهم یه کیه تییه پالهی کاره
 چاوت نه فری، مژده یه بو هۆزی قهله ندهر
 گه ئاگری ئەمسالو، ئەگه سوزه یی پاره
 بیگانه! ئەتو چاکی بزانه که گه لی کورد
 نامری، که لهشی گشتی له پولاوو ده ماره
 میژووی سه ره تایی ئارییو هیندۆسه، له پیش خه لک
 پیشه و هونه ری راسته، به میلیار و قه تاره
 نه تبیستوو، چه رخ و فه له ک و سیحری مه جهسکار؟
 پیلان و ته لیسماتی حیکایهت، به هه زاره
 ئیسپاتی ئەکا عیلمی ئەسه ر، کرده وه یی کورد
 وهک (سیر کسانده ر) که ئەلی، بیکه به گواره
 زیندوو به وه، نه ورۆزه، له ره گ شین به وه ئەمجا
 گوئی بگه ره، مه دۆرینه به شت، به خت له کاره
 چاویک بخشینه تو به خاک و ده رو ده شتا
 چه شنی وه ته نی تو، له چ لاییکی دیاره؟
 پاشی ته مه لی و کهوتنو، دامان و هه ژاری
 نۆره ی ته مه ن و یه کیه تییه گه شتو گوزاره

دیوانی راجی

مہ فرۆشہ شہرو، وەرگرہ ههق، هاتووہ کاتت
خاوینی کوه چاندهمه نیت، توخی بژاره.^(۱)

(۱۱)

ئەو لالە درەخشانە، ئەلینی رۆژی بەهاره
وا دیت و دەچی، ئوفقی دلی گرتە کەناره
ئەو گۆلشەنە رەنگینە، لە دەم بادی سەبادا
یا شەوکەتی ئەو، هەر لە لەبی خونچەیی پارە؟!
زولفو خەت و خالی، حەرەسی گەنجی جەمائن
گەنجیکە بە کەس نایەتە نووسین و ژمارە
چاوی بە هەوای غەمزە، دەکا غارەتی جانان
چاوی چ؟ مەگەر هەلمەتی شابازی شکارە
ئەو لێو شەکەرەو جیلوگەرە، مەرەمەتی کە
یان لوتفی تو لەم خەستەیی دەرگانه خەسارە؟!
واعیز! تو مەدە پەندی ئەدیبان و لەیبیان
وا تێمەگە ئەم دەرسی پرووکانه قومارە
ئەم سیبەرە مەخرووتە لەناو جیسمی نەخۆشم
ئایا دلە، یا سایەکەشی پەرچەمی یارە؟!
زانیمە، سوپەر نایەتە بەر تیغی جەفای تو
سا بیبە ئەگەر رووحە، وەرگەر سەبرو قەرارە
(راجی)! بە هەبا ماوی لەناو داوی رچادا
تو رووت و رەجالیکی، ئەویش خوسرەوی شارە.

۱- ئەم هۆنراوەیە ماویەتی، بە هۆی تەریوونی دیوانەکەووە رەشبۆتەووە، بۆمان نەخویندراوە.

تہو خونچہ دہمہی، مہم کہ لہمہی، کولمہ بہ ہارہ
 تہو سییم تہنہی، دہست بہ خہنہی، لالہ عوزارہ
 تہو موشک مووہی گول رووہ، تہو بیچوہ غہزالہ
 کوشتوومی لہہہرلاوہ، بہسہد بہندو قہنارہ
 تہو باخہ یہ خہی، ہالہ پوخہی، تازہ نیہالہ
 خستوومییہ سہر ناگری تہم سہبرو قہرارہ
 بہم غہمزہیی چاوانہ، وہ کو سومبولی گیسوی
 بہستویہ دلئی غہمزہدہ، بہو قہدہدہ چنارہ
 بای وہعدہ ہہناسہم، کہ پیشکوی لہبی خہندہی
 بو باخی تہوہ، گریہمہ تہو حہوزو کوفارہ
 تہمشہوچ دہکا ہہوری غہم و ریژہنی گریہم؟!
 وک بورجی دہلوو ماسیہ، تہم بلقو بوخارہ
 جانا! بہخوا سویندت تہدہم، بزچی ہہموو دہم
 (راجی) لہدہری وہسلی تو، پہرپوت و ہہژارہ؟^(۱)

مہسئلہی عیشقی حہیبہم، گہر بہ ملیون دہفتہرہ
 ناگہیہ باسی ویسالم، یہک بہ یہک پیدا وەرہ

۱- جیی سہرنجہ تہم غہزلہ کہ ماموستا تہحمہد دلزاری شاعر کردوویہتی بہ پینج خشتہکی، لہ دیوانہ دہستووسہکہی راجی دا نیہہ، لہ (دیوانی دلزار) ہوہ وەرمان گرتوہوہ. دیوانی دلزار، نامادہکردنی: دلزار، پیداجوونہوہی: نازاد دلزار، چاپی دووہم، بہرپوہبہرایہتی چاپخانہی روشنیبری ہہولیر، سالی ۲۰۰۶، لا ۱۸۴.

دیوانی راجی

خەم لە دەرگانەیی دڵمدا، پاسەوانە رۆژو شەو
کۆمەڵی بەزمو خەییال و شاسواری دلبەرە
دەم لە شیوەی بادە تەپناکەم، لە کۆگەیی دوورییا
ئەشکی خۆینینم لە پرودا، جۆیەباری کەوسەرە
وا لە دەوری دڵ ئەسوورپیم، هەرورەکو سەوداگەران
نالەیی هەمدەم لە دڵما، چونکە عەینی میحوەرە
بۆچ نەنالتم رۆژو شەو، نەمماوە ئارام و قەرار؟
دڵ ئەسیری بەندوباوی ساحیری ئەسکەندەرە
گەر ئەزانی چاوەکەم، رۆحم بە لای کێدا چووە؟
وا هەلاوەسراوی بوتخانەو مەقامی ئازەرە
کووچە کووچە، هەرورەکو دیوانە تو خۆت بەد مەکە
هاتوچۆی یارانێ ئیستا، (راجییا)! دەردی سەرە.

(۱۴)

دیسان لەدوای قامەت و رەفتاری عەزیزە
پامالتم و سەودازەدە، بئێ پوول و پەشیزە
بۆ چۆلی ئەرژم، غەم سەری خۆشیم ئەشکیئێ
بۆ شار ئەچم، ئەمخەنە بەر بەردو ستیزە
هەرچەندە شوینێ نییە بیکەم بە نەشیمەن
سەرپای هەموو ئەم حالە، نیگارم دژو زیزە
پێچراوە لە پەرچەم، دڵەکەیی بەو رۆو برژاو
تیمرۆکە حەزت چۆتە کەباب و تەرەتیزە
بالای کە ئەلێی قالبە، نووریکە لە یەزدان
شایانە هەموو حوورو پەری ببنە کەنیزە

دیوانی راجی

بۆ بەزمی مەیی و بادەو و گۆیندەو و بلویر
وەك هەلقەیی ناو كابدەییە، گرتوومە زریزە
سەر بۆچییه، گەر دانەنری بۆ گۆلی كۆلمەت؟
نارۆم لە دەرت، تانە كریم ریزە بە ریزە
گرتوویە قەدەت، سەد دڵ و سەد جۆرە گۆل و بەر
سیوو دورو یاقووت و، گۆلی باغ و گەزیزە
(راجی)! تۆ بلی تەمبەلی هۆزە، كەردەدیزە
نەرمیکە سەری چەوتی، بەقەمچی و بە نەقیزە.

(۱۵)

ئەچم میوانی دلبەر بم، ئەلین سەردار و قوناغە
كە باغی روومەتی هەردەم، لە چاوەی چاوی ما زاغە
غەزالەیی خالە كەمی كۆلمەیی، چ گەنجووریکی رەنگینە
پیالەیی لیوێ كەمی ئالی، چ پەرداغیکی پەرداغە
لەبەر قاپی ئەنالی دڵ، لە لەب لوتفیکی بۆ ناكا
خودا! یا بیدە یا بیبە، كە ناساغیکی پەرداغە
بە گۆناری ویسالی ئەو، هەموو زاغ و رەغەن خۆش بوون
لەبەزمی عەندەلیبی من، عەجەب ئەو باغە یاساغە!!
ئەزانی بۆ تەپیوم، بۆ رزیوم، بۆچی سووتاوم؟
لە لای یاری جیهانگیرە، دلم شەش سائە قاچاغە
چ غەدداریكە؟ هاواری، رەقیب خستۆتە ناو دنیا
تۆ پیی باوەر مەكە گیانا، قورمساغیکی ناساغە
لە دیوانی كەمالت دا، ئەگەر دڵ بازە، بی نازە
لە بازاری جەمالت دا، ئەگەر سەر ساغە، ئایاغە

دیوانی راجی

روخت بو رووحی پر زیکرم، چ فیردهوسیکی فەر دهوسه
قهدت بو لهشکری فیکرم، چ بهیداغیکی بهیداغه
ئهوهی زولفت نواندویه، مهگهر ههر خوینی (راجی) بی
بهئی یهک رهنگی معنایه، نهوهک سهه رهنگی بوياغه!!

(۱۶)

له کوردیدا ههموو گیانم، به کوردی، خاسه خۆراکه
له مهیدانا که کوردیکی تیابوو، سهربهخۆ راکه
سهراوردی زهمان و گۆره، گۆری کارهساتی کار
گول و گهر، وهک شهل و کویری، ههموو ئازاوو چالاکه
شهپۆلی بای خهفته بهحری موحیتی سهربهسهه وازاند
زهمین وهک کانی ئەسماک و سهما، وهک عهینی خاشاکه
جیهانی هانه هانای دل به هیچکهس رانهگا، چبوه؟
درۆ بارانه، پیلانبازییه، کویربوونی ئیدراکه
سهراپهردهو تهلارو کاخ، سهرهوین بوون و تیکرووخان
قورت دهسناکهوی، خیرا، تهمی دونیا بهسهرداکه
له چاخى زهرپهروو ئۆکسیده، بی سهه کهر ئەبن یهکسهه
چ بیهی، چی بیینی، چی خهیاڵ کهی، ماکی ئیهلاکه
له خاوهن خان و خانانا، که دهستاو دهستی خهرمانه
له بابته راوهراوی خاکه، ئیستیملاک و ئەملاکه
ئهئین ئەم چهرخ و ئەفلاکه، قهدیم وتراوه (ألولاک)
که ئەم تۆپیوه، کرمییه، ده پرووت لهو لاکه، لهولا که!!
ههموو هاوین و زستانی بهسههچوو، هیشته نهمزانی
چ خوشه، چی نهخوشه، بهخت و تهختی لی بهره لاکه

دیوانی راجی

عهدالہت وہک تہرازوو ناسراوہ، سہر بہرامبہر سہر
بہہشت ہہشتو، جہہندہم حہوتو، گاور زۆرو کہم پاکہ
چ سہرسامم کہ بنیادہم، ہہموو تیتالو فیشالہ
تہوی کردت بہ مییشکی تیگہیشتن، پۆخی لوولاکہ
لہ کوشتہو برپہ دہرناچی، بہ خاکا چی و بہ ئاوا چی
کہ خو دہرخستن و مان بہستنت، بو مہرگو پیتاکہ
برا لیکیبونہ دوژمن، من، نہما جیگہم کونو قوژبن
بہ ناہق بردیان رہنجم، چ سیواکہ، چ تہنباکہ
لہ مولکی شاکہ شاکی غہم، لکی خہلکی تہماشاکہ
چلون ژاکاوہ، میوہی ہہلوہریوہ دارہ ساواکہ!!
چ رزگاری بکا تہم ہۆزہ داماوہ، لہ دامانی
کہ (ژیکو) پر بہ دونیا، دل بہبارو، گیانی خہمناکہ.

(۱۷)

بہس دہربہدہری ہۆزو، تہمی خہم بہ سہرم کہ
بہس تیغی موژہو، جویشی ولاتان لہبہرم کہ
چیتر بہ ہہوہس مہمدہرہ بہر خہنجہری دوژمن
ہہر خوٹ و خوا، لہم دہرہ لہتلہت جگہرم کہ
مہستمکہ لہ چاوی و تہنو، بمخہرہ زیندان
زنجیرو گرفتاری کہرہستہی قہدہرم کہ
چیشتوومہ ہہموو تامی دل و، زاری غہریبی
لہم خاکہ، بہسہ بمکوژہ، بہس دہربہدہرم کہ
دہست ہہلگرہ، ہہلیینہ تو تہم چاوہ، ببینہ
خہلکی لہ چ باویکہ؟ ئیتر خوٹ خہبہرم کہ

عالم له چ راويٿرو، چ راويٿك و چ رازيٿك؟
يا دل به دلّم داده، وهيا سهر بهسهرم كه
وا گولّ ته گهشن، پيئه كهنن خونچه يي ليوان
توش راهه ژه سا مهستي پيالهي سههرم كه
سهر داومه بهر پيٿتو، لهشم پرده له ريتا
بهو توّزو ته مي دامنه كهت، بههره وهرم كه
باسي سهرو زولفت كه ده كه م، رۆژي به لامه
ساتي به دهم و كولمه وو مه م، جيلوه گهرم كه
تاماده يه (ژيڪو)، بهه موو سوودو زياننيك
سا ههسته له دوو چاوي به لئهك، چاره سهرم كه.

(۱۸)

نامه! بو جهرگت بريوم و هه لگوشيوم، نامه كه؟
نامه! بو گيان و دل و بيرت دزيوم، نامه كه؟
پيم بلئي سا كه ي بچيٿم تام و بونه خوشه كهت؟
كه ي ته نيشي پيم بلئي، هوشي فريوم، نامه كه؟
چاوه تيره ندازه كهت، وا بوته موقناتيسي رۆح
كاره بات خستوته جهرگي راهه ژيوم، نامه كه
لوولي زولفت خسته مل زه وقى خه يال و بيري من
وا وه كو مي وه ي بل و پيكداته پيوم، نامه كه
رهنگي نالي روم هتت، تيكه ل برووسكه و تاريخه
ريوه لهو، روو زهردو، ليوقرچاو، هه تيوم، نامه كه
تو خودا، بوچي له باسي ماچه كانت نادويي؟
سوژي رووت پهرده ي حه ياو شهرمي دريوم، نامه كه

سەر، بە گێژی ماتەم و سەوداتە وا ئەخولیتەوه
 وەك پەوهز، بوركان زەدەى رووتم، خزیوم، ئامەكە
 زولفی رەشمارت كە گەستى لاملی وەك زەردە بییت
 من بە ژەهرو زامى گەستەى دارزیوم، ئامەكە
 تیر نەبووم لەو باوەش و بۆنەت، چریكەندى وەلات
 شیت و هار بووم، تازە ئیتیر تپپەریوم، ئامەكە
 وردە خالت كرده تەمغەى مەرگ و بئى هۆشیم و دل
 تۆ بە مۆرى شا سەرو مالت كریوم، ئامەكە
 كوشتى ئەو سوورە بەندە، ئەو گولەى ناسك بەدەن
 رەحمى پیم دادى ئەموو دیوو نەدیوم، ئامەكە
 سیس و لاوازی خەمى رووتم، جەفاخوردەى زەمان
 وەك گولێ باخت لە داخت هەلۆهەریم، ئامەكە
 هەرۆه كو (ژیکۆ) بەرامبەر وردە زولفو، خال و خەت
 بۆ ئەموو دەردو بەلای عیشتت چەقیوم، ئامەكە!!

(۱۹)

شاعیر كە ئەهۆنن پەند، هەر ئێكە مەبەستێكە
 دنیا لەبەرەبەر هەق، هەرۆهك لەپە دەستێكە
 یاریكە بە هیزی یار، یاریدەبى كۆمەل دە
 یا راکە لەرووی دیدار، برۆا بە هەرەستێكە
 هەر جەوهەرى ئاتۆمێك، بازارو بزوتتێكە
 هەر كاری گەل و هۆزێك، گێرۆدە بە قەستێكە
 هۆشى بەشەرو زانین، بیزانە چ هۆشێكە!
 دەستى هونەر و توانین، بیناسە چ دەستێكە!
 دیدە ئەوى بیبینى، رامە لە پەلامارى
 هەر بۆیە ئەموو گیانیك، سەرمەستى ئەلەستێكە

هەر کەس بیهوی چاوی هۆش و دلی خوئی گەشکا
بیژە وەرە جامی ژین، پەر بیری هەوەستییکە
ئەو کاتە لە بیرم چوو، بیرەم بە عەرەقدا رشت
ئێستا کە کراس پیسم، رووتیم لەمە قەستییکە
هەلنایەم و هەلبینم، سەد جووجەلە غەمباری
بەرم لە کون و کۆلیت، ماوەم چل و شەستییکە
سەرکردەیی رۆژی بوون، گێرای سەری پەر کاری
پەرگاری نەوەستاوە، گێژیم لە چ هەستییکە؟
سەوداسەری زەردوویییم، هەر وەك شەك گێژی مال
هەرچی کە سەرم بپری، هەر بۆ کوتە گەستییکە
هەر کەس بیهوی بژیا، پیاوانە لە هەر خاکیک
دامینی خوا بگری، چی ساغە چی خەستییکە
لەم کۆمەلە ئینسانە، خاوەندی دەماغی بۆش
گەرچی بەشەرە ناوی، عەینی قورپەستییکە
هۆنیم کەژو ئاوریشمی بیرو لەسەری تۆم بەست
ئەم خانووە رامبەستووە، هەر بەردی لە بەستییکە
هۆ کاکێ گەلی کوردم، مەمرە بە منالی تۆ
هەر باوەت و باپیریك، مێشکوژ لە چ رەستییکە؟
مێژوو نییە گوftarم، هەر دەسک و پەریزییکە
ویژە کە بنیژم من، سەد میوه لە رستییکە
ئەم دایکە نەخۆشەیی خاک، ئیمرۆکە نەزۆکییکە
ئەم کارە چرووکانەت، (ژیکۆ) چ کەرەستییکە؟!.

ساقی! قهدهحت وهك دهمهكەت دلکەش و تنگه
 مهيلت وهكو زولقي سیههت مائیل و لهنگه
 لهو کولمهی پپ نووره، به خال و خهت و پهرچهم
 ئیمرو تهمنی لوتفه، تهماشایی فهرهنگه
 تا پهنجهی زیوینی تو رهنگینه به خوینم
 بو نهخشی سهرو زولف، چ هیوایی به رهنگه
 دهرت له دلم، زه هری ههلاو زهخی سینانه
 عیشت له سهرم، شورشی تیمساح و نههنگه
 ماچی دهمهكەت، بو قهدهغەت کردوو ئیستا؟
 خو ماچی دهمت وهك مهسهلهی سائیره، دهنگه
 هه نیشی ههیه خالی روان، بو منی بیزار
 ههنگوینی نییه، هه به خهتا ناوی به ههنگه
 ناسراوی هه موو عالمه، ئهو یاری به لهك چاو
 وانهرم و تهرو ناسك و چالاک و چه لهنگه
 بهو بندهقهیی زولفهوو خالی خهتهراوی
 گویم ههردوو پری گوللهیی بیدهنگی تفهنگه
 بو رهسمی وهفادارییه، دی یاری گولهندام
 خیرابه وهره حازره مهی، (راجی)! درهنگه.

رینگهیی عیشتقم دریژو، ههردوو قاچیشم شهله
 بو خه بهر وهر گرتنیش، ری، بی تهلیفون و تهله
 هیند ئه ریژم تهشکی پپ سوزو به کول، لهم چوله دا
 بوته دهریا دهوره مو ناخاته وشکی، پی مهله

دیوانی راجی

ناگہمہ بالائی نیگارو، باوہش و بوس و کہنار
گہر بہ خہونیش بیتہ بہرچاوی خہ یالَم، ہہر حہ لہ
نازہ نینہی سہر کہ شہی بیباکہ، بی خوین کوشتمی
ہہر بہ چاو ئیشم ئہ بینئ، ہیئدہ عہ بیارو دہ لہ
کاتہ کی دی، دامہنی ہہ لکات و زیندووم کاتہوہ
پی پی بگہم، دہستی لہ مل کہم، ئیستہ ہیچ ناکہم پہ لہ
نرخہی ژینو دیہنہ، دلداری پاشاوو گہدا
بیری پاراوی دلہ، ہیواہی سہروکاری گہ لہ
وہختی راوی دابہشی، خوئی تیکہ لئی سہد لہ نجہ کرد
چاوہ کہی بازو ہہ لویہ، عاشقی بیکہس مہ لہ
لاکہ لئی زولقی، تراقہی خالی وا ہات و تہ قاند
ئہیکوژی ہہر کہس لہ دہشت و ریگہوو چوم و کہ لہ
چاوی (راجی) بوو بہ چوارو، چاوی بیماری نہدیت
بابزانین چہرخی چہپ، ہہوئی بہ کیہہ ئہم ہہ لہ!!

(۲۲)

ہو (کا حسہن) شہوقم بزوت، بہ قاقہزی تو ئہم ہہ لہ
سو لتانہ زاوہ توئی غہ لہت، راکیشہ بانگو ہہ لہ لہ
بوختانہ تووشی تو بووہ، بیبہش بہ گژ مہ لا چووہ
وا خانہمی پپر کردوہ، لہ لودہ کاوو مہزبہ لہ
دہستت لہ گیرفان بیندہر، تامی نہما سہ برو سہ فہر
کورپی سو لتانہ بوو بہ کہر، لہ پیشی دانئ خہرتہ لہ
سہراوو نافہ کی درپی، سہری ہات و لہ بہر پری
جاشک بہ بیچوہ سہگ و ہری، لہ چوکی داکی کہن جہ لہ

(حسهن، حسهن) ههسان مهسوو، جاسوسه ئیت کچ و خهسوو
 پیچ و پهناو لاپهسوو، ههچگی گهیشتیئ هه رحله
 نایتهدهر کچی قهرهج، بۆ بانگ ئهدهم، (فَرَجُ فَرَج)
 میتکهی لهپیی بی به حج، ئیحرام بهستی بهچکهله
 بهزم و ههراو ههلهله، به سازو بازو سهوزهله
 به چووزهکی و به زهلهله، به چهنگ و تارو تووزهله
 بلینه سهه مامانهکهی، وریا بی جاشکدانهکهی
 نهدری لهگهل نقدانهکهی، پییدا پهلووله، زو لهله
 خانم دهزی فیدای ئهوه، به دهشت و ههردو وهردهوه
 به ههولپرو به پردهوه، ههتا دهگاته بهرتهله
 سولتانه، وتیان ئاوسه، ههلاوهساوی چوار دهسه
 دهژی وهک مهشکه گاوسه، له دۆ کهره مهکن پهله
 ئیسته شهوارهی ئاغهیه، بۆ دان ئهلیی بناغیه
 لههر ئهوه دهردو داغیه، سولتان کۆمی به گیچهله!!

(۲۳)

دوینا به ههموو شیوه، ئهگهر شیرن و تاله
 چاوی له نمونهی دهه و لیوو خهت و خاله
 وهک من، به ئهدهب نایهته سهه تهونی تهماش
 کهلکیتی موژهی نیزهوو، کاکۆلی مهتاله
 گوگردی نیگای، شورهیی گیانم ئهگرپینی
 من دیم و به کوشتن چم و، ئهه شوخه له ماله
 کورده له سولهیمانیوو، کۆیهی به ههوا خست
 داویکه تکای ماچی و، سهه سیلکی له پاله

چون نایه ته بهر شوعله یی نه نواری هیدایه ت؟
گهر هه زه تی نه سکه نده رو، گهر روسته می زاله
جانا! له فیراقت به خودا ته نگه دلی من
گهر شه ککه رو ههنگوینه، له ناو زارمه تاله
(راجی) له هه موو ریوه، مه گهر عوزری قبوله
بو توقه یی جه ژنانه، خوا شاهیدی حاله!!

(۲۵)

دل له ریی نه شوخه دا، وینه یی سه مه ندو دولدوله
گهرچی نه شوخه له گهل ئیمه، هه موو دهم دوو دله
چاو له بهر لیشاوی فرمیسک و تنوکی ئاره قه
لیل و سوپرو کول بووه، بی سووده پونگ و قلقله
هینده ههولمدا که پیک شا بینو، باوهش دهم له تو
کویسنجاقم فریدا، گه یه خاکی (قولقوله)^(۱)
وهک قه لی بال و ده ماخ و دل ره شه، تیمرۆ ره قیب
کلکی سه ربالیک دریژه، وا ده زانی ههر قوله
هینده ناسک سینیه، لامل زهره، زیوین تهنه
وهک وره ی لۆکه و هه ریره، ناسک و لووس و مله
وهختی نه متوقینتی بهو توقه یی سه رو نه گریجه که یی
وهختی من پهل پهل نه کهن میخه که بن و نهو پلپله
چاوی سه رخوشی توه، گیانی نه خوشی ئیمه یه
کولمه یی سوورو سپیته، رووی منی زهردو بله

۱- قولقوله: یه کیکه له گوندهکانی دهشتی کویه.

دیوانی راجی

بوومہ بہحری گریہوو زاری، دلّیش گۆزہی گلہ
ئەم شکا، ئەو ھەلچووہ، بەشکم پرسیکی ئەو گوئە
گەر دووای مەرگیش، دراوسی بین لہ گۆرستانەکان
بەینی گۆری ھەردوولامان، ئەیسسم وینەہی وئە
دلّ لہ ریگای چاوەکانت، چەشنی دیوی سەرچلە
ھەرورە کو ئەو پروومەتە لاسوورە، سیوی سەرچلە
ھەستە بیینە قەدی شوخی، بە سینەو مەمیەوہ
(راجیا)، ھەر بیچنە، بیشکینە مەغزو کاکلە.

(۲۶)

ئەو ماچی دەم و لیوہ، کہ شیرین و بەتامە
نەمزانی، نە زانینە، نەراویژە، نە وامە
من، ھەردەمە لەم چاوو دلّەم ئەشک دەپژم
ئامینە دوغای رۆژو شەوم، نامەمە، ئامە
نارنجی مەمت، بۆتە مەزەہی سۆزی درپژم
ئاهی دلّی سەرخۆشمە، لەو سینە بەکامە
کولمەت گولّی ئاواتی گەلەو، زینەتی ژینە
بالات قەدەغەہی ئەشک و غەمەو، تازە نەمامە
بیرت لہ دلّ و میّشک و دەماغم، کہ چەقیوہ
گیانیکە لہ لەشداوو، شەراییکە لہ جامە
ئەہی سوورە گولّی رۆژی جوانی لہ بەھارا
تاکەہی دلّەکەم لەو گولّی دیدارە نەکامە؟
رووت، قووتی جگەر، باخەلی ئاواتی ژیانە
بۆ پەرورشی ھۆزی بەشەر، کارو وەرنامە

دیوانی راجی

ئەى نەرم و شلەى ناسك و تەرزەى تەپرو پاراو
بەس بىكوژە بەم دەردەسەرى و دوورە پەيامە
ئەى شاھىدى بازارى ھەموو كۆپرەو ھەرى دۆ
بۆچ وایە بەشى ئىمە، ھەموو زارىيو زامە؟
ئەنجامى نەبوو، گریه و ھاوارو ھەناسەم
چۆن گەورە بە ئەمجۆرە، لە ئازارى خولامە؟!
(ژىكو) بە ھەوايىكى دەمى تۆیە، ئەپشكوئ
خەندەو ھەوەست مایەى ژین، پششت و پەنامە.

(۲۷)

نیشانەى بى نیازیمو، فوغانى رۆژى مردنمە
ھەواى ناسازو رەشبهختى، جەزایی چاکە کردنمە
لەبىدادى ئەوا پيشام، برشتم، چاوى دۆ كز بوو
لەپى ئاوه كوئى بوون و نەبوون، ھینان و بردنمە
گوئم كزبوو لە گوئشەن، ئاگرى تى بەردرا گوئزار
نەبولبول ما نە قەل، ھەرچى كە ئۆبالی لە گەردنمە
جەھەندەم داخراوہ بو خواناسان لەدونىادا
ژمارەى پيس و پاكە، يانى رۆژى ھەلبژاردنمە
دەرمكەن، پام رفينن، بىكوژن، بىجگە ھەقم ناوى
بەيارم بۆچىيە؟ كاتى درەخت و ميوە چاندنمە
چ ھىزىكە لەرووى ھەق دانەمىنىو، سەرخوون نەكروئ؟!
چ كاتىكى پشیلەو گورگ و شىرو مار خواردنمە؟!
بگوئىم، ریز رابگرم، لەھەر شت چاكترە، ئىمىرۆ
لە رىكوپىكى دەرناچم، چ تۆ تۆو، چ من منمە؟!

دریژی هیچ کاریکی، وه کو دهوری فهلهك نابئی
 له لایئ تاگره و دووکهل، له لایئ بهفرو بارغه
 که هه برم، ههتا تهمرم، له راستی زیده نانس
 ته گهرچی راه ریویسه، له کیوو دهشت کون کومه
 گهلی کومهل کران و، هیچ، نه یانبوو سوود و قازانجیک
 به بۆشی چوونه دهر ئاخیر، وه کو ئەم بهرگه چلکنمه
 گهلی میشکی منالان پر کران، بیری منالانه
 له کیسم چوو کوپو کچ، ئەهی خوا، ئەم عصره دوژمنمه
 که خۆم خۆم نهوی بۆچی له خه لکم چاوه، چرکهی چاک؟
 زه ویم و کان و ئاوم چوو، کون و کاو جینگه نووستنمه
 نه پاره و پوول و نانم بوو، که جارئ بچمه ناو عالم
 نه خۆشی سیل و سهودایی، که خۆشی و رابواردنمه
 ئەمهنده بۆ چه نه دریزو ههراشی، مال خهراپ (ژیکۆ)؟
 بهلی دهروهستی خۆم نایهم، ئەگینا حهققى بهستنمه!!

(۲۸)

سه رنجون که وتووم و بهختی بهد له ناوی چاومه
 مهشقی بیگانان شه پۆلی دیدهبی گریاومه
 قاقمهی هۆدهم شکا، سه ربانی راستیشم تهپی
 هه رچی دوژمن پیتم ته کا، سویندو درۆی بی ناومه
 بیرو مهستی، کوپرو فانوس، عه قل و عاشق، چون ته بی؟
 قه چیه، نامووسی له بهر پیی پوول و پارهی لاومه
 تو به کی باوهر ته کهی؟ لهو کارخانهی دوژمنان
 هه ر کهسی ههستی بلئ، سه د جاره بۆ خۆم گاومه

سویندو په یمانیک به رووتی کیرو کوس بیو، میزی پر
 هر مهزه میزو گووه، دوشاوی جهرگو و نامه
 کوردی دامه نپاک و رهوشه ن چاوو دل سافو رهوان
 وائهم زانم تهره خواریت، وهک خه یالی خامه
 هم کهژو کیوانه نایینی؟! به چهند رهنگ دایسین
 دیمه نی خوینی دلو، سینهی به غم سووتامه
 هم هموو میلاق و نیسانه، چه قیلهو بووکی سوور
 نهشکی دیدهی ئاگرینو، گوشتی زور برژاومه
 ئاخه بو کویستانه کانو، داخه بو گهرمیننه کان
 دهستی خوی بردوتهوه بیگانه، من دؤراومه
 یه کدگیریمان نه بوو، بهم سوینده به درؤیانسه
 خوشی خوشی دوزمنان، هم هوزی تیکنالامه
 بهم هموو کانگی وهلاتو، بهم هموو ماوهی دروست
 دهستگیری هیچ نه بوومو، ئیسته چاوو راومه
 دهسته لاتت گهر هه بی، دوزمن به گژ مارا بکه
 من له ترسان و هه لاتن، یهک شریت شاقاومه
 دامرامو بوومه (پشکو)، تا نه بوومه خو له میس
 کورده کان! پیم داخه ن تهن دوری هیوا، باومه.

(۲۹)

هه وری به هارو گرمه گرم، له ئاهی ناو هه نامه
 تاوو بروسکهو خرمه خرم، بارانی ههردوو چاومه
 له سهه ههواره بهرزه کهم، پژاوه تاوه تهرزه کهم
 به له رزه بی بلهرزه کهم، خرپهی دلی به تاومه

که خونچه هات و پیکه‌نی، تهن و گیانم راجه‌نی
 که ئاشکرایه دیمه‌نی، خوینی دلّی پژاومه
 به له‌نجه چوست تیپه‌ری، به عه‌ردو به‌ردی دا ته‌ری
 داگیری کرد زه‌ریه‌و به‌ری، منیش ته‌مای خوناومه
 نه‌سیمی نیوه شه‌و وه‌زی، چوومه که‌لین بالاو که‌زی
 سنووقی سهر سینهم دزی، ئه‌وه‌ش ده‌سی براومه
 له عیشقی توّم په‌نا نه‌ما، غه‌زیم و چوومه لانه‌ما
 له‌م ده‌شت و می‌رگه پانه‌ما، سه‌لا له نه‌نگ و ناومه
 چه‌ندم چه‌شی قه‌له‌نده‌ری، هیوامه ههر سکه‌نده‌ری
 جادووی نه‌سیمی میه‌ته‌ری، هه‌مووی له بن کلاومه
 شیخ و مه‌لا مه‌گرن یه‌خه‌م، ترسم نییه له پیچ و خه‌م
 نیازی خوّم که سه‌رئه‌خه‌م، به ئاپرووی رژاومه
 بی‌پهل و پویه کوردی من، درشته بیری وردی من
 که‌س با نه‌بیته پردی من، گهر خزم و دایک و باومه
 ههر کاره‌ساتی بیته روو، دوو‌پشکه، ژاری پر چزوو
 ئه‌من په‌روشی توّمه تو، چاوت له مه‌رگ و جاومه
 (پشکو) به‌سه سوژی جگهر، خرامه کووره و ده‌ردی سهر
 کارم نه‌وه‌ستا سه‌ربه‌سهر، خوّم و به‌شی خوراومه!!

(۳۰)

وتم: پشستی و جووودم تی‌کشکاوه، ئیسته رۆرۆمه
 وتی: مردن له عیشقا، خه‌سله‌تیکی چاکه بی لومه
 وتم: تاکه‌ی له‌سهر گۆنهم، بری‌ژم تاوی فرمی‌سکم
 وتی: ئه‌و به‌رده‌لانه گهر نه‌بی، ئاوی عه‌به‌س جوّمه

وتم: وا دلّ له لاتسه، زامنئی ماچیکی لیوی که
 وتی: هئی شیتته باسی چی ده کهی، روو حیشته هئی خومه!
 وتم: لاکهئی سهرم دی، لهو مهقاماتی سهرو زولّفه
 وتی: ئه سراری ئهم چه رخه، له خانهئی زولّفی لؤلومه
 وتم: بوومه خه راباتئی، له نه شئی چاوی به خومارت
 وتی: ئیشت رهوا نابئی، برؤ دهر لییره بوؤ تومه
 وتم: شاهئی حبهش گیانا، ده خالاتم قبولّ کا دیم
 وتی: کارت له رووما ههر درؤیه، مائیلی رومه
 وتم: خالت به به ختم شاهیده، زولفت به بالائی من
 وتی: لهو کاتهوه شانہی دلّت فهوتاوه، لهو کومه
 وتم: گهر من بکوژریم، خوا رهوا نادا ره قیب مابئی
 وتی: بوچ وا نه فامی؟ خوم ئه زانم سیرمه خور دومه!!
 وتم: شیرین وتارم، نوخته بیکی ماوه عومری من^(۱)
 وتی: (راجی) برؤ، لهم نوخته دا ئیشت گه لی گومه!!

((۳۱))

بی خونچه، نییه راحه تی زاغ و زه غه نی مه
 بی په رده موهه بیایه، گول و یاسه مه نی مه
 مه عشووقه که دای حوکی، به کوشتنم و به کوفرم
 خوئی سهیری ته کا، بولبولی خوینین که فه نی مه

۱- ئه گهر نوخته یه که له سه ر پیتی (ع) ی وشه ی (عومر) دابنّین، ئهوا وشه که ده بیّت به (عومر- غم). ئهوا
 کاته ییش دوو واتا دهبه خشئ: یه که میان به واتای (نقوم بوون و شه لال بوون) دیت. دووهمیشیان به واتای
 که سیّک دی که هیشتا کاروباره کانی تافی نه کرد بیته وه. مه بهستی (راجی) یش له دانانی ئه و نوخته یه دا
 ئه وه یه که یاره که ی تقوم و شه لالی ناو خوئی و چیژی بکات، یان به یاره که ی بلّی که ئه و تاکو ئیشتا
 که سیّکه تقوم بوون و شه لال بوونی له ناو چیژو خوئییه کاندای تافی نه کردۆته وه.

دیوانی راجی

هەر لاله غوباریکی ئەگەر نیشتنه سهرو پرووی
تەلتیفی دەکا قەترەیی ئاونگی غەنیمە^(۱)
هەر لەشکری سیمایه، ئە سەد لاوه که بشکی
گەر بێتە سەفا، دلبەری ناسک بەدەنی مە
تێراوه ئە نازاوی قسە، لەعلی لەبی تۆ
ناسوڤتەیه فیکری، وەکو دورپی عەدەنی مە
وەک نەیشە کەرە قامەتی مە، بۆ قەسە ئی خە ئک
جانا! چ دەکا وەختی تۆ هاتی، جەگەنی^(۲) مە
(راجی)! چ غەریبن قسە کاتم لە هەموو جی؟!
ئایا لە جیهان کەس هەیه ئەهلی سوخەنی مە؟!
(۳۲)

ئەو زولفە کویتانە دەکا شی، بە دوو شانە
بۆیە دلە کەم پەر لە هەوای لامل و شانە
مەبخانەیی دوو چاوی، ئە ئی کانی ژیانە
کیشانی شەهینییکی تەرازووی، بە گیانە
ئە شیخی ریا، بۆچی ئە ئی کورته زەمانە؟
ئۆبالی منی عیشق زەدە، بەو ملە پانە
وێردی تووه تەسخیری بەشەر، بۆیە شەبانە
من پۆژو شەوم ناوی یەکی، وێردی زوبانە

۱- غەنیمە: دەستکەوت. دەشی بە (غەنی مە) یش بنووسری، ئەو کاتەش واتای ئاونگی دەوڵەتمەندی
ئیمە دەبەخش، کە مەبەست لێی ئەشکی سوورو خویناوییه، بەمەیش جوړیک له تەناسوب له گەل
وشە (لاله) دا چی دەبی.

۲- جەگەن: گیایەکی لاسک سێ سووچەو له زۇنگاودا دەروێ، جارێن چیخو حەسیریان لێ دروست
دەکرد.

گیانی منہ، ناوی منہ، ناوی دل و نانہ
من قومری پابہستہوو تہو سہروی رہوانہ
عہشقی منہ، مہشقی منہ، تہشقی رہزو بانہ
من بولبولی پر زارم، تہو شاہی گولانہ
پیریکی قہلہندہر، وہ کو (راجی) بہ کھوانہ
صہییادی جہفای داوی گول و، راوی کھوانہ.

(۳۳)

یاری پارم توورہ بوو، ئیمروکھ میوانی منہ
چونکہ تورا بووم لہ تہو، بویہ لہ دیوانی منہ
شوگری تہستیرہم بکہم، چہند جارہ تہو تورا بوو لیم
ئیسستہ بہردئاویژئی پشٹی، رہمزو ہاوشانی منہ
چاوی، پرگریانی ناز بوو، تہو دہمہی لیم دہگہست
ئیسستہ تہو نازہی لہسہر دوو لیموی خہندانی منہ
لومہکاری من دہکاتو، نایہتہ مالٹ دہمہی
تانہگزی دہعیہو دہمارو لافو عینوانی منہ
قوئی چہپ ماچ کردن^(۱)، نووسانی سینگو مہمیہتی
نہرم و شل بو چاکوخوشی، دہستو دامانی منہ
ہہستی شہش مانگہی بہ چاوا دامہوہ، سہربازی چاو
بویہ وا سورمہی حہیا، پر ہہردوو چاوانی منہ
بو گلہو راستی، دہمہی دانیشٹو مہستی بردہوہ
مالہوایی خواستو، رویشٹو، دوعاخوانی منہ

۱- جاران کچان و ژنان تۆقہیان لہ گہل پیاواندا نہدہکرد، بہ لکو قوئی چہپی پیاوانیان ماچ دہکرد، بہ
تایبہتی لہ کاتی سہردان و جہژنہ پیرۆژہدا. تہم دیاردہیہ تاکو ئیسٹاش لہ ہہندیک شویندا ہہر ماوہ.

حوججہتی حەجکردن و تەسحیفی ھەردوو لایە بۆم
 ئەو کە میوانی منە، سا جەژنی قوربانی منە
 وەك نەتیجەیی دامەنی خستۆتە کۆشی ناوکی
 بۆ گرانباری لە رپی عیشقا دەلیی شانی منە
 ئەو دەمەیی چاوی دەھیشا، من دەمی ماچم دەکرد
 بیرو دلمی خستەو، زولفی سەناخوانی منە
 یەك دوو رۆژی تر، ئەچم بۆ لای و تاقیکردنەو
 تابزانی خۆشەوپیستی ئەو لە گیرفانی منە!!
 تا خەجندەیی ئیمە بی، ئەندازە کاری ھەلکش
 کۆمەلی جوغزی لەمائی ناوەراستانی منە
 جەختی پاشەوپیستی من، ھەر شەشەدو سی^(۱) دیتە روو
 بی ژمارەیی نوختە عومری فەخری ئینسانی منە
 ئەو خەجە، یاخو خەجە، یا حوججەتی ژینی منە!!
 یا وەکو (پشکو) بە دايم، رووی لە سووتانی منە!!

(۳۴)

ئاگر لەدلی بی زوهرم، ھەلمەگپینە
 جاری بە سەری لیوی گولینم بدوینە
 بۆ مردن و ژین، شانەو ھیلانەمە نیشتمان
 بۆ جیپەکی تر، ھەنگی دلم ھەلمەفرینە

۱/ ا- شەشەدو سی، بە حیسابی پیتەکانی ئەبجد دەبیته (ج خ). ئەگەر پاشەوپیستی بکەین
 (ھەلیگپینەو) دەبیته (خ ج، واتە خەج). لە دپری پیش و دپری دوای ئەم دپرەشدا نامازەییەکی ناشکرا
 بۆ ناوی (خەج) ھەییە.

ب- ئەگەر نوختە (سفری ژمارە ۶۰۲) ییش لایبەین، ئەوا دەبیته (۶۲). کە تەمەنی پەيامبەری
 ئیسلامە (د. خ).

دیوانی راجی

بروانه وه کو خولخوله لهم دهشتی گه‌یشتن
بو ههولنه که ته‌خولیتته‌وه، وهك بازو شه‌هینه
هه‌نگوین ته‌پرژئی، لهم دلئی هیلانیه‌یی ویران
سا ئاوه‌کولئی گریه‌تی پییدا مه‌رژینه
ئه‌ی تازه به‌گه‌نجی، وه‌کو عه‌رعه‌ر شله‌ژاوی
ده‌ستی له‌سه‌رو کولمه‌وو په‌رچه‌م بخشینه
تۆزو ته‌می ناشادییو ناریکی به‌باده
یه‌ك باده، له‌سه‌ر په‌نجیه‌یی زیوین بنوینه
ئه‌ی کوردی سه‌راورده‌یی غه‌م، مه‌مکۆزه‌ جارئی
ساتئی له‌سه‌راپه‌رده‌یی شاهیم بنوینه
بو پیکه‌وه‌نوسان، بلاوه‌ی چه‌پهل و پاک
ئهم زی‌ره‌ له‌بوته‌ی ته‌قه‌لادا وه‌توینه
وا جه‌ل بوو هه‌وینی دل و سه‌ر، به‌س بکولینه
چیدیکه‌ له‌ناو بوگه‌نو زبلی مه‌خزینه
ئه‌ی سه‌روه‌یی لاچاوی سه‌روچاوه‌یی کوردان
پیستم بگورو، ریشه‌یی جه‌رگم مه‌پسینه
(راجی) وه‌ره‌ بینیه‌ژه، له‌هیلانیه‌یی خوتا
لهم بوورو به‌یارانه، نه‌مامت مه‌چه‌قینه.

(۳۵)

چه‌نگم چه‌نه‌گه‌ی چه‌نده‌ چنی، هه‌ر نه‌چناوه
می‌ژووی هونه‌رو هی‌زی مژیم، ته‌و نه‌مژاوه
په‌رژینی ژه‌م و ژینمه، په‌ری ژان و هه‌ژانه
وه‌ك په‌رچه‌می پر چیم و چه‌ماوی، که چه‌ماوه

ئاواره به هاواری ههوارى دلى نایا
 ئه و یاره دیاریمه، به یاریی نه پراوه
 هاتم به نه هاتیمهوه، ناوم به ههتاوه
 تا تاوی دل و دیده، له تاوی خه له تاوه
 جاری نه بوو، جاری بمو، جاردهم لهوی لیوم
 خالی منو، ئه و خالی، ده می خالی نه ماوه
 هه رچه نده، به هه رچه ندی که لهم چهنده مه نه مچهنده
 هیشتا نه مه لی ئه و کچه گچکه م نه پراوه
 هه ر پاره سه له م^(۱) بوو، نه ریبای ماچی دلم دا
 وهک گیگان و سه رم، ده وری دراوم نه دراوه
 پاراوی رهوی پاروم ئه که، پاروی رهوی پرووی
 بیماری به تیماری خه تی ماری مراوه
 دوپشکی که پیشکی منه، دوو شک له به شیکه
 بیبهش له شک و پیشکه، دوپشکی که شکاوه
 رهفتاری که هه ر تاره، بللی تاره له گوftar
 دیوانی له دیوانه، پتره و پیوه دراوه
 تاوانی چبوو؟ تهونی هه ناوم که له ناوچوو
 ناوچهی نه چتهای عیشقی، به مه شقم نه چه تاوه
 با له و که ژو کیوانه، کوژابیشته وه کی شهم
 سووزه و گپری ئاگر، له که ژاوه م نه کوژاوه

۱- جاران، جوتیاره هه ژارهکان له سه رهتای وه رزی کشتوکال کردنی خویاندا، برپیک پاره یان له
 دهوله مه ندهکان به قهرز وهرده گرت، دواپیش له حیاتی بره پاره که به روبوومی کشتوکالییان ده دایه وه
 دهوله مه ندهکان. نه م پرۆسه یهش پئی دهگوترا (سه له م).

تا ئوگری بم، خوینی گرینیش کهمه گوههر
 ههر داوی شه داوی، له شه تاوم نه شه تاوه
 ئیشم کهچه، ریشم کهچه له، گیچه له پیشم
 تیشم نه پرو شوومه، که تیشوومه تهواوه
 ههرزانه، به له هرزانه، ره زو پروزه وو رازم
 له رزیوی بله رزه کمو، زراوهی له زراوه
 ئاخر، له خپری خیره که خپرتوه خر مهی
 یه عنی به درپژئی ته مهلم دانه پرژاوه
 بازیکه به بازیی، هه موو نازی ته به زینی
 بازارپی هه زار زاری، به زاری زره راه
 ئیمشوک په شوکاوه پشوم، بهو گولی پشکواو
 نه بزوتوه، زاوا نییه، ناوانی به زاوه
 رۆژیکسی چ بی ریژه وه، بی ریژه دوو چاوت
 ساپیژی بکه ریژه نی ته دیده پرژاوه
 رووت، عه کسی له کهس مه گره، مه گهر ههر منو تا هم
 ئاوینه، وه ها وینه، به هاوینی نه داوه
 تا ماوی، له تاماوی ته ماپر مه به، وه ک لات
 لاتنی به به لاه بگره، مه گره به لاه
 کارت، که ره تی لهم دله ناکا ره تی ماتم
 لهو رووته نه، دوو پروو ره تی داوه، که ره تاوه

(ژیکو!) مژہ کی میّشک و، ژہ کی بیرہوو بیر بہ
مایہت مہیہ نہ مہیکہ دہوو، مہی بکہ چاوه^(۱).

(۳۶)

دہر بارہی یہ کیّک لہ خانمہ قوتابیہ کانی کوّیہ

نووسراوہ

بہ ناوی خوایہ ہانام، دونیای ہہموو داناوہ
وہسفی یاریت بوّ دہ کہم، لہسہر دنیا نہ کراوہ
گویّ راگرن براینہ، بوّتان بلیم تہواوہ
یارم بہ لہنجہ دہروا، خہریکی کانی و ئاوہ
وا شین و شوّخ و ناسک، پاوو پووزی ہہلداوہ
کوشتاری عاشقانہ، بہو زولّف و خالّ و چاوه
دہلیّی شہہین و بازہ، لہ تہیران بہردراوہ
ہہمووان بہ جاریّ دہ گریّ، جھیلّ و پیرو لاوہ
قوربانی تہ گریجہی بم، وا چین بہ چین رسکاوہ
ہہر و ہک رہشہ رہ بھانان، شہواوی تیگہراوہ
وہک ئاوریشمی لہ شاران، بہ سہد جیگا چناوہ
وہک بارپڑہی لہ رازان، رہش و گہش و بہ ئاوہ
کہ بای دیّ دہ بیزیوئی، بہ دہم تکہو خوناوہ
نازدارو شووش و باریک، گہوہہری پیّ خراوہ
کہزیہی سہرہو نشیوہ، بہ جینگلّ ناسراوہ
دہلیّی ماری جہوسہرہ، بہ جہر گمیہوہ داوہ

۱- دہشّیّ تہم نیوہدپڑہ بہم شیوہدیش بنووسریّ: (مایہت مہیہ، نہ مہیکہ دہوو، مہی بکہ چاوه).

بالای گرتوتہ باوہش، خہزنیکہ تیئی ہاللاوہ
 خواہیہ بگہی بہ ہانام، پہنام بہ تو ہیناوہ
 سہری تاریکہ شہوہ، شہی زیپری لیڈراوہ
 دوو مانگی نوئی لہدامین، بہ برویان ناوی ناوہ
 پیئشہسہر مانگی چوارده، بہ خہرمانہی تہواوہ
 برؤ بو ہہرجی دہچی، ریگہت نیشان دراوہ
 قوربانی گوارہکہت بم، رہنگ زہرد، ہہلاوہسراوہ
 دہلیئی سہد کہسی کوشتوہ، لہ سیدارہی دراوہ
 بہ چاو بہہہشتی خوئی دی، جیگہی پی بہخشاوہ
 بہ دہوری کولمہی خوش بو، تہمای بہ کہس نہماوہ
 بہ خولامی بم، بژانگی، وہک نہشتہری سواوہ
 بو جہرگی عاشقانہ، ریزہی کہ لی گپراوہ
 چاوی شووشہی شہرابہ، چہند مہستہ، ہیندہ خواہ
 پری مہزہو نارہقہ، قہتریکہ لیئی تکاوہ
 دہلیئی دلہی ہہژارہ، گلینہی تی گلاوہ
 ہہر تیری پیئی دہہاوی، لہ جہرگی من چہقاوہ
 بمرم بو سہر کولمانی، لہ نووری پر کراوہ
 تہلہتریکہو دہسووتی، شہوقی بہ عالم داوہ
 تاشق وہکو پہروانہ، سووتا لہ سیسہد لاوہ
 دلہم تاسااو کاسا، بخووری تی پڑاوہ
 عہجہب ناسک و نہرمہ، دہلیئی بہفرو خویناوہ
 شیرنو تہرو مہزہدار، بہ ہہنگوبن تیکہلاوہ
 بہو ماچہی دوینی کردم، ہیندیکی دارووشاوہ
 یاخوا عومرم نہمیئی، ناگرم لہ خوم بہرداوہ

نہ مزانی ہیئندہ تورتہ، وہ مزانی قہندی خاوه
 کہ پووی ده لئی فندہ قہ، لہ زی پری دارژاوه
 دهنکیکه گہوہری ژیان، بہ دوو جیگا سماوه
 خہزیمہ کہی لہ یاقوت، بہ سہد لیرہی کراوه
 دەمی دورجی مرواری، بہ دانسقمی ہیئناوه
 ددانی ریزہ گہوہر، لہ لای خوای ہوندر اوه
 لیوی، بلیم خونچہیہ بازارم لی شکاوه
 یاقیق و لہ عل و مہرجان، ہہموو دہچنہ پہناوه
 لیوی لہ سہر کہ دانیم، دہوہستی گیان بہ پاوه
 دەست بہجی دہردہ پہری، کہ لیوم ہہ لگیراوه
 چہنہ گہی گوئی ٹالتوون، بہ قودرہت نہ خشر اوه
 نیشانہی ریکوپیکی، چہرخیکی تی خراوه
 بپرانہ قولتی رہنگین، پپ شہہدو پپ شہہکراوه
 ئاوی حہیاتی تییدا، تک بہ تک راوہ ستاوه
 ناگوتری بہرغہ بابہی، بہ کارہ با کراوه
 تورت و تہرو سپی و لووس، رہونہق دہخاتہ چاوه
 گہردہن دہ لئی قولینگہ، باریک و بہرزو لاوه
 ئالای لہ شکری بہہشت، لہ سہر شان پوندر اوه
 شہرابی حہوزی گہرنی، جہوازی پیڈراوه
 بینوشہ ساخیرابہ، ہہتا نہ بووی تہواوه
 قوربانی شانہکان بم، دہسمالی تی شہتاوه
 دوو لقہی داری بانہ، رہگی خوی داکوت اوه
 زیوینہ قولی نہرمی، کافووری بہر ہہتاوه
 ٹانیشکی تیشکی رۆژہ، لہ چاوی کول دراوه

باسکی ده لئی خه یاره، وا ناسک و به تاوه
 به شووشه وات و بازن، ده لئی خه لات کراوه
 پروانه پشتی دهستی، وهک تاوینهی سِراوه
 ده لئی مؤنجهی سه رابه، به بریقهی رۆژ سه راره
 نهنگوسته کانی بلوور، پر ههیت و هووت و هاوه
 نهنگوستیلهو عهزامات، به سه د جیی تیکراوه
 همموو شفقاری بهفرن، به چهرخی روح گهراوه
 هیلال و بهدری دایم، هه لاتوووه و له باوه
 بانی نینۆکه کانی، خوا زینهتی پییداوه
 ئینجا بو سینهی برم، سفریکه لئی نه خوراوه
 فنجانه کانی یاقووت، سه ره و غوون کراوه
 ژبانی دل ده به خشن، بهو ته رزه دانراوه
 هه ر یهک گوئیکی پیوه، عالمی پی کوزاوه
 پیم ناگوتری هه وائی، وا دیاره ریزهی^(۱) ناوه
 چت پی بلیم؟ که سینهی، ته به قی ئافتاوه
 له بهر عه جایه باتی، ده ماغم ئاسییاوه
 پروانه قاشی ناوکی، به هه لماسی سماوه
 هه زار ره جمهتی لی بی، به دهستی کی برپاوه؟
 له سه ر گومبهتی زگی، جیی خاله هیشتراوه
 په نیری ته ر قه لاتسه، به دهستان نه گوشراوه
 له سه ر دوو ته ختهیی عاج، چلوون بینا کراوه؟
 له لای عهردی موقوددهس، ده رگیکی تی خراوه

به لهشکری خه یالات، هیشتا فهتخ نه کراوه
 قوفلیکی بی کلبله، جهرگم له بژی سووتاره
 خهوم له چاو ناکهوی، حالم لی په شوکاوه
 دهن دووکی باز له سه ریبه، ته له سمی به ستراوه
 له بهینی دوو قولهی زیو، به سمتیان ناوبراوه
 ئیشکه چین خاله کانی، ژیانم پی نه ماوه
 خرو پرو به شوشن، به خه رتی خوا گه پراوه
 ههتا کلاوهی چوکی، ده لئی قه لاتی تاوه
 ئیسک و ده ماری دیاره، ده لئی ماسی سه راوه
 به لهک و قاپ و گوزینگ، کافوره تی کسرماوه
 نهرم و خرو پرو لووس، به قالب دارژاوه
 تاوم له چاو ده هینی، وه کو زیوی توواوه
 نه نگوستی شوشه واته، گه وره و گچکه و له ناوه
 ده چو بو کول و قه ساری، به نازو فیزو تاوه
 حوری به له نجه ده روا، پهری ده بوون بلاوه
 نهو خه بهرم هاته گوی، لیم داده به شی راوه
 په نا بوو خوم گه یاندی، لهوم ده کرد سلاوه
 ته ماشای کرد منی دی، ده سره ی به خو داداوه
 تاقه ماچی کم لی خواست، گوتی: برۆ به ولواوه
 لیم لاده نهی هه تیوه، تو چیت به سهر من داوه؟
 چه ندنم کرد نه هاته را، دونیام لی په شوکاوه
 پیمگوت: قولایی زولفت له جهرگم خستراوه
 وتی: نه مجاره ده برۆ، ئیشیکی زور نکاوه
 شهرت بی به شهرتی راستی، نه مجاره بمخه لاوه

دیوانی راجی

جاریکی دی به پیی خۆم، سهد ماچم بۆت هیئاوه
وتم: ئەهی گیانی شیرین، فرسه تم باز نه داوه
هه تاكو جاریکی دی، به شكو عومرم ته واوه!!
چهندی وت گویم نه دایه، دلّم بۆی پچراوه
وام راگوشی له باوهش، كه پیمه وه دووراوه
وه مزانی رۆحی خۆمه، زیندووایه تیم ته واوه
لیوم مژی به جاری، دلّم هاته سه ماوه
له ناو دیوانی سینهم، مه جریسی لی گیراوه
به نای و سازو سه متور، شایی لی راکشاه
هیندهم گوشی و مژی ئەو، بیهۆش بووم چووم به لاوه
میری دی غهوسی به غدا، ئەمه م بۆ تو داناوه
باسی مه کهن له کن کهس، ئەهی یاری به ئەک چاوه
ئهمن و ئەتۆ حه یامان، ههر پیکه وه رزاهه
ئیشمان به ئاقلی بی، تا چی تینه گلاره
به کولم و مه که کانت، که عهترو پر گولاره
مه نعم مه که به قوربان، جهرگم له بۆت پساوه
چه ند جاری که من هاتم، ده می بمخه په ناوه
ماچ بکه م لیوو کولمهت، ده ئیم ماندووم حه ساوه
تۆخه ی چه ند خۆشه وه سلّت، به چه نده تام و ناوه.

(۳۷)

له زمان برایه کی خۆشه ویسته وه نووسراوه،

به مه بهستی دلداری له شاری سلیمانی

سه رم کهوتۆ ته گیه ژاوی به لاوه

هه موو ده رگه ی ژیا نم داخراوه

دیوانی راجی

دلّیکم بوو، که کردتانه که بایک
لهشم بوشه له هوشو، دانراوه
ئهمه ندهم کووره یی می شکم ته جوشاند
که فرمی سکیش به سهر ئاگر گه پراوه
ته گهر سی سائله، سیسه د سائله لای من
به لیدانیکی دل، سائلم ته هواوه
ره قیبو، عهیبو عارو، تیکه لای
به ههر گوشه ی خه یالم تیکه لای
له قاپیلکم ته گهر ده رچم له پرووتان
ئه لاین په رده ی حه یاو شه رمی تکاوه
ته گهر مات بم له بهرگی خوشه ویستی
ئه لئی په یمانی یاری لی پساوه
ته گهر خوم کم به شه یدایی له شارا
ئه لئی ناکهس به چیک و نان برپراوه
ته گهر بیم، باده گیری کم له مالتان
ئه لئی سهیری هه تیوه ی نان و ئاوه
که بولبول بم، هه میسه بو گولی پرووت
له کاکول و قثانت، پراوه داوه
به خوم باوه ر ته کم، نه ی هوش و ژینم
دلّت بر دووم و بیرم لا نه ماوه
چ برپاریک بدهم، بو رژی وه سلّت؟
که دوو ده ستم، له شانانرا برپراوه
به کی کم، پراو ته گبیریکی دیدار؟
که وه ستاوم به ته قیدیری خوداوه

دلّی، گیانی، سہری، رووناکی چاوی
 بہ (کاک تہ حمد) شکی تیدا نہ ماوہ
 بہری ناخان، تہزانی ناگرم من!
 دہ مارم پس پسو، تہژنوم شکاوہ
 لہ توڑو ماتہمی عیشقت، ہہموو دہم
 لہشم وک بہختہ کہم، رہش داگہراوہ
 لہ تاوت میشکہ لہق، چاویشہ تہبلہق
 سہرم لہرزہک، ہہناوم داقوپاوہ
 تہگہر تو ہہقپہرستو، یاری گیانی
 لہ لومہی خہلک و یارانم مہہاوہ
 بزانیہ تہمپہرو تہوپہر، لہ عیشقا
 بہ دہستی خو تہ تہم جاددہ برپاوہ
 بہ خو تہ تہکری، بہ حہققی رووی جوانت
 کہ نہرمی کہی، دلّی تہم دایک و باوہ
 عہزیزم، دلّبہرم، مایہی ژیانم
 تہوی ئیش تیک تہدا لہم شارہ، ناوہ
 فیساتم، بوچ تہبی وا زوو ہہراسان
 تہتو چاکی، تہمن کارم کراوہ!
 لہ ہہر فہقرہ لہ قانونی مہحبہت
 تہتو کارسازو، ہی من چاوہراوہ
 بہرانبہر تو، تہوی بیکہم عہبیدار
 کہواتہ ہہر قبوولم کہی، تہہواوہ
 بہ بہرزی و رہحم و لوتفی تو تہنازم
 کہ ناخہیتہ جہفاو شوڑو ہہراوہ

له من کورتی، لهتۆ بهخشین و ویژدان
نهتیجهمی دهورهتتان، زۆری نهمماوه
گوزیده کارو، سـۆزنده، بههـیانی
خهـریکی تـۆ، خهـریکی گیانهـلاوه.

۱۹۵۵

(۳۸)

پرووت به تهئسیری ههناسهی سهردی ئیمه، زهرد بووه
یا له شهوڕۆی په‌رچه‌مت، باری غه‌می هه‌لگرتووه؟
ئهم مه‌مه‌ت بۆچ شل بووه؟ ئهم سیوه، یا دوور هاتووه؟
یا گه‌یشتوو بوو، به بای پایز له سینه‌ت كه‌وتووه؟
تۆ یه‌هودی، له‌یله‌یی، نه‌ك ته‌خیه‌لییه‌و عامری
تۆ به مه‌جنوونی شكاند، من زاری تۆ به‌م به‌ستوو
ژهه‌ری ماری تیگه‌را، گیانی نه‌خۆش و زاری من
ئهم دهم و لیوه‌ت، كه‌ ماته‌ی داوه، وا شیرین بووه
خاتو زین و كاكه‌ مه‌م، یا شیرین و فه‌ره‌ادی كیو
هیچی ناوتری، وه‌كو ئیمه‌ له‌ عییشقا پیر بووه
بولبولیش ناویکی وای ناوه‌ له‌ خۆی، بۆ دهردی گول
وه‌ك منی بیکه‌س چریکه‌ی، شه‌و به‌ گژ عه‌رشا چوو
هه‌سته‌ ساقی نه‌رم و شل، پرکه‌ پیاله‌و بمده‌ری
سۆزی (ژیکۆ)، جه‌رگ و ناوی به‌ختی مه‌ی سووتاندوو.

(۳۹)

ئاگری سووری جه‌زای تۆباله‌، لیوی گرتوو
جه‌ننه‌تی كولمه‌ی، ته‌جنده‌و نه‌فس و دیوی گرتوو

عہر عہرہ نارنج و لیموی خستہ بہرہم، یا قہدہ
 یا چنار تہ گری ہنار، یا سہروہ سیوی گرتوہ؟
 خہتتی پر شانہی دلہ، یا چہنگ بہستہی حافیزہ؟
 خالی، میٹشہنگوینہ وا ہہنگوین و میوی گرتوہ!!
 بو نمونہی تہرزی روخسارو، بہہشتی سہرمہدی
 قامہتی تہو شوخہ چاری بادہ پیوی گرتوہ
 من لہ دەس کورتیمہ ہہورازی بہہیزم دیتہ پیش
 دەسدریژہ دل بہرم، ریگہی نشیوی گرتوہ
 چاوی پر سوورمہی، دووسہد نیچیری بہرداوہ لہ راو
 غہمزہ کہی جادووی، بہلام، دووسہد خدیوی گرتوہ
 بو تہوہی (پشکو) کہ نہیدوزیتہوہ تہرزی قہدی
 پەرچہمی کردوتہ پەرژین، خوی لہ نیوی گرتوہ!!

(۴۰)

چہمہن ہہموو گہشانہوہ، لہ رہنگ و پرووی بہہارہوہ
 گیان بہ تہن بہشانہوہ، لہ گہشتی سہوزہزارہوہ
 ہہوا ہہناسہ بہر تہدا، ہہناوہ سیلی دہر تہدا
 سہما بہسہر سوپہر تہدا، تہستیرہ دینہ خوارہوہ
 دادو تہرازوو کو تہکا، گہنجینہیی ژین رو تہکا
 جہماتی مہی مہکو تہکا، لہ چاوی پر خومارہوہ
 کہمہر تہبہستی خونچہدہم، لہسہر تہوہستی پیچ و خہم
 لہ پەرچہم تاو تہداتہ چہم، بہ عہر عہرو چنارہوہ
 دہمی گولان پڑاو تہبی، تہمی دلان بلاو تہبی
 مہمی چلان لہ چاو تہبی، بہ لیوی شیرہ خوارہوہ

وہنہوشہ دەستی شلییہتی، دەسمائی شین لە ملییہتی
بە چاوی ھۆز کلییہتی، بە گیانی ئاوی داروہ
بە پروویی بادە رەنگەوہ، بە خونچە لیوی تەنگەوہ
بە دوو مەمی قەشەنگەوہ، چوومە کەناری یاروہ
یاری چی؟! شاھی دل بەرە، گیانەبەخش و سەرورە
ژیانی ھۆزی بی دەرە، لە تەونی ئیشوکاروہ
سازندە چەرخێ نۆیەمین، گەلی گەیانندە نرخێ ژین
ئاوازی بەرزی (ھەربژین)، وا کەوتە دەشت و شاروہ
پەردە، سەحەر ھەلدایەوہ، بووکی وەتەن رازایەوہ
کۆمەل بە خووشی مایەوہ، بە بەختی پایەداروہ
زوھرە بە پروویی موشتەری، بە چاکە ھاتە یاروہ
بە کوردی دا پەيامبەری، لە رۆژی کارزاروہ
ئارەقی نیوچەوانمە، ھومییدی جاویدانمە
تکایی کوردستانمە، بە یاروہرو ھەزاروہ
ژاوەی ھوزارو قومرییە، کەژاوەی بووکی چەورییە
ھیچ کەس لە گەل دوورو نییە، بە جەرگی پارە پاروہ
زانین پەرسەتە ھۆزە کەم، لەسەر ھەوای نەورۆزە کەم
جەژنی ھەمووان پیروژ تە کەم، بە سۆزی دل وەباروہ
(راجی) و دلێ (پشکو) یەتی، قازانجی گەل بوو خۆیەتی
بادە لە ھەشت و نۆیەتی، بە ئەشکی سەد ھەزاروہ.

سہیری لہبانی خونچہ کهن، به پرویسی ئەشکبارەوہ
 سہیری دەماغی گولّ بکهن، به چاوی ئیعتیزارەوہ
 فەسلی سەفایی نیرگسە، لہ میگرگ و ئاوەزارەوہ
 چاوی سپی به دەرئەخا، به زەردەخەندە ی پارەوہ
 سہیری چیاوو چۆلی من، کوردیی نیشان ئەدا به تو
 به سیوو بیوو خارەوہ، لہ سونعی کردگارەوہ
 لہ گەنجی کونجی مەیکەدە، ساقی کە دیتە مەیکەشیی
 به نرخى میلیهت ئەچى، به بورجی پى نىگارەوہ
 کشاوہ تەرحى تاج و پەر، لہ ماچی لەعل و نوّشى دەر
 به خەددو خەتتو خالەوہ، به رەونەقى عوزارەوہ
 نەقدى بەهەشتە گولشەنم، رەنگین لیوایە نیشتهنم
 سایەى هومایە هەر تەرەف، لہ ناوہ یا کەنارەوہ
 نەورەستە مۆردو سەوسەنە، شمشادو کاجو مۆزەنە
 هەر یەك به سۆزى دیتە روو، به سازى ئیعتیبارەوہ
 هەریەك لہ عاشقانى مەى، به بەزمى جامو تاجى کەى
 به تەرزى مونتەزەم ئەچن، به پىرى ئیشوکارەوہ
 وەتەن پەرسەتە میللەتم، لہ رەوتو زەوتى سەنەتم
 هەموو خەرىكى فرسەتن، لہ پرویى کارزارەوہ
 مەى، ناوى ئیتتیفاقییە، سەنەت نىزامى ساقیە
 زولقى بەخەم نىفاقییە، لەسەر هەتاكو خوارەوہ
 دەف، شەوقى پىر نەژادییە، نەى، بانگى عەدل و شادییە
 شاھید به مەردى دیتە سەر ژيان و ئیختیارەوہ

دلبر که شاہی عادلہ، کامی لہبی دلّ حاصلہ
 بہ چاوی پر خومارہوہ، بہ تیغی ئاودارہوہ
 خولاسہ میللہت چیمہنہ، وشکی و تہری لہ دامہنہ
 بہ نہشئہی لالہزارہوہ، بہ خاگ و ئاوو دارہوہ
 لہ بہختی سہختی بی کہسی، لہ تہوقی عہوقی موفلیسی
 نایہ بہ پرووی کار، یار، بہ دەست و جام و یارہوہ
 حاصل، وتاری (راجی) یہ، نہتیجہ ئیندراجیہ
 لہہات و قات و زارہوہ، لہ قہلب و جان و زارہوہ.

(۴۲)

ئہی برا! بگری لہ دامہن باغی کوردستانہوہ
 ناژیہی بیخوی بہ کہیفو شہوکت و سہیرانہوہ
 سہربہخوی مؤرہکت، شورہ بہ بارانی نیفاق
 خوشییو زہوق و مورادت، وا بہدہم توفانہوہ
 ہہرکہسی ہات و بہ نانی، حاجہتی دینایہ بہر
 ثاقبہت خوی کردہ سولتان، ہاتہ ناو کوردانہوہ
 بیری خوی سہرفی ژیان و غیرہتی ہؤزی ئہکا
 نووکی پہرگاری ئہسوورپینی بہسہر دەورانہوہ
 ہیئدہ ناشادم لہ چہرخی فیتنہگیبری ئاسمان
 ہہر ئہیینم ناکہسہ، رووی دیتہ ناو دیوانہوہ
 نیشتمان پر مہعدہنو، میللہت لہبہر بی جہوہہری
 خاکی بی قیمہت ئہخاتہ باخہل و گیرفانہوہ
 ئہم عیراقہی ئیمہ چہشنی بہرخی ساوایہ لہ چؤل
 گورگی ہار بوی دیتہدہر، ہہردہم لہ بن پنچکانہوہ

پئی بزانه سا عهزیزم، کارو بازارت چیه؟
 هم دلت پیشا به ئاگر، هم سهرت تاوانهوه
 کورت وکهم پروانه خه لکی، چی ته کهن، چون ته چنه پیش؟
 گیانفیدابه، رووکه سهنعت، چی ته کا پارانهوه؟
 کویر نه بووی پروانه خه لکی، چون نه نیروی سهوقیات؟
 گاه له لهندهن، گاه له تاران، گاه له هیندستانهوه
 کوردو عاره ب، هه لگرن، ههستن به ناوی ئیتتیفاق
 سه ددی میللهت کهن له گورزی دوژمنی ئیمانسهوه
 تو خودا کهی چاوو پروت هه لدی، له خاکی پاکی خوت؟
 تو که ته گه نجهت به خورا، خسته ژیر پیانسهوه
 نهی عیراق چاوی سپیم، چهنده بی کهسی، چهنده بی دهری
 شار به دهه بووی، بی قهباحهت، چوویه ناو زیندانهوه
 فیرقه فیرقهی کوردو عاره ب، بوونه جهردهی رووحی تو
 جهرگی من سووتا له تاوت، بهم دلتهی گریانسهوه
 چاوه نۆرم ههروه کو (راجی)، له بییری میللهتم
 بیته روو رۆژی سه نایع، لهم کورهی میوانسهوه.

۱۹۳۸

(۴۳)

زنجیرهی گه لی گه وروه سه وهران، که پازایسهوه
 گیانیکی نویی به مردوو دلان، به خشرایهوه
 به تیکۆشه ری بو پیگه یاندن، گشتی داوه ری
 هه ربژی وه تن، هۆزی ته هه متهن دلتهی دایه وه
 کزه ی هه ول و هۆ، له ژیری منال، که هات له سه رخۆ
 ده م به سته خونچه و، یه خه ی پر خه یال، ده می دایه وه

له تافو بافی رووی میرخوزاران، تا کیوی قافی
 به ژینی سافی، گرهی ههژاران، وا کوژایهوه
 به تیشک و تاوی تهستیرهی مرز، کانی و چهماوی
 کوردی بهناوی سه بهست و شاباز، هه لقلولایهوه
 دلهی پر له سووی منی سه گرگان، وه کو خالی رووی
 به یهک داوه مووی یاری نیشتمان، بهسترایهوه
 سکهی ولاتی (راجی) قه له ندهر، زوره له باتی
 خیرو بهراتی کوردی هونه روه، دارژایهوه^(۱).

(۴۴)

له گفتوگویی خوشدلیی، ده می وه تمن گه شایهوه
 به هاره موژده هیئی هه ر گولتیکی رووی کرایهوه
 سه با هه ناسه یی کچانه، پۆژو شهو که خول نه دا
 بزانه له شکری خه فهت شکایهوه، ک شایهوه
 ته گهر به هه شته که ی بهرین، له چاوی نیشتمانه که ت
 به شیخی دین فروش بلی، ژیانه تاشی نایهوه
 منن شاکا^(۲)
 به هه لمه تی ره وشت و خو، ده ماخی دل هه سایهوه
 که ناری جوگه لهو شهت و، که ناری یاری دهر که نار
 خهت و ته من ته کیشن و، شعوره دارژایهوه
 کچانی میوه نیوه رهس، له باوه شی تکا، ته کان
 ته کان نه ده ن به نیشتمان و ژینی لی تکایهوه

۱- له رووی شیوازو روخسارهوه هونراوهیهکی دهگه من و دانسقه یه، له هه ر دپریکدا (۴ - ۶) سه روای تیدا

به کارهاتوه.

۲- به هوی ته ریوونی دیوانه که ره شیۆته وه، بۆمان نه خویندراپه وه.

له دهست و زاری دلبران، بریقهدار تهن ههوار
قهلاوو قوئگرهه ههوهس، بناغهه داکوتایهوه
له ژینی بی بهرات و بهر مهپرسه قهت، خوانهکا
که کشتوکالی تارهزوت، به میزی خه لک زایهوه
ههوینی مییشک و خوینمه، ههواي ولاتی نازدار
تری و ههناو میوهجات، به روویی گهش رشایهوه
براو و بابو کوپ، ههموو، رهها تهن له بهند و پهدت
که خوینی جهرگ و چاو، له دل، به قولپ ههلقولایهوه
که تو هیلانهبهستی خوت، به دهستی خوت بکهی خهراپ
بزانه سونبول و گولئی وهرامه کهدت وهرایهوه
وتهن کچیکی تازه بوو، له باوهشیکی پیره زال
وهکو ستارهیی سهعد، به ناز پاکشایهوه
پاوهیی روویی شیرینی، لهچاوی نهسته رهن تهاکا
گهوههری تاجی دیمهنی، به نازکی توایهوه
هییزی برایهتی بزوت، فیتنه گههری برایهوه
وتهن ههتاوی لیئهلات، تاگری شهه کوزایهوه
گوپیمهوه (راجی)ی ههزار، ئیسته به (ژیکو) ناودار
بیژه که هوزی کوردی من، مردبوو، وا ژیایهوه.

(۴۵)

داشورینی فهرمانگهه ته موینی کوپه

دائیرهه ته موینی کوپه، ههه خههریکی دانیهه
کردهوهی مالوس و مانگاو، گویدریشو گانیهه

ھەر کەسێک بێت و سواریان بێ، جەنەیی دەگرن ھەموو
ھەر کەسێ بیاڤگێ ئیتەر، ھەر قوونی وان و (ران) بییە
بەردەری قەسری بیتاقان، ھەر وەکو مانگا بە کەل
ھەرچی گانی دەسکەوێ، بۆچی خەریکی نانییە؟!
گاندەر و گانکەر، بە سەربەستی دەبا بێن و بچن
چونکە لەم کاول و لااتە، شک دەبەن پاشا نییە
گەر بلیی تیتان دەپەستم، خۆش، دەمت شیرین دەکەن
چانییە بۆ خاس و عامی خەلک، شەکر و چا نییە!!
لیم مەپرسە بۆچی ھیندئ شیرن و ھیندی کە تال؟
قوون درانیان بۆ دەمیئێ، گەر بلیئ ئاوا نییە
پیاوی ئاقل تێدەگا، چیتەر درێژە نادەمی
پارەدان لەم ھۆدەدا، مەعنا لە گان ئاسانییە
نایەنئ زارم کە ناوی یەک بە یەک بیهینمە روو
زەمی کەس ناکەم، ئەمەش تاپۆیە یا خاقانییە
بۆچی ھیندە بێ حەیا، (گویا^(۱))، سەری خۆت شوڕ بکە
عالمی ئیمپرۆر ھەندە بێ کەسی و تاوانییە.

۱- راجی، ناسناوی (گویا) لەم جۆرە ھۆنراوانەدا بەکارھێناوە، کە بە واتای (قەسەکەر، ئاخپوەر، وتەبێژ)

پروانه دہ فہی سینہی، سیننی و قہدہ حی خہ ملاو
جا ئہو قہدہ شیرینہی، کورت و خرو تیک سہرماو
پووزو بہ لہ کی زیوین، دہست و مہ چہ کی رہ نگی
بہستہ و لہ چہ کی نہ خشین، باغی مہم و دہم پاراو
چاوی بہ مہ ہلنایہ، ہمر جہنگی لہ گہ لڈایہ
دل بشکوژی ہلنایہ، لہو چہ نہبری ئالوزاو
کولمہی جگہری رۆژہ، رووناک و گہل ئاموژہ
بہم خالہو و پشکوژہ، بہم لیوہو و قہندی خاو
ئہو پہرچہ مہ خارا بی، پہردہی قہدو بالآ بی
دل رہنگہ کہ خارابی، ہمبانہیی ہلکو تراو
ئہو لامل و لاجانگہ، بو گوارہ کہ بہر بانگہ
رۆژووگری شہش مانگہ، گیانی منہ لیتقہوماو
ئہو تہ بروہ کہ چبازہ، سہریازہ لہ سہر بازہ
گرتی خہت و شیرازہ، بردی سہری تی سورماو
ئہو پہنجہو و تہنگوستہ، بو دہورہیی مہی چوستہ
ہہردووکی ئہوا خستہ، جہرگ و دلئی ہلگوشراو
(پشکو) کہ گپی دامرد، بہختیشی خہ لووزی کرد
یہ کجارییہ سا رابرد، بہسییہ کہ وتت سوتاو!!

تا لہ سہرما بی، ہہوایی رہ شبہ لہک
باخو فرمیسیکی گرینم دیتہ چاو

دیوانی راجی

تاكو پەرژین كهه، رهزی سینگی به چهك
باخهوان ئه یباو، ئه مینم بهش بر او
وا ئه بی تلیانه گول بچنن مه چهك
واش ئه بی پووو به لهك ده ركهونه ئاو
بشمهوی گهر دابنیشین، تهك به تهك
ناگمه ئاخیر ههوارى ویستراو
گهر شهویکیش ریكهوی، كهولی وشهك
چقلی بیگانان به رۆژ ئه گری ههناو
با بچیرم زامی زور كوچك و كوتهك
مردنم چاتر، له ده رگهی داخراو

من كهسوكارم ئهتۆی مردوو مراو

من دهس و زارم ئهتۆی، بی چاووراو.

ژینهوه چهند میرگو، نیرگس پیگهین
پووی سپی و، چاوانی زهردو، بۆنی سال
خۆش تهبوو هیندهی رووانی و پیگهین
زهرده خهندهی خونچهشی هینایه پال
تابرووی جوانی رژیسه ناوو دین
رهنگ و بۆی شادی کرایه بهیتهمال
تا له بیهۆشی مه دوژمن تیگهین
هیچ میراتگر نهماون کوردو کال
خاوهنی باخان، وهجاخ کویرن له ژین
ئهو بهرانبهر وهسییهتی خزمیشه لال
دواکهون خوشکیش، به بی ماره برین
داکی سهرشینیش، که زاوای کرده زال

دیوانی راجی

من ئەوا تۆم چووی و، مام بی مال و حال

بی براو کوپ، بی کەسو بی مامو خال

من کەسوکارم ئەتۆی مردوو مراو

من دل و زارم ئەتۆی، ئەی کوردی خاو.

ئاخ، بلیم کی بی له ئیمه هه لکهوی

دوژمنی ژن هه لگره، کیلای زهوی

وا سهروک ماره کران، بوونه ههوی

حهز له ئیکیشیان بکهی، داناکهوی

ئهو تهویتر سووک تهکا، تا نه سهرووی

جا که باتداوه، له گه ل ویش ناخهوی

سا وها چاکه بکهی بیریکی نووی

بیده دوژمن، قوزفرۆشانی کهوی

وهک کهری ناو ئیستری جوو دانهوی

تۆش بلی ئاخ سوینده کهم خو ههر ههوی

بار به کو ل داده، برۆ لی رهو لهوی

کو کهوه زۆر کو ل به شانی په ل قهوی

ئهو حه له، ئەی نووری چاو م ناکهوی

ئهو ده مه، وهک خه له چاو م نا رهوی

من دل و دینم ئەتۆی، مهردی نکاو

من سهرو ژینم ئەتۆی، تیشکی هه تاو.

خونچهوو میلاقی ئیمهن، له کتريک

رپوو رهز رووناک و، شارو دی بلوور

کۆشک و یانەى مەن، چیاو و کاو و تیک
 گیاو و گۆز پەرداخ و، ڕەنگی زەرد و سوور
 لەم سەرى دونیات لە گەل کەم، زیكە زیك
 لەو سەرت پى ڕاگەیینم، باسى دوور
 گەر بەرەو ڕووی دوژمنانیش بووی خەریک
 مەن هەوا ئەگرم بە بەلندەى جەمسوور
 کشتو کالى ئارەزووت، گەر بوو فەریک
 داسى بالامت ئەبەخشم، بى قسوور
 کۆکەو، بیکیشە وە، مەگرە شەریک
 مەرد بە، دانیشە، بێستە سەر سنوور
 هەر بخۆ، هەر بژیە، بێچوو بێنە ژوور
 مێشک و دل ڕکە، لە زانین و لە نوور

هەر ئەتۆی بو من ژیانیکى تەواو

هەر ئەتۆی بو من دەواى جەرگی خوراو!

(۳)

هیند لە عیشقی ئەو دلارامەم بەسەر هات بەند و باو
 گرتى شەش ڕوو خەفەت، تا کەوتە حالى گیانەلاو
 جەرگی دەركیشام بە چنگ و، زولفی چەنگالى پلینگ
 هەر ئەگریەم زار زارو، هەر ئەنالم تاو تاو
 گەر لە جەنگی خۆشەوێستیدا نەپڕژی سەر، چییە؟
 دل بە کەلکی هیچ نایە، خوین نەپڕژی ناو ناو
 سەتل و جامی خستە دەست و، مەست و سەرکەش تیپەری
 بیرو هۆشی دا بە شان و، نەرمە نەرمە چوو سەراو

باغی مهستی شادو پاراوه، له چاوی گولعوزار
 ماری زولقی و له مل هالاوه، ژانم چووه ههناو
 یارمهتی گیانی نه دامو، لئی ستاندم رهنگو و روو
 بویه رۆژو شهو که ناوهستی رژانی ئاوی چاو
 سینه، ئالۆزی غه مو تالی و خه فتهت بوو، پر برین
 دیده، پر توژو ته می تاریکییه، جه رگم بر او
 تیگه یستم، پیگه یشتن قهت له ریگه م ناکه وی
 هه ر ده بی زاری که مو بشکیمه کاری ناتهو او
 به ختی (پشکو)، گه ر نه زانی بوچ په ریشان و ره شه؟
 زور له دوو یاران گه ر اووه، چه شنی بازی ئاشقه ر او.

(۴)

سه ر به سه ر نه مشهو ده نالم، پایه مال و دلشکاو
 و به تاو رۆحم ده گریی، خوینی ئالم دی له چاو
 دوو برۆی دل به ر، به ته ردی من که شیربازی ده که ن
 با بگریه م تا قیامهت، هه ی له خو م جه رگی بر او
 ئاگریکم که وته دل، تا رۆژی مه حشه ر دایسی
 به شکه رۆژی مه حشه ریش، هه ر وه که جه هه ننه م دی به تاو
 گه ر ده زانی بو ده ریژم خوینی جه رگم، به م شه وه؟
 تینووه باخی خه یالم، پیی ده وی جاننا! شه هو او
 جیگه بیکی ته نگه دل، تاریکه، بی سوود و ته مع
 بییه سه ریشی ده بینی، عاله میکی تی خزاو
 تیلی زولقت وه که ته لیفون، و له پیت ئالاوه سا
 چاکه هه ر بو مه رحه با، جار جاره بیمه سه ر هه ل او

ديوانی راجی

ئەي سوپاسالاری دلداری، لە دەستی عیشتا
عەرزو حالێ من، هەتا قافی بەقا نابێ تەواو
بۆچی وا بێ ئیلتیفاتی، ئەي نەمامی تازەبەر
وا لە ریی تۆدا، هەمووم دانا کەمال و نەنگ و ناو
کاری (راجی) گەر دەزانی بۆچی پەرتی عالەمە؟
وا لە رووی تۆدا دەسووتی، غالیبەو موشک و گولاو.

(۵)

دل وەك دۆمەلان پەر لە خەفت، هەلژەپەتا بوو
بایەك لە سەرپەرەیی جانانە پەیا بوو
چاوی دل و رۆژی روخی ئەو، پیکەو ئەنگوت
ئەنگووتن و پشکووتن و سووتن، لە پەنا بوو
هەرچی بە خەبەر هاتو، ئەوی مابوو لە خەودا
هەر هیندە ئەزانێ، بە تەبەق نووری لەلا بوو
ئەو ساتە کە دیم کولمی، وەکو تافی ئەلەتربیک
دینارو درەم گشتی، لەلام پەلکە گەلا بوو
چاوم، کە بە چەند ئایەتی کوردانە ئەنوسا
سەد شوکری خوا، روو بە هەلینانی رەوا بوو
رەسمی خەت و خالی ئەبەکەي، لەم دلی پەر شۆر
هەر ئیکە، بە پەرگاری برۆی مەرکەزی نابوو
(راجی)، کە دلی پەر خەم و فیکریشی بەدیعه
رادێ کە کەسی پەرەرشێ جەورو جەفا بوو.

(۶)

وەختی لە لەبی یارەو، مەیلی شەکەرم بوو
نەمزانی لە هەر شەش جیھەتا، هەش بەسەرم بوو

دیوانی راجی

هەرچهنده که ویستم له ته می عیشق خه لاسیی
جاری له دلا تافهت و، جاری خه تهرم بوو
دانیشتوو مه حیووبه، له ناو سینهی من دا
زانی که به ته قه سره، له دوژمن زه تهرم بوو
ئیمرۆکه نه چووم بیکه مه سه د جیژنه یی قوربان
له م بهندی جگهر، حیکمه تی سهر فی نه زهرم بوو
ههروه که هه ده فی جه بریی به بو تیری به لا، دل
لایئ له روخا تافهت و، لایئ شههرم بوو
تا زهوقی به هه شتم هه بوو له م مه یکه ده، یاران
نه قدی تهره بو شهوکه ت و فهزل و هونهرم بوو
ناوی هه بوو تهو دل به ره شیرینه، به بی شوین
وه که من که نه بوو ناوم شوین و، هه زهرم بوو
نیوهی شهوی دوینی، شهوی مامم (حه مه قادر)
سۆزی له هه موو ریشهو بهندی جگهرم بوو
(راجی) مه که گریان و، له خۆدانی ته سپیریم
هیشتاکه نه بووم، ته خه ته نووسراوی سهرم بوو.

(۷)

دل له بهر چین و خه تی سهر کولمه، ئاگرخواره بوو
رووت و قووتی، ههروه که مزراحی ره ستۆن کاره بوو
کهوته ناو چه رخی به تاوی روومه تی تابانی یار
بۆیه رهند ئاسا، له قاپی عالمه ئاواره بوو
سپیه کووری قاشی ته برۆی، بهو گولهی خال و خه تی
وا له جهرگمدا، عهزیزم، پهرت و پاره پاره بوو

دیوانی راجی

دوو پهره ئەو مەسحەفی کۆلمەى نىگارم، سەربەسەر
بۆچى دڵ لەو دوو پەرە، وا چل پەرۆسى پارە بوو؟
سینه پر دەردم لەبەر جەورو جەفای خاتونەکان
بۆیە رووحى بیکەسیشم، تووشى ئەو ئازارە بوو
ئێستە پیم ناکرئ، هەناسەم، هاتوچۆکەى ساف بکەم
ئەو دەمەش وا دیتە بیرم، روح لە دارە دارە بوو
(راجیا) گەنجى خەمى تو، بەش دەکا تا ئاسمان
بەش دەکا، گەر عالەمى دونیا هەموو دووبارە بوو.

(۸)

دلم سووتا بە جارئ، چلچراى سەر کۆلمەکەى هەلبوو
بە دەم شامارى ئەگرىجەى، شلو کول نیرگسى جادوو
چ خوسرەو کەوتە خانەى عیشقەوہ؟ شیرین دلى هینا
چ فەرهادى قەوى پەیکەر، قولینگى کەوتە سەر؟ دەرچوو
ئەلیم: ئەى نەونەمامى تازە چانراوى خەرامانم
بە ماچئ، ئەلئ: کافر برۆ لیـرە مەوہستە توو
بە دەم سروهى سەبا، گولشەن بە سێسەد ئەنجومەن خەملى
دەسا ئەى بولبولئ دڵ، توـش بیابانى وەکو کووکوو
سەراپا هەلقەبى زولقى لە مل هالاندو، دلمى گرت
وتى: ئەم جۆرە رەفتارە نمونەى کارە، سا فەرموو
لە ژیر ئەم سایەبانەى پەرچەمە، وا رۆژى نیورۆیە
فیدای رۆژو شەوى توـم، سیاخالەى کەوان ئەبروو
ئەوا پيشا لە ئاگرخانەبى عیشقا، دلى (پشکوـ)
بە جامئ بـرە هانای، ساقیا! یا تارەکەى گیسوو.

دلّ له دونیادا به دایم، بیکهس و دیوانه بوو
 یار له عالمدا به کام و خوشیو تهفسانه بوو
 هدرچی کردم، ثاقببته، بردم په شیمانی لهسه
 بهم نیشانهی پیرییم، نیشم ههموو رهندانه بوو
 خوش، له وهختی روومتهت، رۆژو لهبت چهشنی مهزه
 نیو گریشمته بادهوو، دوو چاوی رهش مهبخانه بوو
 گهر له یادم چی، ته بی کافرجم و دنیاپه رست
 تهو دهمه ی رۆحم له لیوا، هه زه تهی په روانه بوو
 تهم سبهینهی، دهس بهسه تل و جامی دلّ، چوو بو سهر او
 روح لهسهر تهوجی سهری، تاج و په ری شاهانه بوو
 نهرم و شیرین، لیوی نهختی خسته نازو ههمسه وه
 دلّ به تاوی تیژی عیشقی، سهر بهسهر دوندانه بوو
 ناهی تیره ی ههوری من، کهوتوته دهوری روومتهی^(۱)
 دیتم و، هه رلا، له بهر چاوم مهه و خهرمانه بوو
 چیگه مهشقم، گهرچی دهشت و شارو زهریهو بهر بووه
 گشتی بو گیانی هه زینم، زه جرو بهندیخانه بوو
 که ی ته نو شم شه به ته لیوی نیگاران؟! چونکه من
 کونجی خوشحالیم به دایم، (راجیا)! ویرانه بوو.

(۱۰)

دلّا! نایتهوه یادت که یارت میهره بانی بوو؟
 له لای بی به زمی شاهانه، له لای بی عهیشی جانی بوو؟

۱- له شوینیکی دیکه دا دهلی: (ناهی تیره ی ههوری من، دهوری له رووی تهو دا به هم).

به زولفی ساقیان قوبیهی شوعاعی روویی جانانه
 به تاری موتربیان دهستی به خوین ئال و دهمانی بوو
 له لایئ پهرده داری بوو، له لایئ بووکی زیباپوش
 له لایئ تاوسی سهرخوش، له لایئ جان فشانی بوو
 پیاله پر له تاره قدا، به نازی دل بهران ده کشا
 به چاوی گول بهران ده خورا، نه عیمی ئاسمانی بوو
 نه زیفه ی جاویدانی بوو، هه سیبه ی ئیمتینانی بوو
 زه هییه ی زینده گانی بوو، به دبعه ی لامه کانی بوو^(۱)
 له نازو نیعمه تا جانی ره میده ی بیکه سو زارم
 له پایه ی که مترین ژووری عه زیزی میسری سانی بوو
 عه جبه زهوقی له باوه شدا، دل و دل بهر که به سراون^(۲)
 له عالم هه له له ی وه صل و، له (راجی) هه م زوبانی بوو.

(۱۱)

خوایه بزمان بنیری، ئاوی له قور نه نیشتوو
 یا گه نجی پیگه یشتوو، یا پیری تیگه یشتوو
 ئه م کومه له هه ژاره، چه ندیشه ئینتیزاره
 به چاوی خو ی بیینی، به ردی به بیر قه لشتوو
 هیوام له م قهومه گشتی، دووره، چونکه سه د پشتی
 که سیکی سه ربه ست نییه، دیلی و سته م نه چیشتوو
 کومه ل به تیگه لای، له کامی جیده مینی
 له ساردو گهرمی رۆژان، قه سریوه یا برشتوو

۱- له شوینیکی دیکه دا ده ئی: (سه فای زینده گانی بوو، به دبعه ی لامه کانی بوو).

۲- له شوینیکی دیکه دا ده ئی: (عه جبه زهوقی له ئاغووشا، دل و دل بهر موقه هییه د بوون).

خه لکی، له روو چ بهرزه؟ مشووری خوئی ده گپری
 ئیمهش هه موو خه والوین، به ئابرووی رشتوو
 نیزیکه مه رگی کومهل، به بی دهرمان و دوختور
 هه ی کاکه تازه ناژی، به شیخ و سیحرو نوشتوو
 هه تیوی بی براو باب، قهت نیشتمانی نابی
 حهزی له میرده دایکی، نایکا له دوو شوو پشتوو
 تهییاتی هه له ژینه، بی رهئی و داب و دهستوو
 بیری جهماتی ناکا، هه تا نه چئی له خشتوو
 چند خوشه رژی رووناک، (راجی) بلئی " دلاور"
 پروانه نیشتمان پر، له قوربانی و له کوشتوو.

(۱۲)

عهزیزم، وهختی گول هات و به سه رچوو
 منالی وهسل ناکام بوو، له بهر چوو
 سه با نه یخسته دهستی بهندی شادی
 به لایا، بویه گیانی پر خه ته رچوو
 ئهوی هاتو، چرای ته عزیمی دیتی
 به تاریکی زه لالهت، بو سه قهر چوو
 بلئی بهو چاوه سا په یمانه پرکا
 ئیتر خیرابه، وا گیانم هه ده رچوو
 که خوئی هاوئته سه کولمهت، دلئی من
 له شهرمی، بو تهمای سهرفی نه زه رچوو
 به ئهو ماچهی که کردم دوور به دووری
 به خوشی، بو هه موو مهستان خه بهر چوو

دیوانی راجی

که کهوتسه چینی ته گریجهت، تراز
دلی من، تهی عهجهب، چون بی مهفهر چوو؟
نیگاری دلرهقم، چی لی نهپرسی
دلّم گهرچی به خویناوی جگهر چوو
برۆ (راجی)، له عیشقا دامه‌میننه
لهسه‌ر مهولّا، ته‌گهر هاتو، ته‌گهر چوو.

(۱۳)

تهو دوژمنه سه‌گیا به، له یارا به نه‌زهر چوو
تهو سه‌رکەشه مه‌جوبه، له دوژمن به سه‌مه‌ر چوو
سه‌یری که لهسه‌ر سککه‌یی رووی، تورپه‌یی زولفی
بو دهستی منی خه‌سته، له لیوم به هه‌ده‌ر چوو
مه‌یلی که‌مه‌رم چونکه له دل پر جه‌وه‌لانه
هه‌ر موویی نیکاتم له عه‌جه‌بدا، به که‌مه‌ر چوو
سه‌رکیشه له ته‌م دائیره، بو مه‌رکه‌زی ئیحسان
یاری، که به‌لای عاشقی مسکین به سه‌فه‌ر چوو
وه‌ک شو‌عه‌یی ره‌خشه‌نده، له سیلابی ریفاهه‌ت
دل هاته نه‌زهر وه‌سلت و نه‌یزانی لهسه‌ر چوو
ئیمپرو، که زه‌ده‌ی نه‌شته‌ری جه‌للادی برۆتم
خوینم به هه‌ره‌مخانه‌یی موشتا‌قی جگهر چوو
له‌م حوجره که‌وا که‌وتووی (راجی) به خه‌یالات
تووتی دلّه‌که‌ت وایه، له‌به‌ر مه‌یلی شه‌که‌ر چوو.

(۱۴)

جی‌گیره له باوه‌ش، خه‌فه‌تی دل‌به‌ری جادوو
رامم نییه، را‌کرده‌یه، هه‌ر وه‌ک ره‌می نا‌هوو

دیوانی راجی

وہ ختی بہ خدیالاتہوہ، سینہم پری ژارہ
وہ ختیکی لہ دوو لیوی، لہسہر لیومہ کاهوو
دیدہم پری لالہو سہمہنو خونچہوو باغہ
پنجی گولہ جوڑییشہ، بہناو کونجی دلا چوو
چیدیکہ مہرہنجینہ منی بیکہس و ریسوا
پنجیکہ دلہم، بہو مہی سہر پہنجہوو بازوو
سہر، بیت و بہ قوربانی تکہو شہونمی کولمہت
گیانم بہ فیدای نیرگسی دوو چاوی خہوالٹوو
نہوتوولی قہدی، کاتخ بہ سہد لہنجہ تہرسکی
تہشکیتہوہ بالام، تہترازیت پہراسوو
(راجی)! سہرو مالو، دلو دینو، تہدہبو ژین
ہہر قیمہتی ماچیکہ، بہ کیش و بہ تہرازوو.

(۱۵)

تہی تہسہف، بازارپی من سہد سالہ ہہر نہیبوو برہو
تاقہ ماچیکم نہبوو قازانجی تہی نیوہشہو
چونکہ یاری دلروبا، بو من و رہقیب مہیلی نییہ
من تہوا بووم غہرقی تہا و نالہوو، تہو بوو جدہو
ہہی بہ قوربانی مہم و سینہی بلوورت ہم، کہوا
کاژی سیمینی تہرہ، وا نازک و نہرم و پتہو
من بہ بیڈاری تہ گپرم خوینی نابی جہرگی خوم
تو تہکیشی نیرگسی جادوو، کہ چاوت کہوتہ خہو
چون سہبا دہسگری مہقسوودی نییہ، بہو پہرچہمہ؟
لہو نمایی تہلعتہ، نہختی کہ بوی شل کا جلہو

ديوانی راجی

شیخ، ته گهر هه قناسه بو رپی عیفته و حه ققولیه قین
بوچی وا بیباکی سوئی ملهورو مهست و قه لهو؟
خاك و خو له خه رمه نی (راجی)، له وه سلی دل به را
دانه یکی تی نییه، گهر بیته و بییژن به كهو.

(۱۶)

دلّم، بی یارو بی قهرداشه ته مشهو
وه كو چاوشی بی شاباشه ته مشهو
خه یال و تاوی چاوم، سه ده گیپر
چ سهر؟ تاشیکی پر باراشه ته مشهو
ته من مه حرووم، دوژمن شادی دلدار
كه هه ر جیژنی سه گو دالاشه ته مشهو
ته گهرچی چاوه كه م پر خوینی تاله
له تاوی یاره، بی بیناشه ته مشهو
غهره ز، پر بوونی دنیایه له هاوار
هه تا تاهی حه زین هه ر باشه ته مشهو
مه پرسن حالی دل، ته ی یارو ته غیار
نه خوش و زاره، هه م ریسواشه ته مشهو
سه عاتی به ختی سه ختم، بی عه مه ل بوو
چ جی میقات و پیش و پاشه ته مشهو؟
له بهر زه هری هه لای دووری عه زیزان
دل و سینهو ته نم خه شخاشه ته مشهو
بهری بی تا قه تی بوو، تاه و شیوه ن
ته گهرچی باغی من ساواشه ته مشهو

دیوانی راجی

له خانہی دامہوو، شہترنجی وہسلی
شہم بی بہیدہقو، بی داشہ ئەمشہو
بہ رہنگی ئەشک و ئاہی نوکتہسہنجی
دلّا (راجی) عہجہب نہققاشہ ئەمشہو!!

(۱۷)

ئەنیرم بۆ نيسارت لەعلو یاقووت و گوہەر، ھەر شہو
ئەپیرم، یەعنی فرمیسکی دل و چاوو جگەر، ھەر شہو
نیگارم تا بہ تەصویری خەیاڵی، بیتە بەر چاو
لە ئاغوشی ئەکیشم، ئەپیرم وەك نہیشہکەر، ھەر شہو
منی تەن خەستہ بیكەس، دائیما زاری ئەکەم، یاران
ئەویش عوشرەت بە کامی خۆی دەکا تەوق و کەمەر، ھەر شہو
دەر ووم وەك جەھەننەم داخرا، دل چونکە موسلیم بوو
لەوئ دەرچوو، بە کوئی تۆدا دەکا گەشت و گوزەر، ھەر شہو
بە دەردی بی دەوا گیرم، بە مەقصد ناگەمە لوقمان
منم حەیران و سەرگەشتە، لە رپی خەوف و خەتەر، ھەر شہو
بە گریانم دەکەم بازی، کە ئەشکم شوعلەبازی کرد
لەگەل زوہرەو، سورہیبیاو، موشتەری و دەوری قەمەر، ھەر شہو
عەجایب عاشقیکم، ساعەتی خالی نییە قەلبم
وہکو (راجی) ئەخوینم شیعیری پیر شەککەر لەبەر، ھەر شہو.

(۱۸)

لەسەر گەنجی ژیانى من، دوو زولفت ھەژدەرہ ئیمشہو
بە فەوتانی دلای زارم، نیگاھت یاوەرہ ئیمشہو
دویننی پروت کە نووری خستە ناو فانۆسی چاوانم
دەر ووم ئاگری سەندو، لەشەش لا ئەنورہ ئیمشہو

لهسه ر بورجی ستاره‌ی پایه بهرزیتا، نیگهایکت
 له ناو گهردوونی سینهمدا، قولاپو میحوهره ئیمیشهو
 سهرم پر جوشی دیداره، دلّم پر دهر دو بیماره
 به نازیکی تهیبانهم بکه دهرمان، وهره ئیمیشهو
 له چاوم گوههرو یاقوت نهبارن، چاخی گریانه
 له لیوت پیکه نینهو، ههر تریسکه‌ی نهخته ره ئیمیشهو
 جه فاوو نازه‌کهی رۆژت، چ قهوما، کوشتمی نهی داد!!
 به ههرجی دلّ نه بینم، زه خمداری خه نجه ره ئیمیشهو
 برۆ به خوام سپاردی، ههرچی بو دلّ چاکه، بخوازه
 سه‌ری فه‌رمانبه‌ری (راجی)، له قاپی دلّ به ره ئیمیشهو.

(۱۹)

رۆحم له به‌رابهر نیگه‌هت باده‌مه ئیمیشهو
 گهر سه‌رفی بکه‌م مالّ و دلّ و دین که‌مه ئیمیشهو
 هاتوویه ته‌نیشتم، به ههموو نه‌شه‌وو شو‌خیت
 پروانه له ههر لاهه، ره‌قیبم خه‌مه ئیمیشهو
 نهی سه‌روی بلند قه‌ددو له‌تافه‌ت له‌بی دلّ جوت
 ههرچه‌نده له خزمه‌ت بکه‌وم، ههر که‌مه ئیمیشهو
 دووری منی دلّ خه‌سته له دیده‌ت، که ده‌می بو
 ههر قه‌درو به‌راتی منه، بو‌عاله‌مه ئیمیشهو
 هه‌لمه‌سته، به چاوی به‌له‌کت مه‌جلیسی زه‌وقه
 مه‌ستی و ته‌ره‌ب و جیلوه، ههموو هه‌مده‌مه ئیمیشهو
 قه‌یدی چیه‌یه! ههر عاده‌تی جانانه نیازه
 گهرچی له دلّت خو‌شه، کزه‌ی نه‌م ده‌مه ئیمیشهو

دیوانی راجی

تا ئیسته له سهر دل، سهری داغی ئەلەمت بوو
ئیستا که له سایه‌ی چه‌مه‌نت جیلومه‌مه ئی‌مشه‌و
شایانه، دل‌م ئیسته له ته‌ندا که نه‌گونجی
بو‌ئەو که له‌سه‌ر خه‌لق، و‌یصا‌لت زه‌مه ئی‌مشه‌و
ده‌رد و ئەلەم و قه‌سو‌ه‌ت و گریان و جە‌فا چو‌و
(راجی) بکه شوکرانه، سه‌فای سینمه‌مه ئی‌مشه‌و.

(۲۰)

ره‌نه‌قی حوسنی تکاند، نه‌رگسی دل‌داری ئەو
قیمه‌تی پیری شکاند، شیوه‌یی بازاری ئەو
راسته به‌لاف و گه‌زاف، هاته‌ دل‌ی عاشقان
له‌شکری تاتاری یار، نی‌زه‌یی خونه‌باری ئەو
بو‌چی نه‌با هۆشی من، به‌م سپری مه‌جنوونیه‌؟
کونجی گوهر‌باری رووی، زولفی سیه‌هماری ئەو
داغی گول‌و گول‌شه‌نه، خه‌نده‌و و گرژینه‌وه‌ی
موقته‌به‌سی نووری هه‌ق، کولمه‌و و روخساری ئەو
جی‌گه‌خه‌وی دۆزه‌خه، ئەم دل‌ی دینه‌داری من
جی‌ی خه‌ته‌ری جه‌ننه‌ته، زولفی گونه‌هکاری ئەو
قامه‌تی ده‌گرئ گه‌لی، میوه‌یی شیرین مه‌زاق
جگ له‌ شکوفه‌ی گول‌و، لاله‌یی بیماری ئەو
یار به‌ ئەلتافی خو‌ی، گو‌ی که له (راجی) نه‌کا
دیاره له‌ عالەم چ که‌س، نایه‌ته‌ هاواری ئەو.

(۲۱)

سهر له دو یاران ئەکیشم، به‌م دل‌و جه‌رگی رزیو
ئەیکه‌مه‌ شیرازه‌یی هۆزی به‌زیوو دابه‌زیو

دیوانی راجی

هەر گه لیک، هاتو له گهڵ خزمی نه فامی تیککتر
چارهیی ناکا له ژین، فیڵ و سیلاح و زیرو زیو
ئاگری مه رگی گه لی کوردانه، هەر دانامری
وهک رقی ئەسفهن دیارو، پۆسته م و زۆراب و گیو
پۆژو شهو ئەگریم له تاوی قهومی بی پیشچوونی خۆم
وا له ده رگی دوژمن و بیگانه دا، بوونه هه تیو
من هه ناسه م بۆته غازی موخنیقو، ئاهم تفهنگ
دل له سه ر ئەو له شکر و ئاقاره، وهک بۆمبا ته قیو
تا نه بوومه جه ربه زه و، باری غه می تو م هه لته رشت
نه مده زانی ئەه ی وه تهن، بۆ خه لکه دۆخینت به زیو
وهک حوبارا هەر ده سووریم، ناگه مه هیللانه که م
جی هه واری پاره چۆل و، خانه یی به ختم ته پیو
خۆت بناسه ئەه ی گه لی ئاواره، بی شوین و ره وشت
چاو له ده س بیگانه کانو، دل به خوینخو ریت جیو
سافه (پشکو) جیسمی پاک، سه ر به پی یه ک ره نگیه
پۆژو شهو سووتانه کاری، بۆ گه ل و کووره ی ده فیو.

ئەى خودا، بۆچى نەچوومە بنەبانى گولەبۆ؟^(۱)
 بەشكە سا بيمهوه سەر دەورو قومارو پەلپو
 ھەر كەسى دەردى لە مل بەستووه، زنجىرى خەفەت
 پيى بلئى: خالە! لە ئەم چاوهيه دانيشه بخۆ
 ترشو تالە بەدەنو، شيوهه يى شيريني ئەوى^(۲)
 ئەى دوو لەب وشك و رەقا، ھەستە زمانت كەرەفۆ
 كييه گەر دەبدەبەيهي دەردو بەلا نەيگيرى؟
 گەر پياوى لەسەر ئەم چەرخە ئەتۆ ماوى، ئەتۆ
 مەشقى خال و خەتى ئەو دلبەرە، ئيمرۆ چ دەكا؟
 بادەبيكم كە بە دەس ناكهوى، چيمە لە سەبۆ؟
 من زەمانيكە لەگەل ئەو گولە بيباكە ئەلئيم
 ماچيكم لئى نەستاند، سا بە سوييندو بە درۆ^(۳)
 ھەر نەپشكوتووه ھيشتاكە گولووكى دلەكەم
 ھەوەسم بەر رەشەباي پايىزى داوہ، بە خەرۆ
 شىخ، ئەگەر ھاتو وەكو زاھيدى ريش لۆكە وتى:
 لادە لەم ريگە، بلئى: ھەستە ئەتۆ چيىتە ترۆ؟
 (راجيا)! ھەر مەسەلە ھيكمەت و شانئىكى ھەيە
 جاھيلى ئەحمەق و كەر، بەسييه ئيتەر خەرمەنى جو^(۴)!!

۱- لە شوئنيكى ديكەدا دەلئى: (ئەى خودا، بۆچى نەچوومە بنەبانى دلەرۆ؟).

۲- لە شوئنيكى ديكەدا دەلئى: (بەدەنى تال و ترش، شيوهه يى شيريني ئەوى).

۳- لە شوئنيكى ديكەدا دەلئى: (بۆسەيئ لئيم نەستاند، سا بە سوييندو بە درۆ).

۴- لە شوئنيكى ديكەدا دەلئى: (راستە گەر جاھيلەكان، چوونەتە سەر خەرمەنى جو).

عجیب هاتۆته بهرچاو، شاره‌که‌ی کۆ
نواندی سه‌وزو سوور، گولزاره‌که‌ی کۆ
خه‌فته جیگه‌ی نه‌ما، دلّ به‌هره‌وهر بوو
که دانیستم له‌سه‌ر رووباره‌که‌ی کۆ
که ریگه‌و بانو سارا، تون به تون چوون
که‌یف خۆشم، له‌گه‌لّ نازاره‌که‌ی کۆ
سه‌راییی مردنی‌شم، ژینه‌وه‌ی‌شم
قوړو کۆلان و می‌رخوزاره‌که‌ی کۆ
ئیترا تا رۆژی مه‌حشر به‌رده‌بازم
سه‌باره‌ت چاوه‌که‌ی دلّداره‌که‌ی کۆ
ته‌نم بی هی‌زه، گیانی‌شی ستاندووم
سه‌رو زولفی، به‌فندی، یاره‌که‌ی کۆ
ده‌که‌م گه‌ردوش، له‌ناو باغو مه‌زاران
که مائی هه‌قمه، نی‌رگس‌جاره‌که‌ی کۆ
به تاجی (خوسره‌و)ی ناده‌م، وه یا (که‌ی)
سه‌ری یه‌ک موو، له باغو داره‌که‌ی کۆ
وه‌ره (راجی)، به‌نه‌شئو پی‌که‌نینت
به یادی نی‌رگسی خه‌ماره‌که‌ی کۆ^(۱).

ئهی سه‌روی بلند قه‌دو له‌تافه‌ت له‌بی دلّجو
پاداشی گونا‌هی منه، گرتوویه‌تی ته‌ستۆ

۱- له شوینیکی دیکه‌دا ده‌لێ: (وه‌ره (راجی) بگریی، هه‌م ته‌ره‌ب که له مه‌یخانه‌ی ده‌رو دیواره‌که‌ی کۆ).

تووبا، چ ده بى لهو قه دو بالايه بترسى؟
يا سهروى رهوان چى له قه ده، بيخه ره سهر گؤ!!
ئيمرؤكه ته جلايى دوو چاوه، له دوو عالم^(۱)
ئيمشؤكه پرى مهيكه دهيه، جونبوشى شهوبؤ
بى مهرحه مه تي به سييه تي، مردم له فبراقا
سا ههسته لهرووى لوتفه وه، ماچى ده له سه رخؤ
بى له على له بت، مه يلى به هه شتم نييه قوربان
بؤ سووتنى دل، جگ له روخت بؤچمه پشكؤ؟
تا شاهيدو ساقى، له دزهى جامى دلانن
ههر جوره زرهى گيانه، له ژير پاوه نييه تو
تا عيشق زدهى په نجه يى شاهيى دوو چاوه
بيباكى شه پؤلى غه مه، (راجى) و دلى شه تحؤ.

(۴)

دهروون پىر دهردو، ئاهم گهرمه ئيمرؤ
جگهر برژاوه، - تا- ياوه رمه ئيمرؤ
هياكى هاتوچؤى ده رگه ي حه يبه م
له بيى دادى، حه يا، پيم شه رمه ئيمرؤ
سهرى سووك هه لپره، پىر بيىنه جامى
كه دهردى باده يى ته حمه رمه ئيمرؤ
له سوورانا، به چه ي زه نكين خه ت و خال
خه يالى من سوپاي سو جهرمه ئيمرؤ

۲- له شوينىكى ديكه دا ده لى: (ئيمرؤكه ته جلايى شه رابه، به دوو عالم).

دیوانی راجی

ههوارم کۆنه بوو، درکی رواندن
ئهمیش باعیس به مووی دلبرمه ئیمپرو
که راوهستا به شوخی، یاری ره‌عنا
وتم: ئەهی دل برۆ، مه‌حشهرمه ئیمپرو
به‌دایع سه‌نعت و غه‌مزهی دل ئەنداز
له کونجی سینهدا میحوهرمه ئیمپرو
له‌بهر غه‌مزت، کهوانی ئەبروانت
که‌میننی دوژمنی سهر سه‌رمه ئیمپرو
چیلۆن (راجی)، نه‌جم غه‌رقی هه‌لاکهت؟
فه‌لهک زپ بابه، غه‌م ماده‌رمه ئیمپرو.

(۵)

جارییه ئاوی چاوی من، دیجله به دیجله، جو به جو
به‌ندی دلی شکاوی من، گشتی پساوه لو به لو
جان به هه‌وایی سهر ده‌چی، بو قه‌دی خو‌ش که‌مه‌ر ده‌چی
بی دل و بی جگه‌ر ده‌چی، که‌رچی که‌راوه کو به کو
سونبولی زولقی هاته‌رو، ئەژده‌ره که‌وته هاتوچوو
مه‌عه‌نی گرت و زوو به‌زوو، هه‌لقه‌یی داوه هو به هو
مه‌ره‌می لیوی شه‌که‌ره، ئەم دل‌ه تا قور به‌سه‌ره
پر خه‌فت و بی مه‌فه‌ره، هه‌ر که‌فی خاوه شو به شو
گه‌ر ده‌سه‌لاتی دل‌به‌رم، بی له له‌بانی دل‌به‌رم
ده‌ستی له‌مل ئەکه‌م سهرم، بیته جه‌فاوه گو به گو
جانی عه‌زیزه‌که‌م ئەتۆ، مه‌مکوژه به‌سییه جوستوجو
نه‌رمییه کاری گه‌توگو، شه‌ر چیه‌یه؟ داوه خو به خو

خاتری (راجی) بکہ جہم، جامی لہبانی بخہ دەم
چیکہ لہدہستی مہبہ رہم، کاوہ بہ کاوہ، پو بہ پو.

(۶)

نہمدیوہ لہ میژووی مہجہسو ئارییو ہیندؤ
ئہم جوڑہ کزہو دہدہبہو کردہوہی تو
زولفت چ بہلا، خہت چ خہتا، خال چ خہیالہ؟
چاو رہشہلہکی سیحرہ، لہ دوو یہکشہوہ ئہبرؤ
رؤژی، بووہ ہؤی کردن و، خہوتن لہ شہوو رؤژ
تو کردتہ دوو رؤژو، خہوت بردہوہ بو خو
گشتی خہلہتن مارکسو، نیشتاہن و، گورینگ
سوقرات و، دیوقرات و، فلاتوون و ئہرہستو
وتیان: فہلہکی خاک و ستارہ کہ لہ رؤژن
کویربوونہ کہ لہم خاکہیہ دوو رؤژی روئازؤ
بہم پورتہوی تو، ہەرچی عہناصر ہہیہ سووتان
دونیہا بووہتہ کانی تہلہتہریک و سپرتو
ہەر باسی ہہیولہو، شتی (لا یتجزأ)
دوو جوژی بہیہک تیکہل و، نیسبہت بہ کہم و کو
ہەر یہک ہہیہ بیکاو، بزانی بہ ہہموو لا
ئوکسیدو پرتوون و تہلہکتہ بہ پیانو
من خوّم کہ نہناسیوہ، خوای خوّم چ بناسم؟
مردم بہ جہفای عیشقت و، کہوتم لہ پہل و پو
داماوی ہہزار بیرہ شرو ناوہ، ژیانم
نادانی بہ تاوانہ، لہگہل سؤزشی پوشکو

دیوانی راجی

نہمبوو سہنہم و، یاسہمہن و، سونبول و، سہوسہن
نہمدی ھہوہسی چاری رەش و، گەردوشی شہوبۆ
سیحرو ھەرەشە ی رووس و فەرەنسەو، ئەمەریکا و
ئینگلیسە، لەگەڵ موسلیم و جوو، ھەر کەسە بۆ خو
ئەم قارەیی ئاسیایە، کە ئاسیای بەلایە
ھەر کەس بە ھەواییکی ئەگێری، بەسەری تو!
دونیای بە قومارخانەیی ئەم جانەوہرانە
دەستچینی ئەوان: شیخ و، بەگو، ئاغەو، میرۆ
قوربانی قولینچکیکی وەتەن، لەندەن و توکیو
واشنتن و بەرلین و، نیویۆرک و مۆسکو.

چہرخت لہ منی غہمزددہ کردۆتہ نہہاتی
 جاریکی بہسہردانی دلئی خہستہ نہہاتی
 وا توۆ دہسہلآتت ہہیہ، بوۆ شاہ و گہدایان
 بوچی لہ ہہواخوازی من بی دہسہلآتی؟
 جاریکی نہبوو پیکہوہ بین، مچ مچو، دہم دہم
 وا دیارہ ئەمن دہشتیبو توۆ بوویہ قہلآتی
 دہستم کہ نہگا دامہنی یاریت بتہ کیئم
 پیشکیشت ئەکم بیرو خہیالم، بہ قہپاتی
 ہلڈین درو دہعبا، لہ کہلوی گول، کہ توۆ ہلڈیی
 وەك نانی ہلآتہم ئەمنیش، توۆ کہ ہلآتیی
 چہند سالہ لہ ئەم دہرگہ دہحہوکیتہوہ دیدہم
 نہمدی نہ وہنہوزیکی، نہسہبری، نہ سوباتی
 یارم کچہ کوردیکہ، لہ مالم کہ دہکا راو
 راوانان و جنیوانم ئەداتی بہ خہلآتی
 جاری نہبوو، تیبری بمژم لیوو دہم و مہم
 جاری نہبوو، باوہش کہمہ مہیدان و مہزاتی
 چہند خشت و خرپو ناسک و ئاودارو بہسوژہ
 چہند خوۆشہ قسہو خہندہوو دیدارو جہماتی
 خہلکی، کہ بہ پارہ دہگرن باخچہ بہ سالان
 من ماچی زہمانگیرہ گیانم بہ سہعاتی
 تہروا بہ ہہوای، ہلٹہوہری گول، بہ ہہموو پرو
 پاسی سہفہرم بہستو، غہم خواردو خہباتی

دیوانی راجی

تہو دیتو بہ من پیدہ کھنی، دور تہرژینی
من لہعلو گولئی تہشک تہرژم لہ جیاتی
(پشکو) کہ تہلئی سووزی دلئی، کوورہیی عیشقہ
چی داوہ لہ توفانو، لہ نوحو لہ نہجاتی؟!.

(۲)

خوین رژاوی دل لہ ریگہی نیشتمان، رژرژیتہتی
ہہرچی شیوہن کا لہ ہاوخوینانی گہل، بو خوہیتہتی
خونچہ خہندہی دا بہ دەم، بیباکہ لیوی ہہلدرا
ہہرچی دەم دوورواوہ چاخی موزدو وەردو شوہیتہتی
مہی بہ تابووری تہنوشی، دیدہ تیکہل ژین تہکا
دلہہری شیرین گیان، پہرژینی رہنگو بوہیتہتی
وا گہلاویژم ہہلاتو، زوزہنہب پری ہہلات
کاری ہہلکیشانی بیرہ، دوو تہرازوو کوہیتہتی
بو گہلی تاوارہ، تاوی گول گہشیی رژو شوہ
بو گہلناموژی لہ ہہر مہیدان، تہوا ہو ہوہیتہتی
مہی، بہ بہزمی کومہل و گویندہ زیکہی سہربکا
پاسہوان تہستیرہ بی، دل خواوہنی شہوبوہیتہتی
حہوت رووبہندہ کہ خول دەن، نوکہری بہزمی تہون
عونسوورو سی رژلہ بہخشین، تاسمانیش گوہیتہتی
تہم گہلاویژہ، بریقہی خستہ ئافاقی ژیان
رژو شوہ بو پہرورہرش، نووریکہ ہاموشوہیتہتی
ہہر برینیکی جگہر، زوخاوی لی تہکتیتہوہ
رژو مہرگی بیکہسیی، توبالی من بہستوہیتہتی

هەر کەسێ سەرخۆشی جامی هۆزە، وازی پووێهتی
دانەیی سوورو سپی مە، تاقەتی ئەژنۆیەتی
تا بەسەر کاری هونەر، وەستاو بە هۆزی بەکۆل
ئاگری نەورۆزی بەختە، (راجی) یو (پشکو) یەتی.

(۳)

باسی کورپو کچ باری، وەك دانەیی مرواری
کورپ مەرەمەتی باری، کچ زینەتی ناو شاری
کورپ خاوەنی دیوانە، وەك شاهی سولەیمانە
کچ مەرەمەمی جانانە، بۆ یاری یو دلداری
کورپ مەردی شەرو شۆرە، کچ گەنجی دەقو مۆرە
کورپ سەلتەنەتی زۆرە، کچ بۆتە شەهریاری
کورپ شێرە بە سەر مەستی، کچ بازە بە سەر بەستی
کورپ نەقەدە لەسەر دەستی، کچ رەونەقی بازارپ
کورپ چاوی خودا بینە، کچ ئایینەیی ژینە
کورپ دلدەر و گۆل چینە، کچ باغە لەب و زاری
کورپ عاشقی لەیلایە، مەیلی قەدو بالایە
کچ نێعمەتی مەولایە، رەحمەت لە کەسوکاری
کچ شەمعی شەبوستانە، کورپ بۆی بوو پەروانە
کچ کەیفی لە سووتانە، کورپ بێتەو دیداری
شیرین، کچە، شازادە، کورپ خوسرەو و فەرهادە
کچ لەشکری بێدادە، کورپ بۆتە عەلەمداری

دیوانی راجی

تو شاعیری فہننانی، (راجی) کوری مہیدانی
سہودای کچی کوردانی، سا بییدہ پہلاماری.

(۴)

وہتہن! بوچی لہ گہلما، ہیئندہ بی پرحم و جہفاکاری؟
ئہلئی بو پیوہدانی جہرگی من، شہوگہرد و رہشماري
دہمی نہمدی خہرامان بییہ بہر چاوانی خویناوم
پہلامارت بدا نہختی، دہسی یارانہ بو یاری
مہگہر مہیلت لہ گہلما ہہر نہماوہ، بویہ توراوی
لہ دہست و باوہشی خہلکا ہہژاری، بویہ بیزاری
بہ بوئی خونچہو گول و رہیحان و بہیبوون و بنہوشہ کہت
مہگہر بووژاومہوہ لہو روخی پەرژینہت، بہ ریباري
بہ ئەم نازو گریشمہو لہنجہوو لارہت، بہ شوخی، تو
لہ گہل دوژمن تہرو شیرین، لہ گہل من و ہحشو لاساری
تکای روژی ئەکەم، بہم سۆزہوہ، گہر بییہ باوہشما
لہ دل بکوژیئہوہ بہشکو بلیسہی بانگو ہاواري
وہتہن، دایکی بہ شیرو شیرن و بی شوو بوو، ہہلگیرا
برو بہدوای کہوہ (راجی)، ئەتۆش ہہر بی کہسوکاری!!

(۵)

دینہمۆی دل کہوتہ کارو، جہرگہ بوئتہ پاتری
بو مہکینہی جیسمی ئیمہن، زولفو پەرچہم، وایہری
کوئل و دیلکوئی ہہناوم، بہم ہہناسانہی پلاک
روییوہ تہقسیمیو ہہردوو پلاتینی وہری
ئہم ترونیلی خہیالہم، لہم دہرہ پەنچہر بووہ
بہو ہہموو خال و خہت و تالاتہ، ہہر توئی فیتہری

گەر له رینگای عیشقدا چا بیتهوه، پهیمان ئەکا
 جگ له تو، هه‌لنه‌گرێ جندو ئاده‌می و حوورو په‌ری
 ئاه‌ی تیژم هه‌وێنی ده‌بله، له‌ رێم لاده‌ن په‌قیب
 نه‌میژی تا خوێن و خورتان، کاره‌بای ئەسکه‌نده‌ری
 خانه‌یی به‌نزی‌ن و پۆنی، هه‌ردوو سووتان دوور له‌ ئاو
 مه‌ستی کرد ئه‌و سائیه‌ی چاوت، مه‌ی و جادوو‌گه‌ری
 شه‌فت و سپرینگی شکا، رینگ‌ی پسا، تابه‌ی ته‌قی
 وا له‌به‌ر ئەم سووره‌تاوی کولمه‌ بوومه‌ هه‌مه‌شه‌ری
 بێ کلاج و، بێ جه‌له‌و، بێ سلف و ئیستۆپ و گلۆپ
 کاری دڵ یه‌کده‌م کرا، له‌و سه‌یرو راوه‌ بووم به‌ری
 کێ هه‌یه (پشکو) وه‌کو تو، سوورو سووتابێ له‌ عیشق؟
 هه‌ر وه‌کو ئیمه‌رۆ له‌سه‌ر خۆت کرده‌ تاپۆ شایه‌ری.

(٦)

جایلییه‌که‌م له‌م خه‌فته‌ه، گه‌یوه‌ به‌ پیری
 هه‌شتا گۆله‌که‌م، جه‌ورو جه‌فا نه‌چووه‌ له‌ بیری
 ره‌شتاله‌یه، شیرینه، چ خوینگه‌رمه، چ دلکیش؟!
 به‌و په‌رچه‌مه، رۆح و دلێ بردم به‌ ئەسیری
 خالی سه‌ری لیوانی هه‌موو گه‌نجه‌ له‌ رووما
 خاکی ده‌ری ئه‌و دل‌به‌ره‌ ناده‌م به‌ وه‌زی‌ری
 عومریکه، له‌گه‌ل عیشقی تو من بوومه‌ براده‌ر
 سالیکه، له‌به‌رچی تو خودا لیمه^(١) زوی‌ری؟

١- لیمه: کورت‌کراوه‌ی (له‌ ئیمه).

دیوانی راجی

بہو پھرچہم و تہ گریجیہ، بمنوینہ لہ باغان
بہو ئارہق و بادہ و مہیہ، بمشیلہ ہہویری
بہو نازکیو نہرمییہ، تو زوبدہیی جانی
بہم تورت و تہری و گورجیہ، تو سہلکہ پہیری
لہو بہندو مہقاماتی جہفاو ہہلخہلہتانن
تو بوویہ تہبوزہیدو، منیش بوومہ جہریری
تاکہی؟ لہ دواي بادہیی خاوی تو بہ جوستی
تہسرین برژینم، بہ دوو سہد شیخی جہزیری
لہو مہجہرہدا زاہییہ (پشکو)، کہ گہشاوہ
دلگہرم و بہ سۆزو کوئہ، وہستاوہ بہ ژیری.

(۷)

لہشکری و ہہم و خہیالاتم، لہسہر دل دابہزی
رۆژی سیژدہی شوومی شہومی، کردہ گریہو عاجزی
سوورہ سیوینکم لہ لق، خستمتہ بہر دارو قہلانگ
یا مہمی سہر سینگی تہو بووم، چوومہ بہر دہستی کہزی؟
بوچ نہہاتی، ہیندہ بانگم کردی یو پارامہوہ؟
خوپہرستی، گاوری، جادوو گہری، یا پافزی؟
پییم بلئی ناوی چہبو، تہم ہاتن و نازہت کہ کرد؟
من سہرہو ہہورازو کہوتم، تو سہرہوژیرو بہزی
گہر سبہینیش، بییہوہ جی راوگہ کہی تیمرۆ نہہات
وا تہزانم تہم نہسیمہم، سائلہ وہختیکہ وہزی
ہہرہو کو چاوی رہشو، خالی لہبو، کوئمہی سپیت
سیپہلاکم رہش بووہ، دل داخہ، جہرگم قاقہزی

چۆن نه گریهه، په رچهه و زولگی که ته خشیئی له رووی؟
کییه دیتوویه له سهه خه رمانی خونچه، باره زی؟
راچهنی رۆحه له دهنگی بازنو، دل هاته جۆش^(۱)
وهك له ئاگردانی رووی، جهه رگی که باه داچزی
(راجیا)! یهزدانی پاک، بۆت هه لده سوورینئ سبهی
پیی بگهی، هه ر بیگووشی، هه ر بیمژی، هه ر بیگهزی!!.

(۸)

که هات لی شاوی می شاوی سروشت و ئیشی رامالی
له پیشایی شه پۆلی کول، خه فهت شه روالی دامالی
له ئاو زینگی هه نیسکی ژین، دلی کورد وهك هه ناسهی من
له گه نجینهی زهوی و کاتا، به بی ده سمالی، دهس مالی
ملی هه ر کهس ته ماشاکهی، به تۆقی تا قمیک گیره
سه ری هه ر کهس ته ماشاکهی، ته می هه لداوه ره شمالی
سه با ته مسال سبه یینانو، شه مال ئیواره کان نایهن
مه گه ر رهش بوونه وه چاوی به دی بارهش بوو هه ل، کالی
بلیم بارهش نییه چاکه، هه ناسهی مه ردی زانایه
که له م دونیایه به ر پانه، نییه هاوجوت و هاوالی
زه مان کردی تهوی کردی، که تۆراندت که سوکارت
ترازاندی له یهك دوو دل، به تیتال و به فیشالی
نه سیم سه رکز بووه ئیمشهو، له جۆشی هۆشی بی نۆشان
ده هۆلی دونبه کی مه کره، هه وای زورنایه شم شالی

۱- له شوینیکی دیکه دا ده لئ: (راچهنی رۆحه له هاره ی بازنو، دل هاته جۆش).

پہلی بگرہو بہ زبئی دادہ، تہوی دەرچوو لہ ہوزو گہل
بہ خوئی و تاغہی و شیخو، دہفہو پووشین و بہرمالی
کہسئی چاوی دلئی رہوشہن نہبوو بہم نیشتمانی کورد
شہقیکہو، پری شہقیکہو، لئی مہپرسہ سووچ و توبالی
کہسئی گہر ہاتہ بیری نازو بالائی بووکی باغاتی
لہ پییکہ زینہتی میرگو چیاو میلاق و قہمتالی
شہوی کانوونی کوردانم، کہ (پشکو) گہرمی داہینا
لہسہر کورسی دہنوون گہرمین و کوستانئی، بہخوشحالی.

(۹)

منالی دلتمہ گریاوه، لہ ریئی شارانہ یارانئ
لہ بی شیری وشک بوو، تازہ وا دایانہ دایانی!!
وہنہوشہو خونچہ دینو، سونبول و گول تیکہ لایان بن
لہ کولمہی دابنئین پەرژین و تہم ناوانہ ناوانئ
چ قامہت: عہر عہرو سہروو سہنوبہر، نہستہرہن، شمشاد!!
دلہی پری ئاگرم، دل بہر، بہ تہم لاوانہ لاوانئ
دہمئ مہستم دہکا چاوی، دہمئ بہستم دہکا تہبری
تہیب تہ چیت لہ من داوہ؟ کہ لہم نازانہ نازانئ
کہ دئ بو کوشتن و گرتن، بہ ہارہو ہاژو ہووژیکہ
کہ کاتئ ئیشی خوشی دی، لہ بی ہہستانہ ہہستانئ
کہ بہستہی پەرچہمی دی دل، گرووی گرت و سہرہو بن بوو
لہ بازاری جوانئی یار، بہ تہو توقانہ توقانئ
دلئی (راجی) نہپشکووت و گولئ بہختی وہری، چونکہ
سہنہم زوو بہو نیازو بیرہوو تاسانہ، تاسانئ.

بۆ کوشتنی کرمی دل، سەر دوو کەلی غەربەنگی
 بۆ پرشتنی ئاوی چا، چاوهی عەرەق و بەنگی
 شیرین و تەر و پارا، سەروی لە نویی رسکاو
 هەر سەد هونەر و یەك داو، هەر یەك گۆل و سەد رەنگی
 لەو دیمەنە بیبەش بم، بەختم رەشە، چۆن گەش بم؟
 ساتی کە لە باوەش بم، سەیری دل و ئاھەنگی
 نەخشی خەت و خالی رووت، هەر یەك بەیەکی ئەنگوت
 کۆلمەت بە هەوا پشکووت، دنیا پەرە پرشەنگی
 هەر ماوە زراوم چی، لەرزین لە هەناوم چی
 نەشتەر لە دوو چاوم چی، کەوتوومەتە بەر چەنگی
 ئازا وەرە رازاوه، تەای زولفی تـرازوا
 کارت هەموو سـازاوه، وا تـیمەگە دالەنگی
 بەو ئەبروو پەرگاری، بەو روومەتە گۆلزاری
 بەو دیدەییە بـیماری، بەو توندییە سەرھەنگی
 ئەو سیۆه بە دەستمکە، لەو سینەییە مەستمکە
 بەو سینەمە بەستمکە، بـدوینە بە بـیدەنگی
 (پشکو) بەسە سووتانت، هاوین بوو زستانت
 هیشتا بە تەمای دیدەو، دوو قەترەیی ئاونگی!؟

دڵبەرە دەستی دایە دل، لەتلەتی کردو ئەنجنی
 تارو دەماری جیسەمە کەم، رستیوو پاکی پشکنی
 لیوی عەقیقی خستە بەر سیبەری زولفی سونبولی
 گەردەنی زەغفەرانو، دەم خونچەوو، روو گۆلی چنی

دیوانی راجی

دل، وه کو گو له بهر شه قی زه مانه ده شتی گرته پیش
حوورو په ریو ئاده می، بهو شیّت و شووره پیکنه نی
په رده بی خوینی دل در، رژایه هوزی چاوی من
گریه بناوانی شکا، ئیسته مه حاله به ستنی
کولمه ته خوینی لی تکا، نازه، رقه، یا خه جه له
گهر رقه ههسته بکوژه، به سییه تی نازو شهر منی
چاو غه زه بیکی گرتووه، زولقی دوولا هه لاهه سی
جه ژنه مه چاوه راسته کم، تو که قه ناره بو منی
مه مکه وه تا رژی دوا، پت به ملو شانی ههوا
به لکه هه موو کهس تیده گا، عاشق و ته مبی کردنی
پی به فله لقه، سهر به کوّت، دل به هه ناسه ده رپه ری
گیان به به هه شت شا بووه، لهو روخ و سینگ و گهر دنی
دل به ری، (راجی) که نه کوشت، کفنی به قامه تی بری
رّوحی له پشتی به ست و گشت، تیشووی جه مائی ناخی!!

(۱۲)

به سییه دل و دین بردن، لهم توخه به بی دینی
بهس پیم بده ژه هری مار، لهو زولقه به شیرینی
نه قدی خمه تامردن، باری دلی ریسوامه
ههر کوچه بی بیدادی و، ههر کولبه یی غه مگینی
چاوت به هه وای خویشی، تالانی سهرو ماله
بهو ته و قه وو خرخاله، تاکه ی له رق و قینی؟!
بو بولبولی پر زارم، وهك غونچه یی ده م به سته ی
بو دهردی به هاوارم، وهك سووره تی یاسینی

دیوانی راجی

بہم کولمہ ٹہلہتریکی، یا رۆژی لہسہر ٹہوجی؟
بہم زولفہ شہوی تاری، یا شوورہوو پھرژینی؟
لیوت کہ پری خہندہ، قہنداوی خہجالہت کرد
زیوینہ دەس و پەنجەت، یا لہو دەمہ زیپینی؟
وہک تازہ لہ خہو ہہستی، ٹہو چاوە پەنا بە خوا
بو ہہتکی ہہموو خہلکە، نازو غہزەب ٹہنوینی
گولزاری بہہارانی، یا بووکی سہراپا سوور؟
یا پیشہتہ خوینخواری، یا ہەر بوتی خوینینی؟
سووزہی جگہری (راجی)، ہیچ کاری لہ تو ناکا
چونکی لہ ہہناسہی سہرد، زانیومہ کہ تہئینی.

(۱۳)

یارت کہ ہہبی، بارتہ تا رۆژی دوایی
بارت کہ نہبی، غارہتی تو بی سہرو پایی
دوژمن مہکوژہ، دۆست نہوہک بتکوژی رۆژی
یاران مہخہ سہر تہختی ہہوایی، بہ مہرایی
مہروانہ ہہتا کۆمہلی بہدبہختی دیارہ
ہہرزانہ قوماشی دلہکەت، نہک بہ کہوایی
داپۆشہ سہرت، چہتری غہم و سہبر بہ سہرکہ
رابوورہ، لہہہر حہسہرہتی دوو رۆژی جوڈایی
تاریکہ شہوت، ہہلکە چرایانی ٹہلہتريک
لہم شپۆہیی نہوسانییہ، تابییہ خودایی
کاری مہکہ گیرۆدہ بیو، دہرنہچی بو خوت
ئیشیکی بکہ سہربکہوی، دوور لہ ریایی

دیوانی راجی

مہشکینہ دلی شوشہ شہرابی دہمی خونچہ
تا کو نہرژئی ئارہقی چاوت، بہ سیایی
ہیزیکہ، ہہموو کردہوییی کومہلی ئیستا
لہو ہیژہوہ بخوازہ، ئہوانہی بہ تہماییی
(راجی) مہکہ ئہندیژہوو، دانیشہ لہ خانہ
یا راکہ لہ دو کاری، بہ لایی، نہ دہ لایی !!

**

له چینی په رچهم و زولفت، چ ته یړیکه نه گیرا بی؟
به ریزه ی تیری موژگانت، چ نیچیره نه کوژرا بی؟
له سر تو شوخی چاو کالم، له دهستم چوو سهر و مالم
ته پرسی جارئ ته حوالم، ته گهر ره حمت له دل دا بی!!
به بالا شوخ و شیرینی، به چاوان شه ربته تی ژینی
به سینهو مهم چ ره نگینی، بلا مه یلت له گه لما بی
ژیانی خوم به بهر با دا، که لیوت بوسه ییک نادا
چ شیخیک بی له دونیادا، له دینت ورنه گیرا بی؟
به رۆژ خاموش و بی هوشم، به شهو پر جوش و بی نوشم
شهو و رۆژ مهست و سدرخوشم، که چاوت باده په یا بی
چ بی آرام و بی سه برم؟ له سهودای تو یه وا ته مرم
له سیندت هه لکنن قه برم، به هه شتم شوین و مه توا بی
ده خیلی داک و بابت بم، به ژیرپی خول و خاکت بم
به فیدای رۆحی پاکت بم، له بهرچی ماچی روت نابی؟
دلتم په رپووت و غه مباره، له دهردی تو یه عه مباره
بگه هانام، بکه چاره، ویسالت با له ریخی خوا بی
خودا هه لناگری قوربان، له بهرچی عاجزی لیمان؟
به سه، (راجی) مه خه کیوان، نه وهک ئاخر زه مان را بی!!

هه تا چهرخی ژیانسه، کومهللی کوردانه به سرا بی
سهر و کاری ره وشت و خو، به سه د شیرازه هونرا بی

بليننه ساده رويان، بهزى مهي بگرن به هر لا دا
 بلين گوينده ئاوازيان، له هر شيوه له داوا بى
 بليننه پولى شادي، روو له ئاونگى گژوگيا كهن
 تنوكى ئارهقهى رووى دل بهران، تيكهه له به بالا بى
 بليننه رووت و قوتانى مهحبهت، ئيسته يارى كهن
 كه زانيومه، هموو كهس خو شهويستى دى به رووى شايى
 كه جهزنى عالم ئارايه، گهلى كوردانه وهستان
 ئه بى هر كهس له ديوانى ئه ده ب سهرخوش و ئازا بى
 به پرؤزگار يو توقه، جه ماوهر زي وهرى به خشى
 دهسى يهك بهرمه دهن، بيگرن، ئه گهر مندالى ساوا بى
 بنيرنه دوا كچان كو بن، به هاره و هازه دابريژين
 له هر لا، خانم و به گزاده تيكهه له ئالو والا بى
 مهلاو شيخ و جبهو مهنديل و شال، باوينه كووپهسى مهي
 هموو بيان شونه وه خاوين، نه وهك ئه م روزه ئاوا بى
 هموو مي رگ و رهزو باغان، بكه ن نازاو و رازاو
 چريكهسى بولبول و قومرى، زريكهسى پيرو بورنا بى
 به دوو دهس باده گيپى زهوق و خوشى، راست و چهپ مهي دا
 ده هؤل و ته پل و ته مپوره، كه مانچه و عوود و زورنا بى
 بليننه دل بهرى شيرين زمان، له م به زمه دا فه رموى
 به دهستوور يكي شاهى، غه رقى خشل و نه خش و زيبا بى
 برؤن، مردو له گؤران تيگه بينن، خوا عه فووى كردن
 خودا هر نوور ئه بارينى، كه گه له تيكرا به يهك شا بى
 مه گهر بيو ژيانى نوى، له گه له ئيمرؤكه سازاو
 كه (راجى) خوئ له بهرگى يه كدلى، وهك خونچه پيچا بى.

دلّم پشکووتو، ئیمشهو با رهوا بیئ
 ئەگەرچی پایزیشه، هەر سهبا بیئ
 نهما ئیمشهو که قهدری له یله تولقه در
 دلّی خهلقی، دهبا بهم شاهه شا بیئ
 قسه و گوفتاری چهشنی شیرو ههنگوین
 به لیوی ئیمه دایم دارژا بیئ
 عهزیزی بو وهتهن وهك ئیمه سووتاو
 خودایا، دوور له رووی دهر دو بهلا بیئ
 ئەنيس و مهحره می رازو دلّو دین
 سهرو گیانی منی ههردهم فیدا بیئ
 له کوردستانی شادی و فهنن و پیشچوون
 ههتا رۆژی دوا، نوورو زیبا بیئ
 لهسهه لیوی نیازو نازی کوردان
 وهکو ئاونگی روخساری گیا بیئ
 به دهه نهوورۆزی بهختی کۆمهلی کورد
 جریوهی موشتهری و زوههرو سوها بیئ
 ههریفیکم ئەوی، وهك من له عیشقا
 به سووزهی روویی هۆزی، سووزیا بیئ
 به تاری زولفو، عوودی دهست و ئەنگوست
 پری چهنگی، له جهرگمدا سهدا بیئ
 به ناوچاوانی ساف و چاوی بینین
 وهتهن ئەجا ههموو دهردی دهوا بیئ

بلیّسہی کہشف و حکمہت، دایہ کہللہم
 ئہبئی قاپی نہزانین داخرا بیّ
 ئہدیبکی تہرو بہرزو لہیبہ
 لہناو یارانہ مانا، ناسرابی
 زمانم لہنگہ بو ویستہی زہمانم
 قہلہم ساغہ لہگہلما، تا شکا بیّ
 منیش ہرودک قہلہم، تا لیو ہراوم
 دہبی پیشہم ہہموو حہمدو سہنا بیّ
 نہ وک قاقہز، لہگہل نیشتمان و میللہت
 بہ زولفو، خال و خہت، کوئمہم سیا بیّ
 لہ عالہمدا عہزیزیکم موہینہ
 رہئووفی دینو دونیاشم پہنا بیّ
 ئیتر (پشکو)، رجاکارم لہ مہردان
 لہ بہرزی تیپکوشن، کورد گوشا بیّ.

(۴)

کیّ ہدیہ گیان و دلّی، بہستہی کہمندی پروو نہبیّ؟
 کیّ ہدیہ لہم ہاتوچوونہ، بہستہ دلّ، کوشتوو نہبیّ؟
 دیمہنی پاکی، نمونہی جہنہتی دہربہستہیہ
 چوّن تہبیّ تہو دلّبہرہ، دہربہستی تہو دہربوونہ بیّ؟
 تہو کہ پہروردهی شہرابو، تارہقی لیوو دہمہ
 با تہرازووی خیری من، دوو لیوی تہو خاتوونہ بیّ
 تاسکی کیوی لہ گومبہز دایہ، رامی من نییہ
 چی دہبی ئیمپڑ لہبہر چاوم، رہمی تاهوو نہبیّ؟

ئەو بەرو دۆشەیی قوماڕ دۆراو، بۆچی پیکەنی؟
 سەر لە گریانی خەجالەت کا، بە هیوای خوو نەبی
 تا وەرزی بووم، رامسپارده لای و بازی دا لە لام
 با وەکو تەیری کەوی، خۆی ویلی ئەم هامونە بی
 وەك شەدەیی نەرمی لە مل هالاندو، دەستی دایە دل
 خاوەنی، تۆلەیی دلی لی سەندو، با ماندوو نەبی
 تاوێ کو موسا، لە کیوی دەستەچیلەیی بائییسی
 هەر بە پی خواسی ئیتز، با تووشی ئەم جەیحونە بی
 من گری ئاگر لە دلەم، بۆیە چارم سوور بوو
 شەونمی ئەو خستەسەر، با تووشی داوی موو نەبی
 سینە ئاگر، کاری مەم، دل سووتە، کاری لیویبە
 گەر خەتی تیدا نەبی، ئاوون دەبی ئابوونە بی
 خونچەیی لیوی، لە گەل دوو نیرگسی چاوی دەکا
 لالەیی کولمەیی، دەبا یاری خەتی بەییونە بی
 تا بلیسەیی چاوی (پشکۆ)، دل پەلاماری نەدا
 وام ئەزانی چەنگەبازی دوو کەلی گیسوو نەبی!.

(۵)

رەونەقی بەختم، لە چاوی نیرگسی شەهلا ئەچی
 عاجزیی رۆژو شەوم، بەو دل بەرەیی زیبا ئەچی
 نرخیی عومرم، نایەتە باسو تەرازووی حیکمەتی
 مەرگی سەد سالدەم بە خەندەیی لیوێ کەیی زوبدا ئەچی
 تامو بۆنی زولفو کولمەو، غەبغەبەو سینگو و مەمی
 کەیی بە حۆری و شیرو هەنگوین، کەوسەر و تووبا ئەچی؟
 تا لە مەمالاوه پستەیی زولفو کاکۆلی گەشی

شانہی دل شی دہکا، وا زہردوشی بالا تہچی
 ہەرچی وەك من دل بریندارو کولافہی نازتہ
 چاو بہ گریان، بو خہلاتیکی دەمت خیرا تہچی
 تہی دہخیلت بم وەرہ، چہند دلکەشہ دوو لیوی تو
 ہەر ددانیکت، بہ شوعلہی گہوہەری لالا تہچی
 ئافہرین بو رہسمی پاکی تو، لہ دونیاو لہ دین
 رەونہقی ئیمان و دینم، کەہی بہ کەس قەت لا تہچی؟
 دیمہنی پەر ئارەزوت، تاکو بہ ئاسان دیمہوہ
 خستہمہ گیرفانی دل، وا گول بہ کەشتی با تہچی
 جوانی یو نازت، کە شەر تہفرۆشنہ چہرخی نیشات
 زامی گوئشہی چاوہکانت، وا بہ گز عیسا تہچی
 تہی نمونہی قودرەتو، نووری خوداییت تیکہلاو
 ہەر کە تو ہاتی، خەمی کۆن و نویم تیکرا تہچی
 تہو کچہ نەبوو کەمہ، تہم جەژنہیہ پیروژہ لیم
 جەژنی بیرو باوہرم، بہو شوخی بی ہەمتا تہچی
 سوپرو تالی ہیجری ئیمشوکەت، شەوی پی کردمہوہ
 تہم سبہینہی بہینہی ہەردوو لام، بہ لوتفی خوا تہچی
 سی دەسو مل، ماچو بۆن، میشکی وجوودی پەر دەکرد
 بۆیہ نەقدی زوقەکەم، واپەر بہ دوو دونیا تہچی
 جینگہ گەستہی زولفی، کولمی عاجزی سوورکردمہوہ
 نەخشی دەستی قودرەتہ، بۆیہ بہ گز سیما تہچی
 بو بہراوردی غەم و خوئشی، کە (ژیکۆ) کوشتہیہ
 چاوہ راویکیش بکا، وەك ئیشی بی پروا تہچی.

هه نارو سیوو گول پی ناگه یینی
 هه تا بارانی پایز نه یرش یینی
 سهرو پرچی، نه رازاون له بازار
 به شانهو رهنگی قودرته، دای نه هیینی
 به یاریدهی موژهو، چه نگالی زولقان
 له سینگی عاشقان، دل دهرئه هیینی
 پری گیرفان و کوش و دهم دهبی دور
 نه مامی قامهتی گهر راهه ژینی
 نه گهر چاویک بگیژیتته جه ماتیک
 یه کاویهک، چاو له بهر بی دل نه میینی
 مه چه بهت، وهک نه مامیکی گولی گهش
 له نه رمین و چه قین، ههر خوی نه چیینی
 لقی وهک داری تووبا، نه م پهر، نهو پهر
 که ههر کهس چی بوئی، لیی داته کیینی
 له باغی کولم و دهم، سینگو مهمی زهر
 مه زهی چاوان، به لیوان راگه یینی
 نیتر چند خۆشه تیکه ل بن خهت و خال
 جگهر بادهی مه چه بهت بیتته زینی
 به سه رخۆشی، له هۆزو دین په شیمان
 نهوی جاسوسه ههر ناخان هه لیینی
 له بازار ی مه چه بهت تدا، درۆزن
 دراویکی له کیسهی دا نه میینی
 خودا، وینهی به هه شت و یارو (ژیکو)
 هه تا عالم نه میینی، پیگه یینی.

دیہات و شارو گہرہ کہ کہت، با کہ لاه بی
خزمی خہراپ و نہ فسی گلاوت ہتا ہبی
سہر ناگری پہ وشتو، سروشتت کہچ و چہ پہل
لہ مال و ہوزو حکومت، ہتا کو تہما ہبی
تہما وہ لام و کارو بناغت کہ تیئک تہدا
تہما نہ بی دوژمنی گیانت برا تہ بی
تہ گہر بہ ریکوپیکی بژین و ہق بناسین
تہم شیخ و میخہ سا بچی موشکیل گوشا تہ بی؟
ناموسی پایہ مال و، دراوسی بہ دہنگوباس
لہ مالتی تہ خزین، ہہر کہسی لہ لاه بی
بہدکاری مالہ، میکرو ب و ژہری ہناومہ
تہو کہسہ دوو چاومہ، لہری تہ لاه بی
خو لاہدہ (راجی) لہ دوستی بہد، نہ کو لہ سہگ
سہگ چاواناسہ، لہ یاری بہدگو گلاو تہ بی.

**

چوارین

(۱)

سهر به خو، سهر خوشی به زم و مه یکده
پر بکه جهرگو دل و گیان و گده
خوت به هق بسپییره، بییره بیری سوز
دهس له داویننی نیگارت بهرمده.

(۲)

په خشی هیزتکوه، نه مینی کرده
تیبگه خولدانی تم رۆژو شهوه
بو توه، یان بهردو دارو وه حشیه
یهک رووه، دهرکا سهری له دوو رووه.

(۳)

شاهی کانی شارو بازارو کهنار
هر تهوه توانا به گشتی کاروبار
خوی له دوری خوی ته سوویننی هه بوون
هر دهمی شهیدا ته کا یاریک به یار.

(۴)

هیچ له دهس خوما نه بی کارو مشوور
رهت نه کهم دهر دو به لاوو مهرگی سوور
چیم له رۆژی جهشرو پردو هه لزه لین؟
چیم له تازارو له شادی و نارو نوور؟

(۵)

تا به ههنگل دا نه کهی کوپهی شهاب
تا دهماخت پر نه کهی چهنگ و روباب

دیوانی راجی

ناگہیہ دؤستانی ماناو، راستو ههق
باوهشت بؤشه، وهكو دونيای خهراب.

(۶)

ههر خوداييکه، که بيته باوهرم
ملکهچی ویمو، به هيتر موزتهرم
کوشتمی، چيم ليدهکا جاريکی تر
تهمته نيئو، بؤچی مافوورو بهرم؟.

(۷)

ئاگرو ئاوو، ههواوو خاك بوو
پاش خولی دوو زهره، خوا بيپاك بوو
گیانله بهر سوورپيکی داوو نيشته خاك
لوقمهیی مارو مهلو خاشاك بوو.

(۸)

تا به کهی هؤشو تکاو پارانهوه؟!
تا به کهی شهرمو حهياو پاشمانهوه؟!
رووی ژيان ماچکهو بنوشه ئاوی سوور
به سيبهتی مهکرو رپاو پارانهوه.

(۹)

داخی کردم ئاگری مالو منال
گهرمو ساردو، عادهتی چوار فهسلی سال
ههر تهوژمی بوو، تهوژمیکی شکاند
لينگه فرکهه، بيبهشيی هينامه پال.

(۱۰)

ئهی خوا! خو من دروستکردهی تهتؤم
خوت خهراپی، گهر خهراپو ره نجهرؤم

عاره نارازی بی بو دهستکردی خوت
کهی بووه رۆژی ئەزەل، من هاموشۆم؟!.

(۱۱)

ئێستە خەلکیش تێنەگا، من تی ئەگەم
بەو پیاڵەیی سۆزە تازە پی ئەگەم
ئێحتیلامم بۆچ بەشەیتان بی لە خەو
بۆچمە خەون و جنۆکەو پیچ و خەم؟!.

(۱۲)

کی لەباتی کی، ئەسووتینی جەزا؟
رەنگە قانونی عەدالەت وا بکا؟
هەرچی من بیکەم، یەکی تر بیخوا
هەر کەسە بو خۆی خواپیک بی، خوا!!.

(۱۳)

گەر هەژارو بی نەواو سەوداسەرم
دەولەمەندو ماھیرو دانەشوەرم
هەر دەکەم جیبەک لە خاکا ئاوەدان
بیگومان، گەر شاھم و گەر نۆکەرم.

(۱۴)

خانەکەم ناکەیی بە نانیک ئاوەدان
خانەقای شیخیشە، پەر پەر ئاوو دان
من بناسم تو، ئەویش خۆی گەورە کا
خۆ تو ناترسی لە ئازا ناتەوان؟!.

(۱۵)

خوت ئەلیی: برسین و ئیوہش روت و قوت
من ئەدەم پیتان لیباس و جووت و قوت

چہندی پرسیارم بکہن، ہیچ کہم نہ کہم
چش بزر ناکہم لہ نابوت و لہ بووت!۔

(۱۶)

نان و بہرگیکم دہری، یاریکی یار
گوشہ مہیخانیک و، سۆزہی سازو تار
کووپہییئک و، پیئک و، بہرچاویکی گہش
نامہوی ئیتر بہہشت و میرخوزار۔

(۱۷)

خاوهنی ہەر پاش و پیش و ناوہراست
تۆ کہ ہەر خۆتی بہ چہوتی، یا بہراست
پییم بلئی: سیحرو، جن و، شہیتان چہن؟
خیر و شہر، قازانچ و بازارپکی کاست؟!۔

(۱۸)

کییہ ئینسان و مہلایک، سہر بہ خۆ؟
تہیکہی و، تہیبہی، بہ راویئژیکی تۆ
من خہتابارو، بہ سووتان موستہہق
سووچی خۆتہ ہەرچی بیکہی رہنجہرؤ!!۔

(۱۹)

زانباری غہیب و حازر، چونکہ تۆی
نامری و، تہمرینی گشتی کام و رۆی
کورته کاتیکی ژیاندت گیانلہ بہر
ناوی تہ تریخ و خہریتہن، ہاتوچۆی۔

(۲۰)

چونکہ تہ نیای، کی ہہیہ لیئت کا گلہ؟!
دانہری ہەر نیسبہت و پہست و پلہ

دیوانی راجی

مهگره لهم دهستکردی خۆته رهخنه قهت
مهبخه ره ژیر باری زۆری و مل مله!!

(۲۱)

عهشهرهتو، هۆزو، حکومتهت، یهك گهپهك
مالو، میراتو، مهواتو، دهستو چهك
شۆرشو، كوشتارو، پاسو، باسو خواس
كردهوهی خۆتن، به بادانی خهپهك!!

(۲۲)

بت پهرسیتیش تیدهگا، بت مهزههره
شیخ و زاناو فهلسهفی، پیدا وهره^(۱)
ههر كهسه میشك و، دلێك و بیری خۆی
گشتی ئامانجیان به روویی دلپههره.

(۲۳)

گهر مهلهك بمكاله رهحمی داکما
لیم بنوسی حال کوا؟ ئیدراك ما؟
کئی بگۆری کارهساتی چارهنوس؟
کئی پیرسی لیم، له گۆرو خاکما!؟

(۲۴)

خۆت نهئیی: گهنجیکی گوم بووم، هاتمه روو
تا بناسریم، دامه عالهم خوئق و خوو
کییه دوژمنتو، ههسوودو، بهرههئست؟
خۆ نهتیجهی (خهلق)ه، ههر ناسینی توو!!

(۲۵)

رای پهراڤاندم، چاوی پر سههوداگهری
لیی رفاندم، بیرو گهنجی سههروهری

۱ - له شوینیکی دیکه دا دهلی: (شیخ و زاهید، یهك به یهك پیدا وهره).

چونکه بی قازانچ و مایه، مامهوه
بهسیه (ژیکو) فهلسهفهو نام ئاوه‌ری.

چوارینی ته رجیع به‌ند

(۱)

تاک و ته‌نیا دیمه نالتهو، باسی دلدارو غولاما
ته‌بخمه مل سونبول و گول، دل ته‌بینی خوی له جاما
توش گرفتاری وه‌کو من، دوور له قاوانی عه‌وما
(یا ندیمی قُم بلیل واسقنی، واسقی الندامی)
تا به سه‌رخوشی له رۆژا رابویرم، روو له خوشیم
کهس نییه گهر بیته هانای نالتهو و گریه‌و نه‌خوشیم
پیمنه‌پوشرا رازی عیشتت، چونکه ده‌ردی تویه نویشیم
خَلَنِي أَسْهَرُ لَيْلِي، وَ دَعِ النَّاسَ نِيَامَا
وا له ده‌ریای خهم نقووم بووم، وه‌خته بشسووتیم له تاوت
هه‌لگری لۆمه‌ی کهسان و خزمی خۆمیشم، به نارت
بوچمه سا مال و شادی، وا ته‌لیمه هه‌ردوو چاوت
أَسْقِيَانِي، وَ هَدِيرُ الرَّعْدِ قَدْ أَبْكِي الْغَمَامَا
پیکنه، یاریکه، باده‌ی مه‌ی ده، گیانا بیته لاما
هه‌لپه‌رن با موتریب و ساقی له‌گه‌ل تارو مه‌قه‌ما
چهنده خوشه پیکه‌وه سه‌رخوش و، حاشاکه‌ین له ناما
فَمَا وَأَنْ كَشَفَ الْوَرْدِ عَنِ الْوَجْهِ اللَّشَامَا
روو له نه‌شته‌ی په‌رچه‌میکه، چاری ناوچه‌وانی یارت
ته‌رکی دنیاکه به جاری، رووکه شه‌وقی لاله‌زارت
هه‌رچی مه‌نعتکا له‌دل‌بهر، پیی بلتی و لییده به دارت
أَيُّهَا الْمَصْغِي إِلَى الزَّهَادِ، دَعُ عَنْكَ الْمَلَامَا

تو گرفتاری که مندی زولفی یارو خهت و خالی
 مهست و سهرخوش و غه ریب و بیکهس و پروت و په جالی
 چونکه وای نیزیکه مدرگی، هیند نه خوشی چاوی کالی
 فُزِ بِهَا، مِنْ قَبْلِ أَنْ يَجْعَلَكَ الدَّهْرَ عِظَامًا
 سهیری نهوتولی قه دو، سینهو مه مو، قهندی له جاما
 شیئت و شهیدای بووم و هه رکهس، کهوته ئاههنگ و وهراما
 قُلْ لِمَنْ عِوَرِ أَهْلِ الْحُبِّ بِالْحُبِّ، وَ لَأَمَّا
 لَا عَرَفْتَ الْحُبَّ هَيْهَاتَ، وَلَا ذَقْتَ الْغَرَامَا
 سهر له گیتراوی مه حبهت، دل له ناو به حری به لادا
 دهولت و ناموس و دینم، بو کهسی گشتی به بادا
 تاوه کو نه مرم، نهچی گیام به گتر روژی جهزادا
 لَا تَلْمِني فِي غُلَامٍ، وَ دَعِ الْقَلْبَ سَقَامَا
 (راجیا)، وهك شیخی سه عدی، من ئەوا کهوتومه داما
 بی نهواو په رپوتی عیشقم، دوور له قانون و نیزاما
 لیس و حدی فی مدی الوجد تَرَکتُ الإحتراما
 فَبِدَاءِ الْحُبِّ، كَمْ مِنْ سَيِّدٍ أَضْحَى الْغُلَامَا!!.

(۲)

ئهی بوتی شیرین که لام
 بینه له بو خال و خهت
 ئهی دوری گهنجی مه رام
 بینه له بو خال و خهت
 تووی هه وهسی بی دلان
 تووی چه منی بولبولان
 تووی تهره بی جاویدان

بیٚنه لهب و خالّ و خهت

ٚهئ سهنه می خونچه دهم

خاوهنی باخی ئیره م

ٚهئ گوئی رهنگین کهرهم

بیٚنه لهب و خالّ و خهت

یاری دوو عالم ٚهتوی

ٚاده م و خاتهم ٚهتوی

شوقی دلّ و غم ٚهتوی

بیٚنه لهب و خالّ و خهت

مه مکوژه بیّ ماچی پروت

بهو شکهنی تاق و جووت

تاکو منم دوبه دووت

بیٚنه لهب و خالّ و خهت

ٚهئ شهی عالم بهها

نیعمه تی بیّ ئینتیها

شاپه ری زهوق و سهفا

بیٚنه لهب و خالّ و خهت

مات و قهله ندهر منم

خهسته وو بیّ دهر منم

مورغی سه مه ندهر منم

بیٚنه لهب و خالّ و خهت

مه عدهنی کام و ویداد

گولشه نی رۆژی موراد

ساقی کأس الرّشاد

بیٚنه لهب و خالّ و خهت

بو دلی (راجی) ههژار
ئهی بوتی سیمین عوزار
ههسته به زهوقی بههار
بینه لهب و خال و خهت.

(۳)

چین چین له چهمن، وا له ئهو ئالاره خهت و خال
سهیریکه چ تهززی، گهش و تیواره خهت و خال
تیکه له بووه بهم پرومهته، خهملاره خهت و خال
ههر لا که تهچی غالییه سووتاره خهت و خال
ئهو دل بهره ئاهو رهوشه، ههسهری کییه؟
ئهو نازکه گول غونچهدهمه، هونهری کییه؟
ئهو شیرینه روح سووکه، خودا، رههبری کییه؟
لهم باخه، که ئارایشی وا داوه خهت و خال
جاری به تهمای کوشتنی من، خهخهری ئهسوی
جاری له خودا ترسییو دلنهرمییه، ئهدوی
لام واشه به خوینی منه، ئهم پهچمه ئهروی!
نایینی له روی شهوقهوه ههستاره خهت و خال؟!
تینوو، به نمی ئارهقی سهه په لکی گولانم
برسی، به دوو یاقوتی لهبی تازه بوتانم
په دوردو غهه و ههسرهت و هاوارو فوغانم
بهه دوو شتهوه، لهه دله تواره خهت و خال
ناگهه به کهمهه گرتنی ئهو شوخه لهبییه
ئهو دل بهره، ئهو دینههه، ئهو کورده نهجیبه
هههچهنده له من وازی نههیناره ههبییه

دیوانی راجی

بۆ دوژمنییسه، ناگری بهرداوه خهت و خال
قهدری تو من ئەیزام و ئەتهینمه سهرچاو
رۆحم ئەکهمه دۆشهکی نازت، بهدل و داو
وا چاکه رهقیب لادهی و بگری قهدهحی ناو
نهك وهختی بلیی حهیفه پهشوکاوه خهت و خال
چاندوومه گول و نیرگس و نهسرین و وهنهوشه
ههر ئیکه له لاییکهوه، پر تاف و درهوشه
(راجی) وهره ئەم باغه، چ رهنگینه به ورشه
وهك بولبول و قومری، دهمی کیشاوه خهت و خال.

(٤)

داشۆرینی فهرمانگهی تهموینی کویه

تهموین که رزقی من دهدا
له قوونی ئیستیحقاقی بهم
ژیان و مالی دا به با
له قوونی ئیستیحقاقی بهم
ویستی کهسی بیتاقه کا
له ئەو سندووق و تاقه کا
بهشی خوی بی عهلاقه کا
له قوونی ئیستیحقاقی بهم
له نۆسه دو چل و شهشه
چهند سهربهههش سالی رهشه
غهمی له کۆل و باوهشه
له قوونی ئیستیحقاقی بهم

مهٔمور تهٔلیئی تهٔسکهٔندهٔره
پؤلیس لهٔ ریوو بهٔردهٔره
سهٔری لهٔ داوی دلٔبهٔره

لهٔ قوونی ئیستیحقاقی بهٔم

وهٔرزی سهٔپانهٔ، جیی غهٔمهٔ
گهٔلهٔش لهٔ گهٔل گورگان، گهٔمهٔ
دهٔستی بیتاقهٔچی و مهٔمهٔ

لهٔ قوونی ئیستیحقاقی بهٔم

قهٔلهٔندهٔرو ههٔژارو رووت
کوژانهٔوهٔ ههٔروهٔک بزووت
لهٔم شارهٔ نهٔیما بهٔرگ و قووت

لهٔ قوونی ئیستیحقاقی بهٔم

چ گهٔورهٔبووم و بهٔهرهٔوهٔر
گؤریمهٔوهٔ بهٔ دهٔردی سهٔر
بیتاقهٔکهٔم نهٔهاتهٔدهٔر

لهٔ قوونی ئیستیحقاقی بهٔم

شکات و عهٔرزوحالی تؤ
بؤ حیفزو رهٔفزهٔ، سا برۆ
چیدیکهٔ خؤ مهٔکهٔ خهٔرۆ

لهٔ قوونی ئیستیحقاقی بهٔم

بهٔرتیل نهٔدهٔی بؤ ناکری
بیٔ پارهٔ، بهٔش، پیٔت ناخوری
گازت سواوهٔ ناگری

لهٔ قوونی ئیستیحقاقی بهٔم

دیوانی راجی

هیند هاتوچووم قاچم سووا
وهك بی له ئارهقا پرووا
بهختی بهدیشم لیم دووا
له قوونی ئیستیحقاقی بهم
به سهرکزی، به کوزکەشی
به بیدەنگی، به چاوهشی
هەر مامهوه به بیبهشی
له قوونی ئیستیحقاقی بهم
به لایی راستییدا ئەچی
من راستو بوومه ساختهچی
زۆرم ئەدی خواری و کهچی
له قوونی ئیستیحقاقی بهم
پینجی، (فتهاح) فلانه بهگ
ئیمزای ده کا بی بهرگ و رهگ
موجهددیدیشه نا بههگ
له قوونی ئیستیحقاقی بهم
مهئمور تهماعی خوئی نییه
چاوی له ههقگوزارییه
(عهلییه فهنیش) یه کی دییه
له قوونی ئیستیحقاقی بهم
به دهر دو هیش و نیشهوه
به ناحیهو به دیشهوه
به شارو پاش و پیشهوه
له قوونی ئیستیحقاقی بهم

هه‌نونه‌وو مه‌نونه بی
به‌گ جووته گون به قوننه بی
شوکریش، دره‌نگ و زوو نه‌بی
له قوونی ئیستیحقاقی به‌م
کوتالی زه‌ردو سوور هه‌موو
بو بایع و مه‌ئموور ته‌بوو
کرمانج به قوون دران ته‌چوو
له قوونی ئیستیحقاقی به‌م
مه‌ئمووره جوستوجو ته‌کا
موسسته‌وره‌ده‌ی تاپو ته‌کا
کرمانجی ره‌نجه‌رو ته‌کا
له قوونی ئیستیحقاقی به‌م
ورگی زلو ملی قه‌وی
شوکر نه‌بی نابی که‌وی
عالم له‌ژیر ده‌ستیان نه‌وی
له قوونی ئیستیحقاقی به‌م
کیلۆ به‌ دوو که‌سان ته‌دا
بایع دزی له‌ویش ته‌کا
وه‌رزی فه‌قیریان دا به‌ با
له قوونی ئیستیحقاقی به‌م
هاوار! کوردینه بگه‌نی
له‌ده‌س دزو جه‌رده‌ی به‌نی
سه‌تری گونیشم ناده‌نی
له قوونی ئیستیحقاقی به‌م

دیوانی راجی

عیراقه ریگرو دزه

دوو چاوی حیزو سهرکزه

دوژمنی چاوی چهند بزه

له قوونی ئیستیحقاقی بهم

قهزایه (کۆ)، لیم بووه قهزا

خستیمییه بهر دارو جهزا

هیشتاکه لیم نابیی رهزا

له قوونی ئیستیحقاقی بهم

قائیمهقام (عارف جهلال)

نه یچیشتووه ئاوی هه لال

ئه رزاقی کرد به گاله گال

له قوونی ئیستیحقاقی بهم

موستهوره ده (سه بید فه تاح)

نه بییستووه ریگهی نه جاح

تهنگن ده می، ده می فه راح

له قوونی ئیستیحقاقی بهم

قانون چییه، ئیدارییه

ئیداره قانونی نییه

له سهر بهشم یه کی دییه

له قوونی ئیستیحقاقی بهم

مه تمور به که یفی خو یه تی

خه ریکی وه ردو شو یه تی

داسی له مل مه لۆ یه تی

له قوونی ئیستیحقاقی بهم

دیوانی راجی

(گویا) حدیاکهو شوردهیی
وهرزت خوراوو پیئگهیی
ههرچی زگی بو تئگهیی
له قوونی ئیستیحقاقی بهم.
کۆیه / ۱۹۴۶

(۵)

دهمیئکه بو کوردی ههژار
هاوار ئه کهم، وهتەن وهتەن
وهک تاوو ههوره کهی بههار
ئهپرژیتته دهه، وهتەن وهتەن
که بهشکران گهنج و چه مهن
که سه بربران دارو دهوئن
به دلرهقی شاخ و چه قهن
سهریان به تهه، وهتەن وهتەن
بهراوو پشتاوو زهوی
چی خوئی نواند بهرزو نهوی
له ئاستی دوژمنان کهوی
به زۆرو کههه، وهتەن وهتەن
به کانگهوو کوگهو که لئین
به دارو ئاوی دهستهه لئین
وهک من به سوۆرو کول ئه لئین
به دهر دو غهه، وهتەن وهتەن
ههوا به باغو راغهوه
بولبول به زامو داغهوه
به بهردی بن بناغهوه
چاویان به نهه، وهتەن وهتەن

دیوانی راجی

بہ تالہ وا دہماغ و دل
لہ کیسہ چوون چنارو گول
تہ لین بہ رہنگی زہردو پل
لہ ژیر سستم، و تہن و تہن
(پشکو) کہ تہ خرینگی تہوہ
وہک تہ پلہ تہ ترینگی تہوہ
پی پی خوشہ تہ زرینگی تہوہ
لہ جامی جہم، و تہن و تہن!!
(۶)

جہڑنی نہورؤزم، وا ہات بہ لاوہ
ناسوری ساردیم، ہہموو کولاوہ
تیماری تہ کا گول بہ گیاوہ
تہ پی پی چیتہوہ دار بہ گہ لاوہ
ہاوین بہ گہ رمی، دل تہ گہ یینی
بہ ورشہو پایز، دای تہ تہ کینی
لہ شہختہی زستان، سہر بہ ست تہ میینی
سہوزی کا بہ ہار، روو بہ خوداوہ
خونچہ پیکہ نیسن، کہ گول چنینه
کہ ویش^(۱) بوو بہ گول، جگہر گوشینہ
سہرشین و نہوشہش خہریکی شینہ
میلاق و نیسان، ملکہچ بہ پاوہ
روو سپی، چاو زہرد، نیرگس کہ تہ بزوت
حاجیلہو بہ بیوون، دلین تہ پشکووت
فہوجی گیاو گول، ہہزار تاق و جووت

دیوانی راجی

به سهد هزاره رنگ، هاتنه سه ماوه
هاتنه تهماشا، نهوړۆزی خوښ روو
دلّی دایهوه، هه رچی که زیز بوو
گیاوو گیاندار، بناغهی مردوو
به خاسو خهراو، هه مووی ژیاوه
ته بیات هاتنه جوښ، خوشه رنگ و خوشبوون
نه شهی گیانی من، گه شهی چاوی تون
سههه ته لیکتروون، به یهک پرۆتوون
له کار درووستی، واجووزی ناوه
سههه سام، ته بینن بهرلین و به غدا
به چهند مه کینه ته دهن کاره با
مه کینهی نهوړۆز ته نیا له دونیا
بی سویچ و گلۆپ، چریسکه و تاوه
گولوکی خوینین، سپی رهنگ و سوور
له تن سووری خوارد، نیشتمانی نوور
هه موو جی گهرا، چ نیزیک، چ دوور
له شگری میکروپ، پشتی شکاوه
جهژنی کوردم دی، (راجی)، سهوزو ئال
چهند مل به ده سمال، به که شیدوه شال
تهههه نی کوردان، له نوی هه موو سال
که هات کو مه ل کهن، مه کهن بلاوه.

(۷)

دلّ، نرخه له سههه خالی سیای دلّ بهره تههه شهو
سههه، باجی له سههه خاکی ده ری گولّ بهره تههه شهو
مههه لوومه له مههه خانه، هه موو قههه نتهره تههه شهو

دیوانی راجی

والایه به لای حه زره تی تم مه نزه ره تم مشهو
گرتوویه دلم جیلوه یی خورشیدی تینارهت
پیویسته له سهر نه جمه یی دیوانی به شارهت
یارم، که له سهر ته خته یی هه یوانی صه دارهت
خاوهن حه شه می تاسه فو تاسکه نده ره تم مشهو
هاتو، به سه فا سوزه گهری کرده به هانه
دانشت و وتی: وهختی جه فا هاته نیشانه
تم سه یرو سلووکهت چیه ئیستا له میانه؟
وا عالهمی تم دهوره، له دهم ته ژده ره تم مشهو
نوورینه، بلوورینه، روخو گهردن و سینه ی
ره نگینه له ناو دائیره یی له نجه وو عیشوه ی
بیبینه له رووی حوسنه وه، بشکینه مه ی و نه ی
سه رویکه، ته لای موشک و گول و عه نیه ره تم مشهو
خنده و نه زهری، دل ده رفیتنی به موهیمات
ده عیه و گوزه ری، روح ده پسینی له مولات
به ستوویه به دهم کاکولی موشکینی، حه شامات
ته ی وای له منی، زه لزه له یی مه حشه ره تم مشهو
پابهندی هه وای گولشه نی ره نگینی عیراقم
سه و داسه ری گیسووی سه به بکاری می حاقم
بیستومه که لهو دل به ره نیژیکه فیراقم
روح دوکله، دل غالییه، تن مه جمه ره تم مشهو
جاری له هه واهه بدم، جاری له زه مینا
یاریش به غه زه ب حازره، هه رده م له که مینا
عاره ق ده رژیتم له هه موو چاوی برینا
بازاری ته واهم هه یه (راجی) وهره تم مشهو.

دیوانی راجی

(۸)

ئاواتی مەرگم، شادیم، نهخۆشی
رۆژانی ژینم، رۆیین به بۆشی
چهند بازارم کرد، به خۆفرۆشی
فنجانی خۆشیم هەرگیز نهخۆشی
مهحهك و گوگرد، هەر گرد و گوومه
گۆی کردم به شەق، لهو گرد و گوومه
نهۆم ناهیینم، لهو دوو نهۆمه
میژدهزمه ی غهمم به کۆل و دۆشی
رههنده ی جهفای باپیرو باوان
ههتیوه ی پهناو، چوغل و بهد ناوان
سووتای چاکهو، خنکای تاوان
هەرچی هات دلم هاویشته کۆشی
چی سوود و قازانج، لهم دونیا کۆنه
ههزار میژدی کرد، هیشتا نههۆنه
به بۆله بۆل و، به هۆنه هۆنه
هەر گێژی مژاند، هەر هۆشی دۆشی
لایئ به شایئ و، چهپلهو چهپاله
لایئ رهشایئ و، تهپلهو تهپاله
میشکم به تال و، ئەشکم قهباله
پالهی ئاواتم چی تی نهکۆشی
دونیا گهژمیری پیای زهنگین بوو
پاروی بهتام و چهورو شیرین بوو
لهگهڵ زانایان، دژو به کین بوو
نههات بهزهیی و رهحم و پهروۆشی

دیوانی راجی

هاواره راکهن، رابن، رهها بن
تاکه‌ی به (تاکه‌ی جهورو جهفا بن؟
رہش و پروت و قوت، نه‌خوشی تا بن
گیان به لہرزہوہ، کہس دای نہ‌پوشی
سہرماو برایموک، ٹیمہو ناکوکی
خہلکی ہلیدا، بہ جاکی و جوکی
سہد ماوہی بری و جارئ نہ‌کوکی
خاکی ٹیمہی برد (ریستو فلووشی)
سہرمہستی ہیواو، سہرپہستی بارم
سہرپہستی واتہو، بہرپہستی کارم
دہشت و چیاو باخ، یانہو ہوارم
(ژیکو) شتیکم لی دانہ‌پوشی!!

(چوارینی تاک)

تہ گہر بیناسی بنیادہم، ہہمووی تہہلی وہ‌تاغیکہ
لہسہرچاوہی چہماویک و، لہ قاوہی قاوہ‌جاغیکہ
بہ تہبیات تیکہ لآویک و، لہ ریزا ریکخراویک بی
لہبہرچی وا ہہمووی وہ‌حشو، درنج و بی دہماغیکہ!!

**

سهیری فنجانی مهوم، بادهی دهمی زیبا ته کهم
یارمهتی چاوی خومارو، ماچ مهزهی رهنا ته کهم
رهیمی شاباشی له ههلقهی په رچه می مینا ته کهم
یانهدی به ختم له سینهدی گولشه نی سهلا ته کهم
شانشینیی خوم له کولمهی که هره بهی سیما ته کهم

جووتی شاهینیی برۆی، پیویسته بو شارای دل
نہشتری موژگانی بو شیشه و قولایی شان و مل
دانهدی خالی له داوی عیشقددا بو تهیری زل
تاگری لیوانی بو برژاندنی زامانی کول
نهرم و نولہ، چهنده شل شل قامهتی سهودا ته کهم

مهیکه دهو لوقنته خانهدی به زم و سوزی (ره حمه خان)
رایه لهو بالا ههژانی بیدعهت و، شوری زه مان
نازی پر ئاواتی چاوی، عیسمه ته بو نیشتمان
نامهوی بهرگ و معاش و، سیستهری بیگانه کان
خهسته خانهدی گیانی زامارم، له بی لهیلا ته کهم

شهر له گهل کهس ناکه م و، سوودی ریایی، نامهوی
شت له کهس ناخوازم و، باراشی مهرگم داکهوی
من خهوی مهستیمه دایپوشیوم و قهت قهت نارهوی
بییری پاره و ماملهت و بازار ناکه م، هیچ ههوی
کونه پیشهدی خومه خوم ریسوای قهدی تووبا ته کهم

دهولهتی گریه م ههیه، وا پسر عهقیقه دامه م
رینجبهری عیشقم، له نیشم گرتوون گیان و ته م
پیایوی ئاغاو شیخ و بهگ نیم، تووتی ئاسا پیکه م
ئو نه مامانهی خه لک چاندوونی هه لیان ناکه م

دوژمنو دورنده نیم، چۆن کاری بی پەروا ئەکەم؟
گەر لە سایەى نازى دلەبر، پاکەتى (لۆکس) ئەخۆم
گەر بە سەرخۆشى، ولاتى عارەب و فارس ئەخۆم
گەر بەرى پى پانە گەيوى هەر دلى ئاوس ئەخۆم
ناوئىکاری وەتەنم، هەردەمە بۆکس ئەخۆم
سەد شوکر، توانام هەيە لەم خاکە ئەملاولا ئەکەم
باسى سىو سەرو و بی ناکەم، لە ئەم دامینەدا
چون دلارامى بەنازم، لەو دەمەى بی وینەدا
ناکری باسى تەواوى، تا جنيوم پى نەدا
شەرتە لەو گولزارە تا بەو لیو ميوەم لى نەدا
پاسى نارپىكى و گەزەندەى حورمەتى تەنیا ئەکەم
باس و جاسوسى لەسەر کەس ناکەم، ناکەم هەرا
ئیش لەکەس تىکنادەم، نادەم بە ناکەس پرس و را
هەر مشوورى خۆم و هۆزى خۆم ئەگىرم، وەك برا
گەر لە کاتىكى دەرو تەندوورى هیوا داخرا
قۆل لە سۆزا هەلئەکەم، تا شل ئەم هەر را ئەکەم
دەورى پارە و پوول و ماملەت تىپەرى، دەورى دلە
رەنگى باران و بریقەو، بولبول و باغ و گوڵە
سازو نەى، قانون و چەنگ و بەر بەت و سەر هەنگلە
هەرچى لەم مەيخانە دوورە، عاشقى مەرگ و گلە
هەستە (ژیکۆ) چا و لە منکە، سەر پرى سەهبا ئەکەم.

ب- پینجینی تهرجیع بهند

(۱)

تھی خوا! لہم ماوہ داماوم بہ پاوہ، یا نہجات
بہشخورا، پئی بہستراو، کارم کراوہ، یا نہجات
مہرگہ سہرخوشیم و زیم پر لہ چاوہ، یا نہجات
گیان لہ گیرفانی دلّم بی ناز ماوہ، یا نہجات

راستہبازاری ژیانم بہستراوہ، یا نہجات

کئی ہدیہ پرسیکی پیکہم، راستیم پیدا وہلام؟

کئی ہدیہ دوورہ شہرو داواو و ناشنایی سہلام؟

کئی ہدیہ ہاوتای ہق و یاری و دروستی و ژیرو فام؟

ہەرچی ہس دوورو و درۆزن، پاشہژن، پیشہو خولام

شیت و سہرسام بووم، دلّیلکم نہماوہ یا نہجات

تھی خوا، تو تادہمت کردہ فریشتہ، یا بہشہر؟

گہر بہ تہنیا تادہمی بوو، بوچی کردت دہرہدہر؟

بوچی کوشنت، بوچ کورانت کردنہ و ہحشی و زہرہر؟

بوچ رقت ہستا لہ تہملاک و، زہویت کردہ کوژہر؟

تہستہ داوای تادہمیہت پئی براوہ، یا نہجات

تو وت تادہم لہ قور خولقاوہ، شہیتان ناگرہ

خاک تہبیاتی سہوبات و سہبرہ، ناگر باغرہ

تہستہ تہمہ بووینہتہ تہو خولہمیش و دامرہ

ہہر تہتوی کارت بہگشتی، پیچہوانہ حازرہ

گہر سہرو کاری قہدیمیت را براوہ، یا نہجات

گہر ہہموو پیغہمبہرانت ناروون تہش سہرکہوی

چاوی تہم قانون و وہحیانہت کہ ہہرگیز ناخہوی

شہرتی تہنسافہ کہسی خوشتبوی، قہت نہسہروی

ناحزہ، سہستی و بہتالی و نامرادیمی تہوی

دیوانی راجی

من که کوورهی دۆزهخم بۆ داخراوه، یا نهجات

عالمهی کۆنو نوویی خاکیتته، خاک قووتی ئەدا

گیژو لوولسی بارهش و بارانه، بهر لووتی ئەدا

چەند بهریدو میلی لی ئەستینیی، یهك فووتی ئەدا

ویش، بهناوی ئەرك و مهرگو گوڤو تابووتی ئەدا

کار وا دژوارو سهخت و ناتهواوه، یا نهجات

ئەمخەنه ژیر باری کۆت و، هەر فەلاقەو پی ئەقه

ئەمدەنی ژههرو زهقووم و، سەردەمی ئەمکەن شەقه

نابری تۆپ و تری ئەم هۆزه لیم هەردی تەقه

توخوا ئەم حاله بۆ مهخلووقی سەربەستت هەقه؟

چاو پر ئاوو، دل به تاوو، گیان به داوه، یا نهجات

دلبەری خو پێوهنانو، پێوهدانو، پێوهچووم

پێوه رسیکی بی حەیاویی، پێوه ریژی ئابرووم

خامهکیشی نهخشی تۆم و، تانهکیشی کوندهبووم

چی هەلینیی دەم وه کو من، هەر ئەلئیی بهم چەشنه چووم

ئاسهواری چاکه پاشهوپاش گهراوه، یا نهجات

روورپهشی و دوودهسته ئەژنویی، گه لیک پەیدا بووه

بی رهوشتی و تەمبەلی، رهنگی ژیانی بردووه

خانەقاو تەکیه و دەسیسهی دوژمنان سەرکەوتوووه

هەر منالیککی هەبوو، لیوی پژا بهم جادوووه

بیژه (ژیکۆ) بەشخوراوه، یا نهجات و، یا نهجات!!

(۲)

که مهیخانەیی ویسالت هاته ناو جۆش

که یارو یاوهرت کردن سهفایۆش

لەناو بهزم و نهواو کهیف و دهف و نۆش

که رازاوه حیجابی مهجلیسی خۆش

له نه شئهی مهی، نه کهی بکهی فهرامۆش

ته ماشا! چۆن ده نۆشن مهی، نیگاران؟

له گوئزارو چه مهن، وه ختسی به هاران

ده گێرن چه رخی ئولفهت چاوخوماران

ئه تۆش قیری سییا، وهك گشتی جارن

له خه ندهی مهی، نه کهی بکهی فهرامۆش

ئهوا پر بوو دئی عالم له چاوت

هه موو مه ستانه هه ستان، چوونه داوت

عه جهب ئازادی کردن قه ددی لاوت!

ئه گهر ئیمهش جه فاکیشین به ناوت

له گریهی مهی، نه کهی بکهی فهرامۆش

له ریگهی عیشقدا ده رچوو هه یاتم

ته مام هه ر تو بوو بو فهوزو نه جاتم

کراسی مه رگ، گهر کردت خه لاتم

له پیش کوشتن، به فیدیهی، من فیداتم

له شیوهی مهی، نه کهی بکهی فهرامۆش

ده می فهرموو، له سه ر چاوم مه کان که

دئی پیرم، به یهك له نه جه جوان که

له سۆزم، ده فته ری عیشقم ره وان که

ده خیلت بم، سوئالی بی که سان که

له سووزهی مهی، نه کهی بکهی فهرامۆش

به جیلوهی رووت و نه شئهی چاوی خه مار

به خه ندهی ده مت و ریزه ی له عل و مروار

به توحفه ی مه مت و سینهی ساف و گوئزار

له ژیر خیمه ی سه رو زولقی پر ته نوار

له بادهی مهی، نه کهی بکهی فهرامۆش

دیوانی راجی

تہ گہر بیشمکوژی قوربان رہوایہ
کہ دہرمانی تہ لہم کا، ہەر خودایہ
دوو چاوت لیتم بہ دایم نارہزایہ
تہ گہر (راجی) لہ خزمہت بی حہیایہ
لہ خاصہی مہی، نہ کھی بمکھی فہراموش.

(۳)

چ خوداییکہ دہ کا چہرخہ بہ پرووی کہون و زہمان؟
دابہشی کردووہ تہم خہ لکہ، بہ چہند جوڑی جوان
ہونہری داوہ بہ پیوان و، زہرو زیو بہ ژنان
ناگزووری بہ مہلا داوہ، گزوریش بہ نہزان
دہولتہتی داوہ بہ کہر، نیعمہتی داوہ بہ سہگان^(۱)
تہم نیشانانہیی دونیایہ، بہ دہردو بہ بہ لا
بہم ہہموو تاگرو سامال و ہہواو ہہورو ہہلا
باخچہوو زورگو گیا، کہندو چیا، دارو گہلا
درک و گول، شایہدی نیژیکہ لہسہر تہم کہ خولا
دہولتہتی داوہ بہ کہر، نیعمہتی داوہ بہ سہگان
دہولتہمند تاوی لہ دہمدایہ، دہلے واوہ نہچی
ثاقلہو عیلمی لہ دل دایہ، دہبی خوارو کہچی
حاتہمی تہی بہ گونی نابے، کہ بو مہرگ تہچی
پالہوان بیبہشو، ہوشیار گرانبارو، کہچی

۱- حاجی قادری کوئی لہ شیعریکدا دہلے: (ہەر تہدیبیک بووہ سا خوا لہ دہمی ناوہ بلے دہولتہتی داوہ بہ کہر، نیعمہتی داوہ بہ سہگان). دیوانی حاجی قادری کوئی، گردو کوؤ پہ خشکار: گیوی موکریانی، چاپی سیبہمین، چاپخانہی ہہولیر، ۱۹۶۹، ل ۴۲.
ہہروہا: دیوانی حاجی قادری کوئی، لیکولینہوہو لیکنانہوہی: سہردار حہمید میران و کہریم مستہفا
شارہزا، بہغدا، ۱۹۸۶، ل ۸۳.

دهولتهتی داوه به کهر، نیعمهتی داوه به سهگان

قاوهخانیکه پری بهزم و ههراو زهلهزه لهیه
دهغل و دانیکه پری ژیل و سنو خهرته لهیه
میگرگ و قشلاغه پری کاوړه لهرو بزگه لهیه
من ده لیلیم به خودا گیانه که حاجی شه لهیه

دهولتهتی داوه به کهر، نیعمهتی داوه به سهگان

لهم هه موو بهش بهشی دونیایه، براهم! شرییه
لهم هه موو خوشیییه دا، مهرده له قاتوقرییه
مهشکهی شینخ له ریا، ههروه کو ناخور پرییه
تؤش بلئی کاکه وه کو من، ئه مه باوکی خرییه

دهولتهتی داوه به کهر، نیعمهتی داوه به سهگان

لهم بهرو ده رگه دووسهد گورسنه پاراوه تهوه
به دلی پر غه م و سیپه لکی رهشی ماوه تهوه
چونکه دیتوومه هه موو ناکهس و بیچ، ساوه تهوه
من به ئه م نوکته له پری خه لک ته له م ناوه تهوه

دهولتهتی داوه به کهر، نیعمهتی داوه به سهگان

به سمه من لوتفی خودا، هینده که ناسیومه به یهک
باوه رم زوره به پیغه مبهرو قورئان و مه لک
کرده وی خو م که به هانا بی له رۆژانی کوتهک
(راجیا)، چیم به سهر ئیمرویه به میلیون و به لهک

دهولتهتی داوه به کهر، نیعمهتی داوه به سهگان!!

(۴)

براکان، وهرنه سهیران وا به هاره
شنه ی باوهش، کزه ی جهرگ و ده ماره
نه شه ی پشکووتنی سهد لیوو زاره
زه ماوه ندو گریشمه ی گیاوو داره

له کوردستانی شیریندا دیاره

له لایئ ههول و هوی کور تیکه لاره

له لایئ بهین و بهستو، چاوو راه

له لایئ بهزم و رهزم، بهندو باوه

به ههر لادا ئه پۆی، ههر تاف و تاوه

له کوردستانی شیریندا دیاره

دهمئ سۆزه ی سهرو، سهوزه ی لق و چل

دهمئ له نجهی قه دو، په نجهی گول و مل

دهمئ پرشهی گه لاره، مرشهی پل

دهمئ ورشهی ههناوو، دوو که ئی دل

له کوردستانی شیریندا دیاره

چراخانه ی شهوی بهزمی گه لاریژ

بووه سیڤه ی ئه سیڤه ی کوردی چا بیژ

به سهردو گهرمی ههر مه حلیکه راویژ

ده واریژو، هه واریژو، ته مانیز

له کوردستانی شیریندا دیاره

چریسکه ی کۆو تهرازوو جهوتهوانه

تریسکه ی موشتهری و زوهره و کهوانه

له چه خمه ی بهرخ و شیرو گول رهوانه

ئهوانه ی بو گه لاریژن شهوانه

له کوردستانی شیریندا دیاره

له سسیوه یلا نه ما تاوی کلکدار

چزووی دووبشکه رشتی گومگومه ی ژار

دهولک و ماسییو، قه ژال و گابار

به پیوه یا به پوه، مهست و بیمار

له کوردستانی شیریندا دیاره

دیوانی راجی

تکاتان لی ته کهم شییرانی شهرزه
له سهردا وهرنه خواری، چهشنی تهرزه
ژیانی نیشتمان، ئهر پهست و بهرزه
ئهوهی ساغ و شهپرزهن، لهم دوو وهرزه
له کوردستانی شیریندا دیاره

هه لالهو سستک و ره یحانه سه پانه
دهمی شیرو پلینگ و لووتهوانه
چه قیلهو مۆرد و میلاق و نیسانه
له چاوو رووی بهههشتی مهن نیشانه
له کوردستانی شیریندا دیاره

دلۆپهی چاوی (راجی)، لاله زاره
له رهنگا ورهنگی سارا، غهم گوساره
گولهو ههروا له سهر قه لغهت سواره
ههموو ههر کیمیایی کردگاره
له کوردستانی شیریندا دیاره.

(۵)

ئهم ههموو خویناوییه، خاکهی له کوردستانه
ئهم ههموو باخ و زهوی و هیلانهیی باوانه
ئهم ههموو رووباره سویرانه، کۆلی گریانه
ئهم ههموو ئال و گهش و، سووره گۆلهی میرگانه
خوینی باوک و مام و ئامۆزاو براو یارانمه

بی که سوکارو ههتیوو، دهرده دارو ره نجه پرۆم
- تا - گرانی کردووم، سههرباری زام و سیبه پرۆم
بو دها، ژههرم ئهدهن تورک و عهجهم، ئینگلیس و پرۆم
کاکی خۆم کهی چا دهیم؟ مهنناعه یهک نهمدی له خۆم
ههر دلّم مابوو، تهقی کردو چهشی کرمانه

دیوانی راجی

پیڙانه گیانی شیرینم، له کوی هاتوویه دهر؟
بیجگه لهم خاکه ی که تییدا بوویه توژو دهر به دهر
بوچ به مهردی، باوک و دایکی خوټ نه ناسی، قوربه سهر؟
مه مکی دایک و ته ربییه ی باوکت به کارت بی، مه گهر
باوکه ناواری ولات و، دایکه سهر گهر دانه
تیکه لی ههر هوژ نه بی، بوویه ههوین، کردت به زیږ
نه میژن بیگانه خوینت، توژ نه بی چرچ و چهوږ
میښک و موخت دهر نه هیئن، نه ی نه زانی گیترو هیږ
جا وه کو بوخچه ی ژنانیش، ته تخه نه ههر زال و تیږ
حالی تو ههر من نه زانم، بویه قورپیوانمه
نیش و زانین و هومییدی کورده روپی، وهک پلار
کهوته دهستی نابه کاران، نه یوه شیئن بی ژمار
ههرچی لاق و دهستی کورده، نه یسکیئن وهک شکار
داخه کم، بیگانه بوونه روسته م و نه سفه ندیار
ته فروتون بو تورک و رووم عاره ب و کوستانمه
نه ی گه لی هاو خوینی شیرین، وه ی گولی خوژ بوون و رهنگ
گهر منالیکت بیینم، نه میژم وهک نوقل و بهنگ
پیره میږدیکت بیینم، نه یخه مه شان وهک تفهنگ
زولقی خاتونان بیینم، بو که مه ندمه روژی جهنگ
توژی پیلاوت، وه کو نازت له سهر چاوانمه
کومه لیکم پیکه وه نو ساوه، دل شهیدایه تی
ههرچی قازانجی ولاتی کورده، نهو پهیدایه تی
هینده گهوریکی نه فامیش، زهرتک و سهودایه تی
وا له تیمارخانه کانی لهندهن و به غدایه تی
بهس له مهیدانی هونه ردا، هه وهوی مهردانه

دیوانی راجی

سووره سیوی روومهتت، بۆچ زهرده رۆلئی شیرینم؟
ههر منم، بیگانه نیم، دۆستم، مهزانه دوژمنم
ههر له بهر دووری دوو چاری تۆیه بۆرو چلکنم
ئیسته پیت شابوومهوه، خۆشه ژیان و مردنم
تۆم له دهم دوژمن ده ریئا، شایی و سهیرانه
پایه داری کهی خودا، ههرچی له کورده پیشهوا
ناوی تۆم لی بهست و رووی خۆم کرده عاسمان و حهوا
خاکی خویناویسم بکاته گولشه و ئاو و ههوا
تاکو (پشکو) قهت به کهس نه کوژیتهوه، بهختی رهوا
بهشکو گهرمی کاتهوه، ههرچی دلی کوردانمه!!

(۶)

بووکی چه مهن سهوزه بو، سوور بوتهوه
تک تکهیی شهونمی رشتوتهوه
می زهرو دهسمالی که کردوتهوه
چاوی قه لانیس خهوی بردوتهوه
دل به گهشی باوهشی کردوتهوه
بهزمی گول و بادهوو دوو چاوی یار
وا نه گهری ناو گهره کی نهوبههار
پر له ههزو زه مزه مهبی چهنگ و تار
کاری له نهورۆزی نه کا چاوهزار
ههرچی که سووک هات و گران چوتهوه
قولفی که مهر، تا نه ترازلی له بهر
دوگمهبی مه، تا نه مژی میشکی سهر
ماچی ده مان، سهر نه کرین سهر به سهر
دل چ نیازیکی نییه بیته دهر

بەحرى كولى، چونكە نەنیشتۆتەوہ

كاتى لہ پەردەى گولى سوورى خزا
جەرگى بە تەندوورى خەسووى داچزا
بووكى بە فرمىسكى بەلا لوكى زا
كۆرپەيى خويىنى كە مژاوو دزا

بابە كەشى خويىنى نەسەندۆتەوہ

شىوہنە لہو مالە، ھەتا دىتە چەنگ
بەرگەو گەنم، نەوت و خەرىتەو تەفەنگ
ھۆزى شەپرزەى تەقەلا، دى بە جەنگ
ھىچ لہ سەركەوتنى ناكە درەنگ

كەس جالەوى ئەسپى نەبەستۆتەوہ

تەبىگە ھەز كەردنى جاحىل و كچ
چۆن ئەگەنە يەكترو، كۆلان و رچ؟
خۆشە دەمى ماچى خەت و خال و لچ
سەختە دەمى، گەزىيو تۆران و خچ

دەست بە كەلەپچەو بە سەرى كۆتەوہ

تەبەپەرن لەشكرى خەم، جوون بە جوون
تا بکەوى ھىزى ھونەر، سەرنگەوون
ئەستە كە ھەلسىتەوہ لىوى بە خوون
دوژمنى ناسىوہ لە رى چەندو چوون

دەستى نەنى، شەرتە بە (پشكۆ) تەوہ.

(۷)

لەگەل ھۆزا مەبن خوددارو دووروو
بكىشن بو ھەموو ئىشى تەرازوو
برىژن ئاوى چاوو رەونەقى روو
بنىژن گولشەنى ھۆش و دەمودوو

هه‌لسته ئەی گه‌لی کوردی خه‌والوو

له‌ پۆژی ژین، هه‌موو گهر بینه‌ کوشتن
به‌ مه‌ردی، نه‌ک، چه‌یا قه‌تریکه‌ ڕشتن
زمان و دلّ بکه‌ن خاوین، به‌ شووشتن
گران بکه‌رن یه‌کیی و، پیسی فرۆشتن

ره‌وانی قووت بده‌ن قازانج و پاروو

سه‌ری به‌رزو، دلّی خاوین سوپهر بی
ره‌وشت و به‌رگی شادیتان له‌به‌ر بی
دوو چاوی نیشتمان، ره‌وشه‌ن نه‌زه‌ر بی
پری سه‌ربه‌ستییو جه‌ژن و هونه‌ر بی

نه‌بینی شیخ و میخ و سیحرو جادوو

سوله‌یمان، گهر ئەلین کاری به‌قاش بوو
خودا دابووی، هه‌موو ئیشی به‌لاش بوو
به‌ عه‌قل و هۆش و تازایی و ته‌لاش بوو
له‌ چه‌وتیی دوورو، سه‌ربه‌ستی وه‌لاش بوو

جه‌ماتی مه‌ردییو عیلمی له‌لا بوو

گزنگی رۆژی کۆمه‌ل، که‌وته‌ کیوان
مه‌ترسن قه‌ت له‌ شه‌یتان و له‌ دیوان
بنۆشن بادهیی خوشی به‌ لیوان
به‌ کرده‌و مه‌شق و هه‌لکیشان و پیوان

به‌ گیان په‌روه‌رده‌که‌ن مندال و زاروو

جه‌ماوه‌رکه‌ن، که‌ کاریکتان له‌ پیشه
به‌ ته‌دبیر بیخه‌نه‌ کار، بیرو تیشه
ره‌گی ژین بی میانه‌، هه‌ر به‌ هییشه
سه‌روکاری هه‌موو شت، کیشه‌ کیشه‌

شتی ره‌ق ره‌ق بنینه‌ بن په‌راسوو

دیوانی راجی

به زانین، سهنعت و فهن تاوه دانه
کلیلی ده رگه یی شادی و ژیانه
ته ماشای دل بهرو باخی گولانه
هموو دهم، رۆژو مانگت پاسهوانه
وهرن (راجی) بدهن باوهش، له بانوو.

پینج خشته کی له سهر غه زه لیکي نه دهب

باييمهوه هاواری دلّو خاک په رستان
میللهت بخورن، ههروه کو شیران له نهیستان
تا سهر بکهوی خاکی وه تن، وهک گوهرستان
ئیمشوکه برازیتهوه ریزه ی گولّو بوستان
قده هه لنهوه ری گولّو له تهمه ن، جان له تهنستان

کومه لّ بکه ن و، ریکیپخه ن زینه تی مهوتنه
لاوانی عه شایر، کوره جاحیلّی ته هه متنه
بگرن به هه وهس، دهستی برایانه له گهرده ن
باده بهسه بو بین و، بده ن مه ی، به خه می دهن
ئیمشوکه شه بو ستانه، با بیته گولستان

ئیمه به چ حالیکه وه مردین و گرفتار؟!
خوینی دلّو چاومان ئه رژی، تاله له بو زار
گهر بیته له مه هه لیکهوی گهروه وو سهردار
چهند خو شه له پردا، که دلّارامی وه فادار
خوی بیته عیادهت له نه خو شان و له خهستان

پاشا به عه دالهت بی له گه لّ میللهت و ره عیه ی
پولّو سه فی دوژمن، وه کو تو مار بکا ته ی
لیدا به به شارهت له وه تن، چهنگ و ده ف و نه ی

دیوانی راجی

خۆشتر نییه بۆوهی که نیساری قهدهمی کهی
سهده جانی عزیزت، نه بهدهستی، به دوو دهستان

ههر کهس که بیینی لهچه مهن، یا سهری کیوان
بیکی به برای خۆت و، نه بی پهردهوو نیوان
ههرچی که بگهی پیی و تو بیکیشییه گریوان
جاری شه کهری لیوی نهوهند بمژی به لیوان
شههدی شه کهرت بتکی له بن ناخونی دهستان

بهزمیکی یه کیی بیینییه روو، خۆت کهیه نه علی
تهبعی بگری، هه لیکه نی ریشهیی جه علی
وه بزانی له پهردهی وه تهنا، وینهیی به علی
جاری سهری کوئمهی بگهی، گاه له بی له علی
گهه بنکی دوو مهمکی بگری، گهه سهری پوستان

شیرین و تهرو شوخه وه تهن، دل بهری میللهت
قازانجی دل و گیانه، ژبانی سهرو دهولت
جاری که بکا مهیلی عهدو، خۆشه به هیممهت
گاه زه همهتی دهی، گاهی نه دهی، گاهی به ته بیهت
ریکی بگوشی، عوزر پهزیرایه له مهستان

بووکی وه تهنت، ههر که به تو نازو رههی دا
بو کردهوو بو معریفهتت، گهنجی شههی دا
بهو مهعهدهن و بهو سککه که هات و نیگههی دا
نه مجاره قهدهی خۆت، له قهدهی سهروی سههی دا
بالیسی وه کو مار له نه خلی عهده بوستان

دیوانی راجی

ئاخۆ به دلی شاد ئەبینم که چرا دی؟
بهزمی وهتهن و پیکییو عهدل و سهرو پا دی؟
(راجی)، به سوئالیك و جهوابیکی بهقا دی
تاکهی (ئهدهب) ئەم عوشهته، ههر تاکو نیدا دی
مردووت بمری ههستن، ئەوا مردوو ههستان.

دیوانی راجی
به ندو بهیت

أ- ناونیشانی کوردان

(۱)

هانام به بهر تو یا غه ففار
سوئتانی شاخ و دهشت و شار
دامه زرینی لهیل و نههار
رزقی ددهی به موورو مار
هاوین، زستان، پایز، بههار
چهرخت گیپراه پایسه دار
به خیتو ده کهی گه داو توجار
بزر ناکهی یهک توزه کار
له هه موو حالئی ناگه دار.

(۲)

ئاگاداری هه موو حالان
هی دهرده دارو چاو کالان
له ناو شاخان، له ناو مالان
ره جمئی ده کهی به عهودالان
دایان پوشن به ده سمالان
چ هوده و ناز، چ بن دالان
به ماچان پیرسن حالان.

(۳)

پیرسن حالئی فه قیران
دهریان بیسن له زنجیران

دیوانی راجی

بارانیان مه کهن به تیران
ههروهك دیلان و نه چیران
له لای خه زیم و لاگیران
بو منی هه ژارو مال ویران
جیگای ماچمکه، دهسگیران
له ناو رهزان، لهسه ر بیران
هیچ مه ترسی له بی پیران.

(۴)

له بی پیران، نه تبی باکه
نازه نینهی روومتهت پاکه
هی چاومه ستهی پر تریاکه
گهردن بلووری ته فلاکه
بهو خودایهی ته نیاو تاکه
رؤحم ده لئی له ژیر خاکه
به دهن ده لئی: لیم حاشا که
له داخی تو، جهرگم چاکه.

(۵)

جهرگم سووتاوی کولمانه
له بن ریزه ی ته گریجانه
شنگ و هه لال و ره یجانه
دهسته دهسته ی کاکولانه
گیابه ندو خاوی شاخانه
میسک و عه نبر چهند هه رزانه

دیوانی راجی

غالییہی عہتری شارانہ
نمونہی زولقی یارانہ
دہلیی پیڑی باریزانہ
لہ دہم شہ کراوی چاوانہ
داغی سہر جہرگی باغانہ
بروانن تاخر زہمانہ!!

(۶)

تاخر زہمانم لہ چاوه
شہرم و حہیام ہہ لگیراوه
پیالیہی شہرابی داناوه
نیہرگس لہ دہوری پساکاوہ
مہزہی خالو خہت کشاوه
ہیشتا دہستی لی نہدراوه
جووتی بادہی لی نہخشاوه
ساقی بوم بینہ بہم لاوه
تہجہل نیڑیکہ، وہستاوہ
شیری بروی دہرکیشاوه
جہوہہردارہ، تازہ ساوہ
تیری برژانگی داناوه
خیرابہ، کارم تہواوہ.

(۷)

کارم تہواو لہ کھوانی
دلی کردوومہ نیشانی

لہبہر شوعلہی دوو کوٹمانی
وہک مانگو و رۆژی تابانی
بزرگ ناکا لہ چاوانی
بہ پرشنگ و بلیسانی
بہ مونجان و درہوشانی
بی فہرقن شہوو بہیانی
بہ خوا خو شہہ راموسانی
سبہینان و، ئیوارانی
نیوہ شہوو، نیورۆیانی
پاش عہسران و، بہیانانی
چیشتہنگاوو، مال نووستانی
شہکرو شیرو خہمرہکانی
ہہنگوینی بی ہاوقہرانی
بہرہو خوار بیی، بو لیوانی

(۸)

لیوی چی؟ ئاوی حہیاتن
زیپری سووری بی زہکاتن
یاقوت ریژن، بو وہلاتن
شیفای سہد نوقل و نہباتن
چہند پاشای بہرزی بو ہاتن
چی فہوتان و، چی ہہلاتن
ہیندی بہ ہیوای خہلاتن
وہکو من بی دەستہلاتن

دیوانی راجی

به لام به سه برو سوباتن
دایم له سهوداو مهزاتن.

(۹)

سهوداو مهزاتی لیوانه
موشتهری ریزهی ددانه
دورپرو گوههر به بارانه
مامله تگرم مالویرانه
سهودای به خوینی چاوانه
هیشتا دهلی چهند ههرزانه.

(۱۰)

ههرزانه کوی زهقهنی
دارژاوه به سهده فهنی
قته دهرنایه له مهفتهنی
لهسهر قهلاتی گهردهنی
قوبیهی سهده رهنگی مهعهدهنی
قوربانی بم، پیده کهنی
رؤحی عالم ههل دهقهنی
مووسا رؤیی بو مهسکهنی
له شیوهی غهغهبی تهنی
پیلاوی پی داده کهنی.

(۱۱)

نه علی چی؟ ئیره تهووایه
جیگای ناسینی خوداییه

گه ردهن، داری داگیرسایه
شه ویش، تاریک و سه رمایه
هه ورو باران، ره عدو بایه
دهسته چیلکی بو نایه
سه ر لی شیوانی موسایه
بی زانن کاری مه ولایه
هاروونیش هاته هانایه
ته سخیری فیرعهونی شایه
به کهوکه بهو ته ماشایه
با غه رقی کهن لهم داوایه
نورهی موعجیزه ی عیسایه.

(۱۲)

موعجیزه ی عیسا له سینه
سفره ی خودای بی قهرینه
ناردی بو قهومی بی دینه
ئیمان بی ننن به یه قینه.

(۱۳)

سفره ی شیرین، سینگو و مه مه
چاره ی هه زار دهر دو غه مه
بللووری سافو بی ته مه
به فنجان و، به زه مزه مه
ده لئی دایه ره ی عالمه
خرو پرو شه کرله مه

سارپیژی گشت دهر دو غمه
هه ریهك خونچیکی به ده مه
بهشی هه زار هه زار جه مه
ئیمان بینه به دل و ده مه
نه وهك بتکاته شه شه مه
ئه هی خو شه ویسته هی هه مه مه.

(۱۴)

ئه هی هه مه مه هی کارو باران
ئاشقی بالای چار به خوماران
دل به لهرزه ی گواره داران
لیقه و ماوی گوی به گواران
بروانه ی چۆچه ی هاواران
له سه ر لاجانگی نازداران
سه ر نشیو دین، هه روهك جاران.

(۱۵)

هه روهك جاران، نه رم و شله
له ری کی که زیه ی، چاوم کوله
ماری ره شی شان و مله
هاننا ده با، به بوئوله
گه ردن لغیش له سه ر پله
ده لی کی مارووتی بابله
هه لاهه سه راری کاکوله
کرموکه ی دینه به ر دلله

دیوانی راجی

ئەجا نۆرە ی قەنەفلە
جانتای عەبیاری لە ملە.

(۱۶)

لە مل، جانتای عەبیارییە
میخە کبەندی دلدارییە
پەروردهی بیینی بارییە
بە زنجیری نازدارییە
سەودای لادییە و شارییە
بە پیروژەو مروارییە
هەوای لە روی سەردارییە
لەسەر سینە بە هارییە
سەد گۆل خونچە بەزارییە
نیرگس بەشی غەمخوارییە
چاوی زەردبوو، یە کجارییە
رەنگی سپی سەربارییە
قوڕ بەسەر من، ریم هارییە.

(۱۷)

ریم هارییە، وانەم دوورن
سوورو سپی، رەنگ بلوورن
سەوزو ئالو، زەردو سوورن
هەژانی بەنک و بەن موورن
دوگمەو هەیاسە ی پر نوورن
کەمبەرەو لولە ی مەسروورن

سەرگهرم و مهست و مهخموورن
لهشکری بی باسک و بوورن
لییان دووره ههرچی زوورن.

(۱۸)

ههرچی زووره، لییان نایه
میگیان به ئاوو ههوایه
ههریهك له داوایهك دایه
بی نهزیرم لهم دونیایه
ورشه ورشم له پهنایه
چ لهم لابی، چ لهو لایه
بههشتم جیگه مهئوایه.

(۱۹)

جیگه له باغی بههشته
قاشی ناوکی چهنده خشته
شووشه زگی سافو دهشته
نهخشاری خال، ههوت و ههشته
تورت و تهرو لووس و گشته
وا دهبی حووری سروشته
پیوزیان بیته لهم فریشته
بهناو ئیکه، ههزار چهشته
یهك تهختهیه، خشت و مشت
ههر کاری وهستای بی پشته.

دیوانی راجی

(۲۰)

کاری وهستای به سهواوه
هر به ئه مریک دارژاوه
قوببیکای وای لئی هه لداوه
ناوی سه د گه نجی لئناوه
ئه م ئینسانهی وا بهر چاوه
ههی کاکه لیره رسکاوه.

(۲۱)

ههی کاکه جیی جوستوجویه
له دامینی گهردن، گویه
مابهینی ناوک و ئه ژنویه
تهوقیکی وام له تهستویه
لیره ناکه م گفتوگویه
عهیبی ئیمهش هر هی تویه
مه لئین شایه رمان شه تحویه
ئه گهر بیلیم باوکه رویه
جهرگم سووتتاوه، بۆن سوویه.

(۲۲)

جهرگم سووتتا وهك قه قنهسی
له تاو تهستوندهی ته تلهسی
ههردهم ده دره وشیی نهرگسی
قهت شین نابیی خارو خهسی
دلمی به ناز هه لا وهسی
به قه ددو سه روی نه ورهسی

دیوانی راجی

جهپسه تا تاخر نهفہسی
چہندہ ناخوشہ بیکہسی
خوایہ ہەر تۆم فریارہسی.

(۲۳)

فریارہسم ہەر تۆی خودا
پووزو بەلەك بە دەردەخا
مۆمی بلہوری ھەلەدەکا
دونیا ییہ پەر ئاگر دەکا
سەد ئەولیا کافر دەکا
پاشا و گەدا، شیخ و مەلا
دەبن بیھۆش و بی سەدا
فکر ناکەن چ حەشتەبا
غەیری دوو قالب کارەبا
لە ئەژنۆی تاکو نووکی پا
لە چاوان دەکا مەرحەبا.

(۲۴)

مەرحەبای گەورە و مندالە
ھارە ی پوانە و خەرخالە
لە پیی کچی چوار دە سائە
لە پاو و پووزی عەودالە
تییی ھاللاو ھەو مالە
دەلێی ماری بی ئاوالە
لە گەنجی زیو و سامالە.

سامالو شهوقی له نجه یسه
ئهجا نورهی سهر په نجه یسه
ئهویش له ده دم ئه و گه نجه یسه
ده لئی له جیی په نچ فره زه یسه
رووی له مه ککه و مه دینه یسه
ههر یهک فانوسی دیده یسه
خیری وانم، یهک به ده یسه
ههر ساتی، سه د خیری هه یسه.

خیری په نجه ی کافوورینن
له خوا نه ناسان پرژینن
هیند ناسک و نه رم و شیرینن
کاژی مه پر مه، بلوورینن
به تاو و بو، داری چینن
تهرزو تهرو، هین و مینن
وا ره نگا وره نگ و نه خشینن
ژیانی رووی سه زه مینن
خو کویر نه بوون، بو نایینن؟

بو نایینی پشته قاچی؟
له سهر کوورهی غه مان لاچی

گەر بیگهیه، بیکهه ماچی
تیئی نافکری، دای دهپاچی.

(۲۸)

دای دهپاچی ههروهك شهكر
وهك نهخوشی، بوئی بی بهفر
یاخوا، یا حهزهرتی خدر
جهرگم بوئی بوو پندر پندر
بو شهكرو بهفری وا نادر.

(۲۹)

نادرن، ئههه برای رییه
ئهههجا، نوورهه بهری پییه
دهلیئی ئاوینهه ئاوپییه
کهیفت، کاکه، لهههه جییه
تهماشای کهو، چاوت لییه.

(۳۰)

چاوت لییه له قومپانی
توپی زیپرین، یاری گیانی
شههری ئینگلیزو ئهلمانی
ههراکههه چینو ژاپانی
به ئیتالیاو، ئهمریکانی
به رووسو میسرو یونانی
لهسههه وییه گهر دهیزانی

دیوانی راجی

ههروهك بهیتی بهردهشانی
له قهرانگوئی و، قومهرغانی^(۱)
به تاسهه، لوولی زولقانی
مهدهجی دهکا، تا قومپانی.

(۳۱)

مهدهجیان کرد تا قوویانهه
هههموو چوون و برانهه
شایهر به چهند لیكدانهه
یار لهبهر دهستیان مانهه
منیش ماندووم ههسانهه
هیندیكم نایه بانهه
دهست و دههمم كشانهه
كه تی فكریم به گیانهه
عهیبه نییه بادانهه.

(۳۲)

بادانهههم، بو بازووه
شههینی سههده تهرازووه
خودا دروستی كرددووه
لهسههده ماددهی بژاردووه
بو دهستهملانی ناردووه
دوو چلهچرای ههلكرددووه
له بالای یاری بهستووه.

۱- دوو گوندن له دۆلی جافایهتی.

دیوانی راجی

(۳۳)

بالا و ئالا ده ستاو ده سته
قوّل و باسك، ده سته و ره سته
كاژى زيوين، شيرى خه سته
ههركهس جيگاي بهرزو په سته
جهرگى سه قهت، روّحى سسته
سه ربه خو، شيّت و سه رمه سته
ئينجا دل بهر چ ده ربه سته؟

(۳۴)

چ ده ربه سته يارى مه زن؟
له بهر هه ژه و هه ره ي بازن
پاشاو گه دا بوّى ده ته زن
ليّوو سميّان ده گه زن
به مه قسه د ناگهن، ده به زن.

(۳۵)

ناگهن به په نجه ي گه وهه رى
به قهنتار بيّنن مه شته رى
به ردى به قيمهت جه وهه رى
قهنتاره ي شه مه نده فه رى
له دو ويش باري حوشترى
نينو كى ناداته بهه رى
ئهو نه ونه مامه ي دل بهه رى
حه سوودى پى ده بهن په رى

له پیوه تا تۆقی سه‌ری
رۆحم به جاری هه‌لوه‌ری
وه‌خته له خۆم بېم به‌ری
به بیکه‌سی، به بی ده‌ری
به فه‌قیری و قه‌له‌نده‌ری
هاتم که بېمه هاوسه‌ری
مردم به سه‌د کویره‌وه‌ری.

(۳۶)

مردم له داخلی روومه‌تی
گه‌رام، سوورام مه‌مله‌که‌تی
به پی خواسی، به‌سه‌ر په‌تی
به هه‌زار جو‌ره ئافه‌تی
هه‌رچی هه‌مبوو له ده‌وله‌تی
دامنا له بان خال و خه‌تی
رووت و قووت بووم ئاقیبه‌تی
ده‌بیه‌مه قه‌برم، عه‌زه‌تی.

(۳۷)

عه‌زه‌تم هه‌ر ئاخ و داخه
چۆلم کردن کاخ و لاخه
جاریکم گوت: جیم بو راخه
وتی: هه‌ی هه‌ی، چه‌ند گوستاخه.

(۳۸)

چه‌ند گوستاخه وه‌ک په‌روانه
کاری په‌روانه سووتانه

لہ تہ لہ تریکی کولمانہ
بلیسہی نووری یہزدانہ
چہرخی ہزار شہبوستانہ.

(۳۹)

چہرخی لہنجہی لہ بالایہ
زہردو سوور، ئالو والایہ
شہدہی بہ ناز لہسہر نایہ
دلی خہلکی لی پیچایہ
ہہر یہک سہد گریی لیدایہ
چارؤکھی بہسہر کی شایہ
دہلیی گہنجہ داپوشرایہ.

(۴۰)

دہلیی گہنجی بی قیاسہ
شاہید، تورپہی پیچ و تاسہ
جیگہی ہہراو باس و خواسہ
ریشوہی بہ ریز تاس و لاسہ
ہہر یہک مہستی تاس و کاسہ
بہ گیلاس و، بہ ریواسہ
چون ناکہویتہ و ہسواسہ؟
تہوہی وہلی و خودا ناسہ.

(۴۱)

تہوہی دہسولجا بو خودا
لہ مزگہوت و لہ خہلودا

ديوانى راجى

که دى دلبهر له جيلوهدا
بسه جارئ وا هه لڤه لسه تا
گا ور بوو، له دين وه رگه پرا
شه يتان هه سوودى پى ده با.

(٤٢)

هه سوودى پاشاو خونكارن
به ئاخ و داخ و هه ژارن
شيخ و ده رويش خزمه تكارن
پاكيان به هيش و ئازارن
چاوه پى ئه مرى دلدارن
سه رمه ست و شيت و بيمارن
له گيانى خويان بيزارن.

(٤٣)

بيزاره هه چى دینداره
هه رده م له هاتو هاواره
به هه زار دل برينداره
ئه شقى دوو چاوى نازداره
هه چى پيره، هه رزه كاره
گه زاروى پارو پياره
وه كو من زارو نه زاره.

(٤٤)

زارو نه زار وه كو منه
نقووم له گو مى بى بنه

چونکو چاوی له گهردنه
مالویرانی به لگ و بنه
پشکنیم کون و قوژبنه
دیتم ههرچی کچ و ژنه
نهمدی وه کو ئه و گولبوننه
ئه توش برۆ، بیپشکنه.

(۴۵)

بی پشکنه ههرچی باشه
چی خاوهن روتبه و مهعاشه
به قه شه و، رایبو، شه ماشه
به دۆمی وه ستای که لاشه
وه ستای بیژینگ و ته لاشه
ههرچی گردو، ههرچی شاشه
به بارینن زیرو داشه
چ تاوری شمه و، چ قوماشه
هیشتا به های یار، به لاشه.

(۴۶)

به های قهت نایه ته رایبه
نۆره ی سهیران و سه فایه
له شارو دهشت و سه حرایه
به کۆمه ل دین بو سه مایه
ناسکه کیژن، رۆله ی دایه
کارئاسکی ئایه و مایه

دیوانی راجی

هه مووی شیرین و له یلایه
خاتو زین و زوله بخایه
خه راماڼ چینی ئاویه
قه مه رنازیش له خه تایه
هه چهند ده کهم قسه م نایه.

(۴۷)

قسه م نایه به زۆرو کهم
هاتن کوری قامهت عه له م
شیرانه و مه ست و موخته ره م
زه بر به ده ست، ره نگین قه له م
چاپوک سوارن، خاوه ن حه شه م
(گیو) و (فه رهاد) و (کاکه مه م)
(یوسف) و (خورشیدی یه که م)
ده ست به خه نجه ر، سگریت^(۱) به ده م
هه لده پهرن شاه و خه ده م
نه ماوه ناوی رۆسته م.

(۴۸)

رۆسته م و زال، خاوو سستن
ئاغاو به گلهر راده وه سستن
له مه یداننا سه ف ده به سستن
له گه ل دوژمنان سه ره به سستن

۱- سگریت، Cigarette : جگهره.

دیوانی راجی

گرتن، خستن، کوشتن، بهستن
گوللهو خه نجهر ده پهرستن
رؤلهی شییر، ئازاوو مهستن
کوردن، سه رگهرمن، دروستن
گوردو مهردو، توندو چوستن
دهرگههی وریایی نابهستن.

(۴۹)

نابهستن دهرگههی دیوانان
دیینو دهچین پالسهوانان
دهچین بو نواو ناوانان
تفهنگ له دهستو له شانان
حیله حیلهی بهسته زمانان
نرکه نرکی شاه و خانان
ههروهک گوللهی عاسمانان
سواری تهسپان، وهک یهکانان
سمان دهخشینن له بانان
قهلتاغ دوهستن به رانان
گرشهو بلیسههی ده بانان
ههمووی له ساحیبقرانان.

(۵۰)

ساحیبقران، شهستو شهشن
بهناوبانگن، دل بی غهشن
جگهردارن، ساحیب بهشن
ساحیب کهمالن، سه رکهشن

تاعوونی قهومی رووردهشن
کوردن، عهگیدن، چهند گهشن
راوی خویمان دادهبهشن.

(۵۱)

دادهبهشن راوی ئاسک
نهرمو لووس و پووس و ناسک
ههله مالن قوّل و باسک
دایدههینن رهگو لاسک.

(۵۲)

رهگو لاسک دادهبهینن
تازه نه مامان دهچینن
خوینی دوژمن دهپرژینن
مهجووبهسی خویمان دههینن
ریکویکی نافهوتینن
به ناوو ناوبانگ دهمینن.

(۵۳)

دهمینن کوردی روحانی
عهشایهری، ههم دیوانی
عیلی جافان و بابانی
شیرو پلینگن لاوانی
پالسهوانن مندالانی
ناژمیردرین بو چازانی
خیلی کورد و ههورامانی
تاغسهووری و سمالانی

دیوانی راجی

میکایه لئی و جاف سوئتانی
ئەهلی پژدەر، بە هۆزانی
عەباسییو، بابە کرانی
مامەش و مەنگور، ناوانی
ئاکو، خۆشناو، بائەکانی
(پاشای کۆرە)، شای جیهانی
میر مەحمەلئی و، میر و سوانی
هۆزی بنزیری و پیرانی
مەرگەیی و شالە بە گیانی
لە گەل کۆیی و ئاقارانی
بە غەفووری و حەوێزیانی
هەمووی لە مەردی مەیدانی
مەریوانی و موکریانی
سوئسنی و هیندی ئیرانی
بانەو سەقزو سەردەشتانی
قەلاسییو کەو، سییکانیانی
بە مسکین و شیخەکانی
شیخ بزینی، لە گەل شوانی
لای کەرکوک و سالیمانی
باسی ناگری بە زمانی
بوئی و بابوئی و خەیلانی
سورچی و هەریری و شیخانی
زازا، بەرانبەر سوورانی
زراری و ئاگری و بیجانی

کورہ کورہی دزہییانی
 وہک تایہفہی کاکہخانی
 (ئہحمہد پاشا) ی پوتبہو شانی
 برایماغیایی و قہہپلانی
 مامہسیینی، لہگہل سیانی
 جگہ لہوان، بریفککانی
 بہ بہرزنجہو کہسنہزانی
 ساحییی ناوو نیشانانی
 تا دہگاتہ لای لاجانی
 حدوودی تورک و عوربانی
 کوردی زہندی ئاودانی
 جانفییداکانی کیوانی
 بہ قہلہم ناگری بہیانی
 ہہموان دہناسی و دہزانی
 قوشہن قوشہن، پیرو جوانی
 دہچن بو راوو سہیرانی.

(۵۴)

راوو سہیران، زورو وازہ
 بہزم و خوشی و سوزو سازہ
 ہہریہک بو تیکی دلخوازہ
 بالاہی شہہین و بازہ
 لہ ناو چوم و کهل و رازہ
 نووزہی تاژی، دہنگی نازہ

دیوانی راجی

پیکیکۆلی ئەسپی لاوازه
حودود کهوتۆتە شپرازه
زیلهی زورناو نای و سازه
فیقهی دوزه لهو ئاوازه
وا دهسووتی بهزمی تازه
وهک بهنزیین و نهوت و گازه
هرچی دووره لهم دهروازه
بهشی هر سیرو پیوازه
ماندوی نشیوو ههورازه
لیی بی سندان، پیی مهنازه.

(۵۵)

پیی مهنازه، ئەو بهدگۆیه
پیشهی بوختان و درۆیه
ئەو بهدکاری من و تویه
جهوتی به سهر، وشکهپرۆیه
روورهش و دهسسته ئەژنۆیه
چی پیناکری خۆل به دۆیه
له ئیشی بی جی خهپرۆیه
هر کەس له گهه یاری خۆیه
خهریکی مهرج و گرۆیه
له ماچ و موچ گفتوگۆیه
گهیشتن و هاموشـۆیه
خودایه نهیخهی ئەم گۆیه.

ئەم چەرخە ھەر لہ سەما بیئ
 چرای پیرو جوان و شا بیئ
 یاری شیرین لہ پەنا بیئ
 دەمت لہ ناو دەمی نابیئ
 دەستت لہ مەمکی گیرابیئ
 دەرگەیی غەمت پیوہ دابیئ
 خوایە بو ئیمەش وەھا بیئ
 یارەب لیم نەگری عیتابیئ
 بیگرم، بیگوشم، نییەو نابیئ
 لیئوی بژم، دەردم چا بیئ
 گەزینی کولمەیی رەوا بیئ
 یاخوا گەر شەوئیکم مابیئ
 دلبەر بە ئالو والا بیئ
 بە غەمزەو نازو بالا بیئ
 بە باوہ شەوہ دوورا بیئ
 ئینشائە ئالا، دەبیئ وابیئ
 خودایە مالت ئاوابیئ
 با بەشی حەمدو سەنا بیئ.

حەمدو سەنا بو یەزدانە
 لہ تەرەف (عەبدورپەرەحمان)ە
 ناوی (راجی) لہ شیعرانە
 خزمی جافان و بابانە

دیوانی راجی

له شیرازی کوردستانه
ئهه بهیتیهی دانا به گیانه
ناوو نیشانی کوردانه
دیاری بی براکانه
لیی خوشین گهر نقوستانه
ره همت له باوکی هه موانه.

۱۹۳۹/۳/۸

ب- وینہیہ کی میژووی تہ بیاتی نیشتمانی
کوردان بو تیکووشین و رزگاری له تہ مبه ئی و نه زانی

(۱)

هانام به بهر شاهی کوردان
دامه زرینی عهردو عاسمان
خودای ته جنده و تاده میان
هه نار دوویه پیغه مه بهران
نیشتمان دهن دین و ئیمان
هه م فیروونی گه لی ئیشان
جوئی بوونه وهی عیل و ریشان
سازنده یی کار و پیشان
هه خویه تی خاوه ن نیشان.

(۲)

ساحیب نیشان په رس تینه
ئینجا گه وهی مورسه لینه
شه هه نشای مه ککه و مه دینه
برۆ ده ستووری بیننه
هه خویه تی خاوه ن دینه
به عاره ب خاسی مه بیننه
بو هه موان، وهک یهک ته مینه.

(۳)

ئهمینی کورد و عوربانه
سهرداری شاه و سوئتانه

جی نازی جینن و ئینسانه
خودا فہرموی لہ قورئانہ
ئہی کوردہ خاسی بزانه
ئہمری ئہومان لہسہر شانہ.

(۴)

لہسہر شانمان ئہمری ئہوہ
چیدی مہکہ چیشتہ خہوہ
رؤیشتوی، خیٰرا وەرہوہ
لہ خزمان مہچوؤ دەرہوہ
ہیندی لہ خوٓت بفرہوہ
ملت ئہستور و قہ لہوہ
ہوش و بیرت لا جہ لہوہ
بہرمالی شانان بکہوہ
دہفت بہ شیخت بدہوہ
نورہی جووت و گاو درہوہ
بہخیوکہ میگہل و رہوہ
وا رۆژہ، یا مانگہ شہوہ
چاوت دہبینیٰ خرکہوہ.

(۵)

خرکہوہ ہەرچی پیٓت دہوی
ئیش و کارت لیٓرہو لہوی
شانی بہرزت قہت نہنہوی
تا میللہت سہربکہوی

دیوانی راجی

جہرگو دلو گیانت نہوی
تیکو شہ، دہردت بسرهوی.

(۶)

دہردت بہہ ہیش و گرانہ
خوینی نالت لہ چاوانہ
خاکت خاپوورو ویرانہ
پووش و پھلاش و پاوانہ
بو غہیری تو، بی ناوانہ
ئینجا سہیریکہو پروانہ
چہند مہعدہنت لہ کیتوانہ
لہ کہندو چوم و گردانہ
ہم لہ چول و بیابانہ
ہموی شہوچراو دوردانہ
مؤمنایی و خاکی سہرانہ
بہردی خہلوز چہندہ جوانہ
گلی گوزان و دیزانہ
بیناسہ گلہ بہرانہ
گلی سپی دوشاومانہ
بو زیرو زیو، ہموی کانہ.

(۷)

ہموی کانی دہست و لویچہ
ہموی دہوری خوارو خیچہ

شاخ و کیومان قسل و گیچه
خیرابه، خوی تیوه پیچه.

(۸)

خوت گهش كهوه، سالت هاته
خاكت پری له مالاته
بزنو مهرت بو خهلاته
گاوو گولت له مهزاته.

(۹)

له مهزاته كهولتی ریوی
گوشت مامزو بزنه کیوی
شورو دهلك، های له نیوی
بو گهنجی وانه تو خیوی
پیویسته كه خوت بزیوی.

(۱۰)

خوت بزیوه مامه بیره
مالاتت مهكه له بیره
همووی مالی یو دهستگیره
خاوهن خوری و رۆن و شیره
به شیرینو به پهنیره
خواردهمهنی شاو گزیره
هموو گهنجی بی نهزیره.

هه موو گه نجی بی پایانه
جا نورهی پووش و پاوانه
چهند قشلاغ، چهند هه رزانه
له کیوانو له دهشتانه
ده لینی ریزهی سوارانه
پالتهوانه و له مهیدانه
شنه ی باسکی بالورانه
گیا گوینزهرو پووش کورتانه
ستک و کنگر به بارانه
شنگ و ره یحانه سه پانه
دوری و کاردو له رازانه
بن بهردهقی و مه لایانه
جا پیفۆکی سه لک پانه
رۆحی پاکت پی بزانه
له نازو نیعمهت میوانه.

میوانی سه بهرزو لاره
گیار گۆلت وانه خشاوه
به ملیون ناوت لیناوه
به ملیاریش نه ناسراوه
خزمهتکاره و راهه ستاوه
چ هی سه حرا، چی هی کاوه

چ ہی سیبہر، چی ہہتاوہ
سہوزو سوورت داچناوہ
وہک زولقی یاران تیراوہ.

(۱۳)

تیراوہ، بوئی جوستوجو کہ
گوئزبہ لہوو تالہ کوکے
گہنم و جوئیہ، نیسک و نوکے
زہوی و زارت و ورد و شو کہ
گہنجی ژینت، لہوی روکے
شوخی لہسہر خہلک و ہو کہ
گیای بون خوشت جاری بوکے
تا نہبویہ مارمیلو کہ
تہی کوردہ، حہہ، خوٹ خہرو کہ!!

(۱۴)

خوٹ خہرو کہ، جہزیرہ یہ
بہ شہمپانی و بہ بیرہ یہ
چہند دہرمانت کہتیرہ یہ
تہسپون پری لہ لیرہ یہ
گلیخہ، مامہ پیرہ یہ
سریش دہلیئی مدیرہ یہ
مازوو بہروو، ہہم شیرہ یہ
بہ ہہموو بہر لہ زیرہ یہ.

له زیږه‌ی جهوت و مندالسه
ته‌گهر مانگهو، ته‌گهر ساله
بو توئی راگرتووه تهو مالسه
له خوئی پیچاوه ده‌سمالسه
ده‌لئی کیچی چوارده ساله
ناچیتهوه، ههر له مالسه
برو، بو خوت بیگه پالسه
ماره‌ی بکهو، پیی دامالسه
کورده به‌سیه گاله گاله.

کورده جا مه‌یده ته‌لاقه
له دونیادا بووکت تاقه
گواره‌ی، گولووک و میلاقه
مووی، وه‌نوشه‌ی باقه باقه
یان باریزه‌ی له قه‌د تاقه
چاوی کانیم پر مه‌راقه
بوچی سا نایکه‌ی ئیلاقه؟
ههر وه‌ک ریویت واقه واقه.

واقه اوقت هه‌روه‌ک ریوی
کهولت ته‌وا کهوتسه کیوی
جاری بوچ خوت نابزیوی؟
گهر خوت بناسی، وه‌ک دیوی

دیوانی راجی

بو دهرمان و خواردن، خیسوی
باغت رازا، برؤ نیسوی.

(۱۸)

برؤ نیسوی قهله ندهره
همووی به دست و خه نجهره
له پشستی بهستووه که مبهره
به سیپه ره، به سیوه ره
ده لیسوی عهسکری بهر بهره
خوت، یهک بهیهک پیدا وهره
پیتجه و، شینه شاتهره
گشتی جوان و دل بهره
بو مهرگو ژین سه مهندهره
رهگو قه دو په لک و بهره
به هموو دهردان یاوره.

(۱۹)

یاوهری پیرو ره زیله
چ نیرگزه و، چ حاجیله
درؤی نه بی و به بی حیله
گشتی بو ژینت کلله
بو باوک و رۆلت که فیله
که نیره و چاره چله
سی بسکۆله و گرگازیله
نهو گیایه کانی خنجیله
هموو له بهر دهستت دیله.

هه موری دیلی بهر دهستانه
ههروهك گوئووكی نیسانه
له دامیننی بههارانه
رازانه هوی کوردستانه
خندهی گهرچی له لیوانه
جهرگی رهشی کورده کانه!!

کوردی کهم ئیمان و دینه
شینکت پری کاله شینه
وهی چهند تهرو کال و شینه!
مورد و چه قالدت بینه
نه سناسه، ههم یاسه مینه
کووله کهت، (قهرع) و (یه قتینه)
بو هه موو دهردان پهژینه
ده لیکی سوورده تی یاسینه
سهرو و شهنگه بی ههژینه
سپیدارت له سهه زینه
خوخ و هه لووژه مژینه
قهیسی و تری بگورینه
هه نارو هه نجیر چنینه
تهی کورده چاوت هه لینه
سا باوهشی تی وهرینه.

باوہش بگرہ بو ئہو بووکہ
بوئی زولفی پونگ و خرنووکہ
خالئی گونہی بہ لالووکہ
مال و حالت پر لہ شو کہ
دارہ بہن بوچی مہتووکہ؟
لہ گہل قہ زوان ہاتوچووکہ
بنیشتت پری قوتووکہ
دہوای زگو زارو پووکہ
بہتام و بون، نہرم و سووکہ
تینجا ریواس و چہ لتووکہ
کوگویی و کفرہ بالووکہ
ہہ مووی لہ تو دہ کا تووکہ.

تووکی بہیوونہ فیزہیہ
لہ گہل نہ شہی گہزیزہیہ
دہ لئی کولمہی عہزیزہیہ
لہ باوہش نازو تیزہیہ
بو خزمہتت کہ نیزہیہ
تہردووک و زی، زریزہیہ
داری دہستت نہ قیزہیہ
کھوہرو تہرہ تیزہیہ
مام جہژنوکت لہ ریزہیہ.

له ریزهت، سیرو پیوازه
به کهرت و گوگهم بنازه
زهلو و زوول و قهسههل، سازه
بو ئیش و کارت شیرازه
په لپینهی شیوت بخوازه
شیرخوشیلکت له دهروازه
تیماری سهه مارانگازه
سهلمکهی بینه نه ندازه
چهند په پوولهی پیوه بازه
بو کاروباری تو سازه.

بو ت سازه دارو دوه نه
کهندو چوم، شاخ و چه قه نه
هه مووی مهردی سهه که له نه
راوه سستاوه، ته هه مته نه
ته تدا ته دهست، هه رچی هه نه
ته گهر دهزوو، ته گهر به نه
چ پیویستیت به لهنده نه؟

چ پیویستیت به جاپانه
به ئیتالیا و تالمانه
گهر ئاقلی، سا بیزانه
نه خش و تهونت له دهستانه

ديوانى راجى

له عالم خاكت ميوانه
هه موو گهنج و دورو كانه
هه موو ژيانى ئينسانه
ئه توش ئه ركت له سهر شان
به كيشانه، به پيوانه
مه به دهرويش و ديوانه
ريكيخه، مه گره به هانه.

(۲۷)

به هانهت بکه به تاله
له کاريکه، کفرو ژاله
هي خوته، مالى جه لاله
شوخ و نهرم و شوپرو کاله
گهزو، بي و، په لک و پاله
قاميشى خانوو، هه زاله
هه مووت بو هاتون جه واله
چيى به زارى مه ناله.

(۲۸)

مه ناله چيى به گريان
کارت پيکدي هه له جه يوان
خاک و گيا، بي جگه له وان
بروانه سوزه يى باخان
له گهل مه عاديني شاخان

دیوانی راجی

تیکرا، غهزنه یه کوردستان
داخی جه رگم، نییه که سمان.

(۲۹)

که سمان نییه بیته پی شه
دلمان پری زام و هی شه
ناقلمان شیخ و ده روی شه
پیاو تیممان ژارو نی شه
ئیشمان که چ و تیکه لکی شه
نیخه نیخ و کی شه کی شه
چی که تاخان هلمه کی شه
دیواخان پر له لاکیه شه
به لام هه موی شه شو بی شه.

(۳۰)

شه شو بی شه کارمان ته و او
دهسته بهسته، پامان شکاو
باخچوله مان ئاو لی بر او
رهق و وشکن، زهوی و به راو
دهره و میرگی تازه چناو
به چندی شی بهر لی خوراو
به خورایی کهوتینه داو
به بی دانهی هه لاهه ساو
سی بهر پهیدا، دوور له هه تاو
به خوا ئیمهین، مردوو مراو
ده با بمان پیچن له جاو.

(۳۱)

ئیتز، جاویشمان خهساره
ئیشو کارمان نالهباره
لهبهر دهسمان دهنکه ناره
کیوو چیاو، زهوی و زاره
بو سهنعت کانگهی بههاره
جیگهی تیغی جهوههرداره
توپو تفهنگی نازداره
چهند فابریقهی بی ئهژماره
بارووت، به بارو قیتاره
شورهو گوگرد، وهك بالداره
لهبهر دهستت دارو باره
هیشتا چاوت لهلای پاره
چاوت کویره، پر له خاره
جهرگت تهپی، پر له ژاره
دلّت پر سفتوسو، هاره
شیئتو بیهوش، ئهی هاواره
ئهی هاواره، ئهی هاواره.

(۳۲)

هاواری دل، قهت ناسرهوی
خهوی مهرگمان نارهوی
ناچینه سهر له هیچ ههوی
بهم حالهش، خوشیمان دهوی!

دیوانی راجی

ھیوامان، رۆژیک و شهوی
که دوژمن په کی بکهوی
تیتگه یینم، گهر ده تهوی
وهک جوو ته لیم: لییره و لهوی
زۆر چاکم (فهلهستین) دهوی.

(۳۳)

زۆر چاکم، بی حال و حوال
خاکم پیره، زال و زهوال
کاریان بوو کۆک، دهیکهن به تال
به هه پره شهو به گاله گال
بی جین، فهقیر، له دهشت و مال
قژ زهره، بالا بلند، چاو کال
دوو زولفی رهش وه کو زوخال
دوو مه مکی وهک دوو پرته قال
دوو لیوی گول، یاقووتی ئال
دوو کولمی سافی بی وه بال
چه تری سه ری وه کو مه تال
هه لی نه دا رۆسته می زال
ئه برۆی که وانو، دهنکی خال
ژیانی کردممه ژه هری تال.

(۳۴)

ژه هری برینم پر له سو
هیچم نه دی خوشی له تو

دیوانی راجی

هه‌رچه‌ندی کردم هاتو چۆ
راسیتیم هه‌موو بوونه درۆ
تۆش مایه‌وه بی گفتوگۆ.

(۳۵)

بی گفتوگۆ، جه‌رگم رزی
شانى هه‌موو هی‌زم خزی
دل و هه‌ناوم داچـزی
سواری غه‌مانم دابه‌زی
له دل چه‌قی سه‌د درکه‌زی
دۆخینی نیشتمان به‌زی
ده‌ست و ده‌می خه‌لکی گه‌زی
ده‌ماری کورده‌کان ته‌زی!!

(۳۶)

ته‌زی ده‌ماری کورد و من
هۆش و دل‌م نه‌ما له‌کن
دایکی وه‌ته‌ن که بوو به‌ژن
به خه‌لکی دا، چ سه‌ر، چ بن
پی‌ی بوونه سه‌رکرده‌و مه‌زن
کاروان سه‌رایه، دابه‌زن
بخۆن، بنوون، می‌رگا و ره‌زن
کوردیش، به تووشی قه‌لبه‌زن!!

(۳۷)

به تووشی قه‌لبه‌زن، له کیو
هه‌ل‌دین له وینه‌ی جندو دیو

مال و منال ناکهن به خیو
ماندوو، له ههورازو نشیو
هر به تهمان بینه خدیو.

(۳۸)

بینه خدیوی میسرو شام
گنده لیان کردن جووت نهمام
نه ژمیردران به سسته و مه قام
نه پیوران باخچه و شه قام
هر پیک ته چن، تاغهو غولام
ته مبهل و پوشت و بی نيزام
بی ئیشوکارو عه قل و فام!!

(۴۰)

بی عه قل و فام و بهش خوراو
هر یهك به جورئ كهوته داو
له کیسی چوو سهیران و راو
زمان شپری، حه یا پژاو
به دهست و دهم، به گویو و چاو
به دکارییه پیشه، ته و او
کوردی ته سیری دلشکاو
دوژمنی، خوی تاویته ناو
ناترسی قهت له چاوو راو.

(۴۱)

له چاووراوی لانه دا
خه یالی خاوی با نه دا

دیوانی راجی

میگه لی وهختی را نهدا
دراوی خوئی، به کا نهدا
توولهی به جووت و گا نهدا
تووش بسوورئی، بهم بانهدا
بهم چوئل و میرگه پانهدا.

(۴۲)

لهم چوئله چیکه سهر مه که
خویتی کوران ههدهر مه که
گوئی له زهرینی کهر مه که
قازانج نه کهی، زهره ر مه که
له هوژ خووت بی خه بهر مه که
بووکت له مالا دهر مه که
گورگت به میگهل وهر مه که
یاری له گهل خه نجهر مه که
(راجی)، قسهی که وهك ژه که
بیری منالت، ژیره که.

(۴۳)

ژیره که لای دل به جووش
چیدی مبه، بی هووش و گووش
نهمن پهرووشی توومه، تووش
دوور له تهیبو، ههر نه خووش
نه بوویه یارو باده نووش!!

په سن و پیداهه لدان
په سنی روپینته نی جاف

تا هه لیکه وی سهره وی وهك ئیوه، له جافا
 نامینی له ناو كورد، عه شیره ت له خیلافا
 لاویکی هونه رهنه ند، وه ته نپه روه رو مه ردی
 کی بی که به ره و رووت بوهستی له مه صافا؟
 ناوت چیه؟ رۆبین ته نه، پۆلاییه کارت
 لیکه اتوه، خو ش ئه سمه ر، موسه ما له ته نافا
 شایانی وه زیری، به خوا، گهرچی مودیری
 سه ره رزی ته ده ب، کانی هونه ر، شی ری له قافا
 ئه ی به ندی دلّی (حاجی ئه مین)، جافی ته هه مته ن
 نه میستوه له م هۆزه دووا که وته له مافا
 وه رگی ری که تو رووت له که سان، نه ختی به کینه
 عَنْ مَضْجَعِهَا مِنْكَ، جنوب تَتَجَافِي
 بوره انه هه موو بیرو، وشه ت حیکمه ت و شانه
 بورنده یه شمشی ری وچانت له غیلافا
 دائیم که پری نیعمه ته دیوانت، ئه وا خه لك
 يَسْعَوْنَ اِلَى الْبَابِ ثِقَالًا وَخِيفًا
 هه رچی نه شی ناسی بی، که ته تناسی له خو وه
 وا دیاری له ناو کو مه له، وهك رۆژی له تافا
 با عالمی بیگانه بزانت، که مه جافین
 فِي الْمَجْدِ، مَعَ السُّودِ لَنْ تَتَنَافِي
 جیی فه خره هه بن وینییه یی تو زور له عه شیره ت
 الْعِزَّةُ بِالْقُدْرَةِ، حَتَّى تَتَكَافِي

چونکہ ہونہرت، شوڑہتی خستوتہ سہمای کورد
 بیگانہ نیتر ہیچی نہمان لہ گہزافا
 من بہندہیی ئەم ھۆزہوو خاکەم، کہ ھەتا ھەم
 ھەر چەپلە لہ دەستانم، ھەر دەم لہ ھوتافا
 ئەہی کاکە، ژیانم کہ لہ رووی ئیوہ تەواوہ
 کُلُّ مَرَضِ الْعَيْشِ يُعَافَى وَيُشَافَى
 من گول ئەپەرستم، کہ لہباخی گہلی کوردان
 كَالْبَلْبَلِ فِي الصُّبْحِ أُغْنِيهِ عِزَافَا
 کوردی و عەرەبی تیکەل ئەکەم، تا بە برایی
 ئەم قافیہ لیکخۆش بی، لہ ھۆنن و لہ بافا
 زەردشتییہ ئەم کیوو کەژەو، میوہوو میوہ
 قَدْ وَارَتْهَا الْجَافُ سِهَاماً وَسِلَافَا
 نەمزانی سوپاست بە چ کەم؟ کاکای جوانمیر
 إِذْ حَيْرَنِي وَصَفُكَ، لَمَّا أَتَدَا
 ئەو کاتە لەریت، بیکەس و ئاوارە ئەوہستن
 لَا تَتْرُكُ الْطَافُكَ لِلْخَيْرِ مُضَافَا
 ئەو شەخسە ھەسوودی کہ ئەبا پیت، ئەزانی
 قَدْ أَلْبَسَهُ الْجَهْلُ مِنَ الْحُمُقِ إِكَافَا
 لەم عەشرەتەدا، کار ھەموو راست و تەرازوون
 فَالْعَدْلُ يَدُ الْحِكْمَةِ، وَالْحَقُّ يُوَفَى
 (راجی)، بەھەموو شیوہ لہ رووی ھۆزی ئەپشکوی
 لَا يَمْنَعُ عَنْ ضَوْعِهِ جَنِيًّا وَقِطَافَا.

۱۹۶۰/۴/۲۰

پہ سنی سہید ہادی ٹہفہ نندی

بہ نہوعی کہوتہ دہر عیرفان، ترینگہی تہ پلی شادی ہات
سہراسہر پپرکران دہوران، کہ ناوی نووری ہادی ہات
لہ زینہت ٹاسمان پربوو، وہ کو گو شہوقی دل خر بوو
بہمہیدانی ہونہردا چوو، گریبہک، سہد گوشادی ہات
بہبہزمی نہزمی تہ عمیرات، خودا ہیئایہ تہ حریرات
لہ کوئیسنجاقہوہ دیہات، ہہموو جہژنی مورادی ہات
وہ کو روستہم، سہید ہادی ٹہفہ نندی رژی بونیادی
بہتہ کیہو مہسجیدو نادی، بہبازاری تہمادی ہات
عہجہب حوکمیکی دامہزران، بہ کہم وہختی وہ کو باران
لہ لایئ مہرمہرو مہرجان، لہ لایئ حہرفی بادی ہات
لہ لایئ گیچ و بہردو دار، لہ لایئ ہندہسہو کردار
لہ لایئ مہسجیدو بازار، لہ لایئ نہخشی عادی ہات
دہ لئ مہٹمووری ٹہوقافہ، درویہ، ٹہو قولہی قافہ
نفووزی ٹہمیری پپر تافہ، بہ گوپڑہی ئیعتیمادی ہات
سہمای گولزاری پیئداکرد، ستارہی نہحسی ئاواکرد
کہچہند دووکانی ئینشاکرد، چ ٹہسکہندہر نہژادی ہات
چ دووکان، قہیسہری قہیسہر، چ دووکان، مہرمہرو گہوہہر
لہزینہت مونتہزیم یہ کسہر، بہ بہزمیکی ئیرادی ہات
ژیان و نازکی و رہوشہن، دلی وہک جہنہت و گولشہن
کہ (کوئہ) مہیسہرو مہیمن، بہ پیئشکہوتہی بیلادی ہات
بہ شوعلہی راستیی سہرکہوت، لہ ٹہوجی غیرہتا دہرکہوت
لہ قاپیی ٹہو عہدو وہرکہوت، بہ ٹاہی نامورادی ہات
حکومت مالی ئاوابی، کہ ذاتیکی وہہای لا بی

به تهر فیعی موهه بیا بی، کهوا هوشیارو هادی هات
خودا تا تاخیری کاری، بیئنی کارو بازاری
که ئەم، سه‌به‌ره‌زه ئاساری، به چاکیی شکل و مادی هات
هه‌موو (کوویه)، سه‌فا پر بوو، که ئەو شییری شکاری خوو
به‌هه‌یوانی وه‌فادا چوو، به تورپه‌ی ئیجته‌یادی هات
له‌سه‌ر حوکی ئەزه‌ل (راجی) که کیشای ره‌سمی ته‌تریخی
جریوه‌ی که‌وکه‌به‌ی دایم له‌بورجی ئینفیرادی هات^(۱).

په‌سنی شامیل یه‌عقوبی - جینشینیی کوویه

(۱)

خودا چه‌رخیی به‌کاری کیمیا کرد
هه‌وینی دادی، پر عه‌ردو سه‌ما کرد
دروه‌شی دا، قه‌زایی کوویی سنجاق
که رۆژی روونی کوردی ئاشکرا کرد
بلیسه‌ی عه‌دل و ته‌ستیره‌ی سه‌عاده‌ت
به قائمقامی ئیمه‌ی ره‌هنوما کرد
نه‌وه‌ی یه‌عقوبییانسه، کاکه شامیل
هه‌موو دهردیکی بی دهرمان ده‌وا کرد
ئه‌هالی و شیخ و ئاغ‌اوو مه‌لاکان
هه‌موو پیوستی هه‌ر که‌س، پی ره‌وا کرد
له‌سه‌ر مقیاسی ژیرییی، بی ته‌رازوو

۱- ئەم نیوه‌دیپه به پپی هه‌ژمارکردنی پیته‌کانی ئەبجه‌د ده‌کاته سالی (۱۳۵۴ کۆچی) به‌رامبه‌ر به سالی
(۱۹۳۵ زاینی)، به‌لام ده‌بی به‌م شیوه‌یه هه‌ژمار بکری: (جریوه‌ی کوکبه‌ی دایم، له برجی انفرادی هات)،
که رینووسی دیوانه‌که‌یه.

به‌ران‌بهر هاتو، مه‌خلووقی ره‌ها کرد
له‌رووی به‌خشین و لوتف و ره‌حم و ئین‌صاف
قه‌زاییکی ته‌رو تازهی بینا کرد
به‌عیلم و فه‌ننو وریایی، له‌پ‌ردا
به‌عالمه‌م که‌ه‌روبا‌ی به‌ه‌ره‌ی وه‌فا کرد
له‌رپی ته‌حلیل و ته‌رکیبی ته‌ساسی
به‌به‌رزی نیشتمان، فه‌رزی ته‌دا کرد
که‌هات‌ه‌ سه‌ر ژماره‌و جه‌برو نیس‌به‌ت
ش‌کاوو ساغ‌و ناوه‌نجی جیا کرد
که‌هات‌ه‌ سه‌ر مه‌ساحه‌ی میلله‌تی خو‌ی
ه‌مه‌وو شه‌کلیکی په‌رداخ‌و به‌جا کرد
که‌خاوه‌ن خو‌یه‌تی بو‌ن‌ه‌زم‌و ته‌رتیب
دل‌ی کوردی پ‌ری جه‌مدو سه‌نا کرد
بووه‌ باوکی به‌ش‌هر، وه‌ک ده‌وری ته‌ادم
به‌ل‌ی وه‌ک نووحه‌، که‌ش‌تی بو‌چ‌یا کرد
حه‌قیقه‌ت، فه‌یله‌سو‌فیکه‌ له‌ کوردان
که‌ده‌ست‌ووری سو‌له‌یانی په‌یا کرد
که‌ته‌و گه‌نج‌ه‌ی به‌ته‌م چه‌رخه‌ نیش‌ان‌دا
خودا ره‌جمی به‌قه‌ومی بی‌ن‌ه‌وا کرد
به‌چی که‌م وه‌س‌فی ته‌و عالی جه‌نابه
که‌(ش‌امیل بی‌گ)ه‌ ناوی، ئین‌تیها کرد
وه‌ره‌ (را‌جی)، بی‌پ‌رپ‌وه‌ له‌ یه‌زدان
که‌ئی‌مه‌ی وا برایانه‌ ته‌با کرد.

۱۹۴۳

(۲)

به نووری هییز رووناکن، زهمن و ئاسمانی کورد
 به ئاتومی عه مهل پاکن، دل و که للهو گیانی کورد
 به بریاری جیهانگیری، هه موو یهک بیره وه ستاوه
 نیشانه شکینی ئاواته، سهروکاری زمانی کورد
 که ته ئرخیش نه کا ساغی، بلئی ره حمهت له رابردوو
 که ئیستا ئه وه به هه شتهی خوا ته فهرموئ، نیشتمانی کورد
 مشوورگیپی ته گهر زۆریشه، کورتی پیت بلیم کییه
 ره ئیسی شاری کهرکوکه، شه هی روتبه و نیشانی کورد
 نه سهب (یه عقوبی) یه، ناوی به (شامیل بهگ) ته ناسن گشت
 کورپی بهگ (صافی عه بدوللا)، نه جاحی ئیمتیحانی کورد
 له ژیندا کۆن و بی تام بوو بوو قهومی ئیمه، سه ره له نوی
 دلیریکی وه ها به رزی به ده ستوردا ژییانی کورد
 ته بینن هه ورو باران و، بلاچه و مانگ و رۆژو چه رخ
 له رووی قازانجه وه ن گشتی، به گشتی پاسه وانی کورد
 گوئی به ختی وه ری بوو، چه رچ و سیس بوو بوون گیاو داری
 گوئی پشکووته وه دیسان، گه ش و ته ر، باغ و بانی کورد
 چه ریکه ی بولبول و قومری و، زریکه ی بازو نازی گهل
 ته سیریان دایه به ره مه ودا ی شه پۆلی که شکه لانی کورد
 ترینگه ی ته پلی جه ژنه، پر به دنیا، ته مسه رو ته وسه ر
 ژیاوه، نامری، سه ره به ست بو وه خانه دانی کورد
 به زانین و به وریایی، به به خشین و به ئابووری
 له چاخی ئه م حه کیمه، سه ره به خۆیه کامه رانی کورد
 شه هه ن شاهیکه بو ژین و ره وشت و پاسی سه ره به سستی
 نموونیکه ئیراده ی خویه، ئه م نوتق و به یانی کورد

سوپاسی تہو سوپاسالارہ، (راجی) قہت تہواو ناکا
تیتہر ہەر جہژنی پیروژ بی، ہہموو ہوژی جوانی کورد.

(۳)

قائیمہ قامی کویہ، گہنجیکی شہسوارہ
ساحیبقرانی دہوران، مہردیکی پایہدارہ
(یہ عقوبی) یہ نہژادی، کہ (شامیل بیگ) ہ ناوی
سہرداری عییل و ہوژی کوردی و تہن بہہارہ
ژیانہ خاکی پر کرد، حسانہوہ عہشیرہت
کۆمہل ہہموو لہبارہ، دوژمن ہہموو ہہژارہ
وا کارہبای عہدالہت ہہلہبوو لہ مولک و میللہت
گورگہو شوانی بہرخہ، گولہو تہنیسی خارہ
وا کیمیایی لوتفی، رووی نیشتمانی پویشی
دلئیک و سہت ہہزارہ، گولئیک و سہت ہوزارہ
روویی مہقامی بہرزی، پووناکہ و ہک پوخی خوڑ
تہحکامی بی گری و گول، میزانی زولقی یارہ
بہ تہرزی ریکوپیککی، تہم شوخہ چونکہ ہہستا
ہہموو بہہہشتہ ہہرچی لادیوو دہشت و شارہ
تہستیرہ کہی درہوشا، بہتاجی سہعدی زیپرین
منال و پیرو بورنا، ہہموو قہدی چنارہ
(راجی) بہخوت و کۆمہل، بخوازہ سا دہوامی
تہوی سوپاسی ناکا، زانراوہ نابہکارہ.

دیوانی راجی

(۴)

تہو سہرورہ سہرپشکہ، لہ کومہل کہ عہوالہ
یہ عقوبی (یہ، شامیل بہگ) ہ، شاہی بہ کہ مالہ
دہستوری بہ سہر بہستیو بہ خشینہ بہ عالم
زاناو خیرہ دمہ نندہ، خودا شاہیدی حالہ
تی کو شہری بہرزی وہ تہنو، پہرورشی کورد
زنجیرہیی کرداری، ہہموو نہ قش و جہ مالہ
دیوانی پپرہ، شاہ و گہدا دینہ سوپاسی
لہم دورہ نہ زانیش، ہہموو زانستی لہ پالہ
لَمَّا اخْتَرَعَ الْوَحْدَانُ وَالْأَلْفَاءُ فِي الْقَوْمِ
قَدْ اِمْتَلَأَتْ عَرْصَةُ دُنْيَا بَعْدَ اَللّٰهِ
وَاللّٰهُ، لَقَدْ ضَاءَ بِمَجْدٍ وَّ سَعَادَةٍ
لَمَّا عَزَلَ الْخَائِنَ، وَالصِّدْقَ اَمَالَه
(راجی)! نہتہوی باسی سوپاسی کہ بنوسی
قوربانی بکہ ہہرچی گیان و سہرو مالہ.

(۵)

بنازم، کاکہ (شامیل بہگ)، پلینگی کوردی دہورانی
کورپی (بہگ عہ بدولا صافی) ی، بلیسہی نوری یہزدانی
تہتوی وا (جینشین) لہم کو یہدا، کو بوتہوہ میللہت
بہ روتبہو شانی تہسکہ ندر، لہسہر تہختی سولہیمانی
وہ کو زوریک لہ دل سوژان، ہومیڈو بہختی تہم ہوزہی
لہ عیلم و فہیلہ سووفیتا، تہرستو یانہ لوقمانی؟

به بهخشین (حاتمی تائی)، به داد (نوشیرهوان) ی تو
 به لاغته (تیمروئولقهیس) ی^(۱)، فساحته پیشی (سهحبان) ی^(۲)
 بهچی وهسفت بکهه، یارهه، ههسوودت غهرقی ئافهت بن
 لهههه شیوهه رهوشتییکا، گرانیته کرده هههرزانی
 بلئی (راجی) ههتا ماوی، خودا بیکاته بههخوردار
 لهسایهه پیبگهن گهنجی ولات و مهردی کوردانی.

په سنی مه لا عه بدوللا - کاتبی دادگای کویه

مایههیی ژینی منو، بهرزی وهتهن، شابازی کورد
 نووسههری دادو عه دالهت، میهتههرو ههههرازی کورد
 خو شهویستهی گیانو دل، ئاواتی گهل، نرخه عه مههه
 ژیره زانا، پیری بیرو، زاخی هوش و نازی کورد
 تاجی سهه، بازی هونهه، سوژی جگهه، باغی به بههه
 شیرزی ژین، شیرزی مژین، شاهیزی تین، شیرازی کورد
 تا فه لهک دهرخا، وه کو کاکه عه بدوللایی من
 نایهتهه باسو قیاسی عام و خاصهی رازی کورد
 تا سو له پمانی، بکا شاههی سلیمان ئاوه دان
 نایهتهه و ا شاره زای بازارپی هیممه تهخوازی کورد
 دل که بیری نهه کا، خوین هه لهه پریشی و دیتته چاو
 هیند گه شو و رووخ شه یاری یارمه تهی و دهه مسازی کورد

۱- یه کیك بووه له شاعیره عه ره به ناودارمه کانی سه رده می جاهیلی.

۲- سهحبان: ناوی (ابن زفرین ایاس وائل)یه، وتاریبیزیکی به ناوبانگی عه ره ب بووه، له سالی (۵۴ کۆچی

- ۶۷۴ زاینی) کۆچی دوایی کردووه. (مه عاویه) بیی گوتووه: تو به هیزترین و به توانترین وتاریبیزی

عه ره بی.

لیوی خوش گوفتاری ههروهك دهستهچیلهی کیوی توور
 کارهباو دهرمانی زامو، حهنجهرهی ئاوازی کورد
 بوژیانی گهل، چ تیکوشهر، نهههنگو، پالسهوان
 راهبهختی نیشتمانو، رابهری ئیعهجازی کورد
 گیانی شیرینی گهل و (راجی)، که ههر توی گیانهکهه
 چاوهپریم گهش بیتهوه پیته، روومهتی لاوازی کورد.

سوپاس و به خیرهینانی

حاکم عه لائه ددین - دادوهری دادگای کویه

(۱)

که رۆژنامهی له میژ و، چه رخی دهووار
 نیشانی دا نیشانهی نیشتمان کار
 له نیشانان، نیشانهی سههوزو سوور کرد
 که باراندی له دهه ریا، دورپی شههوار
 پرۆتۆن، لیکتۆن، نووسان و گیرسان
 پسا زنجیری بهه کاران، بهیهه کجار
 (عه لائه ددین) هه کاکم، حاکمی (کو)
 گهیشتهه هه موو مهیدان و هاوار
 له ده ریا کوششا، گهوهه ده رینه
 بهه قازانجی وهتهن، بوتهه که سوکار
 سههری بهه رزو، دللی پر بیرو، روو خوش
 بهه خوو شیرینو، خاوهن تهه رزو گوفتار
 (سهه لیمانی) ی نیشاندانم، سهه لیمان
 مولازم ئهه وهه لی له شکر، بهه ملیار

له به گزادانی کورده، کاکه (حامید)
 ئەوه، جیگهی سوپاس و کەشفی ئەسپار
 مودیری (تەقتەق)ی مە، کاکه (پەمزی)
 له به گزادانی جافە، مەردی سالار
 ئەناسی ریزی یاری و، هۆزی سەربەست
 ئەترسیینی سوپای هۆزیکێ لاسار
 سوپاسی (قادر ئەفەندی)، نووسەری چاک
 دەکەم هەردەم، بەبێ پایان و میقدار
 له ئیجرائاتی حەق، بێ چەند و چوونە
 گوێ گەردنکەشی نیسان و ئادار
 بەمامۆستا (حەمەد)، زانین درەوشا
 ئەرستۆی دا بە ئەستۆ، مەردی جێدار
 له چەرخێ فەلسەفەیدا، قوتب و میحوەر
 له عەردی هەندەسە، ئەو بۆتە پەرگار
 براکەم، (کاکه قادر)، ویش موعەلیم
 گوێ سەر تەپلی سەرمە، مەردی هوشیار
 قەدیمین پیکهوه، هەر بۆم بمینی
 وەکو ئەستێرە بدرەوشی له ئاقار
 برای عارەب زمانم، کاک (نەجیب)ە
 نفوسی خستە بەر مقیاسی ئەژمار
 قۆمیسەر ناحییە، (صدیق ئەفەندی)
 لەبیرم چوو، کە بینوووسم هەوێل جار
 ئەویش رۆحیکێ کورده، بێ فرۆفیل
 له تەحقیقاتی کۆشەر، هەروەکو مار

برای خۆم، دلّبه‌ری خۆم، (کاکه ره‌ش) بی
 په‌سه‌ندو، حورپرو، گه‌نجیکی خه‌به‌ردار
 ئیتر (کاک مسته‌فا)، وه‌سفی به‌چی که‌م؟
 له‌ یاریدا، سه‌دای هه‌ی هه‌ی، ده‌لۆ سوار
 له‌ ته‌سلاکی، (سه‌عید ئاغا) ته‌ناسم
 هه‌ه‌وای وه‌رگرتنی ته‌خباری ته‌قتار
 به‌خیرین، تاییه‌ه‌و گشتی لیوا، حه‌ق
 به‌ خزمه‌تکاری ده‌ولت، یه‌عنی جاندار
 ئیتر (کوئخا حوسین)ه، میری (گه‌رمۆک)
 که‌ زۆرم خۆشه‌ه‌وی، ماقوول و موختار
 له‌ (کارێز) داده‌نیشی، کاک (موحه‌مه‌د)
 ته‌ساسه‌ن کۆییه، ته‌و مه‌ردی سه‌رکار
 له‌سه‌ر چاوو دلّ و گیانم، بکه‌ن شه‌وق
 به‌ چه‌نگ و نه‌ی، که‌مانچه‌و، به‌ر به‌ت و تار
 له‌دیوانی (عه‌زیز ئاغای غه‌فوری)
 مه‌له‌ک دینه‌ سه‌ماو به‌زمی دیدار
 له‌پیکری باده‌دا، دلّبه‌ر ته‌کی‌ش
 عکوسی راست و چه‌پ، وه‌ک زولفی عه‌بیبار
 به‌خیرین، هه‌ر له‌سه‌ر گیانم، به‌خیرین
 گه‌لی ته‌ربابی مه‌عناو، قه‌ومی بی‌دار
 به‌چاوی ئیوه، کوردم سه‌ربلنده
 به‌ناوی ئیوه‌وه، من بوومه‌ به‌شدار
 له‌وه‌ی خۆشی زیاتر، بۆچ بگونجی؟
 دلّه‌ سافو، جگه‌ر نه‌یماوه ئازار

چ کۆمهڵ، کۆمهڵی بهزم و زه ماوهن
چ کۆمهڵ، کۆمهڵی زانست و ئیقرار
بیوورن، گهر نقوستانه لهرووتان
که (راجی)، ناکهویته کیشی ئهسپار.

۱۹۴۵

(۲)

نامه یهك بو حاكم علائه ددين

برای بهرپزیم كاك علائه ددين
سوپاست ته كه م له مهرگو له ژین
به نامه كانت، كه گهش بوومهوه
نامن له سه چاو، ههزار ئافه رین
ئهو كاته وابوو، به رهنگاری كات
له تۆ ته ته سسوف، له من ئاه و شین
كاتیكى تر دیت، خودا ههز بكات
كه دوو دهستی یهك، گهلی راگوشین
به ئاوات و هات، به جهرگی بهسۆز
به گرژینه هوهی ولاتی ئه مین
ئهوهك خویندهوار برای یه كترن
خویندارن ههتا لهرووی خوینمژین
ئهو كاته رۆییم، پیویستم سه فهر
ئهتۆ بیووره، له كورتی و له قین
له بیرم ناچی، لی ره، له كۆیه
كه رامانبوارد، به چه ند زه وق و بین

خصوص، که هاتم بو مائی ئیوه
 ئەستیرەم هەللات، لەخۆشی یەقین
 دنیا هەر وایه، دلان لێک ئەکا
 دەبا ئاخ بخۆین، بەدیدهی نومی
 عالم هەزار دل، ئیمەش تیکەلاو
 بەوینەهی خەیاڵ، گولستان چنن
 فەرموتە سالیك بەبێ گلەیی
 سەد سالی تر بێ، برام، خۆشترین
 ئیستە تالە پەش، کە دوور کەوتنەوه
 هیوامە پێبگەم، بەبالی فەرزین
 لەنیزیک و دوور، بێ بەینە بو دل
 گیانی وریای سەماو زەمین
 بە بیری ئیوه، دەکەم هەموو دەم
 چاوی دل رووناک، تامی دەم شیرین
 گەرچی تۆش وەکو منی بریندار
 خوایه چارهساز، بەهەر پێکگەیین
 کاکێ خۆم، مەرۆف بە سەبرو سوبات
 بە داخواز ئەگا، بەبێ نەنگ و کین
 نەکەهی خەم بخۆیت، لەنازی گەنجیت
 بە خۆراکی رۆح، باغت کە پەرژین
 بزانی هەللات، هەلاتت هە رۆژە
 شەوت بە پرشنگ، بەتافە پەرۆین
 دەستی پیروزی باوکت ماچ ئەکەم
 سەلام لە (دلشاد)، برای بە تەمکین

دلاوهر، کۆسرەت، چاویان ماچ ئەکەم
 سەلام لە خوشکان، بە حورمەت بژین
 والی دەی عەزیز، بە خێر بێتەوه
 لە پایتەختی بیر، بە سەد هیژو تین
 نادیدە، عەرزى سوپاسم بەرە
 بو کاکە حاکم (محەممەد ئەمین)
 ئەویش کەسیکە، وەکو سولەیمان
 خاوندی چاکەو، نقییم و نگی
 چ خوشە برام، لە رۆژانی شاد
 بە پرس و وەرام، کە دابنیشین
 ئەمە کزەى دل، ئەوهش نیشتمان
 لە بەینی سۆزو، گەشەو، پیکەنین
 بە ئاوازی خوش، بە نۆتەى هەوس
 هەوا بکەینە کوورەى ئاگرین
 لەرپى تەماشاو، موتالای رووان
 هەستینە هەستى لەچاوان دزین
 هەریەک بە رەنگو، هەر یەک بە دەنگی
 هەر یەک بە بۆنى، تیکرا پېشکووین
 کە یەک دیار نەبوو، بێنە خەمبار
 بو نووری کۆلمەى، بە زارى و گرین
 زوقى جەماتو، یارانو، یاری
 بلای گیانە، لەناو مییشکی ژین
 ئەتۆ زۆر باشی برام لە شارا
 ئەمن لەلادی، پەراسووم رزین

دیوانی راجی

وا مردووم، وههها، نابووژیمهوه
بهسهده ئارهقو، بهئهسهکهنجهبین
بییداده دهردم، قهرارم نهما
له لیفهو دۆشهك، لههیچ سهر سهرین
له دهردی دووری، ههوارای کی کهم
که فریام کهوئی، له گرمهی تهپین
مبهخشه زاری ششکاتم نییه
قهلهم تهوژمی نهما له نووسین
خوی پیره (ژیکۆ)، خهیاالی تازه
وهکو لهشهودا، جهماتی پهروین.

(۳)

پۆژی جهژنه، وهختی رووناکی دللی کوردانمه
دهسگوشین و سههبلندی، ئیسته وا میوانمه
کۆمهلیکی نیشتمانی بو ژیانم دابهزین
یهك بهیهك تاجی سهرو، پڕشنگی دوو چاوانمه
حاکمی کۆیسنجهقه، کاکه (عهلائهددین)ی کورد
مهردی سهههستهی رهوشتو، دیاریی یهزدانمه
پایهیی بهرزی، دهکا دهرمانی دهر دو ئارهزوو
غایهیی تههرزی ئهوه، پوتبهو نیشانهی شانمه
یهك، مولازم بوو لهکۆیه، ئیسته تهموین ئهمر ئهکا
کاکه (مهحمود بیگ) ی سهروهر، رههبهری هۆزانمه
بو ههموو کاری وهتهن، ئهه بوته شایانی سوپاس
بو ههموو بیڕی لهجیی باپیرهو باوانمه

دیوانی راجی

نووسه‌ری به‌رده‌ستی حاکم، کاکی خوم (عه‌بدولصه‌مه‌د)
جیی هومی‌دو سه‌نگه‌ری تهم کوردی سه‌رگه‌ردانه
تسو جهوانی تیگه‌یشتو، کاکه (تسه‌وه‌د)، نه‌وتوجار
تاره‌زووی سه‌ره‌رزییو، نه‌قدینه‌یی خیرانه
وا له دیوانی (عه‌زیز تاغای غه‌فوری زاده) دا
پوژو مانگو و موشته‌ری و زوه‌ره، له‌سه‌ر عه‌ردانه
گول ده‌مینو، دل گه‌شین، پوژی ژیانه وه‌ک به‌هار
با له‌سه‌ر ره‌گ شین بیی، تهم هوزه گه‌ر پاوانه
من له ریی تسو سه‌روه‌رانه‌م، سه‌ر چییه، قوربانیه!
(راجیا)، چونکه نیازی گشتیان هه‌لسانه.

(٤)

إِنَّ بَيْتِي لَعَتِيقٌ، وَأَعِيشُ فِي مَجَالِ
وَنَسِيمُ الدَّهْرِ أَعْيَا النَّاسَ فِي تَشْرِيحِ حَالِي
طَالَمَا أَزْهَقَنِي الْأَيَّامُ فِي زَخْفِ اللَّيَالِي
لَيْتَنِي أَعْرِفُ نَفْسِي، وَيَمِينِي وَشِمَالِي
لَمْ يُجَاذِبْ مَغْنَطِيسِي، عِنْدَ سَلْبٍ وَثُبُوتِ
وَأَرَى الْأَحْلَامَ تَعْدُو الْحَقَّ فِي سَهْرِ الْخِيَالِ
عِنْدَمَا جَاذَفَنِي الْحُبُّ، وَإِخْوَانِ الْمَعَالِي
قَدْ تَرَكْتُ الْعَيْنَ تَجْلُو بِالْدُمُوعِ وَالْوِصَالِ
يَا دُمُوعَ الْحُبِّ، هَلْ تَجْرِينَ صِدْقًا بِالْأَمَالِي؟
أَمْ بِنَارِ الْقَلْبِ تَغْلِبِينَ دِرَاكًا لِلْمَوَالِي
يَا عِلَاءَ الدِّينِ، يَا شَمْسُ الضُّحَى، غَوْتُ الْفُؤَادِ
إِنَّكَ الْمُخْتَصُّ عِنْدِي، بِسَجَايَا وَخِصَالِ

یا ابا المجد غیاثاً، أنا فی آنحس حال
 لو بقیئت فیہ هلاً تقدر حمل الوبال؟
 تو، که خاوهن بیرو زانینی هه موو کارو وهرامی
 ناتهوئی پیر بم به گهنجی، یا بگهم هیشتا به کالی
 تاجی سهرمی، چونکه تو ههر بوم بژی، گهنجی ژیانی
 چهنده تاری کیووکهژ بم، دیمهوه، ده بهوه مالی
 سهرده میک بوو، بی خه بهر مابووم له گیتراوی غه مانا
 ئیسته خو شیم هات و شهرته، دانه نیشم به بهتالی
 دستگیری دیتنو دونیام ئیوهنو، نووری تهواون
 زهنگولهی دلّمه، له دووریتانه ئه پروا ناله نالی
 إِنَّ (راجی) بهواکم ذاب یسعی لاینجماد
 فعلیکم عز جهد، فی قرانی وارتحالی.

په سنی حوسین به گ

کییه؟ هونهری بو گهنجینه کیلیه
 شوخیکه، سه عادهت له سهری رژی جه لیله
 قائیم له مه قامی مه له کاندایه (حوسین بیگ)
 باو کیشی، هه موو کاری جه ماله که (جه میل) ه
 وهک رژه به زهرراتی هه قایق، له سه مادا
 بو به خشو عهتا، به حری سپیو، چاوه بی نیله
 روو حیکه له ناو جیسمی وه تن، مهردی به ناوبانگ
 یاری هه موو سه ربه رزه، هه موو دوژمنی دیله
 فکرش بدل خلق، چو جان در تن پاکان
 معزول شده از همه اوصاف ردیله

قَدْ أَحْكَمَ مَا يَخْتَرُ الْيَوْمَ وَأَمْسَ
 مَنْ رَاجَعَهُ يَفْرَحُ مِنْ غَيْرِ وَسَيْلَةَ
 این گنج همایون، بهمین حکم در این کوی
 وَاللَّهِ قَدْ اخْتَصَّ بِمَجْدٍ وَقَضِيَّةَ
 در دائره و چرخ بود همجو سکندر
 لَا يَغْرُبُ عَنْ عِلْمِهِ أَفْرَادُ قَبِيْلَةَ
 لهم گهردوشه پر شورشه، (راجی) نیبتهی باک
 ئەو ههزهرتهی سهرداره، که بو کاری که فیله.

په سنی نه حمهد دلتزار

چاوهی هونهرو، نوکتهیی سیمینبهره دلتزار
 هیوای وهتهن و جهرگی دلّو، دلّ بهره دلتزار
 ئاواتی گهلی بههرهوهری کورده، به یهزدان
 کووردهی ههموو زنجیرهیی بی جهوسهره، دلتزار
 گهنجیکه، له دیوانی نهدهبدا ههلیداوه
 تیماری دلّو سپلّو ههناوو سهره، دلتزار
 نهستیرهیی ئاواتی درهوشا لهسهمای کورد
 ههر وهک منی ماتهمزده تیکۆشهه دلتزار
 ئەو تازه نهمامی وهتهنهم، بو بهری خوۆشی
 وا پیگهییوه، کانی گولّو زیوهه دلتزار
 بیری لهدلّو گوپی ئودهبا، گهر بچهقیینی
 هیند تیژه ئەلیی نووکی رمو نهشتهه، دلتزار
 دهستووری ژیبانی گهلهکهی دائهپرژینی
 بهشکو نهتهوهی ئازهره تهسکهندهه، دلتزار

چیمه له شکسپیرو، له رۆستۆن و، له گۆته
گهنجینهیی کوردانه، که ده رهینه ره دلزار
(راجی)! تو بلی نووری دوو چاوو دل و جانه
هاو خوینی من و کورده، ئه ده ب پهروه ره دلزار.

په سنی راجی له لایهن ئه حمه د دلزاره وه

تیمرۆ که له ناو ئه هلی ئه ده ب سهروه ره، راجی
خاوه ن خه ده م و تهخت و سوپا و ئه فسه ره، راجی
به بریکه، هۆژه بریکه، له مه یدانئ ئه ده بدا
مانه ندی نییه له م وه ته ن و له م ده ره، راجی
بو زینه تی ئه ندامی بو تی شیعی ری گه لی کورد
ئوستادی هه موو خشل و چهک و زیوره ره، راجی
ئهو، گه ورتین گه وه هری سه رته فسه ری شیعه ره
مه شه ووره له ناو گشت شوعه را، ئه شهعه ره راجی
تیشکی هونه ری شیعی ری ئه و نه ند رۆشنه، چه شنئ
پرشنگی گه لاویژو مه ه و ئه خته ره، راجی
گه نجیکی ئه و نه ند به هره وه رو واهیییه، هه تتا
هاوییری شکسپیرو عه لی حه یده ره، راجی
بو ئیکییو ده رخستنی ئه م کۆمه له کورده
غه محۆرو مشوورگیرو عه جه ب ره هبه ره، راجی
به م ئاگری پر میحنه ته سووتاوه، به یه زدان
کوردیکی جگه رسۆزو وه ته ن پهروه ره، راجی
(دلزار)! وه ره تو بیژه، بچرپینه به گوپی گشت
پیغه مبه ری زومره ی ئوده باو هۆنه ره، راجی.

په سنی گیوی موکریانی^(۱)

(۱)

پووناکی چارم، ههتاوی مالم
کاکه (گیو) گیان، نرخ و فه سالم
له سایه تیۆه، ههوینه کام
دهولته تم تهواو، نهوۆزه سالم
چهرخم له گهردا، سه مابازه قهد
له عهردی رهنگین، نه مان لات و بهد
پایانی نادا، خووشی رهسم و همد
خهرمانی خیران، له کشتوکالم
ئه گهر کزیشم، کهسی نایهوم
له باوهشی غهم، ئیسته ناخهوم
شهرته بو وهتهن، ههرگیز نه سرهوم
بفرۆشم له پیری، مال و منالم
چیمه له ناتۆم، له هایدروژین
له گازی خنکین، له گهل ئوکسجین
که کارسازی ههق، سازاندی بۆم ژین
ناریکه دوژمن، ریکه ههوا لم
نۆرهی به هاره، به زهوق و شادی
میگره ههواره، سهرو ئازادی
تازه خه لستام له نامرادی
(ژیکۆ) گوی بگره له گاله گالم.

۱- ناوی تهواوی مامۆستا گیوی موکریانی نووسهرو زمانزان و پۆژنامه نووس (عهبدوپرهره حمان سهید لهتیف شیخ ئیسماعیل خهزایی)یه، له سالی (۱۹۰۳) له شاری مههاباد له دایک بووه له (۱۹۷۷/۷/۲۴) له موسل کۆچی دوایی کردوووه له ههولیر له گۆرستانی (ئیمام محهمهد) نیژراوه.

دانیشتووی ههولئیره، زمانپهروهی کوردان
 ناسراوه لهناو کوردو عه‌ره‌ب، (گیوی موکریان)
 چه‌ند ژیره، هونه‌رمه‌ندو، گیان سووکه له پرودا
 چه‌ند به‌رزو، ئەده‌ب په‌روه‌رو، خاوه‌ن دل و گونجان
 تیکه‌ل به‌هه‌موو مه‌ردومو، دووریش له سیاسه‌ت
 هانایی هه‌ژارانو، په‌رس‌تینه‌ری یه‌زدان
 چه‌ند خۆشه له ته‌بیاتی هه‌موو که‌س، وه‌کو خۆراک
 چه‌ند تونده له‌سه‌ر جه‌سته‌یی دوژمن، وه‌کو سندان
 پۆل پۆل ئەه‌وا دینو ده‌چن نووسه‌رو زانا
 تا بینه قوتابی هه‌ره‌ت و فه‌لسه‌فه لی‌دان
 نه‌مدیوه، براکه‌م وه‌کو ئەو میه‌ته‌ره یه‌ک‌دل
 زۆر دووره له‌ حزبانو، نیزیکیشه له‌ خزمان
 هه‌ر ره‌به‌ری دلپاکییو، هه‌ر هه‌مسه‌ری زانست
 ئەو ماوه‌ته‌وه ئیسته، که وه‌ستاوه له‌ مه‌یدان
 پیروزه له‌ ئەو، تازه که چاپیکی کپیوه
 رۆژنامه‌یی سه‌ر ته‌ختو، سه‌راپه‌رده‌یی دیوان
 بیجگه له‌وه چه‌ند ساڵه له‌ فه‌ره‌ه‌نگی خه‌ریکه
 ریکدانی وه‌ها نه‌بووه، له‌ نیوانو له‌ دیوان
 (پشکو!) وه‌ره توو پیکه‌نه، وه‌ک خونچه پیشکوو
 دل گه‌یوه به‌ ئامانج، سه‌ریش گه‌یوه به‌ کیوان.

نامه یهك بو گیوی موکریانی

براکه‌ی خوشه‌ویستم، (گیوی کوردی
ده‌زایم بو وه‌تەن ئازاوو مه‌ردی
که ئای تیگه‌را، ئەم گیانه وشکه
به‌دهن خواردی، به سافی و به دوردی
له دیوانی وه‌فادا، یادگاری
له مه‌یدانی هونه‌ردا، گردو گوردی
له تو زیاتر، سه‌رو مالم نه‌ماوه
که داخی هۆزه هه‌رچی هه‌مه‌بو بردی
دلم پر ئاخ و هیچی کوردو کاله
که ناریکی بوو، هه‌رچی هاتو کردی
شه‌وی لیک‌جوایه‌زی که‌وتۆته‌ چاوان
هه‌موو نووسین درشتن، تا به‌وردی
ئه‌وی بپروا به‌سه‌ر به‌حری مرازم
ئه‌گه‌ر گیانیشمه سا ئەیکه‌م به‌ پردی
دلم خنکا، له ریگه‌ی خاک و خوئی
جگه‌ر سووتا، له‌تاوی دارو به‌ردی
شه‌وو پۆژ، دیته‌ گویم له‌م خاک و گه‌نجه
سه‌دای هاوارو، بانگی ئاهی سه‌ردی
له‌ ری می‌سه‌د، هه‌تا کولمه‌ی بیینم
له‌ چاوانی ئەکیشم تو‌زو گه‌ردی
له‌ خاکی ئیمه، دوژمن چه‌تری هه‌لدا
چ ئاسمانیکه‌ه وا هه‌ه‌ورازه نه‌ردی؟

وہ تہن! چبکہم لہ توفانی بہ لادا؟
 کہ تہشکی چاوی من بوو، گہردی شردی
 براکہم، چاواہ کہم، رچوسی ژیانم
 مہ فرموو، (راجیا) لہم حالہ مردی.

وہ لایمیک بومہ لا ئہ حمہد^(۱)

عہلہ یکہ سسہ لام، شاگردی شیرین
 خوا بہرزت بکا لہ زانینو دین
 تہفسیری خہونی شیعیرو مہسنہویت
 جوان تیبکوشہ، بو ہوزو زہویت
 پہلہ پہل مہکہو، کورتی مہہینہ
 دواہی بیرکہوہ، ہیچ دامہمینہ
 ہہوہل عہروزت، شایانی تہقذیر
 شاگردی باش بہو، دوور بہ لہ تہزویر
 تہرازوی شیعیران، زور تہریقہ یہ
 دہرسی ہہرہ زل، ہہر سہلیقہ یہ
 لہ ہہموو عیلمیک، تا زور بزانی
 لہ جہولانگاہی شیعیرا جوانی

۱- بہ (مہلا ئہ حمہدی سیوہیلی) ناسراوہ، لہ رچوسی (۱۹۵۱/۹/۱۰) بہ مہ بہ سستی خویندنی مہ لایہ تی
 سہردانی شاری کویہی کردوہ، لہ سالی (۱۹۵۲) ماوہیک لہ لای (راجی) لہ گہل چہند فہقیہ کی دیکہ دا
 دہرسی خویندوہ. لہ رچوسی یہک شہمہ ریکہوتی (۲۰۰۴/۷/۱۱) لہ میانی سہردانیکیدا بو شاری رانیہ بہ
 خزمہ تی گہیشتم و گہلیک زانیاری بہ سوووم سہبارت بہ (راجی) لیوہرگرت. ماموستا گپرایہوہو وتی:
 (شہویک لہ خہونمدا ماموستایہک دہرسی عیلمی عہرووزی پی گوتم، منیش نامہ یہ کہم بہ شیعیر بو
 ماموستا راجی نارد، ئہویش بہ شیعیر وہلامی دامہوہ). شیاوی گوتنہ تاکو نامادہ کردنی ئہم دیوانہ کہ
 ئہمرچو ریکہوتی (۲۰۰۹/۱۲/۱۹) یہ، ماموستا مہلا ئہ حمہدی سیوہیلی لہ ژیاندا ماوہو لہ شاری سلیمان
 دادہنیش. - نیسماعیل راجی.

دیوانی راجی

ئەگەرچی شیعەر بەوینەهی بووکە
بەلام نەك هەموو بووکیك روح سووکە
تامو بۆن خوۆش بیو، ژیرو رازاوه
مەترسە، بیخە دیوانی شاوه
ئەحمەد! هۆنەر بە، نەك شاکی لە چەرخی
لەگیچەل دەرچۆ، بە عەقل و بە کەرخی
سەلامی بەرزم بو مەلا (حەمید)
مامۆستای بەرپێز، تالعی سەعید
کاک (عەبدولفەتاح)، سەلامی لیکە
لەخانەهی سۆزا، پیککی بو تیکە
ئەزانم جیتان (کەلکەسماقە^(۱))
مانگتان لەبەینی بەدر و میحاقە
هیوام لە گەنجان، تیگەیشتنە
ئینجا مـشوو رو پیکەیشتنە
تامی لە دونیا نەکردوو، (ژیکۆ)
هەر بو حەقایق، ئەکا جوستوجۆ.

پەسنی گوندی عەودالان

هییزی قودرەت بوو هەڵیدا خێوەتی شین، ئاسمان
دەستی حوکم و حیکمەتی خستە نیزامی ئینسو جان
پەردە پەردە، بۆرج و قادرمەهی کەواکیب هۆنرا
کوورە کوورە، عەردو ئاوو باوو ئاگر داخران

۲- گوندیکە لە قەزای دوکان و مەلەبەندی بزوتنەوهی هەقە بووه.

چهرخی عونسورخانهیی دنیا، که هاته جۆشی کار
 هەر شتهی ریزیکی گرتو، رۆژو شهو تهرتیب دران
 ئادهمی هینایهدهر، کردییسه خهلیفههی جینشین
 بو کهمهربهستی ئیتاعهی، گیانلهبههر مهجبور کران
 تا له مندا لانی ئهو، بهدخو په یابوون جوون به جوون
 هاتهدی قانونی وه حیوو، پهیرهوی پیغه مبههران
 دۆزهخو جهننهت، ئیت، دوو مهوقیفی ئینسانییته
 جهننهتی فیردهوسی خسته باغو راغی (عهده لانی)
 له مسهری دنیا یهدها، تا ئهوسهری چیبکا، وهفات؟
 ئهو مرازی رۆحی پاکی مورشیدانهو سالحان
 دهستی ناسازی بهسهردا هیچ نه کیشراره، ئه بهد
 نهخشو تهونی عیقفهتو، حیکمهتسهراییی لامهکان
 بو نهخۆشی دل دهواوو، بو نزامی عهقله جۆش
 نیشتمانی بیرو، دیوانی ههر ره مزو بهیان
 پیی گه یانندن چهنده پیرو پی شهواوو دهستگیر
 تیی گه یانندن فهیله سوفو شاعیرو شانامه خوان
 پیم وتی: ئهو جهننهته لاهووتییسه، کاخی جهود
 کافیش گهر بیته وی، ناچیتتهدهر بی ئیمتیحان
 (شیخ عیصامه ددین) له نهسلی (شیخ ئیسماعیل)، ههلات
 رۆژی ئهوه ل نهوبه هارو، قیبله گاهی جیسمو جان
 ناگری باسی کورانی، کاکه (فهتتاحو، کهریم)
 کاکه (عهبدو لقادر) یشه، دووره زهننی موفسیدان
 گشتیان خاوهن کهرم، سه بیارو، دل نهرمو عهفیف
 گشتیان خاوهن علومو فهننو ههر نرخیی گران

وان سه عاده تمندی دونیاو دینو و عهقلو، بهخت و تهخت
 یهک ره ئیسی دینو، یهک دنیاوو، یهک مابهینی وان
 ههر کهسی بو خوی بچی بچنی گولی باغی مهرام
 با بچی، بو خوی بیناکا، کوشک و قهسرو ناشیان
 ههزوو جوگهی، کهوسهرو ههنگوین و شیرو ئاوی ساف
 جگ بهوی خهونیکی نایینی ئیتز رۆحی رهوان
 بوچی شییت نابن، ئەوانهیی دهر کراو لهو جیگهبن؟
 بوچی نهمرن بی تهجهل دوژمن بهگیان سهختی و دران
 بو ههقائیق سههرفرازو، بو مهسائیب دلتههواز
 یه کدگیرو، یهک سوباتو، یهک مشوورو یهک نیشان
 این همه مزرعه خواهه بـجولانگاه عشق
 دختر از حق شناسیدن به زنده و مرده گان
 از صبا رفت و رسیدی بلبلان گفت شنید
 در حیا چشم گلان چون غنچهزاری بوستان
 بر هوای هر چه شد آمد بدین عشرت سرا
 از هوا سودا سرو، دل مست و گوش از امتنان
 لَنْ تَرَى فِي رَسْمِهَا رَمَزاً مُشِيناً، فاستمع
 شاكراً يزهو بها الكون الزمان والمكان
 إِنَّ مَا فِي صِنْعِي لَيْسَ لَهَا شِبَهُ وَجُودِ
 إِنَّ مَا فِي عِبْرَتِي لَيْسَ بِهَا شَيْءٌ يُبَانِ
 تابه کهی (ژیکو)، وه کو چاوهش ئەئیی باریکهبهند
 ناگهیه وهسفی تهواری موشکیلهی جوغرافیان.

ماموستا مه لا تهيب نه حمهد به هائه دين

چ شۆرێکه ئیلاهی؟ رۆژی واوه یلاوو گریانه
به شهر پر شۆرشه، عالم، خهريکی تهشکبارانه
به بهردو دارهوه، تهه خاکه وا هه لچوو له کول، هاوار
سه دای ته ملاکه، رۆرۆی جیننه، قورپییوانی ئینسانه
له جهننهت هه لکراوه چلچرای تهه و اخی ماموستا
له ئیمه شیوه نه، شایي و نیازی حوورو غیلمانه
ئیمامی تهییبی ته حمهد به هائه دین، حه قیقهت نۆش
به ره حمهت فرسه تهی ده سگیره، گهرچی لیمه په نهانه
کوژاوه شوعله یی ته هلی مونا، لهه دهیری سهوداسهر
سه ری شاهان، له بهر پی، بهرده بازی جیسمی بی جانه
له عالم چوو، ته ساسی عیلم و شهرعو فهننی ره نگاوره نگ
مه گهر ئیستا له فیرده وسا، خهريکی ده رسی قورئانه
وه لی عالیم، عه لی عارف، ته نیسی ده ئبی پیغه مبه ر
له بورجی مه غفیرهت خورشیدی تابانی جیهان بانه
له سه ر عالم، زیارهت واجیبه بو تاهیره ی توربهت
که بو نی جهننهتوله ئوا، له ته ترافی نومایانه
هه تا دونیایه کی تر بو مه دینی، چه شنی تهو زاته
به دائیم خو ی غه ریقی به حری قورپییوان و ته فغانه
ئیمامی کی وه ها هۆنراوی قوربو سیلسیله ی فهتوا
که رۆیی، بابگریی هه رچی ته هلی عه هدو په یمانه
ته سه ف بو مورشیدی کامیل، در یخ بو پیری ئیدراکان
له سه ر ته خته ی که راماتی، که ئیسته ش باده نۆشانه
بنازم کهو که بی به ختی، (موحه مده د)، قورپه یی چاوی
له ر یگه ی تهو ئیمامه، وا خه ریکی عیلم و عیرفانه

خودایه، ئەو چرایه‌ی کز نه‌که‌ی تا رۆژی ئاخیر دی
 که بۆ دینی موحەممەد، رەنگ و رەونەق، شوعلە پەخشانە
 بە لوتفی تۆ مۆنەووەر بێ، لە خوتتە‌ی عومری بەرخوردار
 کە باغی عومرو ئەخلاق، سزای ئەپرواحی شاهانە
 ئەگەر (راجی) تەماشاکەن، دەزانن گەنجی تەئریخی
 وەکو تووتی لە جەننەت، وا بەشی دوو لوتفی رەحمانە
 ئیمامی مینبەر، میحرابی وەرعو، جامیعی تەقوا
 لەرۆژی دوانزەمی جومعە‌ی رەجەبدا، (بازی غوفرانە)^(۱).

سوپاسیگی سەرۆهری

بۆ کاکە‌زێادی حەمە ئاغای کۆیه

(۱)

دوینا پەری جوود و هونەری کاکە‌زێاده
 عالم هەموو سویندی بەسەری کاکە‌زێاده
 گەنجیکی وەتەنپەروەر و سولتانه لە کۆیه
 گەنجینه، هەموو جیلوگەری کاکە‌زێاده
 بورهانی دلی کوردییو عەقله، لە دەماغا
 مەردی و ئەدەببیش بەهەرە‌و‌ه‌ری کاکە‌زێاده
 فەرش‌ی بەری پێی عەردە بە مافوری گیا و گۆل
 شوخیکە، سەما چەتری سەری کاکە‌زێاده
 تیژاوی ژبانی گەله، دەستووری هەموو هۆز
 شیرین لەبی هیوا شە‌کە‌ری کاکە‌زێاده

۱- (بازی غوفرانە)، بە پێی هەژمارکردنی پیتەکانی ئەبجدە دەکاتە (سائی ۱۳۵۶ کۆچی)
 بەرامبەر بە سائی (۱۹۲۷ زاینی)، بەلام دەبێ لەکاتی هەژمارکردندا بە (بازی غفرانە) بنووسری
 کە رینووسی دیوانە‌کە‌یه. واتە (مامۆستا مەلا تەیب)، لە رۆژی هەینی ریکەوتی (۱۲/ رەجەب/
 ۱۳۵۶ ک) کۆچی دوایی کردوو.

کانی هونہرو دادو عدالت، لہ جیہانا
دیوانی پپرو موعتہبہری کاکہزیادہ
ہہرچی بہخہبہر ہاتو، ٹہوہی ماوہ لہ خہودا
چاوی بہخودا ہہر لہدہری کاکہزیادہ
چیمہ لہ ستالینو، لہ مارشالو، لہ چہرچل؟
ہیتلہر خہدہم و بادہ گہری کاکہزیادہ
شایانی سوپاسی گہلی کوردانہ، بہیہزدان
فیردہوسی بہرین، ری گوزہری کاکہزیادہ
لوتفی ٹہوہ تاجی سہری ٹہم میللہتہ، (راجی)
وا لوتفی خوداش، تاجی سہری کاکہزیادہ.

(۲)

لہ دریژہی پہسنی کاکہزیادہ دا

ہہموو عالم لہرووی بہخت و مرادہ
دلی یاران بہ دیدہی شہوق، شادہ
ہہموو بازاری دوژمن، وا کہسادہ
زہمین پروناکیوو، جہژنی بیلاہ
کہ روژ بازی سہری کاکہزیادہ

شہہی ئیقلمی کوردانہ، بہیہزدان
کہ ہہر ٹہو خاوہنی نانہ، بہیہزدان
ہہموو فہزلی لہدیوانہ، بہیہزدان
ٹہلہکتزیکي شہبوستانہ بہ یہزدان

کہ زوہرہ دلہہری کاکہزیادہ

دیوانی راجی

(سولہ ایمان) ی عہدہمداری جیہانہ
(فلاتون) ی حکیم و، دلتستانہ
موحیتی عیلم و عیرفانی زہمانہ
فہری جوودی، وہ کو دہریایی پانہ

سکھندہر نوکھری کاکہزیادہ

لہ تہتریخی، کہ دونیا دانراوہ
مہلہک، جندو پھری، ریزہ کراوہ
نہمامی نوپہرہی ئادہم پرواوہ
زہمان رؤلہیکی وای نیشان نہداوہ

بلیم گہر ہہمسہری کاکہزیادہ

بنوشن، ئہی گہلی کوردی قہلہندہر
بہ قہرپاہو، بہ بادہی کاسہیی سہر
بہ ئاوازی بلندی میرو نوکھر
وہ کو بولبول نہواکھن، پیرو نوپہر

کہ جہژنی کیشوہری کاکہزیادہ

سنووری نیشتمام، باغو راغہ
بلووری دؤستانم، سافو ساغہ
دلی دوژمن، لہ سہد جیگاوه داغہ
لہ بن ہاتن، چ قہومی قورپمساغہ

کہ چہرخم، رہہبہری، کاکہزیادہ

ہہموو بہزم و نیازو کامہ ئیمپو
ہہموو زہوق و کزہی پینامہ ئیمپو
ہیوای دوو ئیوی ساقی و جامہ ئیمپو
سہروکاری گہلو ئہنجامہ ئیمپو

لہساحو سیبہری کاکہزیادہ.

له په سنی کویه و کار به دهستان

خاکی ولاتی (کویه)، بهرچاوه کهی به هاره
هوئراوی ئیشوکاری، له چاومدا دیاره
هوژیکی وا به پیشچوون، وهک پیری بیرو دلخوون
به تیکوشین و ده رچوون، شیرو پلینگ و ماره
بو کیمیای ئیداری، قائیمه قامی عادیل
(شامیل بهگ) ی جگهردار، شابازو شاسواره
بو ئیستیلای حقووقی، (عه لائهددین) ی حاکم
لهم کومه لئی به نوبانگ، ئهو کانی ئیشوکاره
بو ئیندیفاعی میللهت، رۆلئی (حیکمهت ئه فنهندی)
مدیری مه کسو و گومرگ، رۆحی دل و ده ماره
مدیره کانی زانین، سهرچاوه یی هومییدن
لهم مه رده سهروه رانه، ئهم کورده به ختیاره
ساحب نفوسی کویه، (جه مال ئاغای حهویزی)
بو ئینتیزامی میللهت، پر کوشش و له باره
زه خیره داری خیزان، ته موینی ناوه ئیمپرو
فه قیرو ده ولهمه ندان، هه موو ده کا ژماره
شورتهی ته گهر ته ناسن، چ دائیری که، بیلیم!
بو نه خش و ته ونی میللهت، جان داری جان بیداره
سهر به سستی نیشتمانی، ته جنیدی سهر بلنده
وهک موغنه تیسی رۆژه، یان که هره بایی شاره
ئاغا له گهل ته هالی، به لوتفو چاوه دیرن
بارانی فلس و دینار، له بهر ده سی توجاره

مقیاسی بهیعو بازار راستو تهواوه، بکرن
پیویست، لهسهر دوکانی بهقاله یا عهتاره
ئهم رهبتو زهبتسه وابی، چیمه له چهرخى دهوران؟
ئهم عدل و داده مابى، بۆچیمه ئیستیماره؟
سهرى خوش و دلّی خوش، (راجی) له کۆیه ماوه
پیشکەش ته کهم سوپاسم، تا ماوم لهم کهناره.

شیوهن بۆ کۆچی دوايي

سهید نه همه دی خانه قای که رکوک

له ئیسلاما، ئەوی ئەمەری خودا بوو
به چاپی فەرزو سوننەت دارژا بوو
ئەزەل، کارێکی هیناییه دروستیی
دروستی کردو، پر سوودو بهها بوو
هەبوولای کردە راویژی سەروکار
به ملیۆن بەرگ و رەنگی نەخشا بوو
ئیرادیکە هەوینی عیلم و قودرەت
که ئینسان، چاکترینی ماسیوا بوو
ئیتز بۆیه موکەللەف بوو به ئیمان
نەخۆشخانەى هەموو دەردو بەهلا بوو
که مامۆستایه، بۆ تەحلیل و تەرکیب
مەوالیدو عەناسیر، کیمیا بوو
له رووی پیغەمبەرانو، فەیلەسوفان
ئەسەرخانەى رەووشتو بیرو را بوو
زەمانەى هاموشۆ، میژووی که ئاژۆت
له مابەینی بەشەر، نیسبەت پەیا بوو

لہ تہک پیغہمبہریو، نافامی بی بہر
دہمی ناشتی، دہمی شوڑو ہہرا بوو
لہ نہسلی خاتمہم و فہخری ریسالہت
حوسیینی سہیید تہحمہد خانہقا بوو
کہ ہہشتا ساللہ عومریکی تہنہخشان
خہریکی راہ و رہسمی مستہفا بوو
تہدیبو، فہیلہسوفو، عہدل و، عالیم
سہخی و، سہربہستی کوڑو، موقتہدا بوو
زوبان چ بلئی؟ لہناسینی تہہواوی
کہ ئوعجوبہی تہہواوی تہہولیا بوو
لہ عیلمی نہفسو، ہیژی موغنہتیسیی
.....^(۱) بوو

لہکاتی گہنجیو پیری، بہرہو پیش
لہناو شاری دلاندا، کہہرہبا بوو
ہہتا ئاخر ہہواری خزمہت و دین
تہوی کردی، بہبی فیئل و ریا بوو
ہہتاکو جہژنی قوربان، رۆژی دووشہم
سہرو مال و دل و گیانی فیدا بوو
کہ ئیحرامی شکاندو، مالہوای خواست
ئیتہ مالی موسلمانان خہرا بوو
لہ دونیادا، کہ تہدریسی تہہواو کرد
خہریکی جامیعہی دارولبہقا بوو

بژین، کاکه (حوسین و کاک موحه ممد)
له ناو ئه و دائیره ی کانگه ی وه فا بوو
ئه وانیش هه ر یه که ی، ئه له ممد و لیللا
به ریگه ی باب و با پیران ره زا بوو
له ئه خلاق و، ره و شت و، تیگه ی شتن
هه موو خه لکی له وانرا شاره زا بوو
هومی دن بو گه لی کوردان و عاره ب
له گه لیان بی، ئه وی لوتفی خودا بوو
به جیی هیشتین، هه موومان، باوکی مه رحووم
له جهننه ت جینشین و، دلنه و بوو
له گوئی (راجی) زرینگا سالی کوچی
به فهر شادی به هشت و، ئه ولیا بوو^(۱).

شیوه ن بو کوچی دواپی

شیخ نوره ددین حاجی مه لا عه بدوئلا ی جه لیزاده

له دونیادا، ئه وی دهر دو به لا بوو
به شیی میراتگرانی ئه نبیا بوو
گرانباری علوم و خولق و خوو بوون
قیاسی وان و خه لکی، لیك جیا بوو
له خانه ی دواوه، ئه زیهت نادرئ قهت
ئه گهر له م خانهدا، ئه زیهت درا بوو
که پیاوئکی هونه روه ر، کوچی فهرموو
له جهننه ت سهت چرای بو هه لکرا بوو

۲- ئه م نیوه دیپه، به پیی هه ژمارکردنی بیتهکانی ئه بجه د دهکاته (۱۳۷۱ کوچی) به رامبه ر به سالی (۱۹۵۲) زاینی، به لام ده بی له کاتی هه ژمارکردندا به م شیوه یه بنووسری (به فر شادی بهشت و اولیا بو)، که ری نووسی دیوانه که یه.

به عیلمی ئەم جهلیزادانه، دونیا
 پراو پیر موغنه تیس و کاره با بوو
 به کایهک، نایبغهی عیلم و ئەدهب بوون
 لهوانرا دل پیری زهوق و سهفا بوو
 که نوری دین بوو، (نوره ددین جهلیزاد)
 ئەویش هەر یهک وه کیلی مستهفا بوو
 ئەویش، ئەم خانه دانسهی وا به جیهیشت
 رهوان بوو، مه عشهری بابو برا بوو
 گه یشته دوا ههوارى خزمهت و دین
 به ئیستیحقاقی خوئی، وه سلی خودا بوو
 خهریکی دهرسی دینو، زهوقی رۆحن
 هه موویان، نازو نیعمه تیان رهوا بوو
 ههوارى وانسه، قهت ههوارى نابی
 که زاتیکی وه کو سه عدی تیا بوو
 ئەدیبو، عالیمو، بهرزو به ناوبانگ
 ههوینی بیرو هوش و کیمیا بوو
 خودا ئەو خانه دانسهی تیکنه دا قهت
 له ناوچاوانی وانسه، دل گوشا بوو
 مینئی و، پیبگه مینئی کاکه (مه سعود)
 ئەوی پیویستی عیلم و ئیپتیقا بوو
 که جیگهی فهخری کوردو (کو) یه، ئیمرو
 هه موو روتبهو نیشانهی ئاشکرا بوو
 چ گه نجیکی خهزینسهی بیرو هوشه
 گه شهی چاوی، هه موو ته گبیرو را بوو
 له عیلمی دینو، ئیستیحقاقی ئینسان
 بهئی، خاوهن شه هادهو شارهزا بوو

لهجیگه‌ی باوگ و مامی، وهك مساری
 لهرووی جهبری خهساره‌ی گهل ته‌با بوو
 كه‌لینی تی نهبوو، نه‌له‌مدولیللا
 كه شیخ قهومی به‌جیه‌یشتو، ره‌زا بوو
 مینی كاك (عه‌لی)، گهنجی به‌قیمه‌ت
 دوای شیخ، نه‌و بناغه‌ی دارژا بوو
 بلئی (راجی)، له ته‌تریخی وه‌فاتی
 به‌یداری به‌هه‌شتی و، فهوزی شا بوو^(۱)
 به بیست و نۆی زی قه‌عه‌ده، چوار شهب^(۲)
 وه بیستی ئابی غه‌ربی، رۆژ پیا بوو^(۳).

بو‌کوچی دوایی (نه‌حه‌ده) ناویك

له‌چاوه‌ی كه‌وسه‌را شۆرا، له‌سه‌ر دل هه‌ر غوباری بوو
 له‌چۆلی ماتمه‌ما ده‌رچوو، شكۆفه‌ی خونچه‌زاری بوو
 هه‌تا تیغی هه‌وه‌س نه‌یدایه به‌ر مه‌ودایی دل‌داری
 وه‌كو سوؤفی به‌دایم تانه‌جو به‌د ئیشوکاری بوو
 كه كه‌وته زه‌مه‌مه‌ی شادی له‌پیی دل‌به‌ر په‌ناهی دا
 به‌ده‌م تاری ته‌ره‌ب جامی رژاوی ده‌ستی یاری بوو
 تکیه‌ خاکی پیلاوی شه‌هی ئیقلمی جیسم و جان
 له زه‌رپاتی هه‌وادا، عاشقانه شه‌رمه‌ساری بوو

- ۱- ئەم نیوه دێره به‌پیی هه‌ژمارکردنی پیته‌کانی نه‌به‌جده ده‌کاته (۱۳۷۱)، به‌لام ده‌بی له‌کاتی هه‌ژمارکردندا به‌م شیوه‌یه بنووسری: (به‌دیداری به‌شتی و، فوزی شا بو)، که رینووسی دیوانه‌که‌یه.
- ۲- ئەم نیوه‌دێره به‌پیی هه‌ژمارکردنی پیته‌کانی نه‌به‌جده ده‌کاته (۱۹۵۲)، به‌لام ده‌بی له‌کاتی هه‌ژمارکردندا به‌م شیوه‌یه بنووسری: (به بیست و نۆی ذی قعه‌ده چوار شهب)، که رینووسی دیوانه‌که‌یه.
- ۳- ئەم نیوه‌دێره‌ش به‌پیی هه‌ژمارکردنی پیته‌کانی نه‌به‌جده ده‌کاته (۱۹۵۲)، به‌لام ده‌بی له‌کاتی هه‌ژمارکردندا به‌م شیوه‌یه بنووسری: (وه بیستی آبی غربی، رۆژ پیا بو)، که رینووسی دیوانه‌که‌یه.

له داوی کاکوئی گول، دهرکه نارو، ناوی سه ییادان
 به دیده شوکریینی کامه دیده، خووی شکاری بوو؟
 که مهی نۆشی، له جامی ئەشکهیی گوفتاری (کاک ئەحمەد)
 به بی خود، هاته گیران، گهرچی ناقولا فیراری بوو
 له مهو به دواوه، خامم کرد به دورجو بورجی گهنجینهی
 ئەوی تا ئیسته ههر ساتی دیاری بوو، دیاری بوو
 موزافی من نهما، دل، بیبه سا چی لیده کهی؟ بیکه
 ئەلا (کاک ئەحمەد) ی گیانپهروه رم، ئەم باره تارێ بوو
 قهلا نالیم دزیویه، خووی چووه دل جیگه قایم کا
 ههتا ئیستا، که بی به ختانه ههر ساتی له شاری بوو
 له قهبریشا، وه چاکه لهو دلّه ههر ره حبو تووبا کهم
 که مه یخواره له جامی ههق شوناسی، به ختاری بوو
 له باغی گهتوگوتتا، سهه گهرا ئەو مه رکهزه، گیرای
 به ئەم زوعفه، له ژیر ئەو باره دا، چۆن ئیستیواری بوو!
 خودا رهحمی له گهل کرد، ئیمتیسالی ئەمری تووی دایه
 ههتا ئیمروکه سهه گه شتهی به لاری یا ده لاری بوو
 نمونهی هاته خزمهت، تهجره بهی یاری ئەکرد، وهرنه
 ئەوی نار دوومه بو تو، گهرچی خووش بوو، ژههری ماری بوو
 هه مو ههنگی خه یالتم کرده وه قفی تو، له گهل باوه پر
 که پرۆحیش هاته خزمهت مو شتهری خووی، بو نیساری بوو
 گیانی عیلم و عیرفانه به کی شان، ئەشکهیی (ئهحمەد)
 به گوستاخی، له باخی لوتفی ئەو، (راجی) هوزاری بوو.

پہ سنی تاهیر ٹہ فہندی

ہہر کہس، ہونہرو فرسہتی پرووی کومہ لئی دیبی
چاوی لہ دواي لوتفو نہواکھی چہ لہ بی بی
ہہر کہس وہ کو من، عاجزو تیمارہ لہ دہس غہم
چارہی نییہ لہم وہرتہ یہ، ٹیللا بہ لہ بیبی
حازر لہدہرو ژووری سہ خاتن، بہ عمومی
ٹامادہ بہ خواہشتہ، چ زانا، چ غہ بی بی
بو بہ خشو عہتا، کومہ لہ سا دوژمن و یارت
تیراوی پہوای بہختہ، چ گہورہ، چ صہ بی بی
وہک شاخی^(۱) سنہو بہر، ہونہرت گردو بلاوہ
وہک بہ حری دورو گہوہرہ پہ شحت تہدہ بی بی
پر ہیژہ وہ کو گہنمو، بہ لاغت وہ کو شہ ککہر
گہر فارسییو، کوردییو، تورکی و عہرہ بی بی
(راجی) مہ کہ تہندی شہ، لہناو گہردوشی دہوران
نہمدیوہ وہ کو (تاهیر ٹہ فہندی)، چ نہ جیبی!!

نامه‌یهك بو (زیوه‌ر) ی شاعیر

به‌مه‌به‌ستی سهردان

گیانی ژیانی کوردی قه‌له‌نده‌ر
هی‌سوا‌ی ولاتی بی‌ه‌رزو مون‌ه‌وهر
مه‌ردی به‌پیش‌چوون، پیری نیشتمان
فیه‌له‌سوفی کورد، حه‌زرتی (زیوه‌ر)
تکای نه‌ژادی ه‌وژی به‌ئاوات
به‌به‌خت یاری، وه‌کو سکه‌نده‌ر
شه‌ه‌نشای وتار، ئازۆتی وه‌ت‌هن
ئۆک‌سجینی دل،^(۱)
بو زیاره‌تتان، خو‌ی پی‌شک‌ه‌ش ئه‌کا
(راجی)، که ساتی بی‌ به‌هره‌وه‌ر.

۱- له‌به‌ر ره‌شبوونه‌وه‌ی هه‌ندیك وشه‌ی ئه‌م له‌ته‌ دپه‌ به‌هۆی ته‌رپوونی دیوانه‌که‌وه‌، بو‌مان نه‌خویندرانه‌وه‌.

دیوانی راجی

هونراوهی نایینی

(۱)

(ستایشی یهزدان)

ئهی بهناری پاکی تۆم، بۆ ههر مرازی ئیبتیدا
ئهی به همدو شوکری تۆ، ههر نیعمهتیکم دلّ گوشا
ئاسمانت کرده قوببهی عالمی جوودو وجود
ئاگرو ئاوو ههواو خاکت نیشاندا، ماسیوا
ساردو گهرمو، ترشو شیرن، موجهبو سالیب ههموو
ئیشو کارت خسته مهودای مهقنهتیسو کارهبا
خوت که زانا بووی، ئیرادیکی ههوهلّ هینایه کار
نیسهبتو جووری جوودی گشتی ئهشیا، دارژا
دینهمۆی مانا، به میّشک و دلّ، له قازانج و زهره
پاتری گیان پر ئهکا دونیا له ئاوازو سهدا
تۆ ههبووی و کهس نهبوو، کردهت ههبوو، بنکهت حودوس
حیکمهتی عیلهت بلیم چی بی بهرانبهتر تۆ، خودا؟
ههر به ئهمری (کُنْ فَکَانَ) بۆ قاعیدهی خهلقن نواند
چهندو چۆنی تهوهلّ و ئاخیر له عیلمت ئاشکرا
چونکه تهتناسن به حهق تۆی خاوهنی کهشفی وجود
قته تهواو ناکهن سوپاست، نهنبیاوو تهولیا
گهرچی (راجی)، لهم ههموو ئهسراری تۆیه نابهلهد
وا لهقایی رهجمهتت، کهوتۆته حالی حهلهولا.

۱۹۵۰

(میژووی پیغه مبه رایه تی و کورد)

رۆلهیی ئادهم، یه کهم، بۆ گشتی میللهت پيشهوا
 خاتمه می پیغه مبهری کردۆته نهنگوستی بهقا
 چونکه ئادهم هاته ژین، منداله کانی پی بهپی
 لیکیجا بوون، هه ریه کهمی یهك جوړه کاری خسته را
 تا له پرووی زانست و فهن، ئایین و ریکی چوو له ناو
 هاته روو پیغه مبهریک و، ریکو پیکی ریکخرا
 ویش که رۆیی بۆ مشوورگی پانی بهرگ و عهیش و نوش
 هه ر کهسه دهستی درێژ کرد، بۆ سهرو مائی برا
 چی قهله ندهر بوو، له هیزی دهستدریژی دا هه لآت
 ویش وه لاتیکی تری کرد ئاوه دان و پر بهها
 هه ر کهسی دوور کهوتهوه، کارو زمانی دابری
 (عَلَّمَ الْأَسْمَاءَ) به میژووی ئادهمی راویژ ئه دا
 تا زه مانی هه زه ته تی (نوح)، ئیش له ریزه ی تیپه ری
 هه رچی ئیشی خوینمژی بوو، بلقی توفان قووتی دا
 نوح به هۆی که شتی، له (جودی) ی ئیمه گرتی له نگه ری
 دابه زی هۆزی هونه رپه ره ره، له کوردستان خزا
 پی به پی زۆر بوونه وه، دیسان به خاك وه ره بوو، هه را
 راست و چهوتو، زۆرو کهم، دیندارو بی دین تیک قژا
 تا (خلیلُ الله)، له دهستی هۆزی خو خۆری هه لآت
 گه بیه لای مه ککه وه مه دینه، مائی کابه ی کرد بینا
 کاکه (ئیسماعیل) ی گه نجی کرده قوربانی، ئیتر
 یهك بهرانی دوگ زلی کرده به لاگی ری خودا
 گه ر بزانی، کابه بۆته هه ججی چوارقورنه ی جیهان
 ئای زه مزه م هه لقا، بۆ دل به ری مه ره وه سه فا

گەر ئەیانناسن ئەمانەن باوک و باپیرانی کورد
 ھەر ئەوان زنجیرەیی پیغەمبەرەران، ئاشکرا
 تا موحمەد، شاھی ئافاقی سەعادەت ھاتە روو
 تەفرو توونی خستە زولم و بوخل و جەھل و ئیعتیدا
 ئایەت و ئایینی حەققى بۆ دەھینا جویرەئیل
 بۆیە خزمی پیسی خۆی کوشتن، قوماندانی غەزا
 بیست و سێ ساڵ کۆششی ئەو، بوو بە سەرمايەى ژیان
 وەحەدیکی موشتەرەك، پیروژە، بێ فیل و ریا
 ھەرە کو بارانی رەحمەت، بەرپر و بەحرى لیک وەشانە
 تا لەسایەى وی ژیان بۆنى بەھەشتی تی گەرا
 کورد و عارەب، تورك و فورس و، ھیندو یۆنان و فەرەنگ
 یەك وشەى کردن بەیەك، پیكچوو نەزان و شارەزا
 چونکە قانونیکی بەرزى بۆ بەشەر یەكسەر نواند
 کەس دەمی ھەلنایە بگری رەخنە تا رۆژی جەزا
 ئەو زمانانەى کە ئادەم دایە دونیا بى زیان
 ھەر کەسێ حەزکا دروستە، گشتیان، خۆی فیڕ ئەکا
 چی ئەوئ فەخرى ریسالەت؟ جگ لە خاوین و نەجات
 ئاوەدانى، یەكدلی، ژینیکی بى رەنج و بەلا
 ئەو بەھەشتەى خوا ئەفەرموی، ئاخیرەت بۆ پیایى باش
 پیایى باش بن، ئیستە بچنە ئەو بەھەشتەى دل گوشا
 گەرچی بیری کورتە (ژیکۆ)، خۆشەویستی کردگار
 لیى ببورە سا لەقاپیت، کەوتە ھاوارو تکا^(۱).

۱۹۵۰

۱- ئەم نیوهدیپەرە بە پێی ھەژمارکردنی پیتەکانی ئەبجدە دەکاتە (۱۹۵۰).

(سه‌نای پیغه‌مبه‌ر)

دورپری هه‌تیوی یه‌کییه‌تی، هه‌وا به‌دهشت و شار‌ئه‌کا
له‌سه‌ر سه‌ری گیان و دل، قه‌راری حه‌ق نیسه‌ر ئه‌کا
گوئیك له‌باغی روومه‌تی هه‌موو به‌هه‌شتی پیوه‌یه
چلیك له‌موویی شه‌وکه‌تی، له‌نیشتمان شکار‌ئه‌کا
له‌می‌رخوزارو ئاگری خه‌لیله‌ده‌سته‌چیله‌که‌ی
وه‌لا‌تی عاره‌بو عه‌جه‌م، پری له‌نه‌به‌هار ئه‌کا
بلی: بناغه‌یی هه‌موو وجوود و ژینه‌تا ته‌به‌د
زه‌نگ و زرینگی به‌رزیه، له‌عالمه‌ما دیار ئه‌کا
جیهان په‌ناهی ئاده‌می، وه‌جاخی گو‌لشه‌نی وه‌ته‌ن
له‌زه‌نگ و رافی جو‌به‌ئیل سه‌رخو‌شی هو‌شیار ئه‌کا
به‌نوری پاکی کاره‌با، گو‌لۆپی خالی هیممه‌تی
له‌شووشه‌دارژاوی دل ده‌لیلی ئاشکار ئه‌کا
له‌پشتی کورده‌وه، که‌بوو به‌پشتیوانی عاره‌بی
سه‌ما به‌شی‌ری مه‌غریبو، به‌ئاسکی ته‌تار ئه‌کا
به‌بی‌ری به‌رزو غیره‌تی، هونه‌ر ته‌خاته‌جو‌شه‌وه
له‌کانگه‌کانی کاردا، (به‌د و نه‌بر) بژار ئه‌کا
سیمورخی قافی مه‌عریفه‌ت، که‌نیشته‌ته‌خت و تاجه‌وه
سه‌ماو زه‌مین و ماسیوا، به‌عیشق به‌ختیار ئه‌کا
حدود و ره‌سمی حکمه‌تی، که‌خسته‌ده‌فته‌ری وه‌لام
خه‌تمی ده‌فاتیری سه‌دو بیست و چوار هه‌زار ئه‌کا
سه‌بوت و سه‌لبی عه‌دلی ئه‌و، بزانه‌ریزه‌گیره‌چو‌ن
که‌روو ته‌کاته‌چاکه‌وه، پاوانی ئیحتیکار ئه‌کا

له رۆژی نه گبهت و غهما، کیفاح و عوشه ته كهوا
 به وه حییو دهست و موعجیزه ی، وجود ئیفتیخار ئه كا
 كه دهستی پاکی عیززه تی، بخاته کاری به خششا
 باران و به حرو مانگو و رۆژ، روو زهردو شه رمه زار ئه كا
 كه سی له ریزی هاته دهه، چ كهس به خۆیی ناگری
 بی شوینه وارو ده به دهه، له ساتی سهت ههوار ئه كا
 خزمی خهراپی مه ككهیی، كه چوونه بیری بی سه مهه
 بزانه یاری غاری چۆن له دهو رو پشته غار ئه كا
 فاروقی حهق و زهنده قه، له گهله شه هیدی خانه دان
 (عه لی) ئه كهن به حه یده رو، ههوا به زولفه ققار ئه كا
 له كاره ساتی هیج ره تا، مه دینه سامی تی رژا
 به ئه وس و خه زه جی له ری خودا وه ئینتیسار ئه كا
 وه غایی خهنده ق و ئو حود، خه تی حونه ینی پی ئه به ست
 له سالی هه شته ما (سه نه م) له كه عبه دا فیرار ئه كا
 سروشتی پاکی ئینس و جن، له بیستنی عه جیبی حهق
 به نوری باوه رو هونه ر، سوپاسی كردگار ئه كا
 په نای هه ژارو بیكه سان، كه رشتی هه وری ره حمه تی
 خهراپه مه ست و مست ئه كا وو چا كه چه نگو بار ئه كا
 له كاتی دادو سه فوه تا، به رۆژو شهو كه جا پ ئه دا
 هه تا خولا می رهش له سه ر مناره دا كه بار ئه كا
 شه ما یلیکی وا یه كه م، له عاله میکی نو ئی وو كو ن
 گیان ته كاته بولبول و، نهوایی گولعوزار ئه كا
 شهو یکی مات و بی هه را، چووه حوزوری لامه كان
 وه لام و شه رتی پی درا، كه عیصمه ت ئیختیار ئه كا

پەرۆشی قەومی خۆیەتی، لە تەنگنایی مەحشەرا
 ھەتا بە قەومەکانی تر، شەفاعەتی قەتار ئەکا
 بەخاس و عامەوہ سەناخوانی دەرگەیی ئەون
 کیش و تەرازوی جودی ئەو، نەکو لە ئینحیسار ئەکا
 رەتی بەلاو شەعوەزەو، ریاو زوڵم و سیحر ئەکا
 بە قول ئەعوزوان دەوای دڵان و چاوەزار ئەکا
 لە دائیرەئەدەب ئەگاتە ئاسمانی نۆیەمین
 بە جۆشی عیشقەوہ سەری لە باوەشی نیگار ئەکا
 کە تیکەڵی سەفایە ئەو، چ باکی ئەم فەنایەییە؟
 ئەچۆی لەپیشەوہ سەرەئەنفسی خۆی ژمار ئەکا
 کە بانگ ئەکاتە ئومەتی، تا فەوج فەوج، تیپ بە تیپ
 لە ریزی نەجات و موژدەوہ، ژبانی پایەدار ئەکا
 لە نەعتی پاکی موحتەرەم، (ژیکۆ) کە ناگاتە لیام^(۱)
 بە نیوہ ئیلتیفاتی ئەو، لەمیژە ئینتیزار ئەکا.

۱۹۵۱

(۴)

سۆزی چەمەنی ژینو، خودا یارە موحمەد^(۲)
 بۆنخۆش و، گەش و، رەونەقی گولزارە موحمەد
 تاجی سەری حەقپەرورە مەحبوبی ئیلاھی
 نووری دلی سەرگەشتەو و بیمارە، موحمەد

۱- ئەم نیوہ دێرە بە پێی ھەژمارکردنی پیتەکانی ئەبجەد دەکاتە (۱۹۱۲) کە سائی لەدیکبوونی راجی یە، بەلام
 دەبێ لەکاتی ھەژمارکردندا ھەردوو وشە (نەعت و موحتەرەم) بە رینووسی عەرەبی بنووسرین، بەم
 شیوہیە: (نعت، محترم)، کە رینووسی دیوانەکە یە.

۲- لەشوینیکی دیکەدا دەلی: (سەوزە چەمەنی ژینو، خودا یارە موحمەد).

بنچينهوو سهرچينهيى حوكم و ئهدهب و دين
 دوژمن بهسهرى شييت و كهرو هاره، موحهمهده
 دورپرى سهدهفى بهحرى موحيى سسهمهدانى
 قهتره كهرهه رهحهتى جهببارة، موحهمهده
 بو ژينهوهوو، مهحكهمهيهي رۆژى قيامهت
 پيناوى ههموو هۆزو، تكاكاره موحهمهده
 نهك بو عهرهبي مهككهوو تهتراف و مهدينه
 بو گشتى بهشهر، مهرههمى ئازاره موحهمهده
 بو يهكيهتى ئينسانو، ژيانىكى بهخوشى
 خۆى موددهعويهو، شاهيدى كرداره موحهمهده
 ئهو، كۆمهلى تهحزاب و شهياتينى شكاندن
 بو لهشكرى حهق، سهروهرو سالاره موحهمهده
 بهو حيكهتى قورئانيو، ئيلهامى خودايى
 شاهيكي بلند حوججهت و گوفتاره موحهمهده
 ئهو پيشرهوه بو ئومهتو، سهرجوونه له عالم
 خاوهن كهرههه و هيممهت و رهفتاره موحهمهده
 بهو زاته ئهنازم، لهژيانى دوو جيهاننا
 دهرمىانى غههه و دهردى دل و زاره، موحهمهده
 (راجى)، بهسه روزهرديو، سهرچهوتيو خولدان
 تا رۆژى دوا، ههر بللى هواره، موحهمهده.

پینج خشته کی لہ سہر ہہ لہبہ ستیکی (دلزار)^(۱)

تہ صلی ہونہرو، فہ صلی ہہ موو رازہ مو حہ مہد
تیشکی سہ حہری رُوژی پرِ تاوازه مو حہ مہد
میشکی صدہ فی کو مہ لئی دہم سازه مو حہ مہد
شوخیکہ لہ ناو عالہ می مومتازہ مو حہ مہد
خاوندی ہہ زار تاہ تہ تی تی عجازہ مو حہ مہد
نووریکہ لہ ناو کیشوہری جانان، نییہ حاجیز
گہ نیچیکہ لہ بو نہوعی بہ شہر جائیزو فائیز
شاہیکہ لہ سہر تہختی مہ قاسید نییہ عاجیز
مانہندی لہ ناو کو مہ لئی خوبان نییہ ہہرگیز
سہر چاویہی حوسنو تہدہ بو نازہ مو حہ مہد
گہر ژالہ بی نیسانہ، وہ گہر تاگری سوورہ
گہر عونسوری ٹینسانہ، وہ گہر سوورہ تی موورہ
سہر بہر زہ لہ رووی، چونکہ ہہ یولایی حزوورہ
رہنگینہ بہ روخساری، تہ لئی پرتہوی نوورہ
مہ خموورہ بہ چاوشاہیدو شہ ہبازہ مو حہ مہد
بو قہدری بہ شہر، چاوی سیای گرتوہ بہ ژنی
سہروی بہ ہہوا خستوہ، بہرزی خوہ بہ ژنی
سینہی قہفہسی عیلمو، نمونہی موورہ بہ ژنی

۱- تہم پینج خشته کی لہ دیوانہ دستنوسہ کی (راجی) دا نییہ، لہ دیوانی (دلزار) ہوہ وەرمانگرتوہ.
دیوانی دلزار، نامادہ کردنی: دلزار، پیداچوونہوہی: نازاد دلزار، چاپی دووہم، بہرپوہ بہرایہ تی چاپخانہی
رؤشنیری ہہولیر، سالی ۲۰۰۶، لا ۱۸۹-۱۹۰.

وہك شہتلی سنہوبہر، بہ ہہوا ہہلچوہ بہژنی
ریك کہوتوہ تہندامی بہ تہندازہ موحمہد
بہم تہرزی لہب و گہردہنی بہرزو دلّی داہی
بہم پہرچہمی پپر ہالہوو، بہم روومہتی ماہی
بہم ریژہ گوہہر، ریژہ ددانہو سہری جاہی
بہم تیڑی موژہو، شیری برّو، سونگی نیگاہی
خاوندی سوپاو لہشکرو سہربازہ موحمہد
کوئمہو لہبہکھی، پرتہوی دوو عالمہ بہ خوا
نووری قیدہم و، بہہرہوہرو خاتہمہ بہ خوا
زنجیرہوو شیرازہی بہنی تادہمہ بہ خوا
ہہرچہندہ بکہم وہسفی جہمائی، کہمہ بہ خوا
گہنجیکہ لہناو تادہمییا شازہ موحمہد
جان خادیمی دہرگانہیہتی، بیّ خورو بیّ خہو
دلّ عاشقو پہروانہیہتی، روژو تہگہر شہو
توؤش ہہروہکو (راجی) بہ خوا مہحوی لہ پرتہو
(دلّزار) مہبہ غافلّ لہ جیہت مہدح و سہنای تہو
سو راہی نہجات، مہتلہب و دلّخوازہ موحمہد.

تابنده، وه کو رۆژی دره خشانه موحه مده
 تاجی هونه رو، سیبهری ئینسانه موحه مده
 شهرحی دل و، بهندی جگه رو، ره ونه قی جانه
 نهو مه رکهزی په رگاری هه موو کانه، موحه مده
 ده ستوری گه لی کۆن و نوی، نه سخی به سهر هات
 قانونی حه کیمانه یی قورئانه، موحه مده
 هه ر پادشه هی کهوته فه ناو، میلله تی قر بوو
 نهو میلله تی سه رکهوت و، له دیوانه موحه مده
 گیانی منه، سه ربازی غوباری بهری پیته
 جه رگ و دلی من پی شکهش و قوربانه، موحه مده
 ئاواتی هه موو هۆزی هه ژاره، له جیهانا
 چاوه ی که ره م و به رزیو ئیحسانه موحه مده
 سه رچاوه یی ژین (ئامیرو ناھی)، به دوو عالم
 قیبله ی به شهرو که عبه یی ده ورانه، موحه مده
 نهو مه زه هری ئیلهامه، له گه ل وه حیی سه ماوی^(۱)
 بو عه دلی هه موو مه حکه مه میزانه موحه مده
 سه ر له وحه یی ئایاتی هونه رمه ندییه، هه ر خوی
 نه ندازه وو، شیرازه وو، بوره انه موحه مده
 نووریکه له ناو به رگی به شهردا، که دیاره
 به رگی به شهروه ساتیری نوقسانه، موحه مده
 (راجی) به فیدای خاکی ده رت، له نگه زمانی
 بیه خشه له پرووی ئاگری دووخانه، موحه مده^(۲).

۱- له شوینیکی دیکه دا ده ئی: (نهو مه زه هری بنیاده مه تی کرا، به سه عاده ت).

۲- له شوینیکی دیکه دا ده ئی: (ناگاته حه قی وه سفی تو له م خانه، موحه مده).

دیوانی راجی

(۷)

(نَامۆزگاری)

گەر موسلمانى، مەدۆرپنە دلى تازەو لەمىئىژ
بگرە رىگەى شاهىدىو، حەجج و، زەكاتو، صەوم و نوئىژ
بىنە برواىى بەيەزدان و مەلەك، واتەى پەيام
ناردراوو، رۆژى ھەستتانو، بپراوہى راست و لىئىژ
گەر خەرىكى چاكە بى، ھەر بو خوداى كە، بى رىا
تۆش نەبىنى، ئەو ئەتۆ ئەبىھو ئەبىنى، ھىچ مەوئىژ
ھەرچى لىت پەرژىن كراوہ، خۆت پىاريزە لە ئەو
چونكە گشتى لىك ئەكا، بنىادەم ئەبھاوئتە گىژ
دز مەبە، تالان مەكە، بپىارى خاوين بگرە دەس
بوچ دەخۆى تووك، بوچى ناخۆى پاكرائى بى قريئىژ؟
تۆش مەبە مامى تەژەندەر، ھەردوو قاچيان برىھوہ
ھەر بەقەد پىويستى خۆتكە، (پى لەسەر رايەخ درىئىژ)
رۆژى ھەستتان، كى ئەزانى، كەى بە گۆرى وەرئەبى؟
پىت بلئى (راجى) نىشانەى؟ گچكە ئەبنە گەورە نىئىژ!!

۱۹۴۷

(۸)

لەقاپىى غىرەتى تۆدا، ئەوئەندە مات و داماو
بەخوئىنى جەرگو دل، ئىستا، حەسوودى وا دەبا چاو
دەلىلوئىئىن تاكەى، شەفىعوئىلوزنبىن تاكەى؟
بنالئىم بەم ھەموو دەردەو، بتۆرى بەختى وەستاوم
كەسىكت خۆشەوئى مەردى دوو خانەى دىنو دىنا بى
لەخانەى ئاخىرم ناگەم، كە لىرەش ھەلكپروزام

له بهر (مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ)، گهلی ئیشم فریڊاون
 له گهلی (يَجْعَلْ لَهُ الْمَخْرَجَ)، ئیتر بوچی فریڊراوم؟
 له لای مهولا، (مَفَاتِيحُ الْغُيُوبِ) و غهیری تیناگا
 له ئیستاو دوواییدا، وهره فریایی گهرداوم
 که عیسا موژده بی: (يَأْتِي مِنْ بَعْدِي إِسْمُهُ أَحْمَدُ)
 به قهومی داو و من هاتم، له مهیداناو ههستاوم
 په رستیم زاتی هیمهت بهرزی تو، بی وهی که بتیینم
 له به حری عیشقی مهردیتا، نوقوم، وهك بهردی بن تاوم
 (أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ، وَضَعْنَا عَنْكَ أَوْزَارَكَ)
 (رَفَعْنَا ذِكْرَكَ الْأَعْلَى)، به ناوت، چهنده بهدناوم
 گهلی په پووت و فهرتوتم، خه ریکی سووتی ناسوتم
 نه گهیمه کاخی لاهوتم، له ئه وهل خه توه جیمام
 ده می قرچمی هه ناوم دی، له کوورهی دهر دو دلداری
 ده می له رزین له ئه ندامم ده چی بویه په شوکاوم
 (فَسُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدٍ مَجْمَعًا أَقْصَى)
 له ناگردانی سینهمدا، وه کو (پشکو)، نه جو لاوم.

(۹)

یاره ب! چ گه دا حالو، په ری شانی جه فا خووم
 یاره ب! چ گرفتارو، که مه ره بهستی خه تا خووم
 نه مبوو له هه زهر وه سفی سهفا، خزمهت و ئیحسان
 مه جووری هه او بیدعهت و، بی رهنگ و بهها خووم
 ئه روژه، که من دیمه نه زهر باخی حیسابات
 بی بوئی گول و یاسه مهن و سهروو سه با خووم

ئەو وەختە لەسەر ریمە، شەرارهی دەمی زیندان
 بئی ئاوی سەرئەفرازییو، سووتای جهزا خۆم
 من، لایهقی هەر تەرزە عەزاییکی گرانم
 پڕ فیسق و ئەمەل، بئی عەمەل و زیکری خودا خۆم
 مەیلە نەبوو یەك لەحزە، لە دیوانی عیبادهت
 سەرگەشتەیی بازاری پروفیتالی فەنا خۆم
 فیکرم بە هەبا مەسرهفی ئەتواری دەغەل کرد
 پامالی بەلای شەش جیهەتی رۆژی لیتقا خۆم
 عومرم گوزەری، گشتی، لە ئەحوالی تەرەبدا
 ئەی بئی تەرەبی مەجلیسی دیوانی بەقا خۆم
 نەفەعی ئەبەدو، نیعمەتی عوزما، چوو لە کیسەم
 ئەی پڕ خەتەری چۆل و بیابانی هەبا خۆم
 مەخەشە بە رووی (ئەحمەدو، یاسینو، موحەممەد)
 لەم رینگەیی تەقدیسە، عەجەب، بئی سەرپا خۆم!!
 مەخەشە بە گولزاری خەلیلو، کەرەمی نووح
 ئەی دل بەگرو، غەرقی خەجالاتی سیا خۆم
 مەخەشە بە مووساوو، دەمی حەزرتی عیسا
 ئەی کوشتەیی سەد سالیی بئی دەست و عەسا خۆم
 مەخەشە بە خاکی سەمەری ئادەم و حەووا
 ئەی روو رەشو پەژموردهیی بئی سوود و حەیا خۆم
 مەخەشە بە ئەسحابو، بە ئالو، عولەمایان
 ئەی دەفتەری جەهالییو، دوئمن بە خەتا خۆم

یا پرہیبی! ئەتۆ غافیری عیسیانی لە (راجی)
یا پرہیبی! چ روو بینمە دەرگاھی رجا، خۆم؟!.

(۱۰)

یا موحەممەد، عەندەلیبی باغچە و گولزاری تۆم
عاشقی کەعبە و نەجاتی رینگەو و ئاساری تۆم
بیکەسم، کردم دەخالت، رەحمەتی تۆ بی، خودا
دائیمما ھەر چاوەنۆری شوعلەو و ئەنوارێ تۆم
حازری چەرخێ شەھادەت بووم، لەدیوانی ئەزەل
بو ئەبەد، میزانێ عەھدو نەسبەت و دیداری تۆم
دل بریندارم، بە نالەئێ گەرم و ئاھی ئاگری
ئینتیزاری مەرھەمیکی لیوی گولشەنکاری تۆم
نیو، ھەم، گەر خاکی ئەرزێ ئەسفەھانم، یا عێراق
ھیچ نەبم، مەربووتی خاکی پایێ جەننەتزاری تۆم
مەنبەعی فیکرو خەیاڵم، کرد لە مەستیدا خەسار
تۆبە بی سەدجار، کە ئەمشەو دەمژدەو گوفتاری تۆم
یا حەبیبوللا، نەجاتم، خاسە کەوتە دەستی تۆ
کەمی بی میقدارو، کەیفی بی روخ و خونخواری تۆم^(۱)

۱- ئەرستۆ لە کتییی (گوتەکان - المقولات - کاتیگۆریاس) دا پێیوایە لە بیرساناسی (علم المنطق) دا (۱۰ دە) گوتە ھەن، ئەوانیش بریتین لە:

۱- گەوھەر- الجوھر. ۲- چەندیتی - الکەم. ۳- چۆنیتی - الکیف. ۴- شوین - المکان. ۵- کات - الزمان. ۶- خستەسەر - الاضافة. ۷- رەوش - الوضع. ۸- رەوشی کاتیی - ھەییەتی - الملك. ۹- کردار - الفعل. ۱۰- گۆرین، کارتیکردن - الانفعال.

(راجی) یش لەم ھۆنراوھیدا ناوی ھەر (۱۰) گوتەکانی ھیناوە، بەم شیوھە:

۱- کەمی بی میقدار = چەندیتی. ۲- کەیفی بی روخ = چۆنیتی. ۳- خونخوار = رەوش. ۴- خەستە = رەوشی کاتیی. ۵- زەمان = کات. ۶- مەکان = شوین. ۷- موفەعیل بوو موئکی دل = گۆرین، کارتیکردن =

دیوانی راجی

مونفہ عیل بوو مولکی دل، بردہی زہمان، خہستہی مہکان
ہەر موزافی جہوہری پپر حیکمہتی ئەسپاری تۆم
دەم بە دەم، تەبشیری تۆ، دەرمانی دەردو غەم دەکا
جارە جارەش، دەردەداری دیهەشت و ئینزازی تۆم
رەندو، بیبک و، تەرەبناک و، سەفاکەش بووم، دەمی
ئێستە شوکرانە لە نەزمی گەوہەری ئەشعاری تۆم
بیبکەسیکم، چوومە قاپی رەحمەت، ئەمی خۆشەویست
ہەر وہ کو (راجی)، تەلەبکاری مەبی میدراری تۆم.

(۱۱)

وہدەتە شەرتی مەحەببەت، پەپرەوی پیغەمبەران
روو لەچاکە کردنە، خۆ تەرکی راپۆژی کەران
کئی منی هینایە دی، ہەر ئەوشە ئیشم پی ئەکا
بوچی سەر بەستم لە کارا؟ چونکە سەر مەستم لە کان
ئەو کەسە ییدا هیدایەت، شەرح ئەکا سینە ی لە دین
ئەو کەسە ی رپی لی بگۆری، رەق ئەکا دل، وەک گیان

۸- بردە ی زہمان = کردار. ۹- حەبیبوللا - تۆ - (پیغەمبەر - د.خ) = گەوہەر. ۱۰- پپر حیکمەت = خستەسەر.

بەلای (ئەرستۆ) وە بیجگە لە گوتە ی (گەوہەر) کە گوتە یە کە خۆبەخۆ ھەبە، نو گوتەکانی دیکە گوتە ی رووکەش و پوالەتین و لە گەوہەردا ھەلگیراون و بوونەتە نیشانەکانی گەوہەر و بوونیکی سەر بەخۆو خۆبەخۆیان نییە. شیوا ی گوتنە کە (کانت ۱۷۲۴ - ۱۸۰۴) رەخنە ی لە گوتەکانی ئەرستۆ گرتوو و پئیوا یە کە ئەو گوتانە گوتە ی ئەنتۆلۆژین و، لەجیات ی ئەو (۱۰) گوتانە ی ئەرستۆ (۱۲) گوتە ی ئیستمولۆژی داناو. (ھیگل) یش وەکو یە ک رەخنە ی لە گوتەکانی کانت و ئەرستۆ گرتوو و زیتەر لە (۱۰۰) گوتە ی ھیناوەتەو. ھەر وہا بیرساناسانی (پۆرت رۆیال) و (جۆن ستیوارت مل) یش بەتوندی ھیرشیان کردۆتەسەر گوتەکانی ئەرستۆو رەخنەیان لیگرتوو.

سەرچاوە: دەروویە ک بو ناو بیرساناسی، وەرگیپران و ئامادەکردنی بەکوردی: ئیسماعیل راجی، دەستنوو س.

دیوانی راجی

کئی ہدیہ دادو شہ فاعہت کا، ہہتا ئیزی نہدا؟
کئی تہکاتہ شاھ و، کئی شارابہرو، کئی پاسہوان؟
کئی ژیانو رزقی عالم بہش تہکاو، بیبہش تہکا؟
بوچی ہیندیک شادمانو، من نہخوشو دل بہژان؟!
لیی نہگوریتو، دہقاودہق ئیش بکاو، عاجز نہبی
لیرہ ناگونجی، ئیتر، وینہی کلاشو تاشہوان
کیبہ حدزکا خوی بیو، حدزکا لہ بوگہن بوونی مہرگ؟
سہیرہ بازارپی خوا، سہرسامیی سہوداگہران
فہلسہفہی دینو ریسالہت، حیکمہتن بو میٹشک و دل
ہہر لہ دونیا تاشکرایہ، ہہردوو خانووی ئاودہدان
نافرؤشی و ناکرپی، موحتاجی پارہو پوول نیبہ
تہیشکینئی و، تہیوہشینئی و، تہیژمیڑئی ئان بہ ئان
چاو بدہ (نَحْنُ قَسَمْنَا بِيْنَهُمْ)، باش تی تہگہی
یہک نہبی، یہک ترسنوک، یہک رڈستہمی مازہندہران
گہر تہزہل پیلان بگیڑی، من بہکئی بہربار تہہم؟
بوچ تہمانہتیاں نہکیٹشاون، زہمین و ئاسمان؟
مارو میروولہش مہحہبہت تہگرنو، یہکتر تہخون
شیرو ریوی، بہورو کہرویشکیش، ہہموو قودرہت سہران
پیسہ سہوداییکہ میٹشکی ئیمہ تہشکینئی وجود
پیکمان دوژمن تہکاتو، ناوبژی نادا وچان
ہہر تہمن چاکی تہناسم، دہولتہمندی بی شہریک
کاکہ (ژیکو)، ئاخو ئینسانیک تہچیتہ لامہکان؟!

(نہ ورؤزی سائی ۱۹۶۴ - دہنگی جوتیاران)

کہ نہ ورؤزہ ئیمرو لہ سائی نوی
بہرامبہر ولاتت، دہشلکہ گوی
بیسسہو، بنوسسہو، بکوشہ بہہیز
لہ ہؤزت بہستہ مہبہستت بہریز
بہ خاوندکہ گولزارو ئاوو زہویت
پرازیئہوہ ہہر بلندو نہویت
بہہ خزمو جیران، بکہ پہپہوی
ہہموو بیری بہرزو کہسان کہ کہوی
بکہ خزمو ہؤزت تو ئاموژگار
بچینہ لہ خاکت ہہموو چہشنہ دار
بکیلہ زہوی و زار، جو مال بکہ جو
لہ سامان و بہرہم، پریکہ مہکو
بہ کاری گرینگت، بگیپرہ مشوور
بہ چنگی پلینگت، بکیشہ لہ دوور
ہہموو جوہ پنچیک بچینہ لہ باخ
لہ بی میوہیی، قہت مہخو ئاخ و داخ
لہ ہؤزت بتہ خشینہ، ہہر ہیزی خوت
بہ بوشی مہیلہ خہتیک و ہردو شووت
بہ کو مہل، ولامی بدہ نیشتمان
مہپرئی لہ ترسی بہدو دوژمنان

بهری سالی تازەت كه نهوڕۆزه، هات
 نه لهنگی له ژیر بار، شانی خهبات
 له دوژمن به تهنگ بینه دنیای پان
 دلی دهربكهو، ئیتز مهیده وچان
 ئەزانن كوری نووح و زهردەشتی تو
 وهجاخی خه لیلی، به بی گفتوگو
 كه بهدگۆی وه لاتت خزانئ له رۆخ
 ئەخوازن دهرینن ده مارت له موخ
 ولاتت چلون بوو، به دهست تور كه كان؟
 خهريك بوون نه هیلن، چ ناوونیشان
 له گهڵ ئینتیدابو، سوپای ئینگلیز
 له دوو پرووی وشانی (فكُنْ، یا پلیز)
 دوای وان، كه شاهیی قهراری درا
 سلیمانی، به یی داخی لی هه لکرا
 به چه نديك ده سیسهی بهدانی له عین
 شكا مافی كوردی به زامو برین
 له ریگهی ئومه م، كورد به (فه یسه ل) درا
 خیانهت كهوته ناو هوزو خزم و برا
 به (عه بدولهیلاك)^(۱) و به (نوری سه عید)^(۲)
 جهه ندهم تكای كرد به (هل من مزید)؟

۱- عه بدولهیلاك: مه بهست له (عه بدولهیلا ه) كه (وصی) مه لیک فه یسه ل بوو، چونكه ئه و كاته مه لیک فه یسه ل ته مه نی بچووك بوو.

۲- سه رۆك وه زیرانی عیراق بووه، له دوای دامه زرانندی حكومه تی عیراقه وه چه ندين پۆستی جوړا و جوړی پیدراوه.

له پاش وان شۆرش به چواردهی ته مووز
شهریکایه تی بوو به نانو و خه پووز
که لایدا له ری، (قاسم^(۱)) ی شهر پهرست
به مستیکی کوردی، هه مووی چوو له مست
له رووی سال و نیویک، چ سامانی خاک
که بیگانه بردی و، ته قهو سووت و لاک
ته سووتان چیا و ده غل و دان و گیا
ته سوورا شهریکی بلند، سهر نیا
له هیچ هات و کاتی، سوپا سهرنه کهوت
هه موو کاری (قاسم)، به شۆرش بوو چهوت
نه دهی هستی پیست له ئاواتی کورد
ته گینا خه یالت ته کا خاش و ورد
ته وند جاش و جۆشکی له (عه فلهق)^(۲) کپی
هه مووی لی بووه بوغم و ئاخر شهری
که کهرگهل به ره ئلای خاکت کران
به توپین خزانه مه زات و مه یان
له به عسی جه رابو، ده فهی عه فلهقی
له ده ریایی کوردی، دراوو ته فهقی
له گهل ته هه موو کومه کهی شهرق و غه رب
نه (قاسم)، نه به عسی، نه گه یشتن به ته رب

۳- مه بهست له (عه بدولکه ریم قاسم) ۵، رپبه ری شۆرش ۱۴ ته مووزی ۱۹۵۸ و یه کهم سه روک کۆماری

عیراق، که کۆتایی به رژی می پاشایه تی هینا له عیراقدا.

۴- مه بهست له (میشیل عه فلهق) ۵، یه کیک بووه له دامه زرینه رانی حزبی به عسی عه ره بی ئیشتراکی.

نه کهی دهس بجهیتسه یه خهی کوردو کال
 به لا هلمه پرتزه له مال و منال
 به خیکه به کوردی ههموو تاره زووت
 ژیان به هره ورکه، له نابووت و له بووت
 تها ده رکهوت چهند نیشانهی بههار
 بریسکهی هواو، تریسکهی ههوار
 له ناو تاف و بافا، گول و لاله زار
 ههمووی ریکخراوه، چ لادی چ شار
 سهری مافی کوردی، بلند بوو له خو
 له مهیدانی هه قدا، به ره للان جه لهو
 بده تو به هوزت، تهوژم و ته کان
 بسوورینه سهر خوت، خولی ئاسمان
 خهباتت بکا با برا پیک ته با
 که هیچ شت بهراتت له ری لانه با
 به شادی بکهن سهر، کوران و کهنیشک
 نه بی باکی هیزت له باران و تیشک
 ریازهت بکهن، پهل قهوی پالهوان
 پزیشکه ریازهت، به دهردی گران
 به میژوو نه ناسری سهر و کاری کورد
 به راویژری خاوین، به کرداری گورد
 به لی کورده، هه ندامی چه سپاوه ریک
 که بو پیاوی ئاقل تهواوه وشیک
 به دوو چاوی تیژو، ره شو کال و بز
 له ناو چاوی خه لکی، گران چه شنی مز

لہ بہ خشین و بہ رزی منالیش تہواو
بہ دہریایی زانین، ہہموو ئاودراو
سہراپایی کوردی تہناسم بہ خہلک
لہ کوردانہ، عالم وہریگرتوہ کہلک
بدہن پال بہ یہک، راپہرن نہرمو سووک
بکہن کاری دوژمن، لہ ہہرلا چرووک
بکۆشن لہ پارتییہوہ، تا بینہ گہل
لہ دەس دہرنہچی با سامان و ہہل
تہوانہی خہلتہت بوون، بیانگیپنہوہ
تہوانہی دیارن، مہیان شیرنہوہ
تہگہر جارسیی کرد، یہکی سہر چہوت
بسووتینہ جہرگی، بہ تیژاوو نہوت
بہ راستی بنۆریہہ کارت لہ ری
وہلامی خہباتت، لہ بیرت نہچی
برازینہوہ دایکی نیشتمان
وہک بووکی تازہ، لہماوہی زہمان
ترازاوہکانی تہباکہہ بہہ یہک
بہ زانین کہ نہکرا، بہ زۆری کوتہک
لہ کیژو کوران، کامہران بی وہلات
سیاسہت بگۆرن، بہپی دەستہلات
بکہن یادی باپیرہ (کاوہ)ی نہمر
مہکہن ریوشوینیک لہ شویش بز
ہہموو سالی تازہت کہ نہورۆزہ دیت
بہ خوخی و گہشی، جہژنہ پیروژہ لیت

به نامادهیی، بهرزو ئازاد به
ئیتر تا ههتا پر بهدل شاد به
بیووره له (ژیکۆ)، له کورتی و ههله
که نابیی له دونیا، جوان بی پهله!!

(۲)

(دئسۆزی و نامۆژگاری بۆ نیشتمان)

هاو گهل، هاو ولات، برایانی کورد
به ریگای وهتەن، برۆن نهرم و ورد
چاویك ههلینن، بیینن چرا
سهربهرز تهسووتی بهشهو ئاشکرا
گیاو سهوزهوات، پروو له هههوازن
ههر له پرووی سروشت، ئهو ههوا خوازن
له وینهی خۆتان بکهن تهماشا
دانراوه سهر له ژووری بالالا
خهلكی له بهرزوی هههموو بههخپون
بوچی ههر ئیوه سههره و نشیون؟
نهمام سههره و ژیر تهگهر بنیژی
به خوا قهت بهری نابیی بچیژی
تین دهن به خۆتان، بجوولینهوه
له دهستی دوژمن مهتوولینهوه
وهکو مییشهنگوین شارت بینا نی
گهورهیی خهلكی مهکپه به نانی
دوژمن له جیگات شاره زهرگهته
ژههری چزووی ئهو، پیری جهرگته

ئەى كوردى غەمبار، غەمخوارت نىيە
يارو دىيارو دىدارت چىيە؟
باغ و راغى تۆ، زەوى و ھىلانە
بە تاپۆى دوژمن، لە تۆن بىگانە
دايكى ولا تىت دوژمن ھەلىگرت
چاكى تىبگە قسەى كەم و كورت
گەورەى ئەجنەبى، زىبابى ناپاك
چۆن پى بگەيىنى، داىكبراي چاك؟
حاشا وە كەللا، گەر نەفس و شەيتان
بۆ تۆ بىنە سەر رەوشت و گونجان
دەريا ھەلستا، بگەونە پەلە
لە وشكى ھەوا، مەكەونە مەلە
بى داك و بابو، ھەموو ھەتيون
دەروون تەپپوو، قامەت چەميون
نەخۆش و سىلدار، بى وەسىل دارن
بۆيە دەربەدەر لادىوو شان
سىلدار ھەوالەى ھەوا چۆل ئەبى
نەخۆشى ئىو، بۆچى مۆل ئەبى؟
بى تەدبىرو راو، شىرىنگەو تەبىب
لەناو مالى خۆت، بوويى گۆر غەرىب
مىكرۆبى رۆحت نايىنە كوشتن
مەگەر بە خۆراك، ياخۆ بە شوشتن
ساغىيش بە بوونە، گەورەش بوون منال
چىشتان گەرم و سارد، سوپرو تىژو تال

پیشچوون بیننه پیش، دهسکهن به ئەعمال
 (هَمَّةُ الرَّجَالِ، تَقْلَعُ الْجِبَالَ)
 هەر کەس بە پێی خوێ، پیشەى جیا بێ
 تا رەگى ئیشتان، ریشەى چیا بێ
 هەموو مەیانیک، وتراوی ئەوئ
 هەموو زەمانیک، پیاوی ئەوئ
 لە بێ کرداری، تا بێ کلاون
 لە رۆژی گەرما، سەر هەلکراون
 لە سەرماى شهویش، پەیدا ئەلامەت
 فرکەن چلەم و لیک، بگرن هەلامەت
 گویتان بئاخن، بو میشکی بە ئاو
 هەتا بەکاربێ پیاوێ پیاو
 مەبێن و تەى کەس کە نابەراره
 بچووکی خوشتان بەیننە راوه
 ئەبێنن باران، لە غییم و هەوره
 زۆرە، بە تەن کەم، بە ئاقل گەوره
 رووت و رەجالی خۆتان مەهیلن
 خزمەتکاری رووت، هەموو بە فیلن
 ئەى دەولەمەندان دەسکهن بە بەخشین
 بەرگیك بیۆشن، ژیانى نەخشین
 زوو بگرە مەیدان، پشت مەدە دوژمن
 ماری رەش بە کلک ئەچیته ناو کون
 پشتینی چوستی خیرا بیهستن
 لە رووی کارزار، ئازا بوەستن

بو پشستوانی یه کتر بن دلیر
 میرد که زور بوون، نهدرن پیستی شیر
 خاکتان به مه‌عدن، به زیرو زبه‌هر
 به تیژای هوش، بن به‌هره‌هر
 چه‌ک و نه‌سله‌حه‌ی لی داپرینژن
 نه‌مامی فیکری تییدا بنیژن
 پیره‌ژن، که‌په‌ک نه‌گری به هیله‌ک
 ناردی ساغ نه‌کا به نان و نمه‌ک
 خو پیاون نیوه، زو بگهن به کام
 کاکل دهرینن له گوینو بادام
 یه‌ک با له‌سهربی، وه‌ک ئاش، یه‌ک له بن
 له به‌ینی دوو به‌رد بهارن دوژمن
 هیندی بو هیندی، پی لی نه‌خشیین
 گورزی به حوججه‌ت قه‌ت ناوه‌شیین
 زینه‌هار، گه‌وره‌کان به‌سییه‌تی نیفاق
 پال بدن به یه‌ک، بگرن ئیتتیفاق
 ته‌ماعی شه‌خسی بنین به‌لاوه
 قازانجی قه‌ومی، نوری دوو چاوه
 یه‌ک ده‌وله‌مه‌ندو، یه‌ک رووت و بی حیس
 ریشی ته‌ماعکار، به کینگی موفلیس
 خودا به گویره‌ی کارت‌ان نه‌کا
 که ریک بن، به به‌خت یارتان نه‌کا
 تا خوتان له خو تیک نه‌دن، خودا
 لیتان تیک نادا، کوردی لیکجودا

هيٺي لھ عيراق، هيٺي لھ تيران
 هيٺي لھ تووران، بوون مال ويران
 بورادهي نالتون، نايته ليره
 تانه خريته جوش، ئهي بابھ پيره
 بورادهي پولاش، فوي ليكه تھيا
 كه پالي پيڪدا، تفھنگيش نايبا
 پروانھ ليوھو خاكي قھلھندھر
 كه كومھل كران، تھبن بھ سھنگھر
 زاناو خويندھوار، حيكمت شوناس بن
 سھر بھرزي ثيان، تھھلي قياس بن
 لھ روي سياست، پھروھدھ كھن زين
 بھ عدل و نينساف، لھ سھر روي زھمين
 رۆژ ھھر رۆژيڪھ، بھ چوار فھسلي سال
 سيٺھدو شھست جي، دينيته بن بال
 رۆژ خوي سولتانو، فسوول وھزيرن
 دوازدھ بورجھكان ھھموو دھبين
 شھوو رۆژھكان ھھروھكو ميللھت
 هيٺي بھ دھولھت، هيٺي بھ زيللھت
 بھ بووني سھنھت بھوژينھوھ
 لھ دھرگھي خھلڪي مھنووزينھوھ
 واجالجالوڪھ، جاو رايھل تھكا
 حھزرتي شھيخيش حھمايھل تھكا
 كرمي ئاوريشم، كرمي قھرھقاج
 ئاوريشم و كھژ كھن، توش بييه لاج لاج

دیوانی راجی

جیّی پیکه نینه، نهك جیّی گریانه
بو هه چچی کورده، نهك چچی ئینسانه
ئهوهی شیخ گێرای بهناو سهروه ران
نه خوا فهرموویه، نه پیغه مبه ران
(توبوا الی الله) له لای شیخ نییه
سهوودی تهریقتهت، بزائم چیییه؟
شهیتانی ئینسان بهنی ئاده مه
شهیتانی جن دان، بومه زور که مه
هه لمه خه له تین به مه کرو به فیل
سهرچاوهی روونتان، هه رگیز مه کهن لیل
وه رنه ئیشوکار، تیکوشن به دل
بنیژن سونبول، بچنن تازه گول
گهر ناشتوانن ئیشی به ته نقید
رازیم له ئیوه، ههتتا به ته قلید
پیویست ئه زانم له سهه به هه ره وه ر
ئه مری به چاکه و، نه هی له مونکه ر
گه رچی مهتتا زور ماوه له بازار
مه بیژه (راجی)، چیدیکه گوftar
نه وهك پیّت بلین، له قات و قری
می شکی مهی بر دو، گه رووی خوئی دری!!

۱۹۳۷

(باسی چۆنییه تی چهرخ و کردهوهی هۆز)

کاکه، بۆت بکهه باسی زه مانم
گویی رابگره لیم، ئارامی گیانم
چمان به سه رهات، یارو یاهه ران
گولۆ و یاسه مهن، هه موو هه لوه ران
دنیاب به پایز گهرا سه ران سه ر
تیا که گوم بوون مه ردی به جه وه ره
میلیۆن و ملیار، بژمییره له که له که
نییه نه رم و گهرم، مه گهر به سه ته له که
دین بۆ تر و سه که وه هۆنی نی به شه ره
تاریک بوو، په ساو، بلاو بوون گه وه ره
کوا گه نه گه کانی نیه شتمان له شان؟
کوا میره کانی، هه موو پالته وان؟
کوا ده له مه نه دی خییوی فه قیران؟
کوا ده سمایه یی ره عیه وه ته سه ران؟
کوا رۆژی رۆوناک، له رۆوی بیبه شان؟
کوا تاریکه شه وه، له سه ره رۆوره شان؟
کوا قسه ی شیرین، له ناو ته ده بیان؟
کوا نان و هه نه گوین، بۆ دل غه ره بیان؟
کوا سه زو ره حم و، به خشین و کۆشین؟
کوا عه دل و ئینه ساف، به کۆمه ل نۆشین؟
میلله ت هه راسان، بی نان و بی تاو
برسه ی و تینه وشنه، هه موو چه و نه داو

نهما مهرحهبا، له ئیک تراز
 وهك خال و خوارزا، مام و برازا
 ههولتی ژبان و، بیرو تهربییسه
 له هۆزی ئەمپۆت، ئیتز ههر نییه
 خه لکی به قرچوو، به قهرزو قۆله
 دل له راستی دل، ده لیبی سههۆله
 به بی یارمهتی و، به بی کۆمهلی
 سووتای ئاگری، کولای مهنجهلی
 وهتن، ئەتۆ بووی قازانج و مایهم
 دووای داک و باب، بوو بوویه دایهم
 به خبۆت کوردم به دهستتوبردی
 تو خوا له بهر خه لک، تو بوچی مردی؟
 منالی رهنگین، هه مووت به جیهیشت
 له زاری عالم، جوان وهک بنیشت
 تفوو، سههه تفوو، له چهرخه ناپاک
 بچووکی سهرخست، گه وهی خسته خاک
 حیرسو ته ماعو، گوناهی ری دا
 دونهیا جهه ندهم، به ره لهوی دا
 ریگای ته قهلا، ههر کهس له خویه
 له کورد و کۆشی، بهرۆ برۆیه
 خاوهن نه ته وهی سههنگین و رهنگین
 هه موو گیره وهی غه م و دلتههنگین
 خرۆشاوی جهه م، شه پرهی قری
 منالی رهنگین، هه مووی زگ دری

دهولہمہند کہ دی، فقیر نانی بوو
 سواری سہری بوو، گرانجانی بوو
 بہ جوڑیکی وا دلئی تہشلہڑی
 کہ بوئی ہلکہوئی، ئیتر تہیکوڑی
 تہگہر قاروونو، رہیو، نہمروودہ
 بہ توورہ کییک جو، تہجا حسوودہ
 ہلوع تیئر نابئی، تہرہس برسئیہ
 بوو دهولہمہندان، نہفسی نہفسیہ
 تہگہر توجاری خاوہن موغازہن
 لہ پوول پہرستی، ہہزار ئیجازہن
 قولیشت تہہبری، نانیشتہ نادا
 تہگہر مالیشت گشتی پہنادا
 تہہیوی بہ جاری پروتیہوہ
 تاکو بہ ہاوار، زووتر بیہوہ
 تہگہر بازگان، بزورگہ کاری
 بوچ پاک و پیسی، تہخاتہ زاری؟
 درو سونیدی زل، بہ بی ژمارہ
 لہسہر فلوسییک، تہکا تہمارہ
 وہکو عہتاری دہماغ پہشووکاو
 بہ بوئی عالیہو، عہترو قاوہو چاو
 بہ فلسی کریو، بہ دینار نیہہ
 مسقالی تووچا، برا، چار چییہ؟
 بہ سیپہو سندوق، حہشاری داوہ
 تہلی لہ (ہیند)یش، بہخوا نہماوہ

دیوانی راجی

به قال، پیشه ته په قله فرۆشی
له گهل ته فهندي، بوج مهی نه نوشی؟
سه له م و سووتت، بوج و له باوه؟
یان له ریی ته ماع، ته ستوت شکاوه؟
ته رازووت به فیل، ئیزره م، ته لیدره م
خویشت، به هوقهت ته چیه ناو دهم
ته منده خووارو پیس و په لیدن
وه کو جهه ننم، (هل من مزید)ن؟
عه للافی پر لاف، بو دانه ویلهک
ئه کری به کول و، ئیدا به هیلهک؟
سه رپای هه موو شت، وا تیئه کوشی
له جیاتی گهنم، ههرزن نه فرۆشی
کاکه! به رتاگر، یانی نانهوا
چاکی بناسه، مه غزوبی خوا
مسقالتیکه نان، هه مووش هه ویره
ئه لی ئیزره مهو، مه ویره په نیره
حاجی! به قوربان، ئه لی په پوولیه
بوچی له دووی نان، هه ریفی توولیه؟
به سویندو حیله، خه لکت برینگ دا
مه گهر تسیکت نه هات به کینگ دا
مه لهک، به م هه موو سافی و شه فافه
ئاده م به زانین کردی خه لافه
نوره مه لایه، که خوشم مه لام
وا ئه میزیوی، زگ و ئینت هلام

نام کھ جویہ، پیخورمہ پیواز
 باہلبدیرم، لہ سہد کاو و راز
 مہلا مہلا بی، حکمت شوناسہ
 ہموو قسیکی پپی قیاسہ
 بورہانی قہوی، ماددی و مہعنہوی
 ساف و لہسہرخو، تا بتکا نہوی
 لہہر ہہواری، تو لیی پیرسی
 تہبی لہ تیغی تیثری بترسی
 لہ ہموو دہریا، مہلہی بزانی
 خولہی بہشانی، خلہش بہ بانئ
 مہلای نہزانا، حہریفی شیخہ
 بو ریگی گاوری، بی تیوہ ریخہ
 بو لوقمہ نانئ، دینی تہدوری
 تہبی قیامت، وک گا بقوری
 لہبہر کہسادی، خووی نہخویند نہ
 تہوجا تا مہرگی، درو کرد نہ
 کاکہ! بہخیوکہن مہلا چاکہکان
 تاکو نیشان دہن، ریبازی ژیان
 دین، بو ژیان و خوشی و مورادہ
 تہگہر خاکیششت، پروت و بی زادہ
 مانای دینی تو، براو بابییہ
 گہر تہوامیرو، گہر نہواہییہ
 مہقوودی خوا، لہدین بو بہشہر
 بہریکی بثری و، بیی بہہرہوہر

هەرچی له پیسی، که للهی نه تاسی
 که خۆی بناسی، خوداش نه تاسی
 لیت ئاشکرایه، وه کو رۆژو مه ه
 (مَنْ كَانَ لِلَّهِ، كَانَ اللَّهُ لَهُ)
 عیبادی خوا، ساحیب تیمانن
 موبه ززیر هه موو برای شهیتانن
 ده رهق یهک نه بن خاوین و دلپاک
 نایینن به چاوا، رۆژیککی رووناک
 دوژمن زه فهرتان پی ئه با هه رده م
 خۆتان بیینن کو رانی ئاده م
 چی پیغه مبه هه ران هینایانه روو
 هه ر ئه وه هه وین، بو ره وشت و خوو
 (راجی) به گشتتان ئه لێ برا بن
 هه تا رۆژو شهو، موشکیل گوشا بن.

(٤)

(گه شتیك به گونده کانی دهشتی کویه دا)

به باسیکی خوش، وا دیمه یاری
 نیشانهو ناو، هه دیه و دی یاری
 له رۆژانی گهش، له مانگی نیسان
 که هاته گیرسان میلاقه و نیسان
 حاجیله و به یبون، هه لاله و سونبول
 هه مووی دره وشا، به ده م خه نده ی گول
 بریقه و هه و، دنیای کرده دهشت
 وهرنه میرخوزار، به ناوی به هه شت

له ههر جي دهچي، له گهل چاوی یار
 (جننه تجری تحتها ال تھار)
 له گهل كاك (عهزیز^(۱))، وامان دا قهرار
 بچینه (تهقتھق)، له بهر ئیش و کار
 ناگیا، ریخرا ئه ساسه و سوپا
 چاپووك سواران، به تهل و سهدا
 له دیی (خهرا به)، ههتا شیوه سوور
 به سهیران و راو، له نیزیك، له دوور
 به تاومان بپری هه ورازو نشیو
 كهس باکی نه بوو، به فیل و به دیو
 شهو چوینه (گهرمك)، لای (کویخا حوسیڻ)
 چهند خزمهتی کرد، به هیزو به تین
 به لام له گرمه هی هه ورو تریسه
 عالم نه سوورا، وه کو بریسه
 سبهینی به خیر، چوینه (موخه پرهس)
 بارانی به تاو، کردینییه ئه خهس
 ئیواره چوینه (باغه جنیر)، به ناو
 فاتیحامان خویند بو گه نجیکی لاو
 سبهینی به عام، هاتینه (تهقتھق)
 دهنگی پیکه نین، وهك حاجی له قلهق
 مولازم نه ووهل کاکه (حامید بهگ)
 ده ماری دوزمن دهردینی له رهگ

۱- مه بهست له (عهزیزی سالح ناغای غه فوری) یه که گه وره و ناغای گوندی (خهرا به) و چهند گوندیکی

دیکهی دهشتی کویه بووه.

دیوانی راجی

(محمد مهد رہمزی)، مدیری بھناو
خزمی خومانہ، بھبی چااو راو
سی شہوو سی رۆژ، بھزم و بادہ بوو
مہجلیس گولآو پاش، ساقی سادہ بوو
بھزمی چاوشان، سہدای چہغانہ
ہینایہ لہرزین، دلای زہمانہ
ہر شہو لہ مالیک، بھ بھزم و یاری
دینارو درہم، بھتاو تہباری
بریار درا وان، بیین بو (خہرابہ)
کۆمہل تیکنہدان، بی پرس و جوابہ
دہس و بانی چہم، قہرارہ یہک دہم
حاکمی کۆیہش بی، دوور لہ دہرد و غہم
تاقم، وہریبوو بو (مہلا زیاد)
ہہموو نقوستان، ہہر مہلا، زیاد
خہبہرمان ہہنارد بو (کویخا حوسیین)
مدیرو زابت، قۆمیسہر کہ دین
سہر لہ تیوارہ، سووار بوون عہگید
بو دیی (خہرابہ) ی تہمین و رہشید
تاقم بھجاری کرا بھ دوو شہق
یہکیک بو کۆیہو، یہکی بو تہقتہق
کی ماہوو لہدی؟ سوواری سہرکەش
ہہر من و تاغا، لہ گہل دوو چاوش
سبہی سہر لہ زو، بی شوین و مہجال
کرایہ سہرمان، رہمی ئیستیقبال

دیوانی راجی

تا ره خشم زین کرد، پوشیم نه بهردی
پییم نایسه رکیف، به دهستوبردی
دههۆل و زورنا، کهری کرد فه لئهك
لام وابوو هاتن به سهیران، مه لئهك
وه مزانی لهشکر، چوار دهوری گرتین
له ناو نهوازیل، رهنگه به قهر چین
که دیتم ئاغا له گهل دوو چاوهش
وه ستاون له ریسم، به بهی درۆ غهش
فه رموو با برۆین، به پیر کومه له
مه رکمهز (گهرمك)ه، خو مه کهن هه له
ئاغا بو پيشواز، به قهتره به غار
پاشواز ئه من بووم، له گهشتوگوزار
دوو چاوهش له بهین، (عوسمان و کهریم)
دههۆل و زورنا، بوو بوونه نه دیم
ده کوتران له ری، وه کو ره عیدی پر
ئیمه به لاک، ئه سپان مپه مپر
پیشوار ئه یانیدی که ئیمه له دوور
ئه یانوت چاوهش هاتن به دهستوور
که ئه یانزانی ئاغاوو مه لان
خه جالته ئه بوون، تیکرا ئه شله ژان
ههر له (کانی رهش) تاچووینه (کاریز)
تووشی سه د کس بووین، به ریژو بی ریژ
له (کاریز) هوه تاوه کو (گهرمگ)
ههر چوار سوواری چالاک و چاپک

دیوانی راجی

لہوی دابہزین بہ شہوق و بہ ژیر
ہاتن زابست و مہتمورو مودیر
لہویش نان خورا، نانی نیوہرؤ
سوواربون ہہموو، لہ روی جستوجؤ
ہہتا (کانی رہش)، ہاتین بہ سہیران
تہسپی مامزگر، بہ بالی تہیران
فیقہی دووزہ لہو، دہہوؤ و سازی
مہلائیکہتی خستہ رمبازی
بوئیستیقباالی حاکی دیوان
چوونہ (قولقولہ)، یہعنی بہر مہیدان
پیکدی شابوونو، توقہو دہس لہ مل
چاوی رؤژانی پپر دہکرد لہ کل
تہجا گوشادی، ہہتا (خہرابہ)
بی قہیدو شہرتو، سوئال و جوابہ
ہہموو دابہزین، ہوؤزی دلییران
لہ نہشیمہنا، ہاوتیایی شہیران
(راجی) لہ یہزدان تہپاریتہوہ
کہ عہیبی کوردان بہشاریتہوہ.

دیوانی راجی

(دہمہ تہ قہی نیوان فہ قیرو دہوئہ مہ ند)
- لہ سہر داخوازی کاکہ زیادی جہمہ ئاغاو،
- حاکم عہ لائہ دین نہ حمہ د نووری نووسراوہ -

بہ ناوی خودای فہرمانرہوا بیئ
خیوی کائینات پشت و پھنا بیئ
سوپاس و سہنای بیئ عہدد و پایان
تا رۆژی ئاخر، شایانی یہزدان
مہ کینہی کاری ہہموو خستہ کار
نہوہک گیاندار، ہہتا بہرد و دار
بہ پیی توانین، ہہمووی دابہشی
لہ پرووی زانین، دایبہ سہرکەشی
دہستووریکی راست بو بہرانبہریی
گول و درک و دال، ئاقلی و کەریی
زاناو نہزانا، تاریک و پرووناک
ئہستیرہو درەخت، عاسمان و خاک
دہریاوو بہریا، وشکی و تہپرایی
ماسی و سووسہمار، کویری و بینایی
زستان و ہاوین، بہہارو پایز
ہہورازو نشیو، دلخوش و عاجز
زوہرہ و موشتہریو، مہریخ و زوحہل
مانگ و رۆژ، ئیتز، ژیان و تہجہل
گہرماو و ئاگر، شہختہو بہستہلک
گولہی نابہلہد، دوو چاوی بہلک

دیوانی راجی

قِرژالۆ و رَهقەمی، لَه ئاوقەرار دا
گَلخۆرەو و لَهی لَه خاك ديار دا
پيـروو و تەرازوو، بە ھوتەوانە
ھەر ھوتە ئيشيک ئەکەن کيشانە
بۆت بکەم باسيک، ئەگەر ئەبيني
لە بىرت نەچى، ھەتا لە ژينى
رۆژى، فەقيرىک وەکو سەمەندى
وہستا لە قاپى خۆش دەولەمەندى.

فەقير: ليتان تىک نەدا، خودای بى ئەندىش
شتتىكى رەوا بيىنن بە دەرويش
وہلاميان نەدا، تەقولبابى کرد
يەكى دەرپەرى، تەفو بابى کرد.

خولام: کابرا چىت دەوى، دەرگا مەشکينە.
فەقير: ھەرچى خودا دای، ئەوم بۆ بيىنە.
خولام: خولام چۆوہ ژور، گەورەم، فەقيرە
عەودالى نان و، ژاژو پەنيرە.
دەولەمەند: پاروو لە دەم دا، کاکى دەولەمەن
بەرۆ دەريکە، جادووى مەکرو فەن
بلى، خوا بەدا، مەوہستە ليىرە
لە مالى تاغا، بخۆ کولىرە
خولام پيى دەگوت، چى راسپيرا
فەقير دەريى خيرا، بە خيرا

مائی یهك و دووی، ههموو پشكنی
برسی مایهوه، بهخوی و ژنی
غهرب، رووت و قووت، نهووزایهوه
ههتا بهیانی نهکرووزایهوه
نهوړوژش تا ئیوار، گهرا له مالان
گهړیده ههموو دیوان و دالان
هانای برده بهر کونه فه قیران
پیان نه به خشی وه کو وه زیران
ته سادوفی کرد، پوژئی له پوژان
کهوتسه دیوانی پولا کرژان
نهو دهوله مهندهی خولام له بهر دهست
وا دانیشتوه، سه به ست و سه رمه ست
میلون و ملیار، پاره نه ژمیړی
قازانجی پیرار، بابی به خیری
ژماره نووسان، له بهر دهست و پی
وه کو کهولئی مهر، لی دابی نه سپی
ههموو له خوشی زردهی فلووسن
نیسبهت و فائیز، به جه بر نه نووسن
لاق و په راسوو، به قوتبو میحوهر
سهر به دائیرهی عهردی مونهوهر
ساحی باغو راغ، مه ساحی نه کهن
سیوو چوار قورنهو، دریژو میعیهن
دهوله مهنده به فیز ته ماشا نه کا
له قازانجی سال، ههر حاشا نه کا

فہقیرہ رووتہ، خوئی پئی نیشان دا
 غہرگہی فہقیریی دابوو بہ شان دا.
 فہقیر: لیتان تیک نہچی، سامان و سہروہت
 بہشی فہقیران، دہسمایہی دہولتہت.
 دہولتہمہند: برّ خوا بدا، باہم ہیچ نییہ
 راوہستانی تو، لیہرہ بوچیہ؟
 زلہی مل تہستور، بو خوت عہمل کہ
 مال و منالت، دووری تہجہل کہہ.
 فہقیر: وتی من زلم، ملم تہستورہ
 بو نائیکی تو، جہرگم تہنورہ
 بی جی و بی مہکان، زارو ئاوارہم
 تہوا تہمینی، ہیئدہ بی چارہم
 کاتی منالتی، بہ ریوو جی بووم
 خیوی مولک و مال، سوار تہسپی شی بووم
 چہند ئیحتیشامو، شہوکہتم ہہبوو
 لہ تو زیاتر دہولتہتم ہہبوو
 خاوہن تہسلی پاک، نہژادی گہوران
 منی فہقیر بووم، لہ چہرخی دہوران
 بہ راوو سہیران، شہوو پوژی من
 بہ بہزم و ئاواز، گہل ئاموژی من
 بووبوومہ قاروون، بہلاف و گہزاف
 حیرسم پہیا بوو، ہہتا کیوی قاف
 دینم لہ بیرچوو، تہساسی ژیان
 فریمدایہ ژیر سیبہری (بی)یان

فریما ئەوێ فەرمووی ئە قانۆن
(حَتَّىٰ تَنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ)
ئە ناکا، بەلا بەسەرما پزێان
خوینی دەمارو جەرگو دل، پزێان
بەختی بلنەم، سەرەو نیشیو بوو
باری بچووکم، بە وینەئە کیو بوو
ئاواری کردم، خودا ئە سارا
چاک بوو نەیکردم بە عەردی خارا
ئییستا، بە عیلمولیەقین ئەیناسم
هەردەم ئە حەمدو شوکرو سوپاسم
عیلمو دینم بئ، بیباکم ئە نان
هەموو پزێان رزقم ئەدا بیگومان
ئەتۆش پیم نەدەئە، هاوقەرانی من
ئە مائی مەلا، ئەدەن نانی من
دوعای زۆر باشم ئەمن بو کردی
(لِئْتَان تَيْك نەچئ)، تیباگە بە وردی
هیندەت خویشییە، لیت وەرنەگەرئ
ئەگینا نەگبەت، پیت هەلدەگەرئ.
دەولەمەند هاتە وەلامی فەقیر
بو تۆ دەس نادا، پیرو دەستگیر
برۆ بە رپی خۆت، هیچت نادەمی
حیکایەتی کۆن، گویشت نادەمی
بەری مال ئەخوا، ئەوێ خەریکە
تەمبەلئە وەك تۆ، کەشکی فەریکە

دەولەمەند:

دیوانی راجی

کئی تو تھناسی لہم دہورو پشتہ؟
بہ تھسل و فہسلت، سوائت رھوشته
ھەرچی بیتھلام، شتیک بستینی
ھہتا بھہیانی ھیچم نامینی
منیش وھکو تو سھرگھردان تھہم
لہ دھرگھہ مالان، گران جان تھہم.
فھقیری ھوشیار، تھیدا جھوابی
لہ رووی عیلم و فھن، حازر خیتابی.
دونیایھ دھریای دریٹرو پانھ
ھہزار دھولھمھند، سھت پھریشانھ
موحتاجی بھشدار، نیسبھت چل ٹیکھ
دھییك و چلییك، بنك و چلیكھ
لات وا نھبی تو، من بھخیو تھكھ
موحافھزھہی خوت لھ دھس دیو تھكھ
نایینی، شھوی تھاری بی سامان
شھش ھوت تھستیرھ تھیکھن چراخان
گھر فھقیر نھبن، ناخوری زالان
مال و منالیان تھبھن بھ تالان
بی دھولھمھندیش، جگھ لھ ترسان
ھھر فھقیر ھھبن، تھمرن لھ برسان
ھھردوو تھیفھش، دھولھت ناتھووا
شھوھو بوٹھه رۆژ، ھھواش بوٹھه ئاوا
ھھموو کائینات، دوو دوو بھرانبھر
عیلم و نھزانین، رووت و تھوانگھر.

دهولہ مہند: وہ لامي دايہ، برؤ ھہش به سہر
 به گژما مہ کہ خود او پيغہ مہ بہر
 دونيا، گہر کورت و دريژو پانہ
 (نان ھہر ٿہو نانہ، ٿہورؤ لہ خوانہ)
 خہ مي سبہ يني، گہر ٿہم پؤ نہ خؤم
 ٿہ بي دي بہ دي، کہ ساد بم، برؤم
 دہيٿک و چليٿک بگرن ھہ ژاران
 رؤژانہش بہدہم بہ خيؤ ژماران
 ليباسي مال و منال م بکہم
 تہ عام و نہ هام، بکہر م جہم بہ جہم
 دہري نايہ ني سالي سہر وبہر
 منيش و ھکو تو ٿہم قہ لہ نہدہر
 دہولہت پاريزيم بہ تو ناكري
 سہر و مالي من، بہ تو نادرئ
 ٿاخ و داخ لہ بہر روت و دہر ويٿشان
 بہ قسہي پان پان، مہ مکہ پہريٿشان
 ٿہم چيؤکانہ گہ ليک کراون
 ھہموو بو لوقميٿک خہ پوزو، ٿاون.
 لوقمہي تو تہنيا چارہ مان ناڪا
 ٿہ بي کؤمہ ليٿک، دہردم دہوا کا
 چيؤکہ کانم ھہموو حيکمہ تن
 دہولہت پاريزي و سام و شہو کہ تن
 خوا عہ قل و عيلمی گہ ليٿک داومي
 چ باکم مالہ، کہ نہي داومي

مائی دایمی، عیلم و عیرفانه
 ههردهم له پارهت، ئاخیر زهمانه
 پارهت بدزئی و، میگهلت بخوری
 به نایک نابی، به فهقیر بدری
 مهبنای ئینسانی موساعدهدیه
 ههموو گوناھییك موباعدهدیه
 تا دوو تایهفه نهفرهت لیك بکهن
 ئهوان بناغهی بهشهر تیك ئهدهن
 خووشی و ناخووشی، رپوتسی و دهولهمن
 (لِیْبَلُّوْكُمْ اَیُّكُمْ اَحْسَنَ)
 من و تو ههردوو تهجره بهی خوداین
 لهغهش دهرنهچین، ههردوو رپوسیاین.
 خوٚت له من بهستا، په رپوتی ناکهس
 که مالم ههبوو، لوتفی خوام بهس
 مهتره بهم ههراز، لهچاوی عالم
 وهکو توچ کهس، نامیینی به کهم
 دزی و جهردهیی، ناکهه به پیشه
 وهکو بی ئیشان، به جهرگی ریشه
 پوولو په نابات، له باتمان و گهز
 سهلهم و ریبیا، ئهگرم به قاقهز
 کهتیره و مازوو و خوری که ئهکرم
 فلوس به فلوس قازانج وهرئهگرم
 بی وازم له خهٚک، خهریکی کارم
 غهخواری ئیمپرۆو سبهو ئیوارم

دهولهمنه:

دیوانی راجی

نانیشم ئه خوری، مالیشم ئه چئی
بهره واج، عهرزو حالیشم ئه چئی.
فہقیر: شہرتہ مہرتہ بہت، بہرزی، لای خوا بی

نہک لای عالمی کھون و فہنا بی
تہ کھببور مہ کھ، ہہرہ کو منی
تا خوت بہ سہرخہی، ئہوسا لہ بنی
ملکہچ بوو شہیتان، جیی ئاسمان بوو
نابینی جیگیر لہ بن عہردان بوو
دزی و جہردہی چول، گشت کھس ئہزانئ
تو وای ئہدزی، کھس پی ئہزانئ
ہوقہو تہرازوو و گہزت نقوستان
مالی سہت کھس، رۆژ، ئہبہی بہ تالان
بی تہوہ کوولی، ئہگینا سبہی
نازانی لہ گہل خودا چی دہ کھہی
سہرو چاوی خوت، کھ خاوین نہ شوئی
بہ چلک و میکروب، ئیتز رہنجہرۆی.

دہولہ مہند:

گومان خہراپی، فہقیری ناچار
وہختہ بیی بہ گثر حہسارو دیوار
چیت لہمن دیوہ، پیوان و کییشان
مالی ہہتیوو پروت و دہرویشان
پیای یہک دونیا بوومہ نہک ہوما
(بَلِّ الرَّجُلُ رَجُلًا مِمَّا)
خزم و عہلائیق وہ کو کریکار
بہ پای پیل ئہخون، دوو جارو سی جار

هەر ده‌عوه‌تیکم بو شاو ئه‌میران
 به کورتی بلیم، بایی سهت لیران.
 فه‌قیر: به‌م قسانه‌ی خو‌ت، وا ئیلزامت خو‌ارد
 به ده‌عوه‌ت، قسه‌ی زلت رابو‌ارد
 به‌رتیل و ره‌شو‌ه‌ت ئه‌ده‌ی به‌میران
 تا‌کو تا‌لان‌که‌ی ماله‌ی ئه‌سیران
 نایینی فه‌رمو‌وی خو‌دای من و تو
 (کُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا)
 دا‌وای دوو دونیا ئه‌که‌ی سه‌ه‌رو‌به‌ر
 کی ره‌ها ئه‌که‌ی له‌ ده‌ستی هه‌ژده‌ر؟
 ده‌وله‌مه‌ند: به‌ زمان لو‌وسی ده‌لیی جاسوسی
 کتیبیک ئه‌بی، ئه‌گه‌ر بینو‌وسی
 بو‌چ به‌ وه‌رگرتن ئه‌خوینی به‌یات؟
 نیه‌تی قه‌ناعه‌ت، حه‌دیس و ئایات؟
 هه‌ر که‌س به‌ پی‌ی خو‌ی رو‌وت و برسییه
 ئیم‌پرۆ زه‌مانی نه‌فسی نه‌فسییه
 تازه‌ تیپه‌ری، به‌شه‌ر ریک که‌وی
 کار ئاش‌کرایه‌ وه‌ک پۆژو شه‌وی
 کاکی خو‌م، منیش ئه‌زانم ئینسان
 ده‌ربه‌ره‌ی ئه‌کا که‌لامت به‌یان
 (إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزِعاً)
 (إِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنوعاً)
 به‌لێ، نه‌زا‌که‌ت هه‌رده‌م دروسته
 ری‌ی (وَفَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ)، به‌سته.

فہقیر: چونکہ بی شہریک، ئەزانم خودا

نامہوی میللہت لیئک ببی جودا

بیری لی بکەن خو مەکەن غەلەت

لە (جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا)

لە رووی بیگانە هەتا دیار بن

بە نازو نیاز، بە کاروبار بن

کە ویستت برات، وەک توۆ بی ناوی

ئەجا کەسیکی ئیمان تەواوی

گەورە ئاقلەند، دەولەمەند سەخی

بە تاییهتی عییل، هەر ئەبی بژی

گەورە بن نەفام، دەولەمەند رەزیل

جیتان لە دونیا، جەحیمەو سیججیل.

داوای قەومییەت بە توۆ ناگری: دەولەمەند:

ئەو دارە چاندت، بەرئیک ناگری

سووالی نانە، یا سووالی جیہان؟

عالمەت خستە بەر تیغی قسان

ئەم داوایە توۆ، بوۆ کەسیک باشە

سندوووق و جانتای پیری مەعاشە

بە پارانەوہ نان پەیدا ئەکە

لە رووی فەندو فییل، جنیو بوۆ ئەدە

ئەگەر لە مەعدەن، ئالتون پەیا بی

سەت باقە دەرزی، گاسنی تی نابی

دەولەت چاترە لە بی دەولەتی

خودا قەومی جووی کردن پی پەتی

چونکہ پییان وت خودا فہ قیرہ
 ئیستاش قہومیکی غہزہب لیگیرہ.
 فہ قیر: بہ مال و مندا، با کہس نہنازی
 ہہر کہس بخوازی لہ خوا مرازی
 تہ گہرچی سہرہوت تہ کہن ژمارہ
 (إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خَسَاةٍ)
 خیوی سہد (أَلْمَالِ وَالْبَنُونَ) بی
 (إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا) نہہ بی
 کاتی کہ بوویہ سولتان تہ تابوک
 ئینجا جوانہ، (دَعُ مَا يُرِيْبُكَ)
 جنیو فرۆش نیم، بہ بی فہندو فیل
 نان و نہسیحت، منی کردوہ ویل
 بوہ قہومی جووی کردن تاوارہ
 ہہتا تیگن سبہو ئیوارہ
 چاکہ بہ کومہل بیناکہن و ہتاغ
 (مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَاسٌ)
 روو و ہرمہ گپن لہ ناوو لہ دین
 (إِنَّ الشَّيْطَانَ عَدُوٌّ مُّبِينٌ)
 دل پہرہردہ کہن، لہ جینسو عہدہد
 کہ تہ پہرداخ بوو، پہرداخہ جہسہد.
 دہولہ مہند: لہ رووی زہمانہ زرن بہانہ
 لیڈہ کہمانچہو عوودو چہغانہ
 ہہتا لہ دوومہ، کہیفی پی تہ کہم
 لہ دووشم نہہات، تفی لی تہ کہم

ڀڄم هڙان جهڙي روت و قوتانه
 ٻوڏه ڏهه مه نڊان جهڙي قوربانه
 ٽاخير شهر نه بي، ٻوڇ وات به سه ردي؟
 باخي ٽاره روت، ڪهي ٻوڏ به بهر دي؟
 نه مدي له ڏڙهه ڪه سي بيتهوه
 ٻوڏ به هه شت شت سويم ده بيتهوه
 هر خواه ده زاني چه رخي ڪائينات
 ٻو ڪي ته سوڀريو، ڪي ته ڪا قه پات
 هاني بيست فلس ناني پي بڪره
 ڪوشه ريسوايي خوتي پي بگره.
 بيست فلسه ڪهي تو به سه دينهاره
 قه ناعهت ته ڪم هه تا ئيواره
 قسه پيغه مبهه ته ڪم موسسته مهع
 (عَزَّ مَنْ قَنَّعٌ، ذَلَّ مَنْ طَمَعُ)
 به به خشين نه بي ناگهن به ڪاني
 (إِنَّ الْإِنْسَانَ عَبْدُ الْإِحْسَانِ)
 فه رموده ي ٽيمام (عهلي) م له بيره
 (أَعْطِ مَنْ شِئْتَ تَكُنْ أَمِيرَهُ
 وَسَلْ مَنْ شِئْتَ تَكُنْ أَسِيرَهُ
 وَاسْتَعْنِ عَنْهُ تَكُنْ نَظِيرَهُ)
 له خوا ته خوازم به فه قرو غينا
 ريگه هيدايهت پيمان نيشاندا
 له ربي مهولا بين خاوين ووريا
 خاوهن نه جات بين له بهر پرو ده ريا

فه قير:

دیوانی راجی

لہسہر ہہموتان سوپاس و سہلام
دوعا بو مہرام، (والمسكُ ختام)
(راجی)، تہخوازی تاواتی کوردان
لہ یہزدانی پاک، لہ شاہی مہردان
تہویش دل سۆزی خاکی کوردانہ
ہہژاری بی مال، پیچکھی پردانہ.

کۆیہ - ۱۹۴۴

دیوانی راجی

ب- وقار

(۱)

- سوپاس و ستایش، شایانی کرده‌وی ئه‌وه بۆ بهرزکردن و ریکخستنێ به‌شهر.
- من که هه‌تیویکم له هه‌تیوه پینگه‌یشتوه‌کانی کوردستانی شیرین، به هیواییکی زۆر بهرز له‌گه‌ڵ گه‌وره‌کانی هه‌تیوپه‌روه‌رو نیشتمانپه‌رسته‌کانی خۆشه‌ویست ده‌لیم:-
- ۱/ هه‌مووتان له مێژووی پێشهوودا زانیوتانه که له دواي لێشاوو لێزماته گه‌وره‌که‌ی نوح پینغه‌مبه‌ردا ئاوه‌دانی له‌خاکی پاک و شیرین و په‌نگینی کوردستان دامه‌زراوه به ده‌س کۆمه‌لێکی دڵپاک و خاوی‌ن و راست، ئه‌وانه‌ی یه‌زدان هه‌لیبژاردن بۆ ژیان. واتا له نه‌ته‌وه‌ی ئه‌وانه، پێویسته هۆزی به‌شهر به تهرزیکی ریک بژیا. به‌میانه‌ی وه‌ستانه‌وه‌ی که‌ش‌تیه‌که‌یان له‌م خاکه‌دا، بورهان ده‌کرێ که زمانی کوردی زۆر پێشکه‌وتوو بووه، چونکه هۆزه به پێشچونه‌که خاکه نازداره‌که‌ی خۆی به‌رنه‌داوه.
- ۲/ ئه‌و هۆزه به‌هه‌موو جوړیک تیکۆشه‌ر بووه بۆ دامه‌زراندنی هه‌موو پێویستییه‌کی کۆمه‌ل.
- ۳/ زۆر پیاوی به‌رزو بالا‌مان ده‌رکه‌وتوو که به‌ریکخستن و په‌رداخته‌ی وه‌تن خه‌ریک ماون به ده‌ستووریکی ژیان.
- ۴/ هه‌تا زه‌مانی پینغه‌مبه‌ر حکومه‌ت و پیاوی گه‌وره‌یان هه‌ر هه‌بووه که کۆمه‌لیان ژیان‌دوو.
- له‌گه‌ڵ هه‌موو تالییه‌که‌دا ئه‌م مندا‌له بچو‌و‌کانه‌ی نیشتمانی ئیمه هه‌تیو ماون، هه‌تیوی به‌هه‌ر جا، به‌لام دایکه خۆشه‌ویسته‌که‌ی شیرین شیریشمان که‌وته باوه‌شی زر باوکیکی، به‌لکه زۆر زر باوکی ناپاک، که بۆ کوشتنیان تی ئه‌کۆشن داخه‌که‌م.
- ئینجا سه‌روه‌ران، له‌به‌رتان ده‌پارێمه‌وه:-
- ۱/ له‌سه‌ر تیره‌ی باوکه‌کانی پێشووتان برۆن.
- ۲/ به ته‌واوی بزانی هه‌ر ریکیه‌که‌ی هه‌تانه، ئه‌گه‌ر له‌ژێر ده‌ستووریکی کۆمه‌کییدا نه‌بێ سه‌رناکه‌ون.

دیوانی راجی

۳ / ریکی گهوره (حکومت) .. ریکی بچوک (عەشیرەت) پیویستە. که وابی ناشیا بههیچ بابەتیک که گهوره له بچوکان نەبوورن و بههیزی ژیری و هۆش پەروەردەیان نەکن.

تکا له گهوران دەکەم که پیگەشتوون، نەک له بچوکان که ناتیگەشتوون، تکایان لێدەکەم بۆ پیگەیاندنیا زۆری دەوی و دەتوانن بیانکەنە هەموو جۆرە نیشانەو سەنگەرێک. وا دیارە ژیانی کۆمەڵی گهوره لهی بچوکهوه پەیدا دەبی (تا یەک نەبی، دوو نابێ).

هیوامە له پیش هەرشتیکدا (کۆیە) بژیا له گەلّ ولات، له لایه کی دوا یی کوردستانی شیرین له ژیر دەستورێکی رەنگین.

راجی

هەلگری ئاواتی کوردستان

وتھی نہ ورؤز (*)

سہروہان: رۆژتان باش، جہڑنتان پیرؤز، ژیاننتان خوش.

لہ پئی رہوشت و بناغہ بہستنی ئادہ میزادہوہ و دامہزانی لہم دہسکہ لایہ خاکہدا، بہچہند وشہیہک گوئگرتنتان تکایہ.

۱/ تہبیات و تہقل و میژوو بریاریان داوہ، کہ ئادہ میزاد لہ ہہموو گیانداریک تہاوتر دروست کراوہ، ہہوینیکی یہ کدگیری و کارہبایی کہ لہودا ہدیہ لہ شتی دیکہدا ہیئندہ بہہیز نییہ، جگہ لہوہ دہتوانی ہہر شتیکی کہ لہم کانگہ خاکییہدا دہرہچئی بہہموو تہندازہیہک کہوی و ژیر دہستی خوی بکا چ مردہ، چ زیندہو، لہ دہوری ہہرہ پیشوودا ریگای فیروون و تہقلہ لای ہہر چہشنہ کاریکی پیویستی بؤ کیشراوہ. لہ گہل تہوہشدا پہرورہدگاری گہورہ پی بہپی، چہرخ بہ چہرخ، پیای زاناو ژیرو خاوہن رہوشتی ہہلبراردوہ کہ کومہلی وخت لہ ژیان و خوشی و پیرؤزگاری دوا نہ کہون. رۆژ بہ رۆژ زانین و وریایی لہ جوولہ جوولہ بہرزی دابو لہ دوو لاوہ: یہ کہم / زانست پہرورہکان، دوہم / کاربہدہستہکان. وہ لہ رۆژگاری بابہ نوح (کورہزای ئادہم)، وہ کو زانراوہ یہ کہمین ہوی لہ ئاو رزگارہوون (کہشتی) دؤزرایہوہ، نوح لہ گہل چہند کہسیک کہ ئازا لہ ریگای ژیانپہرورہیدا بوون، سواری کہشتی بوون. لہو لیژماتہ زلہدا چہند شہوو رۆژیک لہسہر ئاو سوورانہوہ، تا خہلکہ کہی تری تیا بہقہر چوون، کہ ئاو نزم بؤوہ بہریکہوت کہشتی لہ کیوہ بچووکہ کہی (جوودی) لہ نیشتمانی کورداندا و ہستایہوہ و گیری خوارد، خاک و عہرد دہرکہوت، خہلکہ کہ دابہزین ئاگریان کردہوہ و گہرم بوونہوہ، ئینجا پلہیان کرد کہ ہیئدی کوختہو ہیلانہ بؤ دانیشتنیان دامہزینن، وردہ وردہ پلہاماری ہہموو پیویستیہکی خویناندا، بہرہ بہرہ

ئاو كەم بوو، دورگە دەر كەوت، نەتەوہ زۆر بوو، خواروو ژوور خەلك هەلكشاو داكشا، وا ئەزانم وەختیش هەوہلئى بەھار بوو كە پىي دەلین نەورۆز.

٢ / كە سەرماو بايە بەھيژەكەى حەوت شەوو هەشت رۆژيى، ھۆزو تيرەكەى حوكمدار (عادى) بە قردا، رەوشت و ژينپەرورەران رزگار بوون، وەخت ريگای دان كە ئاگر بگەنەوہ و خۆشيبى لە ئەندام و ژينى خۆيان ببينن، بيگومان ئەمە چاخى نەورۆز بوو.

٣ / (سەردەشت) كە بەناوى (زەردەشت) ناسراوہ پياويكى زۆر بەرزو بەجى بوو، ھەوہلجار ريگيرى لە ئاگرپەرستەكان نەدەكرد، ھەتا لە رۆژى نەورۆزدا بەخۆشى دلئى وان ئاگرىكى زۆر گەورەى دەكردەوہ، چونكە دەيزانى ئەم ئاگرە دوو قازانجى ھەيە:

يەكەم / ئەوہيە كە ھۆزەكە بە ھۆش بيتەوہ كە زەردەشت ئامانجىكى تەنھايى خۆى نيبە، بەشكو دەيەوئى ھەموويان پيگەوہ بژين و خوى ناشيرين لەو ناوہدا لەناو بچى.

دووەم / دەيەويست بەھۆى ئەو ئاگرەوہ كە لەو رۆژدا دەيكاتەوہ، وینەيەكى تەببىاتى نیشان بەدا تا بزائن نەورۆز رۆژيگە ھەموو جۆرە گياندارو گياو گۆل و كانگەكانى خاكيشى تيا دەژيئەوہ، بە ميانەى گەرمى و تەرى ھەموو ميزاج و تەببىاتى ليكەوہشاوہ يەكدگير دەبن و روو لە زيادى دەكەن.

ئينجا گەورەكان.. ھاوئيشتمانەكان.. ھاوخوين و گيانەكان:

ليتان ئاشكرايە كە نەورۆز شايانى جەژنە، شايانى كۆبونەوہيە، شايانى پيگەستنى ھاوتەببىات و ھاوړەگەزانە، شايانى ريگخستنى ھەموو ئيش و كاريگە لە پيشا بۆ ئەم گەلە كوردە، ئينجا بۆ داكشاو ھەلكشاوہكانى دورگە. بەلام لەگەل ئەوہ كە ھەوين، تواندەوہ، مەياندن، ژيان، بەرزى، خزمایەتى، تيكەلئى، جوايەزى، قالبونەوہ، خلت و خۆل نيشانى خۆمان دەدەين لەم بەھەشت و ميڤخوزارى نەورۆزەدا، داخەكەم مەرگيگى گران بەچاوى خۆمان دەبينن. ئيوہ و خواتان! لەو داخە زلتەر ھەيە؟ لە رۆژى ژيانەوہت نەفرەجاي مەرگت ببينى؟! ئامانج ئەوہ نيبە كە ئيوہ بە رووت و قووتى، برسى و تينوويى، بى چەك و بى ھيژ، نەخوينى يەكتەر بژن، نە بەگژ خەلكيشدا

دیوانی راجی

بچن، چونکہ (کہ زور ہات قبائلہ بہ تالہ)، (کہ کہ سیش نہ بوو رہ جب دہیتہ سہر پالہ).

نامانج ٹوہیہ کہ ٹیمرو جہڑنی دلہ، جہڑنی گولہ، جہڑنی تہیاتہ، جہڑنی تادہ میزادہ، جہڑنی گیاندارہ، جہڑنی گیاو گولہ، جہڑنی خاک و کانگہیہ. ٹہم رورہ بوو تہیاتی گیانداریی بابہ تادہ می ہینایہ دہرہ وو، بہشی زیندہ و ہر پہرہ ی سہند، گڑو گیا لہ ماتییہ ووہ رووی لہ بہرزی کرد، ہہموو شتیکی تیا سہرہ بست و تازاد بوو.

گہرمی و تہری، ہہموو جڑہ کردہ و ہیک دہ خنہ بہرکار، پیکہوہ دہ توان دوژمن بکہنہ دوست، دور، نربک بکہنہوہ. ساردی و وشکی لہ سہختی زیاتر نابہ خشن.

ٹاگری نہورور تہنہا دہستماہیہ بیکی دینی نییہ، بہ لکو دہز گایہ کی قہبہ ی تیگہ یاندنہ بو (تواند نہووہ و مہ یاندن - تحلیل و ترکیب) لہ ہہموو سہرچا و ہییکی پیوستدا. بہ لآم بہ ہزار ناخ و داخ و مہ خواہ، ہوزہ ہہزارہ کی کورد بہم ہہموو ریوشوین و ٹاگرہوہ، لہ ری بہ جیماو، لہ مال دہرکراو، لہ سہرما قہسراوہ.

خہ لکی، بی ماموستا .. لہ خوزہ ہہستا .. لہ ری رانہوہ ستا .. لہ مالہوہ پشتی بہستا .. لہ بہر ٹاگری گہرموگور و ہستا .. بووژایہوہ دہس بہ کارہوہ .. بہ گہنجی بی ژمارہوہ .. لادیی کری بہ شارہوہ .. دہمی بہ پرسییارہوہ .. روپی بہ روپی یارہوہ .. کہوتہ کانگہی بہ ہارہوہ .. غہرگہو تہزیح و ساویلکہ یی .. پیریزن و نہزان ہہ لہ خہ لہ تاندن .. بستہ لیدان و منال سوورانن .. بہ قسہ ی پان پان خہ لک گریاندن .. ٹہمانہ ریشہ ی جہرگی پسانن!!

ژیریش بم، گویم ہہر لہ پرتہ پرتہ برہ و مہنداوہ، یا قول، تیزنہ مردن جاریکہ، یار ہہر یاریکہ بچوکی خو یان ہینایہ مہستی چادریان ہہ لدا، لہ رووی ہہستی ہہر کہس رپسی خو ی تہ نیو رستی

زہمانم خرتہ، زمانم کورتہ جہڑنہ برا گیان، یاخو گیژنہ مہلہش نازانم، خنکانم ریکہ گیانلہ بہر ہہموو بہ کاردروستی لہ نہوروزی گہش، رورہ بہر خولہ ہہموو تیگہ یین، مارو میروولہ

بهره‌نگی گولان، مهن‌دیلی به‌ستی
 مییه‌ی به به‌رهات، نیّر، گواره گه‌ستی
 هه‌موو ئیشی خوئی گرتوتنه ده‌ستی
 دایه سپی شیر، شیرین و خه‌ستی
 هه‌رچی تیّه‌لدا، له‌ناکاو خه‌ستی
 ژاری تی باوه، بوچ راده‌وه‌ستی؟
 تو بی دریشه‌ی، بمره به‌ستی
 له‌خه‌وی شیرین، نه‌مدی هه‌ل‌ستی
 هه‌مووت هه‌ر ده‌مو، قسه‌ی به‌ستی
 چونکه له‌گه‌ل دل، تو به‌ره‌ل‌ستی
 خه‌لک باخی توئی پیوا به‌ستی
 فرؤشا، له‌ناو بازاری چوستی
 شتی پی جؤشاندا، به‌چل و شه‌ستی
 واته، ئه‌ییینی مه‌یدانی سستی.

هه‌ر جوره گیا، رووی کرده به‌رزی
 به‌شی داروبار، به‌جاحتیل و پیر
 پرؤتون له‌گه‌ل ئه‌لیکترؤنی
 هه‌وارگه‌ی پیروز، به‌خؤراکی شین
 دورنده، هه‌موو مل پان و قه‌له‌و
 له‌رووباره‌کان، سه‌رکه‌وتن ماسی
 چه‌ند قه‌له‌نده‌رو هه‌ژار بوو، خه‌لک
 چه‌ند رؤژی نه‌ورؤز هاتو، به‌سه‌ردا
 کارو زانینت، ره‌وشت و ریکیت
 به‌چاو لیکه‌ریت، رازیم برا گیان
 ده‌ماخت وه‌کو بادامی پووجه‌ل
 (پشکو) کوژاوه له‌کووره‌ی خه‌مان
 باوه‌شین کرا، به‌ده‌ستی کریار
 توئکلی فریدا، تا بوه خو‌له‌مییش

هه‌ر بژی نیشتمان .. هه‌ر بژی کویه .. هه‌ر بژی قائیمه‌قام .. هه‌ر بژی کومه‌لی
 دانیشتوان.

راجی میکایه‌لی

کویه - نه‌ورؤزی سالی ۱۹۴۷

(ئ)

ئەسیر، ئثیر: پایەبەرز، شکۆمەند.	ئابداد: ئاوەدان، ئاوا.
ئەشکباش: سەرما.	ئابدادی: ئاوايي.
ئەعجاف: لەرۆ لاواز، برسی و بئ برست..	ئاپۆرە: گەمارۆ، کۆمای خەلک پیکەوہ .
ئەغمام: غەم و پەژارە.	ئازموودە: ئەزمۆینراو، تاقیکراوہ.
ئەفروز: پرووناکی، ناگر ھەلکردن، گرگرتوو.	ئازوردەم: ئازاردەر - (قەرمکار، تەماعکار).
ئەلا: ئامرازی وریاکردنەوہ، واتە: بزانەو ناگاداربە.	ئاسار: شوینەوار.
ئەلتاف، الطاف: کۆی (لطف) ، دلنەرمی.	ئاسیاب: ئاسیاو ، ئاش.
ئەلەستی: دەفریکی بەنرخە وەکو کریستال.	ئاشقەپاو: شەیدای پاو - پاوکار.
ئەلەم: ئازار.	ئاشوب: ئازاوە، گێچەل.
ئەلویداع: مائناوایی کردن، بەخوا سپاردن.	ئاشوفتە: پەریشان، شیواو.
ئەلیدرەم: یەکە یەکی کیشان و سەنگ کردنە.	ئاغووش: باوہش.
ئەمەش: ئیمە.	ئافاق: کۆی (افق): ئاسۆ.
ئەندووہ: ئاھ و خەفەت.	ئاقتاو: ھەتاو.
ئەنگۆزە: بەری درەختیکە.	ئاقت: بەلا، لەناوبەر، پەتا.
ئەنگەز: کەتیرە.	ئاقتیبەت: دوایی، سەرەنجام.
ئەنگوش: ئەنگوست، پەنجە.	ئالودە: ھۆگر، متووگر.
ئەنگوت: پشکووت.	ئالۆزەر: ئالۆزکین، ئەوہی شت ئالۆز دەکا.
ئەنگیز: خۆشییەکی بەردەوام.	ئاماج: ئامانج، مەرەم.
ئەنیس: ھاودەم، ھاوپاز.	ئاھو: ئاسک.
ئەوج: ئەوپەری بەرزی شتیک.	ئاھوووان: کۆی ئاھوو.
ئەیاغ: بەرماوہ، بئ برەو.	ئاوہگر: ئاوماکە.
ئوق، أفق: ئاسۆ.	ئاویتە: ھاویشتە، (خۆم ئاویتە مائی).
ئونباشی: سەرکار، سەرلق لەناو لەشکرو سوپادا.	ئایینە: ئاوینە.
ئونس، انس: رابواردن، ھاودەمی، ھاودەنگی.	ئەتراف: دەورووبەر، ئەملاولای دەموچاو.
ئوئغەن: بەشی چوارەمی ماوہی چەلە ی زستان، ناوی	ئەچکا: ئەتکا.
سەرماو وەیشوومە ی زستان.	ئەخبەس، أخبت: پیستیرن.
ئیحتریز: پارێزکردن، خۆ بەدوور گرتن لە شتیک.	ئەخرەس، أخرس: لال.
ئیدتیاب، اذتیاب: توانەوہ.	ئەدھەم: کۆت و زنجیر.
ئیزتیراب، اضطراب: تیکچوون.	ئەرس، ارث: ئاشووبنانەوہ، ئازاوەنانەوہ.
ئیسیتتاق، استنطاق: بە قسەھینان.	ئەژدەر: کولە ماریکی ئەفسانەییە.
ئیسیتلا، استلاء: دەست بەسەرداگرتن.	ئەستووک: ئەستوورک، کولیرە.
ئیغتراق، اغتراق: خنکاندن.	ئەسپەر: بەروانکەییەکی وەک زری وایە لەکانزای تەنک
ئیکسیر: گەوھەریکە بۆ گۆرینی کانزا، وەک (گۆرینی مس	دروست دەکری.
بۆ زێر).	ئەسرین: فرمیسک.
ئیلتیجا، التجاء: پەنابردن.	ئەسکەنجە: گیرگە، گیرە.
ئیلتیھاب، التهاب: داگیرسان، سووتانەوہ.	ئەسەل، الأثل: جۆرە داریکە، تەختەکە ی زۆر رەق و پتەوہو
ئیلتیفات: ئاوردانەوہ. لە ئەدەبدا بریتییە لە گواستنەوہی شیوہی	تەشتی دارینی لی دروست دەکری.
قسەکردن لەشیوہییەکەوہ بۆ شیوہییەکی دیکە، وەک	

بهر: وشکانی، دهشت، بهژ، (لاکیش - تەختە بەرە).
 بهرپەت: ئامییریکی مۆزیکە وەکو (عود) وایە.
 بهرپای: لەبەر ئەو، ژێر پێی.
 بهرگەشتە: گەڕانەووە.
 بهرودۆش: دەست لەملکردن و بە سینگەووە نووسان.
 بەچە: بەچکە.
 بەچە تەرسا: بەچکە گاور.
 بەستەك: بەستن، جوولە لیپ.
 بەگەردش: بەگەرخستن، بەدەوریا سوورپانەووە.
 بەگردی: بەکۆمەڵ.
 بەلاش: بەخۆرایی.
 بەلەك: پوووزو بەلەك.
 بەلألوك: میوهیهکی سووری ترشە، ئالوبالو.
 بە مە: بە ئیمە.
 بەنەفشە: وەنەوشە.
 بەندەفە، بندقیة: تەفەنگ.
 بەنگ: بەنج.
 بەهانە: بیانو، مەهانە.
 بەهەبا: بەفەرپۆ.
 بەی: بەهی.
 بەیتی عەتیق: مائی کۆن، وێرانە.
 بەیدەق: سەربازی یاری شەترەنج (بیادە).
 بەیداغ: ئالا، پەرچەم.
 بەیرەق: ئالا، پەرچەم.
 بورج: قوللە.
 بورهان و قیاس: دوو زاراوەی زانستی لۆژیکن.
 بوت: کیژی دلبەرو شوخ و شەنگو شەپال.
 بوودوجانەو جەلجەلووت: ناوی دوو جۆر نوشتەن.
 بورپادە: وردەى هەر کانزایەك.
 بوم: کوندەپەپوو.
 بۆشناخ: پۆشتە.
 بیدعە: نەریتی نوێ باو، تازە داھیئراو.
 بیمار: نەخۆش، زامدار.
 بیماران: کۆی بیمار.
 بیژ: قیژ، لیپ.
 بی پۆش: بی سەرپۆش، دیارو نەشاردراو.
 بی عەدەد: بی ژمار.
 بی مەفەر: بی دەرهەتان.
 بیین: بۆن، بۆ.
 بی نەزیر: بی هاوتا.

لەم دێرە شیعەری (مەحوی)دا، کە شیوێی ناخاوتنی
 لە نادیارەووە گواستۆتەووە بۆ کەسی ئاخیوهری یەكەم:
 (زوبانسی لالە، بۆحەیرانە، حالی بۆ پەرشانە
 لەسووسەن دەفکرم مەحوی، لەووصفی نیرگس و سونبول).
 ئیما: ئامازەکردن لەرپیی سەر دانەواندەنەووە.
 ئیمتینان، امتنان: سوپاسگوزاری.
 ئینتیساخ، انتساح: رەشبوونەووە، لەناوچوون.
 ئینتیباق، انطباق: ریکی.
 ئیندراج، اندراج: تێهەلکیش کردن، تیخستن.
 ئینتیقام، انتقام: تۆلەکردنەووە.

(پ)

بانئیس: بی جیگا و لانەواز، کلۆل.
 پاغ: پاخ، گردو بەرزایی سەوز لەگیا، میرگ و چەمەن.
 باد: با.
 بادى سەبا: باى بەرەبەیان.
 بادە: مەى.
 بارەزى: بارى دەرکە زى.
 باف: گەڕانەووە.
 بالۆرە: گۆرانی هەلئانی کور و کچ لە چیا، جۆرە دەنگیکە
 لەگەرودا دێتە دەری، بەجولەى پەنجە دەنگەكە
 دەگەرپیتەووە.
 بالئق: سەرەتای قوناغی هەرزەکاری، ئاو تیگەرپیاو.
 بالیف: سەرىن، سەنگیا.
 باو: باوك.
 ببووسم: ماچ بکەم.
 بناگۆش: بنە گوێ.
 بە پرووت: بەهەرمین، بەنرخ.
 بە کوللی: بەگشتی.
 بتهيمه: بيمه. (بتهيمه باوهشت).
 بەبى جورم: بەبى تاوان.
 بەتابى من: بەتاوو تینی من.
 بەت، بظ: مراوى.
 بەخولأ: بەخودا.
 بەخولأ: مەبەست لەخولانەووەیە، بەخولانەووە.
 بە داكا: بەدايكەووە.
 بەدر: مانگی چواردە.
 برژۆل: برژانگ، مژۆل.
 بژ: بلأو.

تکا: رجا.
 تکا: رزا.
 تلیانہ: سہبہتہ، لہ شوئی داری بی دروست دہکری.
 تہبہر: تہور، بیور.
 تہبہہ: ئالوزکردن، نادیارکردن.
 تہبیات: سروشت.
 تہجہللا: دروشانہوہ، دہرکہوتن.
 تہخمین: نرخاندن، خہملاندن، قہبلاندن، قرساندن.
 تہرہب: ئاھہنگو خوشی.
 تہرہبناک: دلخوش، خوشگوزہران.
 تہرپار: گیرفانپر، دزو ریگر.
 تہشریح: شیکردنہوہ، توپکاری.
 تہشقہلہ: شہرپروشتن، گہرپیگردن.
 تہعنہ: تانوت، تانہو توانج.
 تہعہب: ماندوو بوون.
 تہفائول: گہشبینی.
 تہک بہ تہک: بہتہنیشٹ یہکہوہ.
 تہکلیس: بوون بہ قسلو گہج، بہلغ گرتن.
 تہلاش: پوازی دار.
 تہلاش: ھہولدان، تہقہلا.
 تہنقید: رہخنہ لیگرتن، شہن و کھو کردن.
 تہم ئہنوار: خہرمانہی نور، تہمی رووناکی.
 تہما: نیاز ، ئاوات.
 تہمہننا: ئاواتخوازی.
 تہمغہ: مؤر.
 تہن: گیان، جہستہ، لہش.
 تہنستان: ئاودہانی مرؤف ، ژیانگہی ئادہمیزاد.
 تہہہمتہن: ئازا، دلیر، نہترس، ناسناوی رپوستہم بووہ.
 تہہریس: وردکردن، ھارپن.
 تووبا ، طوبی: خوشی، کامہرانی، مژدہ، ئامرازی خواستنی
 خوشی و کامہرانی، ناوی داریکہ لہ بہہہشتدا.
 تہوہ: تویہ، (بؤ تہو، یا دارو بہردو وەحشییہ - راجی)
 توحفہ: دہگمہن، دانسقہ، شتی بہ نرخ و جوان.
 تورباخ: خاک. (وشہیہکی تورکیہ).
 تورپرہ: بسک و کہزی، ناوچہوان، گہندہمووی ئہملاولای
 چاو.
 تورپرہ: موری سولتانی کھ ناوو ناسناوی پاشای لہسہرہ.
 توول، طول: دریزی.
 تہلہ: سہگی بچکولہی پاو.
 تہوق: گیرہ، تہوق.

(پ)

پالوز: بہشیکہ لہ شہش بہشہکہی زستان.
 پہچہ: رووبہند، رووپوش.
 پہراگہندہ: دہرہدہر.
 پہرورہش: پہرورہدہ.
 پہرسوز: پہرپسوتین، ھہلپرووزین.
 پیر شکاف: پہرش و بلاو، داتہکاندن.
 پردی ھہلزلہلین: پردی جینفہت، پردی سیرات.
 پہژموردہ : ژاکاو.
 پہشم: ئاوریشم.
 پہشیزہ: دراویکی کونی بہنرخہ، وکھو تاکہی زیوین بؤ
 سہر پوشین بہکارڈیت.
 پنچ: بنہگیا، رہگو ریشہ، بنکی بہستراو.
 پہلاس: پالاس، بہرہ، رایہخی جگ لہمافور.
 پہیت: توند.
 پہیک: وەلامبہر، نامہبہر، تہتہر.
 پہیکان: نوکیکی تیژہ دہخریتہ سہر رپم و تیر.
 پوستان: مہمک.
 پور: پان و پور ، بہرین، ناوی جوریکہ لہ بانندہ.
 پورینہ: وەک پور، خہت خہت و خالخالوی.
 پیسہ: بیزہ: جورہ دراویکہ.

(ت)

تا تا: جیا جیا.
 تاب: تاو، تاودان.
 تات: تاشہبہردی گہورہی لاکیشہیی.
 تار: تہرہبوو، دابراو، نامیریکی موزیکہ.
 تار: ریشال، رہگ.
 تاری: تاریک.
 تاری عہنکہبووت: تہونی جالجالوکہ.
 تاف: ھہرہت.
 تاق: تاک، تہنیا.
 تاق: دہلاقہیہکی شیوہ کھوانہیی لہناو دیوار.
 تالوکہ: پہلہپہل، بہ پہلہ.
 تالیعی بہیزا: بہختی سپی، گزنگی ھہتاو.
 تانہجؤ: تانہگؤ، توانج گر، توانج بیژ.
 ترنجوک: جورہ نەخشیکہ لہسہر مافوور دہکری.
 تروس، ترس، درع: قہلغان، زری.
 تہب: تا، لہش گہرمبوون بہھوی نەخوشیہوہ.

جند: جن، ئەجندە، جنۆكە.
 جۈنبۈش: بزووتنى زۆر.
 جۈش: قولىپى ئاۋى گەرم.
 جىياز: كەرەستە شتومەكى بووكىنى.
 جىلوە: دەرگەوتن، خۇنىشاندان، پازاندن، ئاۋى كىتېبىكى
 ئايىنى كوردانى ئىزدىيە.
 جىن: جن، ئەجندە، جنۆكە.
 جىنان: كۆى جەننەت، بەھەشت.
 (چ)
 چاپك: چاپوك، چالاک.
 چا نىيە: چاك نىيە، باش نىيە، چا نىيە.
 چاۋى تالىعبىن: بەختناس، جادوگەر.
 چەرەست: تۆۋۋ ناۋكەو بىرىشكەى تىكەل.
 چەغە: چغە، وشەى دەرگىنى سەگ.
 چەقەن: شوپىنك لە جىيا، وشك و بىرىنگ و بى ئاۋ.
 چەلەبى: گەورە پىياۋى دەۋلەمەند، بەگزادە (وشەيەكى
 توركىە).
 چەماۋ: چقىيى، لارەۋەبوو، چۆمى گچكە.
 چەمبەر: كەمەر، كەمەرىيەند.
 چەمەن: چىمەن، باخچە، ھەرىز.
 چەنگ: ئامپىرىكى موزىكىيە.
 چەنگ: چىنگ، پەنجە دەست.
 چەۋگان: گۆچان.
 چىراغ: چىرا.
 چوخس: بى پارە.
 چوغل: بەزۆرى، زۆرىيە.
 چىپەرە: چارە.
 (ح)
 حەجىب: دەرگەۋان، پەردەۋان.
 حەدەق: كۆى (الْحَدَقَة) : گلېنەى چاۋ.
 حەزەر، حَضْر: نىشتەجى بوون، شارنشىنى.
 حەزەق، حَذَق: زىرەكى و بىرتىزى.
 حەزەن: دالتهنگى و ناخۇشى.
 حەسرەت: ئاھ و ئەندوۋھ.
 حەشامات: كۆمەلى خەلك.
 حەشەم: بەردەست و كەنىزەك.
 حەضىض، حَضِيض: ئەۋپەرى نزمى.
 حەز، حەظ: بەخت.
 حەللاف: كەسىك كە سوپىند زۆر دەخوا.

تۇراخ: ماستى ئاۋ لى گىراۋى شۈيت تى كراۋ.
 تۇقە: تەۋقە، دەست لەناۋ دەستنان.
 تەياترۇ: تەماشاخانەى سازندەو سەماكەران.
 تىتال: قسەى گالته، ئاين و ئۆين كردن.
 تىراز، طراز، جۇر، شىۋە، تەرز.
 تىشە: تەشۋى، تەشو، ئامپىرىكى دارتاشىيە.
 تىك: درز، قلىش، قەلش.
 تىنەت: خاكستەر، قورپ خىلقەت.
 تىتوۋ: تىتك، پىرچى درىژ.
 تىشۋو، تىشە: زاد، نانەبەرە، پىداۋىستى و خواردنى سەفەرۋ
 رىگەى دوور.
 تىفل، طفلى: منداال.
 تىك سىرماۋ: تىك سىرماۋ، چوارشانە، دامەزراۋ.
 تىماۋ: گىرۇدە، كەسىك كە سەر لە شتىك دەرئەكا.
 تىھو: زپەكەو.
 (ج)
 جان: رۈج، گىان، جوان و لەبەر دلان.
 جان: كۆى جن - جنۆكە.
 جاۋىدان: نەمرى.
 جبوۋە، جىبايە: باج و خەراج.
 جەبر: ھەلبەستنەۋەى ئىسكى شكاۋ.
 جەبىن: ناۋچەۋان، تەۋىل.
 جەراپ: شتىكە ۋەكو كوندە ۋايە بۆ پەرىنەۋە لە ئاۋ.
 جەزب: حال ئىھاتنى ھەۋادارانى تەرىقەت.
 جەفا: دەر دەسەرى.
 جەفاخوردە: جەفاكىش.
 جەلە: رستەيەكى ۋەكو فىشەكدانە منداالانى لادى لە
 گىاي گىرگاز (گىرگازىلە) دروستىان دەگرد.
 جەلد: دارى حەد، لىدان بەدار، (زاراۋەيەكى شەرعىيە).
 جەمات: كۆمەل.
 جەمال: جوانى.
 جەمەر: پشكۆ، پەنگر، پۆلو.
 جەنان: تارىكى شەۋ، دل، كرۆك، نەپنى.
 جەنە: غەزىن، مانگرتن.
 جەيخون: رۈوبارىكە لە باشوورى خۇرئاۋى ئاسىيا،
 لە چىياكانى پامىرەۋە ھەلدەقوۋلن و دەرژىتە
 دەرىياچەى ئارال.
 جەدو: جۇرە نەخۇشەكە لە ئەنجامى زۆر ئىش پىكردن
 توۋشى گۈيدىرژ دەبى.
 جگە، بىجگە: جگە، بىجگە.

خشتو: له خشته بردن، تهره دان.	کرده وه، چاره سر.	حل:
خلود: نه مری، مانه وه.	بازدان.	حه مبار:
خواب: خه، خه وتن.	حفظ: گوژالگه تال.	هه نزل، حنظل:
خواهش: خوایش، خواست، نارزه وو، تکا.	نابروو.	هه یا:
خورگه: دهراوی تهنگی ناو، که ناو تییدا به تیژی دهر او.	ناوی بالنده یه که.	حوبارا:
خورپرهم: دلخوش، دم به پیکه نین.	عهره بانچی، نه وهی گالیسکه ی نه سپان لیده خورئ.	حودی، حوذي:
خوردن: خواردن - (ته مبه لی خوردو خه وه، هه رچی له هوزی وازه). - راجی	حوزی، پهری، کیژه کانی به هه شت.	حور:
خورسهند: قانیع، دلخوش.	جوانی، شوخ و شهنگی.	حوسن:
خورشید: خور.	پیشه.	حیره:
خومار: مهست، که سی که دوای سهر خوشی سهری دیشی.		
خوناو: خونا ف، ناو ننگ، شه ونم، پریشکه بارانی نهر م.		
خونسا، خنثی: نی ره مووک.		
خوشبو: بو نخوش.		
خوم، خم: خم، هه ش، کوپه، بو رهنگر دن به کار دیت.		
خومخانه: شوینی رهنگر پیژی.		
خیره د: نه قل، ژیری.		
خیره دمهند: ژیر، ناقل، به غیره ت.		
خیز: ههستان، ههستانه وه. (وشه یه کی فارسیه).		
خیضاب: نه و رهنگه ی که شتی پی رهنگ ده کری. ههروه ها به واتای سوورکردن و له خه نه گرتنیش دی.		
(د)		
دالهنگی: دهشلی، دهلهنگی، ناته واوی.		
دامرام: دامرکام، خه فیه بووم.		
دان: به خشین، خه له، دانه ویله، تو م، ددان، به واتایه کی دیکه ش به کار دی.		
دانش: زانست.		
دایان: دایه ن، نه و ژنه ی شیر ده داته مندالی خه لک.		
درهم: درهم، جو ره دراویکه، پاره ی په نجا فلسی جارن.		
دهبده به: زه ماوه ندی گه وره.		
دهبده به: مه زناتی و شکومه ندی.		
دهبده به: میز لدان، شیش لدان، پریا.		
دهجا: ژان، ئیش و نازار.		
دهحه وکیته وه: ده حاکیته وه، ده لیته وه.		
دهرات: دهرهات: (تا ره گو ریشه ی به لاوازی دهرات. - راجی)		
دهردمه ند: دهرده دار، له ش به یار.		
دهرقولیو: هه لقلو، دهر په ریو.		
دهر، دَر: شیر زوری.		
دهستویه تی: له نه ستویه تی.		
خار: دپک.		
خارا: بو کار ناماده بوو، راهاتوو له کار.		
خارا: دپکاوی.		
خاشاک: کاوکوته ل، ورده ی دار، پریووش.		
خاقان: ناسناوی پاشایان.		
خاکسار: خاکه سار، به له ننگاز، داماو، هه زار، بیچاره.		
ختته: وشه ی دهرکردنی پیشه.		
خرجه: کاله ک، گندوره.		
خرجه خرچ: داکرؤژین و کرؤژتنی هه ندیک خواردن.		
خرسی: لال، بیده ننگ، زمان به ستراو، سست و ته مه ل.		
خه توه، خطوة: هه نگو.		
خه جهل: شهر م.		
خه د، خَد: روومه ت.		
خه ده ننگ: تیری راست.		
خه رابات: ویرانه.		
خه رام: ژنی بالابه رزو باریکه له، به وه فا.		
خه رامیدن: له خو بایی.		
خه رته له: گیایه کی لاسکداری به هارانه یه، زور خواردن ده بیته مایه ی گیزبوون.		
خه رقه، خه رگه: بالاپوشی پیاوچاکان، جبه.		
خه رگ: قور، خاک.		
خه رووس: که له شیر.		
خه ریدمه ند: کریار.		
خه رپو: بی که لک، ده ستخه رپو: مایه بووچ، فریودراو.		
خه ره ک: نامیری لؤکه ریسی.		
خه سته ک: رهنگی شینی توخ، که وهی تاریک، خه ست بووه.		
خه سلته: خو، ناکار، تاییه تمه ندی.		
خه شم: توور هیی.		
خه لوه ت: ته نیانشینی.		

دەستە شكاو:	مالوئيران، فريوخواردوو، كۆلەوار.	رچ:	رچە رى ، تولەرى، باريكە رى.
دەستەك:	داردەست.	رچ:	بەستەلەك.
دەشت:	جۇرىكە لە مەقامە كوردىيەكان.	رچيو:	تەزىو بەھۋى بەفرو سەرما.
دەشت:	ناوچەيەكى تەخت و بى بەرزايى.	رەبەن:	زگورتى، تەنيا ، سەلت.
دەگرفىم:	رادەچلەككىم، وەكو ئاگر گىرەم دى.	رەبەنى دىر:	پاھىبى كلىسا.
دەغەل:	دەردەدار، گىياى بىگانە لەناو دەغلا.	رەتاو:	دوورخراوہ.
دەل:	مەكرباز، بەگريشمە.	رەجال:	پووت و قووت، ھەزار، نەدار.
دەل:	دىل ، سەگى مى .	رەحىق:	شەرابى سافو بى غەلوغەش، شىلەى گول.
دل ئارا:	دلخۇش و دلئاز.	رەخت:	فیشەكدان.
دەلال:	سەوداگەر.	رەخشان:	درەخشان.
دەلەك:	گىيانلەبەرىكە لە رىوى بچووكترەو كەولەكەى بەنرخە.	رەدىف:	پاشكۆ، سواری پشت سوار.
دەلدۆز:	دلشكىن، دل برىنداركەر.	رەشحەت:	پژمە، ئاودانەوہ، ئارەقەدەردان.
دلروبا:	دلبرو خۇشەويستى بەتتىن.	رەش كوئىت:	ناوى جۇرىكە لە ئەسپ.
دەلىل:	رەبەر، رى پيشاندر، بەلگە.	رەعنا:	گولئىكى بۇنخۇشە، ناوى ژنانە.
دەنى تەبە:	بەدخو ، چرووك، چكووس.	رەغەن:	كۇگا، موغازە.
دەھەن:	دەم.	رەغىف:	كولئىرە ، ئەستووك.
دەھشەت:	سەرسورپمان.	رەفرەف:	دۇشەك، نوين.
دەھلىز:	كارىز، پارەوى تەسك و درىزو پىر پىچ.	رەقىب:	بەدكارو بەكرۆكى چاودىرى سەر دلداران.
دەوس:	بى تىخستىن، جى بى، شۆپ.	رەقىتە:	لەش رەقبوون بە ھۋى سەرماوہ.
دەويت:	بى نامووس، قەحپەجى، كەسى ھاتوچۆى قەحپە دەكا.	رەم:	پاكردن، ھەلاتن.
دووپارە:	دوو پارچە.	رەمەق:	پىخۇر، بەركول، ژىنى كولە مەرگى، گىيانەلا.
دوجا، دجى :	تارىكى، تارىكايى.	رەمىدە:	پاكردە، ترساو.
دور:	گەوھەر ، مروارى.	رەمىم:	پزىو.
دورج:	سندوق ، (دورجى عەقىق).	رەنجوور:	رەنجىدە، ماندوو، مەلوول.
دوود:	دوو ، دووكەل.	رەند:	ئازا، دلير، مىرخاس.
دوعا :	نزا ، پارانەوہ.	رەندى:	قەلەندەرى.
دوند:	لوتكە، ترۆپك.	رەھا:	ئازاد، بەرەلا.
دوندان:	ددان.	رەھەندە:	رەھندە، مال بەكۆلەوہ، سەرگەردان.
دەيجوور:	تارىكى شەو.	رەوزە:	گولزار، باخچە.
دییە:	خوئىبايى، خوئىن بژاردن.	رەويزە:	روالەت، رەنگو رووى رووكەش.
	(ر)	رەستون:	رەستىن، (رەستونكار- رەستىنكار).
را بوو:	ھەستا، راپەرى.	رەستەك:	رەست، پەتى باريكى ھۇنراو، داو.
را بى:	ھەستى، راپەرى.	رەموز:	كۆى رەمز، ھىما.
رابى:	ناوى ژنانە.	رەموودە:	خووپىوودگر، ئالوودە، ھۇگر. متووپىوودگر.
راحة الحلقوم:	رەحەتەلوقم، جۇرىكە لە شىرىنى.	روبا:	فريودەر، سەرنچراكىش.
رافزى:	تيرەيەكن لە تيرەكانى شىعە.	روباب:	ئاميرىكى موزىكىيە.
راشين:	راشەن، تيشووى رىگا.	روخ:	روو ، روخسار.
رام:	خۇگونجاندن، مالى بوون.	روخشندە:	ورشەدار.
		روويەند:	رووپوش.
		رۇخ:	كەنار ، لىوار.

پۇزۇو:	پۇزۇو.	زويىنە:	مىژىنە، رابردوو، كۆينە.
پيا:	پوويىنى، دوروويى..	زۇرو زيب:	زۇرو جوان.
پياباز:	دوروو، پوويىن.	زيا- ضياء:	پووناكى.
پيازەت:	وهرزش، زاراوئەكى سۇفيانەيە بۇ بەھيزكردى	زيا:	جوان، شۇخ.
پيبا:	پۇح و لاوازكردى نەفس.	زيومر:	بازن و مەچەك بەندى ژنان.
پيگوزەر:	سو، قازانچ و زيادەى پارە.	زى:	دەوئەنىكى دېركاويىە، بۇ پەرژينكردى باخ بەكاردى.
پيوئە:	لەرپو لاواز، زەردەئەى لاواز.		
	(ز)	ژيل:	بن ژيل، وردەى بنكەوتوو لە بيژينگ.
زائيبە:	تويىنەرەو.		
زار:	دەم.		
زارو نزا:	دەم و دوعا.		
زارى:	گريان.		
زاهيد:	خوپەرست، دنيانەويست.		
زاهير:	ئاشكرا.		
زبارە:	هەرەموز.		
زەبەر:	زىپرو زەبەر. (بى زىپرو زەبەر چيمە لە بازارى گرانن؟!)- راجى.		
زەخم:	زام ، برين.		
زەخمەند:	زامدار.		
زەخمى سينان:	زام و برينى تير.		
زەدە:	ليدان، (خەم زەدە، عەشق زەدە).		
زەپەند:	زىپىنگەر.		
زەپرە:	ئەتۇم، تۇسقال، كەمووسكە.		
زەپرەت:	گەرديلە.		
زەرى ئەحمەپ:	زىپى سوور.		
زەردار:	دارى بى بەر.		
زەرداۋ:	راوى بى بەرەم، بى نيچير گرتن.		
زەريە:	زەريا، ئۇفيانوس.		
زەغفەران:	گيايەكى گول زەردە لەجورى گيا سەلكدارەكان، بۇ دەرمان بەكاردى.		
زەقەن:	چەناگە، زەنەخ، چەنەگە.		
زەلالەت، ضلالە:	رئ لى ونبون، گومپايى.		
زەمزمە:	شايى و گۇفەند.		
زەنبور:	زەردەوالە.		
زەنگ (زنج - قولەرەش):	مەبەست لە خالى سەر كۆلمەى يارە.		
زەهرى ھەلا:	جۇرە ژەهرىكە لە گژوگيا دروستدەكرى.		
زوننار:	كەمەربەند (پشتين) يكە گاورو فەلە لە پشتى دەكەن.		
زوزەنەپ، ذوزنەب:	ئەستىرەى كلكار.		
	(س)		
سائيرە:	(مەسەلەى سائيرە)، ھىشتا دەنگ و باوى ماو، بابەتى قسەوباسى رۇزانەى خەلك، رۇزەف .		
ساغەر:	پيالەو پەرداخى مەى.		
ساو:	سامال.		
ساو:	وشەيەكە بۇ تىزكردى تىغ و شتى بېرندە بەكاردى.		
سپات:	پەنگى كال.		
سرۇتن:	سرەوتن.		
سەبا:	باى ھىنكى بەيانيان، ناوى جۇرىكە لە مەقام.		
سەبەق:	لەمەوپپش ، رابردە.		
سەبيل:	تووتنى پيدەكپشرى.		
سپىر:	سەنگەر .		
ستىزە، ستىزە:	توورەى، ناكوكى.		
سروشك:	سرىشك، فرميسك.		
سژ:	سج ، زج ، زيندەوهرىكى رەنگ قاوئەيە، خوئنى مەرپو مالات دەمژى.		
سەتوئە:	ھىرشكرن، داگيركردى شتومەكى خەلك.		
سەخاوت:	دل تىرى، بەخشندەيى.		
سەرو:	دارى سەرو، سەلو، سەنەوبەر.		
سەرمەدى:	ھەتاھەتايى، بى كۇتايى، ھەميشەيى.		
سەرنويشت:	سەرگوزەشتەو بەسەرھات.		
سەستەك:	لەشگران، تەمەل، خاوخليچك.		
سەفاكەش:	شادى بىن ، خۇشگوشاد.		
سەفال:	سووك و چرووك، ھىچ لە باردا نەبوو.		
سەفەھ:	رئاباردن و بەفیرۆدانى وەخت.		
سەفوت:	پوون، ھەلبۇاردەى پاك و چاك.		
سەقەر:	دۇزەخ ، دۇز، دۇزەھ.		
سەقىم:	لەرپو لاواز و بنيس، دەردەدار.		
سەلب:	زەوتكردن.		

سەلسەبیل:	سەرچاوەیەكە لە بەهەشت.	سیمبەر:	كچۆلەى سپی پیست.
سەلەم:	جۆریكە لە قەرزو پارە وەرگرتن بەسەر بەروبوومی كشتوكالی، بەر لە پیگەیشتن و هەلگرتنەوهی ئەو بەروبوومه.	سینان، سینان:	نووكە پم، سەرە تیر، ماری ژەهردار.
سەم:	ژەهر.	سینەواز:	سینگ فروان، سینگ كراوه.
سەماحت:	بەخشندەیی، پایەبەندی.	(ش)	
سەمەن:	گوئی یاسەمەن، زەردی كالى.	شاپ و شەپ:	شەق و زللە.
سەمەندۆك:	پەتیكە سەگو تاژی پی پست دەكرئ، سەریكى دەكریتە ملیان و سەرەكەى دیکەش داریكى پێدەخرئ.	شاداب:	شادومان، تیرئاو.
سەمەندەر:	گیانلەبەریكى وەشكاوەكییە، دەلین مادەیهك دەردەدات و ناھێلئ بسووتئ، دژە سووتان.	شەردی:	شوشتی، شۆردی.
سەنا: ئنا:	ستایش، پیزانین.	شە:	نامیری شیکردنەوهی موو و خوری.
سەندەل، سەندەل:	جۆرە داریكى بەنرخە.	شەبانە:	شەوانە.
سەنگەسار:	بەردبارانکردن.	شەبگێر:	شەوگێر، شەوگەر، ئاشیك كە تەنھا بە شەوان ئیش بكات.
سەنەم:	بت.	شەبوستان:	شەوگار.
سەودازەدە:	عاشق، ئەویندار.	شەتەك:	توند گریدراو.
سەیقەل:	صەیقەل، لووسكراو، بریسكەدار.	شەداو:	تۆری راوکردنی ماسی لە تەنكایی.
سەییاد، صیاد:	راوچی.	شەرمەسار:	شەرمەزار.
سەییار:	گەرۆك.	شەفاف:	تەنك و روون.
سەییاریی چاوت:	چاوی سوورپۆكت.	شەكوا، شەكوه:	سكالا، گلەیی و نارەزایی.
سەئەكە، سەئەكە، سەئەكە:	ناوی گیایەكى بەھارییەو، بە شلی لەگەل ساوەر لیدەنرئ.	شەكیپ:	بەئارام و خۆراگر، هیور.
سوبات:	خۆراگرتن.	شەمیم:	بۆن و بەرامە.
سوپەر:	قەلغان، مەتال.	شەه:	پاشا.
سوپەند، ئەسپەند:	گیایەكى كئوییه، تۆویكى رەشى وردی هەیهو دەیکەنە ناو ئاگرەوه بۆنیكى خۆشى هەیه.	شەهتە:	پشوسوار.
سوخن:	قەسەکردن، وتە.	شەهد:	هەنگوین.
سورەتاو:	خۆرەتاو.	شەهیر:	شایەر.
سورمە:	كلی چاو رشتن.	شەهیق:	هەناسە وەرگرتن.
سووزە:	سووتان، جۆش، تاوساندن.	شەودیز:	جۆریكە لە جۆرەكانی ئەسپ.
سووزەندە:	سووتینەر.	شكاف:	ئاوریشمی كلافەكراو، درز، قلیش، تلیش.
سووت:	خۆلی كاغەزی سووتاو، قوئكەى داو تیدانانەوه.	شكەن:	پێچ و لوولی و چین چینی زولفو قژ.
سۆجەر:	(Soldier)، سەرباز.	شلیوہ:	پیکەوہ بارینی بەفرو باران.
سۆراخ:	هەوال پرسین.	شمشاد:	درەختیكى رێك و بەرزو بی گری یە.
سیاه:	سیهه، رەش.	شوعلە:	شەوق و تیشك و رووناكی.
سیپه:	حەشارگەى راوچی.	شیرازە:	پەراویز، ریکخستن.
سیپهكۆر:	حەشارگەى میران.	شیفته:	شیواو.
سیراج، سراج:	چرا،.	شور:	ناوی جۆریكە لە مەقامەكان.
سیكارد:	چەقۆی مەیلەو گەورە.	شۆر:	سۆزەى دەروون.
		شۆرەت:	ناویانگ، ناسناو.
		شیھابی من:	بریسكەو پڕشنگی ئاگرینی من.

غرور: له خۇبایی.
 غەبغەب: بەرچەناگە.
 غەربەنگ: گىايەگە، بەرەگەى وەك بەرى خاشخاش وایە.
 غەریب: ئاوارە لە ولات.
 غەریق: خنكاو، نوقمبوی ژیر ناو.
 غەزین: مانگرتنى ئازەل، توورەبوون.
 غەزەنفەر، غضنفر: شیر.
 غەصصاب، غصّاب: زەوتکەر.
 غەمزە: تیلەچا، چاوداگرتنى بەناز.
 غەنناج: نازدار.
 غوتتە، غطّة: نقووم بوون، بە توندی گوشین.
 غوریبەت: ولاتی غەریبی و ئاوارەیی.
 غوصصه: غصنه: دلتهنگی.
 غیلمان: کۆی غولام، کورپژگە، خزمەتکارانی بەهەشت.

(ف)

فامیده: فامکرده، تیگەیشتوو.
 فال: نوقلانهی خووشی، پوونبینی.
 فەتارەت: فەوتان و لەناوچوون، هیوری و بی دەنگبوون.
 فەج، فحج: شیو، دۆل، چال.
 فەججی عەمیق: چالی قوول.
 فەحەل، فحل: زپو بیبەر، نیرەى هەموو گیانداریک.
 فەرتووت: ناکۆک بوون، بلاو بوون، لیکدابەران.
 فەرخوندە: پیروژ.
 فەرژین: دراندن، پچر پچرکردن.
 فەرزین: دابەشکار.
 فەریب: فریودان، خاپاندن.
 فەسأل: رەزا، پوخسار.
 فەسیح: زمان رەوان، زمان پاراو، رەوانبیز.
 فەنا: لەناوچوون.
 فەنەر: چرا، لامپا.
 فرزەند: منداڵ.
 فسوون: ئەفسوون، سیحر.
 فشان: فشانی: بلاو پیکردن، پرژاندن.
 فوغان: ئاھ و نالەو گریانی زۆر.
 فیراق: جودایی.
 فیدیه: پرژارانە، ئەوەى دەدرئ بۆ پرژاربوون لە شتیک.
 فەر دەوس: بی تیخستنی بە فەر.
 فیر دەوس: بەهەشت.
 فیشال: درۆو دەلەسە، خۆهەلکیشان.

(ص)

صەبی، صبی: منداڵ.
 صەهبا، سەهبا، صهباء: مەى، شەراب.

(ع)

عابید: خواپەرست.
 عاج: داریکی بەنرخە.
 عار: نەنگی، شەرمەزاری.
 عاریز، عارض: رومەت، کولم، لاجانگ.
 عاله مسۆز: خەلک سووتین.
 عەبەس: رەشبین، بیهووده، بەفەرۆ.
 عەتیپ: گلەگۆ، گلەپیکار.
 عەدەم: نەبوون.
 عەدو: دوژمن.
 عەرز، عرض: پانی.
 عەزا: پرسە.
 عەزادار: پرسەبار.
 عەسەس: پاسەوان.
 عەقافیر: دەرمانی لە گژوگیا دروستکراو.
 عەقیق: موروویەکی سوورە.
 عەکس: پیچەوانە، وینە.
 عەما: کویر، نابینا.
 عەمباز: حەمباز، بازدانی درێژ.
 عەندەلیب: بالئەدیەکی بچووی دەنگخۆشە، بولبول.
 عەنقا: بالئەدیەکی ئەفسانەییە، ناوی هەیهو بوونی نییە.
 عەن قەریب، عن قریب: بەم نزیکانە.
 عەودەت: گەرانەو.
 عەوق: پەنگخواردنەو، پەنگانەو.
 عەبیار: دەل، مەکرۆ، بەنازو گریشمە.
 عوزار: کولمە، گۆنا، رومەت.
 عوسرەت: ناخۆشی، تەنگانە.
 عوقدە: گری.
 عیدوان: دەستدریژی.
 عیسەمەت: بی گوناھی، دوورەپەریزی لە گوناھ.
 عیووج، عوج: خواری، نارپیکی.

(غ)

غار: غاردان، راکردن، ئەشکەوت.
 غالییە: بۆنیکی خۆشە.

(ق)

قادرمه: پەيزە، قالدېرمە، پېيلىكانە.
 قارئ الكف: لەپخوئىن، جادوگەر، دەستناس.
 قامەت: بالا.
 قاوت: ئاردى گەنمى بېرزاو، ئاردو وردەى قەرەخەرمان.
 قايەغ: ھۆيەكى پەرىنەوھيە لە زىو دەرياچەكان.
 قەبالە: تاپوۋى مولك.
 قەبەس: بەشيك، نەختيك، دەستەچيلە، وەرگرتنى كەميك
 ئاگر بۇ كىردنەوھى ئاگرىكى ديكە.
 قەبىج: ناشىرىن، دزىو.
 قەتارە: قەتارەى سوخمەو چەقتەى ژنان كە بەتاكەى
 زىرو زىو دەرازاپەوھ.
 قەپىلك: قاوغ، توپكلك.
 قەدەح: خونچە، پشكۆز.
 قەدەح: كاسەى مەى پىخواردنەوھ، پەيالە، پەرداخ.
 قەدەر: چارەنووس. (روداو).
 قەزا: چارەنووس. (دانراو ديارىكراوھ).
 قەزاز: فرۇشيارى قوماشى قەزو.
 قەزو: قوماشىكى نەرمى وەك ئاورىشمە.
 قەسرىو: رەقبونەوھ لەسەرمان، رچىو.
 قەشقىان: شووم، بەدبەختى.
 قەقبال: قەقنەسبال، قەقنەس ئاسا، بالەكەو.
 قەلاش: دۆراو، مايەپووج، ھىج پىنەماو.
 قەلان: پاشماو، باقى. (وشەيەكى توركى يە).
 قەلان: كۆى قەل.
 قەلانگ: ئاسن و دارى سەرخوار بۇ ميوە لىكردنەوھو
 دەرھىنانى شتى لەچال كەوتوو.
 قەلەندەر: ھەردەگەر، بېكەس و بىدەرەتان.
 قەلئە: تووتنى پىدەكېشىرى.
 قەمتال: رەگ و بنى گەلا رپواس.
 قەھقەھە: قاقا، پىكەنىنى بەرز.
 قەوس و قوزەح: پەلكە زىرىنە، كۆلكە زىرىنە.
 قوببە: گومەز، گومەت، گومبەت.
 قوتىر: تىرە.
 قورعە: تىروپشك، خۇوبەخت.
 قولزوم: دەريا، دەرياي سوور.
 قولقۇلە: ناوى گوندىكە لە دەشتى كۆيە، ئاويك لەھەموو
 لاوھ ھەلقۇلى.

(ك)

كاج: كاج، سەنەوبەر.
 كاخ: كۆشك و بالەخانە.
 كاس: وپ.
 كاسىدە: بى بازارى، بازارى بى فرۇش.
 كام: ئارەزوو، ئاوات، چىز.
 كام: ئاكام، ئەنجام.
 كام: دەف، زار.
 كاو: سەختىرىن شوپىنى شاخ.
 كەبك: كەو، دركە بۇ رى رۇيشتى كەوانە.
 كەپوو: لووت، دفن، كەپ، بىفل.
 كەرىپووج: خشتى سوورەوھكراو.
 كەزى: ھونى پىرچ.
 كەستەك: كەرسەك، كلۇ خاكى گەورە.
 كەشاكەش: مەلمانى، ناكۆكى، گورىس كىشكى.
 كەلەدار: دارى داھىنراو بۇ دەورى بىژىنگ و سەرەند،
 كەللە.
 كەلەك: كۆمەبەرد، بەردى لەسەرىەك ھەلچنراو، ھۆيەكى
 پەرىنەوھ لەئاو.
 كەلگىت: شانەيەكە، جۇلا بۇ سفت كىردن و كوتانى تەون و
 چىن بەكارىدەھىنى.
 كەم: الكم: چەندىتى. زاراوھىەكى زانستى لۇژىكە.
 كەنىشك: كچ.
 كەو: سەرەند، سەرەد، لە بىژىنگ گەورەترەو دانەوئىلەى
 پى دادەبىژىرى.
 كەيف: الكيف: چۆنىتى. زاراوھىەكى زانستى لۇژىكە.
 كوچك: بەرد، سەنگ.
 كونچىر: زىرى و گرژى.
 كونچىر: لاپەسىو.
 كۆز: شوپىنىكى تەيمانكراوھ بۇ داكردى بەرخ و كار.
 كۆس: بەخت.
 كۆفەيە: جۆرىك لە سەرىپۇشى ژانە، تاسكلوى ژنان،
 كالوزىر.
 كۆم: كوور- (پشت كۆم). چەماوھ.
 كۆھ: كىو، چيا، شاخ.
 كىير: گوناھى گەورە.
 (گ)
 گاپ، لافو گاپ: خۇبادان و خۇھەلگىشان.

گوهەر : گوههر ، مرواری .
 گۆ : خې ، تۆپ .
 گۆينده : گۆرانبيېژ ، په خشهر .
 گيسوو : پرچ و نه گريجه .
 (ل)
 لاپ : چه پۆك .
 لاجلهو : نه سپي مه شق پينه كراو ، سه ركيش ، تۆر .
 لاغر : بئ توانا ، زهردو لاواز .
 لاکين ، لکن : به لام .
 لهب : ليو .
 له باله ب : تڙ ، پراوپر .
 له بيب : زمانزان ، له بله بان .
 لهج : ليوى پرو نه ستور .
 له چك : له چك ، سه رپوش .
 له چكا : له چى بكات (خه رمه نى دهر دو خه مى دلبه رى ،
 راجى) ، له چكا ؟!
 له عل : مورويه كى ئالى گرانبه هايه ، دركه يه بو ليوى
 ئال .
 له على تيردار : ياقووتى پرشنگدار .
 لهك : برىتية له (۱۰۰۰۰۰) سه د هه زار .
 له كترك : نه له كترك .
 لوره لهب : دارى خړو لووس بو پيش و دواوهى مه شكه ، كه
 داردۆژنگى تيدده خرئ .
 ليام : گله يى و گازنده و سه رزه نشتى كردن .
 لىياس : پۆشاك ، جلو به رگ .
 ليقا : ديدار .
 ليوه : لم و ليه .
 ليژهن : ليژنه ، دهسته . (ليژهن به ليژهن پرۆن) . شوين و
 ريگاى ليژو سه ر به نشيو .
 (م)
 مائيل : لار ، خوار ، چه زلي كرددو ، مه يل لئ بوو .
 ماته ل : مَعْطَل : په كخراو ، دواخستن .
 ماك : بو ماوه ، زگماك .
 مالم : پياوى ئايينى جوله كه .
 مامله ت : مامله ، سه ودا .
 مانه ند : وهك ، به وينه ي .
 مه حمه ل : كه زاوه .
 مه ئيوس : بي به ش ، كلؤل ، هيوابراو له شتليك .
 مه تلهب : داواكارى .

گازووك : شتليك كه گاز بگرئ
 گاهى : گه هئ ، جارى ، كاتئ ، ده مى ، هه ندى جار .
 گنخن : له رو لاواز ، بون گرتوو .
 گه پ : كالته ، گه مه .
 گه ج : نه ناسراو ، بيگانه .
 گه دا : هه ژار ، دره رۆزه كهر ، سولكه ر .
 گه ردا ب : گه رداو ، گيژاو .
 گه ردوش : گه رداش ، گه ران و جوولوه و سوورانه وه .
 گه رن : گه رده ن ، گه ردن .
 گه زهن : ئيشونازار ، تيغى پينه دۆز .
 گه زه ند : زيان .
 گه زه نده : گازگر ، قه پگر .
 گه زيزه : ناوى گولتيكى به هارييه .
 گه نج : كوگا ، خه زنه .
 گه نجوور : خاوه نى خه زنه ، خه زنه دار .
 گه ندم : گه نم .
 گه وارا : چاوپوشى ، به خشين له گوناھ .
 گه واره : گه واله ، په لئه هه ور .
 گرد : گر ، ته په ، ته پۆلكه .
 گرد : كوچوو ، خرپوو (گردو كو) .
 گرژينه وه : بزه كردن .
 گروئ : گه ر ، گول .
 گريش : ناوى بالنده يه كى برنده و درنده پيشه يه ، كورت و
 بال دريژو ، چرنوك قولايى و تيژه .
 گله : گله يى .
 گورسه ن : برسى . (وشه يه كى فارسى يه) .
 گورؤ : گرؤ ، گره و .
 گوزيده : هه ليارده ، په سه ندى كراو .
 گوزالک ، حنظل : پروه كيكي خشوکه ، وهكو شه مامه وايه و تامى زور
 تاله .
 گوستاخ : نازا ، نه ترس .
 گوش : گوئ ، گوئچكه .
 گو فتم : گوتم .
 گولخنه : دۆزه خى گه رماو ، كووره ي گه رماو .
 گولسا : وهكو گول ، گولئاسا .
 گولعوزار : شوخ و شهنگ ، پوخسار گول .
 گولئووك : شكوفه ، گولئى دره خت .
 گومرا : رئ و نكر دوو .
 گولگه شت : سه يرانگا .
 گوم گه شته : بزبوو ، ونبوو ، گومبوو .

موترهف: به توانا، خوشی به خش، ئەو کەسەى ئەوەى بیەوى
 دەیکاو ریگری ناکا.
 موحەبییا، مَحَبَّ: رُوخسار، رُوو، سیمما.
 موختەل: ناتەواو، لاسەنگ.
 موخنیق: خنکینەر.
 موخەتتەت: نەخشە کیشراو.
 موخەللەت: تیکەل کردن.
 موژگان: برژانگ، بژۆل، موژە.
 مورغ: مەل، بالدار، پەلەوەر.
 موزتەرپ، مۇظطَر: ناچار.
 موسەففا: پالیوراو.
 موسەللەت، مُسَلط: زال، دەسەلاتدار.
 موشتەری: کپیار.
 موشتەری: ناوی یەکیک لە هەسارە گەرۆکەکان.
 موشک: میسک، میسک، بۆنیکی خوشە لەناوکی جۆریک
 ئاسک دەر دەهیئری.
 موشکی خوتەن: میسکی تورکستانی چین.
 موشکە فشان: موشک پزین.
 موشکین: رەش.
 موفەرپەت، مُفَرط: بەفەرۆدەر، دەستبلاو.
 موقیم: نیشتەجی، نیشتەنی.
 مونیر: پۆشن.
 مول: شەرابی تری.
 موهەبییا: نامادە.
 مووکاری: موتابجی، کەسێ کە خەشەو خەرارو شتەکانی
 دیکە لە موو دروست دەکات. تیژکردنی دەمی تیغ
 تا ناستی مووکردن.
 مۆنجە: گەرانهووی بە تەوژمی ناوی راوہستاو.
 مۆمیا: تەحنیت، بەو لاشەییە دەگوتری کە دەرمان دەکری
 بۆ ئەوەى بۆن نەکاو نەرزی و بمینیئەتەو.
 میجرەف: سەول.
 میجمەر، مجمر: ناگردان، کوانوو.
 میجوهر: خولگە.
 میحاق، المِحاق: لاوازبوون و نزیکبوونەووە لە مەرگ و ناوابوون.
 میدراپ: تەر، لیشاو، باراناوی.
 میعراج: عوروج: بەرزبوونەووە.
 میعیار: پئیوانە.
 مینتەقە: منطقة: ناوچە، دەقەر. منطقة الجزائر: سێ ئەستیرە
 پیکەوہکەى ئاسمان.

مەجریس: کۆرۆ کۆمەلی دیوہخان، مەجلیس.
 مەجوس: ئاگرپەرست.
 مەحەک: (سەنگی مەحەک)، بەردی زێر ئەزموین.
 مەحز: (محض) - تەنھا.
 مەخلوت، مخلوط: تیکەلاو.
 مەخمەر: دەفریکی دارینی قوولە بۆ مەى خواردەووە.
 مەخمەر: ناوی جۆرە قوماشیکی ژانەییە.
 مەخمەر: یانەى مەپخواردنەووە.
 مەدەد: یارمەتی.
 مەردوود: رەتکراو.
 مەردوم: گلینەى چاو.
 مەرغولە: زولفی لوول.
 مەزاق: تام و چپژ.
 مەغز: کاکلە، (میشک، مەزی).
 مەستور: داپۆشراو، نادیار.
 مەسقەت، مُسَقَط: شوینی کەوتن، جیکەوت، کەوتنگە.
 مەشبووک: بەتۆرەووە بوو، گیراو بەهۆی تۆرەووە.
 مەشکووک: گومان لیکراو، دوو دل بوون لە شتیک.
 مەقسەد: نیاز، مراز.
 مەلاحەت: جوانی، خوینی شیرینی.
 مەلامەت: لۆمەکاری.
 مەلەک: فریشتە.
 مەم گردو مودەووەر: مەمک خړو قیت.
 مەملوک: کراو بە هی خۆ، دەست بەسەرداگیراو.
 مەن: کیشانەییەکە، مەن، مەندو گران.
 مەنقەل: مەقەلی، کوورەى ناگر.
 مەه: مانگ، هەیف.
 مەهتووک: ئەتککراو، ریسواکراو.
 مەهد: بێشکە، لانک، گەھوارە.
 مەھوہش: سەرسورھین، مایەى سەرسورمان.
 مەیکەدە: مەیخانە.
 مشتاخ: ئەو شوینیەى کە بۆ هەلخستن و بلاوکردنەووەى
 تری نامادە دەکری.
 مفت: بەلاش، خۆپایی.
 مواسات، مواساة: دلنەوایی.
 موافات: موافاة: پێشکەشکردن.
 موبەززیر، مُبَدَّر: دەست بلاو.
 موتابیق، مطابق: رپیک.
 موتەتکا: سەرین، پالپشت، هەر شتیک پستی پێوہ بدری.

مىندەف: ئەو دارەى ھەلاج لۆكەى يى پەرە دەكا.
مىھتەر: گەورە پىاۋ، سەرۋىكى ھۆز.

نەكەب: بەلا، كارەسات، كۆست.
نەۋازىل، نَوازل: بەلاۋ كارەساتى گەورە.
نەۋخىز: نەۋجوان، ھەرەتى جەۋانى.
نەۋدەمىدە: تازە پىشكوتوو.

نەۋرەس: تازە پىگەيشتوو، ناۋى باندەيەكە.

نۈۋسەك، نۈۋسەكە، مۈۋسەكە: گىياپەكە بەرەكەى ۋەكو بەرى
گىياى كۈنچرە (كۈنچرەكە) ۋايەو بە جىلو بەرگۈ
مەرۋو مالاتەۋە دەنۋوسى.

نەپستان: قامىشەلان.

نەپشەكەر: قامىشى شەكر.

نەپشات، نشاط: چالاكى، چۈستى، رۇج سوۋكى.

نەپش: ژان، ئازار، چىزوو.

نەپساب: نۆبەرە، دەستەبەربوۋنى رەۋايىسى بۇ بىرپاردان،
پىشكۈ بەش.

نەپھاد: بىنچىنە، نىياز.

نەپھان: نەپنى، شاراۋە.

(ھ)

ھارۋوتو مارۋوت: گۋايە دوو فرىشتە بوون خەلكيان فىرى
سىحرۈ جادوو كر دوو، خوداش لە چالى (بابل) ھەئىواسيون.
مامۇستا مەلا عەبدولسەلام حەيدەرى لە بەرنامەيەكى
تەلەفزيۇنىدا گوتۋويەتى: لە زەمانى حەزرتى ئىبراھىم دوو
بىرابوون لە دەقەرى بىتۋاتە، ھارۋوت چۆتە ناۋجەى سۆران و
گۈندى (ھەرۋوتە)ى ئاۋەدان كر دۆتەۋە.

ھالۋز: ئالۋز.

ھەتك: ئەتك، رىساكردن.

ھەتپەتە: پارچە پۇلايەكى كۈنكۈنە، زىرنىگەر تالە زىرپى
پىدەگوشى و پىپى راستدەكاتەۋە.

ھەپ: ھەپە، ھەپك، سەرمزانەى ھەۋچار.

ھەدەر: بەفەرۋدان.

ھەژنۇ: ھەشت نۇ (ھەژنۇ رۇژ دەپى ھاتۋتەۋە).

ھەرەست: فرمىسك.

ھەل دەست: دەرفەت بەدەست.

ھەلوع، ھلوع: برسى، چاۋچنۇك ۋ پارە پەرست.

ھەئزەپەتا بوو: ئاوسا بوو.

ھەمتا: ھاۋتا، ھاۋسەر.

ھەمپەھ: ھاۋرپى.

ھەمس: چىپە، چىپە.

ھەمشەرى: ھاۋشارى.

ھەۋا: ئارەزوو، ئەفەين.

(ن)

نابەئەد: نەشارەزا.

ناخام: نا خاۋ، گەيىو.

ناخون: نىنۇك.

نارەۋەن: دارىكى جۋان و سىبەردار و بى بەرەو لك و پۇپى
جۋانى ھەيە.

ناسۋفتە: نەساۋ، تىخى كولى لە ھەسان نەدراۋ، نەساۋ.

ناگۋزورى: ناتەۋاۋى، كەموكۋرپى ژيان.

نافە: ناۋك.

ناۋان: نىۋان، پەرژىن، كۇى ناۋ.

نەچتە: لەش داھىزان بە - تا - يەكى سوۋك.

نەسار: نەسرم، شوپىنك تاۋ نەيگىرئەۋە.

نەم: نەم، خوناڧ .

نەمو: گەشە.

نەحىف: لاۋاز، بارىكەلە.

نەچناۋ: نەچنراۋ، ئاۋەچۆرپنەكراۋ.

نەحس: شووم، بەدۋىم.

نەدامەت: پەشىمانى.

نەدەيم، نەدەيم: برادەر، ھاۋرپى.

نەزار: رەزىل، قىرچۇك، درىژدادىر.

نەزارە، نظارە: تەماشەۋان.

نەس، نص: دەق.

نەستەرەن: جۆرە گۈلەباخىكى چىكۆلەيە، شىلانى
پەرۋەردەكراۋ.

نەسەق: رىكۋپىكى، دەستور، شىۋاز، رەۋەن.

نەشىپ: سەرەۋژىر، نىشيو.

نەعت: ۋەسپ، پەسن، باسى خوۋ و ئاكارى كەسپك.

نەعەس: خەۋالۋويى، ۋەنەۋز، خەۋەكوتكى.

نەفەر عام: چەك ھەلگىرتنى زۆرىنەى خەلك بۇ شەر لەدژى
دوژمن.

نەفەر: بانگ راھىشتن.

نەقد: رەخنە، دراۋ.

نەقىب: ئەو سەرۋكەى كە رىكخراۋە پىشەپىيەگان
ھەئىدەبژىرن.

دیوانی راجی

ئەویش: ویش
سەنگینی: ویقار
ئەوم، (خوویی ویم کەوتە سەرو، عیشق بە
قوومت کە دوا). - راجی

(ی)

یەخسیر: ئیخسیر، دیل
یەلھەت، یلھت: دەوەرئ
یەم، یم: دەریا

هەوا: با
هەواخوان: گۆرانیبیژ
ھوما: باندەھیکە ئەفسانەییە
ھۆژە: مەشکردن
ھەیجا: شەپ، ورووژان، رِق ھەستان، توورە
ھەیات: وشەھیکە عەرەبییە، بۆ دووری و نەھاتنەدی
ھیواو ناوات بەکار دئ
ھیجران: لیک دابەران، دوور کەوتنەوہ لە ژن بەبێ
تەلاقدان..
ھەیولا: ماک و بنیچەھێ رەگەزو ماددەھێ سەرەکی
ھەرشتیک.

(و)

واز: کراوە
واژە: وازھیناوە. (تەمبەلئ خوردو خەوہ، ھەرچی
لەھۆزی وازە. - راجی)، خۆ تئ نەگەیاندن
واژوو: ئاوەژوو، پیچەوانە
واژوون: سەرەو بن
وام: قەرز
والە، (ولھان): شیت و شەیدا، دیوانە
ویساق، وئاق: پەت، ھەرشتیک بۆ بەستن بەکاربیت
وئتاخ: ژوور، ھۆدە
وئحشەت: دابەران و دوورکەوتنەوہ لە خەلک
وئرتە، ورتە: گرفتاری، تووشبون
وئز: وەزە، فەریکە گوێز
وئزەن: ئارەزووی پیوھدان
وئزی: ھەلکەرد، ھات. (نەسیمی نیوھشەو وەزی). - راجی
وئزی: بەزی، دۆراو لە شەپرو ملەدا
وئستەک: رێ نەبەر، پشوو کورت. (مەبە بارگیر سوارو ئەسپی
وئستەک) - راجی
وئسمە، وئسمە: دەرمانیکە تیکەل بە خەنە دەکرئ بۆ قژ
رەشکردنەوہ
وئغای، وئغی: جانتط
وئلاش: ھاوڕئ، ھاوہل
وئلاشی: ھاوڕپیەتی
وئنەوز: خەوہکوئکی
وئرتە: چپە، پسکە
وئلە: ملە، جۆبەرکە
وئداد: خۆشەوئستی، ھەزو ئارەزوو کردن
وئسال: ژوان، بەیەک گەشتن

پیرستی دیوانی راجی

لاپہرہ	نپوه ڊپری به کهمی هر پارچه شیعریک به گویره ی پینه سهروا	ژماره
	(۱)	
۲۷	خاڪ و هواپه كهي وه تن، ههروه كو سهر چوو به ههبا	(۱)
۲۷	مهشقی چپیه پهروانه، له گهل شوقی چراډا ؟	(۲)
۲۸	ساقی له پهرده وهستا، دهستی به باده ډاډا	(۳)
۲۹	نوا به حری پهروشی من، شهپولی ډا به ډونیاډا	(۴)
۳۰	بولبولی خهسته دل، هاتهوه دیسان به سهډا	(۵)
۳۱	نیکاری گولوزاری من، ههوا به بال و پهړ نډا	(۶)
۳۲	دهستی به ههوهس ناوته ناو دهستی نهگردا	(۷)
۳۲	من چیمه له خووی ناسف و ناسکهندهرو ډارا	(۸)
۳۳	ساقی وهره بنوینه لهسهر شوقی خومارا	(۹)
۳۴	عودو گولووک و شهنکهبی، ناوی به دم ههواردا	(۱۰)
۳۴	گول پینه کهن، لاله نهپشکون، له چهمنډا	(۱۱)
۳۵	کورد گهر ههبن شاهن ههموو، بو عهقل و نوتق و ئهتیدا	(۱۲)
۳۶	تا وا بگهړین ډوژمنی برؤا، له عیراقا	(۱۳)
۳۷	کهسیک بو نیشتمان، دل موبته لا کا	(۱۴)
۳۹	بو پیگه یینی مردم و، چندم به تهماکا	(۱۵)
۳۹	بو جیازی کولمه، روچ و دل له من ډاوا نهکا	(۱۶)
۴۰	کا که! گهر بیزانی کوردستان لهسهر کیو باز نهکا	(۱۷)
۴۱	دل بهروی بالا بلنډم، مهیلی دلداران نهکا	(۱۸)
۴۲	بولبولی تهبعم که یادی باخ و بوستانان نهکا	(۱۹)
۴۲	ناسمان پیروزه پهنگه و، مهیلی دیدهی تو نهکا	(۲۰)
۴۳	یاری عهزیزم، هر قهدهر سستیو بیزاری نهکا	(۲۱)
۴۴	رووی، بههاریکه بهههشتی زین پری سینهی نهکا	(۲۲)

- (۲۳) ۴۵ نہ گھر زولفت نہ کا جہزیم، ہوا داریم لہ گہل ناکا
- (۲۴) ۴۵ لہ خوشی چا وہ کہت، دل کاری ناقولاً نہ کا چیکا؟
- (۲۵) ۴۶ دلبر بہ جامی دیدہ، نہ گھر بی وہ فا نہ کا
- (۲۶) ۴۷ یاری عالمسوزی من، وا چاکہ ماچی سہر نہ کا
- (۲۷) ۴۸ چیکہ کوستانم لہ بہر ہہ تاوا، سہر سپی نہ کا
- (۲۸) ۴۸ وام لہ سہر خاکی وہ تہن ہہرچی حہ یاو شہرمہ تکا!
- (۲۹) ۴۹ چاوی پر سورمہی بہ خوئی ٹیمہ ہیستا رہش نہ کا
- (۳۰) ۵۰ دل بہ دہردو داخوہ، ہاوار بی ریوچی نہ کا
- (۳۱) ۵۱ چا وہ کہت ہہر وہک غہزالہی دہشتہ، وا لیم پرہم دہ کا
- (۳۲) ۵۱ نازی ٹیوارہی کہ سہیری بہرزی و ٹہستیرہ کا
- (۳۳) ۵۲ وہ ختہ لہ خفہت بمرم، ہہر چہ نندہ کہ ٹہو سل کا
- (۳۴) ۵۳ بہ تہمای سیمبہری مردم و، ہیئندہم ہہلہ کا
- (۳۵) ۵۳ دل، کاتئ لہ ناو چیمہنی زولفانی ٹہالآ
- (۳۶) ۵۴ سہحر پہردہی لہ روو ہہلدایہوہ، تا دیدہ رپوشن کا
- (۳۷) ۵۵ گوئم ناپشکوئ، ٹہم باخچہی دونیایہ دل ون کا
- (۳۸) ۵۶ ہہتا ماوہ بہ ہاری نامرادی، میرگوزار شین کا
- (۳۹) ۵۷ رہزی بی خاوہنم نہر شایہوہ، تلماسکی پر خون کا
- (۴۰) ۵۸ نوش بکہ راوی دل و، پر کہ پیالہی تہقلہ
- (۴۱) ۵۹ چاوی ٹاھووی خہتا، زولفی وہ کو چہنہری لا
- (۴۲) ۶۰ یار، ٹیستا لہری دیتہم و خوش تیمہوہ راما
- (۴۳) ۶۱ ساقی وہرہ تو پر کہ پیالہی سہرو سیمہ
- (۴۴) ۶۲ تورک و، عہرہ ب و، ہیندو حہبہش، چوونہ تہمہننا
- (۴۵) ۶۲ کیشاویہ ہہ تلماسی بژانگی بہ دوو لادا
- (۴۶) ۶۳ غہم و خوشی دہزانی چوونہ؟ ہہر ٹہم دیت و ٹہو ٹہروا
- (۴۷) ۶۳ خووی ویم کہوتہ سہرو، عیشق بہ قووت کہ دوا

- (۴۸) له بهر دووری، دلّم وه ختیکه خویناوی جگهر نه خوا ۶۴
- (۴۹) گوږه نگی روخت، په نگی به سه د زوهره وو مه دا ۶۴
- (۵۰) کوردی ده سته شکاو گه یشته مومیا ۶۵

(ب)

- (۱) موژه ت دایم به خوونی دلّ نه دهی تاب ۶۷
- (۲) دائیما شایانی عیثقه، زه مزه مهی چه نگ و روباب ۶۷
- (۳) نهی سه نه می نازهری دلّ پر عیتاب ۶۸
- (۴) شوخه کم پرووی له حیجا با بنوینې، چ عه جهب ۶۹
- (۵) نووکی پینووسم، نهوا خستمیه ناو شاری نه ده ب ۶۹
- (۶) یاره کی باده گهرم، دلّ ده رفینې به نه ده ب ۷۰
- (۷) نه م چاوه خوماره ی، چ عه جهب دلگره یاره ب!! ۷۱
- (۸) تیکه لّ به خاکم نه کم، فرمیسکی هیوا ته لب ۷۱
- (۹) تازه به هاری گوږه، نهی بوتی شیرین تهره ب ۷۲
- (۱۰) زامی سه ختم کردمې نأتاجی نازان و ته ییب ۷۳
- (۱۱) نهی عه زیزان، وهر نه سه یری سوژی نه شعاری غه رب ۷۴
- (۱۲) وه خته بمرم له فیراقی له بی گوښاری حه ییب ۷۵

(پ)

- (۱) نه ز ده لپم سیوو تری، نایژمه تو نه پل و گراپ ۷۶
- (۲) بالق و فامیده بووم، ناسیومه دهستی راست و چه پ ۷۷

(ت)

- (۱) چاوی هه لته بری به دووسه د نازوه دلّ کا خه لات ۷۸
- (۲) یار له نه شته ی په نجره ی زولفی، که کولمی ده رته خات ۷۹
- (۳) دیمه نی کیوانی کوردم کرد مه زات ۷۹
- (۴) دنیا چلون نواندی شورو نه وازو نوات؟ ۸۰
- (۵) نیشاره ی نازی چاوی، نه فی و نیسپات ۸۱

- (۶) سہد ئەسەف گولشە کەرا، مەیل و موحابا بووہ قات ۸۲
- (۷) مژدە بی ئەی دڵ، لە ئوفقا پرووی دلتارا ھەلات ۸۳
- (۸) ئەی دڵ، چ ئەبەستی تۆ تەعەللوک بە مەحالات ۸۳
- (۹) دانیشتم و بورجی ھەمەلم، قەوسی وەلاخست ۸۴
- (۱۰) دانیشتووی مەحزون بووم، سولتانی خەیاڵت ھات ۸۵
- (۱۱) چەندە دانیشتم لە کونجی خانەقا، یارم نەھات ۸۵
- (۱۲) بیئنی شاھی دلبەرائی نازکی گولبۆ نەھات ۸۶
- (۱۳) مەزاقم تالە بەم ژەھراوو خویناوی خەمی عیشت ۸۷
- (۱۴) گەلایی پایزم دووربی، لە یارو خزمەکان ئەی دوست ۸۸
- (۱۵) وا دلی من بەندە بەم غەمزەوو ھیندوووی دوست ۸۸
- (۱۶) گیانم بە فیدای چاوی رەش و تیرو کەوانت ۸۹
- (۱۷) مەخۆ ژەھری ھەلاھیل میللەتی کوردی بە تەخمینت ۹۰
- (۱۸) ھۆش و دڵ و ئاوات و ژیانم بووہ نەگبەت ۹۱
- (۱۹) ئەی شاھی منی خەستە لە دونیاوو قیامت ۹۲
- (۲۰) رازایەوہ ئەو کولمەیی تابان و موخەتتەت ۹۳
- (۲۱) لەم باغی بناگوشە، منی دیوہ گوارەت ۹۳
- (۲۲) دڵ حازرە لەم دەرگەییە بیدەم بە بەشارەت ۹۴
- (۲۳) لەم لالایی نوورینە دووسەد خانە بەدەرکەوت ۹۵
- (۲۴) دلیکی گەر نەبی پەروائی عوشرەت ۹۵
- (۲۵) بوچی ناپرسی لەحالی عاشقی مسکینەگەت؟ ۹۶
- (۲۶) زۆر زەحمەتە دەرچم لە خەمی فیکری بلاوت ۹۷
- (۲۷) ئەی جیلوہ دەری عالەمی ئەعلا، روخی گولبوت ۹۸
- (۲۸) دلبەری کوردم کە دی، خویتم بزوت ۹۹
- (۲۹) بی گەسم، ھیندەم بەسەرھات ھەیت و ھووت ۹۹
- (۳۰) کول و تیرگس، لە دڵ وا بوونە لالوت ۱۰۰

دیوانی راجی

- (۳۱) هیئده خواردم غمی ئەو شووخه، له ژیر دارو شریت..... ۱۰۱
- (۳۲) لهب و کۆلمت بهباری نازهوه، ئەم خاله ههڵته گریت..... ۱۰۲

(ج)

- (۱) ئەی روومهتی تۆ گۆلگون، وهی گهردهنی تۆ بی باج..... ۱۰۴
- (۲) گهشه ژینم به ژیان، پره کیسه له خهراج..... ۱۰۵
- (۳) گۆلشەنی پهرحەم، شوکر کردوو په پنچ..... ۱۰۵
- (۴) قهدی سهروت، ئەوا گرتوو په نارنج..... ۱۰۵
- (۵) شهکه خهندهت پری کردن گوهر، گهنج..... ۱۰۷
- (۶) ههر دوولا هه خزمی خۆمن، مام ره جهب، یان خال فرهج..... ۱۰۸
- (۷) بردمی بای دامهنی باجی مه نیج..... ۱۰۹

(چ)

- (۱) بو ژیا نی من بهههشتی پانه ماچ..... ۱۱۰
- (۲) ئەی قهله ندهر بهسیهتی سا منجه منج و مرچه مرچ..... ۱۱۱
- (۳) بو عاشقی ریسوایی، دلداده بی ئەنوه کچ..... ۱۱۱

(خ)

- (۱) له ئاگرینی تری، بۆم پرکه پهرداخ..... ۱۱۳
- (۲) گۆلشەنی روویی رهوشهنت، عیزهتی کوردی بۆشناخ..... ۱۱۴
- (۳) منم جانا غهریبی خانه، سه د ئاخ..... ۱۱۵

(د)

- (۱) سهبا گۆلزاری تۆی هیئایه بهر یاد..... ۱۱۶
- (۲) نهرم و شل زنجیره بوو، دهست پیکرا کاری ویداد..... ۱۱۶
- (۳) بی سووده له گهڵ عیشقی بوتان، شوپشی بیداد..... ۱۱۷
- (۴) بی وهفایی بهسه ئەی زوهره، که بی تامت کرد..... ۱۱۸
- (۵) دل هاتهوه قاپیت، به جهفا بی زهوهرت کرد..... ۱۱۹
- (۶) لهسه ر جاوت، هه موو کارو گهلم بوارد..... ۱۱۹

دیوانی راجی

- (۷) وا دلم ههلبوو، سوپه ند ئاسا منی ییزار کرد..... ۱۲۰
- (۸) کوردی بی غیرهت له هیچی، بیری ئهوقانی نه کرد..... ۱۲۱
- (۹) تاوی کووروی سینهی من، وا مه یانندی ئاهی سهرد..... ۱۲۲
- (۱۰) لهشگری عیشقی له مهیدانی جواناندا نواند..... ۱۲۳
- (۱۱) لهسهر توۆ نامهوی ئه رباب و فرزه ند..... ۱۲۶
- (۱۲) لهم له علی له بهت کییه، به ماچیکه وه خورسه ند؟..... ۱۲۶
- (۱۳) وهختی کهشاکهش بو مه ده د، سهرکیشه خالت بی عه ده د..... ۱۲۷
- (۱۴) چاوه کهم، چاوه نوایم چ به کوشتن، چ به جوود..... ۱۲۸
- (۱۵) میهری روخسارت نیشانهی رهحمه ته و ئه یامی عید..... ۱۲۸

(ذ)

- (۱) دهسته ئه ژنو، دل به تابه یا مه لاز..... ۱۳۰

(ر)

- (۱) تازه روژی عالمه، سهرساله ئیمرو نهوبه هار..... ۱۳۱
- (۲) هه موو دوژمن، له تو بوونه سهگی هار..... ۱۳۳
- (۳) دوور له رهحمهت بی کهسی هینایه سهر بهش، ئینحیسار..... ۱۳۶
- (۴) چ سافه ههواو چ خو شه بهار..... ۱۳۸
- (۵) خونچه پشکووتن له باخو، شاهیدن موختاری شار..... ۱۴۰
- (۶) گوڵ تهنا! مه رگی منت خسته وه سهر بهرگی به هار..... ۱۴۳
- (۷) رووی بلوورینی تو، ریکه به تابی عوزار..... ۱۴۴
- (۸) له ئهگریجهت که ده رژی موشکی تاتار..... ۱۴۵
- (۹) زه ليله دل له بهر هیجرانت، ئه ی یار..... ۱۴۵
- (۱۰) دلبر ماست هر گرف، بتله رده دن سپرینگ دهر..... ۱۴۶
- (۱۱) توخوا وهره مالم، ئه ی دلبره ی دین بهر..... ۱۴۷
- (۱۲) ئیمرو له گه ل شهوقی سهحر، یار بو غزا که هاته دهر..... ۱۴۸
- (۱۳) کهر یار بیته دو شم، ناچینه کیشی ده فته ر..... ۱۴۹

- (۱۴) له غمی هیجری تو بو من، چ بههشت و چ سه قهر..... ۱۵۰
- (۱۵) دایم هوایی عیشت، به سر دل ده کا گوزهر..... ۱۵۰
- (۱۶) چاو کاله، سیا خاله، سفا پوره ره، دلبر..... ۱۵۱
- (۱۷) ئهی تهنک نهدام و سهنگین دل، جهین به دری مونیر..... ۱۵۲
- (۱۸) نهم دوزمنه، لیم بوته به لای کلبی نهانگیر..... ۱۵۳
- (۱۹) بو مه جلیسی سر به رزی، هم تهرزی سکه ندهر کور..... ۱۵۳

(ز)

- (۱) ئیمرو له ریگت نه مام، ئهی بوتی گهردن فیراز..... ۱۵۵
- (۲) تا له سرمایهی زیانی خهرجکهم تهن و تیراز..... ۱۵۵
- (۳) سهری شورآ به سهد رووبار، کا غز..... ۱۵۶
- (۴) برا لیتان موباره ک بی شهوو روژ..... ۱۵۷
- (۵) نیگارم خانمیکه، خاوه نی ریژ..... ۱۵۸
- (۶) یهک یهک، له خهت و خال و قهدو چاوی دلئاویژ..... ۱۵۹

(ژ)

- (۱) نهمه کهی ره شکووته دلبر، خوشه وو پر یال و بز..... ۱۶۰
- (۲) لهم قاپیه تاکهی به ههوا بیمه ته مانیز؟..... ۱۶۰
- (۳) چهندم به سهرهات ئاوه کول، چهندم برین هه ورازو لیز!..... ۱۶۱

(س)

- (۱) له جهفاو ماته می دووری، به خودا بوومه په لاس..... ۱۶۳
- (۲) نیمه سهودایی قومارو، ناره زوویی ده نگوباس..... ۱۶۳
- (۳) که وتوومه تاوی عیشقه وه، زانراوه گهر نابم خه لاس..... ۱۶۴
- (۴) که ساوی دا، بروی شمشیری ئه لاس..... ۱۶۵
- (۴) دهستی دوعا ده گرم ده می، گویم پر له گوفتاره مه بهس..... ۱۶۶
- (۵) که سووک سووک دینه پیش، سه ما ده کا نه فهس نه فهس..... ۱۶۶

- (۶) ئەى سەراپايى قەدەت، وەك كەو كەنارە بۆ ەسەس ۱۶۷
- (۷) لەسەر مۆلگى دلا، سەيرو سەفا بەس ۱۶۸
- (۸) رۆحەم لە بەرابەر نەزەرى سەفايى رەقس ۱۶۹
- (۹) چاوم لە دەس و جودى توه لەم دەره، يا ەوس ۱۷۰
- (۹) قەترەيى چاوو حەيا رۆيى تكاو بە ەبەس ۱۷۰
- (۱۰) ئەى دل لە زەھادەت بەسە، تىكۆشە لە تەقدىس ۱۷۱

(ش)

- (۱) ئارەزووى ئازادىيە، چاوم بەتاوى ئەشكباش ۱۷۳
- (۲) ەجايب! ەمزەكەى چاوى، لە دل وەستاو ئەمجارەش ۱۷۵
- (۳) ئەى زەمان، بۆچى منت گەردۆتە قوچى مارى رەش ۱۷۵
- (۴) لە دەرى مەيگەدە ديتيم، سەنەمى بادەفروش ۱۷۶
- (۵) ئيتىلايم زۆرە من، نوسخەى ويسالت يئە پيش ۱۷۸

(ظ)

- (۱) تا لە كۆلمەيدا تەماشاكەم بەدل ئەنوارى حەز ۱۷۹

(ع)

- (۱) دل لە بەندى جەژنە گيژەنبارە ياران، ئەلويداع ۱۸۰
- (۲) ئەيخەمە باوەشى تكا، دل بەرى ژين بە سەد سەعى ۱۸۰

(غ)

- (۱) لەم قاپەيى دل بەرە رامخستووە ياتاغ ۱۸۲
- (۲) پره دەريايى سروشكەم، چ لە دامەن، چ قەراغ ۱۸۲
- (۳) دل لەسايەى زولف و خالت، بۆتە خەزنى دەردو داغ ۱۸۳
- (۴) تاكو دل بەر تەفرەبازە، سوودى من نادا دەماغ ۱۸۵
- (۵) خالى ليوت، خەبەرى داوہ بە موشك و گولەباغ ۱۸۵
- (۶) دلەم دەرچوو بە دەم سۆراخى پر سەودايى گەردن لغ ۱۸۶

(ف)

- (۱) کاکوئی پهریشانه، له سهر عاریزو نه تراف..... ۱۸۷
- (۲) وا له تاو شهنگوله کانی نیوه نازو کهم خیلاف..... ۱۸۷
- (۳) به نازو له نجه کوشتمی، وه کو دوو زولفی قهف به قهف..... ۱۸۸
- (۴) بلئی موتریب، به سهد ئاوازی پر قهف..... ۱۸۹
- (۵) وه کو گوگردی کوگردی، له سوژت هه لدهیم کهف کهف..... ۱۹۰
- (۶) ره نجه روئی کردم جه فایی روژگارم، ههر تهره ف..... ۱۹۱
- (۷) سهرو قه دیکم هه یه، نازک و شوخ و زهریف..... ۱۹۱

(ق)

- (۱) راسته! رازاوه برادهر، شارو بازاری نیفاق..... ۱۹۳
- (۲) که رازاوه بنا گوشت، به میلاق..... ۱۹۳
- (۳) روویی نیکاره مهسته کهم، ده کا له بهرگی گول سه بهق..... ۱۹۴
- (۴) له گهردن زهنگه، دوو سی قه تره عارهق..... ۱۹۵
- (۵) تا کو له روونم سه نهم، خوشه عه زایی حه ریق..... ۱۹۶
- (۶) گوارهت که له سهر قامهت و روو بوونه موتاییق..... ۱۹۶

(ک)

- (۱) حه بیبیکم هه یه، عه ییارو بیباک..... ۱۹۸
- (۲) حورمه تی هامته ره بان، لازمه بگری ئه فلاک..... ۱۹۸
- (۳) ده ست له مل ئه ی ره قیب، ههسته بچین بو دهرهک..... ۱۹۹
- (۴) مه به بارگیر سوارو ئه سپی وهستهک..... ۲۰۰
- (۵) دل له ختکه ی چوو له تاوی گهردن و چاوی به لهک..... ۲۰۱
- (۶) ئه و کاکوله، ئه و زولفه پهریشانه موبارهک..... ۲۰۵
- (۷) شیر ی غه می رووت، وا له دلی خستووو چرنووک..... ۲۰۶
- (۸) نه غمه و تهره ب و تاره، ئه و گه یوه ته تا نووک..... ۲۰۷
- (۹) له دونیا، ههر دلی عیشه سه مه ندووک..... ۲۰۸

(۱۰) دل و شرم و حیام، ناوتہ کندیک ۲۰۸

(گ)

(۱) نیہ بی رہمی وہ کو تو، نہ له موسلیم، نہ فہرہنگ ۲۱۰

(ل)

(۱) بہ بی ہوشی بہ سہرچوو عومری شیرینم، دلی پہل پہل ۲۱۱

(۲) له تنگی دلی بیمارہ، شیوانی کاری گہل ۲۱۱

(۳) ئہی بہ روومہت ماہی تابان، وہی بہ بالآ موعتہدیل ۲۱۲

(ن)

(۱) نازک و شیرین و خاوہن نازو حال ۲۱۴

(۲) دوو چاوم وا ئہ گریہن ناسمان حال ۲۱۴

(۳) بہ فیدای چاوی خومارت ہم، کاکول و جہمال ۲۱۵

(۴) ریم نیہ، ناسوودہ ساتی دابنیشم بی خہیال ۲۱۶

(۵) ئہ گہر دہستم گہوی یاران، نموونہی خال و چاوی کال ۲۱۷

(۶) دل پر خم و خویناوه، جگہر له تلہ تہ، ئہی گول ۲۱۷

(۷) وہک برایم، ئہو کہ سہی نامہ قہ لاندوشان و کول ۲۱۸

(م)

(۱) ئہی سہبا! جارئ له باسی ئہو گولہم بدوی بہ کام ۲۲۰

(۲) روو نمایہ، ہہر تہرہف، وا شہمی کافووری له لام ۲۲۱

(۳) خوش له سایہی زولنی دہر کہوتن غولام ۲۲۱

(۴) ہم ریگہی عوششاقیہ، تیچووم و نہرسکام ۲۲۲

(۵) کوردستان! تاکہی له داخت، خہت خہت و پورینہ ہم ۲۲۳

(۶) له خوتنہی عیشقدا با دہر بہ دہر چہ ۲۲۵

(۷) له جابولقای فہنادا، بی کہس و ناوارہ تا مردم ۲۲۶

(۸) سوچیکی ئہلہ تریکی روخی، وا جہرگی گیرساندم ۲۲۶

(۹) جانا! وہرہ لای من، دانیشہ کہ نارم ۲۲۷

- (۱۰) جارِکی نہبوو، دلہرہ کہم بیٹہ کہ نارم ۲۲۸
- (۱۱) دەئین: مەحبوبە لیم تۆراوە، ئیستا بۆیە بئی سەبرم ۲۲۸
- (۱۲) ئەوی سەنەم! ئیستا لەبەر عیشتی تۆ، من دەریە دەرم ۲۲۹
- (۱۳) تاقە سواری عیشتی دوو چاوم، لە ری دانا بەزم ۲۳۰
- (۱۴) لە بازاری جواناندا قەلاشم ۲۳۰
- (۱۵) لە عالەمدا، گرفتاری کەمەندی خانەدانیکم ۳۳۲
- (۱۶) جانا! بە خودا من کە لە بۆت خون جگەریکم ۲۳۲
- (۱۷) بە نەورۆزی جیهان ئارا، سەری هینایە سو، سالم ۲۳۳
- (۱۸) لەبەر دەردو بەلا، بەم شیوهیی پیریمە مندالم ۲۳۵
- (۱۹) تۆ (با) وو من خەزانم، یا مانگی من کە تانم؟ ۲۳۶
- (۲۰) بەخشیومە بە چاوی بەلەکت، جیسم و ژیانم ۲۳۷
- (۲۱) لە چاوم فیتنە دەرنایچی، نەساغی دین و ئیمانم ۲۳۸
- (۲۲) زیندوو کەووە ئەمجا، تو خودا عەقیمی رەمبیم ۲۳۹
- (۲۳) ئەو شوخە دەکا غارەتی مال و دل و دینم ۲۴۰
- (۲۴) مائەمیکی تازە بو مەیدانی ژین پەیدا ئەکەم ۲۴۱
- (۲۵) تا بەکەوی خۆم تووشی دەردو عیللەت و سەودا ئەکەم ۲۴۲
- (۲۶) لە کونجی میخەنەتا مردم، ئەمەندەوی کاری بئی جا کەم ۲۴۳
- (۲۷) دەستم لە هەموو جیگە برا، روو لە نەشەوی کەم ۲۴۴
- (۲۸) وچانداروی گەداییم بئی، ئیتر رووی خۆم لە شا ناکەم ۲۴۵
- (۲۹) تا قیامەت، مەیلی چاوی کال ئەکەم ۲۴۶
- (۳۰) خودایه! من لە دەردی بئی دەماغی خۆم و گەل چیکەم؟ ۲۴۶
- (۳۱) لە دونیادا ئەگەر دورجی مەعیشەت، دەرجی عادەت کەم ۲۴۷
- (۳۲) خوشە بنۆشین ئەوی سەنەم! جیگە بە جیگە، دەم بە دەم ۲۴۸
- (۳۳) گەلی سوورام، ئەمیستە ئارەزووی سەیری جیهان ناکەم ۲۴۹
- (۳۴) دیدە کەم، یاریدە کەم، جەرگ و هەناوم، گیانە کەم ۲۴۹

دیوانی راجی

- (۳۵) مردم له غما دل بدری و، هیندی په رۆ کم ۲۵۱
- (۳۶) ئەم کچی باده، به هیچ جوړه ته لاقی نادم ۲۵۲
- (۳۷) به سوژی دل، به ناله، چه شنی کو کووم ۲۵۲
- (۳۸) لهم وه حشه ته من تووشی چ شاخ و چه قه نی بووم ۲۵۳
- (۳۹) ههر چه نده به ناهه کی قه له نده ری هاتو چووم ۲۵۴
- (۴۰) له سایه ی خواوه، خوا نانی بریوم ۲۵۵
- (۴۱) من پروت و په جالی تو، لهم گولخه نده که وتووم ۲۵۷
- (۴۲) من له یارو یاوه ران و نازگان بیگانه خو ۲۵۷
- (۴۳) له ناو به حری فیراقت، با نه خنکیم ۲۵۸
- (۴۴) با له خانه ی عوشه تا، کارنکی ده ستوری بلیم ۲۵۹

(ن)

- (۱) دلیم پشکو، ده روون ته ندووره قوربان ۲۶۰
- (۲) ته رزینکی جگر په نگه، خوینی دلی بی ده ستان ۲۶۰
- (۳) یاری گیانیم لی نه که یته دوژمنی دینم، زه مان ۲۶۱
- (۴) له ده ست چوو عه قل و دینم، به جیلوه ی پرووی نازداران ۲۶۲
- (۵) نهو کوومه له کوردانه، ده لئی شاهی زه مان ۲۶۲
- (۶) به زم و هه وایی گولشن، بو ئیمه بوو دره خشان ۲۶۳
- (۷) ئەم خاک و هه واو ناوه، که بی ناوه به یه زدان ۲۶۴
- (۸) وه ختی نییه ئیستا که بمینی له هه واران ۲۶۶
- (۹) که وه ختی ئاشکرا بوو سووچ و تاوان ۲۶۷
- (۱۰) جام و، دوو له ب و، چاوی سیا، ههر دهمه مه ستن ۲۷۱
- (۱۱) له جین و تاری گیسووتا، بریقو و جو ششی پروتن ۲۷۲
- (۱۲) وه ته نپهروه رانم، چ لادی، چ شارن ۲۷۲
- (۱۳) یاره بی په قبیان له په نایی به فه ناچن ۲۷۴
- (۱۴) نه مجوره ده سیسانه، له دینارو فلووسن ۲۷۴

- (۱۵) له که ناری سه روی دلبر، به تهلّب سکه ندهرم من ۲۷۵
- (۱۶) هه موو روژی به ملیون، دهست و دامینی نه مانم من ۲۷۶
- (۱۷) یار هاته سهر هه والهی، ئەم دلّهی خه راجی من ۲۷۶
- (۱۸) کئی هه یه گهر بیته هاواری دلّی پر دهردی من؟ ۲۷۷
- (۱۹) نایاته سهر مه قامی دلّ، به شووریو جنوونی من ۲۷۸
- (۲۰) ئەم تاقمه خالانه، کهوا دلّ ئه رفیتین ۲۷۸
- (۲۱) ئەسرین جه سهر چه م، وه کوولّ وه جوّشه ن ۲۷۹
- (۲۲) مهستی کردم بی خه بهر، ساقی له جامی مهی دهه ن ۲۸۰
- (۲۳) ئاهووانی چاوی دلّداران، شکاری شیر ئەکن ۲۸۰
- (۲۴) نیکاران گهر به من روژی هه زار جیگا نه کنن چیکن؟ ۲۸۱
- (۲۵) به چه رخی عیشوه، نازکان، زه مانه عه نبه رین ئەکن ۲۸۲
- (۲۶) له عل و گوهره و لاله، به خه ندهی تو له باون ۲۸۲
- (۲۷) خوی له من په نهان ده کا، ئەو دلّبه رهی ره نگی ن جه بین ۲۸۳
- (۲۸) ئەهی سه مه ن بو، غونچه دم، قامهت سنه و بهر، زولف چین ۲۸۴
- (۲۹) له ناچاری له چاوا ئاوه گردین ۲۸۴
- (۳۰) ئەم دلّبه ره، چه ند دلّبه ره، چه ند دینه ره، شیرین ۲۸۵
- (۳۱) خنجیله ! وهره پیکه وه با نه شوئوما کهین ۲۸۶
- (۳۲) ئەهی په رچه مت گری چین، وه ستاوه چین له سهر چین ۲۸۶

(ه)

- (۱) مزگه وته ته ویله ی کهرو گولک، چ خه رابه ۲۸۸
- (۲) ئەوهی من پیتمده وی ساقی! پیالهی مهی نییه، کووبه ۲۹۰
- (۳) ئەهی دلّ وهره بهس به ندو گرفتاری یه خهی به ۲۹۱
- (۴) ئەمسالّ به ناوی یاری، سالیکی توندو سه خته ۲۹۲
- (۵) ئەهی وه تن، داخی گرانم، روتبه یی سهر شاتنه ۲۹۳
- (۶) دلّ له ناو په رده ی خه یالاتا، خه ریکی فرسه ته ۲۹۴

- (۷) تا لہبر یاری عہزیم دلّ حہزیم، رہ حمہ تہ ۲۹۵
- (۸) خالت لہ دلی ئیمہ، دە ئیی سہ لکە بزوتہ ۲۹۵
- (۹) بہم دہردی دلّہ، قامہتی داوم لہ ہہ تینتہ ۲۹۶
- (۱۰) جہزنی دلّہ، جہزنی گوئہ، نہوروزہ، بہہارہ ۲۹۷
- (۱۱) ئەو لالہ درہ خشانہ، ئەئیی روژی بہہارہ ۲۹۹
- (۱۲) ئەو خونچہ دەمہی، مہم کەلہ مہی، کوئمہ بہہارہ ۳۰۰
- (۱۳) مہسنہلی عیشقی حہیبہم، گہر بہ ملیون دہفتہرہ ۳۰۰
- (۱۴) دیسان لہ دووای قامہت و رہفتاری عہزیم ۳۰۱
- (۱۵) ئەچم میوانی دلّبر بم، ئەئین سہردارو قوناغہ ۳۰۲
- (۱۶) لہ کوردیدا ہموو گیانم، بہ کوردی، خاسہ خوراکہ ۳۰۳
- (۱۷) بہس دہر بہدہری ہوژو، تہمی خہم بہ سہرم کە ۳۰۴
- (۱۸) ئامہ! بو جہرگت بریوم و ہہ لگوشیوم، ئامہ کە؟ ۳۰۵
- (۱۹) شاعیر کە ئەہوئن پەند، ہہر ئیکہ مہ بہ ستیکہ ۳۰۶
- (۲۰) ساقی! قەدەحت وەک دەمە کەت دلّکەش و تەنگہ ۳۰۸
- (۲۱) رینگہیی عیشقم درئو، ہہردوو قاجیشم شہلہ ۳۰۸
- (۲۲) ہو(کا حہسەن) شوqm بزوت، بہ قاقەزی تو ئەم ہہلہ ۳۰۹
- (۲۳) دونیا بہ ہموو شیوہ، ئەگہر شیرن و تالہ ۳۱۰
- (۲۴) بولبول لہ شکوفہی گوئہ کەت، جہزنی حەلالہ ۳۱۱
- (۲۵) دلّ لہ ریی ئەو شوخەدا، وینہی سہمەندو دولدولہ ۳۱۲
- (۲۶) ئەو ماچی دەم و لیوہ، کە شیرین و بہ تامہ ۳۱۳
- (۲۷) نیشانہی بی نیازیم، فوغانی روژی مردنمہ ۳۱۴
- (۲۸) سہرنخوون کە ووتووم و بہختی بەد لہ ناوی چاومہ ۳۱۵
- (۲۹) ہہوری بہہارو گرمہ گرم، لہ ئاہی ناو ہہ ناومہ ۳۱۶
- (۳۰) وتم: پشتی وجوودم تیکشکاوہ، ئیستہ روژومہ ۳۱۷
- (۳۱) بی خونچہ، نیبہ راحتہی زاغ و زہ غەنی مہ ۳۱۸

- (۳۲) ئەو زولفە کویتانە دەکا شۆ، بە دوو شانە ۳۱۹
- (۳۳) یاری پارم توورە بوو، ئیمپروکە میوانی منە ۳۲۰
- (۳۴) ئاگر لەدلی بۆ زەوهرم، هەلمەگرێنە ۳۲۱
- (۳۵) چەنگم چەنەگە چەندە چنی، هەر نەچناوہ ۳۲۲
- (۳۶) بەناوی خواپە هانام، دونیای هەموو داناوہ ۳۲۵
- (۳۷) سەرم کەوتۆتە گێژای بەلاوہ ۳۳۰
- (۳۸) رووت بە تەئسیری هەناسە سەردی ئیمە، زەرد بووہ ۳۳۳
- (۳۹) ئاگری سووری جەزای ئۆبالە، لیوی گرتووہ ۳۳۳
- (۴۰) چەمەن هەموو گەشانوہ، لە رەنگ و رووی بەهاروہ ۳۳۴
- (۴۱) سەیری لەبانی خۆنچە کەن، بە روویی ئەشکباروہ ۳۳۶
- (۴۲) ئەی برا! بگری لە دامەن باغی کوردستانوہ ۳۳۷
- (۴۳) زنجیرە ی گەلی گەورەو سەرورەن، کە رازایوہ ۳۳۸
- (۴۴) لە گفتوگویی خۆشدلی، دەمی وەتەن گەشایوہ ۳۳۹
- (۴۵) دائیرە ی تەمۆینی کۆپە، هەر خەریکی دانیبە ۳۴۰

(و)

- (۱) بڕوانە دەفە ی سینە ی، سینی و قەدەحی خەملاو ۳۴۲
- (۲) تا لە سەرما بۆ، هەوایی رەشەلەك ۳۴۲
- (۳) هیند لە عیشقی ئەو دلارامەم بەسەر هات بەندو باو ۳۴۵
- (۴) سەر بەسەر ئەمشو دەنالم، پایەمال و دلشکاو ۳۴۶
- (۵) دل وەك دومەلان پڕ لە خەفەت، هەلژەپەتا بوو ۳۴۷
- (۶) وەختی لە لەبی یارەوہ، مەیلی شە کەرم بوو ۳۴۷
- (۷) دل لەبەر چین و خەتی سەر کولمە، ئاگر خوارە بوو ۳۴۸
- (۸) دلە سووتا بە جاری، چلچرای سەر کولمە گە ی هەلبوو ۳۴۹
- (۹) دل لە دونیادا بە دايم، بۆ کەس و دیوانە بوو ۳۵۰
- (۱۰) دل! ناییتەوہ یادت کە یارت مېهرەبانی بوو؟ ۳۵۰

- (۷) لهشگری وههم و خه یالاتم، له سهر دل دابهزی ۳۷۱
- (۸) که هات لیشاوی میشاوی سروشت و ئیشی رامالی ۳۷۲
- (۹) منالی دلمه گریاوه، له پئی شارانه یارانی ۳۷۳
- (۱۰) بو کوشتنی گرمی دل، سهر دوو که لی غه ربه نکلی ۳۷۳
- (۱۱) دل بهره دهستی دایه دل، له تله تی کردو ئه نجنی ۳۷۴
- (۱۲) بهسیه دل و دین بردن، لهم توخه به بی دینی ۳۷۵
- (۱۳) یارت که هه بی، بارته تا روژی دوایی ۳۷۶

(ئ)

- (۱) له جینی په رجه م زولفت، چ ته یریکه نه گیرا بی ۳۷۸
- (۲) هتا چه رخی زیانه، کو مکی کوردانه به سرا بی ۳۷۸
- (۳) دل م پشکووت و، ئیمشه و با رهوا بی ۳۸۰
- (۴) کی هه یه گیان و دلی، به سته ی که مه ندی روو نه بی؟ ۳۸۱
- (۵) ره ونه قی به ختم، له چاوی ئیرگسی شه هلا ئه چی ۳۸۲
- (۶) هه نارو سیوو گول پی ناگه یینی ۳۸۴
- (۷) دئیات و شارو که ره که کت، با که لاهه بی ۳۸۵

چوارین

- (۱) چوارین ۳۸۶

چوارینی ته رجیع به ند

- (۱) تاك و ته نیا دیمه نالهو، باسی دلدارو غولاما ۳۹۱
- (۲) ئهی بوتی شیرین که لام ۳۹۲
- (۳) چین چین له چه من، وا له ئه و ئالاهه خهت و خال ۳۹۳
- (۴) ته موین که رزقی من ده دا ۳۹۵
- (۵) ده میکه بو کوردی هه زار ۴۰۰
- (۶) جه زنی نه ورورم، وا هات به لاهه ۴۰۱
- (۷) دل، نرخه له سهر خالی سیای دل به ره ئه مشه و ۴۰۲

(۸) ناواتی مەرگم، شادیم، نهنۆشی ۴۰۴

چوارینی تاك ۴۰۵

أ- پینجین

(۱) سهیری فنجانی مهم و، بادهی دهمی زیبا ئەگم ۴۰۶

ب- پینجینی تهرجیع بهند

(۱) ئەی خوا! لهم ماوه دامامم به پاوه، یا نهجات ۴۰۸

(۲) که مهیخانەى وىسالت ها ته ناو جۆش ۴۰۹

(۳) چ خوداییکه دهکا چهرخه به رووی کهون و زهمان؟ ۴۱۱

(۴) براکان، وهرنه سهیران وا بههاره ۴۱۲

(۵) ئەم ههموو خویناوییه، خاکەى له کوردستانه ۴۱۴

(۶) بووکی چهمن سهوزه بوو، سوور بوتهوه ۴۱۶

(۷) لهگهڵ هۆزا مهبن خوودارو دوو پروو ۴۱۷

ج- پینج خشتهکی

(۱) با بیمهوه هاواری دل و خاک پهستان ۴۲۰

بهندو بهیت

(أ) ناویشانی کوردان ۴۲۳

(ب) وینهیهکی میژووی تهییانی نیشمانی کوردان بو تیکۆشین و ۴۵۰

پهسن و پیداهه‌لدان

(۱) پهسنی رۆبینتهنى جاف ۴۶۸

(۲) پهسنی سهید هادی ئەفهندی ۴۷۰

(۳) پهسنی شامیل یه‌عقوبی (۱) ۴۷۱

(۴) پهسنی شامیل یه‌عقوبی (۲) ۴۷۳

(۵) پهسنی شامیل یه‌عقوبی (۳) ۴۷۴

(۶) پهسنی شامیل یه‌عقوبی (۴) ۴۷۵

دیوانی راجی

- (۷) دوا په سنی شامیل یه عقوبی (۵) ۴۷۵
- (۸) په سنی مه لا عه بدوللا - کاتبی دادگای کوپه ۴۷۶
- (۹) سوپاس و به خیر هینانی حاکم علائددین (۱) ۴۷۷
- (۱۰) نامه یهک بو حاکم علائددین (۲) ۴۸۰
- (۱۱) په سنی حاکم علائددین (۳) ۴۸۳
- (۱۲) په سنی حاکم علائددین (۴) ۴۸۴
- (۱۳) په سنی حوسین بهگ ۴۸۵
- (۱۴) په سنی نه حمده دلزار ۴۸۶
- (۱۵) په سنی راجی له لایه نه حمده دلزاره وه ۴۸۷
- (۱۶) په سنی گیوی موکریانی (۱) ۴۸۸
- (۱۷) په سنی گیوی موکریانی (۲) ۴۸۹
- (۱۸) نامه یهک بو گیوی موکریانی (۳) ۴۹۰
- (۱۹) وه لامیک بو مه لا نه حمده ۴۹۱
- (۲۰) په سنی عه ودالان ۴۹۲
- (۲۱) شیوهن بو کوچی دواپی ماموستا (تهیب نه حمده به هائددین) ۴۹۵
- (۲۲) سوپاسیکی سهروره ری بو (کاکه زیادی حه مه ناغای کوپه) (۱) ۴۹۶
- (۲۳) له درپزه ی په سنی کاکه زیاد دا (۲) ۴۹۷
- (۲۴) له په سنی کوپه و کار به ده ستان ۴۹۹
- (۲۵) شیوهن بو کوچی دواپی (سهید نه حمده دی خانه قای که رکوک) ۵۰۰
- (۲۶) شیوهن بو کوچی دواپی (شیخ نوره دین حاجی مه لا عه بدوللا جلیزاده) ۵۰۲
- (۲۷) بو کوچی دواپی (نه حمده) ناویک ۵۰۴
- (۲۸) په سنی تاهیر نه فهنندی ۵۰۶
- (۲۹) بو (زیوره) ی شاعیر به مه به سستی سهردان ۵۰۷
- هونراوه ی نایینی**
- (۱) ستایشی یه زدان ۵۰۸

ديوانى راجى

- (۲) ميژووى پيغمبهرايهتى و كورد..... ۵۰۹
- (۳) سهناى پيغمبهر ۵۱۱
- (۴) سوژى چهمنى زين و، خودا ياره موحهمحمد ۵۱۳
- (۵) ئەصلى هونەرو، فەصلى هەموو رازە موحهمحمد..... ۵۱۵
- (۶) تابندە، وەگو روژى درەخشانە موحهمحمد ۵۱۷
- (۷) ئامۆزگارى ۵۱۸
- (۸) لە قاپىي غيرەتى تۆدا، ئەوئەندە مات و دامام ۵۱۸
- (۹) يارەب! چ گەداحال و، پەريشاني جەفا خوم ۵۱۹
- (۱۰) يا موحهمحمد! عەندەليبي باغچەو گولزاري تۆم ۵۲۱
- (۱۱) وەحدەتە شەرتى مەحبەت، پەپرەوى پيغمبهران ۵۲۲

هەمەرەنگ

أ- جووت سەروا

- (۱) نەوروژى سالى سالى ۱۹۶۴ - دەنگى جوتياران ۵۲۴
- (۲) دلسوزى و ئامۆزگارى بو نيشتمان ۵۲۹
- (۳) باسى چۆنيهتى چەرخ و كردهوى هۆز ۵۳۵
- (۴) كەشتيك بە گوندهگانى دەشتى كۆيەدا ۵۴۰
- (۵) دەمەتەقەي نيوان فەقيرو دەولەمەند..... ۵۴۵

ب- وتار

- (۱) وتار (۱)..... ۵۵۹
- (۲) وتار (۲) ، وتەي نەوروژ ۵۶۱
- فەرھەنگۆك..... ۵۶۵
- پيرىستى ديوانى راجى ۵۷۹
- سوپاس و پيزانين ۵۹۹

سویاس و پیزانین :

بهناوی بنه مائه‌ی راجییه‌وه، سویاس و پیزانینی خۆمان دهرده‌برین بۆ ئه‌و به‌پیزانه‌ی که له ناماده‌کردنی یه‌که‌مجاری دیوانی راجی دا به‌شداربوون و ئه‌رکیان کیشاوه، یان به‌ههر شیوه‌یه‌که بووبی هاوکاریان کردووبین و هه‌ولیان داوه بۆ پاراستنی ده‌ستنوسه‌کان و ناساندنی راجی.

سلاوو دهرودیش بۆ گیانی پاک و به‌رزى ئه‌و به‌پیزانه‌ ده‌نیرین که له ژياندا نه‌ماون و له‌خه‌می بلاو‌کردنه‌وه‌ی دیوانی راجی دا خامه‌ی به‌پرشتی خۆیان تاوداوه:-

- مامۆستا (مه‌سعود محمه‌د) که کاتی خۆی پيشه‌کی بۆ دیوانه‌که نویسیوه.

- هونه‌رمه‌ندی بلیمه‌ت (به‌دیع باباجان) که کاتی خۆی وینه‌ی راجی بۆ به‌رگی دیوانه‌که، کیشاوه و دواتر فه‌وتاووه له به‌ین چووه.

هه‌روه‌ها سویاس و پیزانینمان بۆ به‌پیزان:-

- مامۆستا (محمه‌دی مه‌لا که‌ریم) که دوا‌ی ناماده‌کردنی یه‌که‌م جاری دیوانه‌که به‌ شیعره‌کاندا چۆته‌وه له ناماده‌کردنی ئه‌مجاره‌شدا سوودیکى زۆرمان له رینمایى و سه‌رنجه‌کانى به‌پیزان بینی و، ماوه‌ی چهند سالی‌کیش دیوانه‌ ده‌ستنوسه‌که‌ی له لای خۆی پاراستبوو.

- مامۆستا (عه‌بدولپه‌زاق بيمار) که له سه‌ره‌تای حه‌فتاکانى سه‌ده‌ی راپه‌ردوودا، بابته‌ی (که‌رانیك به‌ دیوانی شاعیری گه‌وره‌دا: راجی) نویسیوه و بلاو‌کردۆته‌وه.

- مامۆستا (جه‌لال زه‌نگابادی) که له‌ پۆژی (١١/٣/١٩٩١ - راپه‌رینی شاری هه‌ولیر) دیوانه‌ ناماده‌کراوه‌که‌ی راجی بۆ چاپ، له‌گه‌ڵ چهند ده‌ستنوسه‌سیکی دیکه‌دا هه‌لگرتبووه و لای خۆی پاراستبوونی، دوا‌ییش به‌خاوه‌نی کردبوونه‌وه.

- مامۆستا (عه‌بدوللا دارتاش) که له سالانی هه‌شتادا له‌گه‌ڵ (کاوه راجی) هه‌ولێ زۆری دا بۆ چاپ‌کردنی دیوانه‌که، به‌لام راپه‌رینی گه‌لی کوردستان به‌سه‌ردا هات و چاپ نه‌کرا